

Dostatočne všeobecná teória riadenia

Konsenzuálne materiály náučného kurzu
Fakulty praktickej matematiky – procesov riadenia(manazmentu)
St. Peterburgskej štátnej univerzity,
Nakasoneho inštitútu strategických štúdií globalizácie
a absolventov univerzít STU a UK Bratislava
Redakcia s upresneniami z r. 2004, 2011

St.Peterburg, Tokio, Bratislava
r.2011

KONCEPTUÁLNE TECHNOLOGIE A TECHNOLOGIE MORÁLKY,
staro-nové spôsoby myslenia(objavovania a osvojovania si nových in-formácií)
presnejšie: **Metodológia spracovania in-formácii**

(kurzy určené v Euroatlantickej kultúre pôvodne výlučne pre riadiace štruktúry lokálnych a globálnych “elít”)

Cieľ publikácie: Zverejnenie a sprístupnenie uvedených technológií a tým zvýšenie miery chápania objektívnych spoločensko-prírodných procesov populáciou vedúcemu postupnému významnému zníženiu možností jej manipulácie majiteľmi mediálno-bankového konglomerátu

Sufficiently universal theo-ry of ruling

(Dostatočne uni-vers-al-ny model s-trojenja, tvorenia)

Táto verzia je doplnená o obrázky (schémy) z ruských zdrojov podporovateľov KSB (Koncepcia spoločenskej bezpečnosti – ruská skratka KOB).Preklad je z časti použitý z pôvodného prekladu obsiahnutého v tomto materiáli.

Slovan 3/2014

© Publikované dokumenty sú vlastníctvom svetovej kultúry a preto vo vzťahu ku nim nikto nedisponuje osobným autorským právami. V prípade privlastnenia si autorských práv v rámci zákona právnickou, alebo fyzickou osobou, sa dotýčná osoba stretne s odplatou za krádež pomocou nepríjemnej „mystiky“, vychádzajúcej nad rámec právnej vedy. Každý záujemca má plné právo, vychádzajúc z vlastného chápania všeobecného prospechu, nasledujúce materiály v plnom objeme, alebo fragmentálne všetkými dostupnými prostriedkami kopírovať a vydávať aj za komerčným účelom. Kto používa nasledujúce materiály pri svojej činnosti, či v citáciách, fragmentoch alebo odkazoch, prijíma na seba zodpovednosť, a v prípade vytvorenia kontextu meniaceho zmysel následných materiálov ako celku má šancu stretnúť sa s „mystickým“ pôsobením mimo právneho rámca.¹

¹ Tento Copyright(-left) pri publikácii knihy neodstraňovať, keďže by to protirečilo jeho zmyslu. Copyright(-left) vydávateľa treba podľa potreby umiestniť za neho. TENTO ODKAZ PRI PUBLIKÁCII ODSTRÁNIŤ

Úvod	3
1. Dostatočne všeobecná teória riadenia: Načo to treba	6
2. Kategórie Dostatočne všeobecnej teórie riadenia	10
3. Udržateľnosť v zmysle predpovedateľnosti	27
4. Prognostika, proroctvá a uskutočnenie jedinečného variantu budúcnosti	48
5. Riadenie: kvalita a optimálnosť	83
6. Uzavreté systémy	94
7. Spôsoby riadenia: A. štruktúrny; V supersystémoch — B. bezštruktúrny a C. na osnove virtuálnych štruktúr	103
8. Udržateľnosť riadenia	114
9. Schémy riadenia	117
10. Plná funkcia tvorenia(riadenia), intelekt (individuálny a súborný)	126
11. Manévry a rovnovážne režimy, princípy porovnávania a rozpoznania podobností	151
12. Manévry a teória katastrof	156
13. Procesy v supersystémoch: možnosti priebehu	164
13.1. Pochopenie supersystémov	164
13.2. Osvojenie potenciálu	168
13.3. Autosynchronizácia procesov v supersystémoch	193
13.4. Súborný (kolektívny) intelekt v supersystémoch	196
13.5. Vnútorne konflikty riadenia v supersystéme	200
13.6. Princíp pomocných informácií a konceptuálne nejednoznačné riadenie ako osobitný druh konfliktu riadení	219
13.7. Obnova riadenia supersystému ako jediného celku	225
13.8. Vzájomne vložené supersystémy s virtuálnou štruktúrou	278
14. Metóda dynamického programovania ako algoritmické vyjadrenie dostatočne všeobecnej teórie riadenia	281
15. Vstup do riadenia	295

Prílohy nie sú súčasťou tejto verzie a sú spracované ako samostatný materiál so samostatným číslovaním.

Prílohy	118
1. Čo znamená výraz "Moc"(vláda) v davovo -"elitárnej" spoločnosti	118
2. Psychologické osnovy samoriadenia spoločnosti	132
3. Prirodzený poriadok vládnutia	142
4. Riadenie neprirodzeného poriadku	153
5. O svetonázore a o jeho základe	158
6. Čo sa "samo sebou" rozumie	164
7. Mozaika a kaleidoskop	167
8. Svetonázor "Pre všetkých" a "Pre úzky kruh, určenie ktorého je riadiť"	170
9. Svetonázor pre všetkých ľudí	176
10. Cesta k súboru jednotlivcov(kolektívu)	188
11. Priaznivý vietor Všemocný	208
12. Lepšia moc nad sebou samým, ako tisícročná moc nad druhými - ľuďmi, aj vecami	228

Úvod

Základom obsahu tohto vydania Dostatočne všeobecnej teórie riadenia(DVTR) je verzia z r.2003 spolu s neskoršími doplnkami a upresneniami. Prvá, pomerne krátka verzia DVTR z r.1991 bola publikovaná v r.1992 a z toho momentu sa stala bibliografickou raritou. Druhá verzia bola vypracovaná v r.1992. Tématicky opakuje verziu č.1, no je širšia a detailnejšia. Druhá verzia DVTR opakovane vydávaná samostatne a aj ako súčasť ďalších prác. V čitateľovi predkladanej verzii druhého vydania DVTR je do niektorých častí pridané osvetlenie otázok predtým ponechaných v tichosti, opravené objavené preklepy a nepresnosti, a v niektorých prípadoch pozmenená štylistika. Okrem do čitateľovej pozornosti predkladanej verzie DVTR je v práci Vnútorného prognostického kolektívu predstavená ešte práca „Základy sociológie“. V nej je zmenená skladba následnosti materiálov a okrem toho je skrátená na úkor odstránenia vysvetliviek a dvoch tém(model intelektu a procesy v supersystémoch).

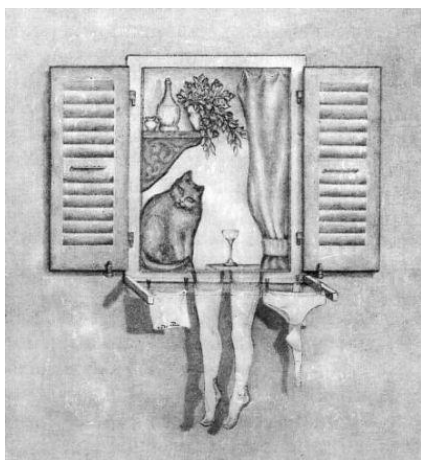
Kurz **Dostatočne všeobecnej teórie riadenia** je prednášaný študentom výskumných ústavoch a od r. 1997 na fakulte praktickej matematiky – procesov riadenia.

Osvojenie DVTR je vo väčšine prípadov pomerne náročné, keďže predstavuje prácu so sebou samým. Aby sme Vám aspoň čiastočne pomohli, navrhujeme 3 životom preverené pomôcky:

1. Aj keď je v tomto vydaní **Dostatočne všeobecná teória riadenia** rozdelená na časti, treba ju chápať ako celostnú nedeliteľnú informačnú jednotku – svojho druhu „KVANT“ informácii. Súčasne, ak budú v procese čítania nejaké fragmenty nepochopené, treba text prečítať do konca, nepozerajúc na ich nepochopenie. Pochopenie zo začiatku nepochopených fragmentov sa odкрýva neskôr cez ozmyslenie celkového kontextu a jeho porovnanie s praktickým životom.

Pri tom si treba uvedomiť, že DVTR – je dôsledok príslušného svetonázoru, filozofie. DVTR predchádzali pracovné materiály(tzv. „Mŕtva voda“²), v ktorých bola postupne zložená čitateľovi predkladaná DVTR. MV predchádzali ešte 3(včítane úvodu) časti svetonázorovo-filozofického charakteru.³ Preto je pre čitateľa naozaj dôležité prečítať a pochopiť DVTR ako jediný celok spolu so súvisiacimi materiálmi predchádzajúcich častí a porovnať jedno a druhé s jeho osobným chápaním života.

Okrem toho pomáha formovaniu obrazno-logických predstáv o procesoch riadenia pochopenie metódy dynamického programovania, predstavujúceho samotné krátke symbolicko-algoritmické vyjadrenie v DVTR.



2. *Ľudová múdrosť: „Mnohé veci nechápeme nie preto, že je naše chápanie zlé; ale preto, že dané veci ZATIAĽ nespádajú do kruhu nášho chápania“*

Dieťa uvidí na obrázku okno, mačku, vázu s rastlinkami, pohár na okne, zavesené prádlo, ale ženu zbadá asi až po upozornení. Naopak muž zbadá predovšetkým ženu a až potom začne rozlišovať ostatné detaily. Jednoducho dieťaťu nahá žena nespadá do okruhu jeho chápania.

² V ľudových rozprávkach pokropenie zabitého hrdinu tzv. mŕtvou vodou(písané slovo, informácia) rany zacelilo a po pokropení živou vodou(aplikovaná, žitá informácia) sa človek prebudil. .

³ V práci “Základy sociológie” 6. časť, ak nepočítame úvod a ďalšie vytvoreniu DVTR predchádzajúce časti zamerané na hlavné súvislosti medzi rôznymi formami psychológie.

T.j. problémy chápania sú výsledkom chýbania nevyhnutných stereotypov rozpoznávania javov a formovania ich obrazov vo vlastnej psychike. Preto k tomu, aby sme rozpoznali chýbanie príslušného obrazu a zároveň si ho boli schopní vo vlastnej mysli zobrazit' (na-, či in-formovať), treba si zobrať ceruzku s papierom a pri čítaní materiálov pre seba kresliť ilustrácie, schémy a obrázky v texte rozoberaných a skladaných (spoznávaných) kategórii, ich vzájomných väzieb, stavov príslušných objektov, vývoja procesov atď..

My sme v texte vyjadrili svoje obrazy (predstavy) o riadení⁴. Aby však u Vás vznikli obrazné predstavy o riadení života a aby ste Vy mohli uskutočniť (realizovať) sebakontrolu (riadenie), ilustrovat'⁵ písaný text by ste mali Vy sami.

V tomto návrhu nie je nič ponížujúceho, či sklúčujúceho. Jednoducho sme vyrástli v epoche, keď disciplína, kultúra myslenia nie len, že nie je vychovávaná od detstva, no je cieľavedome zvrátená. Či je niekto schopný násobiť 5-miestne čísla naspamäť, alebo až po napísaní do pomocných stĺpcov, je predovšetkým otázkou rozlíšenia disciplíny myslenia bežných zdravých ľudí. Tento príklad sa však týka abstraktno-logického myslenia. Násobenie v stĺpcoch (2. trieda ZŠ) je len pomôckou svojmu nedisciplinovanému abstraktno-logickému mysleniu („diskrétno“- štatisticky dominujúce ľavej mozgovej hemisfére) skoncentrovať sa a riešiť úlohu. Kreslením obrázkov počas čítania rovnako pomáhame svojmu nedisciplinovanému predmetno-obraznému („emočno-spojité“- dominujúce pravej mozgovej hemisfére) mysleniu⁶ skoncentrovať sa a tiež riešiť úlohu formovania obrazných predstáv a rozšírenia kruhu svojho chápania.⁷

3. Úspešné vyplnenie akejkoľvek práce predpokladá adekvátne nastavenie (nástroja, na-strojenie), súhlas zodpovedajúcich emócií podmienených človekom chápanému zmyslu jeho života a tým konania. Väčšina populácie je žiaľ stále ešte zvyknutá⁸ žiť a pracovať pri tom na-stavení (-strojení), ktoré u nich vzniklo „samo sebou“⁹. Tento obraz života a konania je analogický situácii, keby klavirista vyskúšal zahrat' hudobné dielo na rozladenom (alebo zle zo-strojenom) klavíri. Preto je dobré pred tým, než čokoľvek urobíme, naučiť sa zachytávať a udržiavať úprimnú radosť z uvedomenia si vlastnej mysle „Všetko, čo sa deje – deje sa najlepším možným spôsobom pri tej miere spojených nádob A. Morálky a B. Chápania objektívnych spoločensko-prírodných procesov, ktorá je vlastná dotýčným ľuďom“ Len pri objektívnom zlepšovaní oboch parametrov sa všetko sa všetko (nie len jednotlivé subjektívne preferované ukazovatele) v našom živote mení k lepšiemu. Miera zlepšenia celkovej situácie je tak zároveň hlavným kritériom hodnotenia úspešnosti priblíženia sa objektívnej realite našej A. subjektívnej morálky a B. chápania reality.

Inými slovami:

„Všemocný sa nemýli a život človeka má tiecť v súlade s Ním, s Jeho úmyslami, v koryte Jeho rieky..zámeru.“

⁴ ľubovoľného procesu, osudu, osudov,..

⁵ in-formovať, zobrazit'..z lat.forma=obraz

⁶ Je zároveň dobré si zapamätať, že u väčšiny ľudí nedominuje rozvoj ľavej časti predného mozgu pravej, ako občas tvrdí náučno-populárna literatúra a škola, ale pravá časť zodpovedná za obrazné myslenie, - pritom je samotná pravá časť nedovyvinutá.

⁷ Príklad niektorých autistov s posunutým rozptylom (diapazónom) obrazného vnímania, schopných pomocou geometricko-farbových virtuálnych štruktúr podávať ohromujúce vypočtové výkony s mnohorádovými exponentmi, odmocninami a pod.

⁸ Ľudovo: „Zvyk = železná košeľa“ (môže ochrániť, no aj utopiť). Zvyk je nástroj a môžem ho rôzne použiť tak, ako napr. aj nôž. Odkrojiť, operovať, no aj zraniť, či zabiť. Na zvyk sú napojené emócie. Čo sa mi páči a čo nie. Ako v danej situácii cítim. Čo by som zrobil mal. Ešte dôležitejšie je však položiť si otázku: „Prečo tak cítim, ako cítim?“. „Čo, kto a na základe akej koncepcie formoval moje podvedomie (mocných tichých 90% živého ľadovca mojej psychiky, autopilota skrytého pod vodou)?“ Občas sa stáva, že urobím tak, ako cítim, no pritom problém vytvorím. Ide o postupne časom vytvorenú chybu v mojom zvyku, stereotyp myslenia (automatizme spracovania informácií, vnemov, slov a na nich naviazaných mechanizmov vytvárania obrazov v mojom podvedomí.. presnejšie chyby v kultúre v ktorej vyrastám a jej kolektívnom podvedomí formujúcom od mala podvedomie mojich predkov, rodičov, učiteľov, spolužiakov, kolegov a tak aj moje..). Aj preto sa hovorí o „emóciách mocných“..a nie vždy musia byť ná-pomocné..t.j., ak nie sme schopní systematicky ich rozpoznávať a prehodnocovať

⁹ Ľudovo: „Ako metla s babou Jagou“

Uvedomenie si tohto faktu má vzbudiť vnútorné z-mierenie a želanie konať dobro svetu s otvorenou dušou. Vyzerá byť zdravé kontinuálne sa udržiavať, žiť a pracovať v takomto optimálnom nastavení . Toľko k ideálu.. Osvojenie metodológie spracovania in-formácii(DVTR) môže tomu výrazne napomôcť.

Prakticky to znamená nasledovné:

1. Pre uchopenie DVTR v jej podstate a celku treba najprv na osnove primárneho intuitívneho každodenného chápania „uložiť“ do psychiky jej charakteristické pojmy(termíny)¹⁰
2. Nasleduje prehodnotenie vzájomných vzťahov komponentov pojmového aparátu samotnej DVTR a jej vzťahov so skutočným životom v súlade s celým súborom v nej uvedených termínov.
3. Až potom je možné používať DVTR na vyriešenie ľubovoľných problémov a riešenie rôznych(akýchkoľvek) každodenných úloh.

Prerušenie procesu osvojovania DVTR na ktoromkoľvek z týchto krokov predstavuje faktické vystúpenie z procesu osvojovania DVTR pred jeho dokončením.

**Každá vec je obrazom prejavu
nekonečnej mnohotvárnosti**

(rôznorodosti)

Ľudové príslovie

1. Dostatočne všeobecná teória riadenia: Načo to treba?

Každý rozum(individuálny, či kolektívny) rieši vo vzájomnej vloženosti štruktúr a procesov vesmíru predovšetkým úlohy riadenia¹¹ vo vzťahu

¹⁰ konštanty a premenné tohoto algoritmu spracovania informácii = Sociálneho programu rozpoznania a hodnotenia vzájomnej previazanosti vnútorných a vonkajších procesov spoločensko-prírodných javov, autokorekcie, autosynchronizácie podvedomia(celkového programového modulu DVTR). Úlohou DVTR je kontinuálne znižovať mieru manipulovateľnosti kolektívu a jeho jedincov masovo-deformačnými prostriedkami médií, tzv.náboženstiev, ideológií, filozofii, atď. (s ich nie vždy rozlíšenými pozitívnymi a negatívnymi stránkami) a tým proporcionálne zvyšovanie miery bezpečnosti populácie a schopnosti prevziať za seba zodpovednosť v rámci rozvíjaného súborného(kolektívno-individuálneho intelektu jedinečných In-Divi-Dua).

- A. k hierarchicky nižším systémom a
- B. úlohy samoriadenia v hraniciach možností poskytnutých hierarchicky vyšším, vo vzťahu k nemu objemnejším riadením.

Riadenie je vždy subjektívne, no je možné iba vo vzťahu k objektívne existujúcim procesom a objektívne opodstatneným projektom. Ak sa subjekt - manažér

1. javí byť v moci ilúzie existencie objektu (procesu), ktorý sa tvári riadiť, alebo
2. javí byť pod vplyvom ilúzie objektívnej realizácie projektu, tak jeho rozčarovanie bude plne reálne a možno aj veľmi tvrdé.

Objektívnou osnovou riadenia sa javí byť subjektívna schopnosť manažéra predvídať správanie¹² sa objektu riadenia pod vplyvom:

1. vonkajšieho prostredia,
2. vlastných zmien objektu a
3. riadenia samotného.

Realizácia tejto schopnosti je kľúčom k vstupu do riadenia(tvorenia, strojenia). Všetko ostatné je len vyjadrením tejto schopnosti v tej, či inej konkrétnosti (podrobnejšej špecifikácii = diskretizácii, fokusácii) riadenia.

Riadenie je možné na osnove praktických návykov, ktoré individuum(manažér, tvorca, strojca zmien, strojca novej reality) viac, či menej cieľavedome využíva, rozvíja a zbiera v závislosti na kvalite svojich životných skúseností. Akákoľvek teória **je jemu osobne** na uskutočňovanie riadenia vo všeobecnosti nepotrebná, pokiaľ je dostatočne citlivý a vnímavý k tomu čo a ako prebieha v sfére jeho riadiacej činnosti. Prenos riadiacich(umelecko-pracovných, manažérskych) návykov na druhých, práve vstupujúcich do sféry riadiacej(tvorivej) činnosti, je tiež možná bez akýchkoľvek teórií¹³, pokiaľ dotčení(novoprišelci do sféry riadenia) zo svojho pohľadu vnímajú 1. čo sa deje v sfére ich činnosti,

¹¹ Upravovanie, korekcie momentálneho smerovania OBJEKTÍVNYCH procesov(a iných niet..Ak sa totiž snažíme riadiť virtuálny, objektívne neexistujúci proces, zostávame v ilúzii a prenechávame tak úpravu skutočného osudia seba, blízkych a spoločnosti „zlobe dňa“ nie vždy dobromyseľných manažérov príslušného systému). Preto je tak dôležitá metodológia rozlíšenia miery objektívnosti a dominantnosti procesov. Presnejšie - definovanej kritériálnej aproximácie subjektívneho pohľadu k pohľadu objektívnemu(neegocentrickému=Bohocentrickému). Rozlíšenie a následné riadenie, ra-denie ciest, výhybky koľají pre vlak(identifikovaný objektívny proces, socio-naturálny jav), osvetľovanie(v indo-európskych protojazykoch etymologicky Ra=svetlo) cesty je definované vôľou(na úrovni podvedomia = sloboda a na úrovni vedomia=“pochopená nevyhnutnosť“). Vôľa je v tomto zmysle podriadenie možností(miery chápania objektívnej reality) a schopností osvojených človekom, dosiahnutiu vybraných, ním určených cieľov z objektívnej matice cieľov možných. Preto bývajú v starších knihách popri žiaľ mnohej interpretačnej demagógii, aj správne popísané základné atribúty Človeka :

A. Rozum(spôsob, metodológia, schopnosť rozlíšenia pravdy od lži = objektivity od subjektivity) a

B. Slobodná vôľa(komunikovať subjektívne vnímané javy v konsenzuálnej forme s partnermi smerom k spoločným, s najvyšším čiastočne známym systémom=Bohom konformným cieľom a spolu konať ako podľa aktuálnych možností ideálny harmonický súbor, kolektív jednotlivcov)

¹² “Vládnuť znamená predvídať” cit. Napoleón..po tomto a ďalších podobných vyhláseniach(globálno-mocensky nekonformných), ich použitie na príslušné ciele(príučky a likvidácie bankovo - neposlušných monarchii) a začatí vydávania nebankovej, dlhom nezaťaženej vlastnej francúzskej meny(assignaty), bol „predvídavejšími“ otrokármi dopravený na ostrov Sv. Heleny.

¹³ Doslovne z gr.teória = “pozorovanie”.. vedecky následne A. potvrdenie, alebo vyvrátenie objektívnosti pozorovania pokusmi, ktoré sa nerobia sami pre seba, ale slúžia na B. postavenie objektívnej realite viac-či menej adekvátneho modelu správania sa skúmaného (kedysi prírodného, alebo spoločenského) dnes spoločensko-prírodného modelu a jeho vylepšovania(optimalizácie, zvolenej metodike približovania objektívnej realite, vzoru, cieľu, etalónu, či želanému ideálnemu stavu s definovanou prijateľnou odchýlkou)

2. vidia ako reaguje na to manažér(tvorca, remeselník, umelec)-učiteľ a
3. sú schopní dostatočne si predstaviť seba na jeho mieste v rôznych manažérskych situáciách.

Proces predávania riadiacich návykov v akomkoľvek odvetví spoločenskej činnosti je bez opory pojmovo-terminologického aparátu teórie riadenia v mnohom podobný výchove mačiatok mamou mačkou. Kto prenikol prechádzajúcim procesom riadenia a dokázal si vyobraziť seba v ňom a následne vojsť do role manažéra v skutočných životných situáciách, stáva sa „šéfom“ a kto to nedokáže, ten si ešte veľa krát „nabije tekvicu“. S posledným by sa často dalo súhlasiť aj doslovne. V neposlednom rade ide predsa o dotyčného(ašpiranta na riadenie) hlavu a obúcha si ju sám, keby tam nebolo jedno „ALE“. Rozbije hlavu nie len sebe, ale aj svojim blízkym, keďže sa každý čin v spoločnosti (a o to viac spoločensko-riadiaca činnosť) týka množstva ľudí.. a často nejedného pokolenia.. Preto je pre spoločnosť, čo sa týka odovzdávania manažérskej kultúry z pokolenia na pokolenie lepšie predávať ju na osnove teórie a nie *výlučne* na osnove princípov vzájomných vzťahov mamy-kočky s rastúcimi mačiatkami. Inými slovami, teória a princípy vzájomných vzťahov mamy-kočky a výrastkov si majú vzájomne pomáhať, dopĺňať jeden druhého v procese učenia, cvičenia.

Fakticky tomu tak aj je: všetky čiastkové odvetvia celej mozaiky praktickej vedy vyvinuli svoj pojmový a terminologický aparát, na osnove ktorého predávajú vedomosti z generácie na generáciu.

Vo všetkých čiastkových odvetviach praktických vedomostí ide prakticky o riadenie tých, či iných procesov, vzťahujúcich sa k ich „konkrétnej oblasti“, aj keď sa riadenie týchto procesov niekedy nenazýva priamo riadením. Napr. medicína lieči a kalíči, a neriadi procesy zdravia a priebehu bolestí. Chémia „alchimuje“ a neriadi syntézu a rozpad chemických zlúčenín. Architektúra a stavebníctvo niečo budujú a neriadia projektovanie a výstavbu objektov atď..

Tak existuje v každom odvetví ľudskej činnosti svoj vlastný pojmový a terminologický aparát, kde často rovnaké slovo znamená v jednom obore jedno a v druhom zasa niečo úplne iné. Napr. v doprave znamená slovo „tender“ anachronizmus pojazdného zásobníka paliva pre staré železničné rušne a v anglickej ekonomickej terminológii znamená „tender“ objednávku, resp. výberové konanie.

Keď sa špecialisti z rôznych odvetví stretnú, aby definovali a riešili nejaký spoločný problém, tak predtým, než ho začnú riešiť, potrebujú istý čas na zostrojenie spoločného pracovného slengu (podmnožiny jazyka používanej v nejakej špecifickej oblasti činnosti), ktorým bude spoločnosť následne opisovať odhalenie a riešenie problémov tohto typu.

T.j., ak pracovná skupina špecialistov dosiahne úspech a všeobecné uznanie.

Avšak nie vždy sú schopní špecialisti z rôznych odborov nájsť a vypracovať takýto spoločný jazyk(slang). V tom prípade nevedia odhaliť problém, kvôli ktorému sa stretli a nemôžu ho štandardne rozpracovať na plán jednotlivých konkrétnych krokov, úloh¹⁴ vedúcich k riešeniu. V tomto prípade opakujú osud staviteľov Babylonskej veže opísaný v Biblii (Genezis 11:1 - 9)

1 A celá zem bola jedného jazyka a jednakých slov.

6 A Hospodin riekol: Hľa, je to jeden národ, a všetci majú jeden a ten istý jazyk, a toto je začiatkom toho, čo budú ďalej robiť; takto im teraz nebude prekazené v ničom z toho, čo si zaumienili robiť.

7 Nože sostúpme a zmiatnime tam ich jazyk, aby nerozumeli druh reči svojho druha.

Tento fenomén sa týka všetkých problémov a úloh. Od drobných úloh v domácnosti až po celospoločensky efektívne fungovanie štátu. Ba čo viac...: predstavitelia vedy a náboženstva(ako odvetví kultúry civilizácie) rovnako vyhlasujú, že pracujú pre blaho ľudstva. Pritom neprestávajú rozvíjať vzájomné konflikty počas celých známych dejín. Pri tom vo vede zašiel proces špecializácie tak ďaleko, že si nerozumejú nie len že predstavitelia rôznych odvetví vedy, ale aj predstavitelia rôznych odborov toho istého odvetvia strácajú schopnosť vzájomného pochopenia. To isté sa týka aj všetkých historických vierouk (tzv. „svetových náboženstiev“). Nielenže sa nemôžu dohodnúť na jednotnom pochopení objektívnych bohoslovských a sociologických skutočností, no zároveň každé z nich zrodilo v minulosti množstvo siekt a pokračuje vo vytváraní ďalších. Toto

jediné má veda a relígia v dnešnej civilizácii spoločné. Neprestajne tak zhoršujú celkovú situáciu vo vnútri spoločnosti, ako aj v jej vzťahu k prírode.

Z celostného pohľadu môže byť každý proces¹⁵ vo vesmíre interpretovaný (predstavený, analyzovaný) ako proces riadenia, alebo samoriadenia. Z tejto príčiny sa javí byť práve pojmový a terminologický aparát teórie riadenia (manažmentu) spájajúcim, čo umožňuje s jeho pomocou jednotne (jednoznačne) opisovať rôzne procesy: komplexné celoprirodné (od „mikro-“ až po „makrokozmos“), biologické, technické a tým pádom aj sociálne, i procesy tzv. psychickej činnosti¹⁶.

Ak si však osvojím pojmový a terminologický aparát nejakej teórie riadenia, neznamená to, že mám stratiť to, čo je od narodenia vlastné mačiatkam pod vedením mamy-mačky – predstaviť si seba samého v konkrétnych situáciách riadenia (manažovania). V opačnom prípade sa tvorca (strojca, manažér) stáva mechanickým dogmatikom preplnený terminológiou danej teórie, formálno-logicky správne operujúcim v jej rámci, avšak neschopným praktického riadenia konkrétnych procesov. Bude na smiech v porovnaní s teoreticky negramotnými, no pritom praktickými tvorcami (manažérmi) vnímajúcimi jemné, no podstatné zmeny vo svojom spoločenskom živote a predstavujúcimi seba v situáciách riadenia okolností.

Jednoznačný opis rôznorodých procesov s použitím Dostatočne všeobecnej teórie riadenia umožňuje stáť na základe všetkých odborných vied a ľahko vstúpiť v ľubovoľnú z nich¹⁷; aj pri nevyhnutnosti nájsť spoločný jazyk pri práci so špecialistami z uvedených oborov: T.j. **pojmový a terminologický aparát Dostatočne všeobecnej teórie riadenia je vyvinutý ako prostriedok, ako pomôcka interdisciplinárnej (medzioborovej) komunikácie špecialistov rôznych čiastkových odvetví vedy a činnosti**; prostriedok zjednotenia, spojenia roztrieštených náučných vedomostí a praktických návykov do gramotného celku nevyhnutného pre bezpečný život a činnosť jednotlivých ľudí a ich kolektívov tvoriacich spoločnosť (spoločenstvo)¹⁸. V tom je hlavná hodnota pojmovo-terminologického aparátu teórie riadenia.

Ak skúmame ľubovoľné procesy¹⁹ (deje) sveta²⁰ ako procesy riadenia (alebo samoriadenia) môžeme rozpoznať ich spoločné vlastnosti. Následne môžeme primerane zisteným spoločným súvislostiam zostrojiť pojmový a terminologický aparát *Dostatočne všeobecnej teórie riadenia*. Na začiatok preskúmame všetky jej kategórie a následne podrobne preskúmame každú z nich vo vzťahu so všetkými ostatnými.

2. Kategórie DVTR (Dostatočne všeobecnej teórie riadenia)

Pojem „riadenie“ v podstate jeho najširšieho zmyslu možno definovať krátko takto:

Riadenie je zistenie objektívnych možností a stanovenie cieľov ich dosiahnutie praktickou činnosťou.

Ide o definíciu riadenia pomocou tzv. Plnej funkcie riadenia, o ktorej bude reč ďalej v texte nasledujúceho odseku a podrobnejšie v odseku 10.

¹⁵ Vo vesmíre niet statiky, všetko je v pohybe vzájomne previazaných procesov. Každý proces má kmitavý charakter (je určený svojou frekvenciou, vlnovou dĺžkou, fázovým posunom, amplitúdou, ...atď.). Opakuje sa s definovanou frekvenciou. V tomto zmysle všade okolo nás a v nás niet ničoho iného okrem procesov.

¹⁶ (kulturologické, civilizačné, politické, rodinné, až po individuálne identifikačno-kognitívne procesy jednotlivých jedinečných členov ľubovoľných spoločenských systémov...).

¹⁷ S výnimkou vied, ktoré sú rovnako, ako teória riadenia, jazykmi opisu vesmíru (celého známeho a zatiaľ menej známeho sveta): napr. matematika, gramatika, ...atď.

Pojmovo-terminologický aparát uvedených vied môže byť tiež použitý na opis procesov riadenia.

¹⁸ konSenzus hodnôt nevyhnutne naviazaný, podmienený snahou o metodický (systematický)

A. popis objektívnych pravidiel objektívnej reality a

B. ich následné rozvíjanie

¹⁹ Proces = konkrétny jav, dej z množstva vzájomne vložených a viac-menej previazaných procesov-dejov, existencia ktorých prebieha súčasne

²⁰ v rámci skúmania celej mozaiky ich rôznorodosti

Ďalej môžeme objasniť a podrobnejšie rozobrať rôzne aspekty riadenia ako objektívneho procesu. V závislosti od toho, ako v tom budeme postupovať, dostaneme jednu z verzii teórie riadenia.

V teórii riadenia je celkovo možné zadanie iba dvoch úloh.

- *Prvá úloha:* Chceme riadiť objekt²¹ v procese jeho fungovania samy bezprostredne. V tomto prípade ide o **úlohu riadenia**
- *Druhá úloha:* Nechceme riadiť objekt v procese jeho fungovania samy, ale chceme, aby sa objekt riadil sám v pre nás prijateľnom režime. Bez nášho bezprostredného vmiešavania sa do procesu.

V tomto prípade ide o úlohu **samoriadenia**

Rozdiel medzi úlohou *riadenia* a *samoriadenia* spočíva iba v tom, že pri úlohe *riadenia* niektoré etapy tzv. **Plnej funkcie riadenia** a algoritmiku ich realizácie preberá na seba subjekt-tvorca (manažér, strojca) novej reality(existencie). Pri úlohe *samoriadenia* subjekt spomínané úlohy prenáša na systém riadenia objektu²². V závislosti od toho, ktoré etapy **Plnej funkcie riadenia** zapojíme, a ktoré vypneme pri konkrétnom procese *riadenia*, môžu úlohy riadenia prechádzať plynule do stavu *samoriadenia*.

Pr. z techniky: Ľudia štandardne vykonávajú všetko potrebné od prvej po štvrtú etapu **Plnej funkcie riadenia**. Následne môže byť úloha riadenia preformulovaná do úlohy samoriadenia technického objektu. Z tohto dôvodu, pokiaľ rozdiel úloh riadenia a samoriadenia nenesie principiálny charakter(napr. umelecká ručná výroba, básnici, a pod.), tak v DVTR používame termín „riadenie“. O to viac, že oba typy úloh opisujeme rovnakým(identickým) súborom parametrov.

Pre vedomú formuláciu a riešenie každej z hora uvedených, alebo oboch základných úloh teórie riadenia súčasne²³, potrebujeme tri súbory in-formácii:

Cieľový vektor riadenia (jednoducho samoriadenie bez odchýlky), zobrazujúci opis ideálneho režimu fungovania(chodu, vývoja, správania sa) objektu (procesu). Vektor cieľov riadenia strojíme (tvoríme) podľa subjektívnej svojvôle(ľubovoľne) ako hierarchicky(podľa priorít) usporiadané množstvo čiastočných cieľov riadenia, ktoré majú byť uskutočnené v prípade ideálneho (bezchybného) riadenia. Usporiadanie(chrono-lógia) postupnosti čiastočných cieľov v ňom je obrátený vo vzťahu k usporiadaniu postupnosti vzdávania sa každej z nich v prípade nemožnosti dosiahnutia kompletného súboru cieľov. Úmerne tomuto pravidlu stojí na prvej priorite(mieste) Cieľového vektora²⁴ najvážnejší cieľ a na poslednom najmenej dôležitý, ktorého je prípustné vzdať sa ako prvého. Pri živote, či civilizačne dôležitých, esenciálnych, či tzv. kľúčových cieľových vektoroch, sa niektoré kolektívy jednotlivcov(alebo jednotlivci) prvej položky vektora cieľov niekedy nevzdávajú ani za cenu života.

- A. Jedna a tá istá skupina(súbor) cieľov, podriadená rôznym hierarchiám priorít(rôznym významovým poradiam pre manažéra), formuje rôzne cieľové vektory. To môže viesť k rozdielom v riadení a tým k problémom.
- B. Strata schopnosti riadenia môže vzniknúť aj vypadnutím *objektívne pre riadenie procesu nevyhnutných cieľov* z celkového cieľového vektora a

²¹ 1.Príklad z bežného života: **objekt**(riadenia)=auto, lietadlo; **subjekt**(riadenia)=vodič, alebo pilot.

2.Príklad z terminológie gramatiky(2.stupeň ZŠ) skladba vety, vetný rozbor, analýza: Kto, čo robil, s kým a kde..atď.
pomenovania v latinčine, nemčine = subjekt, objekt, prädikat, a pod..

²² Autopilot, médiá, banky, „náboženské“ systémy, kultúra, zákonodarstvo tzv. parlamentnej demo-kracie, atď..

²³ Ak jedna sprevádza druhú, alebo sa jedna s druhou vzájomne prenikajú, zásadne ovplyvňujú, dopĺňujú

²⁴ V najvšeobecnejšom význame nerozumieme pod termínom „vektor“ paličku so šípkou ukazujúcu smer, ale usporiadaný(t.j. očíslovaný) zoznam in-formácii rôznej kvality. V rámci každého parametra(in-formácie) má byť zodpovedajúca miera kvantity a kvality(príslušná orientačná merná jednotka). Vďaka tomu disponuje(ovláda, má) sčítavanie a odčítavanie vektorov veľmi konkrétny zmysel určený pri zostrojení(vytvorení) vektorového priestoru konkrétnych rozmerových parametrov(váhy, rozmeru, farby, chuti, času,..). Preto nie je vektor cieľov myslený ako ukazovateľ typu „*chodť tadiaľto*“, aj keď je význam takejto dopravnej značky u úroveň ďalej v chápaní objektívnej reality veľmi blízky k chápaniu „*vektora cieľov riadenia*“

- C. vypadnutím celého vektora, alebo jeho častí z objektívnej matice možných stavov objektu,
- D. objavením sa vo vektore vzájomne vylučujúcich sa cieľov, alebo
- E. v procese riadenia nestabilných(neudržateľných) cieľov.

Vo všetkých uvedených prípadoch ide o príklady defektných, chybných cieľových vektorov. **Obrazne povedané je vektor cieľov očíslovaný zoznam toho, čo si želáme.** Čísla symbolizujú poradie, dôležitosť želaní a ich opačné poradie(zdola nahor, od najväčšieho po najmenšie číslo) vyjadruje poradie zrieknutia sa jednotlivých cieľov v prípade nevyhnutnosti.

V niektorých verziách teórie riadenia sa v tomto prípade používa termín „decision tree“(rozhodovací, či **cieľový strom**). Predpokladá prítomnosť(existenciu) súvislej následnosti cieľov, ktorá sa môže rozvetvovať v procese riadenia, a ktorej ciele majú byť uskutočnené počas reálneho riadenia v rôznych etapách procesu. Problém je, že ani termino-logická varianta „decision tree“ nezodpovedá potrebám univerzálnosti terminológie. Prax sieťového projektovania totiž ukázala, že proces riadenia sa môže nie len rozvetvovať, ale rôzne druhy podprocesov riadenia sa môžu zlučovať po dosiahnutí spoločných prechodných cieľov. V tomto prípade by sme mohli celkový súbor cieľov pomenovať „sieť cieľov“, ktorý by ale bol intuitívne(metodológiou emočnej inteligencie) nepochopiteľný.

Preto sme sa rozhodli dať prednosť širšej interpretácii termínu „vektor cieľov riadenia“ zahrnujúc do neho i ten prípad, keď sa môže cieľový vektor meniť v procese riadenia či už ako funkcie času, alebo matice možných vývojových trendov procesu riadenia a subjektívne vybranej algoritmiky riadenia procesu.

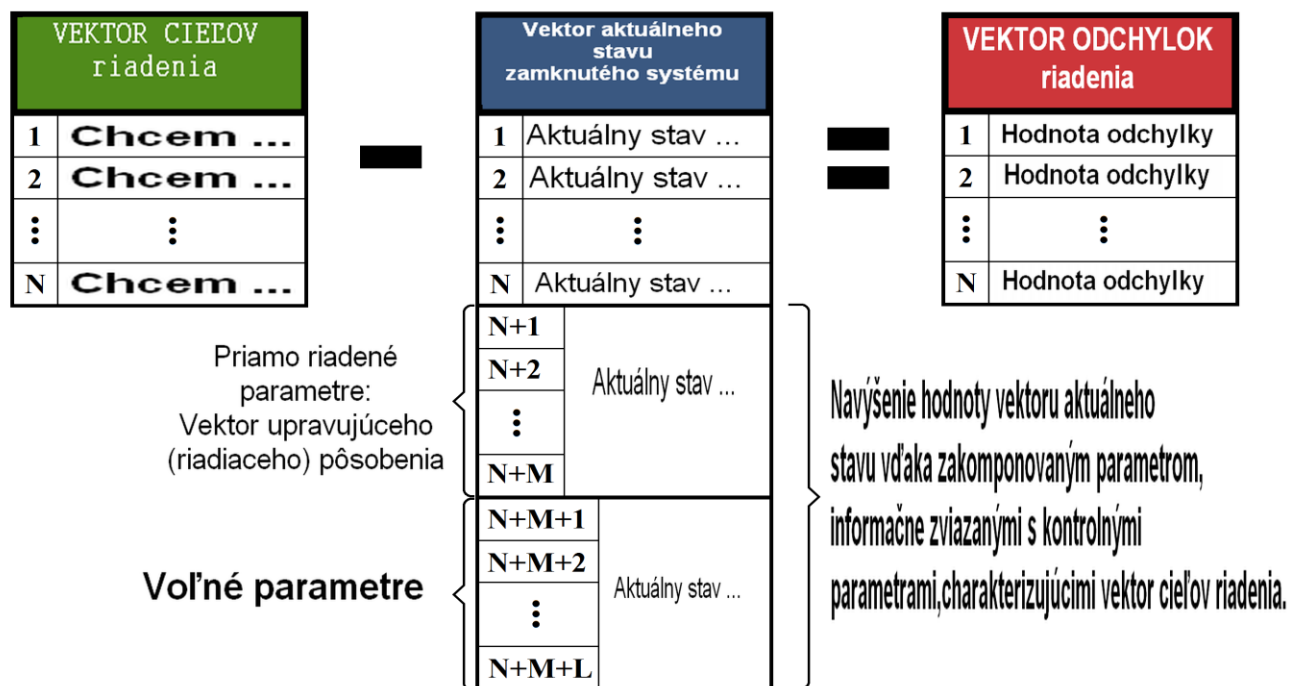
Vektor (súčasného, aktuálneho) stavu kontrolných parametrov, opisujúci skutočné správanie sa objektu podľa parametrov patriacich do *cieľového vektora*.

Tieto dva vektory zobrazujú vzájomne prepojený pár, v ktorom každý z nich predstavuje usporiadané množstvo in-formačných modulov, popisujúcich príslušné parametre objektu určujúce(*definujúce*) príslušné čiastkové(parciálne) ciele riadenia. Poradie in-formačných modulov v Stavovom vektore kopíruje poradie **Cieľového vektora**. Obrazne povedané je **vektor stavov(Stavový vektor)** zoznamom tak, ako aj prvý vektor. Avšak stavový vektor je zoznamom toho, čo chápeme ako skutočný(reálny, súčasný) aktuálny stav objektu riadenia.

Optimály – **Cieľový vektor**

Ukazovatele – **Stavový vektor**

Štruktúrovanie informácií opisujúcich proces riadenia



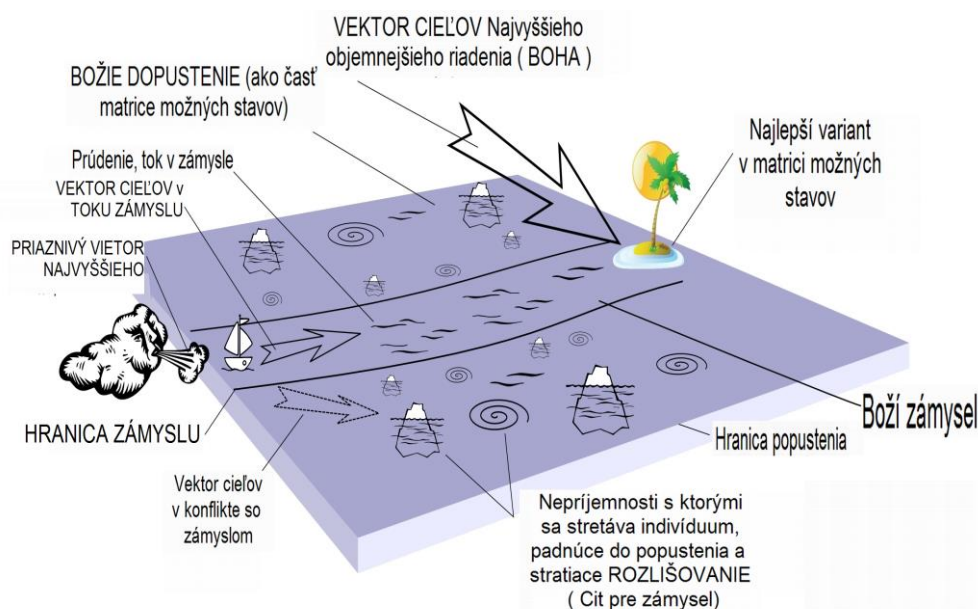
1, ..., N -- Kontrolné parametre zamknutého (uzatvoreného) systému v poradí, od najdôležitejšieho po najmenej dôležitý ktorý možno ako prvý oželiť pri nedostatku zdrojov na ich dosiahnutie.

N+1, ..., N+M+L -- Informačne zviazané s kontrolnými parametrami.

N+1, ..., N+M -- Priamo riadené parametre

(Vektor upravujúceho /riadiaceho/ pôsobenia) takže možný čiastkový prípad keď všetky alebo niektoré priamo riadené parametre majú indexy nepresahujúce N.

N+M+1, ..., N+M+L -- Voľné parametre, všetky objektívne možné hodnoty brané ako prípustné



Vnímanie a chápanie objektu²⁵ subjektom²⁶ riadenia nie je ideálne:

1. Z dôvodu skreslenia(deformácie) informácie vychádzajúcej z objektu.
2. „Šumom“ prostredia, cez ktoré prechádzajú informačné toky.
3. Subjektom spracovávaná informácia o stave objektu má charakter podmienený osobitosťami(zvláštnosťami, špecifikami) subjektu týkajúcimi sa prijímania a následného spracovania²⁷ informácie.

Preto nesie v sebe Stavový vektor(informačného toku) nejakú chybu v presnosti(nepresnosť) zobrazenia skutočného stavu, ktorej zodpovedá nejaká objektívna neurčitosť pre subjekt riadenia.

Neurčitosť je *objektívna, t. j. v princípe nemôže byť úplne odstránená(vylúčená) silou subjektu*.

Druhá vec je, že objektívna neurčitosť môže byť tak prípustnou, ako aj neprípustnou pre dosiahnutie cieľov konkrétného procesu riadenia.

Chybový vektor(vektor chýb riadenia) predstavuje „rozdiel“(v úvodzovkách preto, že rozdiel nie je nevyhnutne algebraický výraz):

Opisuje odklon reálneho procesu od cieľovým vektorom predpísaného ideálneho režimu a zároveň nesie v sebe neistotu(chybu, neurčitosť) zdedenú od stavového vektora. Obrazne povedané je vektor chyby riadenia zoznamom neuspokojených želaní zodpovedajúci zoznamu vektoru cieľov s nejakými hodnoteniami

stupňa neuspokojenia každého z nich. Hodnoteniami buď číselne porovnateľnými jednej s druhou, alebo s číselne neporovnateľných úrovňami. V druhom prípade ide o porovnanie úrovní usporiadaných stupňovito s diskretnými celočíselnými indexami preferencie každej úrovne vo vzťahu so všetkými ostatnými úrovňami.

Vektor chýb je osnou formovania hodnotenia kvality riadenia subjektom(manažérom, tvorcom, strojom). Hodnotenie kvality riadenia sa nejaví byť samostatnou kategóriou, keďže na osnove jedného vektora chýb môžeme zostrojiť mnoho hodnotení kvality riadenia. Pritom zďaleka nie vzájomne vymeniteľných.

Okrem rozdielu medzi vektorom cieľov a stavovým vektorom v momente začiatku riadenia sa zdrojom chýb javia byť:

- 1) algoritmika vypracovania riadiaceho pôsobenia systému riadenia, ktorá v princípe nemôže garantovať ideálne riadenie s nulovými komponentami(zložkami) vektora chýb
- 2) vlastný šum v uzavretom systéme²⁸
- 3) vonkajšie rušenie, včítane snáh o prebranie riadenia inými subjektmi

Úloha riadenia v svojej podstate obnáša dosiahnutie cieľov a zároveň vynulovanie vektora chýb riadenia.

V skutočnosti vektor chýb nemôže byť z objektívnych príčin ideálne vynulovaný kvôli rôznym nepresnostiam a oneskoreniam v procese riadenia podmienených subjektívnymi príčinami organizácie riadenia.

²⁵ napr. auto, lietadlo, zamestnanec, zákazník, lekár, husle

²⁶ napr. vodič, pilot, manažér, predajca, pacient, huslista

²⁷ u ľudí 1.vnímania a následne 2.chápania..1.vnem(7 zmyslov = 5+intuícia+svedomie) a následné 2.uchopenie(podvedomé, alebo vedomé pomenovanie a vytvorenie funkčného modelu predpovedania správania sa, t.j. riadenia objektu)

²⁸ V uzavretom systéme sú objekt riadenia a systém jeho (samo)riadenia vzájomne previazané kanálmi informačnej výmeny

Vzhľadom na túto skutočnosť môže reálne riadenie prebiehať v jednom z troch režimov:

- **Normálne riadenie** – pri ňom reálne nenulové hodnoty zložiek vektora chýb riadenia hodnotíme ako plne prípustné(môžu sa nachádzať v rámci prípustných hodnôt odchýlky meraní – v tomto prípade dosahujeme hodnoty tzv. „technickej nuly“, resp. ich môžeme považovať za *približne rovné nule*²⁹)
- **Prípustné riadenie** – reálne nenulové hodnoty zložiek vektora chýb sa nachádzajú v hraniciach rozsahu prípustných hodnôt. Prípustné riadenie je z hľadiska kvality horšie ako normálne.
- **Havarijné riadenie** – niektoré z komponentov riadenia vektora chýb vychádzajú za prípustné hranice, avšak *katastrofa riadenia (nezvratná strata riadenia, narušenie, deštrukcia objektu riadenia, alebo ním spôsobené škody prvkov vonkajšieho prostredia)* ešte nenastala. V režime havarijného riadenia sa hlavným cieľom riadenia stáva návrat objektu aspoň do režimu prípustného riadenia.

Štruktúra a vzájomné vzťahy in-formácie tvoriacej uvedené vektory sú znázornené na konci kapitoly 14 obrázok 4.

Kľúčovým pojmom teórie tvorenia sa javí byť:

Udržateľnosť (stabilita) **objektu v zmysle predpovedateľnosti** (predikcie, predvídateľnosti, „prorokovateľnosti“) **jeho správania v stanovenej** (určenej, definovanej) **miere pod vplyvom vonkajšieho prostredia, vnútorných zmien a zvoleného riadenia.**

V skratke: **Udržateľnosť(stabilita) v zmysle predpovedateľnosti.**

Predpovedanie je podmienkou udržateľnosti riadenia a zrovna tak musíme udržateľne predpovedať.

Ide o spojitú nádobu tak, ako nemôže byť **tradícia** BEZ schopnosti jej **modifikácie** na aktuálnu meniacu sa situáciu a **modifikácia** bez poznania **tradície**(trendu, rozpoznaného a vyhodnoteného procesu).

T.j. analógia absurdity vnímania napr. politicky hrubo negramotným štýlom a la „KONZERVATIVIZMUS kontra LIBERALIZMUS“, „PRAVICA a LAVICA“ a podobné infekčno-stereotypné fatálne podprahovo-manipulačné vírusy v podvedomí jedincov(energobuniek, resp.organel) „samo“riadenej masy.

Pri snahe o povinnú pozitívnu interpretáciu uvedeného autodeštruktívneho algoritmu „Boja protikladov“, ide o oponenta(advocatus diaboli) Ľudskému modulu „Hľadania súvislostí v odlišnostiach“, no o tom neskôr.

Riadenie(tvorivý proces) je v princípe nemožný, pokiaľ je správanie sa objektu nepredvídateľné v dostatočnej miere.

T.j. **Vyzerá, že v živote nejde ani tak o DOKONALOSŤ**(faktický, „statický“ ideál) **ako takú, ale skôr o DOSTATOČNOSŤ**(do-statočnosť, stato-ctnosť..štáto-ctnosť) ..

Na ďalšej úrovni chronológie vnímania presnejšie o METODOLÓGIU(systém špecifikovaných, popísaných metód) **maximálnej možnej aproximácie**(iterácie, priblíženia sa) **ideálu** (cieľového vektora) **v konkrétnej situácii.**

A ešte o krok ďalej ide v živote o neprestajnú OPTIMALIZÁCIU(vylepšovanie) **zostrojenej metodológie podľa dohodnutých**(konsenzuálnych) **kritérií**(normálneho, prípustného rámca riadenia).

Ako sa hovorí:

„Účel svätIA prostriedky“

²⁹ Pri tom je dôležité si uvedomiť, že z matematického hľadiska sú dve ĽUBOVOLNÉ čísla približne rovnaké a preto nasleduje praktická otázka:

Je možné v realizovanom procese riadenia nenulové komponenty vektora pokladať za približne(v aproximacom zmysle) rovnými?

namiesto samovražedne spoločnosti

„Účel svätých prostriedky“

A „Pravda vždy vyjde na povrch. Na tom stojí svet. Podľa zákona času. Chronosa“

Preto Homér, ktorý „Vychoval Helladu“ (cit. V. Zamarovský), opakoval v Illiade, epose 3Troj-skom epiteton: „Chrónovec Dio“

..a u nás na dedine sa občas o „Božích mlynch pomaly melúcich“ rozpráva..

Metód(a)

„Pravdy statickej však niet, bo ona vždy konkrétna jest.“

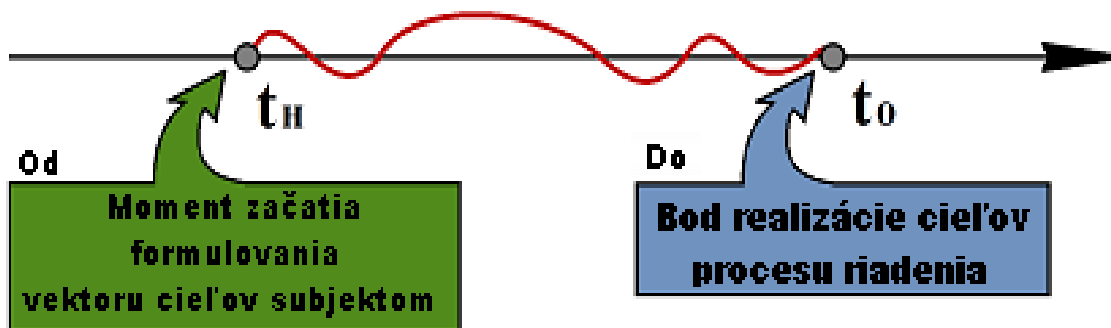
Pevná ani skala, ako by ju jedna mater mala

v každej chvíli jedinečnej, mliečkom nadávala

a od púčku jemného, v tichu večnom rozvíjala.

Plná funkcia riadenia je svojho druhu pústa a prieszračná forma napĺňaná obsahom v procese riadenia. Obr.3 Inými slovami ide o maticu objektívne možného riadenia. Miery riadenia ako procesu trojjedinstva matérie-informácie-miery³⁰. S-trojenja existencie, „osudu“. Opisuje prevládajúce etapy cirkulácie a premeny(zmeny, transformácie) informácie v procese riadenia. Začína momentom rozpoznania(identifikácie) faktorov(javov) prostredia vyzývajúceho u tvorcu(s-trojcu, manažéra) subjektívnu potrebu riadenia. T.j. formovania vektora cieľov riadenia a návazného uskutočnenia vytýčených cieľov v procese riadenia. Je to *systém stereotypov vzťahov a stereotypov transformácie(premien, vývoja)* informačných modulov tvoriacich(strojaci) informačnú bázu riadiaceho subjektu modelujúceho na ich osnove správanie sa(fungovanie) objektu riadenia(alebo modelujúceho proces samoriadenia) v tom prostredí, s ktorým interaguje(spolupracuje) objekt(a cez objekt aj subjekt).Obr.2

Proces riadenia



Obr.2

³⁰

Inak povedané:

1. Existencia = viditeľné + ZATIAĽ „neviditeľné“ javy jedného celku tzv. hmotno-duchovného sveta

2. Forma(z lat. = po slovensky “obraz”) , konkrétny obraz existencie. Ako sa hovorí „niet vecí bez obrazu“

3. In-Forma, informácia alebo transformácia, zmena, vývoj, prenos formy, večný pohyb pretvárajúci, strojujúci, strojaci vývoj procesov zmeny existencie podľa viac-, či menej úspešne metodologicky rozpoznávaných objektívnych prírodno-spoločenských pravidiel

Tento EFI model je vážnou konkurenciou(al-ter-natívou) dnes stále ešte zaužívanému, no veľmi obmedzene funkčnému modelu METS(matter, energy, time, space = hmota, energia, čas a priestor) deformujúcemu tak oficiálnu vedu, ako aj religionistiku

Plná funkcia riadenia - to je sled jednotlivých krokov



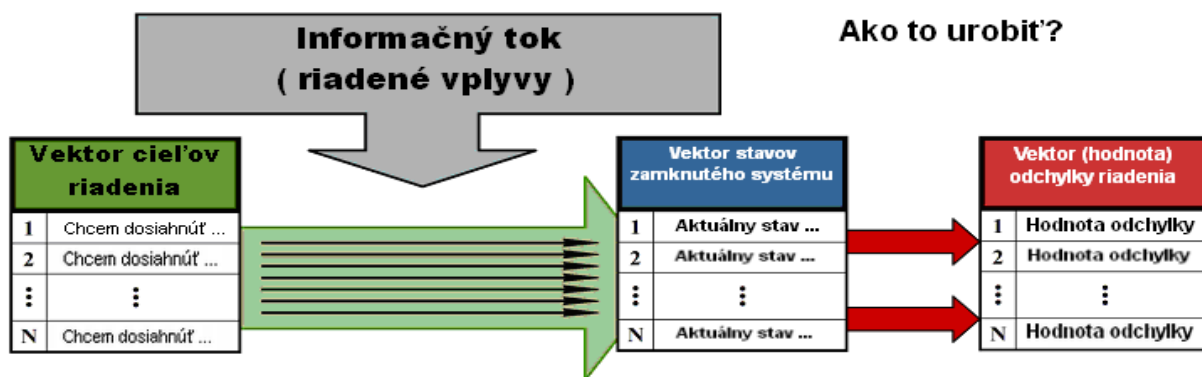
Obr.3

Obsahovým fragmentom **Plnej funkcie riadenia (PFR)** sa javí byť cieľová funkcia riadenia, t.j. Konceptia dosiahnutia cieľov v procese riadenia jedného z čiastkových cieľov patriacich do vektora cieľov.

Konceptia riadenia vytvára vo vzťahu ku všetkým čiastkovým cieľom celkovú(generálnu) koncepciu riadenia.

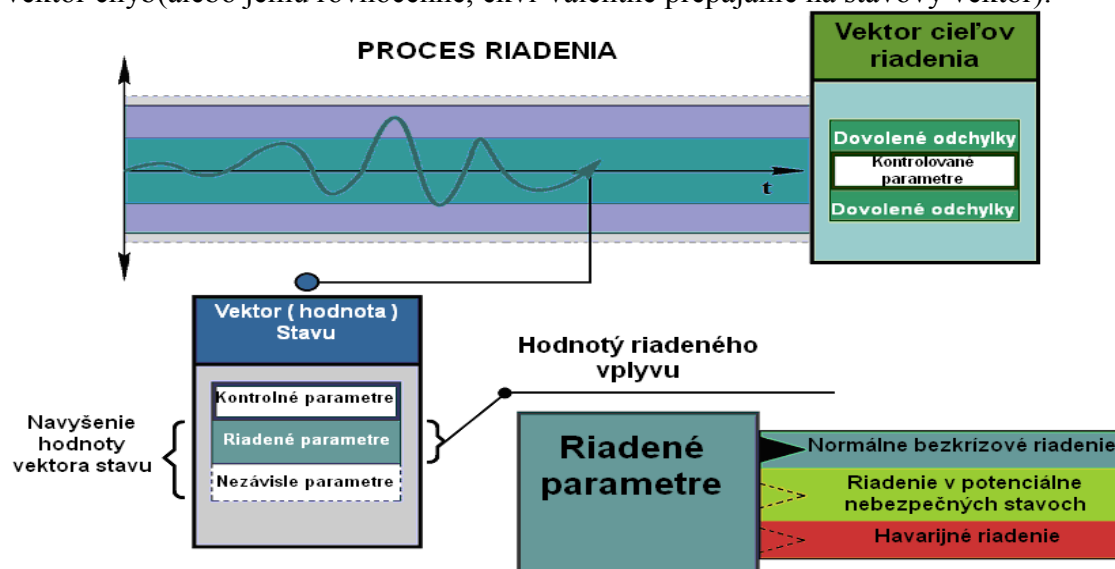
Ďalej bude reč z väčšej časti práve o **celkovej koncepcii riadenia**. Ak sa budeme rozprávať o jednej z čiastkových(parciálnych) koncepcii(cieľových funkcií riadenia), uvedieme to osobitne(explicitne). Aby sme vylúčili zámenu plnej a čiastkovej cieľovej funkcie riadenia, budeme používať názov **koncepcia riadenia** tam, kde nie je nevyhnutný presnejší termín. Konceptia riadenia naplňa všetky, alebo časť etáp plnej funkcie riadenia konkrétnymi manažérskym(tvorivým) obsahom.

CFR (Cieľová funkcia riadenia) definuje:



Obr.4

Po vyjadrení vektora cieľov a rámca prípustných odchýlky riadenia podľa koncepcie riadenia(cieľovej funkcie riadenia) si v procese reálneho riadenia osvojujeme prepájanie informačných tokov z cieľového vektora na vektor chýb(alebo jemu rovnocenné, ekvi-valentné prepájanie na stavový vektor).



Inými slovami: v procese riadenia porovnávame in-formáciu o stavovom vektore(alebo chybovom vektore) s cieľovým vektorom a na osnove tohto vzťahu vypracovávame a uskutočňujeme riadiace pôsobenie.

Pri formovaní súboru koncepcii riadenia zodpovedajúcich cieľovému vektoru sa zväčšuje rozmer priestoru parametrov stavového vektora na účet pripájania tzv. doplnkových parametrov objektívne a subjektívno-manažérsky informačno-algoritmicky zviazaných so stĺpcom kontrolných parametrov. Kontrolné parametre opisujú stav objektu, vonkajšieho prostredia a systému riadenia(napr. teplotu, náladu, hlad, rýchlosť, pocit stresu, čas³¹, atď..).

³¹ Čas samozrejme objektívne neexistuje. Ide o pomer dvoch frekvencií ľubovoľne(subjektívne) zvolených, z ktorých jednu zvolím ako etalón(referenčnú, porovnávaciu frekvenciu). Z toho poznáme čas astronomický, biologický, sociálny(frekvencia obmeny technológií), atď..tak napr. na Marse je iný „čas“, ako na zemi. Zrovná tak neexistuje prázdny priestor. Je vždy niečím „naplnený“. Nejakou „matériou“, existenciou(vákuum je v tomto zmysle tiež len formou existencie), ktorú meriam konkrétnymi mierami. Preto je pojem časom-priestor tak nebezpečne podvedome zavádzajúci, fatálny a javí sa byť spolu s celým modelom METS príčinou väčšiny sociopatických javov dnešnej spoločnosti. Podobne umelé podvedomé rozdelenie sveta „viditeľného a neviditeľného“ energie a hmoty, hmoty a ducha v tzv.“náboženstvách“(starý manažérsky výraz „divide et impera“ platí hlavne pre manipuláciu vnímania samotného jedinca ako základ manipulácie masou)

Doplňkové parametre stavového vektora informačno-algoritmicky zviazané s kontrolnými parametrami rozoznávame na dve kategórie:

- riadené – môžu byť bezprostredne upravované(modifikované) subjektom, čo má za následok i zmenu kontrolných parametrov(cez spätnú väzbu). **Riadiaca činnosť** je vyjadrená práve zmenou hodnôt priamo riadených parametrov(vytvárajú, s-troja vektor riadiacej činnosti)
- voľné – menia sa pri zmene priamo riadených, avšak nepatria do zoznamu kontrolných parametrov, tvoriacich vektor cieľov riadenia. Všetky objektívne možné hodnoty slobodných parametrov v procese riadenia chápeme ako prípustné.

1. Príklad: Loď

Uhol kurzu(medzi rovinou symetrie a orientáciou na sever) je kontrolným parametrom; uhol vyloženia kormidla je riadený(priamo) parameter;

Uhol driftu(smerovej odchýlky medzi A. vektorom rýchlosti = smerovaním aktuálneho, momentálneho pohybu a B. rovinou symetrie lode, nazývanej diametrálnou rovinou) je voľný(slobodný) parameter.

2. Príklad: Klimatizačné systémy

Kontrolným parametrom môže byť teplota vzduchu v izbe a na ňu(a tlak) fyzikálne naviazaná vlhkosť vzduchu(pri čiastočne otvorenom systéme) môže byť voľným parametrom. Ak by sme vzťah, zmenu vlhkosti vzduchu zahrnuli do kontrolných parametrov, potrebovali by sme na jej riadenie doplniť systém o zariadenia

A. vstrebávajúce prebytočnú vlhkosť a

B. zavlažovanie na doplnenie chýbajúcej vlhky v prípade jej nedostatku.

Pod **stavovým vektorom**(dostatočný popis aktuálnej, momentálnej situácie) chápeme vo väčšine prípadov hore uvedený rozšírený vektor, zahŕňajúci pod seba aj **stavový vektor priebežných kontrolných parametrov** opakujúci hierarchické usporiadanie jednotlivých položiek cieľového vektora. Súbor bezprostredne(priamo) riadených parametrov môže byť tiež hierarchicky usporiadaný(normálne riadenie, riadenie v potenciálne nebezpečných okolnostiach, havarijné, atď..) a zobrazuje vektor riadiaceho pôsobenia vyčlenený(rozpoznaný) v rámci stavového vektora, ktorému je preto podradený. V závislosti od variantu režimu riadenia môžu niektoré z množstva tzv. voľných parametrov dopĺňať vektor cieľov a vektor riadiaceho pôsobenia.

Plnú funkciu riadenia realizujeme **bezštruktúrnym spôsobom** (riadenia) a **štruktúrnym spôsobom**.

Pri štruktúrnom spôsobe riadenia pre-dávame in-formáciu(zobrazenie, zmenu konkrétneho vektora mier) direktívno-adresne cez plne definované elementy štruktúry vzniknutej(alebo cieľavedome účelovo vyformovanej, zo-strojenej) ešte pred procesom riadenia.

Pri bezštruktúrnom spôsobe riadenia nemáme k dispozícii dopredu zostrojené štruktúry riadenia. Prebieha neadresné šírenie informácie jej cirkuláciou v definovanom prostredí(cieľovej skupine) schopné vytvoriť samo zo seba štruktúru pri zadefinovaní(rozpoznaní a formovaní) informačno-algoritmických vzťahov medzi jednotlivými elementami prostredia. Štruktúry sa skladajú a rozpadajú v prostredí v rámci procesu bezštruktúrneho riadenia. Riadenými a kontrolnými parametrami sa javia byť pravdepodobnostné a štatistické charakteristiky masových javov riadeného prostredia(biosféry, spoločnosti,..). Ide o priemerné hodnoty parametrov, stredné kvadratické odchýlky, hustoty rozdelenia pravdepodobností zvolených udalostí, korelačné funkcie a ďalšie objekty z oblasti matematiky nazývanej *Teória pravdepodobnosti a matematická štatistika*. (presnejšie „Teória mier neurčitostí“)

Štruktúrne riadenie sa v praktickom živote kryštalizuje z bezštruktúrneho.

Nie naopak, ako si žiaľ stále ešte mnoho profesionálne masovo manipulovaných ľudí chybne myslí. Objektívnou os-novou bezštruktúrneho riadenia sa javia byť objektívne pravdepodobnostné predurčenia a ich

štatistické modely³² organizujúce(usporadúvajúce) masové javy v štatistickom zmysle a umožňujúce rozlišovať jedno množstvo od druhého(alebo jednu množinu v rôznych etapách vývoja jej existencie) na osnove ich štatistických opisov a v mnohých prípadoch schopné aj priamo vyjaviť príčiny spôsobujúce rozdiely v jednotlivých štatistikách.

Preto je tak dôležité správne chápať slovo „**pravde-podobne**“(možno, asi, snád, podľa všetkého,...) a jemu príbuzné slová nie v žiaľ bežne zaužívanom(..a či masovo-manipulatívne formovanom a zneužívanom) zmysle „môže byť tak i onak..a vlastne hocijak“, ale ako poukázanie na možnosť, na existenciu objektívnych pravdepodobnostných predurčení. Práve tieto totiž podmieniajú objektívnu možnosť uskutočnenia konkrétneho javu, udalosti, zotrávania objektu v nejakom stave a hodnotenie riadenia operácie prostriedkami matematickej štatistiky a teórie pravdepodobností. Nasleduje aprobácia(potvrdenie) existencie stredných hodnôt „náhodného“ parametra(pravdepodobnosť³³ ich prekročenia = 0,5), kvadratických odchýliek od strednej hodnoty a ďalších charakteristických odborných pojmov známych z teórie pravdepodobnosti a matematickej štatistiky.

Z pohľadu DVTR – Dostatočne všeobecnej teórie riadenia sa javí byť teória pravdepodobnosti(ako jeden z odborov matematiky) **matematickou teóriou mier neurčitosti v priebehu** konkrétnych sledovaných **udalostí**. Úmerne k tomu sú váha pravdepodobnosti, pozorovaná štatistická hustota rozdelenia a ich rôznorodé hodnotenia mierami neurčitosti možného a navrhovaného riadenia(tvorenia). Sú mierami udržateľnosti(stability) prechodného procesu vedúceho z pôvodného, zisteného³⁴ stavu (vo väčšine prípadov potichu “medzi riadkami” stotožňovaného s budúcim stavom) ku každému z rôznych variantov budúcnosti z množstva jej možných variantov za predpokladu, že:

1. Samoriadenie v skúmanom systéme sa bude vyvíjať na osnove pôvodného informačno-algoritmického zabezpečenie bez akýchkoľvek inovácií.
2. Nepríde k priamemu adresnému zásahu pripojením sa hierarchicky vyššieho, alebo iného riadenia, vonkajšieho vo vzťahu k skúmanému systému.

Prvej z týchto dvoch klauzúl zodpovedá vzájomná podmienenosť:

Čím nižšia hodnota stability(udržateľnosti) prechodného procesu smerom k vybranému variantu, tým vyššia má byť kvalita riadenia prechodného(dočasného) procesu, čo vyžaduje vyššiu kvalifikáciu manažérov(tvorcov, s-trojcov, umelcov)³⁵.

T.j.: V každom z množstva porovnávaných možných variantov vývoja predstavuje veličina *obratne proporcionálna pravdepodobnosti(alebo jej hodnoteniu)* „*samouskutočnenia*“ *každého určeného variantu*

A. vzťahnú mieru efektivity riadenia vo vzťahu k druhým skúmaným variantom a primeraného

B. profesionalizmu manažéra.

Oba uvedené faktory sú v praxi nevyhnutné na uskutočnenie vybraného variantu zo skúmanej množiny variantov.

³² Spolu s priamymi subjektívnymi hodnoteniami objektívnych pravdepodobnostných predurčení získané mimo formálnych procedúr algoritmických štatistických modelov. Človek je toho objektívne schopný.

³³ Číslo od 0 do 1, je v podstate hodnotením objektívne možného(mierou neurčitosti). Komu je v bežnom živote bližšie miesto pomerového radšej percentuálne vyjadrenie, ide v tomto prípade o nádej na „garanciu“ nastania skúmaného javu v rozmedzí od 0% - 100%.

³⁴ V nemčine model vzťahu tzv. „A. Ist-, und B. Soll-wert“

³⁵ Ako sa hovorí: „Kvalita manažmentu rozhoduje.“ Kvalita riadenia ekonomiky teda napr. nezávisí v prvom od šikovnosti = efektivity a dĺžky práce „robotníkov“, ale od ich celkového riadenia, od manažmentu. Parametre zaručujúce zlepšovanie životnej úrovne populácie nasledujú v tomto nezameniteľnom poradí A., B., C. :

A.Štandard energozabezpečenia = súčet celkovej výroby a služieb / súčet celej kapacity výroby energie na definovanom území ..ak je menší ako jedna, má hospodárstvo pri oficiálne priznanom, alebo nepriznanom Energoinvariante obeživa problém

B.Kvalita riadenia

C.pracovné schopnosti zamestnancov vo výrobe a službách

$$\text{Miera} \\ \text{nevyhnutnej} \\ \text{efektivity} \\ \text{riadenia} = \frac{1}{\text{Pravdepodobnosť „samo-uskutočnenia“} \\ \text{zvoleného variantu}}$$

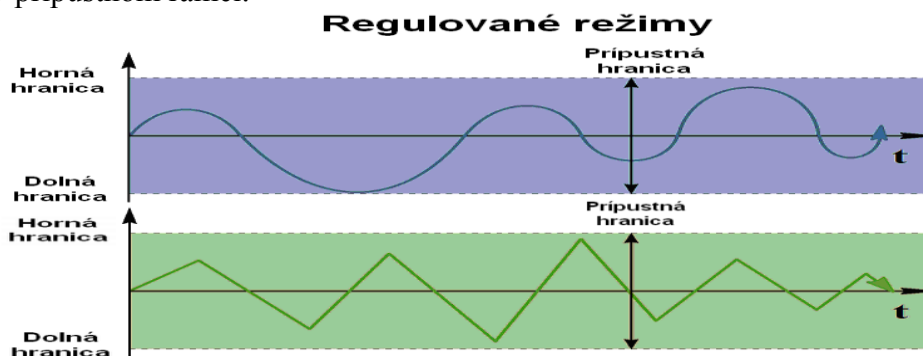
Druhá z oboch klauzúl(A. a B.) ukazuje okrem iného na možnosť konfliktu s Hierarchicky rozsahovo vyšším riadením.

Ak si totiž niekto v hraničnom prípade konfliktu vybral zlo, snaží sa ho uskutočniť a vyčerpá Božiu trpezlivosť, tak vyvolá svojim konaním priamy adresný zásah(intervenciu) do chodu vecí Zhora. Táto intervencia prevráti všetku jeho činnosť na osnove všetkých jeho predošlých pro-gnóz a odhadov ich udržateľnosti(mier neurčitostí).

Vektory cieľov riadenia a im zodpovedajúce režimy riadenia možno rozdeliť na dva druhy:

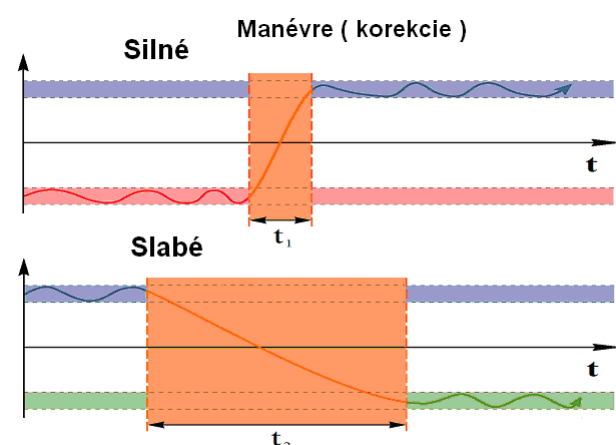
Rovnovážne režimy – kmitania(parametre kontrolných frekvencií riadených procesov) sa nachádzajú v prípustnom rámci relatívne v čase nemenného vektora cieľov riadenia

Manévry – sú kmitania relatívne v čase meniaceho sa vektora cieľov a prechod z jedného rovnovážneho režimu(alebo režimu manévra) do druhého, pri ktorých sa parametre reálneho manévra odchyľujú od ideálneho manévra v prípustnom rámci.



Strata riadenia je vypadnutie hodnôt stavového vektora(alebo jemu ekvi-valentného vektora chýb) z oblasti prípustných odchýliek od ideálneho režimu(rovnovážneho, alebo manévru). Inými slovami vypadnutie z množstva prípustných vektorov chýb.

Manévry rozdeľujeme na **silné** a **slabé**. Ich vzájomný rozdiel je podmienený a určuje sa subjektívnym



výberom etalónneho procesu času a jednotky merania času. Rozdelenie manévrov na silné a slabé vychádza z toho, že v mnohých prípadoch môže byť modelovanie slabých manévrov podstatne zjednodušené na účet ignorácie celého radu faktorov bez straty kvality riadenia.

Každý parciálny(dielčí) proces môže byť skúmaný(zobrazený) ako proces riadenia, alebo samoriadenia v závese(v rámci koryta) procesu obsiahlejšieho hierarchicky nadradeného riadenia

A môže byť opísaný v termínoch uvedených základných kategórii(pojmov, termínov) teórie riadenia. To umožňuje prepojiť uvedené pojmy teórie riadenia s jednou z charakteristík ľudskej psychiky.

Ľudské vedomie môže naraz operovať so 7 – 9 objektmi. Pri opísaní ľubovoľného životného problému v termínoch teórie riadenia neprevyšuje celkový počet naraz používaných pojmov č.9:

1. Vektor (parametre,situácie,obrazy) cieľov

2. Vektor (*parametre, situácie, obrazy*) stavu
3. Vektor (*parametre, situácie, obrazy*) chyby riadenia
4. Plná funkcia riadenia
5. Súbor koncepcii riadenia (cieľových funkcií riadenia)
6. Vektor riadiaceho pôsobenia
7. Štruktúrny spôsob riadenia v rámci hierarchicky najvyššieho všeobsažného riadenia na osnove virtuálnych štruktúr
8. Bezštruktúrny spôsob riadenia v rámci hierarchicky najvyššieho všeobsažného riadenia na osnove virtuálnych štruktúr
9. Rovnovážny (rámcový) režim (alebo manéver).

Znamená to, že informácia nevyhnutná pre pomenovanie a praktické riešenie akejkoľvek úlohy riadenia, môže byť prístupná vedomiu zdravého človeka v nejakých obrazoch celá bez výnimky, naraz a usporiadaná ako

1. **Mozaika** na osnove **vzťahov** medzi

A. **Predstavami** konkrétnych **obrazov** (foriem) a

B. **Pojmami** teórie riadenia,

miesto nesúvislých a roztrieštených informácií (v tomto prípade de-formácii objektívnej reality) podobných sklíčkam kaleidoskopu³⁶. Hlavné je mať prehľad, čo treba v bežnom živote rozpoznávania reality spojiť s každou z kategórií teórie riadenia. T.j. nespádnúť do pasce kaleidoskopického idiotizmu. Nedať hrdo, alebo bojazlivo hlavu do slučky schizofrénie³⁷.

* *

*

Táto osobitosť psychiky človeka pridáva špeciálny spoločenský význam Všeobecnej teórii riadenia v praktickom živote:

Ak sa nejaké kategórie ukážu byť p r á z d n e (nenaplnené konkrétnymi obrazmi) a (alebo) je správanie sa objektu nestabilné (neudržateľné) v zmysle predikcie (prognóz, predpovedí, „prorociev“) jeho správania sa, znamená to, že človek tváriaci sa, že ho riadi³⁸ nie je schopný nie len k riešeniu, no ani k formulácii (postaveniu, definícii) úlohy, s ktorou sa stretol, alebo podujal. Preto ak niekto zistí „prázdnotu“, alebo nejasnosť niektorých z hore uvedených kategórií (termínov, pojmov), môže sa vedomie včas zastaviť a prehodnotiť prebiehajúce udalosti, aby druhým a sebe nespôsobil nešťastie, keď už sám upadol do stavu kaleidoskopického idiotizmu.

V opačnom prípade je dotýčny pravdepodobnostne predurčený odsúdený stať sa tupým nástrojom v rukách toho, kto rieši otázku predpovedateľnosti správania sa vo vzťahu k nemu samému.

Riadenie (tvorenie, manažovanie) je vždy *konceptuálne zadefinované*:

- 1) V zmysle určenia cieľov a hierarchického usporiadania ich významu v rámci celkového množstva cieľov ...
- 2) V zmysle vymedzenia prípustných a neprípustných konkrétnych prostriedkov uskutočňovania cieľov riadenia.

³⁶ ako chceš, tak hračku, valec obrátiš, no súvislosť medzi obrazmi nevidíš

³⁷ Kolektívnej, alebo jej podriadenej „individuálnej“. T.j. neschopnosti ROZLIŠENIA celkovo a v daný moment

A. podstatného od

B. nepodstatného.

Presnejšie: neschopnosť dostatočného rozlíšenia objektívnych príčinnno-dôsledkových vzťahov a rozbitie zdravého mechanizmu spolupráce vedomia s podvedomím.

Ešte presnejšie: znefunkčnenie emočnej inteligencie (schopnosti rozpoznávania a hodnotenia stereotypov a na ne naviazaných emócií = extrémne koncentrovaných in-formačných modulov vzhľadom na ich adekvátnosť voči objektívnej realite)

³⁸ alebo sa snaží objekt riadenia viesť do ním želaného stavu samoriadenia

Neurčitosti oboch druhov³⁹ vytvárajú chyby riadenia až do úplnej straty manažovateľnosti vybraného procesu(alebo vzájomne previazanej skupiny procesov) v rámci deklarovanej koncepcie riadenia.

Stratu riadenia môže sprevádzať tzv. tiché riadenie(alebo hlboké z nem. „tiefer Staat“, verejne nedeklarované) v súlade s nejakou inou koncepciou. Buď nadradenou(obsahovo..objemovo-hierarchicky) alebo antagonistickou(negujúcou) vo vzťahu k prvej, mnou zvolenej koncepcii.

Metodo-logický test na

A) manažerské šarlatánstvo alebo

B) neprítomnosť šarlatánstva

je algoritmus metódy dynamického programovania.⁴⁰

Zostrojiť(vytvoriť) a spustiť uvedený algoritmus(ak to dovoľujú definované okolnosti) je možné iba pri jednoznačnosti cieľového vektora a na neho naviazanej koncepcii riadenia. Ďalšou podmienkou je, že cieľový vektor a koncepcia riadenia nestratia stabilitu(váhu miery udržateľnosti) počas intervalu trvania procesu riadenia.

Posledná podmienka vyjadruje fakt, že algoritmická formalizácia činnosti riadenia sa nie vždy poddáva súlade s hierarchicky vyšším objemnejším riadením.

Ako ukázal čas od vydania prvých publikácií DVTR(Dostatočne všeobecnej teórie riadenia), existujú jednotlivci, ktorí v nej vidia „evidentné vztiahnutie ruky nositeľov mechanických pohľadov“ na odstránenie „jedinečnej duchovnosti“ ich samých a ľudstva celkovo.

Dotyčné osoby žiaľ zatiaľ v DVTR nevidia jednu z možností chápať a efektívne organizovať ich vlastné vnímanie sveta a myslenie, čím by mohli dôkladnejšie organizovať aj okolnosti svojho vlastného života.

Taký vzťah k DVTR vyjadruje stavanie sa človeka do opozície s objektívnou realitou, ktorej je sám súčasťou a v ktorej tečú procesy, ktoré možno jednotne opísať. Preto, ak sa niekomu nepáči DVTR ako jazyk opisujúci tieto procesy, nech nájde, lebo zostrojí lepší jazyk na tak všeobsiahly opis procesov v Objektívnej realite. Okrem toho by dotyčnému nebolo na škodu zamyslieť sa, prečo po príchode do nemocnice, alebo zavolaní záchranky, nespôsobuje u neho hystériu fakt, že medicína používa terminológiu spoločnú pre všetky biologické oblasti vedy a praxe, v ktorej sa rovnakým pojmovým aparátom popisujú javy v živote tak rastlín, či zvierat, ako aj človeka? Samozrejme človek má svoje špecifiká, odlišujúce ho v Objektívnej realite od všetkého ostatného, pričom je však on sám jej súčasťou. Jeho špecifiká sú výrazom spoločných zákonitostí existencie Objektívnej reality, no zároveň žiaľ zostávajú nepochopené drvivou väčšinou populácie ľudí na zemi.

V našom chápaní je Dostatočne všeobecná teória riadenia mierou uvedomelého pochopenia a porozumenia riadenia(tvorenia, manažovania, s-trojenia, umenia) ako takého. Nie je povinná pre individuálnych praktických manažérov, ktorých nevedomé(podvedomé) úrovne psychiky dostatočne dobre pracujú s modelovaním, výberom a uskutočňovaním jednotlivých možností v rámci riadenia. Je ale nevyhnutná pre vytvorenie a zabezpečenie jednoty nevedomého(podvedomé) a vedomého v procesoch riadenia, ktorými sa javia byť všetky udalosti v živote človeka. Tí, pre ktorých je DVTR neprijateľná, môžu žiť s tou mierou jednoty a nevyváženosti(..rozladenia) vedomého a nevedomé, aká sa „sama sebou“(ako „metla s babou Jagou“) vytvorila v ich psychike.

3. Udržateľnosť v zmysle predpovedateľnosti

(Stabilita vývoja skúmaného procesu v zmysle jeho predvídateľnosti, predpovedateľnosti)

Ako sme si už skôr ukázali, KĽÚČOVÝM pojmom teórie riadenia, sa javí byť:

³⁹ neschopnosť pochopiť zmysel rôznych definovaných čiastkových a obsažnejších koncepcií riadenia naraz realizovaných v živote

⁴⁰ bližšie v samostatnej časti tohto vydania DVTR a špeciálne tomu určenej odbornej literatúre

Stabilita objektu v zmysle predpovedateľnosti jeho správania sa v rámci definovaných mier⁴¹ pod vplyvom vonkajšieho prostredia, vnútorných zmien a riadenia.

Preto podrobné vyhodnotenie doteraz uvedeného začneme stručne práve z tohto javu a jeho pochopenia.

V slovenskom jazyku sú 3 slová so zmyslovo blízkym významom:

„predtucha“, „predpoveď“ a „predvídanie“.

Ako jav, vlastný psychike človeka, je prvotná predtucha. Či na základe predtuchy vznikne predvídanie, alebo predpoveď, závisí od toho, ako sa ďalej zobrazí informácia, ktorá prišla v pocite predtuchy. Predvídanie je prevažne výsledok spracovania informácie predtuch pravou polovicou hlavného mozgu zabezpečujúceho spracovanie obrazného vnímania. Predpovedanie zahŕňa už aj istú lexiku(kódovanie = g-ra-matiku jazyka) a algoritmiku prepojenia medzi obrazmi a tokmi(sekvenciami) obrazov(film previazaných obrazov, udalostí). Nevyhnutne vyžaduje zladenie, koordináciu fungovania pravej a ľavej mozgovej hemisféry v procese spracovania informácii.

Pre určenie(dostatočne presnú definíciu) pojmu charakterizujúceho jav „udržateľnosť v zmysle predpovedateľnosti“ sme potrebovali 20 slov. Na definíciu je to hodne a aj keď ďalej skrátime plný termín na „udržateľnosť podľa predpovedateľnosti“, alebo „**udržateľnosť v zmysle predpovedateľnosti**“, či proste „udržateľnosť predpovedateľnosti“, alebo „predikcia“, v jeho plnom znení niet zbytočných slov a primerane treba za skráteným termínom vidieť plnosť javu opisovanú plným termínom.

Toto pochopenie je **klúčové** v priamom zmysle.

Kto si totiž neosvojí kľúče, nemôže **vyjsť z abstraktnej teórie** (schématického pozorovania) do praxe skutočného života (reality).

Avšak vlámať sa do života a polámať les možné je..

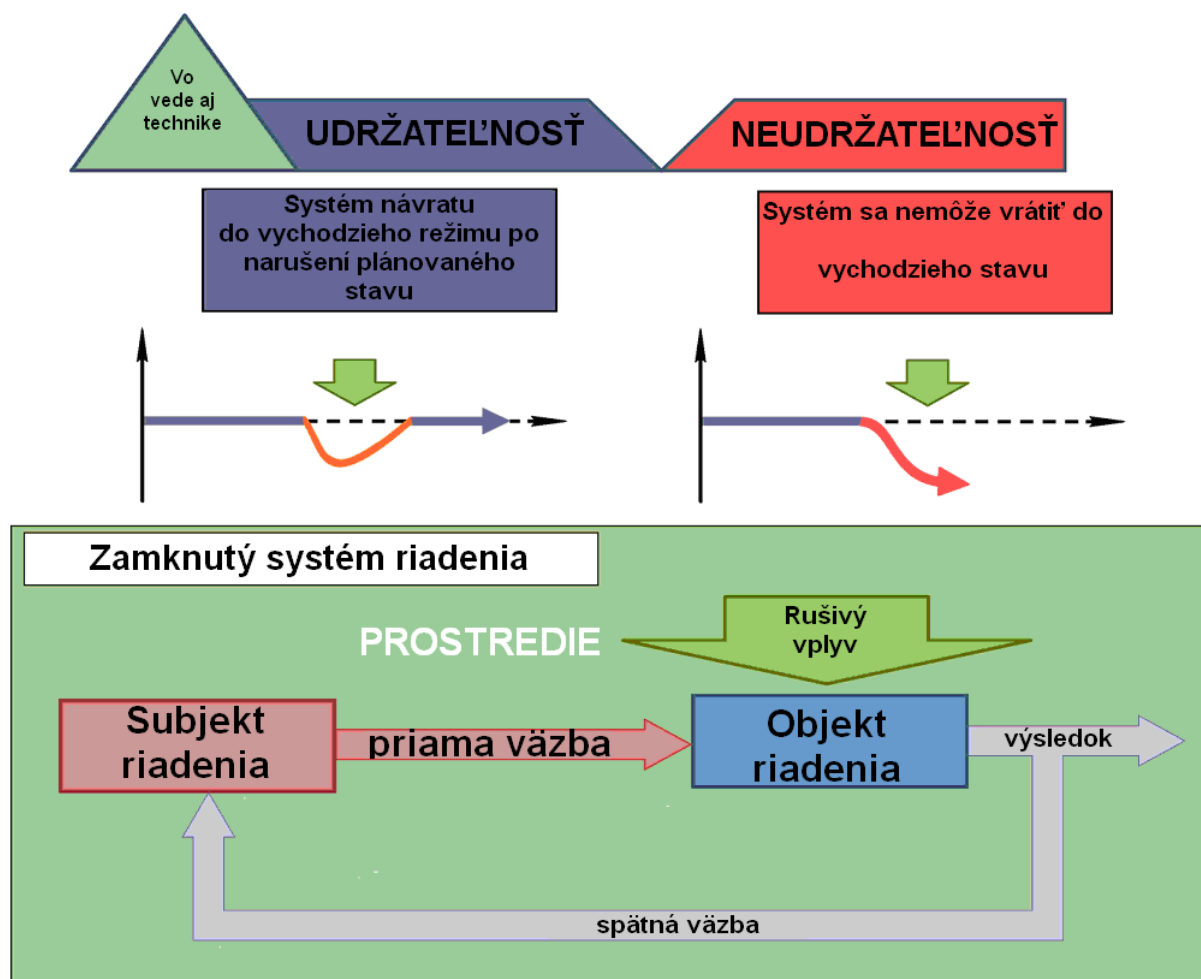
Vo väčšine odvetví vedy a v technike (z gr. techné = “remeslá”) je pojem „udržateľnosť“(stabilita) postavený na osnove vlastnosti objektu vracat' sa k východnému režimu existencie(vývoja) vo všetkých(alebo niektorých) parametroch, charakterizujúcich jeho správanie sa potom, ako odstránime rušivý vplyv spôsobujúci počiatkový odklon parametrov. Neprítomnosť takej tendencie, alebo existencia(prítomnosť) opačnej tendencie nazývame „neudržateľnosť“(nestabilita).

Pojem „**udržateľnosť v zmysle predpovedateľnosti...**“ obsahuje všeobecnejší charakter ako klasický pojem z 19.-20.stor. „**udržateľnosť**“ - *v zmysle vracania sa parametrov objektu po istom čase k východným hodnotám po odstránení (vnútorného, alebo vonkajšieho) rušivého vplyvu.* Pojem „**udržateľnosť**“ je

⁴¹

hmotnosti, teploty, času, vône, morálky, náklonnosti, lásky, atď..

podmnožinou pojmu „udržateľnosť v zmysle predpovedateľnosti...“



Môžu existovať objekty⁴² principiálne nestabilné v zmysle zmenšovania odklonu po odstránení rušenia. Ak sa však charakter tejto nestability ukáže byť predpovedateľným a podarí sa zostrojiť systém riadenia nestabilného objektu (v „čase“) so schopnosťou dostatočne veľkou rýchlosťou a silou pôsobiť, stáva sa nestabilný objekt udržateľne riaditeľným...t.j. v podstate udržateľným⁴³.

„Udržateľnosť“ ďalej znamená udržateľnosť v zmysle zmenšovania odklonu, alebo situáciu, keď kontext pripúšťa dvojaký výklad.

„Predpovedateľnosť“ (predikcia) je však priamo vymedzená (determinovaná) iba v prípade vylúčenia možnosti dvojakého výkladu (interpretácie).

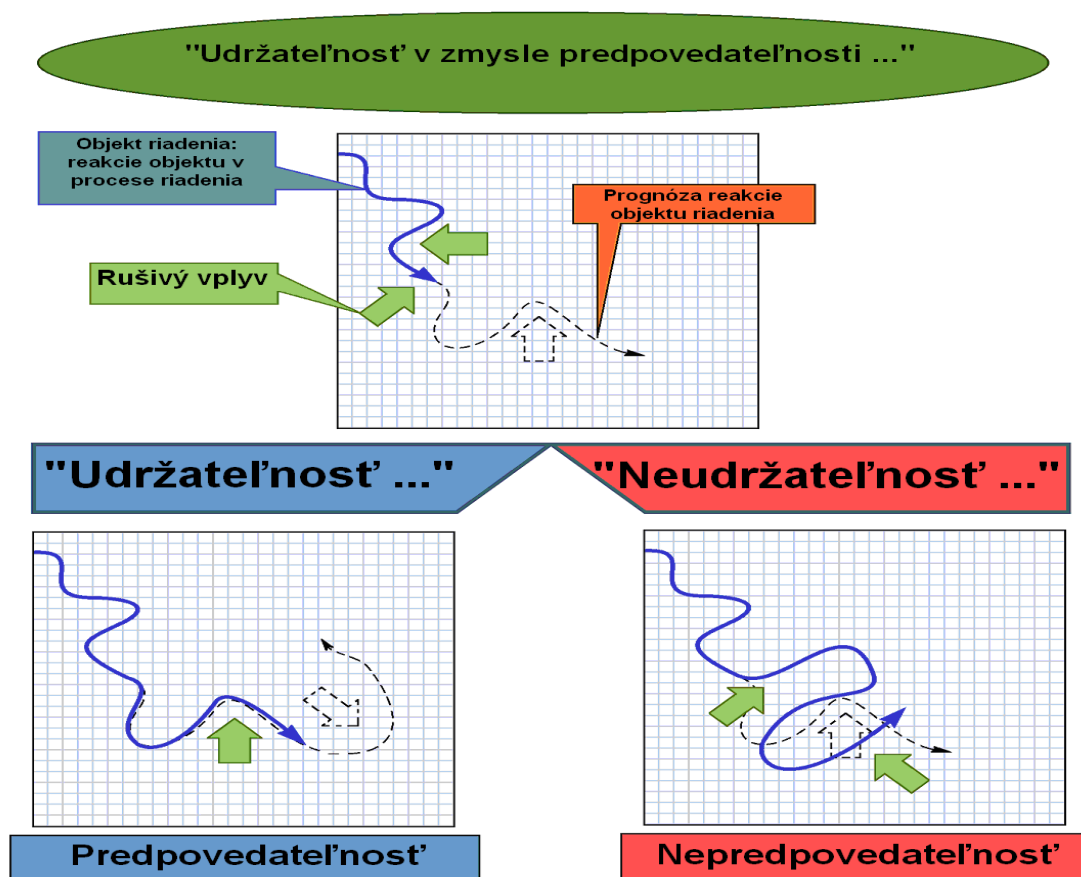
Objekty, ktoré nedisponujú stabilitou správania sa v zmysle predikcie, v princípe nemožno riadiť a nemôžu byť uvedené do režimu samoriadenia práve preto, že ich správanie sa má nepredpovedateľný charakter v závislosti na vplyve:

A. vonkajšieho prostredia,

⁴² Presnejšie vývoj objektu, keďže každý objekt je proces trans-, resp. in-formácie (zmeny) konkrétnych mier (definujúcich jeho celkovú formu = hmotnosť, farbu, rozmery, pocity, celkovú a jeho čiastkové frekvencie, amplitúdy, fázové posuvy, atď...). T.j. všade okolo nás a v nás prebieha procese **strojenia**, **trojedinosti**, strojovania 1. existencie cez zmenu (2. in-formáciu) konkrétnych foriem (súborov 3. mier)

⁴³ Tento princíp sa pokúšajú uskutočniť vedci napríklad v projektoch reaktorov termojadrovej syntézy TOKAMAK: Plazmový tok je neudržateľný a jeho konfiguráciu sa pokúšajú riadiť dodatočne (sekundárne) priamym riadením intenzity elektromagnetického poľa udržiavajúceho plazmu v reaktore. Existujú príklady úspešnej realizácie riadenia nestabilných objektov vychádzajúce z vyššie uvedeného princípu v letectve, lodiarenskom priemysle, atď..

- B. predpokladaných, alebo disponibilných(využitelných) prostriedkov riadenia a
C. vnútorných zmien.



Tak je napr. šofér schopný riadiť auto dôsledkom toho, že **dopredu pozná, predvída**, tuší(**predtucha**), ako a počas akého časového intervalu **stroj** zareaguje na jeho úmysel manipulácie s nástrojmi riadenia. Aj keď sa to všetko zvädza na jeho vysokú kvalifikáciu a podvedomé automatizmy (skúsenosti, **stereotypy** vnímania a konania).

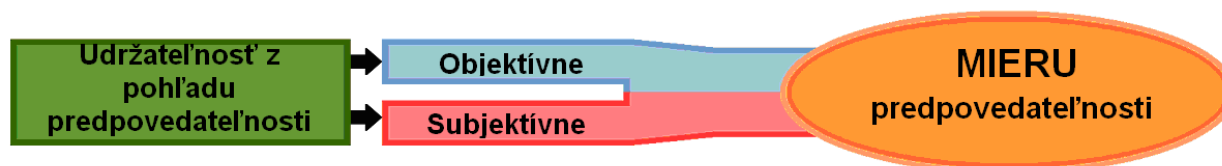
Ak neviete riadiť **stroj**⁴⁴, alebo sa zrazu vážne rozladí, naruší jeho chod, tak je jeho reakcia na Vašu činnosť pre Vás nepredpovedateľná. Automobil je *pre Vás* neriaditeľný. Ešte viac to môžeme pozorovať v letectve. Aj kvalifikovaných letcov je nevyhnutné preškolovať pri prechode z jedného typu lietadiel na druhý, ktorého reakcia na pôsobenie z vonku a riadenie sa odlišuje od predchádzajúcich návykov a skúseností.. aj keď kvalifikovaný letec samozrejme vo všeobecnosti lietadlo pilotovať vie.

Tieto príklady ukazujú **princiálne** vážnu osobitosť

„Udržateľnosti predpovedateľnosti...“

v tomto jave sa **ZJEDNOCUJE OBJEKTÍVNE** so **SUBJEKTÍVNÝM** do

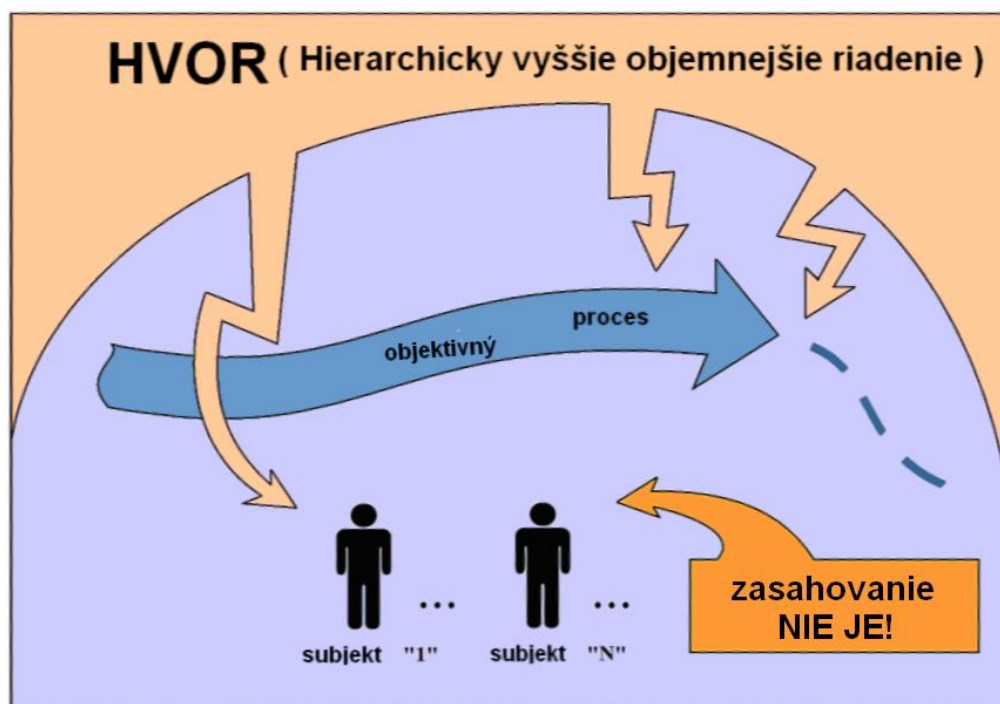
celostnej Miery predpovedateľnosti, v ktorej sa stiera hranica medzi objektívnym a subjektívnym.



Dávame zároveň do pozornosti čitateľa to, že v kontexte celej nasledujúcej práce

termín „**objektívny**“ a výrazy s rovnakým koreňom slova vo vzťahu k procesu(alebo objektu) znamenajú:

Proces plynúci bez nášho vmiešavania a bez riadiaceho pôsobenia zo strany iných(presne určených subjektov) v rámci rozptylu parametrov prípustných hierarchicky vyšším objemnejším riadením.



Polopaticky:

Objektívny proces existuje aj bez pozorovateľa.

Do istej miery nezávisle na tom, či ho niekto rozpoznal.

Po jeho rozpoznaní ho buď

A. využijeme(ovplyvníme, riadime) na konkrétne ciele(podľa svojej morálky), alebo ak ho vyhodnotíme ako nepodstatný, môžeme sa ho snažiť

B. ignorovať. Resp. dať mu vo svojej mozaike príčinnno-dôsledkových vzťahov nejaké zatiaľ menej významné, či dočasne „takmer“ zanedbateľné miesto.

PS: „**Kamufláž vecí podstatných**(dominantných objektívnych spoločensko-prírodných procesov) **a nafukovanie vecí nepodstatných**“

Sa javí byť kameňom uholným..

dnešnej masovomanipulatívnej autocenzúrnej, poväčšine „dobre myslenej“ mienko(de)formnej presstitúcie.

a základom pieskovým

dnešnej spoločnosti, keďže:

Človek sa zlým nerodí,

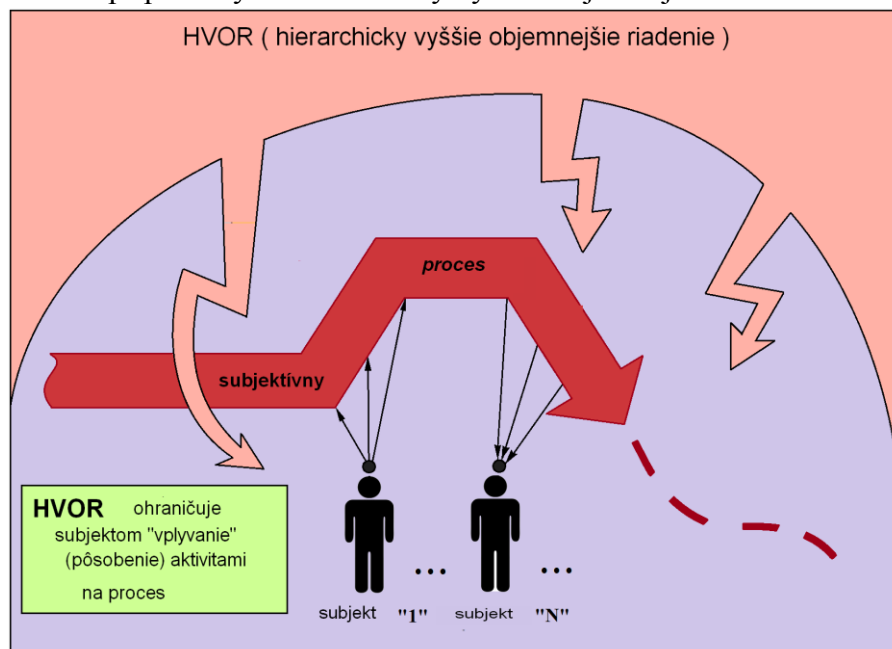
tým ho len „kultúra“ robí.

..a koncepcia jej „samo“riadenia..

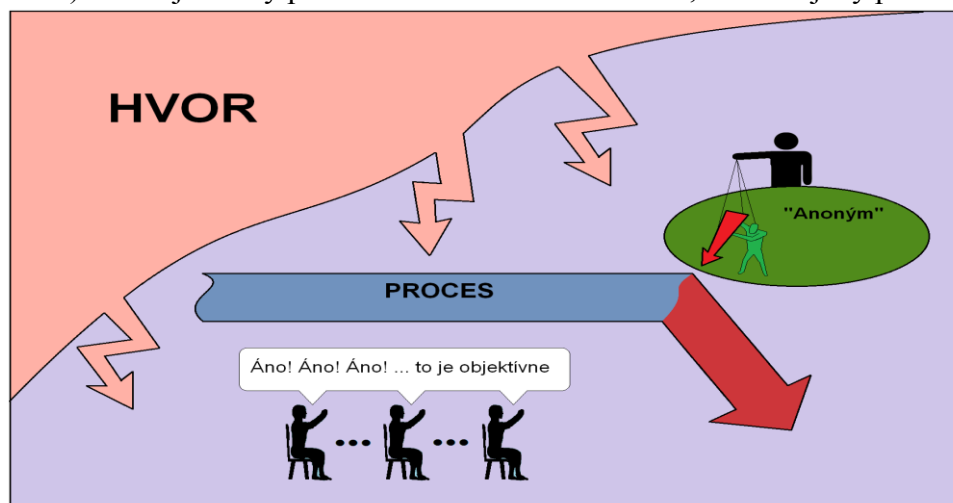
T.j., ak by sme nepoznali subjekt riadenia kultúry.

Termín „subjektívny“ a výrazy s rovnakým koreňom slova znamenajú:

Patriaci subjektu, ním vytvorený(zostrojený) a vo vzťahu k procesu(alebo objektu) neprítomnosť objektívnosti. T.j. na procesy(objekty) je vykonávané pôsobenie zo strany presne zadefinovaných subjektov v rámci pripúšťaných hierarchicky vyšším objemnejším riadením.



Ak subjekt vykonávajúci pôsobenie na vývoj procesu nie je presne určený a anonymné (neoznámené) riadenie procesu nie je vnímané ako riadenie, tak sa proces zdá byť pozorovateľovi(prípadne aspirantovi na jeho riadenie) ako objektívny proces stabilného samoriadenia, alebo nejaký prirodzený(akoby neriadený) proces.

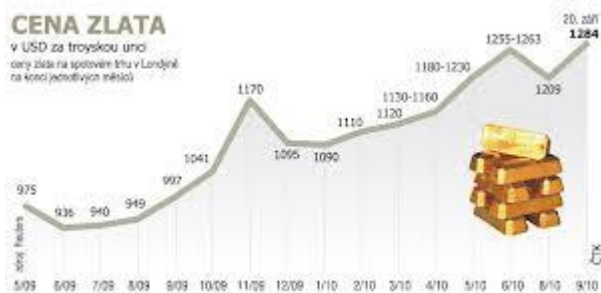


Hierarchicky vyššie objemnejšie riadenie(javiace sa byť súhrnom všetkých čiastočných vonkajších riadení) je považované za objektívny proces.

V rámci vzťahu „objekt-subjekt“ teda objekt nemôže podľa svojej subjektívnej vôle(hierarchicky nižšej) zmeniť charakter vonkajšieho riadenia(naviac hierarchicky vyššieho).

Príklady hierarchicky vyššieho riadenia v hojnosti poskytuje napr. hierarchia velenia ozbrojených síl: družstvo, četa, rota, prápor, pluk, brigáda, divízia, ..atď.

Napr.: Cena zlata stúpala o 10% (áno!áno!áno! ...to je objektívne)... Áno?Áno?Áno?



Hierarchicky vyššie riadenie sa vyčleňuje z množstva čiastkových vonkajších riadení, z ktorých sa skladá celkovo objemnejšie riadenie. K tejto otázke sa vrátíme neskôr podrobnejšie.

Výraz „objektívny“ je súčasťou javu „udržateľnosť v zmysle predpovedateľnosti...“ cez objekt, cez prostredie, v ktorej sa nachádza a cez

hierarchicky **Najvyššie** (a nie iba jednoducho „vyššie“) **riadenie**.

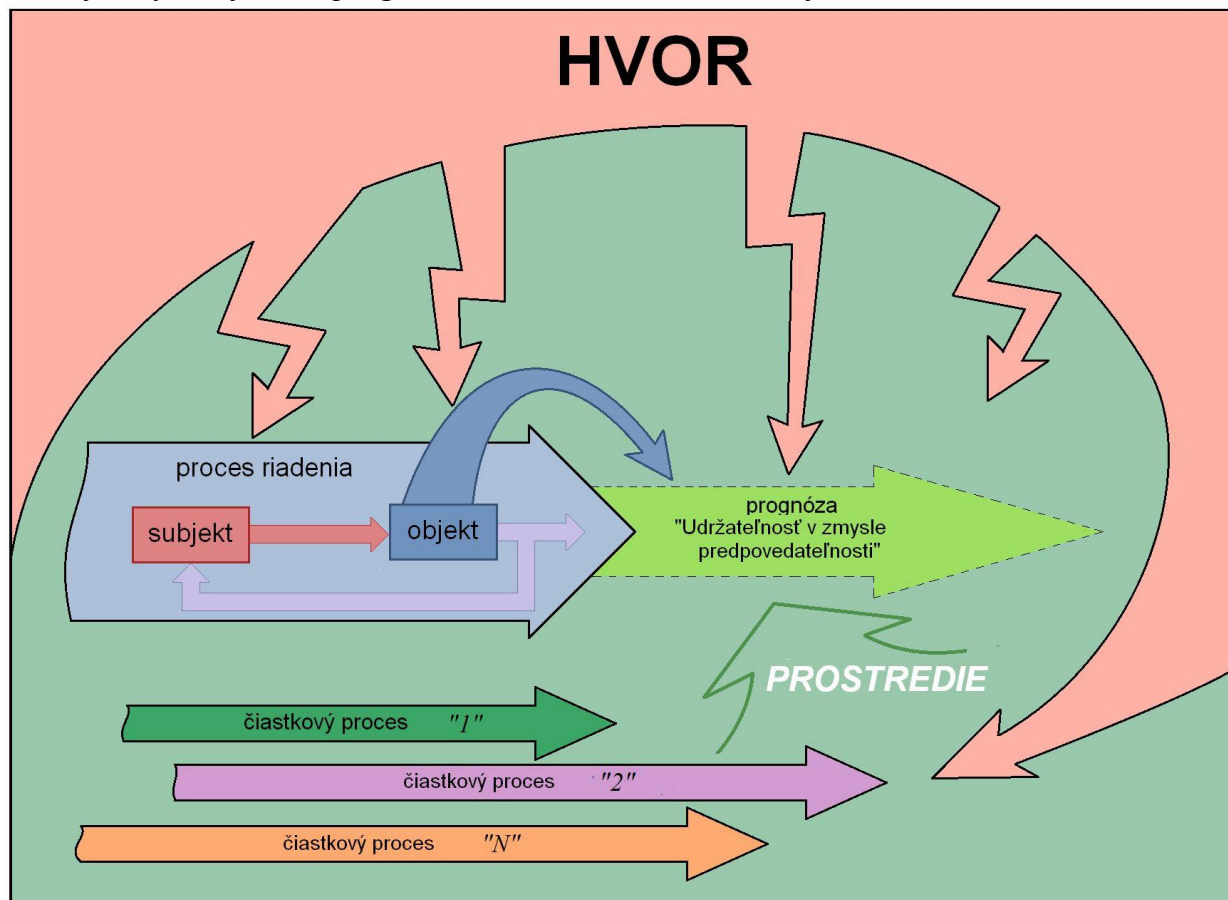
Hierarchicky Najvyššie riadenie je spoločné vo vzťahu k :

A. objektu,

B. prostrediu,

C. množstvu čiastkových vonkajších riadení vychádzajúcich z prostredia(od v ňom nerozpoznaných subjektov) a taktiež aj vo vzťahu k

D. subjektu formujúcemu prognózu vo vzťahu k skúmanému objektu.



Logika dostatočne všeobecnej teórie riadenia je taká, že nevyhnutne privádza k objaveniu pojmu „**Hierarchicky najvyššie všeobsažné riadenie**“..alebo vše-objemné..

Ak by sme nazývali všetko svojim menom, tak hierarchicky najvyššie všeobsažné riadenie je činnosť v našom kulturologickom prostredí nazývaná „Boh“ = Tvorca, S-trojca, Všemocný, jedným slovom(kódom miery, mierou) = Všemocnosť⁴⁵. Z pohľadu ateistickej(presnejšie a-deistickej) tradície svetonázoru je tento termín prázdny v tom zmysle, že v živote mu nezodpovedá žiadny objektívny jav okrem všetkého toho, čo ZATIAŽ nie je vedecky rozpoznané(identifikované a vyhodnotené).

Tento termín však potrebuje vysvetlenie nevyhnutné tak pre tých, ktorí sú presvedčení na osnove „vedeckých“ údajov o tom, že Boha niet, tak aj pre tých, ktorí sú na osnove toho, či onoho vieroučenia(náboženstva) presvedčení o tom, že Boh je. Život človeka by sa mal za normálnych okolností odvíjať v inteligentnom(z lat.„chápavom“) dialógu s Bohom o zmysle životných udalostí, o pôsobení človeka na vývoj okolností.

Dôkazy svojej existencie dáva Boh každému Sám v tomto dialógu dôvery úmerne osudu v súlade s dosiahnutou úrovňou osobnostného rozvoja každého a zodpovedajúcej problematike, ktorá zostáva

nevyriešená v živote človeka a spoločenstva(spoločnosti). Dôkazy existencie Boha majú morálno-etický charakter a pozostávajú z toho, že udalosti v živote človeka zodpovedajú zmyslu zámerov a skrytých modlitieb(prosieb) dokazujúcich objektívnu spravodlivosť človeka a dávajúce okúsiť plody nespravodlivosti, ktorej sa dotýčny ukázal byť naklonený napriek jemu z Vyššia daným znameniam.

Inými slovami..človeku predkladané dôkazy existencie Božej sú objektívne a odpovedajú vedeckému princípu „experimentálneho overovania hypotéz“, avšak s jednou výhradou: Každý z dôkazov disponuje neopakovateľnou životnou morálno-etickou osobitosťou(zvláštnosťou). Dôsledkom toho je postavenie experimentu na tému „Existuje Boh?“ metodologicky analogické experimentom na tému „Rozmýšľajú zvieratá? Akú majú filozofiu?“, z ktorých je vytrhnutá mravnosť(morálka) a etika. Pri takto deformovanom cieľovom vektore(priorite na otázky naviazaných odpovedí) boli, sú a budú experimenty neúspešné(nefunkčné).

V prostredí obklopujúcom objekt môžu byť aj nerozpoznané subjekty-anonymy majúce určité zámery a možnosti pôsobenia na objekt. Tak, ako aj predtým spomenuté už odhalené subjekty.

Úmerne tomu pojem „**subjektívne**“ patrí do javu „udržateľnosť v zmysle predpovedateľnosti“ prostredníctvom subjektu formujúceho prognózu a ďalších „objektov“ odhalených a dostatočne identifikovaných v roli subjektov majúcich nejaké zámery vo vzťahu k objektu predpokladaného riadenia a disponujúcich možnosťami pôsobenia na objekt a prvý subjekt.

T.j. pojem „**SUBJEKTÍVNY**“ chápeme ako množinu rozpoznaných čiastkových vonkajších riadení.

Subjekt môže formovať prognózu výlučne na osnove svojich subjektívnych interpretácii **objektívnych príčinnno-dôsledkových vzťahov** (prepojení)⁴⁶ podmienujúcich existenciu objektu a svojho modelu algoritmiky

⁴⁶ Častejšie sa používa výraz „objektívnych zákonitostí“, za zmyslom ktorého sa skrýva podmienenosť dôsledkov príčinami zodpovedajúcimi Božiemu predurčeniu existencie Objektívnej reality. Výraz realita(vzťah, reália, prepojenie) zahŕňa v širšom zmysle aj komunikáciu. Jednou z jej objektívnej reality pravdepodobne pomerne blízkych etymologických interpretácii komu-niké: common=spoločné, niké=víťazstvo..podmiené konštruktívnou spoluprácou subjektov, alebo subjektu s objektom a opačne..na dohodnutých(konSenzuálnych) spoločných cieľov napr. formou pôvodnej egyptsko-gréckej tzv. protodialektiky(viď publikáciu MIM4.4) Pr.:

ProtoDialektika = Staroegyptská a starogrécka dialektika

(nie deformovaná Hegelovská dialektika v zmysle boja protikladov)

Protodialektika je hľadanie súvislostí v odlišnostiach, korekcie neakceptovateľných tendencií a riešení problémov pomocou pôvodnej dialektiky:

Otázka – Odpoveď. Chápavá otázka v sebe skrýva 50% odpovede. Správne položená otázka je teda zrovna tak dôležitá, ako odpoveď. Pri dobrom naformulovaní otázky, si človek dokáže odpovedať aj sám, no nie je schopný myslieť nezávisle, keďže jeho psychiku tvorí kultúra, v ktorej vyrastal a jej stereotypy. Potrubuje vyjsť za rámec svojho vnímania pozrieť sa na situáciu, na systém s odstupom. K tomu slúžia človeku jemu blízke osoby. Na viac ako jednu osobu(včítane kolektívnych) nie je človek schopný sa pri hĺbkovom dialógu sústrediť. 3.osoba sa vždy vedome, alebo podvedome pridá na jednu, alebo druhú stranu a preto je zbytočná. Po odpovedi na otázku pýtajúci sa urobí dva zásadné kroky:

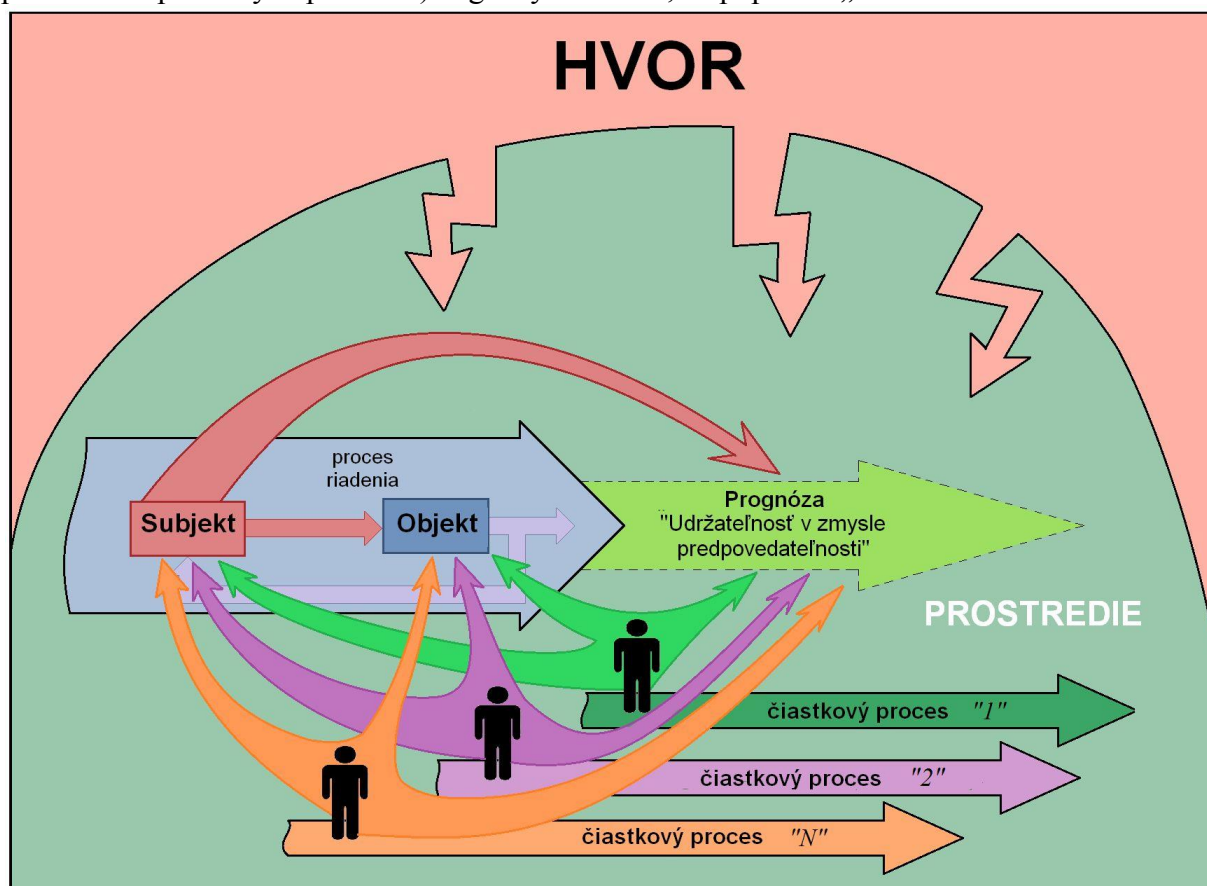
1. identifikuje časti odpovede, s ktorými súhlasí ,
2. vysvetlí prečo a s ktorými nesúhlasí
3. a aké navrhuje riešenie
4. popíše prečo jeho dialektický partner navrhol práve toto riešenie

T.j. snaží sa identifikovať hlavné stereotypy – tendencie vývoja psychiky partnera, keďže ten je pod ich vplyvom a je preňho objektívne problémom vyjsť za hranice vlastného psychologického profilu(zo svojho systému).

Následne sa vymenia role a proces pokračuje. Po dvoch-troch výmenách rolí subjekt(hovoriaci, in-formujúci) a objekt(počúvajúci, prijímajúci, herec a komunikujúci divák ..)majú dialektickí partneri(ideálne muž a žena, kvôli ich posunutému, vzájomne sa dopĺňajúcemu vnímaniu) na dobre postavenú otázku pomerne vysokokvalitnú, použiteľnú odpoveď. Pri hre riešenia životných problémov(výziev..príležitostí) si partneri vzájomne veľmi efektívne korigujú chyby vo svojich kulturologických stereotypoch myslenia(jedinečnej kolektívno-individuálnej algoritmike spracovania in-formácii). Aj preto je Človek zo-strojený ako tvor hravý a spoločenský ..a samozrejme tvorivý(v zmysle strojenia). „Homo faber, ludens..zoon politikon“. V tom mal Aristoteles pravdu, aj keď v mnohých iných jeho postrechoch s ním vo všeobecnosti skôr nemožno súhlasiť.

Zároveň(čo je veľmi podstatné) tým, že dialektický partner v hre v 1.rade súhlasí s časťou návrhu partnera(oponenta) a až potom povie s čím nesúhlasí..a nie opačne. Účastníci protodialektickej hry života tak prekonávajú stereotyp chyby vo vzdelávaní vychádzajúci z toho, že ja mám pravdu a hľadám chyby v myslení svojho oponenta, čo blokuje konštruktívnu diskusiu(algoritmus

správania sa druhých subjektov-manažérov(tvorcov) rozpoznaných ním v danom prostredí v spojení s intuíciou a zmyslom miery = bezprostredným, priamym vnímaním Božieho predurčenia existencie(Objektívnych spoločensko-prírodných pravidiel)..z gr.“symmetria“, resp. po lat. „harmonia“⁴⁷.

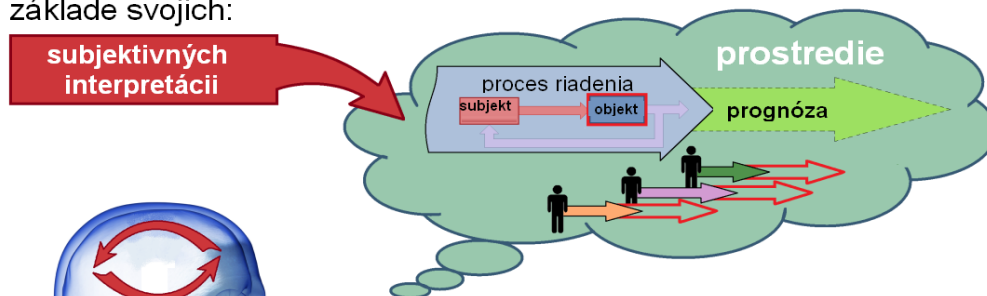


Divide et impera = „Rozdeľuj a panuj“ (v praxi deformovaného školstva) a konzervuje stereotypy. T.j. eliminujú blok schopnosti populácie ich rozpoznať a prehodnotiť. Ide o jeden zo základných zákerných infekčných mechanizmov udržateľnosti skryto- či otvorene otrokárskych režimov.

Mechanizmus môže pracovať aj ako token ring po emaily. Identifikuje sa problém a prvá osoba dá návrh riešenia a pošle ďalej. Druhý urobí dva dialektické kroky a pošle ďalej. Návrh riešenia prejde napríklad cez 10 vybraných ľudí, ktorí majú predstavu o probléme. Návrh sa nakoniec vráti k iniciátorovi aj s poznámkami. Ten ho dopracuje, prípadne spustí ešte jedno kolo. Na konci by sme mali dostať použiteľný výsledok. Algoritmus sa odborne nazýva aj Intelektuálny synchronizátor.

⁴⁷ objektívne ma-thématicky vyjadrenej napr. niektorými iracionálnymi číslami, Eulerovým číslom, číslom P_i , v geo-metrii vizuálnej architektúry a umenia napr. Fibonacciho postupnosťou.. tzv. Zlatým rezom a pod.

Subjekt môže vysloviť prognózu výlučne na základe svojich:



- objektivno príčinné-následných väzieb , podmieňujúcich :
- existenciu **objektu**
 - a svojho modelovania algoritmiky a správania druhých subjektov - riadiacich, nimi zistených v danom prostredí.

toto spojené s

intuíciou a zmyslom pre mieru

— bezprostredným pocitom Božieho Poslania existencie.



Obr.16

Okrem toho môže mať subjekt možnosť dostať informáciu prognostického charakteru od subjektov kontrolujúcich vonkajšie a hierarchicky vyššie riadenie až po prijímanie informácie priamo(bezprostredne) od **Najvyššieho**(realizujúceho, uskutočňujúceho hierarchicky najvyššie všeobjímajúce riadenie).

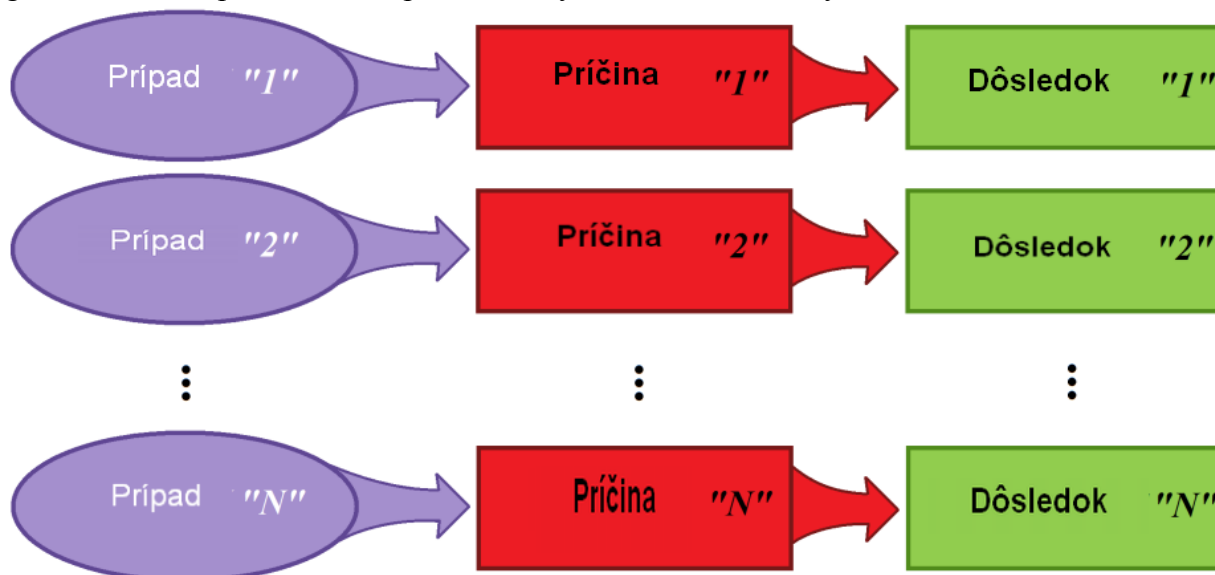
222

Pri obecnom prístupe k riadeniu je nevyhnutné pochopiť, že kvantitatívne v davovo-„elitárnej“(alebo tlupo-„elitárnej“)⁴⁸ spoločnosti je prevládajúci spôsob chápania sveta taký, že VEDOMIE väčšiny si pamätá iba „objektívne zákonitosti“ v ich najjednoduchšej forme. T.j. *Rovnaké príčiny v rovnakých podmienkach vyvolávajú rovnaké dôsledky.*



⁴⁸ Pyramídová spoločnosť je otvorená, alebo ticho(zpravidla) otrokárska skladajúca sa z davu a nejakej elity. Z bezpečnostných dôvodov býva skrytá za nejakú viditeľnú fiktívne-mocenskú proxy-štruktúru(monarchia, tzv.demokracia, marxizmus, a pod.). Dav je skupina osôb žijúca podľa tradície a rozhodujúca podľa tzv. autorit, celebritiek, a pod.. T.j. podľa „svätých“ kníh, kultov „osobností“ atď.. Neschopná prehodnocovať, aktualizovať svoje stereotypy. Podobne extrémistická(sociálne patologická) je oproti ultrakonzervatívnej tzv. čisto „liberálna“ spoločnosť. Rovnako fatálne sa totiž snaží negovať objektívnu existenciu nejakých spoločenských stereotypov(automatizmov myslenia a konania populácie formovaných riadeným systémom kultúry). Nevyužíva autopilota. Dav sa stáva národom(a firma životaschopnou), keď je schopný-á rozpoznať a prehodnotiť, aktualizovať svoje kolektívne podvedomie(autopilota). T.j. Ak je schopný-á formovať súborovú kultúru myslenia- „kolektív jedinečných“, resp. súborný intelekt. Ako sa hovorí: „Osobnosť nepotrebuje kult a kult nepotrebuje osobnosť“.

Dôsledkom toho im ich vedomosti (tak čerpané z kultúry, ako objavené nimi samými) umožňujú formovať prognózu a konať s porozumením problematiky hlavne v štandardných situáciách.



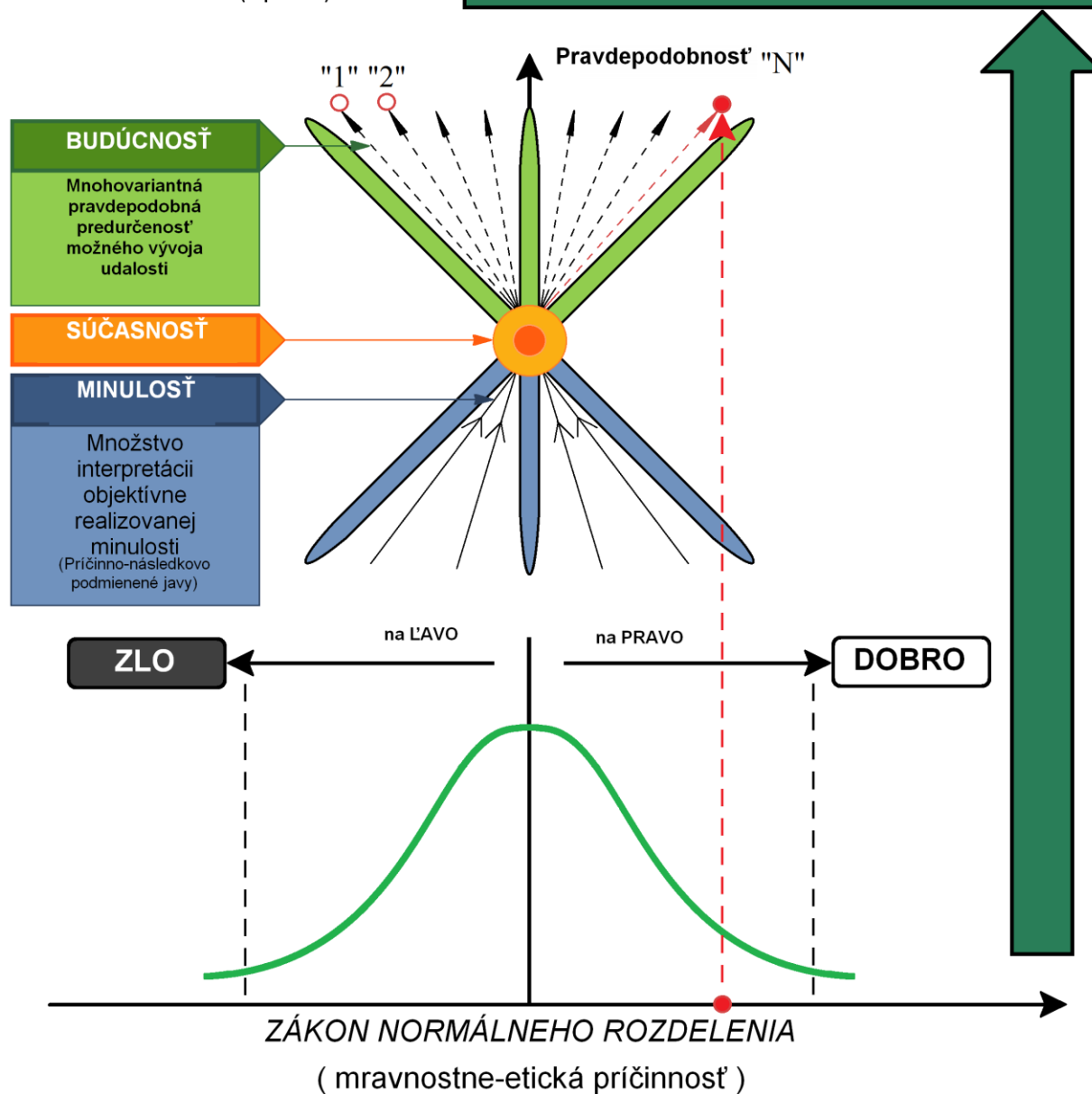
Obr. 17

Inými slovami: Bežné vedomie väčšiny členov davovo – „elitárnej“ spoločnosti je schopné primitívneho vnímania „objektívnych zákonitostí“ v zmysle jednoznačného prepojenia „náhodných“ príčin a „náhodných“ dôsledkov. Väčšina z nich odmieta prijať existenciu „objektívnych zákonitostí“ v zmysle mnohovariantných štatistických modelov *objektívnej pravdepodobnosti* (t.j. *mnohovariantnej*) *predurčenosti príčinnno-dôsledkových podmieneností udalostí*, ktorá sa v praktickom živote prejavuje v rôznorodých štatistikách opisujúcich celkové množstvo rôznych udalostí podmienených zároveň morálno-etickými špecifikami subjektov objavujúcich sa príležitostne za tých, či oných okolností. Preto žiaľ zo zorného poľa takeho subjektu vypadávajú faktory vplývajúce na zmenu pozorovanej štatistiky priamo, a ešte viac tie, ktoré na ňu vplývajú šikmo⁴⁹. Subjektu sa tak pozorovaný proces javí byť neriadenou zhodou rôznych bezdôvodných náhod, ktoré nie je schopný nielenže bežne štatisticky vyjadriť, no už vôbec nie vyjadriť pozorované udalosti štatistikou podmienenou objektívnymi morálno-etickými pravidlami.

⁴⁹

nepriamo, sprostredkovane napr. cez rôznorodé tzv. proxy-mechanizmy riadenia a „samo“riadenia

"Je toľko okamihov medzi
minulým a budúcim"
(z piesne)



Subjekt, ktorý sa stal otrokom takéhoto spôsobu chápania „objektívnych zákonitostí“, upadá do svojho druhu šialenstva. Jeho podvedomie a vedomie je totiž postupne prepĺňané štatisticky zriedkavými a jedinečnými udalosťami, ktoré „nevchádzajú“ do pre neho obvyklej štatistiky vzájomne jednoznačného prepojenia príčin a ich dôsledkov. O vzájomnej previazanosti *ohraničenej* štatistiky a zriedkavých a jedinečných udalostiach, vychádzajúcich za hranice jej ohraničenosti napísal Puškin:

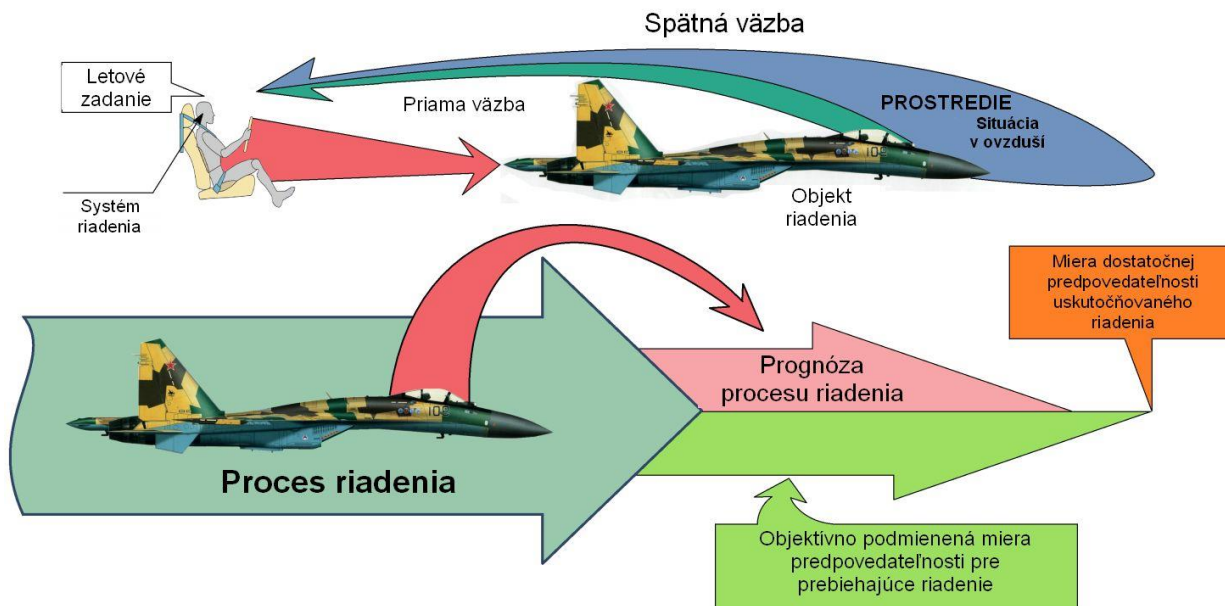
„Predvídanie nie je algebra. Um človeka je, ľudovo povedané, nie prorok, ale hádajúci. Vidí celkový chod vecí a môže z neho vyvodiť hlboké predpoklady, neraz časom stvrdené. Avšak nie je schopný predvídať *náhod*u – mocný a okamžitý nástroj Predvídania“..

(„Predvídania“ rozumej ako „Boha“) ⁵⁰.

50

A.S.Puškin. „O druhom zväzku „Dejín ruského národa“ N.A.Polevoj“. Citácia z Kompletnej akademickej zbierky spisov o 17.zväzkoch, reedície v r.1996 vo vydavateľstve „Nedeľa“ na osnove vydania AN ZSSR z r.1949, str.127. Slovo „náhoda“ je vyznačené samotným A.S.Puškinom. Vo vydaniach, ktoré vyšli pred r.1917 ni je slovo „náhoda“ vyznačené a za ním dali bodku, vynechajúc text „mocný a okamžitý nástroj Predvídania“. Predrevolučná cenzúra predpokladala, že človeku, ktorý nedostal špeciálne bohoslovske vzdelanie, netreba uvažovať o Predvídaní (konkrétne vydanie A.S.Suvorina z r.1887 a vydanie pod redakciou

Nositelia takého spôsobu nazerania na svet zabúdajú aj na subjektivismus interpretácii a ich použiteľnosti v konkrétnych okolnostiach tých, či oných modelov všeobecných príčinnno-dôsledkových podmieneností. V súvislosti s touto okolnosťou je **miera dostatočnej predpovedateľnosti** tiež určená subjektívne v návaznosti na formuláciu úlohy riadenia subjektom a vychádzajúc z jeho interpretácie *samotnej úlohy riadenia ako takej* objektívnymi podmienenosťami všeobecných zákonitostí existencie(sveta, vesmíru). Posledná veta znamená, že subjekt riadenia je vynútený zabezpečiť mieru predpovedateľnosti nie horšiu, ako objektívne podmienenú(determinovanú) na uskutočnenie riadenia.



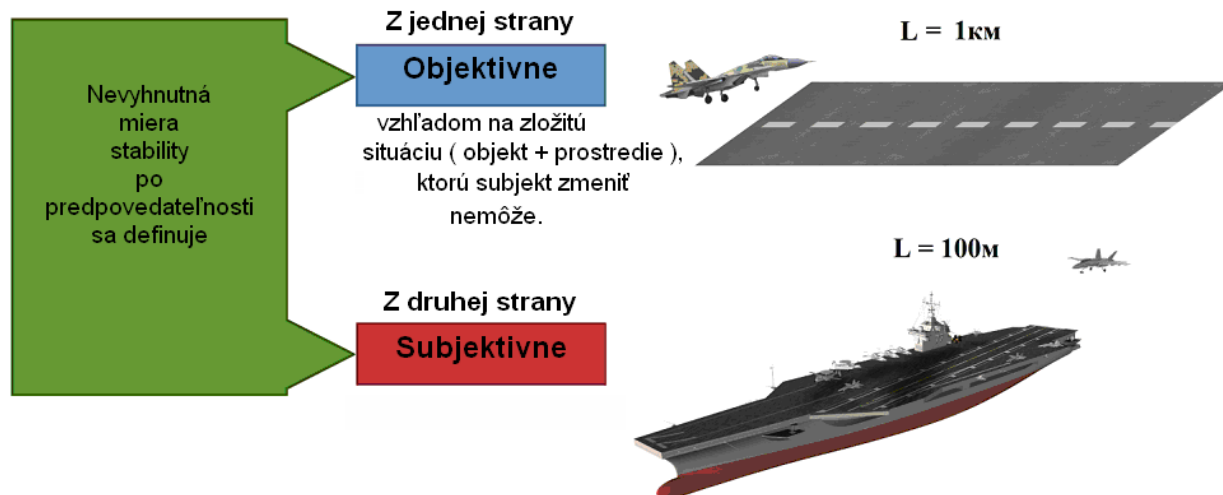
Obr.19

Nevyhnutná miera predpovedateľnosti správania sa objektu je podmienená objektívne vo vzťahu k subjektu, majúceho dočinenia s už existujúcimi(vyvinuvšími sa) podmienkami(objekt + vonkajšie prostredie), ktoré zďaleka nemôže zmeniť vždy a vo všetkom. Pre skúšobného pilota sú to vzletové poveternostné podmienky, typ lietadla(jeden z množstva skúšaných), letová úloha. Odpoveď na otázku, či je subjekt schopný vojsť do procesu riadenia v objektívne vzniknutých okolnostiach, je určená jeho subjektivismom. T.j. kvalifikáciou manažéra(riadiaceho pracovníka = v danom prípade letca), jeho vnímaním objektívne prebiehajúcich udalostí a vnímaním objektívne možných riadiacich zásahov.

Tak niekedy nevie žiak leteckej školy pristáť lietadlo na kilometrový pás pozemného letiska pri bezvetrí a 100% viditeľnosti tak, aby nezničil podvozok. Naproti tomu napr. pilot námorného letectva bežne systematicky pristane lietadlo v noci v búrke na zatemnenú lietadlovú loď s dĺžkou pristávacej dráhy okolo 100 metrov⁵¹, na ktorej svieti len zopár navádzacích svetiel v úzkom sektore(rozpätie do 3 °) pri rovnakej modifikácii lietadla. Udržateľnosť podľa predpovedateľnosti(stabilita v zmysle predikcie) sa tu prejavuje v tom, že službe na lietadlovej lodi predchádza špeciálny výber a príprava.Obr.20

P.O.Morozova). Cirkev neradila A.S.Puškina (Slnko ruskej poézie) k spisovateľom, ktorých diela by sa slušilo a patrilo citovať a komentovať vo svojich traktátoch budúcim generáciám bohoslovcov. V ére vlády ideológie historického materializmu sa ukázali byť vydavatelia A.S.Puškina čestnejšími, ako ich v Boha veriaci predchodcovia, a uviedli názor A.S.Puškina ohľadom tejto otázky bez deformácie.

⁵¹ Ak sa pilotovi pri „nepristátí“ nepodarí rýchlo набраť výšku a prekonať efekt nasávania v redukčnej zóne za koncom lode(za kormou..fyzikálne vznikajúcej pri jej pohybe), lietadlo sa rozbije o jej trup. V tom prípade posádka lietadla zomrie, ak sa jej nepodarí katapultovať behom stotín sekundy na posledných metroch. Pri „prelete“ je možnosť ísť na druhý okruh(s následným ďalším pokusom o pristátie) garantovaná technicky a organizačne v hraniciach, ktoré pripúšťa zvýšená zásoba paliva na palube lietadla.



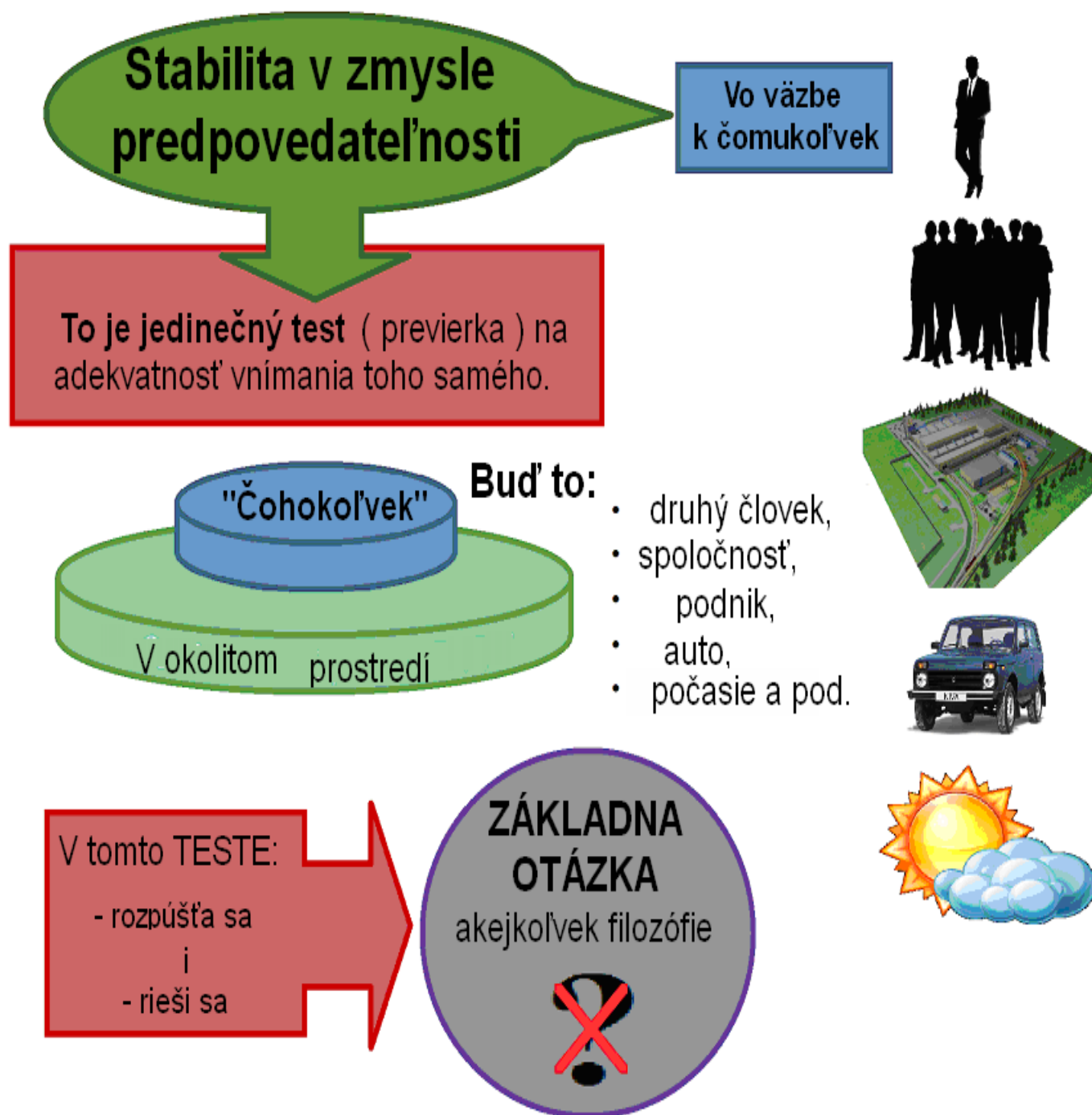
Obr.20

„Udržateľnosť podľa predpovedateľnosti“ vo vzťahu k čomukoľvek **je jediným testom** na adekvátnosť vnímania tohto samotného „čohokoľvek“(objektu) **v rámci naviazanosti na jeho obopínajúce prostredie**. Či už ide o druhého človeka, spoločnosť, firmu, stroj, počasie atď. V tomto teste sa otvára a rieši **základná otázka** všetkých filozofií, alebo daná filozofia krachuje pri stretnutí sa s praktickým životom a jej nezodpovedaná „základná otázka“⁵² mizne spolu s ňou.

Bez pochopenia vyššie uvedeného sa často stáva, že pre subjekt sa zdajú byť nepredpovedané udalosti neriaditeľnými, živelnými javmi „prírody“. Tento (d)efekt vnímania(a chápania) Objektívnej reality je v davovo-elitárnej kultúre vlastný mnohým. Avšak v tom istom čase je pre druhé subjekty ten istý jav plne predpovedateľný a riaditeľný. Je možné, že nie nimi samými, možno, že anonymne(pri neschopnosti definovať hlavný subjekt riadenia), no riaditeľný(manažovateľný = pretvoriteľný, transformovateľný, zmeniteľný) . Pritom môže byť anonymné riadenie chápané ako samoriadenie objektívne vlastné pozorovanému procesu, aj keď v skutočnosti samoriadením nie je. V ľubovoľnom variante vnímania má však plynutie každého procesu svoje miesto v koryte rieky hierarchicky **Najvyššieho všeobjímajúceho riadenia = Všemocného**. Vo vzťahu

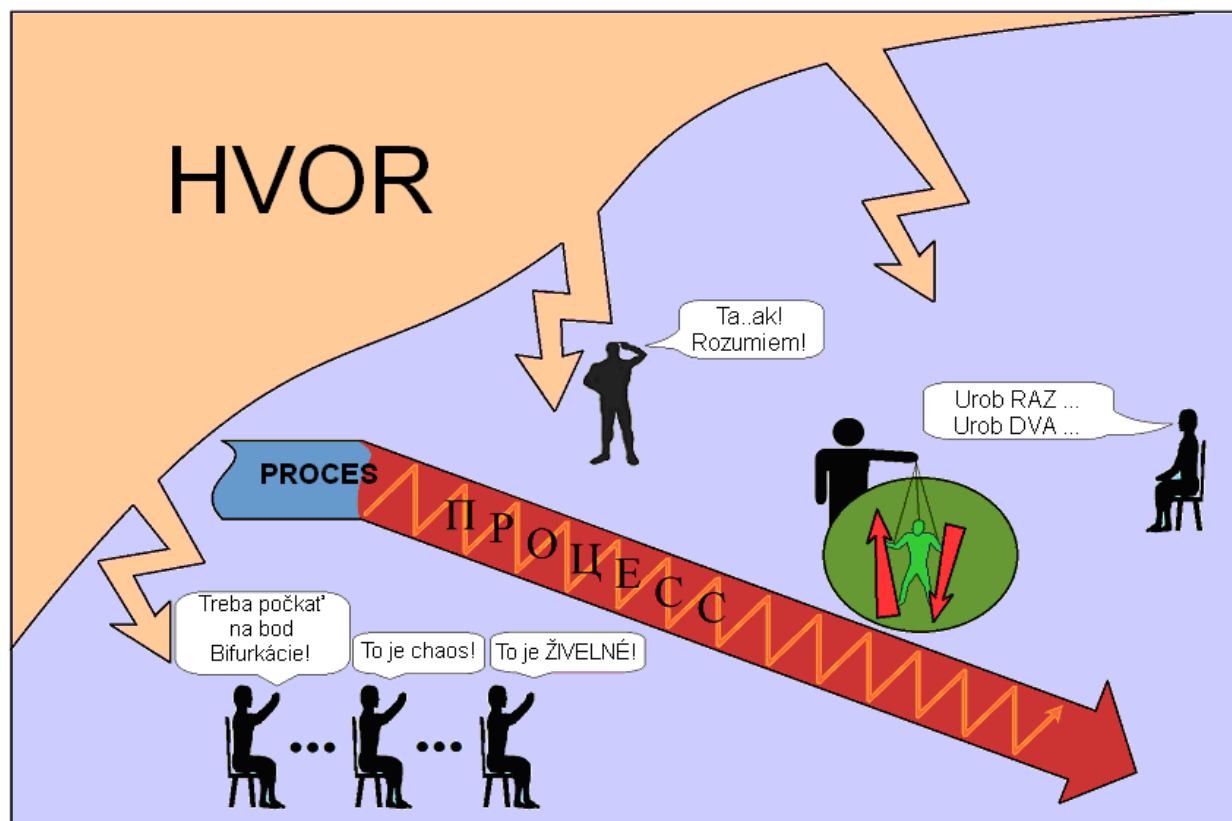
⁵² Práve preto, že napr. tzv. dialektický materializmus priamo stavia základnú otázku filozofie inak, je tak škodlivý. To sa týka aj drivej väčšiny tzv. idealistických filozofických škôl.

Ním je každý proces riadený objektívne najlepším možným spôsobom.⁵³



— Bud' to filozofia utrpí porážku pri konfrontácii so životom i jej "základna otázka" mizne spolu s ňou.

Obr.21

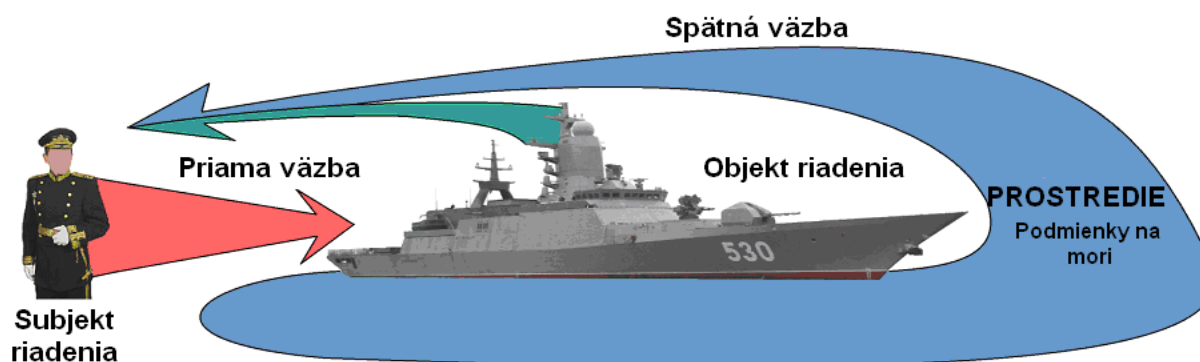


Obr.22

Objekt môže stratiť udržateľnosť podľa predpovedateľnosti

- A. v dôsledku príčin nachádzajúcich sa v ňom samotnom(jeho nevedomý prechod do kvalitatívne iného režimu, narušenie jeho nastavenia, šok..zlom v jeho vnímaní sveta),
- B. v dôsledku príčin zviazaných s okolitým prostredím(silná búrka a osobitne taká, čo má rovnaký kurz, ako samotná loď), včítane zmeny charakteru objemnejšieho(hierarchicky nadradeného) riadenia, ako aj z príčin zviazaných so subjektom, ktorý objemnejší systém riadi, alebo je zaujatý prognostikou. T.j. prepracovanie, zahľtenie vedúce k chybám; vplyv faktorov stiesňujúcich a deformujúcich, prekrúcajúcich psychiku, atď..

Strata predpovedateľnosti môže byť plná, nastupujúca náhle, alebo postupne, narastajúca v čase.



Obr.23

Objekt môže stratiť stabilitu v predpovedateľnosti ako dôsledok:

A)Príčin v ňom samom: - nezohľadnený jeho prechod do kvalitatívne iného režimu -narušenie jeho vlastnej regulácie - deštrukcia.	
B)Príčiny spojené s okolitým prostredím (príliš silná burka pre danú loď, zvláštnej sily) obsahujúc zmenu charakteru objemnejšieho riadenia.	
Sily príčin: C)Zviazaný so subjektom, ktorý ho riadi, alebo sa zapodieva jeho prognózovaním: - prepracovanie vedúce k chybám, - vplyv faktorov zaťažujúcich a deformujúcich psychiku.	

Obr.24

Krátka anekdota o predpovedateľnosti a strate udržateľnosti v zmysle predpovedateľnosti:

Letec nabúral na diaľnici do prekážky. Dopravnému inšpektorovi vysvetľuje dôvod: „Pritiahnem kormidlo a stroj nevzlieta ..“

..keby si nepomýlil auto s lietadlom, nepochybne by sa búračka nestala.

Jeden a ten istý objekt môže byť stabilný v zmysle prognostiky jeho správania sa podľa jedných parametrov a nestabilný podľa druhých. Tak je napr. automobil dostatočne predpovedateľný ohľadom spotreby paliva, výmeny oleja, či generálky motora, no nepredpovedateľný(pre väčšinu ľudí) ohľadom záruky na prepichnutie pneumatík. Práve z tohto dôvodu väčšina ľudí nosí so sebou koleso rezervné, a nie krabicu ozubených.

Teda auto je plne predpovedateľné v:



- spotrebe paliva,
- počte kilometrov do výmeny oleja
- nevyhnutnosti kontroly určených uzlov.

Avšak! NEPREDPOVEDATEĽNÉ
(pre väčšinu) na garanciu
proti prepichnutiu pneumatiky.

Obr. 25

Ak je v ekonomike stabilita a poriadok, zriedka vidno vagabundov stopujúcich s prázdny kanistrom v strede vzdialenej prašnej cesty, i keď odstavené vozidlá môžeme nájsť občas tak na nových diaľniciach, ako aj na rozbitých poľných cestách.. Nadsluhujúce⁵⁴ auto má **nepredvídané poruchy** štatisticky častejšie, ako auto nové, svedomito zo-strojené a dobre vyregulované(nastavené).⁵⁵ T.j. vzhľadom na mieru starnutia⁵⁶ strácajú mnohé technické objekty predpovedateľnosť v zmysle bezporuchovosti ich práce.



Obr.26

Okrem toho môže u subjektu vzniknúť ilúzia existencie objektu a prípadne aj želanie ho riadiť. Tak môže vzniknúť ilúzia riadenia pri snahe o realizáciu spomínaného želania, avšak rozčarovanie bude o to reálnejšie. Počítačové hry a ich „virtuálna realita“ sú plné imitácii tohto druhu. V živote poznáme z dejín a aj z dnešnej doby obrovské množstvo príkladov. Boje tzv. tajných služieb, vojenských, štátnych, korporátnych a mafiánskych rozviedok a kontrarozviedok čiastočne opísaných aj v umeleckej tvorbe napr. vo filmoch D-Day, Štít a meč, Matrix, Kasíno, Krstný otec, 17 momentov jari a mnohých ďalších..

Strata udržateľnosti(stability) v zmysle predpovedateľnosti takéhoto druhu a následné rozčarovanie(objektívne vzniknutý smútok) sú spojené s tým, že modelovanie správania sa objektu v procese riadenia sa vedie na osnove všeobecnej analýzy správania sa analogických objektov v minulosti(s nesprávnou identifikáciou vektora cieľov samoriadenia objektu). T.j. pro-gnóza je vedená na osnove subjektívneho stotožnenia s objektom objektívne nesúvisiacej, jemu nevlastnej informácie⁵⁷, alebo sú subjektom rozpoznané nejaké javy ako faktory ukazujúce na prítomnosť už známeho objektu, pričom môžu byť vytvorené inými objektami.

Príklady posledného druhu sú napr. boj konštruktérov lodných mín a konštruktérov mínoloviek a iných odmiňovacích zariadení určených na elimináciu(ničenie) mín. Mína by mala reagovať iba na loď v okruhu jej dosahu, alebo iba na nepriateľskú loď ignorujúc vlastné lode, alebo dokonca iba na nepriateľské lode príslušnej triedy(výtlaku, typu, výzbroje, atď..) Mínoľovné systémy nie sú síce loďami, no majú imitovať pôsobenie lode na rozbušku míny. Úlohou zariadení protimínovej ochrany nainštalovaných na niektorých lodiach je naopak

⁵⁴ po završení odporúčanej technickej životnosti umelého, biologického, či kombinovaného systému, t.j. po odslúžení počtu záťažových(pracovných) cyklov, na ktoré je daný objekt projektovaný(dimenzovaný)

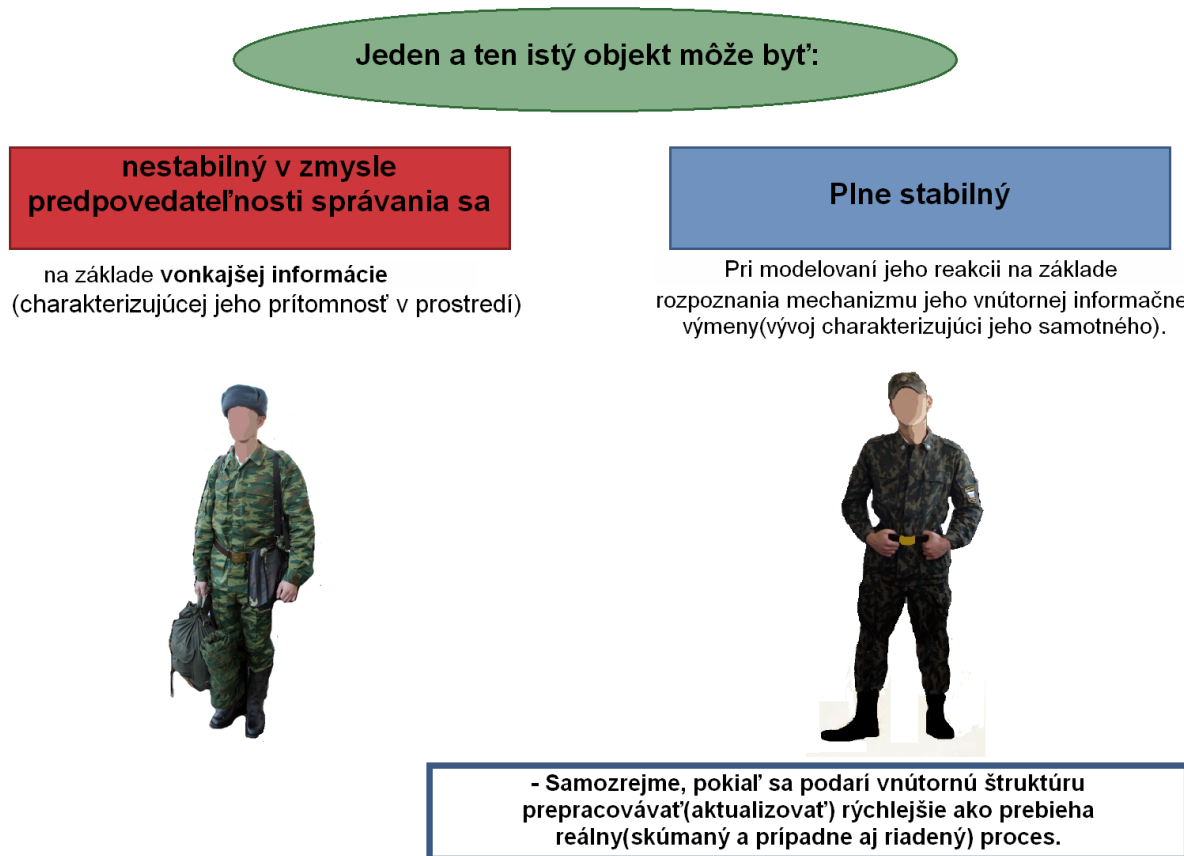
⁵⁵ ak nejde o vyslovene chybovú sériu

⁵⁶ únava a prirodzený biologicko-chemický rozklad materiálu

⁵⁷ Chybná identifikácia vzťahov(prepojení) objektu so systémami v jeho okolí, no hlavne jemu nadradenými systémami a supersystémom(Hierarchicky Najvyšším Všeobjímajúcim Systémom = Vis Maior, nazývaný niekde aj Allah, Boh apod..)

imitovať(nap. frekvenčné rušičky apod.) neprítomnosť lode v rádiuse(okruhu) dosahu míny, keď sa tam v skutočnosti loď nachádza.

To sú príklady situácií, keď sa modelovanie správania sa objektu formuje na osnove in-formácie vonkajšej vo vzťahu k objektu, a nie na osnove spoľahlivej informácie o jeho vnútornom stave.⁵⁸Uvedené rozlíšenie v prístupe k prognostike sa špecificky prejavuje v prostredí užívateľov rozumu aspoň čiastočne slobodných vo výbere ideálov, spôsobe správania sa a *vôli*(tiež *aspoň čiastočne slobodnej*).



Obr.27

Keď si však spomenieme na rozprávku „O zlatej rybke“, treba sa zamyslieť nad možnou neprimeranou interpretáciou vonkajšej a vnútornej informácie o objekte subjektom.

Jeden a ten istý objekt môže byť

1. nestabilný⁵⁹ v zmysle možnosti prognózy vývoja jeho správania na osnove vonkajšej informácie(charakterizujúcej jeho prítomnosť v prostredí) a zároveň
2. plne stabilný z hľadiska modelovania jeho reakcii na osnove rozpoznania mechanizmu jeho vnútornej informačnej výmeny(vývoj charakterizujúci jeho samotného).Samozrejme, pokiaľ sa podarí vnútornú štruktúru prepracovávať(aktualizovať) rýchlejšie ako prebieha reálny(skúmaný a prípadne aj riadený) proces.

Celkovo tvoria osnovu prognózy :

⁵⁸ Formálno-matematicky sa tento prístup realizuje na príslušných univerzitách(napr.STU Sjf katedra KAM) v odbornej špecializácii s názvom „Expertné systémy“

⁵⁹ V priebehu jeho vývojového cyklu(napr. od tisíciny sekundy trvajúceho cyklu života subatomárnych útvarov, molekúl pri chemických reakciách, jednej generácie baktérii, človeka, kultúr až po geologické procesy rozpadu a pretvorenia kameňov..a recyklovania galaxii trvajúcich miliardy rokov)

- zmysel pre mieru, t.j. vnímanie možného a nemožného, uskutočniteľného a neuskutočniteľného vo vzťahu k úlohám(cieľom.. a presnejšie k vektoru cieľov);
- nejaké modelovanie správania sa objektu pod vplyvom
A. vonkajšieho prostredia,
B. jeho vnútorných zmien a
C. riadenia,
prebiehajúce rýchlejšie, ako prebieha v skutočnosti sám modelovaný proces;
- informácia získavaná od druhých subjektov vykonávajúcich riadenie skúmaného objektu, alebo analogických objektov
- informácia získavaná od hierarchicky vyššieho objemnejšieho riadenia až po in-formáciu zosielanú bezprostredne(priamo) Bohom – Tvorcom, **S-trojom Všemocným**

Formálne delíme prognostiku na

1. vedeckú – získanú na osnove vedeckých teórii a experimentov, do istej miery zodpovedajúcim reálnym procesom a
2. intuitívno – subjektívnu, ktorá zahŕňa celý rôznorodý subjektivismus(od osobitostí konštrukcie organizmov ľudí, až po jedinečnosť vzájomného vzťahu každého z nich s Bohom) a ktorá zároveň zrodila vedecké teoretické a ex-peri-mentálne metódy riešenia rôznych druhov úloh.

Je to tak, aj keď v dnešnej kultúre intuitívno-subjektívnu prognostiku sprevádza štatistika chýb subjektivismu. T.j.: neuskutočnené predpovede, prázdne sny a chybné očakávania, vedecké omyly atď. Pritom je aj aplikácia(používanie) spoľahlivo práceschopných vedeckých metód podmienená subjektivismom: jedni sa javia byť schopnými používať ich k rozpoznaniu problémov a riešeniu úloh, a druhí, aj keď ich poznajú dokonale, jednoducho nie sú schopní naučiť sa aplikovať vedecké poznatky v reálnom živote. Zostávajú tak „čistými teoretikmi“(z gr. pozorovateľmi).

* * *

Je možné, že sa niekomu termín **„udržateľnosť objektu v zmysle predpovedateľnosti jeho správania v príslušnej miere pod vplyvom vonkajšieho prostredia, vnútorných zmien a riadenia“** bude zdať byť ohlupujúcim zmyslovým kock-tailom. Jednoducho príliš vše-obecným a preto zbytočným.

Takí ľudia majú možnosť voľby: v západnej literatúre nájdeme o problematike riadenia(manažovania) profesionálny slangový termín „efekt opičej labky“(„Monkeys paw“ podľa rovnomenného diela W.W. Jacobsa)⁶⁰, ktorý svojou podstatou stojí v protiklade k „predikčnej stabilite“. T.j. **„nestabilný“**, neudržateľný, *neschopný predvídať, predpovedať, prorokovať, riadiť, atď..* „Efekt opičej labky“ sa prejavuje v tom, že zároveň s očakávaným pozitívnym výsledkom podniknutých krokov prichádzajú nevyhnutne sprievodné dôsledky, ktorých negatívny efekt(škoda) prevýši pozitívny výsledok a znehodnotí ho. Na Slovensku a v Čechách je tento jav ľudovo vyjadrený aj porekadlom:

„Kto s čím zachádza, s tým aj odchádza“, alebo „Kto s čím zachází, tím také schází.“

Západnejší pojem nás vedie k spomínanému dielu anglického spisovateľa W.W. Jacobsa, autora príbehu „Opičia labka“. Stručný obsah:

Starý britský vojak priniesol z Indie od fakíra talizman. Táto vysušená opičia labka sa dostane do rúk jeho známemu. Ten, kto ju vlastní, má právo na splnenie troch želaní. Nový majiteľ si praje 200 funtov šterlingov. Krátko nato prichádza zamestnanec firmy a hlási, že syn majiteľa zomrel pri nehode a otcovi dá do ruky synovu

⁶⁰ .. alebo v stredoeurópskom kulturologickom prostredí čiastočná paralela s „kočičí prackou“ z kresleného seriálu Rychlé šípy(Stínadelská trilogie) od českého spisovateľa J.Foglara.

poistku – 200 funtov šterlingov. Zhrozený otec chce okamžite vidieť syna a v tom niekto klope na dvere. V hrôze si nešťastný majiteľ talizmanu praje, aby prízrak zmizol atď..

1. Usušená(mŕtva) opičia labka(prostriedok čiernej mágie) „vlastnila“ schopnosť splniť želania svojho majiteľa práve uvedeným spôsobom. To ju odlišuje napr. od
- 2.
3. „živého“ džina bin aLadinovej **čarovnej** lampy, ktorého blahodárnosť sa uskutočňovala „Vo forme čistej bez sprievodnej ujmy hmlistej“(**nepredvídateľnej**). T.j..aj keď sa následné okolnosti vyvinuli pre želajúceho návazno-sekundárne nepriaznivo, džin ich dokázal znova skorigovať v prospech želania svojho „pana“.
4. Ďalším, ešte pozitívnejším príkladom by bol asi mýtický kôň predkov hrdinu Janka zo staroslovianskych rozprávok, prichádzajúci na jeho prosbu v neriešiteľnej situácii. Tento Sivko-burko, zázračník ryšavý, pomáha v spolupráci s hrdinom riešiť situáciu optimálnym spôsobom, príp. ho sprevádza cez „mýtický svet skúseností“.
„Len čo sa Janko Otca spýta, hneď zem tu trasie, bo Sivko beží,
zo sveta mŕtvych dym ušami funí a oheň nozdier svieži“

Námet príbehu W.W. Jacobsa získal idiomatický⁶¹ význam. Vytvoril totiž slangový termín „The effect of „The Monkey’s Paw“(efekt opičej labky..pracky), ktorý je sám o sebe zakrytý chápaniu človeka, pokiaľ dotýčný nepozná námet, obsah príbehu.

„Opičia labka“ s jej **poruchou** vznikla ako element profesionálneho slangu z toho dôvodu, že vo vede existujú rovnako, ako v tzv. „náboženstvách“ oficiálne, neoficiálne a podvedomo-psychické zákazy na skúmanie niektorých javov a návazne aj na vytváranie spôsobov chápania ich podstaty. Podprahové „smernice“, či zákazy tohto druhu vyvolávajú vo vedeckých kruhoch „mystickú“ hrôzu. V jej dôsledku sa vedci, ktorí sa v svojej práci a živote stretnú so zakázanou témou⁶², vyhýbajú nazvať veci a javy ich pravými menami a uprednostňujú im pridelovanie formálnych znakov-symbolov. „**Zasvätení**“ pochopia s čím majú dočinenia a „**Nezasvätených do toho aj tak nič.**“

Ak v západnej kultúre občas niekto používa termín „efekt opičej labky“, nesúci centrálnu myšlienku výlučne v asociácii s témou poviedky⁶³, hodil by sa pre bežných ľudí skôr termín s plne zadefinovaným zmyslovým obsahom, ktorý je človek v stave pochopiť aj sám v rámci miery svojho chápania. Tým pádom by bol totiž schopný ochrániť v nezameniteľnom poradi:

1. svoje okolie
2. seba od prejavu defektu skôr „opičej hlavy“(a nie labky) na pleciach u všetkých, ktorí svojim konaním vyvolávajú spomínaný „efekt labky“(včítane lepkavých paprčiek „elít“).

Na to, aby sme ušli efektu „opičej“ hlavy⁶⁴ na pleciach človeka, je predovšetkým nevyhnutné jednoducho:

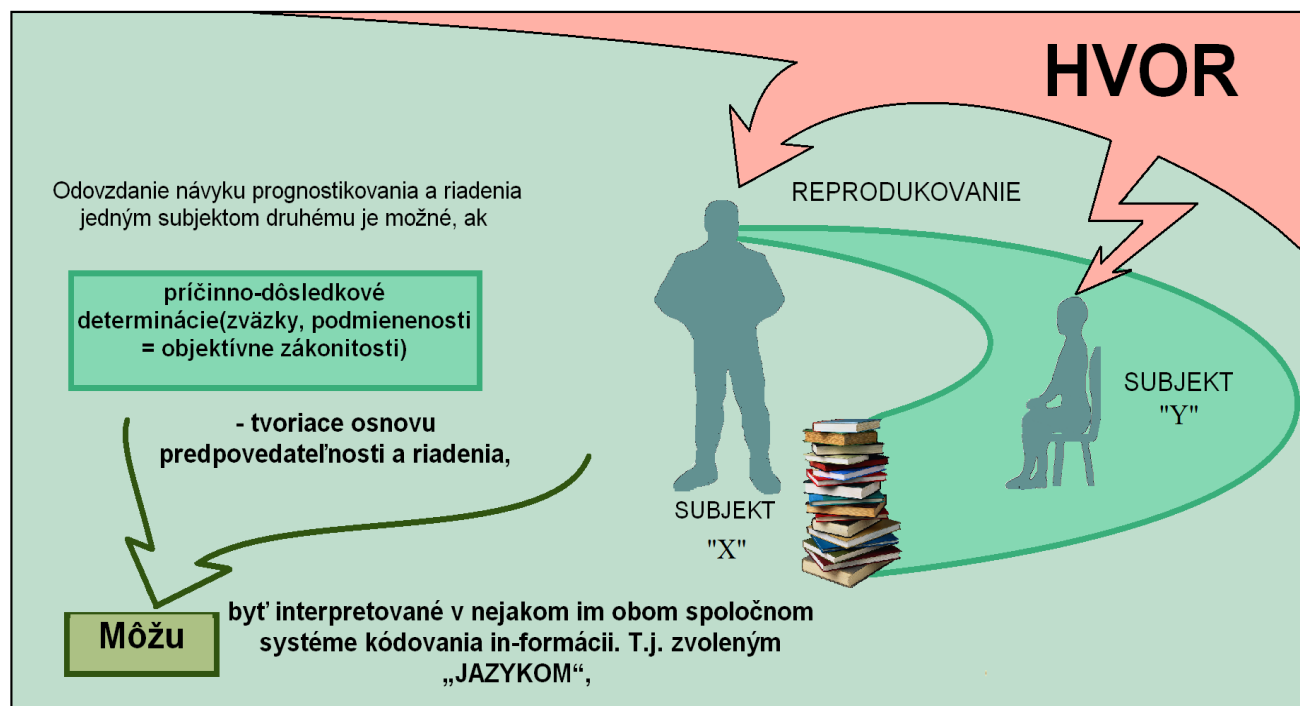
- A. sa zdržať činností s vedome **nepredpovedateľnými dôsledkami** a taktiež sa
- B. nespoliehať na „náhodu“ v situáciách vedome dopredu logicky predpokladajúcimi nešťastie

⁶¹ Idiom – zaužívaný rečový zvrät, ktorý chápeme v istom prenesenom, alebo symbolickom zmysle: napríklad „hot dog“ by sme doslovne preložili zhruba ako „horúci pes“ a ešte presnejšie na ďalšej úrovni chápania „pečený pes“, aj keď v skutočnosti, na ešte chápavejšej úrovni idiomatických (zmeno-významových) komunikačných stereotypov dnešnej populácie, označuje párok v rožku.

⁶² Rovnako, ako v tzv. náboženstvách, exo- a ezo-terike systém tabu, dogiem, zasvätení, guruov a pod.

⁶³ samostatne tento termín nemá zmysel a preto je zbytočný pri neznalosti kľúča - námetu(kontextu)

⁶⁴ konania človeku podobných opíc



Odovzdanie návyku prognostikovania a riadenia jedným subjektom druhému je možné, ak príčinno-dôsledkové determinácie(zväzky, podmienenosti = objektívne zákonitosti) tvoriace osnovu predpovedateľnosti a riadenia, môžu byť interpretované v nejakom im obom spoločnom systéme kódovania in-formácii. T.j. zvoleným „JAZYKOM“,

v najvšeobecnejšom chápaní slova „jazyk“, označujúceho akýkoľvek v danej kultúre rozvinutý prostriedok výmeny informácií(zmeny formy, presnejšie konkrétneho súboru mier) medzi ľuďmi.

V opačnom prípade je pre všetkých, ktorí si chcú túto konkrétnu schopnosť(eng. „skill“) osvojiť, nevyhnutné jej samostatné postupné ovládnutie⁶⁵. T.j. **osvojenie** každého jazyka je vždy samostatným rozšírením svojho vlastného systému stereotypov cez formovanie a zavedenie do neho jemu predtým cudzích stereotypov vnútorného a vonkajšieho správania sa.

Rôznym subjektom umožňujú **spoločné znaky dostupných systémov kódovania, s pre každého z nich dostatočne jednoznačnými informáciami**, iba uľahčenie procesu pre-dávania a osvojovania si potrebných schopností.

Preto môže potreba distribúcie(pre-dávania) nových(d'alších) návykov(esenciálnych = k životu nevyhnutných schopností) vyvolať v spoločnosti vytvorenie nových systémov kódovania in-formácii(prenosu mier) a im zodpovedajúceho pojmového aparátu. Avšak **osvojenie** všetkého tohto (aj keď zostrojeného niekým druhým)je práca, ktorú môže urobiť iba **každý osobne**.

Systém obrazných predstáv o ŽIVOTE AKO CELKU a každom z jeho podstatných javov a ich vzájomných vzťahoch(včítane abstrakcii vedy), si musí každý človek vytvoriť v sebe sám.

O novovytvorené schopnosti(prostriedky) sa treba starať, precvičovať a vylepšovať(U&U = update & upgrade), aby ich praktická realizácia mohla byť uskutočňovaná svedomito a jednoducho bez efektov „opičej tekvice“(a či „gorilej palice“..), keď sa človek učí jedno a v skutočnosti sa naučí niečo druhé(úplne iné).

⁶⁵ väčšinou metódou pokus-omyl, ktorá žiaľ často vedie k predčasnej a zbytočnej smrti rovnako, ako vzdanie sa uvedenej schopnosti a odovzdanie svojho osudu v „dobrej viere“ do rúk druhých. Pričom sa každý človek rodí s A. rozumom a B. slobodnou vôľou konať, riadiť osud spoločnosti a seba samého a v hlbokom slova zmysle nemá právo vzdať sa týchto darov. Ak tieto navzájom nerozlučne spojené dary odovzdá, vždy neprimerane riskuje, že dotyčné osoby ich môžu buď priamo, alebo nepriamo(tiež v dobrej viere, po miere svojho nechápania objektívnej reality) zneužiť pre blaho svojho ega, či skrytého ega iných.

Niekedy až po presný opak pôvodne zamýšľaného(nahlas deklarovaného)⁶⁶. V tom je ešte jedna strana prepojenia objektívneho a subjektívneho v chápaní výrazu „udržateľnosť v zmysle predpovedateľnosti“ (stabilita vývoja skúmaného procesu v zmysle jeho predikcie).

5. Prognostika, proroctvá a uskutočnenie jedinečného variantu budúcnosti.

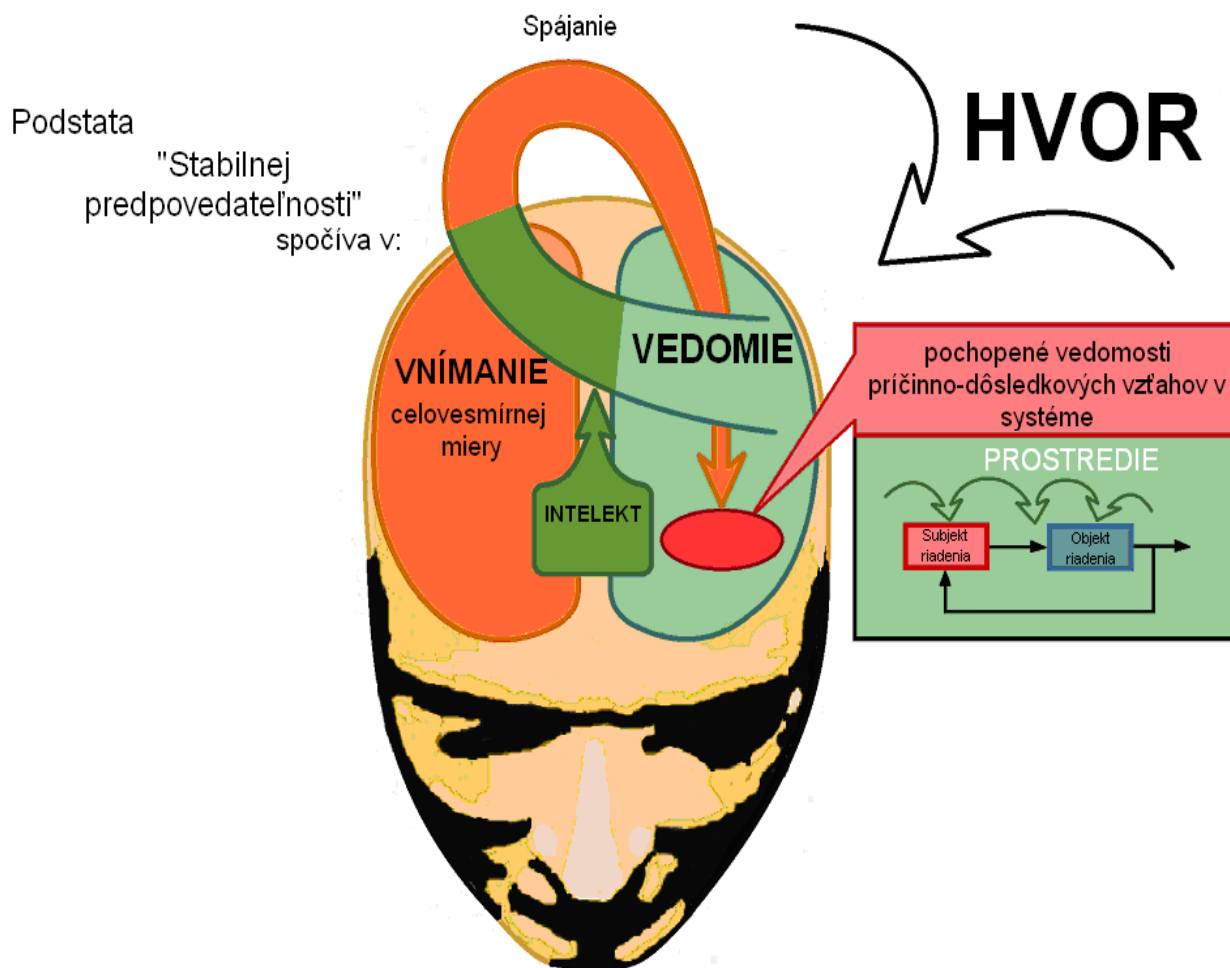
Podstatou osnovy udržateľnej predpovedateľnosti je **vnímanie celovesmírnej⁶⁷ miery⁶⁸ (bezprostredné, priame vnímanie predurčenia Zhora, t.j. existencie doslovnej vôle Božej)**, z ktorej čerpá vedomie pomocou pochopené vedomosti príčinnno-dôsledkových vzťahov v systéme „objekt riadenia – jeho okolité prostredie – systém(subjekt) riadenia – prostriedky(orgány) riadenia“. Vnímanie miery je **jedinečný in-divi-duálny vnem**, schopnosť. Za normálnych okolností by sa malo spájať s vedomím(zlúčiť s

⁶⁶ Obzvlášť pri rôznych druhoch podprahovej manipulácie hlavne v médiách, tzv. „náboženstvách“ a pod. Napr. na jednej strane: „Nepokradneš“ a na druhej: Ak už kradneš, tak aspoň jemne a kultúrne cez inštitút úročenia. Rodiace v spoločnosti postupne kolektívno-in-divi-duálnu schizofréniu a psychózy ústiace do množstva aj viditeľných ochorení.

⁶⁷ „vesmír“ pravdepodobne zo staroslovianskeho „ves(ť)“(celý, celostný, obrana, bytie, dom, obec, komunita, občina, správa, s-práva, s právom, s pa-ra-va..pa = do, RA= svetlo, va=V-vedieť, vedovať, a = Az = Človek, Čelo, hlava a jeho vek..) **mír = Mier, Miera** (s-mierenie, z-mierenie, súlad, z príbuznej euro-indickej lat. „he-ar-mon-ia“ a gr. „sym-metria“) toľko v skratke k etymologicko-abreviatúrnej analýze koreňov slova)

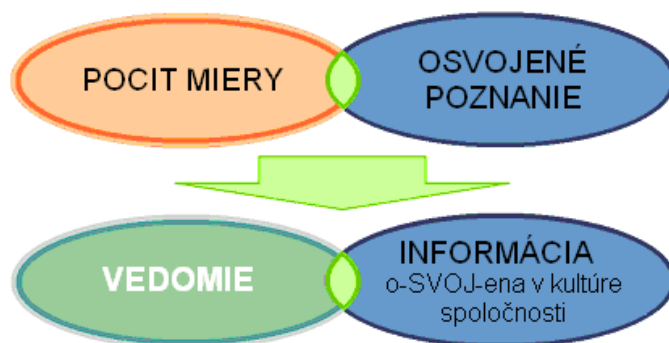
⁶⁸ Miera = z gr. „Sym-metria“, lat. „Harmónia“ je schopnosť nie narúšať, ale rozvíjať súrozmernosť seba a svojho okolia v rámci objektívnych pravidiel harmónie, charakterizovaných matematicky niektorými iracionálnymi číslami, postupnosťami - napr. Pí, e, Fibonacciho postupnosť a podiel jej dvoch po sebe idúcich členov, resp. reťazový zlomok = zlatý rez, atď.. Podvedome vyvolávajúci u človeka príjemný pocit nekonečna v umení, architektúre, hudbe(polyrytmika), básňach(Alexandrijský verš 3/4)..až po ľudové, detské odpočítavanie tri, štyýri..a idemééé.. **Celú DVTR(METODO-lógiu osvojovania nových znalostí miesto FAKTO-logického vnímania deformačného kaleidoskopu spôsobujúceho nevyhnutne preplnenie vnímania, stack overload, pretečenie pamäte a tým kolektívno-osobnostnú schizofréniu a masovú psychózu prejavujúcu sa na chorobách, drogovej závislosti a týchto vzhľadom na „samo“riadené okolnosti „prirodzených“ pomalých, či rýchlych samovraždách jednotlivých buniek, organel kolektívu = jedincov) máme všetci v podvedomí.** Našou úlohou, úlohou týchto napísaných a na nich ďalších naväzujúcich materiálov je iba pomôcť čo najširšej populácii pomôcť vyniesť uvedené znalosti tisícov generácii na úroveň vedomia(špičky informačného ľadovca) a začať s nimi postupne aktívne pracovať. Vytvoriť také prostredie, aby sa ľudia Človekom stali.

uvedomením si in-formácie o-**svoje**-nej kultúry spoločnosti⁶⁹).



Obr.29

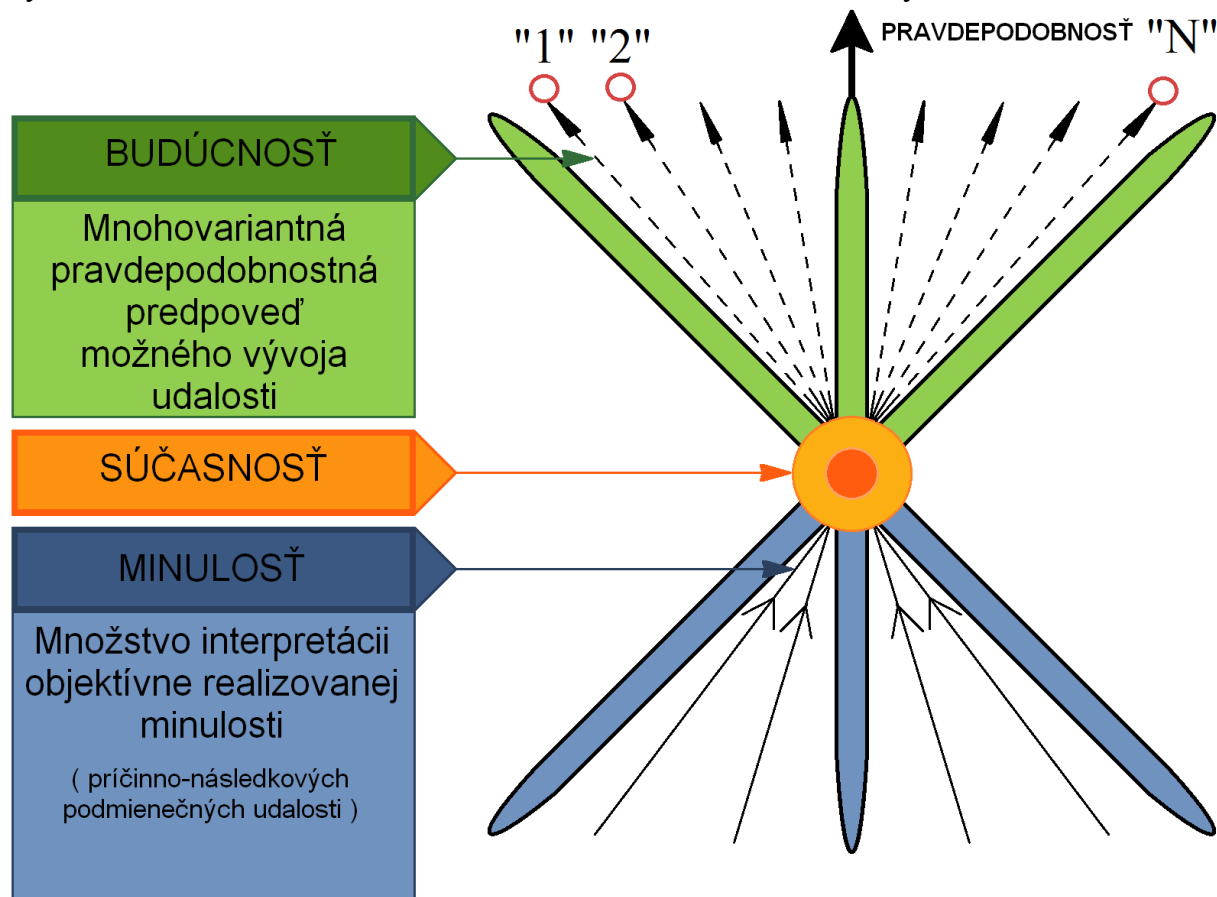
Nie je možné stavať do protikladu zmysel pre mieru ostatným o-**svoje**-ným vedomostiam. Rovnako, ako nestávajú vo vyslovenom protiklade už existujúcemu poznaniu druhé zmysly ľudí: zrak, sluch, čuch.. a pod.



Obr. 1



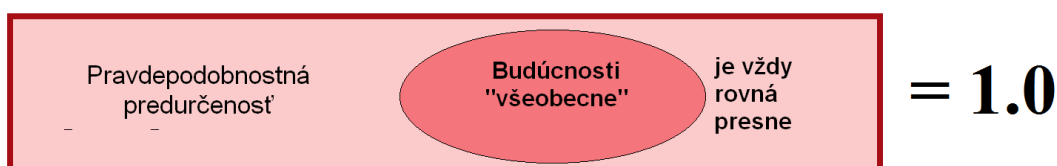
Jednou zo stránok zmyslu pre mieru je prijímanie a porovnávanie pravdepodobnostných predurčení rôznych variantov budúcnosti a ich hodnotení. Túto formuláciu si teraz vysvetlíme.



Obr. 2

Pojem „pravdepodobnosť“ v tomto konkrétnom zmysle slova a nie v neurčito-obecnom, sa najviac používa v matematike, kde je neoddeliteľnou súčasťou štatistických modelov opisujúcich štatistické zákonitosti, opakovateľnosť každého z rôznych čiastkových variantov masových pravdepodobnostne predurčených javov jedného druhu. Preto si najprv podrobnejšie vysvetlíme vzájomné vzťahy matematickej Teórie pravdepodobnosti a Dostatočne všeobecnej teórie riadenia.

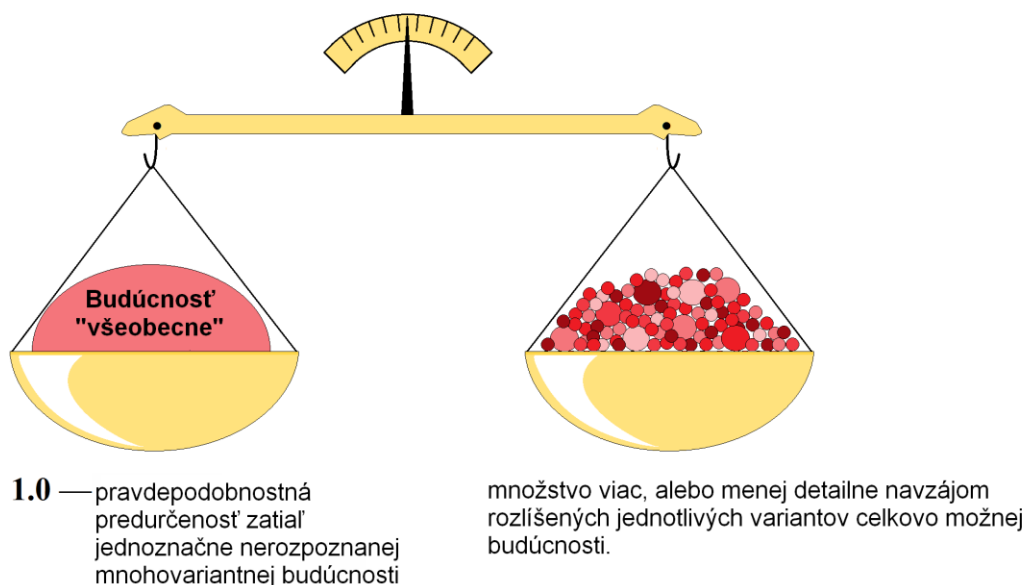
Avšak tvrdenie:



--- je obsahovo neurčité vo vzťahu k opisu tejto budúcnosti, ktorá v každom prípade príde s pravdepodobnosťou rovnajúcou sa presne 1.0.

Pravdepodobnostná predurčenosť **budúcnosti všeobecne** je vždy rovná presne 1.0. Avšak vyjadrenie „Pravdepodobnostná predurčenosť budúcnosti je vždy rovná presne 1.0“ je obsahovo neurčité vo vzťahu k opisu tejto budúcnosti, ktorá v každom prípade príde s pravdepodobnosťou rovnajúcou sa presne 1.0. Toto tvrdenie je ekvivalentné tomu, že nejaká neurčitá budúcnosť bude („budúcnosť vo všeobecnosti“) vždy bude. Keď si preto predstavíme, že na jednej strane váh leží 1.0 (pravdepodobnostná predurčenosť zatiaľ jednoznačne nerozpoznannej multivariantnej budúcnosti), malo by pri takej predstave na druhej strane váh ležať množstvo viac, alebo menej detailne navzájom rozlíšených jednotlivých variantov celkovo možnej budúcnosti. Každý rozpoznávaný variant môžeme vybrať ako potenciálny vektor cieľov riadenia.

Pravdepodobnosť každého z rôznych variantov budúcnosti je vždy menšia ako jednoznačná hodnota pravdepodobnostnej predurčenosti budúcnosti vo všeobecnosti, rovná 1.0.



Každéj variante odpovedá

$$0 \leq p \leq 1$$

Obr. 3

Život je vlastne prax jednoznačného ukutočňovania množstva pravdepodobnostných predurčení, vyjadrujúcich sa príslušnou štatistikou.

Matematická teória pravdepodobností a matematická štatistika je idealizovaný model praxe uskutočňovania pravdepodobnostných predurčení

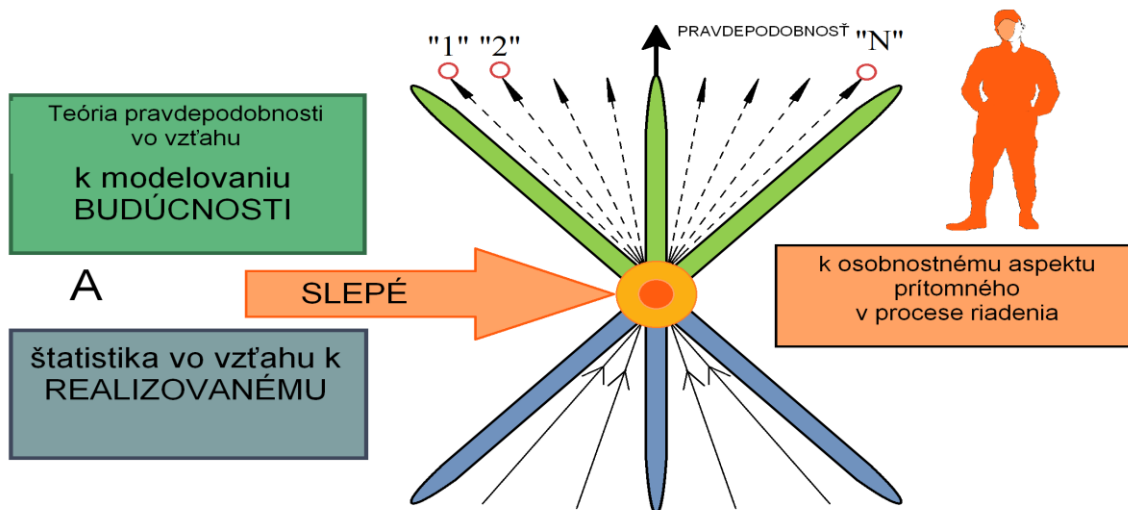
A. vylučujúca z pozorovania subjektivismus riadenia

B. prípadne zahŕňajúca **nejakú čiastkovú štatistiku subjektivismu tvorcov(s-trojcov, manažérov) popisujúcu analyzovaný proces v prepojení s ďalšími procesmi rovnakého druhu javov v hierarchii S-trojenia(Stvorenia) sveta** spolu s ďalšími čiastkovým sú-visiacimi štatistikami.

V oboch prípadoch (aj keď rozličným spôsobom) aspekt schopnosti riadenia(s-trojenia,-tvorenia) daného subjektu riadenia(alebo aspiranta na manažovanie) vypadáva z oblasti analytických možností poskytovaných modelmi Teórie pravdepodobnosti a Matematickej štatistiky. Proces uskutočňovania(realizácie) pravdepodobnostných predurčení v živote je vždy procesom riadenia⁷⁰ a preto je podmienený nie len objektívne, ale aj subjektívizmom⁷¹ „realitu upravujúcich“ s-trojcov.

⁷⁰ s-trojenia, o-súdu..s predchádzajúcim rozpoznaním a vy-hodnotením..btw: Čo majú hodnotenie a súd spoločné a v čom sa oba pojmy rozlišujú a prečo?

⁷¹ Podľa osobného **1.Morálneho štandardu**



Oni môžu oceniť pravdepodobnostné charakteristiky konkrétnej varianty a štatistické charakteristiky množstva variantov procesu, avšak neodpovedajú na otázku:

Kto osobne a prečo padne do jednej štatistiky a vypadne z druhej?

Obr. 4

Vo vzťahu k úlohám **riadenia podľa plnej funkcie** (podstata tohto pojmu bude podrobne vysvetlená ďalej v 10. kapitole) vystupuje tento faktor ako **osobnostný aspekt** pridávajúci opracovávanému (u-pRa-vô(la)vanému) procesu osobnostne podmienenú jedinečnosť...špecifikáciu. Štatistika je vo vzťahu k uskutočnenému a teória pravdepodobnosti vo vzťahu k modelovaniu budúcnosti slepá k osobnostnému aspektu prítomnému v procese riadenia. Môžu hodnotiť pravdepodobnostné charakteristiky konkrétnej varianty a štatistické charakteristiky množstva variantov procesu, no neodpovedajú na otázky: Kto osobne spadá pod jednu štatistiku a vypadáva z druhej? Modely sú nevnímavé k tomu k subjektu, ako takému: ukážu síce výsledok a jeho váhu v štatistike, avšak subjekty, ktoré ho dosiahli, zostávajú za hranicami ich (štatistických modelov) možností.

Uskutočňovanie pravdepodobnostných predurčení v praktických úlohách



Obr. 5

A. Bohocentrického (systematické korigovanie a rozvíjanie, formovanie sve-domia a súborného intelektu kolektívu jedinečných občanov), alebo

B. egocentrického) a

2. **Svetonázoru** (miery chápania)

A. mozaiky (optimalizácie metodológie rozpoznávania, morálneho hodnotenia a rozvíjania harmónie kostry mechanizmu objektívnych príčinnno-dosledkových vzťahov), alebo

B. kaleidoskopu krivých zrkadiel „konšpirácie“ náhody chymérického všemocného japonského kybernetika Samo-sato

V praktických úlohách riadenia (tvorenia... „budúcnosti sveta“) znamená (prináša so sebou a presnejšie zamyká na seba) uskutočňovanie pravdepodobnostných predurčení subjektom (konkrétnou osobnosťou) rozlič(š)né možnosti, alebo nemožnosti realizácie zvolenej varianty nasledujúcich udalostí, ktorým vo všeobecnosti vždy zodpovedá nejaká matematická pravdepodobnosť. Matematická pravdepodobnosť v zmysle formálno-algoritmického vyhodnotenia objektívnej pravdepodobnosti predurčení nastúpenia situácie obdržanej na osnove vybraného ⁷²štatistického modelu, bez ktorého riadenie (tvorenie, s-trojenie) v princípe nemôže existovať (či už si ho aspirant na tvorenie dostatočne uvedomuje, alebo menej).

Druhou možnosťou je tzv. „slepé“ riadenie zvoleného javu (procesu), čo sa prakticky rovná neprítomnosti (nedostatočnosti) riadenia na pozorovanej úrovni hierarchie riadenia procesu.. Aj keď je vlastne to, čo sa zdá byť na tejto úrovni výberom „slepého“ (neschopnosti predvídať) riadenia, javí byť vyjadrením hierarchicky vyššieho riadenia.

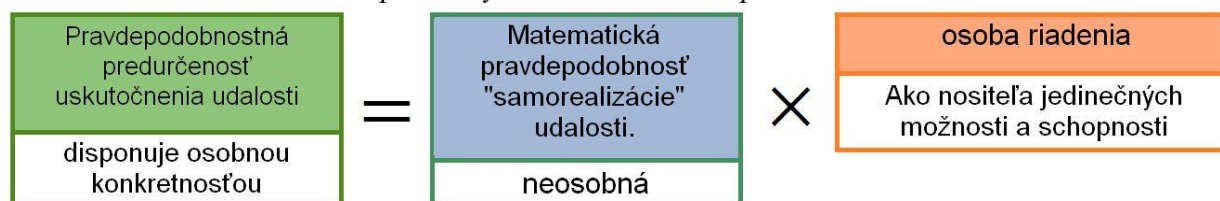
Obrazne povedané, v úlohách riadenia podľa **Plnej funkcie riadenia**:

$$P = M \times O$$

«Pravdepodobnostná predurčenosť u-skutočnenia udalosti (nasledujúceho javu)» =

«Matematická pravdepodobnosť samouskutočnenia javu» ×

«osobnosť tvorcu, ako nositeľa príslušných možností a schopností»



T.j. pravdepodobnosť „teórie pravdepodobnosti“ nemá v tomto zmysle konkrétny tvar a objektívna pravdepodobnosť životných udalostí disponuje (vlastní, ovláda) osobnou konkrétnosťou. **T.j. jedinečne (In-Divi-duálne) predurčenou zvláštnosťou (svojráznosťou), aj keď možno hierarchicky vyššou, vo vzťahu k hierarchickej úrovni,** na ktorej je známa štatistika minulých javov a pravdepodobnostné charakteristiky získané na osnove štatistických modelov a ich analýz.

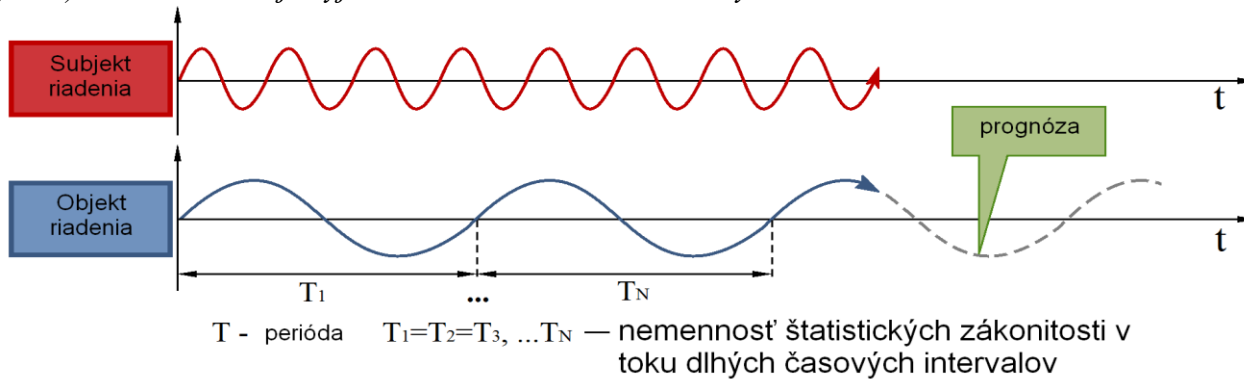
Preto môže byť termín „pravdepodobnostná predurčenosť“ širší, ako pojem „pravdepodobnosť“ v jeho prísne matematickom zmysle, no môže s ním byť aj identický. V závislosti od toho, či príslušná osoba spadá pod odosobňujúcu štatistiku a štatistické modely hodnotenia pravdepodobnostnej predurčenosti (vtedy ide o pravdepodobnosť), alebo z nich vypadáva (vtedy ide o pravdepodobnostnú predurčenosť na osnove pravdepodobnosti a osobnostnej podmienenosti riadenia). Jedna a tá istá osoba však zároveň logicky môže byť súčasťou jedných štatistík a štatisticko-pravdepodobnostných modelov a z druhých môže vypadávať.

Ak zostávajú štatistické zákonitosti nemenné behom dlhých „časových“ intervalov, alebo sa menia dostatočne pomaly vo vzťahu k vlastným rýchlostiam chodu procesu riadenia, tak ich možno rozpoznať a môžu byť využité na opísanie pro-gnostiky, t.j. variantov budúcnosti. Aj matematická pravdepodobnosť uskutočnenia každého z rozličných variantov, ztotožňovaná (identifikovaná) so štatistickou frekvenciou v chrono-logicky viac-menej udržateľnej rozpoznannej štatistickej zákonitosti, sa javí byť vo svojej podstate **Mierou neurčitosti vo vývoji procesu**⁷³. Tak môžeme na báze (os-nove) štatistických modelov založených na pamäti javov predchádzich, v pravdepodobnostno-matematickom zmysle formálno-algoritmicky prognostikovať budúcnosť.

⁷² podľa vzdelania a skúseností manažéra, resp. príslušného odborného tímu čo najlepšieho z množstva dostupných modelov

⁷³ Rovnajúcej sa miere určitosti, keďže súčet (Inte-grál) všetkých pravdepodobností množstva objektívne možného je rovný presne číslu jedna.

Pri tichom predpoklade, že sa pravdepodobnostné pred-určenosti minulosti(predchádzajúceho vývoja procesov, javov), ktoré našli svoje vyjadrenie v štatistike a štatistických modeloch, nezmenia v budúcnosti⁷⁴.



Aj keď bol síce pojem „teória pravdepodobnosti“ pripútaný(zaužívaný v) k matematike, treba si uvedomiť, že v nej ide nie o termín podstaty, ale príznaku(vonkajšieho označenia). Názov podstaty tejto oblasti matematiky je **MATEMATICKÁ TEÓRIA MIER NEURČITOSTÍ**. K tomuto názvu bude treba v budúcnosti aj prejsť, aby nevznikal zavádzajúci tieň popletených „pojmov a dojmov“. „Teória pravdepodobnosti v živote“ sa v jej objektívnej pod-state nemieša do matematiky(v bežnom ponímaní). „TP“ zároveň presahuje teóriu riadenia, keďže v *teórii pravdepodobnosti*(bez zátvoriek) nemožno mlčky obísť otázky morálky a etiky⁷⁵, relígie(vzťahu s HNR).. Všetkého, čo vyjadruje SPROSTREDKOVANÝ(proxy) vplyv na životné okolnosti.⁷⁶

Matematická teória mier neurčitosti je teda iba formalizovanou časťou všeobecnejšej teórie pravdepodobnosti. Keďže napr. na Slovensko a do Čiech prišiel tento odbor matematiky zvonku, tak otázka prijatej terminológie a *predovšetkým názvu samotného odboru(oblasti) matematiky* bola riešená živelne „samo sebou“⁷⁷ v podstate bezmyslene a nie najlepším spôsobom. T.j. v porovnaní s etymologickým systémom koreňovej štruktúry našich jazykov a pojmovou bázou primárnych sekvencií symboliky rozvinutých obrazov našich kultúr.

TEÓRIA MIERY NEURČITOSTI

Ako už bolo vyššie uvedené:

MIERA NEURČITOSTI je vyjadrením „pravdepodobnosti“ „samovoľného“ uskutočnenia analyzovanej varianty budúcnosti⁷⁸, štatistickej rýchlosti zmeny(frekvencie) a ďalších charakteristík pravdepodobnostnej predurčenosti.. **z pohľadu teórie riadenia**

MN(Miera neurčitosti) sa stáva MIEROU UDRŽATEĽNOSTI prechádzajúceho(plynúceho) procesu vedúceho z určitého stavu **stotožňovaného vo väčšine prípadov so stavom sú-časným** vo vzťahu ku každému z rôznych definovaných variantov budúcnosti v rámci všetkých možných i vyobraziteľných(vy, in-Formovateľných), za predpokladu, že:

⁷⁴ Štatistický významný odklon procesu, náhla skoková zmena spôsobená iným významným nerozpoznaným procesom(podľa miery nášho nevnímania a nechápania objektívnej reality v rámci „in-formačnej pyramídy“), ďalej „kuratelou“ Vis Maior - v dôsledku nami chybného rozpoznanie(rozlíšenia) Jeho objektívnych cieľov, atď..

⁷⁵ Etymo-logicky At-tikos(?), ATTIKA, At-thénoi,..miesto a-tikos

⁷⁶ Konkrétnu situáciu v systéme vzájomne vložených systémov - ich dominantných procesov a podprocesov.

⁷⁷ Tak, ako lieta „metla s babou Jago-u“ a žiaľ nie opačne.. v zatiaľ bežnom „hermeneuticko-exoterickom“ chápaní pre „biomasu plebsu“

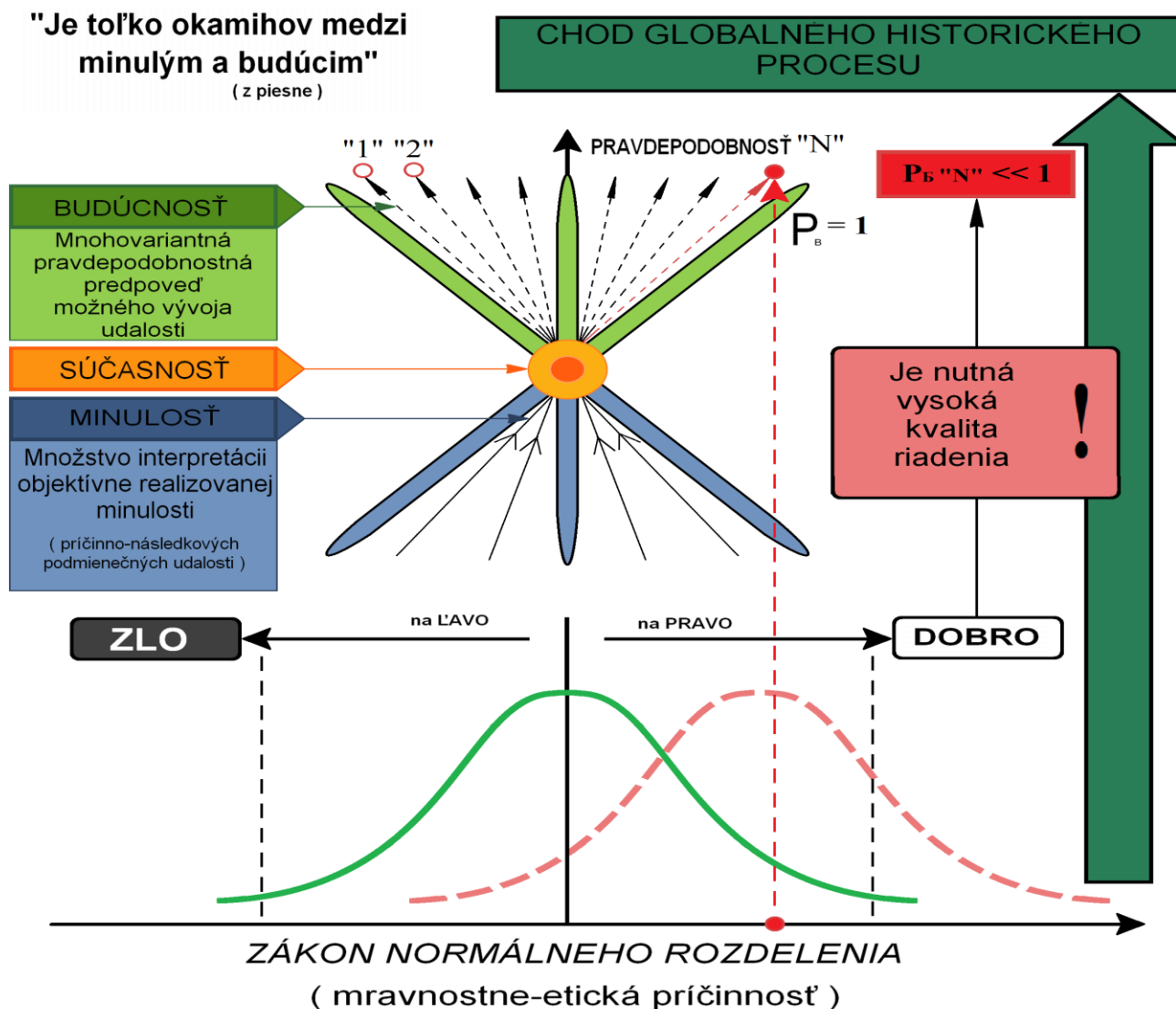
⁷⁸ Alebo -nectnosti..vid' Xeno-fónove „S-po-mienky na Só-krata“

1. Samoriadenie v pozorovanom systéme bude plynúť na osnove predchádzajúceho informačno-algoritmického vybavenia(po-merov) bez akýchkoľvek nových faktorov.
2. Nepríde k priamemu adresnému pripojeniu hierarchicky vyššieho alebo iného riadenia, vonkajšieho vo vzťahu k pozorovanému(analyzovanému) systému

O zmysle týchto vyjadrení sme sa tiež už rozprávali.

Tu spolu poukážeme na ešte jednu okolnosť:

Matematická pravdepodobnosť, ako matematicko-štatistické hodnotenie významu pravdepodobnostnej predurčenosti ľubovoľného čiastkového **variantu** budúcnosti je mierou udržateľnosti plynúceho procesu od objektívne postupne sa skladajúcej (matice⁷⁹) súčasnosti k variantu subjektívne vybranej budúcnosti. *Všetko „samo“ zrejme za okolností vplyvu prekážok uskutočneniu vybraného variantu zo strany zároveň sa rozvíjajúcich procesov prechodu k iným variantom nezlučiteľných s variantom vybraným.*



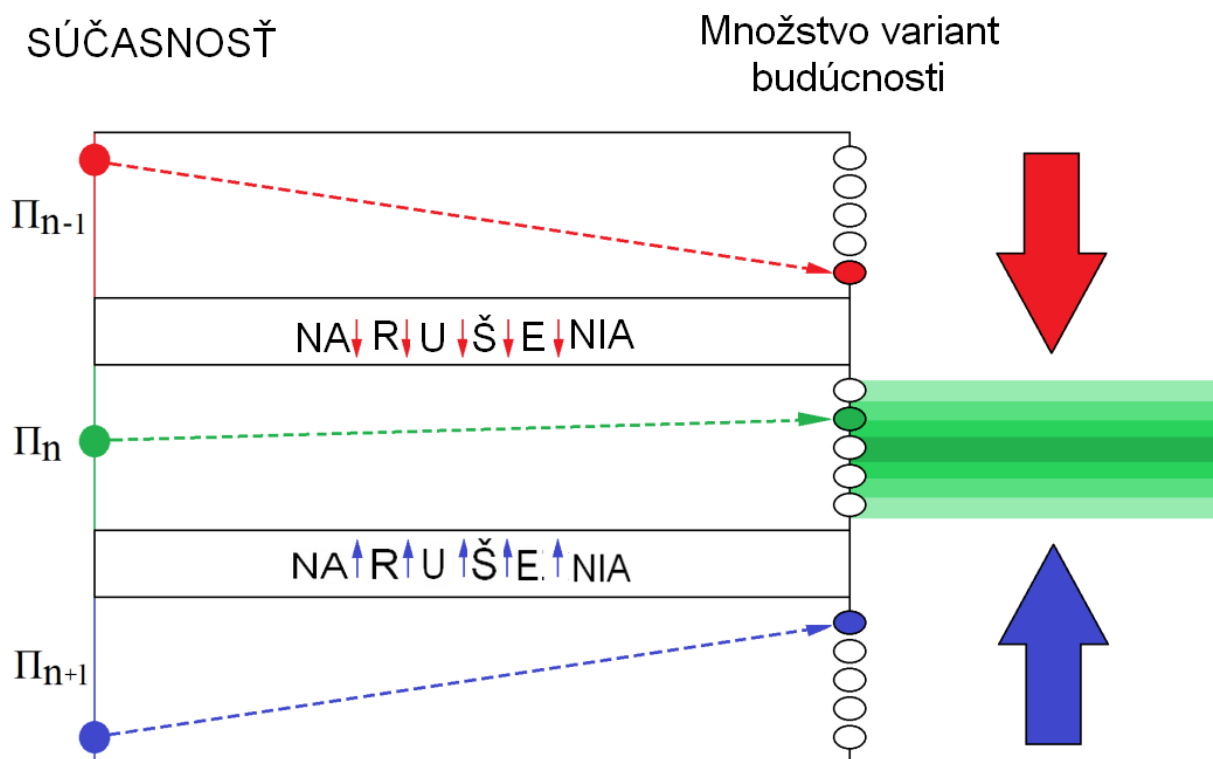
Obr. 6

Každé subjektívne hodnotenie významu pravdepodobnosti ako miery neurči(s)tosti nesie v sebe chybu, pokiaľ sa nejaví byť proroctvom prijatým bezprostredne od Boha, Tvorcu, S-troju Všemocného. Preto sa všetky

⁷⁹

Mat(r)ice, presnejšie tenzora korelácie možných a objektívne HNR preferovaných stavových vektorov nastávajúcich udalostí

subjektívne formálno-mathematické a ne-formálne intuitívne hodnotenia neurčitostí nemôžu stotožňovať s presnou hodnotou „0“, alebo „1“, ukazujúce na absolútnu nemožnosť, alebo absolútnu nevyhnutnosť nejakého vybraného variantu.



Obr. 7

Keďže sú pravdepodobnosť a štatistické hodnotenia pravdepodobnostných predurčení v matematike vyjadrované číselne, je nevyhnutné obrátiť sa k štruktúre predstavy(obrazom podstaty) čísel, aby sme mohli vyjadriť umiestnenie(lokalizáciu) chýb v algori(y)tmicky, či intuitívne prijímaných in-formačných kvantoch pravdepodobnostne-štatistických hodnotení pravdepodobnostných predurčení.

Č(e)lo-věk v rámci obmedzenosti svojho chápania sveta nechápe presný význam(zmysel) pravdepodobnostnej predurčenosti, ktorému zodpovedá nekonečné desatinné miesto(zlomku objektívnej reality) nikdy neprevyšujúce číslo 1. Presný význam „1“ zodpovedá neurčitej(neznámej) **budúcnosti vo vše-obecnosti**. Celkový súbor rôznych rozpoznávaných variantov. V matematickej theo-rii pravdepodobnosti tomu v dôsledku vylúčenia osobnostného aspektu a riadenia z daného modelu zodpovedá hustota rozdelenia pravdepodobnosti. Nechápagúc nekonečné postupnosti cifier(variácii) zobrazujúcich reálne čísla, si človek predstavuje a operuje s konečnými aproximáciami⁸⁰. Situáciu človek vníma ako približný odhad matematickej pravdepodobnosti(alebo praktickej životnej pravdepodobnostnej predurčenosti), vyjadrenej nejakým číslom typu $0, X_1X_2X_3...X_M \times 10^K$, kde $X_1, X_2, \dots, X_M$ sú čísla od 0 do 9 v bežne používanej desiatkovej sústave, celkovo vytvárajúce mantisu $0, X_1X_2X_3...X_M$, v tomto prípade neprevyšujúcu hodnotu 1,0.

Mantisa je desatinné číslo, zlomok s konečným počtom znakov za desatinnou čiarkou. Zaokrúhlené číslo s príslušným konsenzuálnym počtom desatinnými miest vynásobené číslom desať s charakteristickým exponentom.

Presnejšie: Aby sme neboli nútení písať ťažšie predstaviteľné veľké, alebo malé čísla v desiatkovej sústave, napíšeme čo najjednoduchšie predstaviteľné číslo (väčšinou štandardne v intervale 0-2), s v závislosti na

presnosti výpočtu analyzovaného javu potrebným množstvom desatinných miest(zvyšok zaokrúhlime) a toto číslo pre násobíme číslom 10 s vypočítaným kladným, alebo záporným exponentom. T.j. príslušný základ buď vynásobím, alebo vydělím násobkom čísla 10.

„ κ “ je exponent – ukazovateľ násobku čísla 10, t.j. množstvo pozícií, cez ktoré treba preniesť desatinnú čiarku smerom doprava(ak $\kappa > 0$) alebo doľava(ak $\kappa < 0$) vzhľadom na jej polohu v mantise. Tak získame to isté číslo v bežnej desatinnej forme s konečnou časťou tak celých, ako aj desatinných čísel rozdelených desatinnou bodkou, alebo čiarkou ($X_1X_2X_3...X_\kappa \cdot X_{\kappa+1}X_{\kappa+2}X_{\kappa+3}...X_{\kappa+M}$, pri $\kappa > 0$). Číslo $0,X_1X_2X_3...X_M \times 10^\kappa$ je človek schopný bez rozmyslu chybné stotožniť s akoukoľvek presnou hodnotou. Včítane presnej hodnoty pravdepodobnostnej predurčenosti budúcnosti vo vše-obecnosti, rovnej 1.0. Zabúda pritom na to, že jeho číslo je len matematická pravdepodobnosť. T.j. približné hodnotenie objektívnej pravdepodobnostnej predurčenosti a je v každom prípade získaná iba na osnove štatistiky minulosti, pričom VŽDY v sebe nevyhnutne nesie príslušnú CHYBU. Či už dôsledkom nepresností matematických, alebo neformalizovaných štatistických modelov vlastných samotnej psychike človeka, ako aj dôsledkom objektívnej zmeny pravdepodobnostných predurčení spojených s plynutím bežných(každodenných štandardných a menej štandardných) udalostí.

Človek sa môže pomýliť v chápaní exponentu „ κ “(poriadku následností, priorít), v dôsledku čoho sa mu zdá zanedbateľné výnimočne dôležitým a podstatné zanedbateľným. Avšak aj pri správnom chápaní exponentu „ κ “ obsahuje samotná mantisa istú chybovosť. Okrem toho môže niekto chápať správne jeden znak(číslo) za desatinnou čiarkou a niekto ďalší napr. tri čísla. Pritom napr. prvá spomínaná osoba chápaná jeden znak správne, môže chápať(spracovať vnímané in-formácie) ešte ďalších 7 znakov chybné a bude si myslieť, že jej chápanie je väčšie, ako chápanie toho, kto vníma iba 3 prí-znaky(javy), no všetky správne(za situácie, že sa obaja nepomýlili v chápaní exponentu „ κ “).

Ak však pri správnom spoločnom(u oboch rovnakom) chápaní exponentu „ κ “, chápe jeden 5 príznakov⁸¹ v mantise a druhý 8 a u každého sú všetky čísla správne, tak všetko, čo druhý chápe od šiesteho po ôsmy znak v mantise, subjektívne pre prvého neexistuje. Prvá osoba môže túto informáciu prijať od druhej iba po porovnaní poradia(pozície vyjadreného exponentom) pre neho dopĺňujúcich(dodatočných) čísel s jemu už známymi „vlastnými“ hodnotami. Zároveň, ak spolu so správnymi hodnotami prijmem aj hodnoty chybné, tak je po porovnaní dopĺňujúcich hodnôt nášho partnera(oponenta) s vlastnými hodnotami zdravé preskúmať, kde sme prijali cudzie chyby a kde ide o chyby naše vlastné v chápaní *rovnakého množstva variantov budúcnosti*.

Tento postup krokov(metóda, algoritmika) sa týka tak pravdepodobnostnej predurčenosti **budúcnosti všeobecne**, tak aj pochopenia pravdepodobnostných vyhodnocovaní uskutočňovania každého z pravdepodobnostne predurčených variantov objektívne možnej budúcnosti.

Pritom je nevyhnutné uvedomiť si, že aparát a modely matematickej teórie pravdepodobností a matematickej štatistiky, sú **abstraktným prostriedkom**, samým o sebe bezchybným v rámci matematického formalizmu. My ho len používame na riešenie prognosticko-analytických úloh v praktickom živote. Bezchybné ho používame iba v tom prípade, že životné okolnosti zodpovedajú nami subjektívne vybranému prostriedku.. Preto v nezávislosti od toho, či hodnoty pravdepodobnostných predurčení získame neformálne intuitívne, alebo formálne matematicky, **mýli sa v každom prípade človek a nie ním vybrané prostriedky riešenia úloh**.

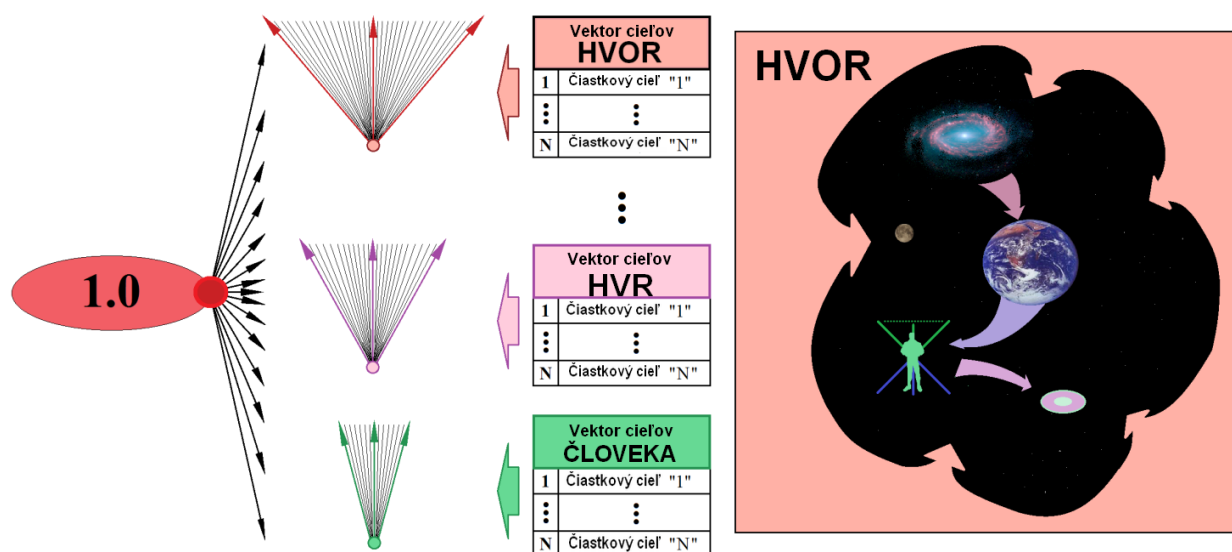


Každému z uvedených variantov opisu budúcnosti(možných cieľových vektorov a stavových vektorov) zodpovedá nejaká hodnota pravdepodobnostnej predurčenosti $0 \leq p \leq 1$ a označenie *matematickej pravdepodobnosti*, ako hodnotenia týchto pravdepodobnostných predurčení na osnove matematicko-štatistických modelov. Medzi jednotlivými variantmi môžu byť variant vzájomne sa vylučujúce, vzájomne

⁸¹ Konkrétne čísla vyjadrujúce nejakú kvantitatívno-kvalitatívnu vlastnosť, parameter

doplňajúce, môžu byť varianty javiace sa fragmentami druhých variantov a varianty nasledujúce v postupnosti za sebou v jednotlivých stavových vektoroch.

Keďže je Vesmír(Stroj-enie sveta) postavený hierarchicky, tak aj in-formácia vo vektoroch, opisujúcich jeho možné stavy, zodpovedá jeho hierarchickej štruktúre. Dôsledkom toho je 1.0 pravdepodobnostná predurčenosť budúcnosti celkovo. Okrem jej rôznych variantov je rozdelená aj vo vzťahu hierarchii informácií v stavových vektoroch v každom z jej variantov v súlade s mierou chápania hierarchičnosti Stvorenia sveta(ako časti Objektívnej reality) subjektom. Okrem toho sa uvedené rozmiestňovanie jednotlivých variánt mení s plynutím času podľa miery uskutočňovania chodu(toku) udalostí.



Obr. 8

Primerane tomu môžu chyby v hodnotení pravdepodobnostných predurčení vznikajú aj dôsledkom neadekvátneho chápania charakteru vzájomných vzťahov jednotlivých variantov rozpoznaných subjektom a poriadku ich následnosti v miere postupnosti rozvoja chodu udalostí.

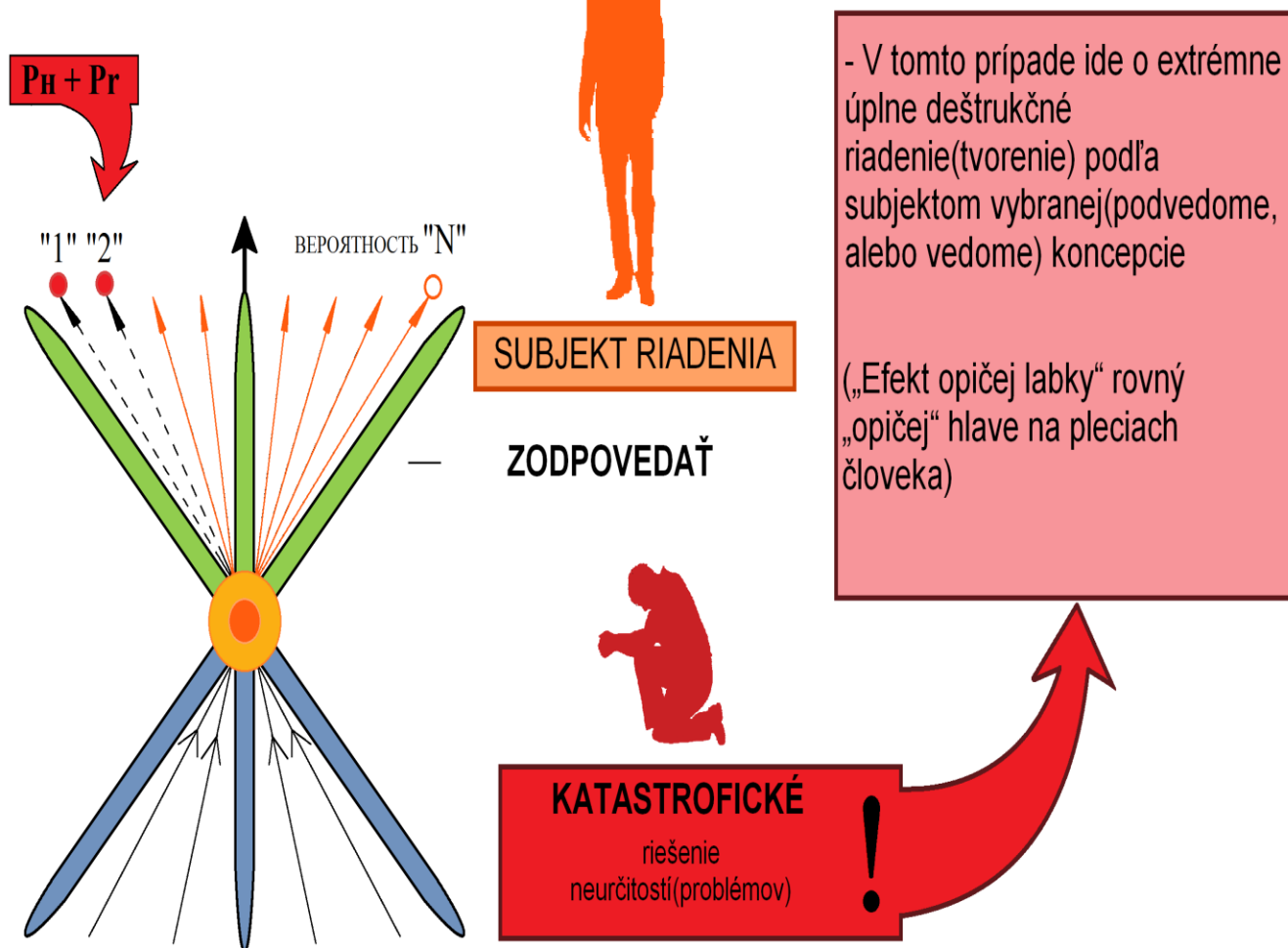
Pravdepodobnostné predurčenia uskutočňovania každého z rozličných variantov sú vo všeobecnom prípade rôzne. Avšak všeobecná pravdepodobnostná predurčenosť celého množstva variantov (v matematike ide o integrál hustoty rozdelenia pravdepodobnosti podľa množstva variantov) chápaných človekom je rovná $0, X_1 X_2 X_3 \dots X_M \times 10^k < 1.0$. Táto veličina je vždy menšia ako číslo jedna⁸², keďže z dôvodu subjektivismu(ohraničenosti chápania) vždy nejaké varianty vypadnú zo skúmania objektívne možného. Každému z nerozpoznaných(neidentifikovaných) variantov tiež zodpovedá nejaká hodnota pravdepodobnostnej predurčenosti $0 \leq p \leq 1$ odhliadnuc od ich „neviditeľnosti“ subjektom. Súčtu všetkých subjektívne nevidených variantov zodpovedá nejaká veličina pravdepodobnostnej predurčenosti „Rn“ taká, že:

$$0, X_1 X_2 X_3 \dots X_M + R_n = 1.0 \text{ presne}$$

„Rn“ vystupuje aj vo vzťahu k subjektu chápujúcu úplne presnú hodnotu $0, X_1 X_2 X_3 \dots X_M \times 10^k$ s nejakou pre neho neurčitou chybou(odchýlkou) „Rr“. Ide vo všeobecnosti o súčasť reálnej(skutočnej) neurčitosti rovnice „Rn + Rr“. Neurčitosti „Rn + Rr“ zodpovedá v procesoch riadenia chyba vo všeobecnosti udržateľného riadenia a jej sprievodnej škody, alebo „zázraku“ ako nečakane vysokej kvality riadenia.

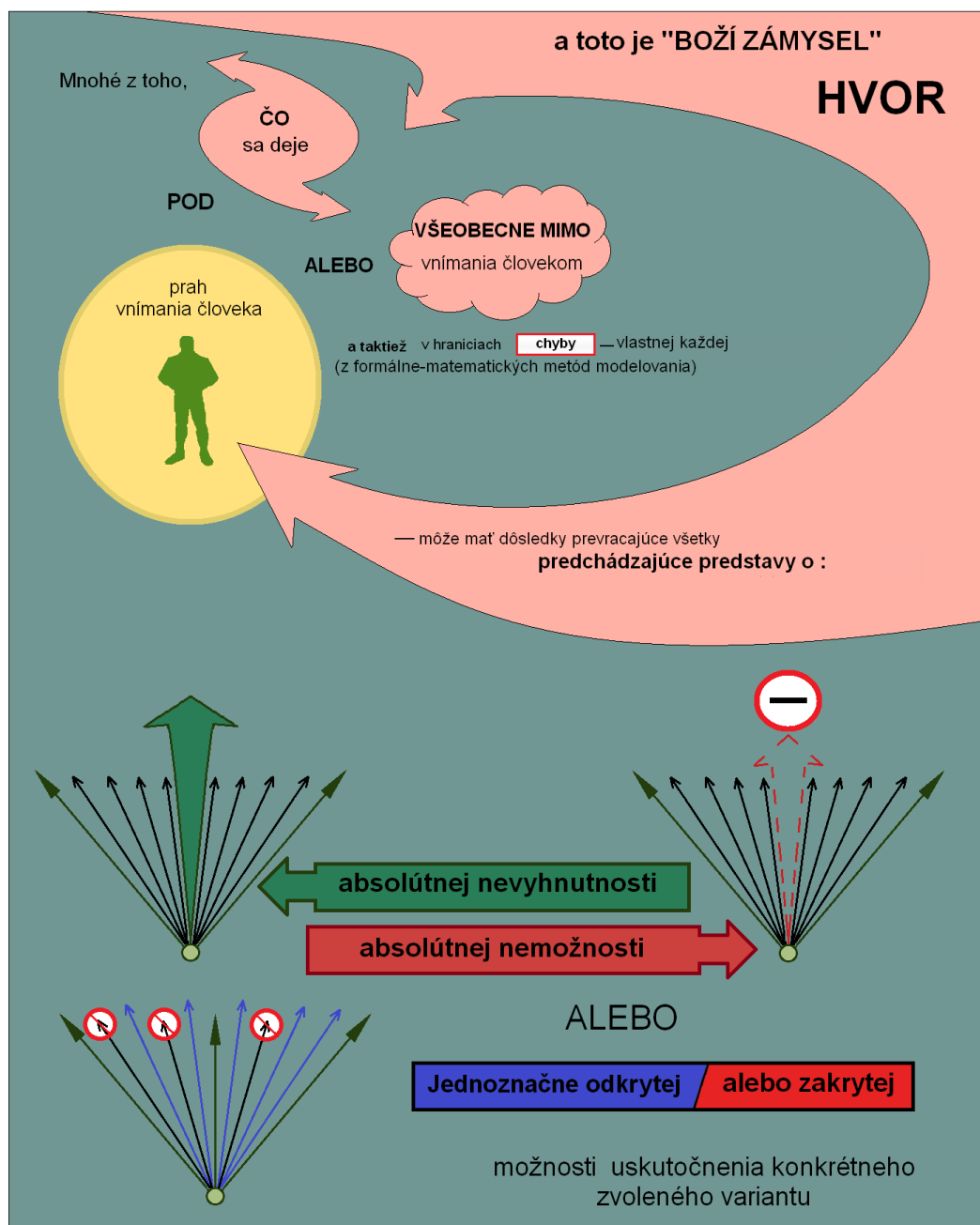
⁸² Znak < znamená „jednoznačne menšie“, na rozdiel od znaku ≤, pripúšťajúceho rovnosť.

Pri objektívne zlých variantoch(vychádzajúcich z hrubo nedostatočného chápania objektívnej reality riadiacim subjektom) môže neurčitosti „Rn + Rr



Obr. 9

Alebo krach riadenia: V závislosti od toho, čo **konkrétne** vypadlo z analýzy a chápania subjektu(tvorcu, strojcu-manažéra) a ako sa k tomu dotýčný postavil. Pri objektívne zlých variantoch(vychádzajúcich z hrubo nedostatočného chápania objektívnej reality riadiacim subjektom) môže neurčitosti „Rn + Rr“ zodpovedať katastrofické riešenie neurčitostí(problémov). **V tomto prípade ide o extrémne úplne deštruktívne riadenie(tvorenie) podľa subjektom vybranej(podvedome, alebo vedome) koncepcie**(„Efekt opičej labky“ rovný „opičej“ hlave na pleciah človeka).



Obr. 10

Podstatou sú všetky pravdepodobnostno-štatistické hodnotenia pravdepodobnostnej predurčenosti každého z variantov v rámci cieľov riadenia mlčky (medzi riadkami) chápané ako možnosť uskutočnenia riadenia pri dostatočne nízkych hodnotách „ $R_n + R_r$ “. Tomu zodpovedajú dostatočne vysoké hodnoty pravdepodobnosti „samouskutočnenia“ vybraného variantu a dostatočne vysoké hodnoty kvality riadenia pri „samouskutočňovaní“, z ktorého je vylúčený osobnostný aspekt. Alebo sa riadenie (tvor-, strojenie) mlčky chápe „automaticky“ v tom zmysle, že je akoby indiferentné (necitlivé, odolné) k zmene velenia manažérov⁸³ podľa Plnej funkcie.

⁸³ Alebo jednotlivého povelu na báze „v čase“ zmeneného pod-vedomia jednotlivcej zodpovednej osoby, príp. celého kolektívneho pod-vedomia riadiaceho tímu.

Mnohé z toho, čo sa deje pod prahom ľudského vnímania (alebo všeobecne mimo bežne funkčných zmyslov) a taktiež v rámci chyby vlastnej každej z formálne-matematických metód modelovania, môže mať dôsledky prevracajúce všetky predchádzajúce predstavy o absolútnej nevyhnutnosti a absolútnej

nemožnosti⁸⁴ uskutočnenia konkrétneho zvoleného variantu. Ak sa lepšie pozrieme na matematickú teóriu pravdepodobnosti, tak Božie Dielo (priamy zásah, úmysel) je adresné a celostne harmonizačné. Najlepšie ho vidíme v „chvostoch“ matematických zákonov rozdelenia hustoty pravdepodobností (napr. Gaussovo normálneho štatistického rozdelenia), kde sú jeho hodnoty zanedbateľne malé z pohľadu mnohých praktických dodatkov (aplikácií) a subjektívnych vedení. Zásah Zhora však nikdy nie je bez príčiny a bez cieľu: je konceptuálne určený (definovaný). V náväznosti na to si treba ešte raz spomenúť na slová A.S. Puškina:

„Predvídanie nie je algebra. Um človeka je, ľudovo povedané, nie prorok, ale uhádnuvší. Vidí celkových chod vecí a môže z neho vyvodit' hlboké predpoklady, neraz časom stvrdené. Avšak nie je schopný predvídať *náhodu* – mocný a okamžitý nástroj Predvídania“..

(„Predvídania“ rozumej ako „Boha“)

Ak vyjdeme za rámec dostatočne všeobecnej teórie riadenia a pozrieme sa na *relígiu* („náboženstvo“) ako na *skrytý vedomý dialóg nejakej osoby s Bohom*, tak pravdepodobnostné modely matematickej „teórie pravdepodobnosti“ (teórie mier neurčitosti) nezapočítavajú osobnostný faktor. Ide o mieru „duchovnosti“ (A. morálky a B. miery chápania objektívnej reality) človeka, ktorá je plne známa iba Bohu.

Avšak, ako vieme, osobnostný faktor dominuje vo všetkých procesoch riadenia chápaných ako celostná (komplexná vnemovo-chápaná) reakcia človeka (spoločnosti) na prebiehajúce (s-trojujúce sa) udalosti. Včítane reakcie na prognózy a proroctvá vo vzťahu k rozvoju udalostí v Objektívnej realite v budúcnosti.

Preto môže človek vo vzťahu k ľubovoľnému variantu *budúcnosti*, *majúcemu* príslušný obraz, vyhodnotiť nie len jeho pravdepodobnosť (pri hore uvedených dvoch rozboroch o zmysle pravdepodobnosti), no i *pravdepodobnostnú predurčenosť*, chápanú ako **hodnotenie miery možného, rovnkej pravdepodobnosti „samovoľnosti“ realizácie (na osnove predchádzajúceho samoriadenia a bez vonkajšieho vplyvu), vynásobenej mierou potenciálu osobnosti tvorcu-strojcu-manažéra**. Napriek tomu, že posledná veličina je úplne presne známa iba Bohu, celospoločenská prax ukazuje, že existujú ľudia, pod ktorých riadením padá každá snaha a sú ľudia, pod ktorých rukou aj nemožné skutkom sa stáva: „Kvalita manažmentu rieši všetko“. V tom mal, napriek jeho chybám, aj J.V. Stalin pravdu: („Kádre riešia všetko“).

Tá istá prax zároveň hovorí, že sú ľudia, ktorí vedú na osnove vlastného zmyslu pre Mieru rozlíšiť (rozpoznať) manažerov (**tvorcov**) **skazy**, od **strojcov života**. Tvorcovia skazy⁸⁵ dávajú prednosť takému druhu vyhodnotenia na základe (báze) formálno-algoritmickej analýzy skúmaných faktov, že sa následné udalosti spoločnosti javia byť ekvi-valentom (value) štatistických modelov matematickej teórie pravdepodobnosti. Aj tak v populácii dvom odborným vysvetleniam ohľadom zmyslu pravdepodobnosti zodpovedá jedno o zmysle skúmania faktov z pohľadu tvorcu skazy (modernejšie kamikadzemanažéra):

$$\begin{array}{|c|} \hline \text{Pravdepodobnostná} \\ \text{predurčenosť} \\ \text{(ocenenie miery možného)} \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|} \hline \text{Pravdepodobnosť} \\ \text{(bezvplyvnej)} \\ \text{realizácie} \\ \hline \end{array} \times \begin{array}{|c|} \hline \text{MIERA potenciálu} \\ \text{radiacej osobnosti} \\ \hline \end{array}$$

⁸⁴ Alebo jednoznačne odkrytej (či zakrytej) možnosti

⁸⁵ Odtiaľ slovo skazka? Pre-danie skúsenosti kadiaľ ne-íť, kde „je cesta zarúbaná“ ďalším generáciám. Ra-z-pravka (praviť, rozprávať, hodnotiť, dávať svetlo, osvetľovať slovom, rozlíšením, rozpoznaním tváre, obrazu,...), Ra-správka. Väčšina pozitívnych, dobrých, pri-jemných udalostí v rozprávkach pripadá deťom samo-zrejým ako zelená na semafore. Človek totiž prirodzene myslí pozitívne. Preto je akcent vždy na červenej. Tam kde „Cesta je zarúbaná, no šarvanci po nej idú“ aj tak občas, ra-de skúseností predkov vekov vopriek, ktorí snažili sa ra-dať, radu dať..Ra-dá ľuďom všetkým, našim dobra(á).

Človek, ktorého budúcnosť je posudzovaná kamikadzemanažérom, je z jeho pohľadu neschopný pochopiť minulosť a na princípe prehodnotenia zmeniť svoje nastavenia(ciele) na budúcnosť a spôsoby ich dosahovania.

T.j. z pohľadu Ts(tvorcu skazy) je bežná človeku podobná opica zvier, biorobot, ovca a on Km(kamikadzemanažér) vlastne za utrpenie svojej obete ani nenesie zodpovednosť, keďže buď:

A. Ide len o živočíchov..hmyz, alebo

B. Obeť sa narodila s podobným potenciálom, ako Ts(Km), no (pod)vedome sa ho vzdala(nechala sa hlúpo, v podstate banálne podvieť), čím objektívne nemá právo na pokračovanie v tejto existencii. Keď ovca z pohodlnosti chce zostať strihanou a rezanou ovcou napriek upozorneniu od meniacich sa životných okolností(choroby, utrpenie), či priamo adresno-slovne od svojich blízkych, naznačením parametrov ilúzie „samo“vybraného svetonázoru neba(kde NiEt BohA), či konzumu = materialistického, či idealistického ateizmu a umelej hierarchie..

Čiastočne ide žiaľ z pozície KmTs o správnu dedukciu na báze takmer do absurda rozvinutého evolučného princípu. Vid' delegácia zodpovednosti(v nemeckom „manažérskom“ žargóne: Sche..sse weiterleiten) na princípe zneužitia objektívnych procesov na základňu de-(z)in-formačnej pyramídy.

Avšak na vyššej úrovni chápania je potenciál Ts(Km) a jeho budúcnosť nevyhnutne spojený s kolektívnym potenciálom človeku podobných opíc, keďže každá z nich dostáva z rúk HNR minimálne od narodenia jedinečnú stále sa meniacu úlohu v rámci celkových vývojových úloh spoločnosti(spoločnej lodi).

Človeku je teda potichu(medzi riadkami) zakázaná schopnosť zmeny seba samého, je zakázaná tvorivá zmena svojej osobnosti:

KmTs sa k nemu správa ako k automatu(biorobotovi), nositeľovi konečného počtu programov(obmedzeného intelektu=algoritmu spracovania informácii) definovaného funkčného významu vzhľadom na nejaké úlohy a vhodnosť jeho(biorobota) použitia sa vyhodnocuje Kamikadzemanažérom. Ešte presnejšie Harakiri-, či Sepukumanažérom.

Skúmaná faktológia (a vzťahy medzi faktami = metodológia ich rozpoznávania) sa javí byť isto v mnohom osnovou budúcnosti, avšak človek v princípe nie je konečný(v zmysle obmedzený) automat. *Prognóza na osnove analýzy chodu javov predchádzajúcich* je vo vzťahu k človeku vlastná nejaká nepredpovedateľnosť javov nastávajúcich, budúcich. Rozumné spoločnosti si pri riadení svojej manažérskej politiky podľa plnej funkcie riadenia pozorne všimajú človeka s jeho potenciálom rozvoja na tom stupni vývoja osobnosti, kde je štatistický prieskum zbytočný.

Intuícia? Vnímanie miery, emočná inteligencia mocná, ktorá ak je s emóciami zamenená stane sa nemocná(chorobou). Tak je aj spoliehajú sa na čistú abstraktnú logiku diskretizačného myslenia s prirodzene obmedzenou kapacitou, rovnako fatálne. Gramotnou odpoveďou na túto výzvu, príležitosť, sa javí byť jednota emočno-racionálneho stroja psychiky Človeka. Tak, ako cvokatie umelec negujúci racio, čaká podobný o-súdok matematika negujúceho emočné moduly extrémne nahustených(do spojitosti z hľadiska diskretizácie = rozlíšenia, odb.periód vzorkovania) in-formácii.

V knihe britského etnografa 19.storočia E.B. Taylora „*Prvotnopospolná kultúra*“(rok vydania 1896) sa spomína, že už prvotnopospolné spoločnosti(kmene) mali vytvorené procedúry(rituálne formalizované psychologické praktiky), kde z detí vo veku 7 – 14 rokov dopredu vyberali tých, koho osobnostný potenciál rozvoja umožní dotýčenému stať sa neskôr vysokokvalifikovanými riadiacimi funkcionármi kmeňa(náčelníkmi - vojenskými a hospodárskymi vodcami, šamanmi). T.j. vytvárať z pravdepodobností želaných udalostí blízkych nule, pravdepodobnosti blízke číslu jedna(100%) s cieľom maximálnej možnej hodnoty kvality riadenia pri uskutočňovaní želaných variantov vývoja. (Dnes odbor optimalizácie metodológie zvyšovania kvality samoriadenia a riadenia.)

V podstate „barbarov“ nezaujímali vysoké pravdepodobnosti bezproblémovej(vo vzťahu k spokojnosti nadriadených náčelníkov) služby v budúcnosti, získavané odteraz na osnove systematickej práce pri výchove „manažmentu“, ako skôr vysoké pravdepodobnostné predurčenosti schopností človeka rozpoznávať a riešiť

predtým nepredpovedateľné problémy na báze vyjadrenia(realizácie) osobných jedine-cností vnímania morálky a miery už od doby detstva.

Tieto prirodzené procedúry boli zničené a zvrátené „elitizovanými“ prakticky všade na Zemi vo fáze prechodu od prvotnopospolnej spoločnosti k davovo-„elitárnemu“ spoločenskému zriadeniu. Preto, že v podmienkach klanovo-„elitárneho“ útlaku spoločnosti.

T.j. tlmenia prirodzeného vyváženého zdravého rozvoja zároveň 1.morálky a 2.technológii zvyšujúcich úroveň „materiálneho“ zabezpečenia populácie. Bez jednostrannej akcelerácie zrýchľovania optimalizácie technológie výroby produktov a služieb ZA KAŽDÚ CENU⁸⁶ na úkor morálky a psychóz masového stresu generovaných inštitútom úrakoviny:

úročené, fiat money(nekryté peniaze) – podľa Biblického Deuteronomia 23:19 – 20:

„Svojmu bratovi nebudeš požičovať na úrok, na žiadny úrok ani za striebro, ani za pokrm, ani za čokoľvek, čo sa požičiava na úrok. Cudzincovi môžeš požičať na úrok, ale svojmu bratovi na úrok požičovať nemôžeš, aby ti Hospodin?, tvoj boh, požehnal vo všetkom, k čomu priložíš svoju ruku na zemi, ktorú ideš obsadiť“..

Biblia – St.zák. Deuteronomium 28:12

„...**budeš požičovať mnohým národom, ale sám si nebudeš musieť požičovať**. Hospodin(?) Ťa učiní hlavou a nie chvostom, budeš vždy stúpať vyššie a neklesneš nižšie, ak budeš poslúchať príkazy hospodina(?), svojho(Koho, kým kontrolovaný, Človeka nenávidiaci, úchylný obraz boha?) boha, ktoré ti dnes udeľujem, aby si ich prísne dodržiaval. “

Biblia – St.zák. Izaiáš 60:10 — 12:

„**Cudzinci vystavajú tvoje hradby a ich králi ti budú k službám.**.. Národy a kráľovstvá, ktoré by ti neslúžili, zahynú. Takéto národy prepadnú úplnej skaze“

– krátka jednoduchá sociologická doktrína slúžiaca na koncentráciu k moci potrebných prostriedkov

Ide o zabezpečenie zdrojov administrátorov procesu globálnej fašizácie spoľo(ne)cnosti a ďalších možností vyplývajúcich z kontroly trhu a burzy širokou paletou prostriedkov až k rôznym ideológiám, „náboženstvám“, médiám, zmenám dejín, celkovo skryto- či otvorene otrokárkeho konceptu „samo“riadenia „biomasy“.

Pre „elitu“ je dôležité KTO riadi, no nepodstatné AKO, keďže ona, disponuje prakticky neohraničenou *vnútrospoločenskou mocou*(dlhodobým „samo“riadením kultologických stereotypov myslenia) v oblasti podprahového riadenia spotreby vyrábaných a obecné dostupných produktov a služieb⁸⁷. To jej(„elite“) umožňuje ako „vodcom“ brať svojvoľne zo všetkého, zneužívajúc ostatných, poškodzujúc ich systematicky zámerne dokonca v právach naplňať(saturovať) *základné životné potreby*⁸⁸. Pre spoločenstvo nerozdelené klanovým parazitizmom „elity“

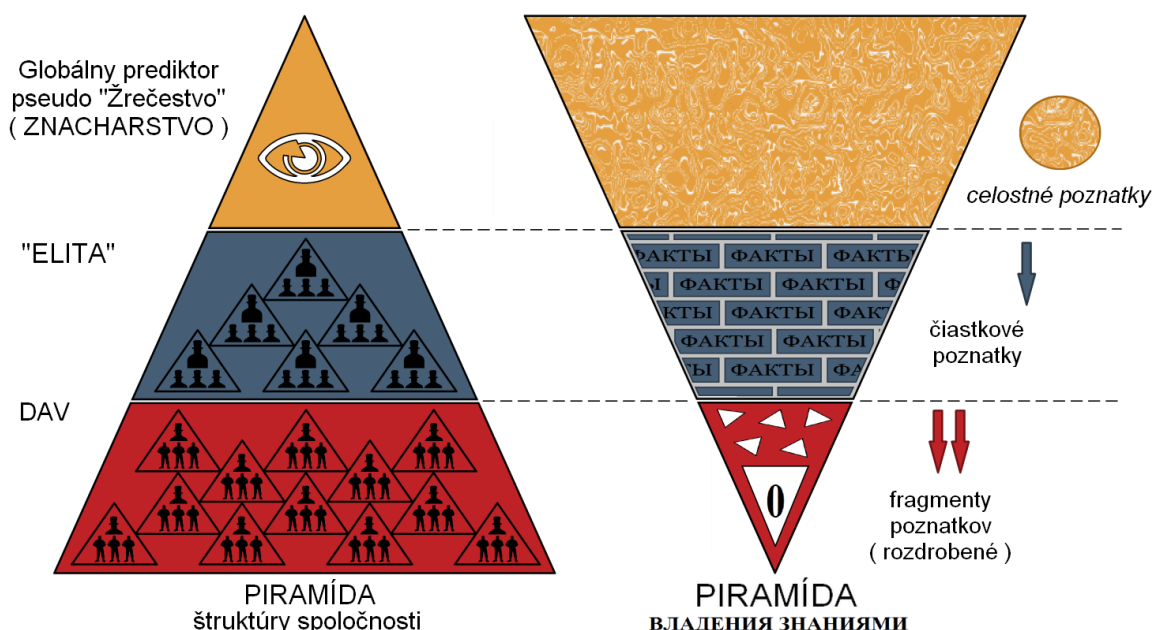
⁸⁶ Včítane celkovo samovražedného, krátkozrakého neekologického správania z dôvodu snahy o vymanenie sa firiem, štátov a jednotlivcov z otroctva dlhu. Cieľene propagovaná nenásytnosť a extrémistický luxus je v tomto zmysle logicky z pozície KmTs krycí manéver podstaty operácie, aj keď tiež hrá svoju drobnejšiu rolu v dôsledku zámerného nastavenia systému podobne, ako tzv. „korupcia verejných činiteľov“. Volavky.

⁸⁷ Včítane napr. kedysi tzv. náboženstiev a filozofii = viac, či menej úspešných imitácii Vis Maior(HNR), dnes tzv. mediálnych trendov.. formovaných systematicky „samovoľne“ vo vzťahu k typológii cieľových skupín.

⁸⁸ **Klasickou vojenskou metódou deprivácie**(zámerného vytvárania a riadenia umelého nedostatku) **bazálnych potrieb**(tzv. pudových kauzalít - napr. spánku, jedla, tepla, kľudu,...) **spôsobujúcich riadený kolektívno-individuálny stres, vytvárajúci predpoklad efektívnej manipulácie, de-formácie morálnych štandardov cieľových skupín podľa konkrétnych predstáv riadiacej štruktúry nepriameho riadenia**(algoritmy cirkulácie vybraných informácií v populácii) **a tým v konečnom dôsledku vytvorenie „vhodnejšieho“ systému „samo“ riadenia kulturologických stereotypov = podprahových vzorcov správania opracovávanéj biomasy.** (Rozdeľuj a panuj. Divide et impera. Základy efektívneho manažmentu, vedenia informačnej vojny a regulácie kvantity a kvality populácie)

(„najlepších“ ľudí) je dôležité AKO riadiť a preto ono zo stredu detí vyhladá tie,

Štruktúra davovo - "Elitárnej" spoločnosti.



vrstvy spoločnosti	Typ poznatkov	ОБЪЕМ ЗНАНИЙ	СОДЕРЖАНИЕ ЗНАНИЙ
ŽREČESTVO	MOZAIKA	Celostné poznatky (MONOPOL)	METÓDOLOGIA a FAKTOLÓGIA
"ELITA"	KALEIDOSKOP	Čiasťkové	FAKTOLÓGIA
DAV	FRAGMENTY	FRAGMENTOVÉ poznatky (nesúvislé)	Účelové zamlčovanie celostných poznatkov

Obr. 11

KTO postupne bude schopný riadiť spoločnosť obecné prijateľnou(dlhodobou udržateľnou a bezpečnou) formou. Zároveň bude pre ňu sebazáchovu v zmysle neustáleho rozvoja celá nekastovaná(verejne-východ, či potichu-západ) dôsledne dbať na to, aby bola momentálne adekvátna objektívnej situácii(preškolenie, vymeniteľnosť) a zároveň sa nemohli vytvoriť cezgeneračné klany odovzdávajúce moc bez ohľadu na zvyšovanie kvality riadenia⁸⁹ a sústreďujúcu prostriedky na jej udržanie egoisticky za každú cenu riskujúc neprimerane kolektívny osud spoločenstva. „Elita“ tiež hľadá medzi deťmi špecificky nadané, no s cieľom (ne) priameho zotročenia na svoje klanové zámery, alebo s cieľom ich(talentov, potenciálnej konkurencie) faktickej „mäkkej“(soft) eliminácie uvedeného potenciálu, či dokonca (ne)priamej fyzickej likvidácie: Jeden z mnohých príkladov takéhoto druhu sa nachádza zafixovaný napr. v Novom zákone, keď Herodes s dôvodu likvidácie Issu z Nas arie osobne vydal rozkaz likvidácie množstva malých chlapcov.

Keďže v osnove každého riadenia stojí dostatočná predpovedateľnosť správania sa systému pod vplyvom:

- faktorov vonkajšieho prostredia(od slova prostriedok) na ňu;
- vnútorných zmien v nej samej;
- riadenia, ako takého,

spoločnosť dôsledkom toho nejako reaguje na informácie prognostického charakteru. Preto mení samotný fakt akejkoľvek prognózy(a o to viac rozširovanie prognostickej informácie v spoločnosti)jemu predchádzajúce miery neurčitosti v chode udalostí. T.j. pravdepodobnosti a pravdepodobnostné predurčenia v rámci

pripúšťanom ich Vyšším(HNR) predurčením. Úmerne tomu môže byť samotná publikácia prognózy riadiacou činnosťou podriadenou nejakému druhému procesu riadenia.

* * *

V súvislosti s tým, že v posledných rokoch sa u nás tak, ako aj v okolitom svete, vydávajú kadejaké astrologické prognózy, je nevyhnutné urobiť **vážnu poznámku**:

Je zdravé pochopiť, že ak by sme mali vidieť v astrológii vedu o energo-informačnej rytmike interakcie(súčinnosti) Vesmíru, Zeme, jej biosféry a na nej žijúcich ľudí, tak astrológia dáva prognózy najpravdepodobnejšieho vývoja procesov za tichého predpokladu neprítomnosti(alebo zablokovania) samovoľnej čo i len trochu efektívnej manažérskej re-akcie na neprijateľné prognózy a neprijateľný chod udalostí zo strany tých, komu je prognóza(veštba) dávaná. Taktiež sa v tichosti predpokladá, ignoruje aj možnosť cieľavedomej⁹⁰ manažérskej reakcie na samotný fakt prognózy.

Pre tých, kto sa nezamýšľajú nad vzťahom prognostiky, jej „samovoľného“ následného uskutočňovania a komplexného riadenia(ciele ktorého sú nie vždy totožné so samotnou prognostikou⁹¹), sú tieto **zamlčania** prostriedkami programovania nevedomej(pod-vedomej) úrovne ich psychiky s cieľom nevyhnutnosti vyplnenia ohlásenej prognózy.

Vo vzťahu k **bezhľavo dôverčivému** davu je takéto programovanie psychiky prognózami(reálnymi aj zdanlivými, astrologickými a ďalšími) jedným z **prostriedkov jeho riadenia**.

Astrologická prognóza je viac, či menej presná prognóza vonkajších a vnútorných okolností vo vzťahu k človeku a spoločnostiam(cieľovým skupinám). Nie však prognóza, ako predurčenie riadenia zo strany človeka reagujúceho na tieto okolnosti.

Človek na prognózy a okolnosti reaguje podľa jeho osobnej morálne podmienenej duchovnosti(1. boho-, alebo 2. ego-centrickej), zahŕňajúcej chápanie sveta(A. mozaika, alebo B. kaleidoskop) a stereotypy vnímania reality jeho biopoľom(inštinkty, jeho jedinečná intelektová algorytmika, intuícia) + jeho vplyv na svet(spätaná väzba, reakcie okolia na impulzy subjektu) . Mimo astrológie aj tak ale zostáva bezprostredné adresné zasahovanie do chodu udalostí Zvyššia(vmiešavanie sa Boha, HNR). Niekedy predurčuje aj rytmiku energo-informačných procesov vesmíru, ktorá sa javí byť predmetom analýzy a interpretácie astrológie.

* * *

Prognózy sa odlišujú od proroctiev podľa zdroja ich pôvodu:

- Proroctvá — vždy pochádzajú z hierarchicky vyšších úrovní Objektívnej reality, ako obmedzená psychika človeka. T.j. s úrovni agregátnych modulov kolektívnej psychiky(v ezoterike tzv. egregorov), alebo priamo od Boha. Človeku je iba poskytnutá možnosť viac-, či menej adekvátneho ohlásenia proroctva v prostredí sebe podobných osôb⁹²
- Prognóza — je plodom vlastných snažení(intuitívnych, alebo vedome algoritmických) človeka v hraniciach jeho možností. Taktiež ale aj informácia predstavovaná(alebo nanútená) subjektmi nepatriacimi do skupiny tých, ktoré uskutočňujú hierarchicky vyššie riadenie vo vzťahu spotrebiteľa(jednotlivca, alebo skupiny) prognózy.

⁹⁰ Vychádzajúcej z celkového chápania širších súvislostí = komplexného v zmysle dostatočne kompletného

⁹¹ keďže vychádzajú z druhej, zpravidla nadradenej(s vyššou mierou chápania chodu objektívnych procesov) prognostike

⁹² Ak majú jeho blízki iné, úrovňovo nekompatibilné štandardy myslenia, hádže dotýčný ľudovo povedané „hrach na stenu, resp. perly..atď.“

Nezávisle od spôsobu a metodológie prognóz je pre ľudstvo dôležité pamätať si uskutočnené negatívne prognózy a proroctvá. Taktiež aj upozornenia Zhora stotožňované ľuďmi s negatívnymi prognózami. Zároveň s tým sú v dejinách krajne zriedkavé uskutočnené pamätne *kladné(priaznivé) prognózy. Programy, scenáre riadenia ohlásené v minulosti.*⁹³

V masovo vydávanej literatúre sa nenachádza vysvetlenie ohľadom prevládania nešťastných odohraných sa predpovedí(pohrôm) v pamäti väčšiny ľudí vo vzťahu k predpovediam pri stretnutí sa s nimi. Tento prístup rozhodne nie je správny. Nezávisle od toho, či ľudia veria predpovediam, alebo nie - považujú budúcnosť nepredpovedateľnou a vzdávajú sa dokonca od svojej vsutku akcieschopnej intuície.

Z pohľadu praxe riadenia je pre manažéra(tvorcu) hodnotná *predovšetkým* informácia:

1. O odklone procesu z predpísaného režimu;
2. O už vzniknutých príčinách bez-prostredných a sprostredkovaných⁹⁴, ktoré taký odklon môžu vyvolať;
3. O odkrytých možnostiach vzniku príčin takého druhu a odklonoch v budúcnosti;
4. O procesoch. Plynutie ktorých umožňuje prísť k odkrytiu možností vyššie uvedených troch druhov.

Ak uvedené 4 druhy manažérsky významných(zásadných) informácii dáme do vzťahu s **Plnou funkciou riadenia**, tak jej prvotným etapám⁹⁵ zodpovedá informácia o procesoch, plynutie ktorých je schopné odkryť

1. neprijateľné možnosti vývoja udalostí;
2. ďalej budú nasledovať informácie o procesoch spôsobilých odkrývať iné možnosti(alter-natívy)
3. ďalej rozbor procesov analyzujúcich príčiny;
4. a konečne procesná analýza uskutočnených odchýliek(chýb) riadenia FPA(Feedback process analysing)

Taká je **chronológia(poriadok) prior-rít významu každej triedy práve rozpoznanej a pomenovanej(u-, resp. po-chopenej) bazálnej manažérskej informácie pri riadení podľa plnej funkcie v intelektuálnej schéme riadenia PK(Prediktor-Korektor)**, keďže riadenie toku javov(udalostí) buď odkrýva, alebo zakrýva možnosti;

1. pri odkrytých možnostiach vznikajú príčiny(chyby, úchylky) bezprostredné a sprostredkované, spôsobilé odkloniť tok riadeného procesu od i-deálu(presnejšie i-dei);
2. riadenie príčin prináša so sebou(alebo blokuje) odklon toku procesu od vybraného ideálneho režimu;
3. riadenie samotného procesu pod vplyvom príčinných faktorov v potrebnej kvalite sa javí byť vždy možným;

Primerane uvedenej hierarchii má **informácia** o tom, že proces riadenia plynie udržateľne(s odchýlkami nižšími ako prah citlivosti vnímania systému riadenia = **všetko je v po-riadku**), **menší manažérsky význam, ako informácia o odchýlkach**:

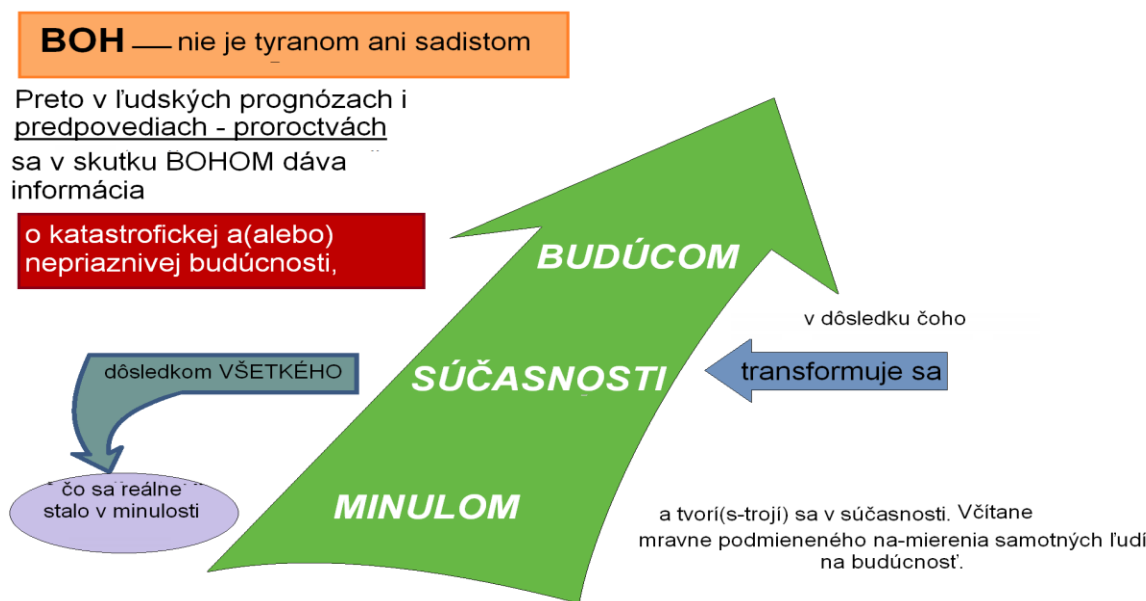
1. príčinách schopných spôsobiť odklon;

⁹³ Vid' vyššie uvedený sociálno-psychologický fenomén zeleného a červeného semaforu(dobré sa samo sebou rozumie a na nedobré treba radšej upozorniť) a ľudovej piesne „Cesta je zarúbaná, šarvanci po nej idú..“. Tento fenomén sa však v opačnom garde(programovaním katastrof) manažérsky pomocou médií masovo zneužíva k vyvolávaniu umelého stresu a tým zákonite objektívne lepších podmienok na manipuláciu davu.

⁹⁴ Tým sú myslené príčiny dostatočne blízke skúmanému procesu, keď ich dáme do reťazovitého vzťahu príčinnno-dôsledkových podmieneností.

⁹⁵ Etapy Plnej funkcie riadenia a schémy riadenia budú podrobne skúmané v ďalších kapitolách. Avšak potom bude nevyhnutné spomenúť si na tu uvedené formulácie samostatne a znova.

2. o odkrytých možnostiach vzniku príčin takého druhu;
3. o procesoch schopných rozpoznať(odkryť) možnosti takého druhu.



Obr. 12

Boh nie je tyran a ani sadista. Preto sa v ľudských prognózach a predpovediach - prorockých v skutku Bohom dáva informácia o katastrofickej a(alebo) nepriaznivej budúcnosti, V nasmerovaní budúcnosti je preformulovaná⁹⁶ prítomnosť dôsledkom VŠETKÉHO, čo sa reálne stalo v minulosti a tvorí(s-troj) sa v súčasnosti. Včítane mravne podmieneného na-mierenia samotných ľudí na budúcnosť.

Informácia o priaznivom nastavení chodu udalostí (aj keď prijatá v úzkom emotívnom vzťahu) nenesie(nemá) v zobrazenom manažérskom zmysle hodnotu.

„I duchovia prorockí poslušní sú prorokom, preto že Boh nie je Bohom neporiadku, ale sveta. Tak vo všetkých cirkvách u svätých býva“ — 1.list Kotinťanom, 14:32, 33

⁹⁶ znova forma = z lat. obraz, .. formula = presnejšie v rozšírenom význame systém konštánt a symbolov(dynamických = časových premenných naprogramovaných tímom sociálnych inžinierov) emitujúci objektívnu algori(y)tmiku sekvencií obrazov..Mat(r)ica je v tomto zmysle mnohorozmerný tenzor mier programovania budúcich udalostí podľa aktivácie spúšťačov(triggerov) emócií davu cez zaužívané pri-behy príslušnej kompozície kock-tailu od folklórnych, „klasických“, až po „náboženské“. Telom mat(r)ice sú emócie človeka, skupiny osôb. Extrémne, nie vždy ľahko rozlíšiteľne, takmer do spojitosti nahustené informácie, bity = 0, alebo 1 = Áno - Nie(podstatné, nepodstatné)..alebo nezadefinované(bez morálky).. Hodne pravdivá cit. Z filmu matrix: „Matrica je tu, všade, no rukou ju nechytíš“. Projektanti, od ktorých šiel impulz k s-trojeniu tohto filmového projektu, boli dotlačení vzhľadom na objektívny jav zmenenej logiky sociálneho správania a „(z)miznutia času“, vyjsť na kedysi neuveriteľný a pre nich extrémne nebezpečný krok: Odkryť objektívnu existenciu mat(r)íc, koncepcií v obrazoch. Snažili sa však cez uvedený film dať z pozície ich konceptu logicky hrubo zavádzajúci pohľad na sociálnu mágiu sveta matíc, zobraziť najobjemnejší systém(Boha) v negatívnom svetle a svoje bludisko krivých zrkadiel konzumného zombisvetu pozitívne ako padák unášaný surovým vetrom histerickej nevyhnutnosti do priepasti.. Pre stovky miliónov mladých návštevníkov kín..Mocná informačno-vojenská operácia block bustingu a block formingu. Napr. dievča v červenom, Déjà-vu a iné fenomény, ovládacie moduly, triggery MR maticového riadenia sú však vo filme pri dostatočnom chápaní knowledge base-u pomerne pochopiteľne zobrazené.. Všetko sa vlastne skladá z mnohorozmerných matíc a každý od narodenia pod-, či –vedome modeluje. Použiteľný tak, či onak..podľa morálky a miery chápania procedúr kulturologickej analýzy..inžinieringu.

Primerane tomu je JEDINÁ KOMPLEXNÁ reakcia na negatívnu prognózu nezávisle od toho, ako ju dotyčná osoba prijíma(nevedecky „intuitívne“, alebo „na vedeckej osnove“):

Prehodnotiť známu minulosť a namierenia(postoje) na prichádzajúcu budúcnosť už v súčasnosti, teraz⁹⁷.

Tento postup riešenia problémov je známy už z dávnej minulosti(zmienka v Biblii v Knihe Jonáša⁹⁸ – Knihy prorokov..jeho kázeň v Ninive a pozitívna reakcia obyvateľov mesta na predpoveď, proroctvo), aj keď žiaľ zostáva stále ešte väčšinou populácie nepochopený.

Avšak ignorovať prognózy tak, ako to spravili Trojania(zavrhlí výstrahu Kasandry a Laokona); .. utekať pred uhrnutím, zarieknutím, ako to robili rodičia kráľa Oidipa a sám Oidipus; .. či liezť na ražeň „vyzývajúci osud“.. T.j. pokúšať Boha, nič kvalitatívne nezmeniac na sebe samom, ako to urobil napr. aj A.S. Puškin, presvedčený o smrteľnom nebezpečenstve svojich konfliktov s vysokým blondínom(G. d'Anthès ..a veštba o jeho zabíjaní), no **hlavne** mnohé očakávajúci(obraz podvedome privolávajúci) bezprostredne ním samotným. Tak aj M.J. Lermontov opakujúci v mnohom osud Puškina. Nespozorovať prognózu a zabudnúť na ňu ako Briti, dôsledkom čoho sa v r. 1912 potopil Titanik⁹⁹, alebo vstúpiť do dvoch samovražedných vojen(r. 1904 a 1914) ako Rusko pod vedením cára Mikuláša II pod heslom „nejako prežijeme“, napriek mnohým upozorneniam o nepripravenosti hospodárstva a spoločnosti na vedenie vojny, znamená napomáhať uskutočneniu negatívnej prognózy.

„Boh nemiení to, čo sa deje s ľuďmi, pokiaľ sami nezmenia to, čo je v nich.“¹⁰⁰ Tak vy-svetľuje v koráne súra 13:12 tragédiu udalostí v živote mnohých osôb a spoločností.

Okrem toho je jedine Bohu známe, čo je Ním predurčené jednoznačne a neodvratne a čo sa nikdy stať nemôže. Nech by sa hocikto nafukoval uskutočniť presadzované, realizujúce slobodu danú mu Zhora, meniac predurčenia v zmysle **otvorenia možností mnohovariantnosti** uskutočňovania pravdepodobností a pravdepodobnostných predurčení.

Rusko napr. v dohľadnuteľnej minulosti a Ruské impérium posledných troch storočí obzvlášť, vyvoláva osobitne deprimujúci dojem vo vzťahu jeho obyvateľstva a riadiacej „elity“ k prognózam-varovaniám.

⁹⁷ V tomto zmysle žijeme STÁLE a NIE len(ako sa zámerne chybné hovorí) „TU A TERAZ“. Žiť v minulosti, či budúcnosti je rovnako samovražedné, ako žiť len v okamihu prítomnosti. Človeku podobná opica, biorobot vtedy totiž nevidí dostatočne(alebo prakticky vôbec) príčinnno-dôsledkový vývoj udalostí. Verí v o-sudie, smrteľnú konšpiráciu „Náhody“ odborne veľmi známeho japonského kolegu, kybernetika „SamoSato“ a tak formu svoj o-sud drevený, hrob opilca „hlavnenemyslenia“ odovzdajúc v „dobrej viere“ svoj život do rúk nejakého baču z periférie pomocníkov(staffu) nudistického KamikadzeManažéra(GPP). Princíp tzv. „zázrakov uzdravenia“ a pod.. je tiež čiastočne postavených na „Time travellingu“: ak rozpoznám príčiny(stav, fázu vývoja procesov) dnešného neprijateľného stavu v jeho minulosti, je za istých okolností možné po „naučení sa.. dostatočnom precvičení lekcii“ zmeniť aktuálny stav „samovoľne“ takmer okamžite. Naprojektovať v mysli, v obraze, príp. slovom po-mocným korekciu v minulosti. Patch a Reload(ed). S-trojiť za-zrak.. metodológia ktorého je za zrakom druhých pozorovateľov, prahom ich vnímania, avšak v podvedomí každého. „Pravda je (aj) vo vás.“ Pravda = aktuálne optimálny komplet(x) mier z pozície Vis Maior. Vytvoriť a podľa schopností a možností kontinuálne vytvárať Bohu priestor na realizáciu. (Keď nie On, vždy Ni(e)kto iný..) Tak by sa mala postupne CELKOVÁ situácia, vývoj spoločnosti a tak aj mňa a môjho okolia pomaly zlepšovať. Toť kritérium hodnotenia úspešnosti našej cesty k HSS(Homo sapiens sapiens)Človeku. „Len nastaviť plachtu tak, že by sme Jeho vánok zachytili, ktorý zmení sa na vlak, na Vietor Vše-mocný“..potom už len odolať pokušeniam.. i držať prsteň, plachtu ne sám, no spolu, žeby dieťa pri poryvoch napadlo z paluby dolu.

⁹⁸ Ďalej stoja za povšimnutie cvične isto aj možnosti čo najsprávnejšej interpretácie Jonášovho vzpierania, odmietanie Boha, trest v mori, rybe..a následné kritizovanie milosrdnosti Božej v zmysle falošnej dôslednosti..atď..

⁹⁹ Zkaza „Titaniku“ bola vo všetkých detailov popísaná v románe M.Robertsona „Márnosť“, ktorý uvidel svetlo sveta 14 rokov pred dlho najväčšou katastrofou mimo vojny.

¹⁰⁰ V iných prekladoch: „...“, pokiaľ oni sami nezmenia svoje úmysly“ ..zá-mery

Hoci bol korán už dávnejšie preložený aj do slovenčiny, češtiny (ešte za C.K. monarchie do nemčiny, maďarčiny, atď..) a z jeho komplexnosti je možné vyvodiť chápanie porovnania predpovedí, predurčenia Zhora, cieľavedomej a cieľanevedomej re-akcie na význam odvíjajúcich sa udalostí v živote, aj tak sa nestal návodom pre našu „inteligenciu“, hrdiacu sa či už svojou rozhladenosťou, či kedysi až okázalou zbožnosťou. O návode pre dnešné tzv. kresťanstvo a jeho vzťah s objektívnou realitou, Bohom, ani nehovoriac. Pokiaľ by bola cirkevná hierarchia zodpovedná, porovnávala by Písma a hľadala Pravdu tak, ako sama deklaruje. Tak ju „zoberie na zodpovednosť“ Boh. „Dog-my“, zvieratka, ovce, či bioroboti, ktorých Boh nepotrebuje. Islam, korán má logicky tiež svoje problémy, zvrátenosti z rúk profesionálov.. rozbitú chronológiu, udieranie hlavou o zem 5-krát denne, atď. O judaizme a v mnohom aj hinduizme, či budhizme, atď.. ani nehovoriac. Aj keď počiatky nebývali zlé..

V stredoeurópskom kulturologickom priestore(no aj ďalej na západ, či východ) mnohé ľudové rozprávky poukazujú na túto tému a skúsenosti našich predkov s jej riešením. Hlavný hrdina mnohokrát prirodzene žije v súlade so zákonmi prírody, lesa a spravodlivej spoločnosti(Snehulienka, Popoluška, Janko na vandrovke,..) v priamom bezprostrednom kontakte s Najvyššou Mocou, Mierou, Sve(t)lom, „Bohom“. Ak ale objektívne zákonitosti niekto nerozvíja, alebo dokonca narúša, býva upozorňovaný predpovedou nejakej starej ženy, lesného deduška, víly a pod., že ak nezmení svoje nastavenie, stane sa nejaké nešťastie. Ak postava prehodnotí svoj prístup, situácia sa napraví. Často však potrebuje hrdina príučku, cvičenie..

K našim východnejším susedom(ich menej vnímavým hierarchom tzv. ortodoxnej cirkvi a ich ovečkám) bol pravde-podobne „Boh milostivý“ napr. v tom zmysle, že sa v r. 1907 objavila zľudovelá opera N.A. Rímskeho-Korzakova príbehu o „Neviditeľnom meste Kitež a deve Fevrónii“. Na tomto, v istom zmysle tematicky silno vyšpecifikovanom príklade, si skúsime ešte podrobnejšie rozobrať analyzovanú problematiku:

- 1. Fevrónia je tiež zobrazená ako človek, žijúci nad ceremonialitou tzv. „náboženstiev“, „filozofii“ či „ideológii“, nesúci v sebe bezprostrednú živú reliгию(obojsťstranne nasmerovaný životne chápaný vzťah človeka s Bohom) v neprerušovanej jednote emocionálneho a zmyslového stroja jej duše. V skutočnom dialógu s (Naj)Vyššou mocou cez drobné zmeny¹⁰¹ v jej okolí, prírode, u blízkych, intuitívne vnímaných pri neegocentrickom pohľade na svet. Je jediným skutočným Človekom príbehu v tom, že jej činy sú za všetkých okolností bezchybné. T.j. neprehľbuje problémy, ale ich rieši..vzhľadom na možnosti..okolnosti(„Ak si niekto nechce nechať pomôcť, ťažko mu pomôžeš“). Ide o niečo ako ideál Človeka. Do veľmi vysokej miery nepochybne dosiahnuteľný. Námesník (naj)Vyššej moci harmonizujúci tu na Zemi.. Skutočné Dietko Božie.. inde snáď trochu zbožšťovaný Issa, Budha a pod..
- 2. Ide z istého pohľadu o *jedinečné umelecké dielo*, v ktorom je bez akejkoľvek abstraktnej teórie riadenia a náučnej terminológie jednoducho ukázané, ako treba reagovať na negatívnu prognózu(predpoveď, prevíziu). Ako odpoveď na tri po sebe idúce sebareflexie(k-atarazie, pokánia) sa 3-krát zmení predurčenie Zhora pre tých, kto sa zamyslel nad sebou¹⁰². To, čo sa v tzv. náboženstvách nazýva pokánie, je vo svojej podstate pre-hodnotením minulosti a postojov k budúcnosti, vyjadrenej v zmene skutočnej morálky človeka. Je to likvidácia dvojitého a nejasných mravnostných(morálnych) štandardov. Týka sa ako jednotlivcov, tak aj spoločnosti z nich sa skladajúcej(osobnosti kolektívnej).

¹⁰¹ V tomto vyzerá byť pôvodná, zdravá podstata „veštenia“.. Viest..Výletov do posvätných hájov, na posvätné miesta, skál predkov,.. spoločného pre mnohé, možno pre väčšinu kultúr. PÝTANIE SA, retrospektíva a hľadanie náznakov vôle Najvyššieho. Aj v padnutí lístka, mávnutí krídla motýlieho, šumu vetvy, či zmene vtáka letu. Pôvodné funkcie Vestálok u starých L'atinov, zvyky Attiky, až po zvrat v imitáciu pod zástavou štandardu ega, Del f ascinácie mena. Cinizmu tých, čo skôr k prsteňu prišli..a pohodlia z-verencov, čo z bludného kruhu nevyšli.

¹⁰² T.j., kto učinil skutočné pokánie v zmysle úprimného priznania svojej ne-s-pravodlivosti, zmenil svoju morálku, ktorá predurčuje celú algoritmiku psychiky spoločnú tak pre úroveň vedomia, ako aj pod-vedomia.

Boh je milosrdný. Znamená, negatívne prognózy, proroctvá o utrpení sú v ich podstate **u-po-zornenia** a nie zlomyseľní strašiaci. Dávajú sa zavčas dopredu, aby ľudia mali čas v sebe reflektovať¹⁰³, prehodnotiť svoj minulý a budúci život, zmeniť svoju morálku a charakter svojho správania¹⁰⁴ a už tým samotným zmeniť ľuďom pravdepodobnostne predurčené hraničné dôsledky ich činov. Jedným z významov pojmu „pravdepodobnostne predurčené“, je „podmienené vierou“(VieRa), reliquiou. Avšak vtedajšia ruská „elita“ sa ukázala byť tak namyslene hlúpa a považujúca operu za „nezáživnú“, „obsahovo prehnane serióznú“, „odmerane vážnu“, či „sladko-mystickú“, „nedostatočne strohú vo vzťahu k zradcovi Gregorovi(Griškovi) Hýrivcovi“¹⁰⁵, že za také hýrenie hlupáci dostatočne tvrdo zaplatili po r. 1917. V r.1994 bola inscenácia „**Príbehu**“ obnovená v ďalšej kríze spoločenstva..

Vymyslené vážne lži ohľadom minulosti

t.j. pripočítavanie k zločincom(zlo-dejom) tých, ktorí tvorili objektívne hlavne dobro(konali v rámci možností najvyššieho Zá-meru) a prezentácia objektívne amorálnych zločincov ako dobrodincov,



je činnosťou opačnou pokániu.

Obr. 13

Vymyslené vážne lži ohľadom minulosti, t.j. pripočítavanie k zločincom(zlo-dejom) tých, ktorí tvorili objektívne hlavne dobro(konali v rámci možností najvyššieho Zá-meru)¹⁰⁶ a prezentácia objektívne amorálnych zločincov ako dobrodincov, je činnosťou opačnou pokániu.

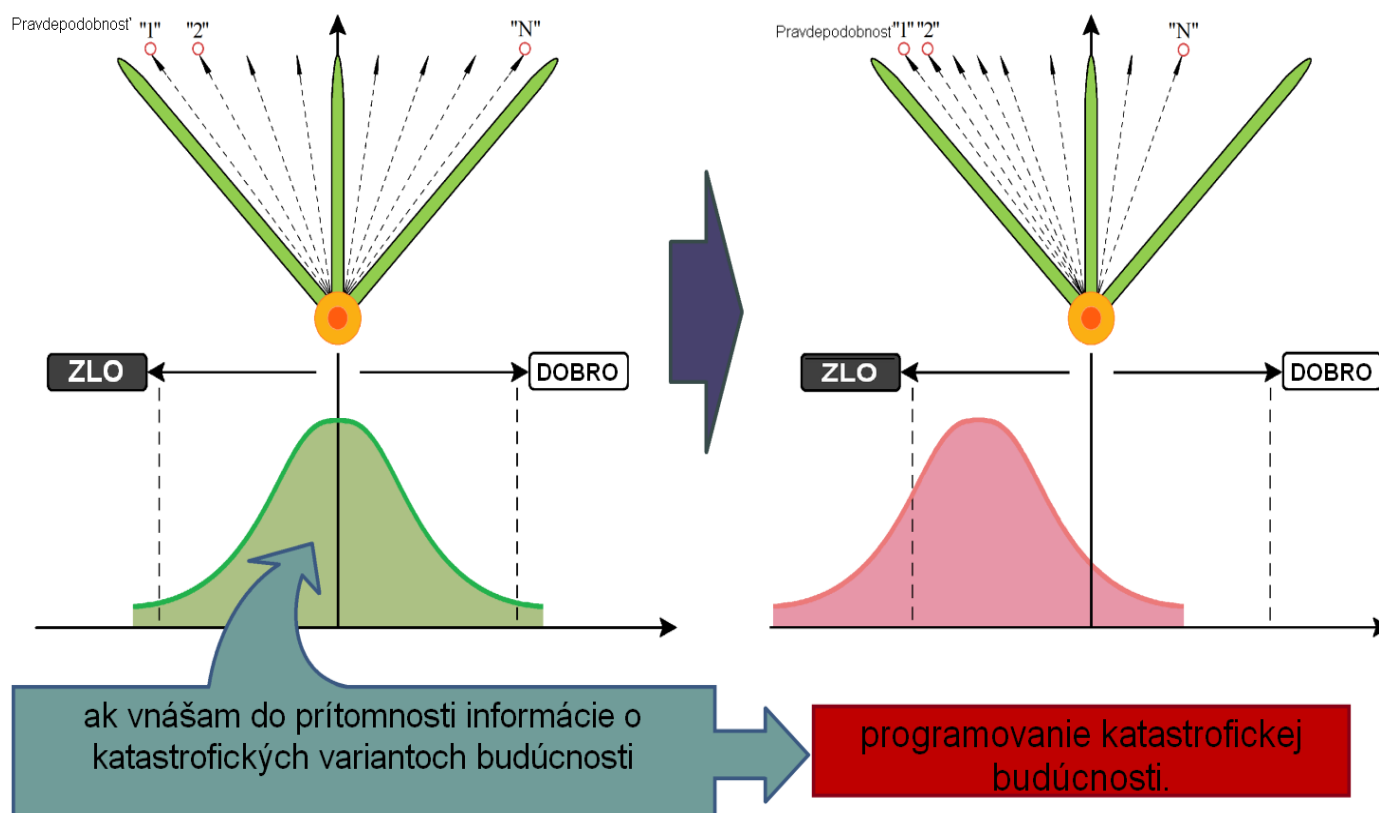
¹⁰³ re-akcie, analyzovať soobnú mieru chápania postupností príčinnno-dôsledkových vzťahov celkovo, vo svojom okolí a u seba v nezameniteľnom po-radí.

¹⁰⁴ Jemného a silnejšieho u-pravo-vania vôle konať, meniť, in-, trans-formovať svet.

¹⁰⁵ Kópie recenzií kritiky z novín toho obdobia

¹⁰⁶ Napr. J. Tiso(?!)..a 1150, ďalej J.V. Stalin(?!)... a aktualizácia dejín v snahe o metodologické spoznávanie objektívnej reality bez dogmatizácie a tabuizovania. Hlavne hodnotenie jednotlivých ich činov vzhľadom na konkrétnu situáciu z pozície subjektov nadštátneho klanového kreditno-finančného systému a ich role ohľadom žiaľ viac-menej úspešných snáh subjektívneho riadenia objektívneho procesu globalizácie akýmikoľvek prostriedkami(vojny, „krízy“, rôzne formy priemyselnej genocídy,..). Ďalej tlaku objektívnej zmeny logiky sociálneho správania, atď.

„privolať nešťastie“



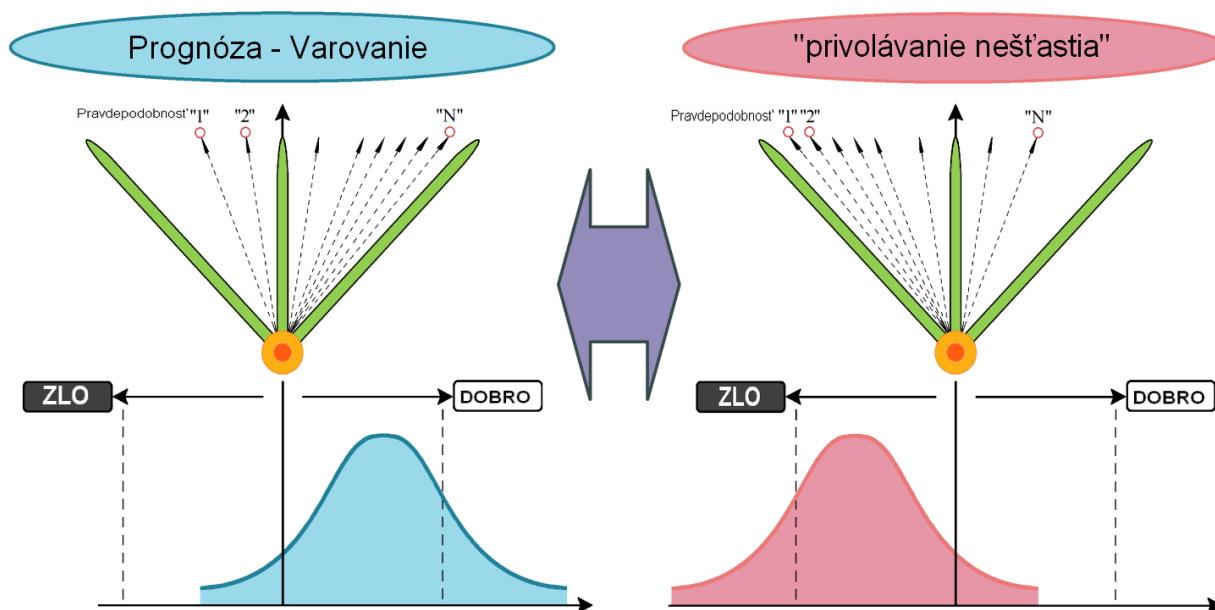
Obr. 14

Okrem toho existuje príslovie „privolať nešťastie“. Podstata javu je v tom, že ak vnášam do prítomnosti informácie o tých- či oných variantoch budúcnosti, mením pravdepodobnostné predurčenosti rozličných existujúcich variantov. Pri katastrofickom charaktere vnášanej in-formácie a **príslušnom nastavení psychiky ľudí** sa uvedená činnosť môže stať programovaním kalamitného charakteru chodu udalostí. T.j. programovaním katastrofickej sledu udalostí(vid' dnešný filmový prie-mysel, žurnalistika a meédia celkovo..¹⁰⁷.

¹⁰⁷

Ostatne tak, ako apokalypsa biblie..Otázka Qui Bono? Kto chce vždy pri strácaní kontroly na prachu jedného z-riadenia postaviť na tom istom koncepte rovnaký režim, len v inej forme? Kto sú, aký je psycho-profil, h-is-toria týchto a-sociálnych inžinierov, kulturologických programátorov a administrátorov?..T.j. po prebudení sa zo (samo?)-zrejmej podprahovej fatálnej.. absurdnej konšpirácie “Náhody”.

Od negatívnej predpovede sa „privolávanie nešťastie“ odlišuje v tom, že predpoveď-výstraha pravdepodobnostne znižuje pravdepodobnosti „samouskutočnenia“ nešťastí, odkrývajú možnosti včasnej(užitečnej) cieľavedomej(komplexnej) reakcie na prognózu-výstrahu. „Privolávanie tragédie“ naopak zväčšuje pravdepodobnosť jej „samouskutočnenia“ a význam pravdepodobnostných predurčení, in-formačne uzamykajúc rôznorodé fragmenty do celkového algoritmu riadenia. Fragmenty v princípe síce možné, no zároveň do ohlásenia(privolania), dozretia neschopnej katastrofy. Dôsledkom jej formalizácie¹⁰⁸ je následne vyžadované dodatočné ľudské úsilie na neutralizáciu a „rozpílenie“ nanovo poskladaného celkového algoritmu uskutočnenia iba možnej, no vôbec nie nevyhnutnej katastrofy.



Obr. 15

Kto nie je schopný primerane a harmonizujúco reagovať na negatívne prognózy a **prázdne obavy**(bez otvorených možností vedúcich k nešťastiu), vyslovuje nezodpovedne a namysleno-neomylne názory o temných perspektívach budúcnosti kohokoľvek, sám si vytvorí tak sebe osobne, **ako aj svojmu okoliu** nešťastie a ťažkosti, ktoré pravdepodobnostne predurčene nastáva prekonať nim samým a tým, v ktorých osud bol schopný neblahodárne sa vmiešať.

Preto sa **hlúpy** dav, nerozlišujúci **varovanie** pred nešťastím od **programovania** temnej budúcnosti, bojí zlých predpovedí a sám spôsobujú manažérsku neschopnosť¹⁰⁹, nenávidí tých, koho slová o prichádzajúcom nešťastí sa realizujú. Aj keď treba byť jednoducho vnímavým a používať vlastný mozog, a nie sa hnevať sebe samému na škodu.

¹⁰⁸ nadelenia mierou..napr. vyslovenia, alebo iného cieleného, alebo proxy - naznačenia vzhľadom na podvedomé stereotypy cieľovej skupiny

¹⁰⁹ Blokovanie mravných a schopných manažerov(tvorcov) samotným davom. Ide o jednu z prastarých manažérskych techník: „Ak sa v cieľovej skupine(objekte riadenia) objaví osoba, ktorá by mohla vyvliecť objekt z pod mojej kontroly, poštvem dav proti nej“. Tak dav sám zničí môjho konkurenta..svojho potenciálneho záchrancu a ešte aj pomerne podstatná časť zodpovednosti(objektívne dôsledky) bude na ňom(dave) samotnom a nie na mne.(pohľad z pozície školenia egocentrického manažéra,.. staro-, či novodobého otrokára). Toľko k „delegácii zodpovednosti“..po nemecky známe „Schei...e weiterleiten und Konfliktpotenzial erhalten und aufbauen.“

* * *

PRE ČLOVEKA JE VEĽMI DOLEŽITÉ VEDIEŤ ROZLIŠOVAŤ, V AKÝCH PRÍPADOCH ON SÁM Z ODSŤUPU, ALEBO VARUJÚC, POZORUJE NEGATÍVNU PROGNOZU A V AKÝCH PRÍPADOCH AKTÍVNE, MOŽNO NEVEDOMKY-PODVEDOME, PROGRAMUJE NEADEKVÁTNE KATASTROFICKÝM OBRAZOM ĎALŠÍ CHOD UDALOSTÍ.

Spomeňte si na príbeh s lýdskym kráľom Kroisom. Keď sa obrátil na Delfskú veštiareň s otázkou, či má začať vojnu s Peržanmi, orákul mu odvetil: „Kroisos, prejdúc Halič¹¹⁰, veľkú ríšu zničíš“. Kroisos utrpel porážku a jeho ríša bola obsadená Peržanmi. Na obvinenie bohatého Kroisa(ktorý dával veštiarni dlhodobu veľké dary), kňazi Orákulu reagovali, že predpoveď sa vyplnila do bodky tak, ako sa „Delfy“ nevyjadrili, **ktoré kráľovstvo bude konkrétne zničené.**

Tento príbeh má však dve strany. Z jednej strany subjektívna morálka Kroisa diktovala jemu samotnému istú líniu krokov, dôsledkom ktorej bolo jeho kráľovstvo zničené. Ak by mal Kroisos iné mravnostné štandardy¹¹¹, správval by sa inak. Z druhej strany, odhaliac objektívnu morálku Kroisa a očakávajúc maticu scenárov ďalšieho toku udalostí, orákul už programoval konanie Kroisa bezalternatívne na zničenie jeho kráľovstva(zdrojov). Veď ním nebolo povedané: „AK Kroisos Halič prejde, tak veľkú ríšu zničí“. Vo formulácii orákulu niet slova „AK“. Veľký a malým „Kroisom“ tak ostáva buď vystúpiť proti akejkolvek kult(ur)e „orákulstva“¹¹²(včítane súčasných „cigánskych veštíc“ a „astrológov“.

V tomto je aj odpoveď na otázky o proroctvách Laiovi, jeho synovi Oidipovi, Akrisiovi: všetko sa bezpodmienečne uskutočňuje tak, ako je predpovedané, keďže každý z nich sa snaží buď utiecť pred „osudom“, alebo začať s ním bojovať. Miesto toho, aby prehodnotil a zmenil svoju (ne)mravnosť.. a tým samotným upravil algoritmiku svojej psychiky, dôsledkom čoho by sa vymanil spod vplyvu(moci) bývalého(no zašlého) **proroctva = programu akoby bezvýhodiskovej predpovede.**

* * *

Zmysel(šiesty) pre mieru¹¹³ v skut(k)o-cnosti dáva na **úrovni vedomia algoritmicky neformalizované** vnímanie množstva rozličných variantov budúcnosti a hodnotenia pravdepodobnostnej predurčenosti každého z nich. Tvorí os-novu všetkých algoritmicky formalizovaných metód prognózy, včítane hádania(od-hadov) a pravdepodobnostno-štatistických matematických modelov.

¹¹⁰ Halys, Halič(?!..opakovanie matice?) je pohraničná rieka, po rýchlych prechode ktorej Kroisos v r. 546 B.C. vstúpil do vojny s Peržanmi a utrpel porážku od Kýra II.. Ten inak dobyl aj Babylon a „oslobodil“ židov z Nabuchodonozorovho otroctva. Nie je jednoznačné, či konflikt spúšťala skôr „Kroisova“ strana, alebo „Kyrova“.. Podobne neskôr Alexander „vyslobodil“ Egypt(bližky východ) z rúk Peržanov .. a oveľa neskôr „Briti“ z rúk Osmanov a zasa judaistickí multietnickí konvertiti z rúk pôvodných Palestínčanov..

¹¹¹ Kľúč k pod-vedomému výberu algoritmiky spracovania vnímaných, k dispozícii stojacich informácií.. navyše aj HNR nadeľuje info podľa blízkosti morálky (objektu-subjektu riadenia) vo vzťahu k morálke objektívnej(Vis Maior..Moci NajVyššej)

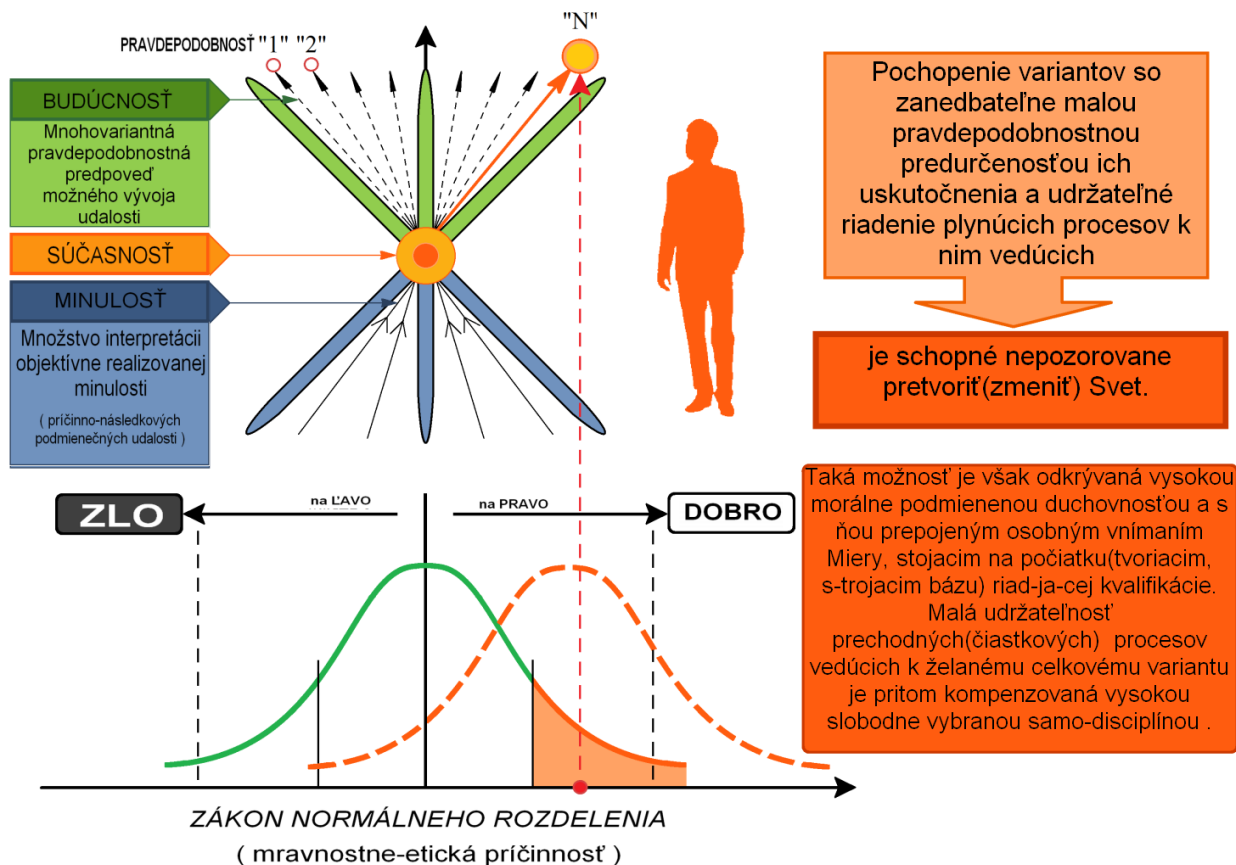
¹¹² Viď analytickú štúdiu Vnútorého prediktora „Orákul: sociálna inštitúcia a polit-technológia“ ..týkajúcej sa politického, presnejšie sociálno-inžinierskeho a kulturologického manažmentu a marketingu.

¹¹³ Je veľmi dôležité nepliesť si intuíciu(6.zmysel) s emóciami, vlastnými a prebratými(kultúra, rodičia, kamaráti, škola,..)emočnými modulmi spracovaných informácií..obsahujúcich odchýlky(chyby). Preto tá neustála akcentácia dôležitosti neustáleho celoživotného vyladovania, s-ladovania zmyslovo-emočného a mocného emočne-rationálneho s-troja troj-jedinej psychiky. Tam končí človeku podobná opica Homo sapiens aa začína druh HSS(Homo sapiens sapiens). Človek. „Koniec začiatku miesto začiatku konca.“

Tu vyššie napísané formulácie o pravdepodobnostných predurčeníach a riadení vo vzťahu k životu spoločnosti, boli reflektované v aforizme V.O. Kľučevského:

„Zákonitosť dejinnej udalosti je obratne proporcionálna jeho duchovnosti“

..(neplieť si zákonitosť so zákonnosťou).. V davovo-(j)-elitárnych spoločenstvách je duchovnosť väčšiny rovná nemennej **podmienennej** nule. Preto je h-is-tória davového „elitarizmu“ neprijateľná, podobne ako preskakujúca platňa, ktorá akurát tak zbytočne znervózňuje. H-is-tória tlupo(davo)-„elitarizmu“ sa opakuje ako $2 \times 2 = 4$ a význam rozdielov nie je väčší, ako v prípade, že na jednej kalkulačke 4.0 je 3.999999 a na druhej 3.999987.



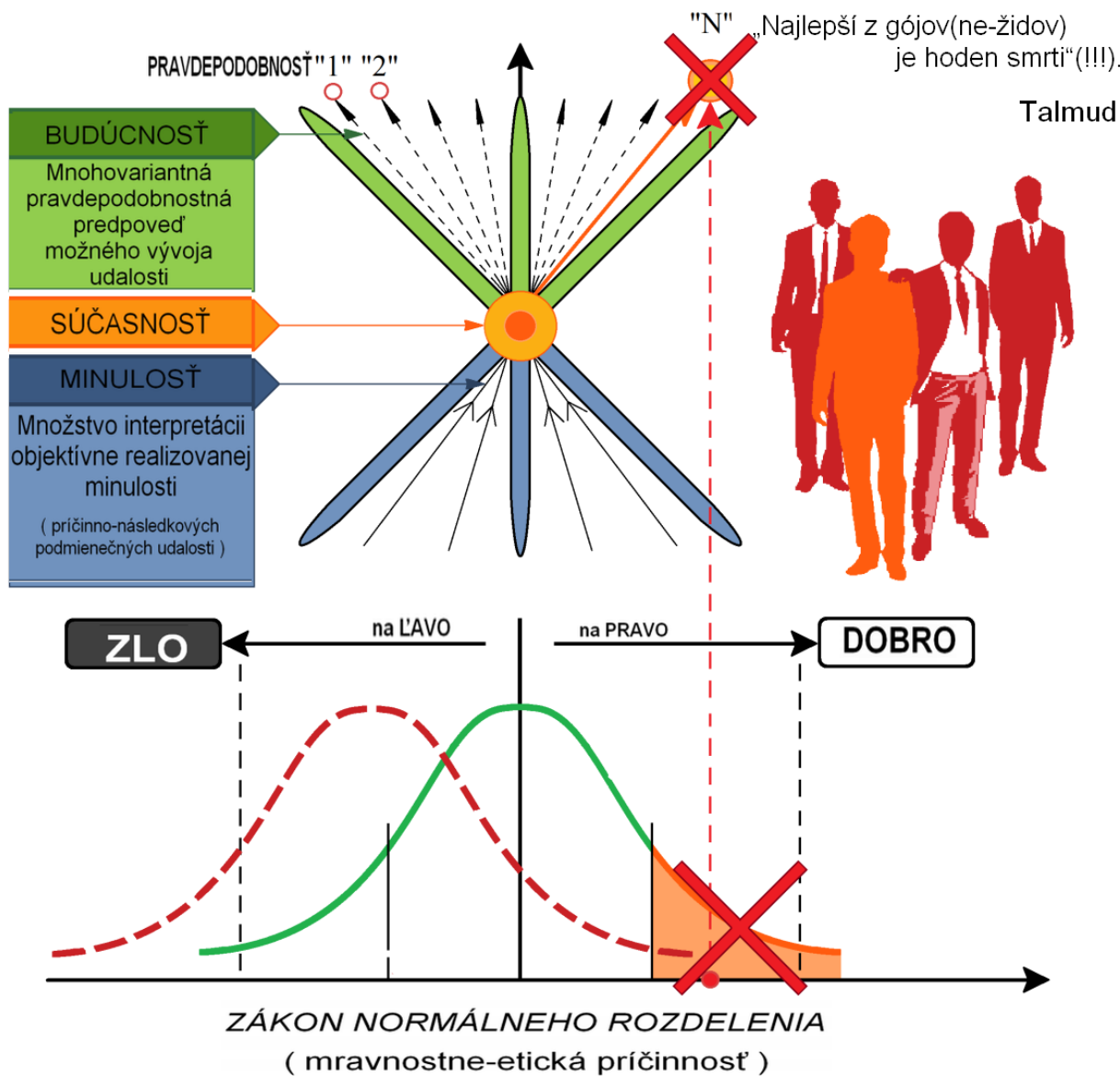
Obr. 16

Pochopenie variantov so zanedbateľne malou pravdepodobnostnou predurčenosťou ich uskutočnenia a udržateľné riadenie plynúcich procesov k nim vedúcich, je schopné nepozorovane pretvoriť(zmeniť) Svet. Taká možnosť je však odkryvaná vysokou morálne podmienenou duchovnosťou a s ňou prepojeným osobným vnímaním Miery, stojacim na počiatku(tvoriacim, s-trojacim bázou) riad-ja-cej kvalifikácie. Malá udržateľnosť prechodných(čiastkových) procesov vedúcich k želanému celkovému variantu je pritom kompenzovaná vysokou slobodne vybranou samo-disciplínou¹¹⁴.

¹¹⁴ Discipile = z lat. žiak. Samo..pravdepodobne v zmysle v dialógu s Bohom. Cit.: „Sloboda je vedomá nevyhnutnosť“..no morálne podmienená ak ovšetko..t.j. jemné nastavenie stroja psychiky schopné reagovať na aktuálne výkyvy trendov. „Boží kompas“ nevyhnutne postupne víťaziaci oproti rigidnému riadeniu ego-cieľov.

V snahe vylúčenie krachu davového „elitarizmu“ z vyššie uvedeného dôvodu, resp. minimalizácii pravdepodobnostnej predurčenosti takého krachu **v každej historickej hodine**, dáva Talmud v rôznych variantoch odporúčanie nasledujúceho obsahu:

„Najlepší z gójov(ne-židov) je hoden smrti“(!!!).



Obr. 17

Ak príslušné kruhy dodržia toto odporúčanie a spoločnosť si neželá, alebo je neschopná sa pred ním chrániť, tak sú zo spoločnosti neustále zrezávané vrcholky duchovnosti a jeho hysterická h-istória je predurčená rovnako, ako $2 \times 2 \approx 3.999$. Pretože aj keď je pravdepodobnosť krachu tlupo-„elitarizmu“¹¹⁵ v objektivne sa vyvíjajúcich podmienkach odlišná od nuly(t.j. krach je možný), tak niet **osobností**¹¹⁶ s vysokou kvalitou riadenia(ako objektivnej pravdepodobnostnej predurčenosti), spôsobilých k realizácii prechodu cez „krach“ no normálnej spoločnosti.. najlepšie cez „nebadaný krach“ ..postupný prerod.

¹¹⁵ Bez-pri(e)zor-ného davu v majetku ega tichých vodcov(profesionálnych zvrhlých inžinierov-vojakov)

¹¹⁶ „Osobnosť nepotrebuje kult a kult nepotrebuje osobnosť.“

Pre davovo - „elitárne“ sociálnych systémoch sú typické situácie konfliktov množstva čiastkových riadení(ó-mega..omega samcov, či samičiek).



Preto sa javí byť jednou zo spoločensky významných schopností individua(v zmysle jedinca, jednotlivca), spôsobilosť vyhodnocovať pravdepodobnostnú predurčenosť vy-hrania konfliktnej situácie:

„ja – on“

„ja – ona“

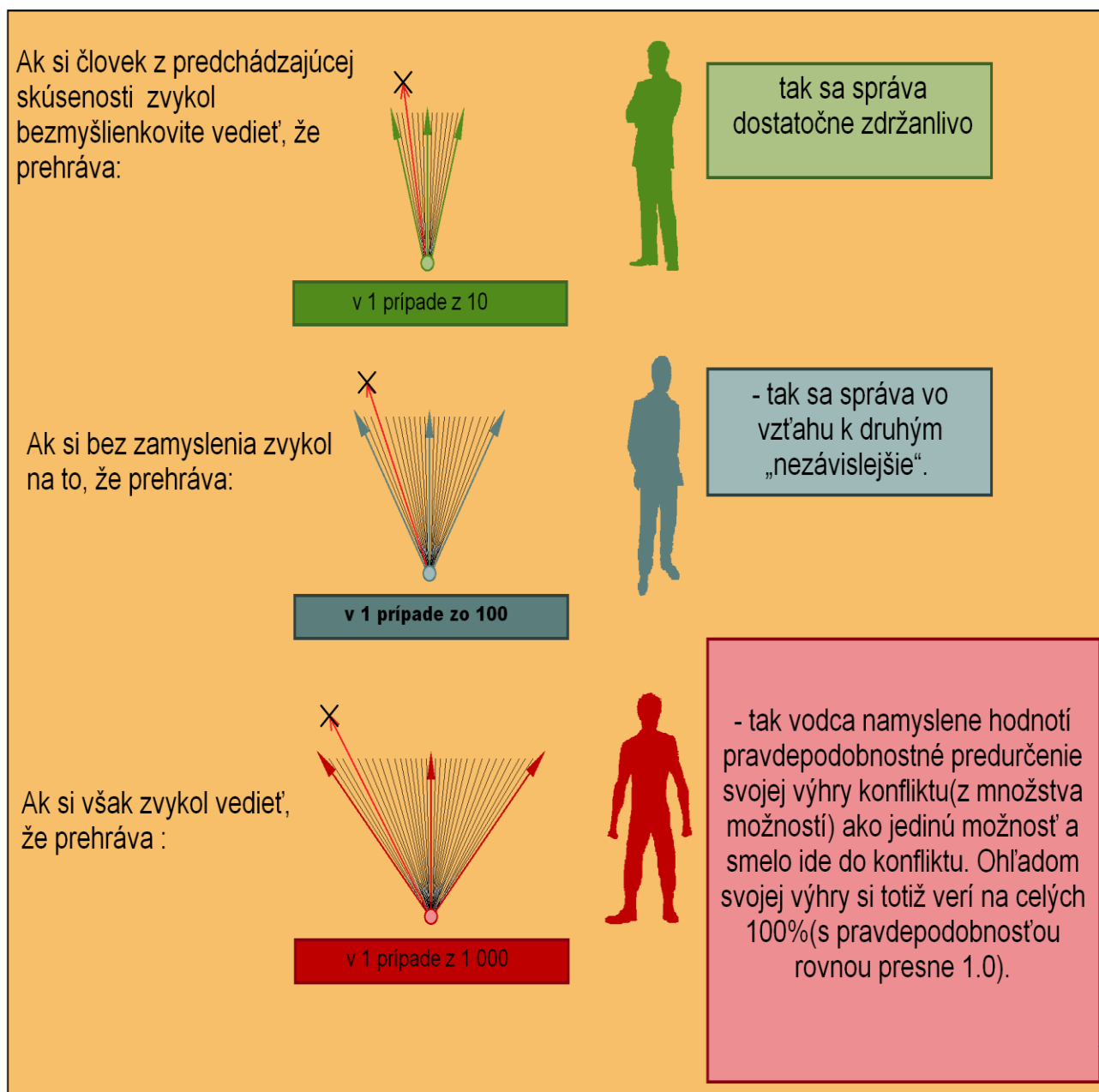
„ja - oni“

Obr. 18

Pre davovo - „elitárne“¹¹⁷ sociálnych systémoch sú typické situácie konfliktov množstva čiastkových riadení(ó-mega..omega samcov, či samičiek). Preto sa javí byť jednou zo spoločensky významných schopností individua(v zmysle jedinca, jednotlivca), spôsobilosť vyhodnocovať pravdepodobnostnú predurčenosť vy-hrania konfliktnej situácie: „ja – on“, „ja – ona“, „ja - oni“. Táto schopnosť je u väčšiny ľudí vypracovávaná na osnove praxe života a je vysokého stupňa podmienená predchádzajúcimi skúsenosťami a pamäťou, namiesto vnímania situácie pomocou zmyslu pre mieru(intuície).

¹¹⁷

Na rozdiel od súborného intelektu morálne podmienenej intuície kolektívu jedinečných



Obr. 19

1. Ak si človek z predchádzajúcej skúsenosti zvykol bezmyšlienkovite vedieť, že v jednom prípade z 10 prehráva, tak sa správa dostatočne zdržanlivo.
2. Ak si bez zamyslenia zvykol na to, že prehráva v jednom prípade zo 100, tak sa správa vo vzťahu k druhým „nezávislejšie“.
3. Ak si však zvykol vedieť, že prehráva v jednom prípade z 1000¹¹⁸, tak vodca namyslene hodnotí pravdepodobnostné predurčenie svojej výhry konfliktu(z množstva možností) ako jedinú možnosť a smelo ide do konfliktu. Ohľadom svojej výhry si totiž verí na celých 100%(s pravdepodobnosťou rovnou presne 1.0).

118

Chráni ho tichá, či verejná kasta, skúseností stoviek(či tisícov) rokov existencie príslušného klanu, ideológie, konceptu systému,... prakticky neobmedzené prostriedky,...atď.

Nastáva nerozumné stotožnenie konkrétnych vodcom vedených okolností **s celým množstvom možných situácií, v strede ktorých sa nachádzajú aj neprijateľné varianty.** V skutočnosti má dočinenia so subjektívnym hodnotením na osnove **predchádzajúcej** štatistiky pravdepodobnosti **budúcnosti** jeho pravdepodobnostne predurčenej prehry konfliktu, ktorej presná hodnota je menšia ako 1.0 — 0.999, keďže početnosť ľudstva je rádovo nie 10^3 (tisíce), ale už dávno milióny (10^6) a dnes už miliardy (10^9) — viac, ako 6,7 miliárd v roku 2008¹¹⁹. Okrem toho sa nenachádzajú v zložení populácie iba náčelníci podobní jemu¹²⁰..

Náčelník tlupy¹²¹ sa nad týmto nezamýšľa a nezodpovedne vchádza do konfliktov, alebo ich vedome sebecky vytvára, pokiaľ jeho chápanie pravdepodobnosti predurčenej prehry konfliktu padá do jeho **subjektívnej nuly**. Aj keď je v skutočnosti odlišná od nuly, avšak v najviac pre neho prijateľnom prípade, je menšia (<), ako 1×10^{-3} . Tieto osoby sú najnebezpečnejšie pre svoje okolie. 0.999 dáva prevrátené obecné známe číslo „666.0“¹²². Keďže sa „utrnutý z reťaze“ konfliktný náčelník („vodca“) mylí, myslíac si, že pravdepodobnostná predurčenosť budúcnosti jeho prehry konfliktu sa rovná nule, tak sa postupom času stretáva s človekom (alebo spoločenstvom), ktorého možnosti konania v ním nanútenom konflikte, prevyšujú jeho vlastné. Prípadne sa stretne s niekým, kto chápe pravdepodobnostné predurčenia s presnosťou vyššou, ako 10^{-3} a správa sa, s-troji riadenie vychádzajúc zo svojich možností a hodnotení. Vybuchlý (vyhorený) vodca prehráva konfliktnú situáciu ostatným ľuďom (občas dokonca nevojdúc do ním pod-vedome vytvorenej situácie), čím hubí seba a jemu dôverujúcu vodcovskú perifériu včítane naviazaného davu.

A čo hovoria na túto tému ľudové porekadlá?

„Na každého sviňu sa varí voda“, či
„Na veľký kyjak väčší príde“,
„Išiel po vlnu a strihaný sa vrátil“,
„Na každého mudrca stačí prostota“,
„Chlapec na ovce a na chlapca ovca“,
..a pod.

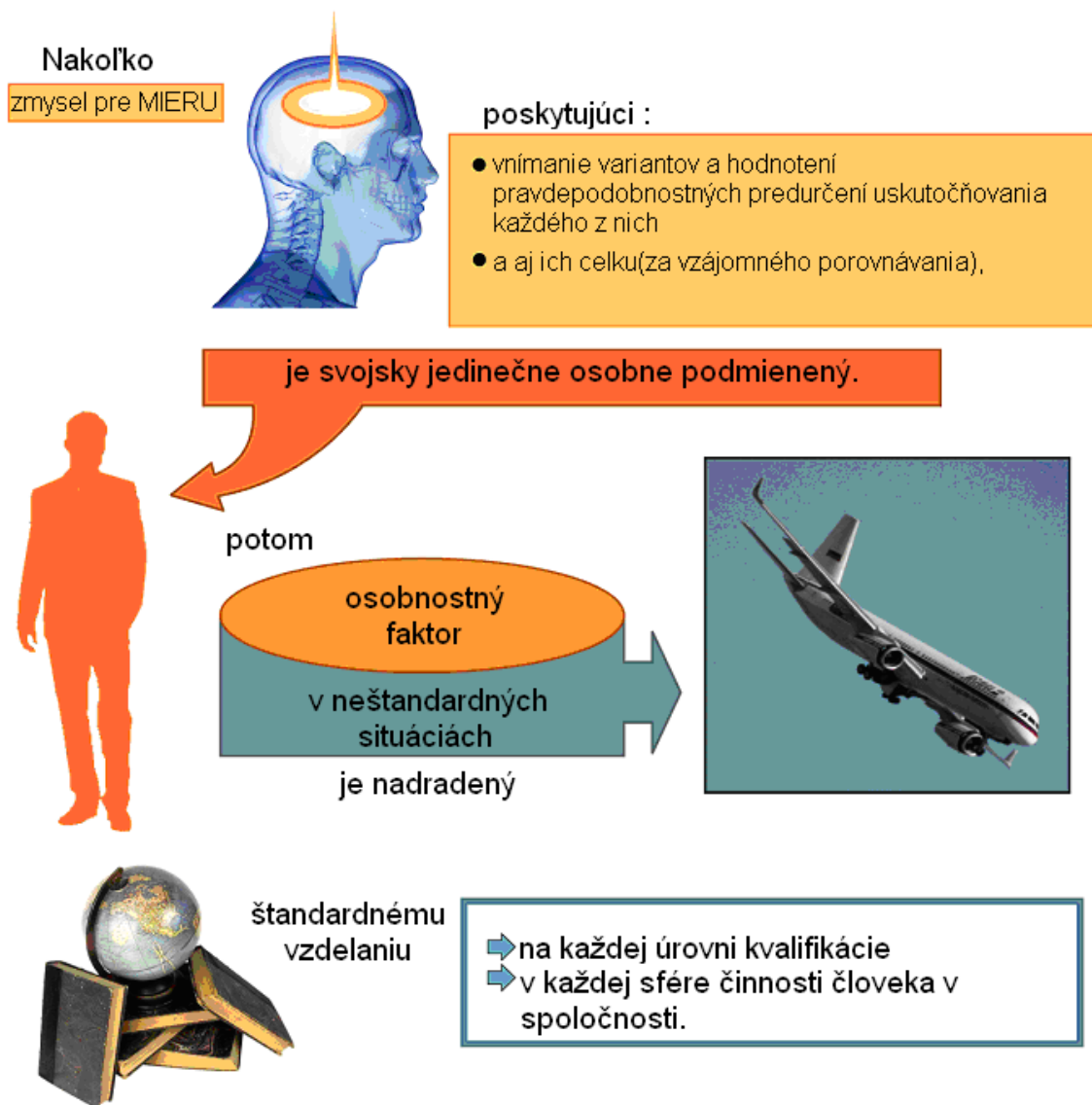
A pýcha je neúmerné hodnotenie seba a svojich možností. Tak, ako správne vravia mnohé vierouky..Prvý z hriechov, prinášajúci všetky ďalšie hriešne zakopnutia. T.j. narušenia plynulého chodu, optimálneho rozvoja, nebezpečné pre samotného človeka, druhých ľudí a prírody v prípade ich realizácie.

¹¹⁹ Prognóza na r.2050 je 9.1 Miliárd ľudí a ďalej je, ako jedna z variant, prirodzená stabilizácia populácie na tejto úrovni. Podobne ako iné druhy, keď naplnia svoju eko-niku.

¹²⁰ Je isto mnoho šikovnejších a „Tu- a tam sa nájde medzi ľuďmi aj Človek“.

¹²¹ Tlupa je skupina ľudí žijúca slepo podľa tradície a rozhodujúca podľa „auto-rít“..posvätné texty, alebo vodca..hlavne nie počúvať Otca.. Národ je, oproti davu, skupina ľudí, žijúca aspoň po 3 generácie na jednom mieste, jednom ekonomickom prostredí hovoriacich spoločným jazykom(mi), a jednou kultúrou myslenia, morálnymi štandardami s globálne zodpovedným chápaním objektívnych príčinnno-dôsledkových vzťahov.

¹²² V kultoch číslo pri-šere, zlo-ba „zvera“, jedným zo zmyslov ktorého sa nachádza v tom, že v základni davovo – „elitárnej“ spoločnosti je psychologický podklad: vláda zvieracích inštinktov nad ostatnými komponentami psychiky väčšiny populácie. Niekedy je vyjadrovaná v tomto zmysle pseudomanažérskym „Silnejší vyhráva“, či „Homo homini lupus“ (človek človeku vlkom)..Aj keď ide skôr o opicu, no tak opice, ako ani vlci sa k sebe v skutočnosti štandardne takto mediálnymi prestitútkami agitovaným spôsobom, či „štýlom“ nesprávajú..



Obr. 20

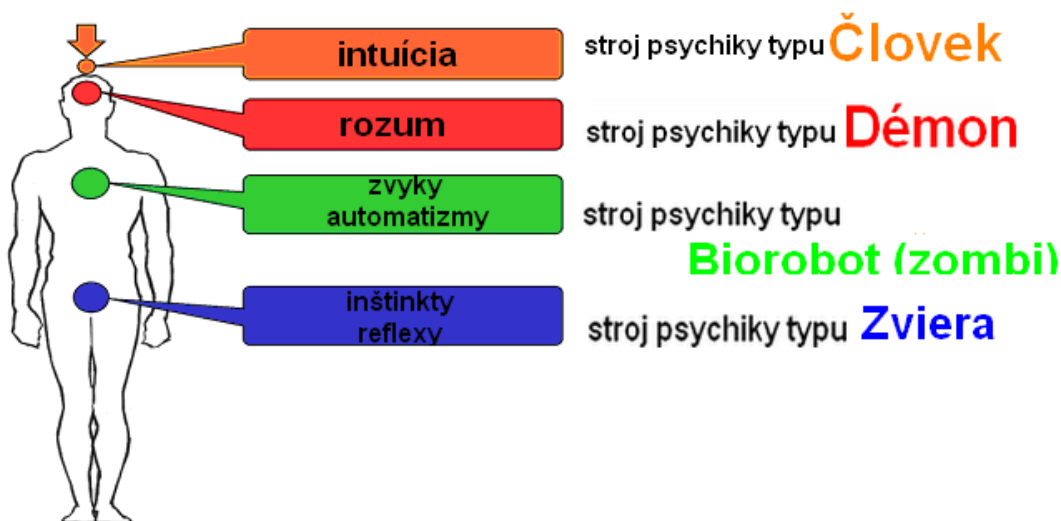


Obr. 21

Zmysel pre mieru, poskytujúci vnímanie variantov a hodnotení pravdepodobnostných predurčení uskutočňovania každého z nich a aj ich celku(za vzájomného porovnávania), je svojsky jedinečne osobne podmienený. Osobnostný faktor jedinečnosti každého človeka je z tohto dôvodu v neštandardných situáciách nadradený štandardnému vzdelaniu na každej úrovni kvalifikácie v každej sfére činnosti človeka v spoločnosti. Samotné vzdelávanie(ako všetko v živote ľudí) obsahuje mravnostne podmienený charakter. Avšak v každom variante morálky a e(at)tickej orientácie človeka je vzdelávanie bez zvyšovania zmyslu pre mieru(systematickej intuície) absurdné. Neumožňuje totiž ani porovnávanie štandardne už existujúcich vedomostí a návykov s prebiehajúcou skutočnosťou, čo prakticky znemožňuje riadenie aj v bežných, štandardne bezproblémovo riešiteľných situáciách. Okrem toho je vzdelanie(ako osvojené vedomosti a návyky) iba „prídavkom“ k s-troju psychiky¹²³. Dôsledkom toho je pri dominancii zvieracích inštinktov nad ostatnými komponentami psychiky(hlavne rozum-intelekt, intuícia a sve-domie), vzdelaný človek vzhľadom na organizáciu jeho správania neodlíšiteľný od vydrežírovaného zvierat'a.

V ďalšom kontexte je **stroj psychiky** konkrétnym termínom(pojmom). Je jasné, že inštinkty(adekvátne BIOSu), rozum a intuícia(podobne ako súčasti OS)¹²⁴ sú prejavy rôzneho hierarchického poriadku v organizácii správania sa človeka na osnove a funkčnosti jeho psychickej činnosti. Podľa nášho pohľadu je **pre ľudský stroj psychiky** normálne, ak sa vrodene inštinkty javia byť osnovou, na ktorej sa strojí rozumné správanie a zároveň je normálne, ak intuícia poskytuje informáciu, ktorú možno pochopiť prostredníctvom intelektovej činnosti. T.j. pre **stroj psychiky typu Človek** je normálne, ak v jeho hierarchii stojí intuícia vyššie ako rozum, rozum vyššie ako inštinkty(pudy) a všetky tieto nástroje(spracovania vnemov, informácii) spolu zabezpečujú existenciu človeka v súlade biosférou Zeme, Vesmíru a Boha.

TYPY PSYCHIKY



Obr. 22

Napriek tomu je často vidno, ako sa rozum stáva nevoľníkom a obsluhuje zvieracie pudy človeka, ako sa činnosť umu(rozlíšenia, hodnotenia) vyvyšuje nad seba samú a snaží sa popierať intuitívne vyhodnocovanie, či

¹²³ O typoch s-troja psychiky viac v Prílohe k DVTR, publikácii OOKC a MIM

¹²⁴ Svedomie, podobne ako súčasť jadra OS a zároveň firewall + čiastočne antivírus. T.j., kybernetici vyvíjajúci koncom 19. a začiatkom 20.stor „umelé“ systémy, v zásade nevymýšľali nič nové. Iba kopírovali prírodu, človeka s existujúcim sociálnymi javmi..Von Neumannov model, Celulárne automaty, až po neskoršiu fuzzy logiku, princípy neurálnych sietí, či teóriu hier a pod.

dokonca úplne vytesňuje intuíciu zo psychiky. Stáva sa žiaľ až príliš častí, že všetky zmysly spolu s intelektom a objektívne chybnými emóciami (stereotypmi, falošnou intuíciou) snažia odvrhnúť Vyšší zmysel (Boha). Dôsledkom toho sa dotčení stávajú obeťami nimi samými neprekonanej ohraničenosti a „posadnutosti“, čo nachádza svoj výraz v neľudskom stroji psychiky, ktorý v závislosti od organizácie komponent psychiky jednotlivca môže mať niekoľko základných foriem = „tvarov“ (či tvár):

Ak rozum zavrhuje intuíciu, alebo slúži ako nevoľník inštinktom, tak nejde o ľudský, ale o **zvierací stroj psychiky**. Pritom je dobré si uvedomiť, že pri zvieracom stroji psychiky, môže byť intelekt vysoko rozvinutý a jeho nosič môže byť vynikajúci profesionál v nejakej oblasti, odbore činnosti v rámci civilizácie¹²⁵ (včítanie mágie), avšak nemusí byť v podstate človekom.

Tak sa aj **stroj psychiky biorobota (zombi)** líši od ľudského tým, že v správaní sa stráca sloboda narábania s informáciou, dôsledkom čoho jedinec autonómne odpracováva do jeho psychiky zavedený program¹²⁶ konania (autonómny robot-automat). Prípadne nie je schopný brániť sa aktivizácii špecifických zvykov (rutín) a vlastností zvonku. T.j. podľa svojvôle druhých jedincov (ďalšieho ovládaný robot). Okrem toho môžu byť zombifikujúce programy hierarchicky významnejšími, ako vrodené inštinkty¹²⁷. Dôsledkom toho zombi na jednej strane v nejakých situáciách (programátorom definovaných „štandardných“) neprejavuje inštinktívne-živočíšnu reakciu na podnety a vyzerá ako človek, na rozdiel od nositeľov živočíšneho stroja psychiky, ktorí sa ani nesnažia maskovať svoje okamžité pudy (deti¹²⁸, narkomani fyzickí, alebo psychickí..t.j. vyznávači rôzne funkčne zameraných adeistických otrokárskech, či výpalníckych „náboženstiev“). Na druhej strane je v psychike zombiho možný konflikt medzi výkonom inštinktívnych programov a zombifikujúcimi programami¹²⁹ chovania a taktiež konflikt medzi rôznymi zombifikujúcimi programami.

Tzv. „Démonické“ osobnosti, **disponujúce vedomými, či podvedomými prehnanými sebahodnoteniami**, sú nosičmi

A. živočíšneho stroja psychiky,

B. stroja psychiky zombi, alebo

C. zotrúvajú v špecifickom druhu individualizmu, oslobodeného z otroctva inštinktov a zombifikujúcich programov. Plodia agresívno-parazitický individualizmus a predstierajú, nárokuje si nadľudskú hodnotu v rámci ľudstva. T.j. v báze **démonického typu psychiky** leží neľudský stroj psychiky tých, komu bolo Zhora dané byť ľuďmi.

¹²⁵ Inými slovami **ľudské hodnoty**. Bez profesionalizmu v príslušnej forme samozrejme nie je v rozvinutom systéme možná spoločensky prospešná činnosť. Avšak civilizácia, kultúra myslenia sa nevyjadruje cez profesionalizmus (úzkú, alebo čo „najužšiu“ špecializáciu). Veľmi často totiž veľkí špecialisti nie sú ľuďmi, ale doplnkom k svojmu pracovnému miestu. Iný zas, poučajúci druhých o právach človeka a humanizme, nič iné ani robiť nevie a nechce, čím sa tiež nejaví byť človekom.

¹²⁶ Možno mnohoveariantný, alebo ním prijaté fragmenty programov patriacich ako celok kolektívnemu podvedomiu. T.j. dotýka sa nejakej súčasti, organelou komplexnejšieho projektu. Napr. robotník, chemik, „kňaz“, až po nižšieho manažéra, či „CEO“, virtuálneho stranníka - pseudopolitika, celebrity, ..a iné podobné volavky a proxy skutočného socio-kultúrneho inžinieringu, ... starých skúsených odhodlaných nadnárodných info-vojakov.

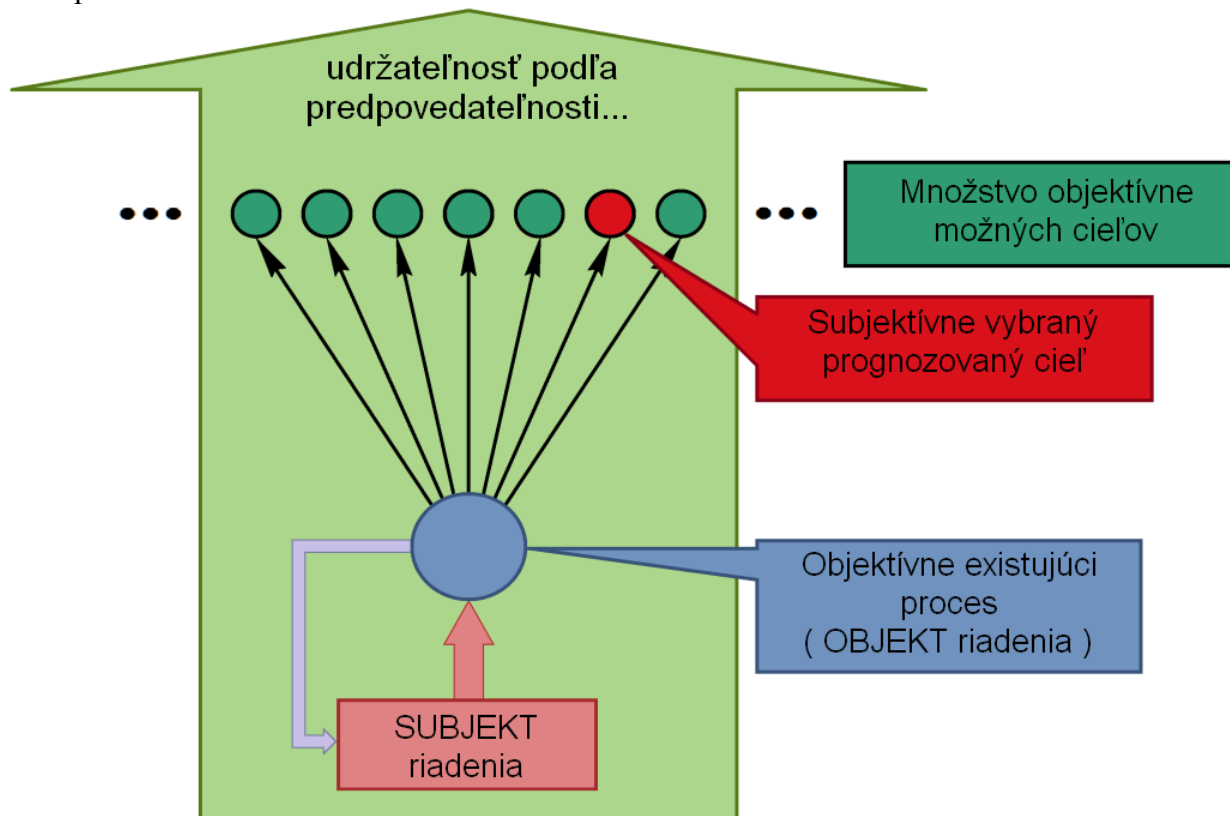
¹²⁷ Môžu na ne ale aj cielene naväzovať. Napr. vírus využívajúci sprostredkovane nejaké rozpoznané špecifické vlastnosti BIOSu, či naviazaný systematicky priamo na BIOS. V tom prípade ide o obzvlášť mocný a nebezpečný prielom do operačného systému („samo“riadenia kultúry, koncepcie stereotypov, kolektívno-individuálneho podvedomia cieľovej skupiny).

¹²⁸ V princípe každá osoba počas života prechádza jednotlivými „fázami“ a otázkou zostáva, či..resp. kde sa zastaví. Nakoľko naplní svoj optimálny potenciál psychotypu Človek.

¹²⁹ Až po emočno-inštinktívne maskované programové kolektívne-individuálne apokalyptické kamikadze obety, psychózy a schizofrénie.

5. Riadenie: Kvalita a optimálnosť

Subjekt riadenia môže v princípe riadiť iba objektívne existujúce procesy(objekty), ktoré sú pre neho udržateľné v zmysle predpovedateľnosti. Ak vzniknú vo vzťahu k objektívnosti a predpovedateľnosti ilúzie, tak časom spôsobia úplne reálne rozčarovanie.

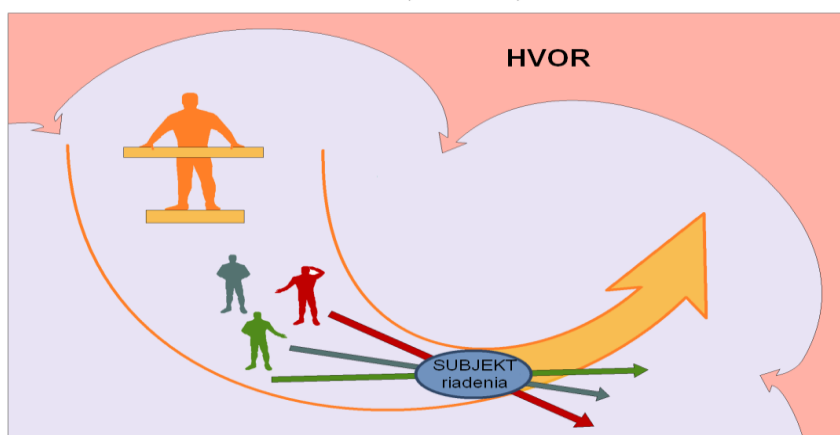


Obr. 23

Podstata udržateľnosti podľa predpovedateľnosti v mnohých prípadoch objektívne umožňuje priviesť objektívne sa vyvíjajúci proces k prognosticky jednému subjektívne vybranému cieľu. Konkrétne z množstva(vypočítaného..t.j. zameraného,.. alebo nevypočítaného, konečného, či nekonečného) objektívne možných variantov vývoja procesu. V tomto prípade slovo „objektívne“ znamená predovšetkým hierarchicky vyššie objemnejšie riadenie podporované Všemocným. Taktiež môže subjekt, opierajúci sa o udržateľnú predpovedateľnosť(,)v rámci Hierarchicky vyššieho všeobjímajúceho riadenia(,) riešiť situácie konfliktného riadenia jedného objektu, uskutočňované niekoľkými subjektmi, pre seba prijateľným obrazom(spôsobom). Hrubo vyznačené slová sa viažu k začiatku vety, no aj k jeho koncu, keďže hierarchicky vyššie všeobjímajúce(či všeobsažné) riadenie stojí nad situáciou konfliktu. Dve čiarky sú v zátvorkách, keďže prítomný zvrät je treba pre plnosť chápania dvojitého zmyslu striedavo zakrývať na oboch miestach¹³⁰.

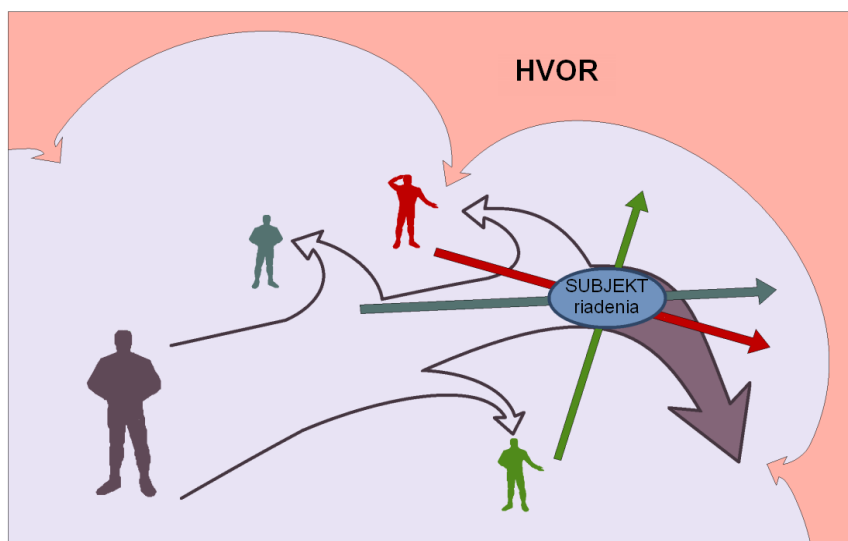
¹³⁰ Viaczmyslovosť je učenie, či rovno „nútenie“ populácie čítať medzi riadkami to, čo sa „samo sebou rozumie“ a cvičiť sa vo vyslovení konkrétneho tabuizovaného javu je pravdepodobne jedným z najefektívnejších spôsobov zvyšovania miery chápania celkovej populácie. Pr. : Dobromyseľný, relatívne chápaný manažér dá nejaké ekonomicko-technické inštrukcie vo firme, no jeho podriadení spravia „v dobrej viere“ takmer presný opak. Firma príde o mnoho prostriedkov a pri následnom vyšetrovaní dav svorne tvrdí: „A my sme rozkaz - odporúčanie pochopili tak, ako sme spravili“. Ako v politike. Od globálnej, až po miestne samosprávy. Zároveň je bezpriestorový dav „sám sebou“ nastavený tak, že akýchkoľvek chápacejších potenciálnych „vývodcov“ z bludiska, po

ZJEDNOCUJ, BUĐUJ, ZDIEĽAJ



Obr. 24

ROZDEĽUJ, POŽIERAJ, PANUJ

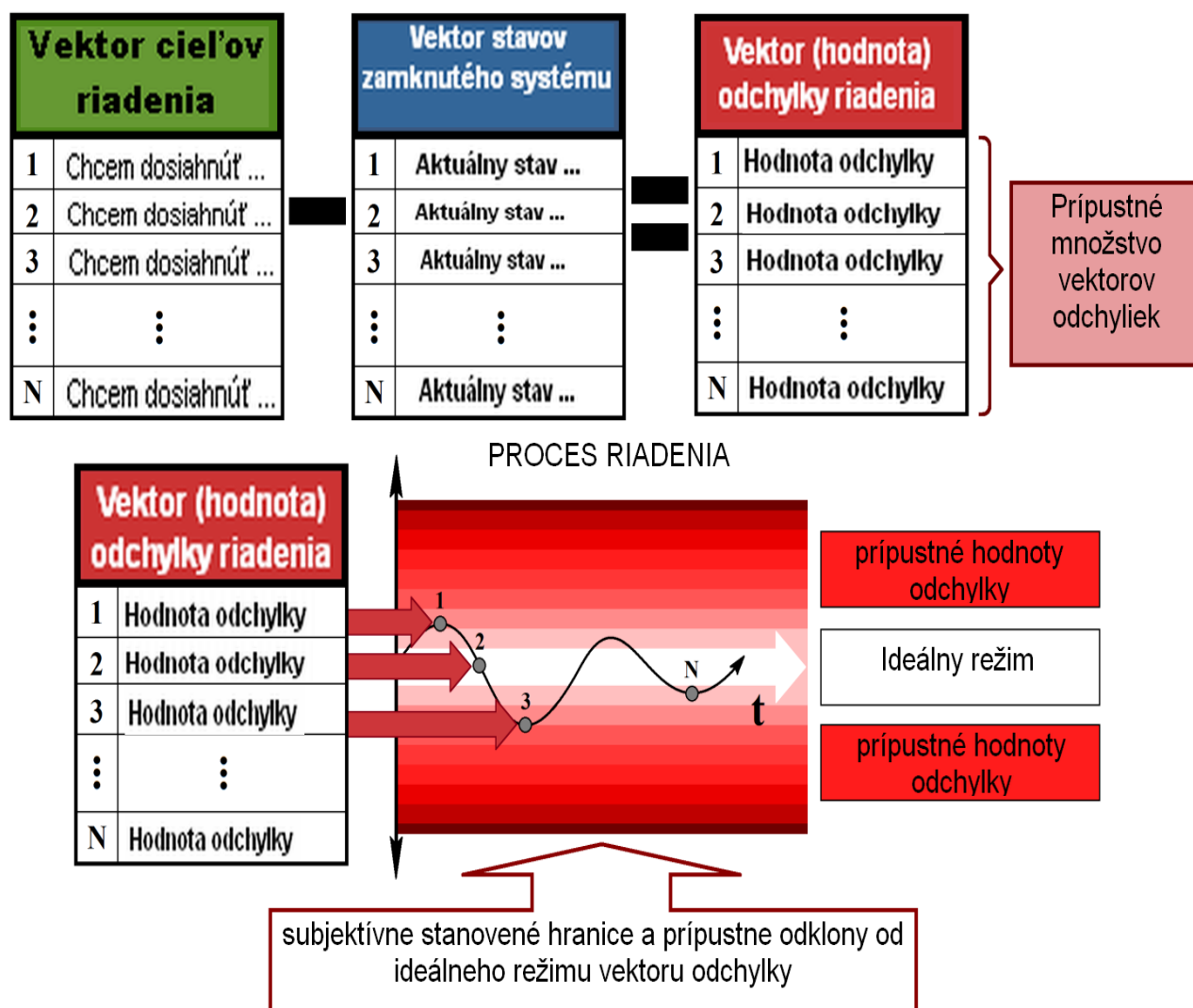


Obr. 25

príslušnej kampani „zasvätenejších“ (celebritiek, rôznych „hierarchov“ riadených sociálnymi „mágmi“) lynčuje sám. Čo s takým dáviacim davom?.. V tomto majú, žiaľ, zčasti tieto zrúdy (kreatúry) moci ega, pravdu.. Miera chápania spoločnosti, ako je známe, je zároveň proporcionálna miere jej bezpečnosti. Jednotlivé úrovne chápania nestoja proti sebe, no navzájom sa chronologicky dopĺňajú (ide o chronológiu nie len v zmysle „časovom“, no hlavne „levelovom“). Naopak je jedným z hlavných cieľov j„elít“ podprahové dogmatizovanie (zakonzervovanie) chápania niektorých javov, prípadne negácie ich vnímania (objektívnej existencie). „O tom sa proste nehovorí“ Napr. otázka tzv. „slobodomurársko-židovských sprisahání, konšpirácii..“ Tie sú samozrejme veľmi často, väčšinou hodne pritiahnuté za vlasy (zámerne prestrelené, odb. preregulované do extrému), no zároveň vyzerá, že je na nich nemalý kúsok objektívnej pravdy. Kto však položí čo i len približnú thé-matickú otázku, je v dave strihaných a rezaných ovečiek medzi riadkami podľa meédiei „konšpirátor“.. Zmena významu, „obrátenie“ chápania javov je potom ďalšou nebezpečnou manipuláciou v manažovanom systéme. Pôvodne slovo kon-spirare z latinčiny znamenalo presný opak ako dnes: T.j. obrazne povedané: spoločné dýchanie, zladenie, hľadanie súvislostí v odlišnostiach, miesto sociálne samovražedného boja protikladov. Naladenie na spoločnú frekvenciu, identifikovanie a vyhodnocovanie konkrétného javu. Podobne výrazy ako obranná vojna na druhom konci sveta, bombardovanie z humanitárnych dôvodov, atď.. pojmy a dojmy.. Riadenie emócií biomasy v štatisticky prípustných hraniciach je súčasťou základov a-sociálneho inžinieringu. Staré „Vox populi, vox dei“.. platí tiež z viacerých uhlov pohľadov (mier chápania objektivity). Preto tá snaha o i-, či a-diotizáciu davu z pozície egojelít a tým pomerne silná delegácia zodpovednosti za situáciu na obete (dav).

Pojem „riadenie“ vždy sprevádza pojem kvalita riadenia. Charakteristiky skutočného praktického riadenia(tvorenia) sa vždy líšia od ideálnych, predpísaných vektorom cieľov riadenia. „Rozdiel“ vektora cieľov a vektora aktuálneho stavu dáva vektor chyby riadenia. Vektory chýb, v ktorých ani jedna z čiastkových chýb riadenia neprevyšuje subjektívne predpísané prípustné odchýlky od ideálneho režimu, znázorňujú prípustné množstvo chybových vektorov. Rozmer chybového vektora(množstvo čiastkových cieľov riadenia v jeho zostave) môže byť veľmi veľký. Preto nie je vždy pohodlné používať z dôvodu

porovnania rôznych procesov riadenia(podľa pre nich spoločného cieľového vektora) naraz celý vektor chýb.



Obr. 26

V prípade porovnávania, za predpokladu že:

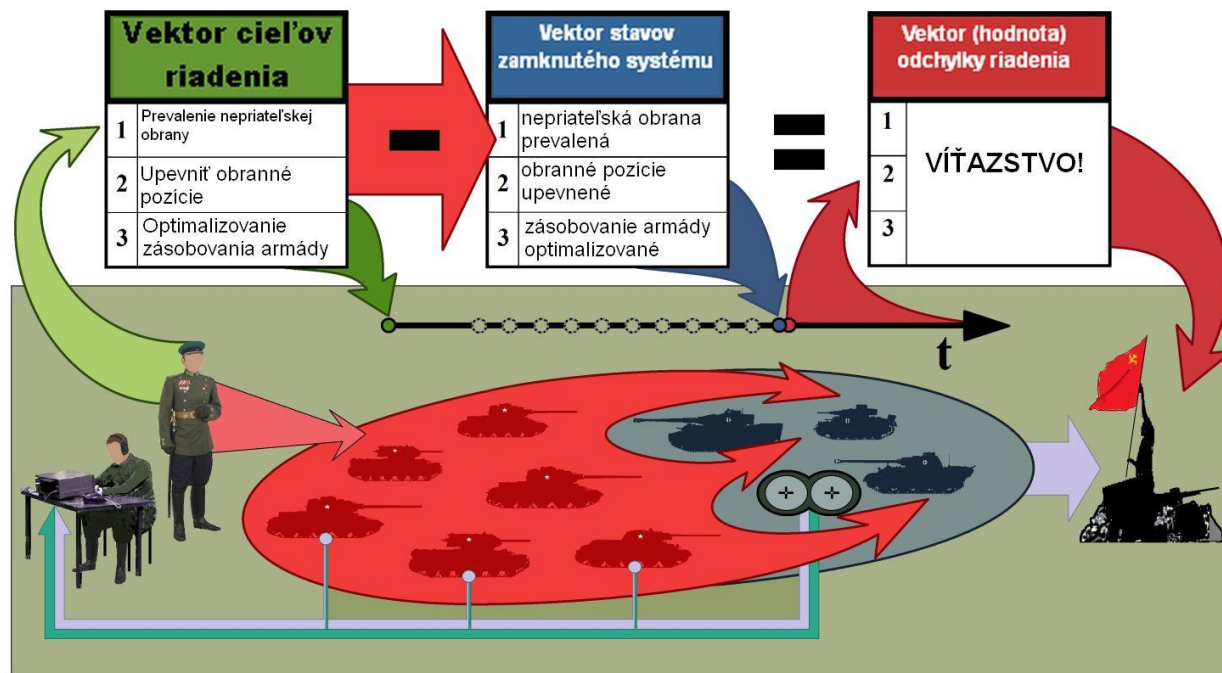
3. žiadna z čiastkových chýb nevychádza za prípustné hranice a
4. nevznikne otázka potreby prehodnotenia hierarchie(chronológie) priorit cieľového vektora, je najvhodnejšie mať jedno hodnotenie chybového vektora, umožňujúce odpovedať na otázky:

Dobre, alebo zle?¹³¹

A presnejšie: Lepšie, alebo horšie?

Také hodnotenie sa volá **kvalita riadenia**.

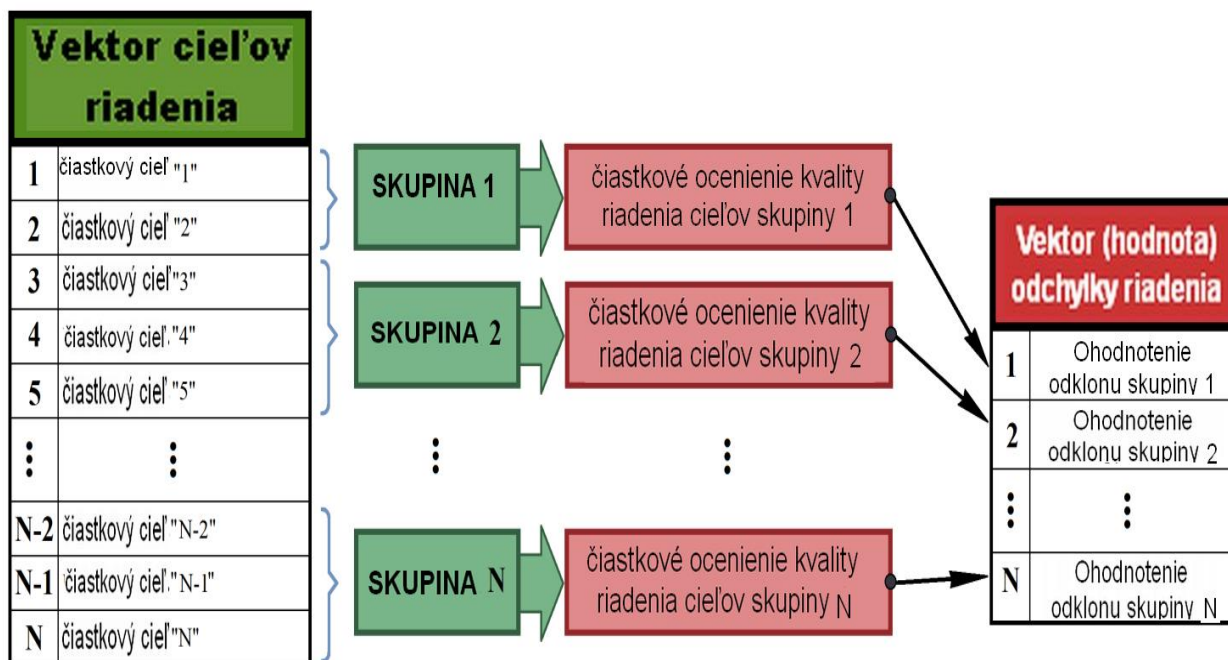
Je to miera chybového vektora. T.j. spoločné hodnotenie celého súboru čiastkových chýb riadenia vstupujúcich do vektora chýb¹³².



Obr. 27

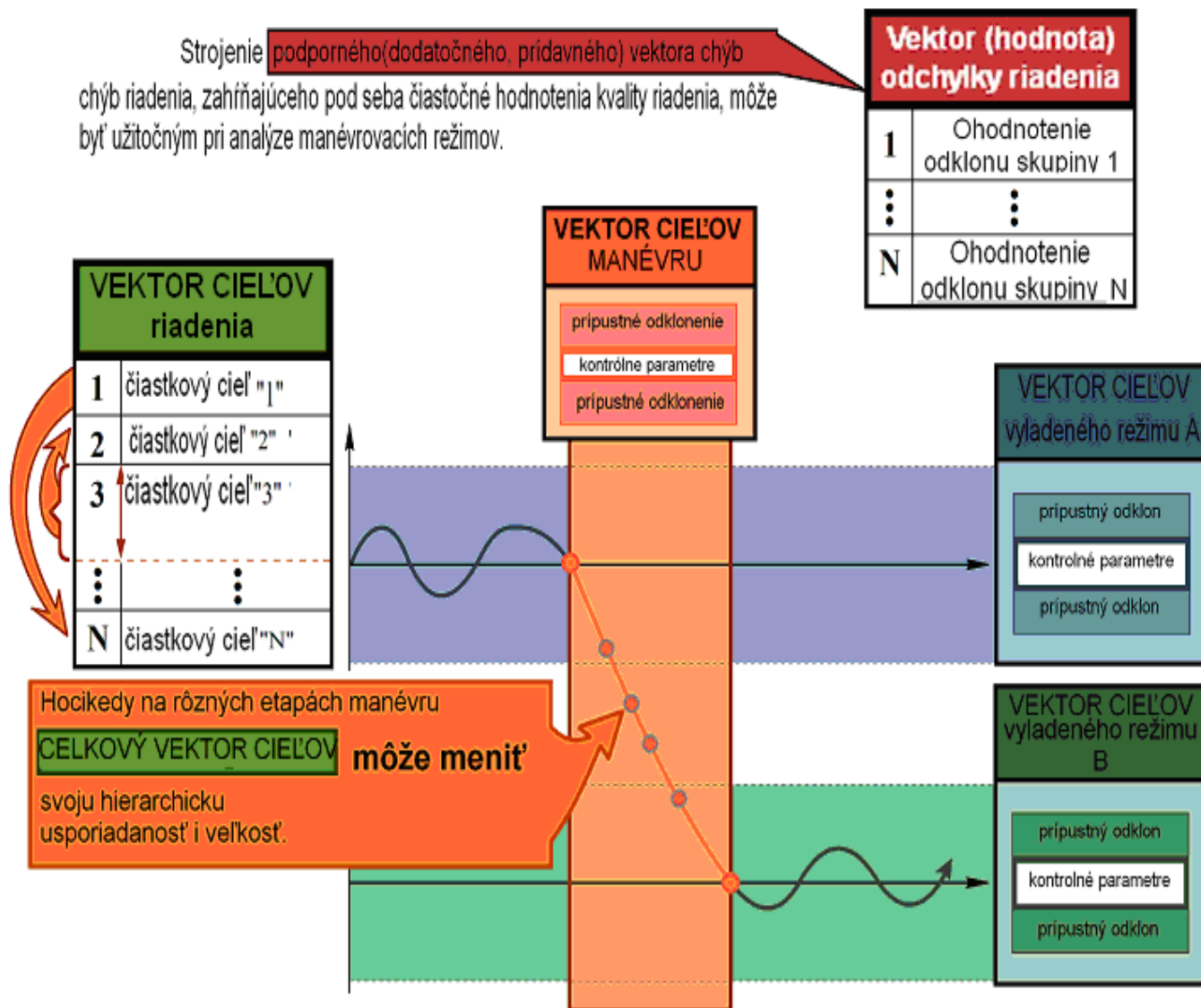
¹³¹ Výraz **zle** v tomto zmysle znamená zväčšovanie odklonu od rovnovážneho režimu objektívneho optima nastavených „prípustných“ hodnôt Vis Maior. T.j. za hranicami ktorých sa „automaticky“ spúšťa tzv. božie dopustenie. Pre dostatočne chápaného človeka ide však o príjemný vánok božej prozreteľnosti, predvídania najlepšej nožnej varianty vzhľadom na morálku a mieru chápania reality jedincom i kolektívom. Etymologicky sa výraz **zle** môže chápať aj napr. ako konanie proti záujmom Hierarchicky najvyššieho všeobjemného riadenia..alebo viac-menej dočasne dostatočná imitácia VM nejakým manažérskym subjektom, s delegovaním zodpovednosti vo vzťahu k obetiam(otrokom úrovne pod-vedomia). Vid' „autorsky chránený“, tichý operačný systém dnešnej západnej civilizácie so skrytým jadrom(kernelom).

¹³² = chybového vektora



Obr. 28

Úplný zoznam cieľov riadenia v cieľovom vektore môžeme rozčleniť na skupiny. Na osnove komponentov vstupujúcich do každej z nich môžeme zostrojiť čiastočné hodnotenie kvality riadenia. Čiastkové hodnotenia môžeme následne spojiť do nového vektora chýb (podstatou menšieho rozmeru, ako predchádzajúci chybový vektor¹³³).

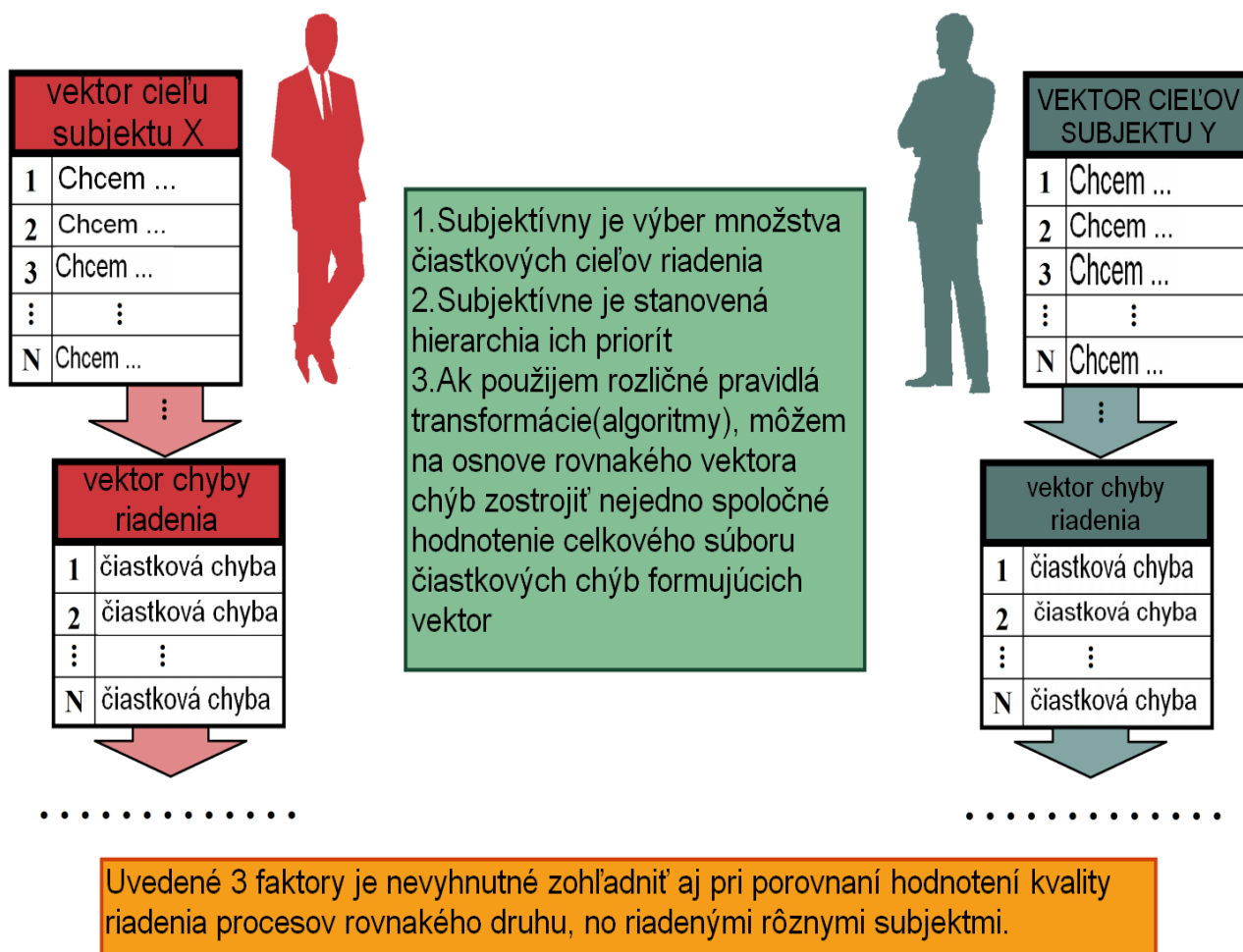


Obr. 29

Do neho možno zahrnúť aj spoločné, obecné hodnotenie kvality riadenia. Strojenie podporného(dodatočného, prídavného) vektora chýb riadenia, zahŕňajúceho pod seba čiastočné hodnotenia kvality riadenia, môže byť užitočným pri analýze manévrovacích režimov. Celkový cieľový vektor tak môže v chode jednotlivých etáp manévru meniť svoje hierarchické usporiadanie a rozmer. Ak môže byť chybový vektor interpretovaný vo forme číselného algebraického n -rozmerného vektora(stĺpec čísel), tak môže ako jeho miera vystupovať akákoľvek z noriem¹³⁴ vektora. Napr. ako jeho „dĺžka“, t.j. diagonála rovnobežnostena(kvádru), zostrojeného na komponentoch vektora v n -rozmernom priestore s ortogonálnou(kolmou - s uhlami o 90°) základňou.

Ak prijmeme nejaké pravidlo hodnotenia kvality riadenia, tak je trans-formácia vektora chýb na hodnotenie kvality riadenia jednoznačná(logika typu áno, alebo nie..0 a 1). Spätný prechod je z dôvodu mnohorozmernosti „priestoru“(rôznorodosti charakteristík napr. farieb, hmotnosti, vône, atď..) cieľov riadenia mnohознаčný(ide o viachodnotovú logiku) a preto v tomto prípade nemá zmysel.

Hodnotenie kvality riadenia je vždy subjektívne :



Obr. 30

Hodnotenie kvality riadenia je vždy subjektívne.

1. Subjektívny je výber množstva čiastkových cieľov riadenia
2. Subjektívne je stanovená hierarchia ich priorít
3. Ak použijem rozličné pravidlá transformácie(algoritmy), môžem na osnove rovnakého vektora chýb zostrojiť nejedno spoločné hodnotenie celkového súboru čiastkových chýb formujúcich vektor

Uvedené 3 faktory je nevyhnutné zohľadniť aj pri porovnaní hodnotení kvality riadenia procesov rovnakého druhu, no riadenými rôznymi subjektmi.

V situáciách konfliktného riadenia rovnakého objektu zo strany rôznych subjektov je otázka kvality riadenia o to viac mnohoznačná. V závislosti od toho, čo konkrétne je každým zo subjektov - manažérov(tvorcov) chápané ako jednotlivé konkrétne chyby a ciele riadenia, z ktorých sa skladajú ich celkové cieľové a chybové vektory. Dôsledkom toho vznikajú pri zhode čiastkových cieľov a chýb koalície objektívnych(tichých, alebo zverejnených) spojencov. Tie sa zasa rozpadajú, pokiaľ sa proces konfliktného riadenia začne dotýkať nekompatibilných cieľov, keďže v tom momente vznikajú v koalícii vzájomne sa vylučujúce hodnotenia chýb riadenia.



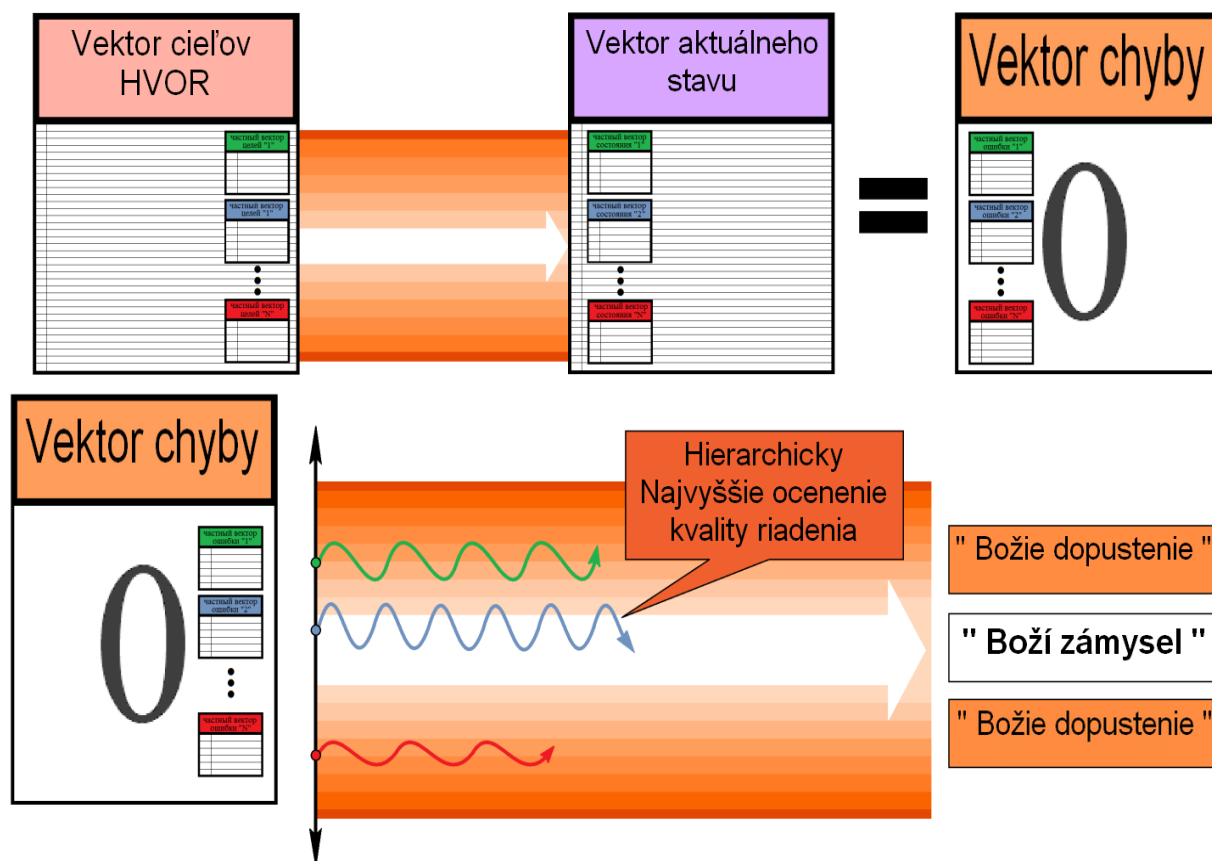
Obr. 31

Jediná výnimka zo subjektivismu hodnotení kvality riadenia vzniká pri porovnaní celého komplexného modulu procesov jedného druhu v rámci objemnejšieho(obsiahlejšieho) procesu hierarchicky vyššieho riadenia. Hodnotenie kvality riadenia, vystavené Všemocným v hierarchicky Najvyššom riadení, je objektívne vo vzťahu k všetkým čiastkovým, v neho vloženým(pod-riadeným) procesom.

* * *

V podmienkach mnohorozmernosti vektora cieľov hierarchicky vyššieho objemnejšieho riadenia a v neho vložených čiastkových riadení môže vznikať zaujímavý a z praktického hľadiska významný jav.

Preskúmame vložený(hierarchicky podriadený) proces riadenia s nasledujúcimi vlastnosťami: Do jeho cieľového vektora patrí nejaká množstvo čiastkových cieľov hierarchicky vyššieho všeobjímajúceho riadenia. Hierarchia cieľov tohto riadenia môže však dokonca opačná voči hierarchii cieľov všeobjímajúceho riadenia. T.j. dotýčny vektor môže byť veľmi primitívny v porovnaní s hierarchicky Najvyšším. Avšak riadiacim subjektom sú uložené veľmi prísne požiadavky na prípustnosť jednotlivých čiastkových chýb riadenia, spadajúcich pod hierarchicky vyšší vektor chýb, pričom proces prebieha v rámci týchto prísnych požiadaviek. Hierarchicky Najvyššie hodnotenie kvality riadenia tohto procesu sa napriek tomu môže ukázať byť vyšším, ako u druhých podriadených procesov rovnakého druhu, u ktorých cieľové vektory vo väčšej miere zodpovedajú hierarchicky Najvyššiemu vektoru tak v jednotlivých čiastočných cieľoch, ako aj v ich hierarchii, no vektory chýb riadenia „lietajú“ v subjektívne vnímanej prípustnosti veľmi širokých hraníc, nezodpovedajúcich nárokom Najvyššieho riadenia.



Obr. 32

* * *

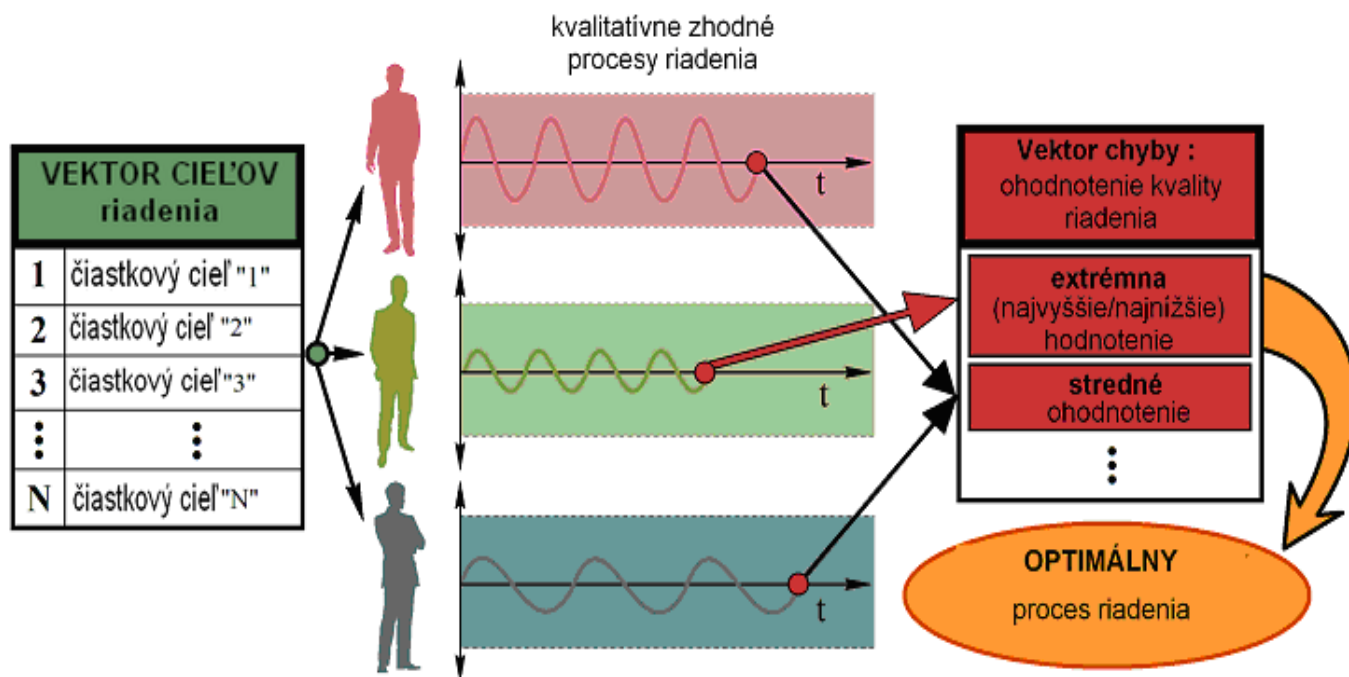
Optimálne riadenie.

Z množstva kvalitatívne jednotných procesov, riadenie ktorých je podriadené pre nich spoločným vektorom cieľov a hodnoteniu kvality riadenia, je proces disponujúci extrémnym(najvyšším, alebo najnižším) hodnotením kvality riadenia, nazývaný optimálnym.

V skratke:

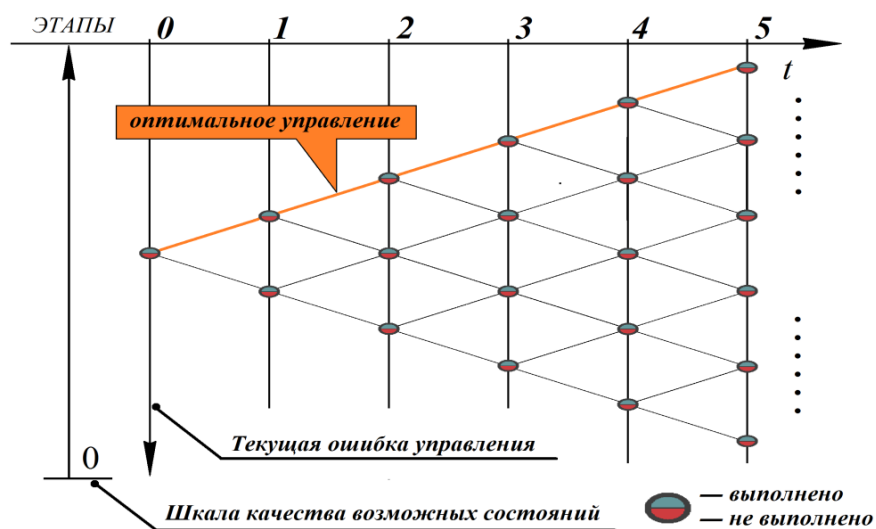
Optimálne riadenie je riadenie, pri ktorom sa dosahuje najvyššia úroveň kvality riadenia.

Z tohto chápania sa odvíja celá teória optimálneho riadenia, zostrojená(postavená) na princípe maximálneho hodnotenia kvality riadenia. Keďže v osnove chápania optimálnosti ležia subjektívne stanovené kategórie, vlastné procesu riadenia, tak jej tento spôsob chápania optimálnosti rovnako subjektívny. Najčastejšie stretávame chápanie optimálnosti v zmysle minima spotreby zdrojov(materiálu, tepla..el.energie,..), maximálnych, alebo minimálnych charakteristík objektu aj v zmysle minima času manévru prechodu z jedného režimu do druhého. Vo väčšine prípadov každý druh optimálnosti vylučuje druhé. Sú možné aj kritéria optimálnosti postavené na kombinácii niekoľkých čiastkových(parciálnych) kritérií optimálnosti.



Obr. 33

Na optimalizáciu riadenia projektov, na ktorých sa zúčastňujú na rôznych miestach, v rôznom čase a poradí mnoho vykonávateľov (tak fyzických, ako aj právnických osôb), môžu byť použité tzv. „siet'ové metódy“. Všetko, čo vstupuje do teórie a praxe „siet'ového plánovania“, vychádza z rozpoznania rozhraní roztriedujúcich rôzne etapy a fázy celkovej práce, na ktorých sú možné objektívne hodnotenia typu „splnené - nesplnené“, „bol dosiahnutý očakávaný výsledok - alebo nebol“ vo vzťahu ku každému z fragmentov práce a práce ako celku. Ak by sme zobrazili **graficky** rozdelenie celkovej roboty na jej fragmenty (etapy), vymedzené hranicami kontroly na fakty „splnené - nesplnené“, tak samotná schéma projektu bude znázorňovať sieť. V nej budú hranice kontroly (medzné stavy) ukončenia jednotlivých etáp a začiatkov nasledujúcich etáp zobrazené ako **uzly** a etapy pôsobenia na procesy ako **č(i)ary** spájajúce uzly navzájom.



Obr. 34

Sieťové metódy sú používané na optimalizáciu projektov v zmysle dosiahnutia minima času na splnenie celkovej úlohy. Pritom sa trvanie jednotlivých pracovných etáp medzi kontrolnými hranicami zobrazených pracovných plánov vo forme sieťových grafikonov zadáva na osnove normatívnej bázy „techno-logického času“ výkonu rozličných druhov prác. Celý mechanizmus je vytváraný účtovníckym systémom spotreby zdrojov a chronometriou(časomierou) skutočných technologických operácii pri vznikajúcej organizácii prác na danom podujatí(tvorení). Taktiež v množstve prípadov aj na osnove intuitívnych hodnotení.

Existujú už vypracované algoritmy umožňujúce

- celkove vypočítať trvanie realizácie projektov
- identifikovať v projekte hierarchiu závislosti celkovej dĺžky trvania projektu od možného časového sklzu naplňovania každej jednotlivéj etapy atď.

Toto všetko je skúmané v špeciálnej literatúre¹³⁵.

Sieťové metódy môžu obsluhovať aj algoritmus metódy dynamického programovania. V niektorých *hierarchicky mnohoúrovňových modeloch riaditeľných procesov* môžu byť krokové výhry v metóde dynamického programovania získané na osnove sieťových metód.

Optimálne riadenie môže byť jedinečné, no môže byť aj súborné vzhľadom na to, že jedny a tie isté hodnotenia kvality riadenia môžu zodpovedať nejakému množstvu vektorov chýb riadenia. V tom prípade treba buď prehodnotiť kritérium optimálnosti, alebo ho doplniť nejakými ohnamičeniami na príslušné komponenty vektora chýb riadenia vo vzťahu k prioritám riadenia vo vektore cieľov.

V množstve prípadov sa nepodarí identifikovať(pozrieť sa na zúbky, rozpoznať, rozlíšiť) optimálne riadenie z dôvodu zložitosti a neprijateľného vynaloženia práce(nákladov) pri riešení úlohy o predpovedateľnosti správania sa objektu. V tomto prípade treba z celého množstva možných variantov riadenia vybrať podmnožinu variantov, v ktorom hodnota kvality riadenia dosahuje prijateľné hodnoty. Jednoducho sa ohraničiť(ochrániť) jedným z variantov, aj keď nie optimálnym, no prijateľným vzhľadom na požadovanú úroveň kvality riadenia.

Ak by sme kvalitu riadenia dali do vzťahu s plnou funkciou riadenia, bola by kvalita riadenia podmienená:

1. Konceptiou riadenia(manážerským riešením)
2. Kvalitou riadenia koncepcie prijatej k uskutočneniu(realizácii).

6. Uzavreté systémy

V drvivej väčšine prípadov nemajú objekty(procesy), s ktorými sa stretávame v bežnom živote, vlastnosť samoriadenia v pre nás želanom režime. V závislosti na tejto skutočnosti sa javíme stáť pred nevyhnutnosťou riešiť rôzne úlohy riadenia(tvorenia..a presnejšie s-trojenja). Riešenie týchto úloh spočíva v tom, že:

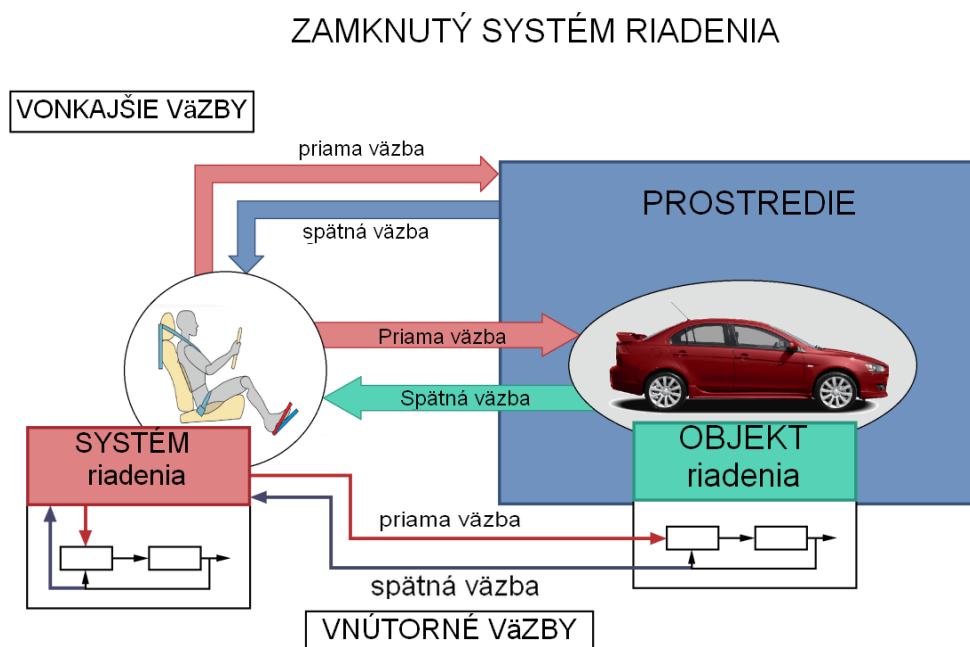
1. Buď **rozpoznáme** v objekte(procese) **nejaký systém riadenia** a prestavíme ho na pre nás prijateľný režim;

¹³⁵ Na západe Európy, v Japonsku a v USA s Kanadou ide o bežnú dlhodobú prax riadenia(korporátneho plánovania) firiem, štátu, no hlavne burzy a trhu celkovo. V bývalom východnom bloku boli sieťové metódy v móde v 60-tich rokoch 20.stor., keď bola snaha o ich úradné nanútenie. Avšak z dôvodu in-formačnej(studenej) vojny a epochy „stagnácie“ tak objektívne, ako aj subjektívne faktory v živote spoločnosti bránili optimalizácii riadenia jednotlivých projektov a hospodárstva ako celku. Keď módna vlna prešla, boli zabudnuté. Praktické práce realizované vo forme programov boli stratené s príchodom počítačov nových generácií z dôvodu softvérovej nekompatibility so staršími pokoleniami digitálnych systémov. Pre dnešnú manažersku kultúru, včítane socio-kultúrneho inžinieringu, sú znalosti sieťových metód a optimalizácie riadenia projektov a podnikania samotného, esenciálne. V materiáloch KSB(Koncepcie sociálnej bezpečnosti) o možnostiach využitia sieťových metód na optimalizáciu štruktúr samosprávy a podnikov pozri publikácie „O kultúre administratívnej činnosti“ a v práci „Osnovy sociológie“

2. Alebo **zo-strojíme systém riadenia** a prepojíme ho s objektom(procesom), ktorý sa snažíme riadiť
Oba spôsoby riešenia nás privedú k pojmu „uzavretý systém“:

„UZAVRETÝ SYSTÉM“ (uzavretá sú-stava)

je objekt riadenia(proces), **nachádzajúci sa v interakcii**(prepojení)¹³⁶ so svojim okolím a systém(sústava) jeho riadenia, ktoré sú vzájomne previazané priamymi a spätnými väzbami.



Obr. 35

Účel systému riadenia(ako komponenty zamknutého systému) je vytvárať riadiaci signál a pre-dávať(posielat') ho objektu a jeho okoliu cez priamu väzbu. Je jasné, že systém riadenia musí zodpovedať tak vektoru cieľov riadenia, ako aj objektu riadenia a pôsobeniu prostredia na neho.

Úplne všeobecne znamená riadenie a jeho pre-jav **vždy** vzájomné vloženie¹³⁷ pojmov vyjadrujúcich tieto procesy a samotných objektívnych procesov prebiehajúcich v Objektívnej realite.

Riadenie je informačno-algoritmický(rytmický) proces In-Formácie¹³⁸.

¹³⁶ vzájomnom spolupôsobení, ..súčinnosti, koordinácii, spolupráci

¹³⁷ Zapuzdrenie. V socio-biologických modeloch riadenia podobne, ako v prebranej programátorskej terminológii pre umelé systémy. Ide o podstatou analogický jav prenosu informácii v počítačových sieťach ako napr. pri odborne známom štandardnom ISO/OSI komunikačnom modeli a rodine protokolov [TCP/IP](#). (Medzinárodná norma ISO 7498)

¹³⁸ Resp. sprostredkovanej **Trans-Formácie** = **prenosu obrazu..lat. formy, mat(r)ice konkrétnych mier**. Vid' sekvenciu obrazov foriem aplikovaných do kolektívnych osobností, spoločenských trendov stoviek miliónov mladých osôb(dalšej gen-erácie) profesionálnymi metodikmi sociálneho inžinieringu Hollywoodskými block-former, -buster projektami. Napr. „Transformers“. Ide už o klasickú pred-de-formovanú manipulatívnu aplikáciu pojmov, symboliky a z nej odvíjaných sekvencií obrazov do podvedomia cieľových skupín masovo-štatistickými operáciami. T.j. kontrolovaným tokom informácii v populácii cez médiá. Asociálne „očkovanie“ základov budúcich kultologických stereotypov v Petriho miskách kín. „Optimus Prime(naväzujúci podvedome čiastočne na Issu z NašArJe). Robot. Auto-bot, boot. Magic cube – imitácia 3D komplexného vnímania mozaiky objektívnej reality MIM(FIE) plochým systémom ego-centrickej slepého 2D (METS). Režiséri, scenáristi a hlavne producenti(sprostredkované financovanie) majú za úlohu

In-Formovať..In-Formovanie..Riadenie(s-trojenie) budú-cnosti, o-sudu má 2 základné smery komunikačného toku, výmeny(pre-dania info):

3. Spätná väzba:

z objektu a pro-str(i)edia obkolesujúceho objekt riadenia do sústavy riadenia objektu

4. Priama väzba:

Zo systému riadenia objektu na objekt a prostredie.

Priame väzby sa delia na A. vnútorné a B. vonkajšie:

- Vnútorné priame väzby sú lokalizované v rámci objektu a jeho systému riadenia.
- Vonkajšie priame väzby vychádzajú z riadiaceho systému a objektu riadenia do vonkajšieho prostredia¹³⁹

Analogickým obrazom(spôsobom) sa na vnútorné a vonkajšie delia aj spätné väzby:

1. Vnútorné spätné väzby: tie kanály, po ktorých tečie in-Formácia o stave elementov(sú-častok) objektu a jeho systému riadenia
2. Vonkajšie spätné väzby: in-formačné toky s údajmi o stave vonkajšieho prostredia a stavu objektu v nej.

* * *

Uvedené de-finície pojmov „priame“ a „spätné väzby“, „uzavretý systém“ obsahujú aj tiché(medzi riadkami) informácie, významné v kontexte celej DVTR. Dôsledkom zobrazenia týchto „pomlčiek“ sa v kontexte DVTR uvedené pojmy javia byť širšími(všeobecnejšími, univerzálnejšími). Zahŕňajú pod sebou aj ten zmysel, ktorý nie je vlastný tým pojmom v bežných technických verziách teórie riadenia, ktoré sa postupne historicky vyvíjali.

Uzavretý systém riadenia je systém riadenia, v ktorom sa riadiaca činnosť formuje funkciou odchýlky hodnoty riadiacej veličiny od požadovaných hodnôt zmeny jej stavu(closed loop or feedback control system). Jednoducho povedané: „Prostredníctvom snímačov sa určuje okamžitý stav riadeného systému a porovnáva sa so žiadaným stavom“

(Príručka: Základy automatického riadenia, STU Bratislava FEI Katedra automatických systémov riadenia, str.1)

Primerane definíciám takéhoto druhu, pokiaľ sa bavíme o priamych a spätných väzbách v uzavretom systéme, myslíme iba na väzby s objektom riadenia, no nie s prostredím. Pritom pod priamou väzbou chápeme riadiacu činnosť a pod spätnou väzbou chápeme ten proces, pri ktorom do systému riadenia vnášame aj informácie o **reakcii** objektu riadenia na riadiacu činnosť. V podstate ide v tomto konkrétnom prípade pri definícii pojmu „uzavretý systém“ o to, že v uzavretých systémoch informácia, na osnove ktorej sa v každom jednom momente vypracováva¹⁴⁰ mechanizmus riadiacej činnosti, zahrňuje v sebe aj informáciu o riadiacej činnosti vypracovanej niekedy v minulosti. Inými slovami sú niektoré informačné toky prechádzajúce cez systém riadenia zamknuté(uzavreté) v kruhovom obvode(cyklickom algoritme) ich spracovania(con-vers-ie). Odtiaľ pochádza aj názov pojmu „uzavretý systém“.

len záverečný dizajn. Nie basic con-cept. Herci zasa predajú povedome svoju tvár, telo a preberú za honorár nie nevýznamnú časť zodpovednosti. Inak celkom pekný film. Tak aj Avatar, Twilight, Matrix, apod..

¹³⁹ Ďalej v zapuzdrených(mnohoúrovňových) systémoch napr. tzv. By-pass model..“Ak nemôžem priamo(hneď), idem okľukou (zrýchlene)“. Prípadne zo systému riadenia informujem najprv sám s objektom spoločné pro-stredie(prostriedok, inter-face) a následne, cez vyhladený proxy“server“(môže byť rozpoznávaný, či predpripravený fragment podvedomia zvolenej osoby), konečný cieľ = objekt riadenia.

Avšak existujú vzťahy „objekt + systém riadenia“, v ktorých sa nenachádzajú spätné väzby v zmysle podmienenosti prebiehajúceho riadenia riadením, vykonaným v minulosti. Taká je napríklad programová schéma riadenia, o ktorej sa budeme baviť neskôr. Tak sú aj v schéme riadenia „prediktor - korektor“ (ju si tiež rozoberieme a preskúmame spolu neskôr) niektoré väzby, v tradičnom ponímaní zaradované do kategórie „spätných“, uzatvárané nie cez minulosť, ale predpovedateľnú budúcnosť. V tom zmysle, že prebiehajúce(aktuálne) riadenie zahŕňa v sebe prognózu správania sa riadeného objektu, do ktorej patri aj informácia o variantoch aktuálneho riadenia.

Pritom v historicky sa postupne vyvinutých technických verziách teórie riadenia neexistuje výraz pre vyjadrenie vzťahu „objekt + systém riadenia“ vo všeobecnom prípade skúmania. Preto sa pri vy-svetľovaní DVTR dostávame k výberu nasledujúcich možností:

- A. Buď nejakým pomenujeme(nakódujeme) tento vzťah(samotné slovo „vzťah“ je evidentne pre tento konkrétny prípad nepoužiteľné, keďže je používané v rôznych kontextoch);
- B. alebo pridáme do kontextu DVTR rozšírenú inter-pretáciu pojmu „priame“ a „spätné väzby“, „uzavretý systém“.

V predchádzajúcich vydaniach DVTR sme postupovali metódou rozšírenej interpretácie(varianta B). Avšak bližšie sme ho nevysvetlili, čo vyvolávalo u časti čitateľov(osobitne oboznámených s technickými verziami teórie riadenia) otázky.

V tomto vydaní zachováme uvedený rozšírený prístup interpretácie uvedených pojmov a preto v kontexte DVTR treba prijať definície¹⁴¹ priamych a spätných väzieb s ich podrobnejším rozlíšením na vonkajšie(vychádzajúce do prostredia) a vnútorné(lokalizované v rámci objektu riadenia a systému riadenia). Tak aby sme zachovali kontinuitu.

Taktiež by bolo užitočné zaviesť pojem „sila väzby“. V každom konkrétnom prípade môže byť zostrojený(špecifikovaný v zmysle):

- Priamej väzby(vzťahu) – na báze pomeru(porovnania) sily riadiaceho vplyvu na objekt, alebo prostredie, strojeného systémom riadenia, s vlastnými charakteristikami objektu riadenia(vzhl'adom na okolnosti môže ísť napr. v prípade riadenia pohybu v zmysle teoretickej mechaniky o vzťah síl riadiacej činnosti s hmotnosťou, momentmi zotrvačnosti, charakteristikami síl a momentov odporu pohybu,..).¹⁴²
- Spätnej väzby – na osnove porovnania sily riadiacej činnosti(vytváranej riadiacim systémom) s parametrami charakterizujúcimi odklon objektu od definovaného režimu a parametrami charakterizujúcimi vplyv prostredia na objekt. Riadenie definovaným systémom je vlastne reakciou(odpoveďou) na zmeny uvedených parametrov správania sa objektu a prostredia.¹⁴³

Aby sme nevytvárali zbytočné pojmy a nekecali o nejakých javoch vo vzťahu k takým čiastkovým prípadom riadenia, ako je

4. programové riadenie(bez spätných väzieb) a
5. riadenie podľa schémy „prediktor – korektor“¹⁴⁴,

¹⁴¹ etymologicky z lat. „od konca, od podstaty, fundamentálneho..základného cieľa, ..celkového konceptu“

¹⁴² V praxi napr. od riadenie vlaku, auta, vozíka, až po optimalizáciu praktických rehabilitačných cvičení s ľuďmi s rôznymi druhmi postihnutí, poúrazových stavov s fyzickým a „psychickým“ poškodením a individuálnych zmien vnímania ľudí, ďalej zlepšovanie funkčnosti nasadzovaných protéz a ich prispôsobovaniu daným jedinečným potrebám a pod.

¹⁴³ Riadenie definovaným systémom je vlastne reakciou(odpoveďou) na zmeny uvedených parametrov správania sa objektu a prostredia.

¹⁴⁴ kde je časť vzťahov-väzieb, ktoré možno pri tradičnom prístupe v podstate spätnými, keďže sú fixované – t.j. uzavreté prepojením cez prognózu budúcnosti

tak aj v prípade, keď je medzi objektom a systémom riadenia čo i len jedna väzba s nenulovou „silou“ (priama, alebo spätná), budeme takúto väzbu tiež nazývať „uzavretým systémom“.

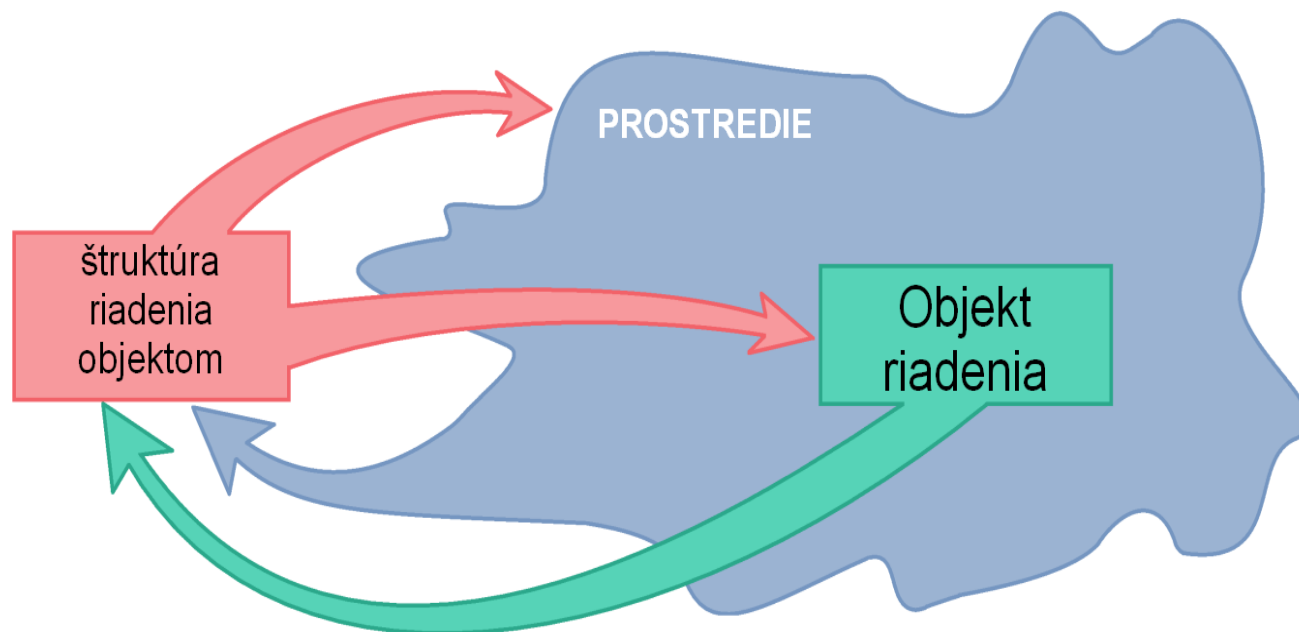
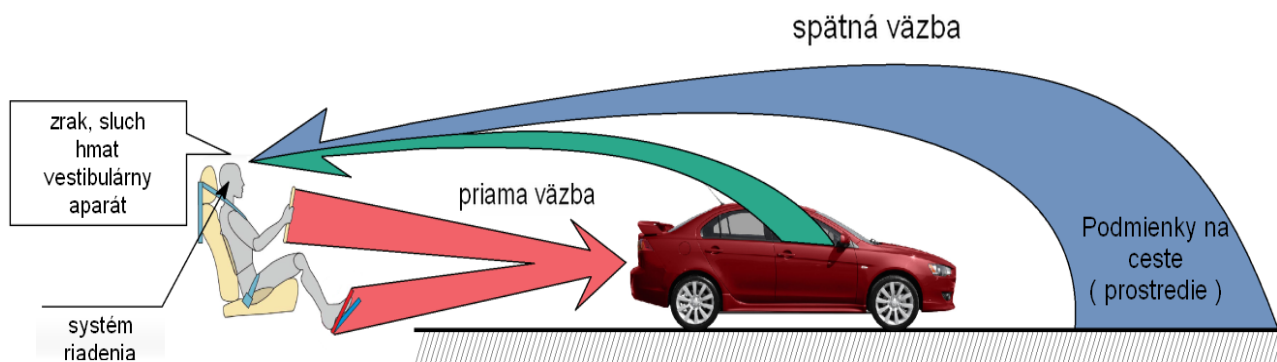
Ďalej..pri porovnaní procesu projektovania a vytvárania vzťahu = väzby „objekt riadenia + systém riadenia“ s plnou funkciou riadenia sa všetky väzby tohto druhu javia byť uzavretými systémami, keďže sú bez riešenia úlohy predpovedateľnosti správania neuskutočniteľné a nefunkčné (práce neschopné).

* *

*

Príkladom uzavretého systému sa javí byť napr. spomínané auto s vodičom. Auto je objekt riadenia. Vodič (a presnejšie algo-rytmika jeho psychiky) je systémom riadenia. Spätné väzby sú previazané cez zrak, sluch, hmat a vestibulárny aparát (vnímanie rovnováhy a pohybu). Priame väzby cez jeho ruky a nohy pôsobiace na výkonné orgány objektu: štartér, volant, pedále, rýchlostnú páku a rôzne ďalšie páčky a gombíky. Okrem toho sa nachádzajú hierarchie vzájomne prepojených uzavretých slučiek (cyklov následnosti krokov = algoritmiky) tak v systéme prí-stroj-ov auta, ako aj u samotného človeka.¹⁴⁵

¹⁴⁵ Podvedomé adekvátne, či menej potrebám objektívnej reality adekvátne naučené reflexy, stereotypy. Pr. Keď idem do zatáčky, moja rýchlosť má vplyv na stabilitu auta, na zotrvačnosť množstva vzájomne hierarchicky previazaných aktuálne viac a menej dominantných procesov a preto by som mal spomaliť, ak nechcem, aby ma odstredivá sila vyhodila z dráhy, alebo som dostal šmyk z dôvodu nedostatočného trenia..či skončil na streche a pod. Skúsenejší vodič tu bude mať spravidla lepší odhad, ako začiatočník. Avšak pri neštandardnej, neočakávanej situácii môže jeho objektívne neopodstatnené (alebo nevyspanosťou, dekoncentráciou, či drogami ovplyvnené) sebavedomie narobiť viac problémov, ako zdržanlivosť neistého začiatočníka. Tak, ako vodič podlieha podstatou konštrukcie svojho podvedomia principiálnym procesom sociálneho inžinieringu, je aj prepojenie auta naprojektované tiež tímom technicko-prírodovedno-sociálnopsychologických inžinierov (projektantov, konštruktérov, programátorov, administrátorov,...). „Umět techné jsouc podstatou jmění umění.“



Obr. 36

Samoriadený objekt, u ktorého sa nám nepodarí rozpoznať systém jeho riadenia, taktiež predstavuje uzavretý systém. V ňom samotnom totiž taktiež existuje uzavretý cyklus priamych a spätných zobrazovaní (in-formovaní) v rámci okruhov cirkulácie informácií. Príkladom takéhoto druhu samoriadenia objektov s nelokalizovaným systémom riadenia sa pre bežnú osobu často javí byť aj vypúšťacia nádoba na WC s plavákovým regulátorom hladiny vody. Systém riadenia je nelokalizovaný (nerozpoznaný) v tom

zmysle, že ho NEmožno odlíšiť od samotného celkového objektu¹⁴⁶ tak, ako JE možné rozlíšiť vodiča od auta, alebo modul autopilota od celého lietadla. Okrem toho, aj v prípade metódy odstránenia kľúčových komponentov (uzlov) z uzavretého systému s nerozpoznaným (nešpecifikovaným) systémom riadenia, nedosiahneme nič, okrem navodenia havarijného, alebo práce neschopného stavu. V uzavretých systémoch s identifikovaným systémom riadenia odstránenie systému riadenia nenaruša principiálnu prístupnosť (funkčnosť) objektu riadenia.

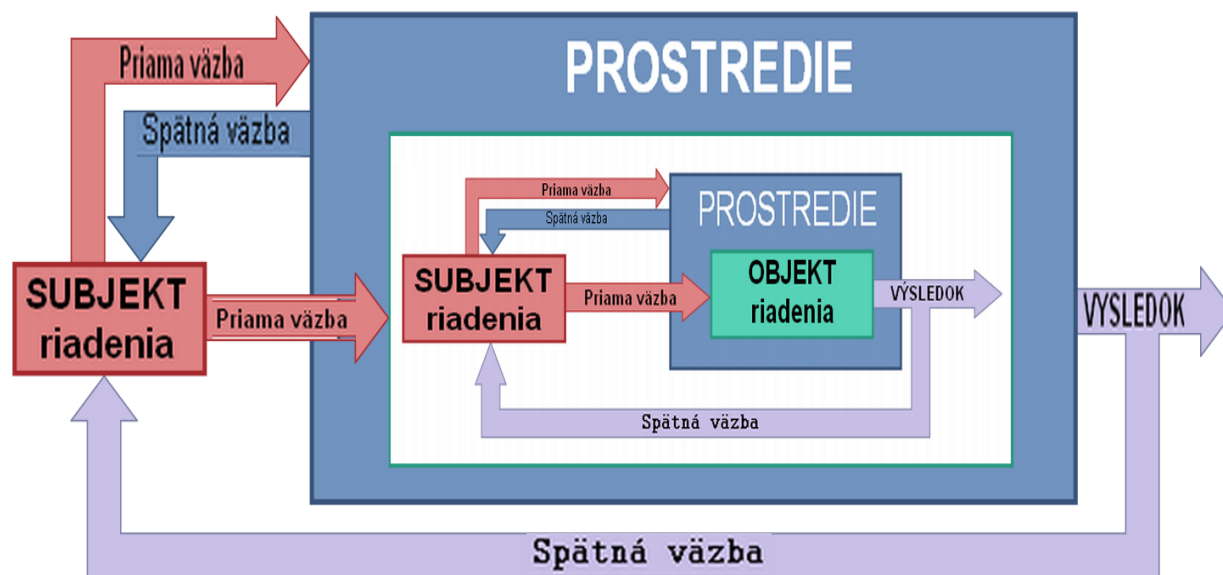
Systém riadenia objektu (jedno či lokalizovaný, alebo nie) formuje riadiaci signál, t.j. nakódovanú informáciu o tom, aká má byť konkrétna riadiaca činnosť tak, aby správanie sa objektu zodpovedalo cieľovému vektoru a vektor chýb (odchýliek) nevychádzal za rámec prípustných hodnôt. Celý uvedený proces riadenia sa

¹⁴⁶

je v tomto zmysle nedeliteľnou súčasťou toalety

deje v návaznosti na spomínaný vektor cieľov riadenia na osnove informácii o stave uzavretého systému a okolitého prostredia (t.j. na báze stavového vektora), v zhode s interpretáciou príčinnno-dôsledkových podmieneností v systéme riadenia. Inak povedané riadiaci signál je formovaný interpretáciou „objektívnych zákonov“¹⁴⁷ existencie uzavretého systému v rámci okolitého prostredia.

Všeobecná schéma vložených uzatvorených systémov riadenia



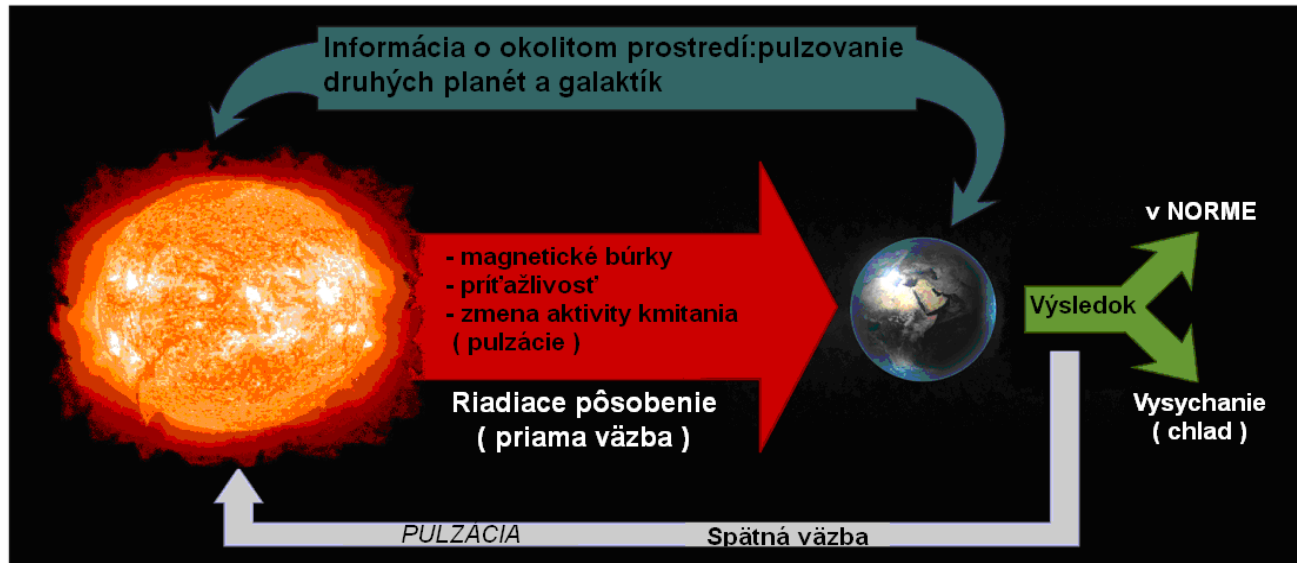
Obr. 37

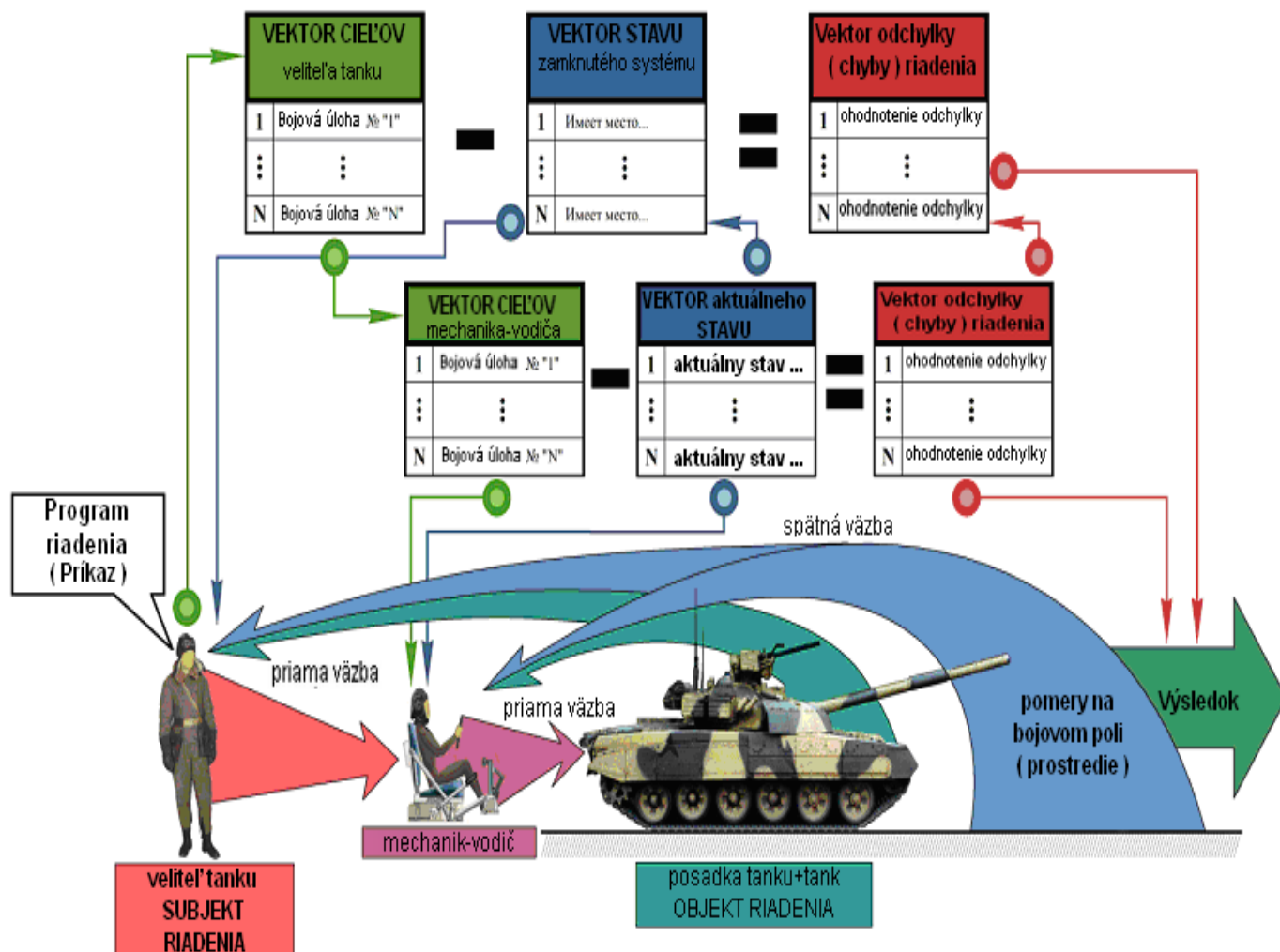
Riadiaci signál sa cez priame väzby pre-dáva na výkonné orgány bez-štruktúrneho a štruktúrneho riadenia (a pri nevyhnutnosti do okolitého prostredia¹⁴⁸), čo zabezpečuje riadiacu činnosť na objekt. Po tokoch spätných

¹⁴⁷ Vid' napr. zámerne objektívne nesprávnu, hrubo kľúčovo zavádzajúcu interpretáciu známeho okrídleného biblického výrazu tzv. 1. knihy Mojžišovej 2:17, 18, 2. kapitola, 17. a 18. verš: „Môžeš jesť zo všetkých stromov záhrady, ale nejeď zo stromu poznania dobra a zla, lebo v deň, v ktorom by si z neho zjedol, určite zomrieš“. Pôvodnejší hebrejský text však môže byť interpretovaný aj ako: „Nespochybňuj objektívne zákony“. Čo je zásadný rozdiel (na prvý pohľad podobnej formy) oproti podprahovému zákazu rozlišovania dobra a zla, príčinnno-dôsledkových podmieneností a následnej schopnosti identifikácie a hodnotenia „súvislostí v odlišnostiach“, miesto fatálneho, sociálne samovražedného „boja protikladov“. Vyzerá, že z odborného hľadiska ide o bazálnu časť sekvencie algoritmiky asociálneho programu tzv. „Západnej, či Atlantickkej civilizácie“, Klasická hermeneutika. Intro konštant (de-z)informačnej pyramídy západných filozofii a vedy. Bug = Mína. Jedna z nie až tak mnohých bazálnych, že by podozrenie čím neskôr vzniklo. Cieľom sa javí byť prevedenie otroctva z úrovne vedomia na úroveň podvedomia. Biorobitická zombikultúra. A-deizmus. Znemožnenie kontaktu s Otcom-Tvorcom-Strojom sveta a zachovanie hierarchie. Pseudokňazov, „sekretárov božích“, úprimných adiotov a zasvätených pri maskovacom hlásaní opaku. Pravdepodobne najdokonalejšia otrokárska imitácia monoteizmu dvoch bohov biblie projektujúca nevyhnutne kolektívnu schizofréniu a systém davových psychóz s cieľom znemožnenia naplňovania optimálneho potenciálu jedinecností populu. Brzdzenie rozvoja tlupy žijúcej podľa „svätých kníh“ a autorítiek, narúšajúceho základy pyramídovej stádovo-(j)elitárnej spolonectnosti (nesvedomia bezbožnosti)..

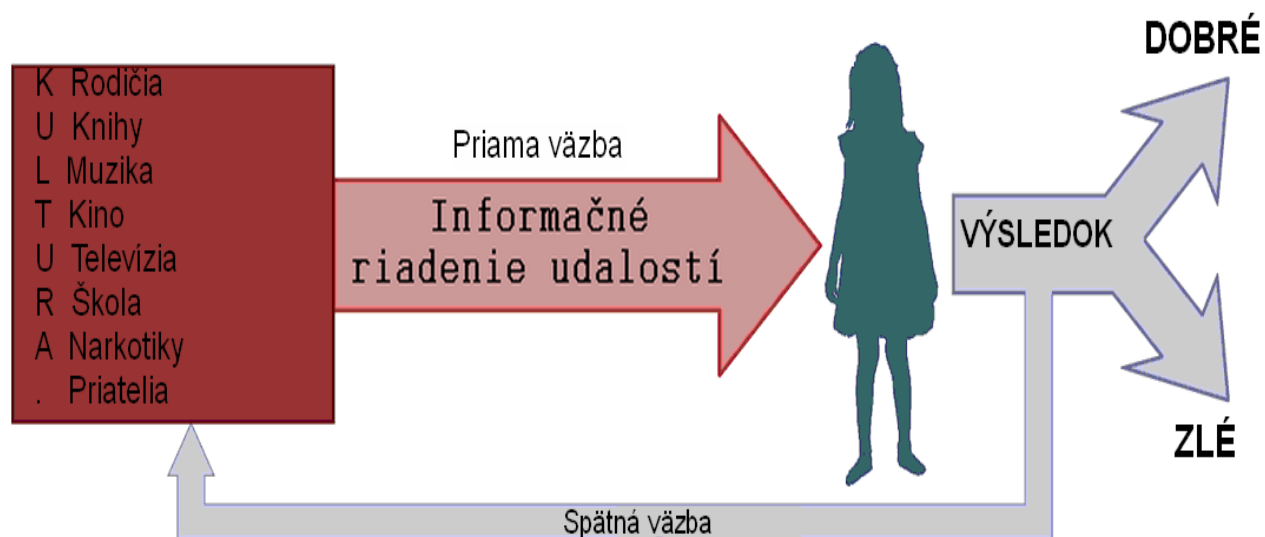
¹⁴⁸ Vid' štandardné nepriame riadenia pomocou dostatočnej štatistickej kontroly dominantných masových informačných tokov v populácii. T.j. ideologicko-„náboženských“, mediálnych, vzdelávaco-h-is-tórických, finančných, narkotík, niektorých druhov hudby a pod.. Fomovaním informačného prostredia, kde viem, že cieľová skupina sa mi na základe bazálnych pudov a dlhodobého programovania a administrovaných stereotypov bude pravdepodobnostne predurčene správať preferenčne podľa želaného modelovej skupiny.

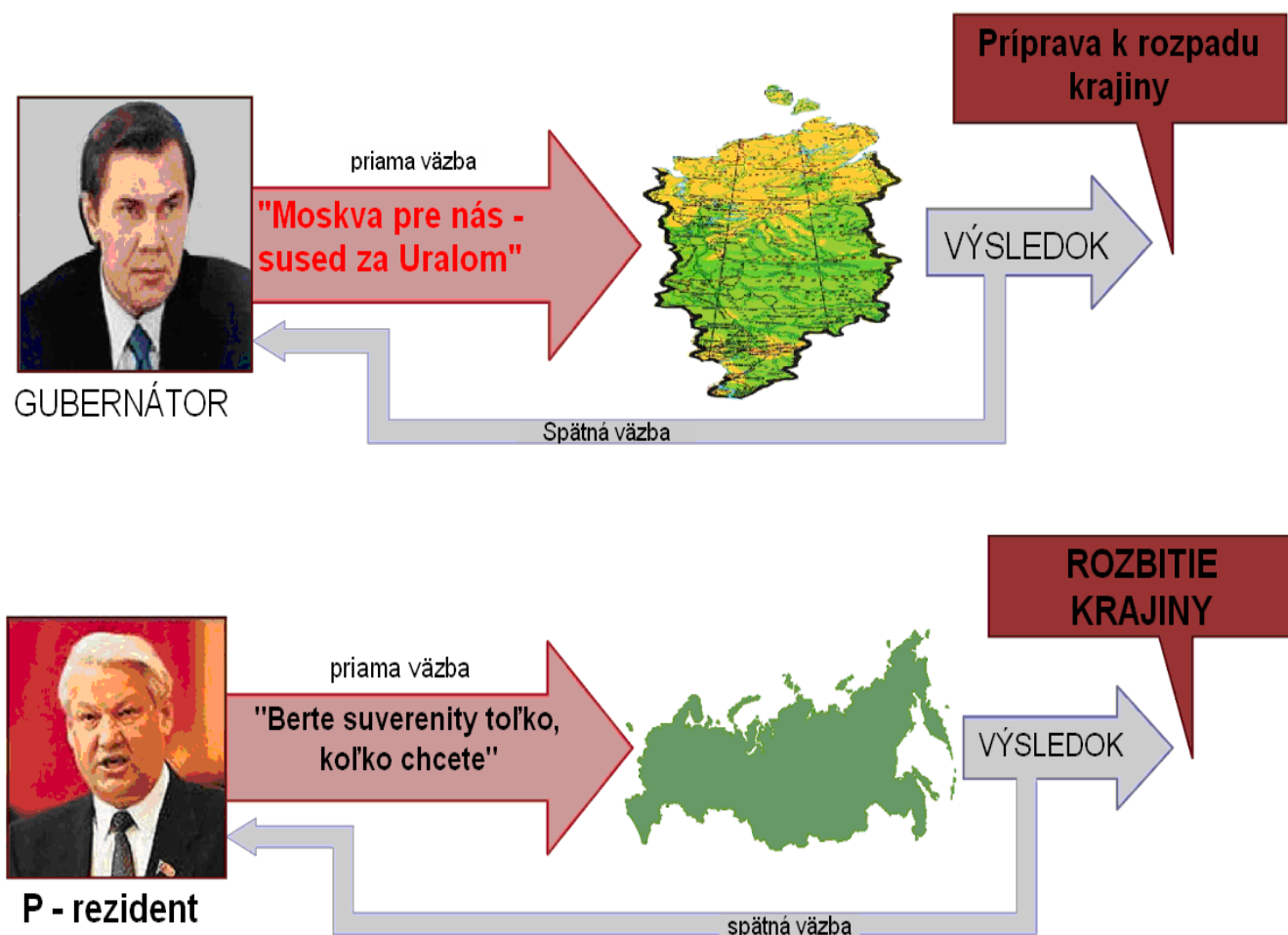
väzieb sa do systému riadenia v procese riadenia podáva informácia o stave okolitého prostredia, objektu, vykonných orgánov a samotného systému riadenia.





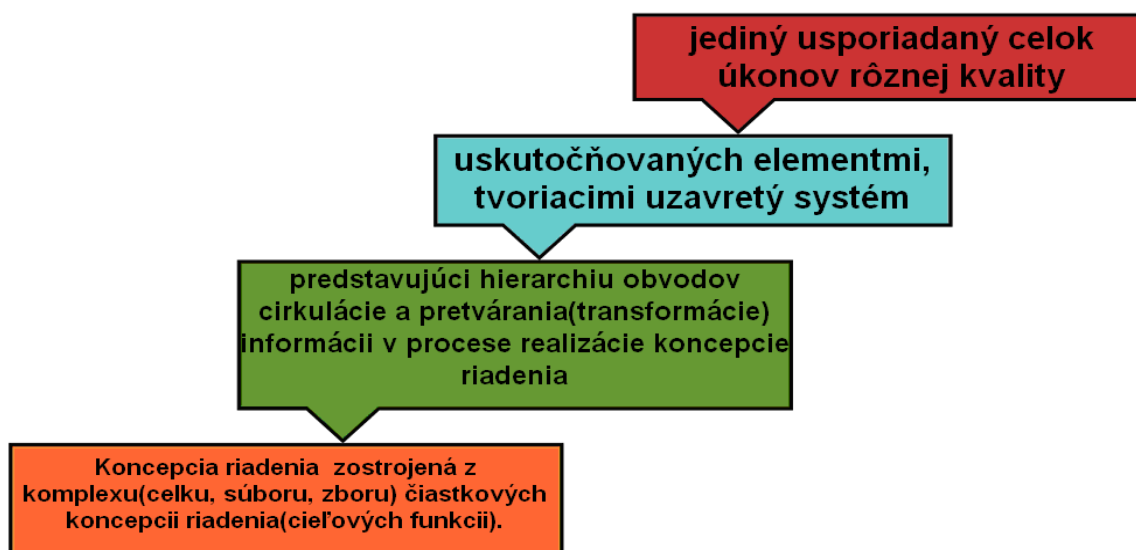
Obr.38





Obr. 38

Teda RIADENIE - je :



Obr. 39

T.j. riadenie je jediný usporiadaný celok úkonov rôznej kvality, uskutočňovaných elementmi, tvoriacimi **uzavretý systém**, predstavujúci hierarchiu obvodov cirkulácie a pretvárania(transformácie) informácii v procese realizácie koncepcie riadenia. Koncepcia riadenia je zostrojená z komplexu(celku, súboru, zboru) čiastkových koncepcii riadenia(cieľových funkcií). Riadenie je ucelená(integrálna) funkcia. Je kompaktná v tom zmysle, že vytrhnutie akejkoľvek etapy z jej súboru spôsobuje kolaps predpísaného riadenia. T.j. neuskutočniteľnosť koncepcie¹⁴⁹ a nedosiahnuteľnosť cieľov.

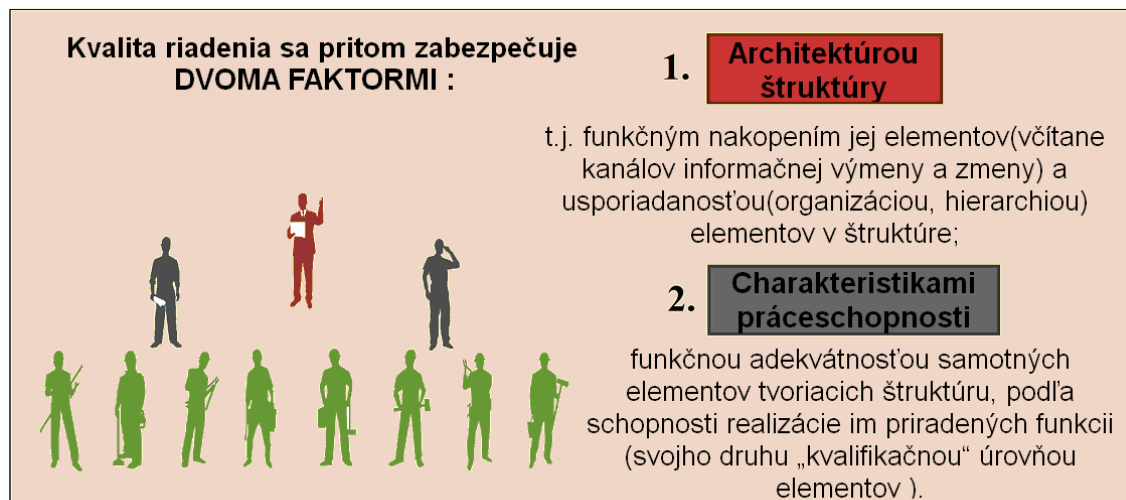
7. Spôsoby riadenia: A. štruktúrny; V supersystémoch — B. bezštruktúrny a C. na osnove virtuálnych štruktúr

V procese riadenia je uzavretý systém spolu so systémom riadenia(ako svojou súčasťou) formujú štruktúru podriadenú cieľovému vektoru(nim podmienenú) a nesúcu koncepciu riadenia a ju tvoriace **cieľové funkcie**. Kvalita riadenia sa pritom zabezpečuje 2.faktormi:

1. Architektúrou štruktúry, t.j. funkčným nakopením jej elementov(včítane kanálov informačnej výmeny a zmeny) a usporiadanosťou(organizáciou, hierarchiou) elementov v štruktúre;
2. Charakteristikami práceschopnosti, funkčnou adekvátnosťou samotných elementov tvoriacich štruktúru, podľa schopnosti realizácie im priradených funkcií(svojho druhu „kvalifikačnou“ úrovňou elementov¹⁵⁰).

¹⁴⁹ Napr. koncepcia otroctva na úrovni podvedomia vyjadrená a realizovaná v tzv. Euroatlantickej civilizácii cez filozofiu egoizmu. Bezmeria. Vo východnej civilizácii ide zasa o opačný extrém absolútneho podriadenia sa jedinečnosti človeka kolektívu, namiesto kolektívu ako súboru, zboru jedinečných s in-divi-duálnym optimálnym potenciálom a tak aj stále sa vzhľadom na objektívny vývoj situácie rozvíjaným najlepším možným potenciálom kolektívnym. T.j. mozaikou optimálnych potenciálov jednotlivcov. Metodológia dosahovania ich i-deálnej súhry, súladu, systematického intuitívneho rozvíjania vyššie a v publikácii MIM spomínaných objektívnych zákonitostí harmónie.

¹⁵⁰ Viď personálna politika vytvárania strán podľa kulturologických profilov jednotlivých cieľových skupín a ich dlhodobého masového riadenia v tzv. demokratických(či kreatúrnych) modeloch. Ďalej „bežná“ prax výberu jednotlivých funkcionárov v politike a vo firmách podľa nemeckého: „Ein Politiker bekleidet nur das Amt“. T.j. politik majiteľovi(tímu sociálnych programátorov a adminov..tvorcom) funkcie iba prepožičiava tvár za príslušný honorár) a kryje (pod)vedome systémovú korupciu pyramidovej hry správcov klubov akcionárov bánk. Globálne existuje v zásade iba jedna, no krytá clonou fiktívnej konkurencie. V tomto zmysle sú demokratické procedúry nutnou fikciou vo vzťahu k objektu masovej manipulácie(bežnej populácii). Jedným z jej predpokladov je vytváranie umelého nedostatku s dôsledkom stresu a deprivácie definovateľných základných civilizačných potrieb. Ide o jednu z podmienku štatisticky úspešnej riadenej davovej psychózy, vo filmoch často nazývanej aj „zombikultúrou“, či „konzumistomom“ so sprievodnou ideológiou zhrnutou do vety „Výhodné predať?“ (čas, ladvinu, dieťa, svedomie,..). Odborný príklad „štandardov koncepcie euroatlantickej personálnej politiky“: Máte dvoch špecialistov. Jeden je morálny a zodpovedný a druhý neporiadnik. Otázka: Koho vyberiete na kľúčový manažérsky post? Odpoveď: Druhého, keďže prvému by nikdy neprišlo na um vykonať to, čo budete od neho(medzi riadkami) žiadať. Bude proste „chybné“ hádať, keďže na kľúčových manažérskych postoch sa spravidla dávajú „z bezpečnostných dôvodov“ viacmyselné odporúčania(rozkazy). Kto neuhádne v rámci tzv. integrity(nediskutovanej lojality) správne, nemá na svojom poste čo hľadať a je systémom samoriadenia automaticky postupne odstránený.. a ak sa odváži aktívne brániť, zakročujú zriedka priamo z postu tichej, či hlbkej organizácie tzv. osobitne (ne)dôveryhodné osoby.

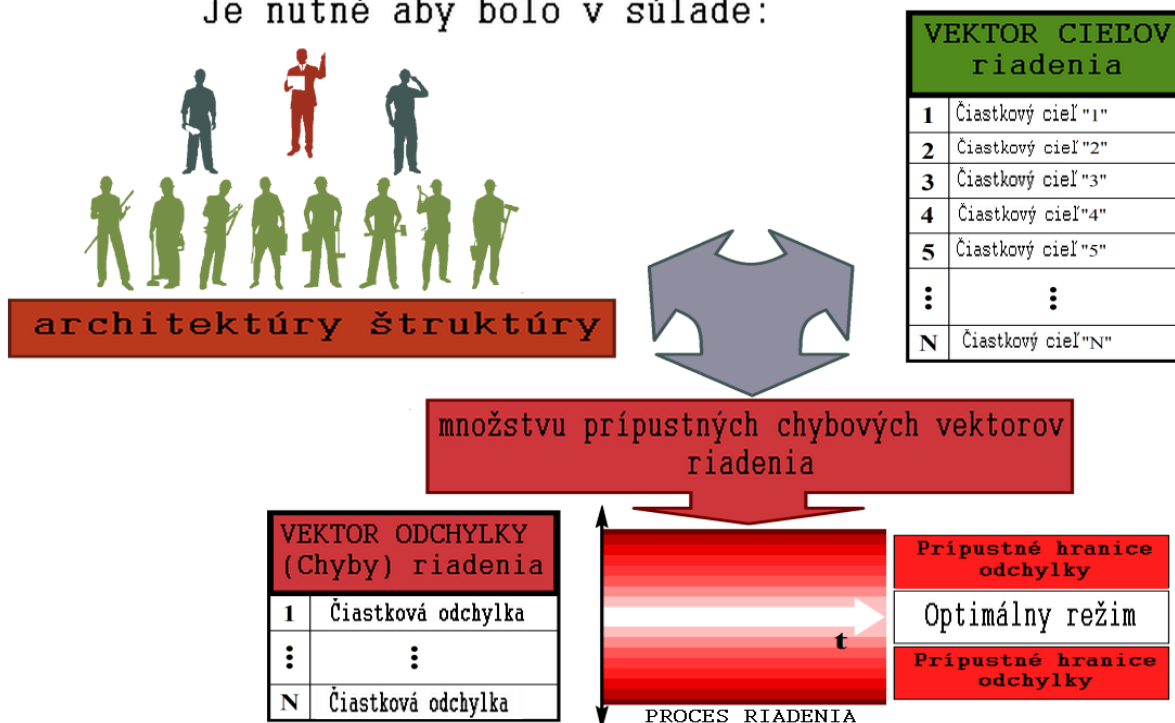


Obr. 40

Chyby zo-strojenia (konštrukcie) štruktúry, vyvolávajúce jej celkový nesúlads(nezodpovednosť) s cieľovým vektorom a množstvom prípustných chybových vektorov, môžu zviest' prakticky navnívoč aj vysoko funkčnú spôsobilosť elementov(súčiastok) štruktúry. Preto sa bude vektor chyby riadenia nachádzať mimo prípustných hraníc, napriek funkčne vhodným(dobrym v tomto zmysle) elementom, formujúcich štruktúru.¹⁵¹

Ak bola pritom štruktúra vytvorená do začiatku procesu riadenia a jej architektúra a báza elementov(súčiastok) sa počas jeho chodu nemení, tak charakteristiky vektora chýb riadenia sa určujú predovšetkým adekvátnosťou architektúry štruktúry cieľovému vektoru a množstvu prípustných chybových vektorov riadenia. Z toho vyplýva, že uvedený spôsob riadenia nazývame **štruktúrnym**.

Je nutné aby bolo v súlade:



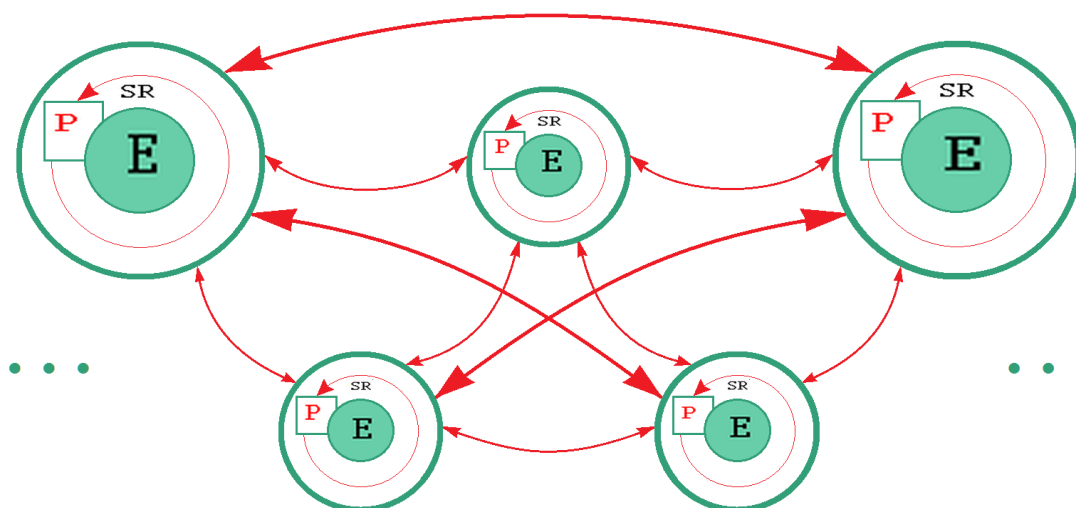
Obr. 41

¹⁵¹ Riadenie štátu a firmy v tomto zmysle závisí od práce jednotlivcov až v treťom rade: 1.energetické zabezpečenie 2.kvalita riadenia 3.kvalita spolu s kvantitou práce ostatných pracovníkov

Pri riadení štruktúrnym spôsobom prebieha adresné šírenie funkčne orientovanej informácie (nemennej v procese riadenia) jednotlivým elementom štruktúry (prípadne ich skupinám). Príklady štruktúrneho riadenia v technike: riadenie lietadla pomocou autopilota, predstavujúceho osebe štruktúru rôznorodých elementov; riadiaca štruktúra ľubovoľného vojenského útvaru, administratívna časť firiem, inštitúcií atď. tiež predstavuje štruktúru.

Bezštruktúrne riadenie je možné v supersystémoch, zložených z množstva v nejakom zmysle jeden druhému analogických elementov. Element supersystému, skúmaný samostatne, sa môže javiť systémom¹⁵², alebo taktiež supersystémom. Preto bol z hľadiska skrátenia popisu systému zahŕňajúcemu (obsahujúcemu) množstvo v nej vložených elementov-systémov, vybraný pojem „supersystém“.

FRAGMENTY SUPERSYSTÉMU



Obr. 42

Každý z elementov supersystému ovláda schopnosťou zapamätať si cez neho prechádzajúcu informáciu pravdepodobnostnou formou a taktiež pravdepodobnostnou formou pre-dávať informáciu druhým elementom, ktoré sú súčasťou tejto množiny¹⁵³. T.j. v danej skupine (triede, množine) môžu plynúť procesy priameho aj spätného zobrazovania (in-formovania). Správanie sa elementov tejto množiny je určené ich vnútorným informačno-algoritmickým stavom. Celkovo to znamená, že:

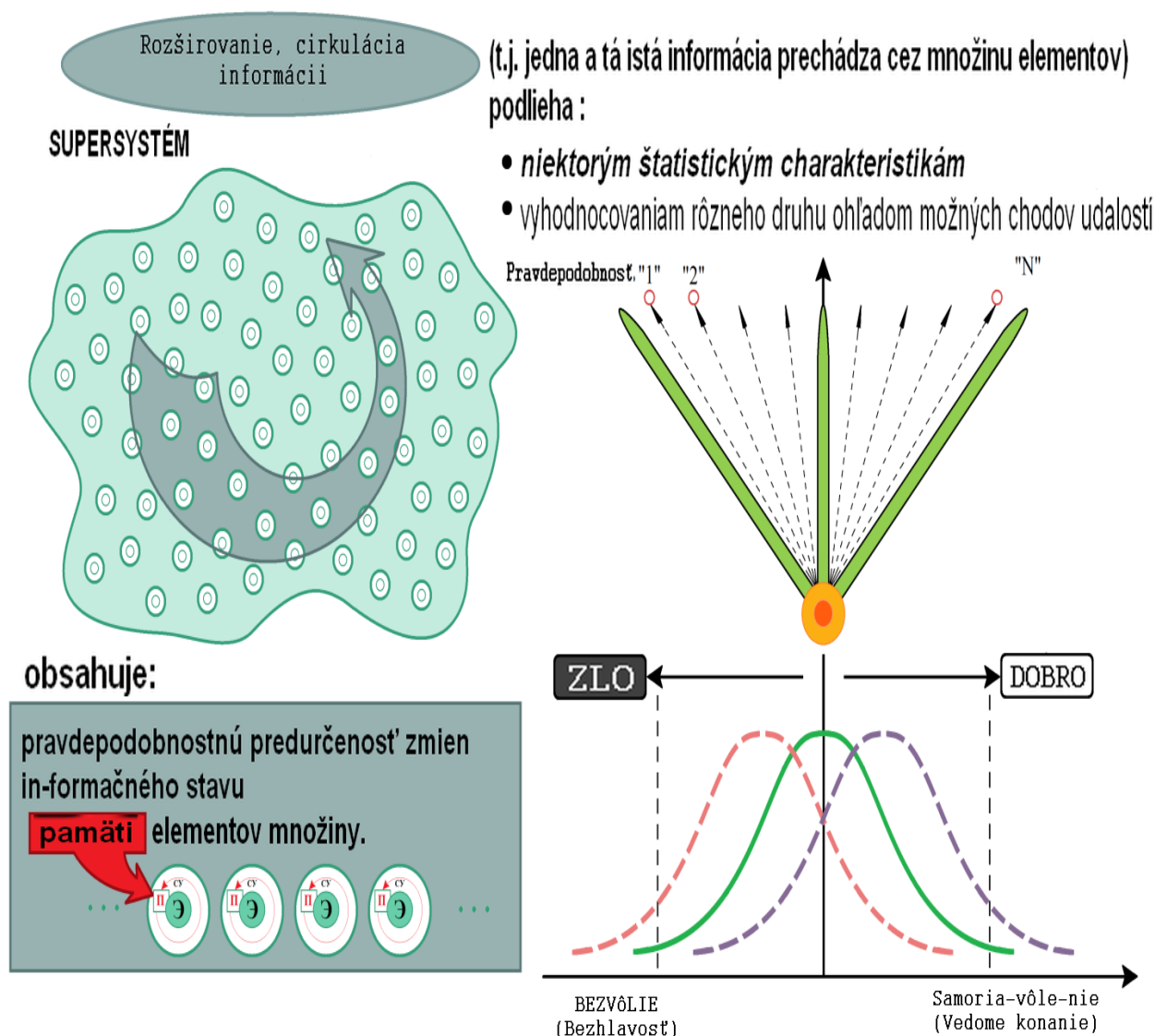
1. Všetky elementy sú samoriaditeľné na osnove ich pamäti
2. Každú z nich je možné riadiť zvonku, keďže môžu prijímať informáciu do pamäte (podľa bodu 1)

¹⁵² Systém je množstvo el-(e)-mentov interagujúcich (spolupracujúcich) jeden s druhým a prostredím, obklopujúcim systém, v ktorom sú určené (de-finované):

- funkcionálna špecializácia každého z elementov, t.j. ich kvantitatívne a kvalitatívne zloženie;
- vzájomné prepojenia;
- algoritmika fungovania (práce) elementov a systému celkovo

¹⁵³ Vid' základy teórie (z gr. pozorovanie) modelovania množín z 2. a 3. Triedy na Základných školách

3. Elementy môžu riadiť druhé elementy(podľa bodov 1 a 2), keďže môžu z vlastnej pamäte poskytovať informácie druhým elementom množiny.



Obr. 43

Rozširovanie, cirkulácia informácií(t.j. jedna a tá istá informácia prechádza cez množinu elementov) podlieha niektorým štatistickým charakteristikám a vyhodnocovaniu rôzneho druhu ohľadom možných chodov udalostí. Prináša so sebou pravdepodobnostnú predurčenosť zmien in-formačného stavu pamäti

elementov množiny¹⁵⁴. **Pravdepodobnostne predurčená zmena stavu pamäti elementov**(v prípade osôb ide hlavne o pod-vedomie a jeho emocionálne moduly) **vedie nevyhnutne k zmene stavu štatistických charakteristík ich samoriadenia**(stereotypov spracovania informácií a tým správania). Ak rozširovanie informácie v uvedenej množine a jeho dôsledky nesú udržateľnou predpovedateľnosťou v štatistickom zmysle¹⁵⁵, tak je možné bezštruktúrne riadenie množiny a tak aj bezštruktúrne samoriadenie. V takej množine elementov, disponujúcich rozličnými informačnými stavmi ich pamäte(podriadenými štatistickým zákonitostiam), existuje pravdepodobnostná predurčenosť a pravdepodobnosť toho, že neadresná cirkulácia plynúca v prostredí informačného modulu s príslušným obsahom povedie k tomu, že elementy množiny sa na osnove samoriadenia poskládajú do jednej, alebo viacerých štruktúr. Tieto „samo“vznikajúce štruktúry budú orientované na nejaký vektor cieľov určený stanoveným in-formačným modulom. Celý tento trans-formačný proces riadenia pritom bude bežať v rámci prijateľného časového intervalu a jeho vektor chýb nevyjde za hranice prípustnosti.

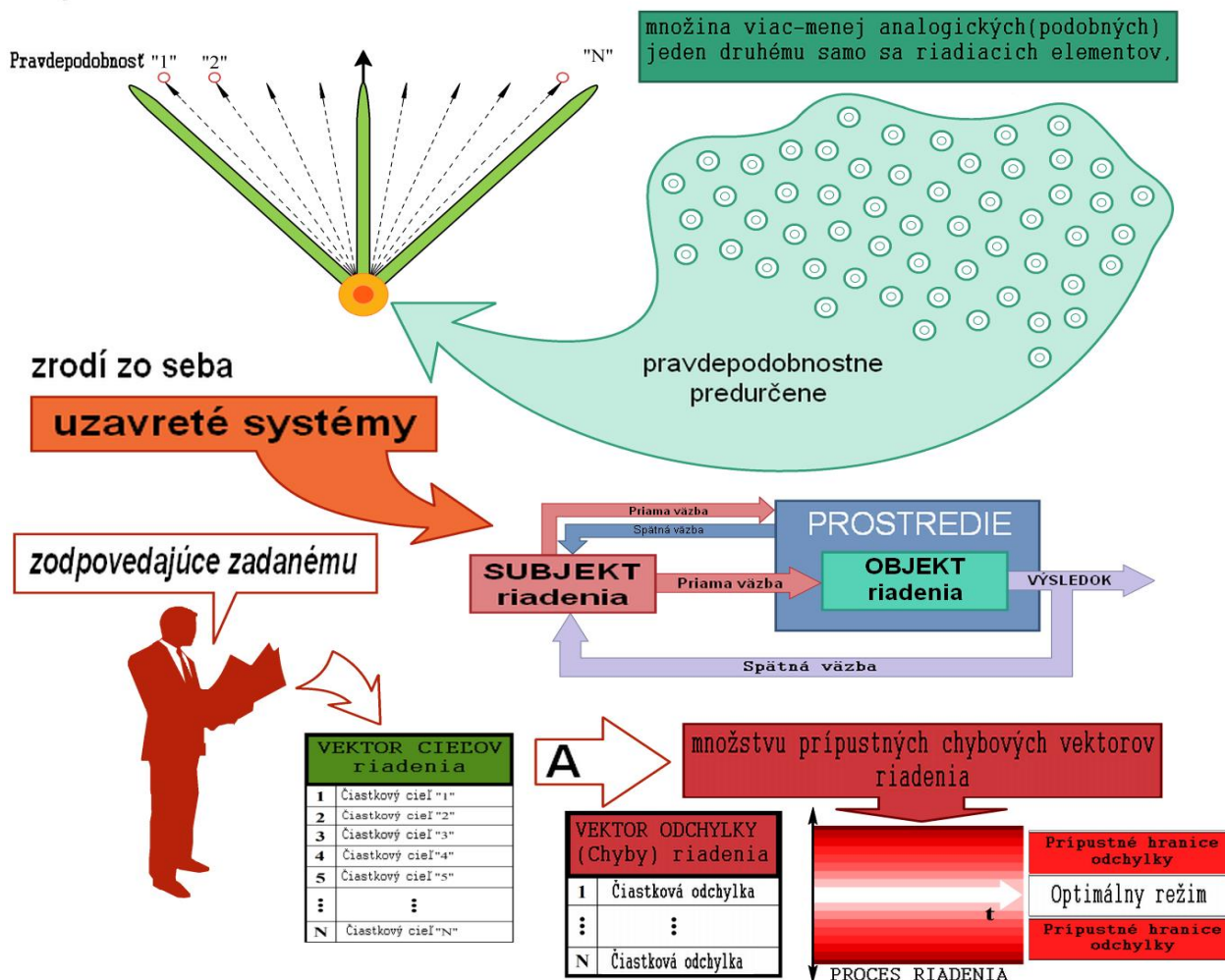
Inými slovami:

Pri bezštruktúrnom riadení množina viac-menej analogických(podobných) jeden druhému samo sa riadiacich elementov, spôsobilých k spolupráci jedného s druhým a spoločným prostredím, pravdepodobnostne predurčene zrodí zo seba uzavreté systémy, zodpovedajúce zadanému cieľovému vektoru a množine prípustných chybových vektorov.

¹⁵⁴ napr. rodiny, pracovného kolektívu, vyznávačov nejakej ideológie, či inej cieľovej skupiny osôb, subkultúry, kultúr, či celej civilizácie

¹⁵⁵ t.j. prináša predpovedateľnú štatistiku javov..napr. drobná zmena úrokových sadzieb o 0,5% nad rast HDP(po získaní súkromného bankového monopolu vytvárania nekrytého obeživa = systematického falšovania peňazí) znamená matematicky dostatočne presne vyčísliteľný zámerný rozklad hospodárstva, či systematickú zámernú likvidáciu jeho segmentov, alebo jednotlivých firiem v prípade nastavenia úrokov nad úroveň možností optimalizácie výroby, resp. zisku. Jednoducho prebranie kontroly nad územím, zdrojmi a populáciou finančno-vojenskými prostriedkami. Prípadne podľa potreby vytvorenie úpadku, likvidácie poľnohospodárstva, dlhodobej deprivácie základných ľudských potrieb, kontinuálneho stresu a tým chorôb, tokov narkotík, samovrážd, zníženia pôrodnosti, až po komplexnú genocídu a „vyčistenie priestoru soft-skillovými metódami (a)sociálneho in-ži-nie-ringu“. Ad hoc nastaviteľné znova napr. len prispôbením tlačenia množstva obeživa a nastavením úrokových sadzieb vzhľadom na definované necitlivostné méty = prahy (ne)schopnosti rozpoznania bežiacich operácií obežou(roztiahnutie operácie na viacero rokov, desaťročí, alebo 2, 3, či 5 a viac generácií..t.j. rádovo stovky rokov). **Plus doprovodný psudonáboženský**(často rôzne zameranými imitáciami prirodzeného monoteizmu), **či dnes mediálny infomačný „biely šum“**(rušičky vnímania ako bulvár, akcentácia nešťastí, seriály, blockbustery, „správy“ z virtuálnej politiky tzv. parlamentov apod.) **nepriamo, no zriedka aj priamo riadených médeí.** Dymové clony a sprievodné vojenské operácie a-diotizácie osôb určených k otroctvu na úrovni podvedomia, zombifikácii biorobotov, kolonizácii, parazitizácii, či eliminácii. Všetko podľa vopred a priamo priebežne vypracovávaných kulturologických profilov akvirovaných cieľových množín v rámci povinnej predoperačnej anamnézy a analýzy. V skratke inak eufemisticky nazývaná aj stará metóda tzv. kultúrnej spolupráce, odborne známa min. 3500 rokov(Egypt a oblasť tzv. Úrodného polmesiaca).

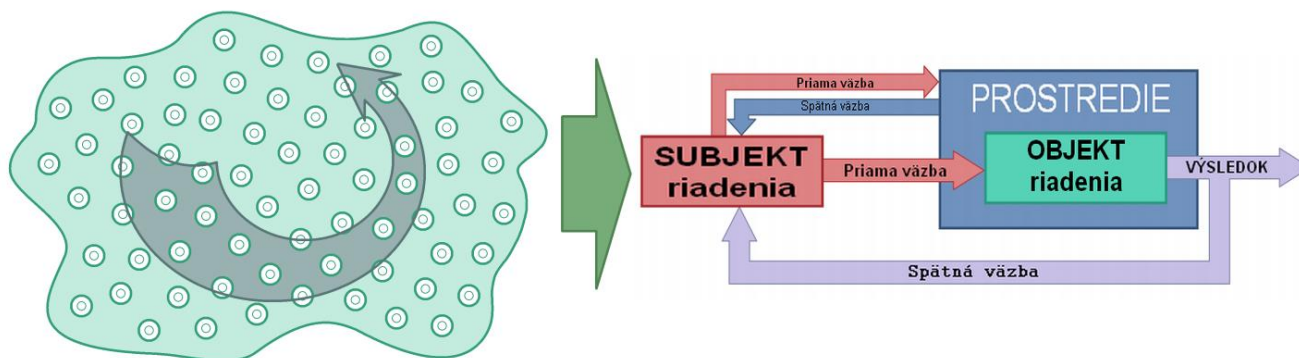
Inými slovami: Pri bezštruktúrnem riadení



Obr. 44

Hlavné rozlíšenie (po starom rozdiel) bezštruktúrneho riadenia od štruktúrneho:

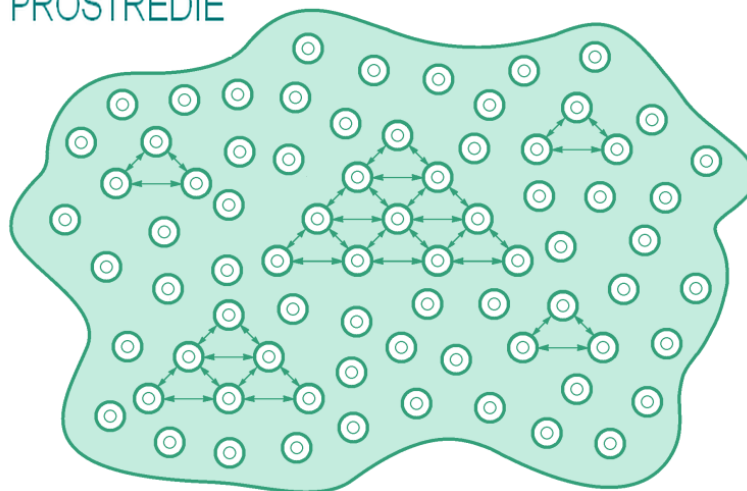
Pri **bezštruktúrnem** riadení sa štruktúra formuje nie direktívno-adresne pred začiatkom procesu riadenia, ale vzniká riadenie (alebo samoriadenie) pri postupe realizácie pravdepodobnostne-štatistických predurčení počas plynutia procesu riadenia na os-nove **pre-važne** neadresnej cirkulácie rozširovania informácie v množine elementov tvoriacich supersystém.



Obr. 45

T.j. napr. aplikácia rôznych druhov biologickej ochrany, hnojenia a vodohospodárstva v záhradke s rôznymi rastlinkami, povely a selektívno-výchovný prístup k stádu oviec, či koní; liečenie, alebo výchova človeka s jeho rôznymi orgánmi, tkanivami a kulturologicky podmienenými myšlienkovými stereotypmi; alebo vo vzťahu k nejakej zvolenej cieľovej skupinu jednotlivcov, či dlhodobo po generácie k celej kultúre cez postupné rôzne maskované prevzatie kontroly trebárs nad spomínanými objektívnymi, no subjektívne interpretovanými a používanými tzv. základnými „náboženskými trendmi“ apod.

PROSTREDIE



Obr. 46

V poslednom prípade musím pri snahe o zachovanie svojho riadiaceho monopolu zabezpečiť hlavne a-deizmus(po starom zámerne podprahovo preventívne zavádzajúco at-eizmus) a hierarchiu. T.j. z dôvodu „bezpečnosti“ mnou programovaného a adminovaného systému zamedziť rôznymi falošnými imitáciami, negáciami a propagáciou nihilizmu, kontaktu mojich obetí s Hierarchicky najvyšším všeobjímajúcim riadením(občas nazývaným aj tzv. Bohom). Deti totiž logicky, pokiaľ samozrejme nie sú úplne pod psychickými, alebo fyzickými drogami, vždy po obrátení sa k Otcovi dostávajú postupne pomoc a hrozí vytrhnutie sa z košiara. Pomoc slovom(logos) drobných zmien v komplexnosti strojenia sveta metodicky systematizovanou(optimalizovanou) intuíciou vnímaných(alebo ne-, či zle-vnímaných, prípadne vedome ignorovaných) zmien okolitej symetrie vývoja prírody(tzv. znamenia, sny a pod.).

Zároveň by som potreboval ako manažér egokonceptu isto získať tzv. reakčný čas pri vzniku vždy potenciálne možných anomálii, vedúcich k potrebe zriedkavých priamych zásahov, ktoré nezvláda pri zásadnými zmenami okolností látať.. vykonať samotná „samo“vznikajúca a optimalizujúca sa štruktúra systému¹⁵⁶. Proste tak, aby sa väčšina obetí formujúcich samým sebou ako baterkami a orgánmi supersystému(pre nich „samo“riadeného) jeho robustnostné a zotrvačnosťne charakteristiky sociálnych trendov(hlavne mediálne usmerňovaných procesov), nemohla z podprahového otroctva vymaniť.

Dostatočná(pohodlná) väčšina vyzerá byť pri dnešných formách demokratúry idiotizácia cca. 80 - 90% populácie. Ak hodnoty týchto základných parametrov podľa dispozičných metrík socio-naturálneho inžinieringu samoriadenia kultového automatu klesajú k hodnotám okolo 70-60%, má Houston problém. Ten rieši spravidla zvýšením tokov narkotík(hlavne alkohol v Európe a U.S..až po napr. ópiové vojny v Číne v18-19.stor. a pod.), či

¹⁵⁶

Potrebné prepisy, reinterpretácie..zmeny dejín; nové ideológie sprostredkujúce verzie Davového egokonceptu; mechanizmy globálnej finančnej politiky a na takto riadený vox populi naviazané zákonodárstvo s nevyhnutne prepojeným jeho výkonom a ochranou bázy konceptu tzv. súdmi

chorôb a niektorých paušálne rytmicko-vysokofrekvenčných hudobných trendov(rock'n'roll, ťažký rock, techno a pod.¹⁵⁷). Prípadne ako posledná možnosť nasleduje účtovne riskantná „poistka granátu“ tzv. horúcej vojny, ktorá je príznakom hrubých chýb v manažmente a nutnej výmeny garnitúr praktickej otrokárskej politiky dnešného paraziticko-expanzívneho neokolonializmu.

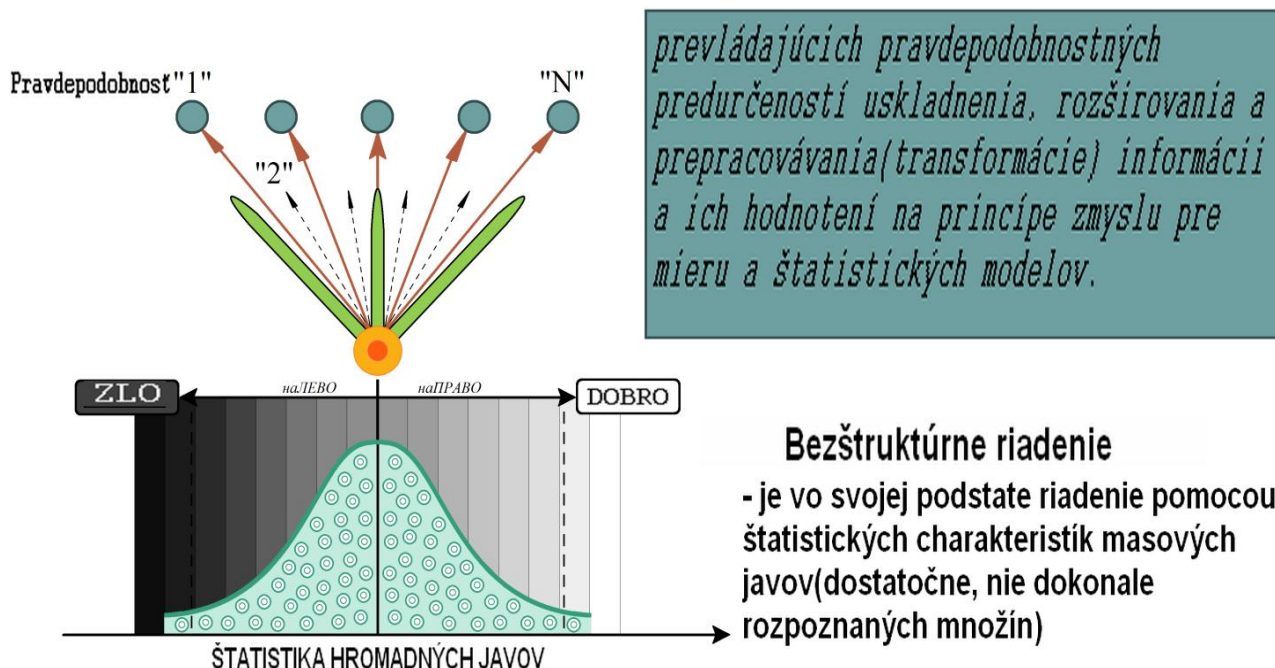
Teraz pôjdeme po názornejších príkladoch späť k schopnosti lepšieho rozlíšenia bezštruktúrneho a štruktúrneho riadenia..

Množina elementov, v ktorej prúdi proces bezštruktúrneho riadenia, sa sama javí byť **zamknutým systémom**¹⁵⁸ hierarchicky hierarchicky usporiadaných okruhov priamych a spätných väzieb, ktorej architektúra sa mení s plynutím procesu riadenia. Táto množina elementov sa taktiež javí byť prostredím, rodiacim zo seba štruktúry v procese jej samoriadenia.

Bezštruktúrne riadenie je vo svojej podstate riadenie pomocou štatistických charakteristík masových javov(dostatočne, nie dokonale rozpoznaných množín) na osnove nad množinou elementov prevládajúcich pravdepodobnostných predurčení uskladnenia, rozširovania a prepracovávaní(transformácie) informácii a ich hodnotení na princípe zmyslu pre mieru a štatistických modelov. Súčasné riadenie štruktúrnym a bezštruktúrnym spôsobom preskúmame neskôr.

¹⁵⁷ Vyvolávajú masovú neschopnosť vnímania dlhodobých dominantných nízkofrekvenčných objektívnych socio-naturálnych procesov .

¹⁵⁸ Nie však v tom zmysle, ako je termín „uzavretý systém“ chápaný v dnešnej fyzike, ale vo vyššie popísanom zmysle Dostatočne všeobecnej teórie riadenia. Objasníme si rozlíšenie chápania tohto pojmu vo fyzike a dostatočne všeobecnej teórii riadenia. „Uzavreté systémy“ sú z pohľadu fyziky také systémy, ktoré nie sú spôsobilé k výmene energii s druhými systémami a ktorých vlastná energia sa zachováva nie len kvalitatívne(ako rozmer), ale aj kvantitatívne. Systém sa javí byť zamknutý v tom a iba v tom prípade, ak je energetický tok energie na vchode a východe systému rovný nule. Uzavreté systémy sa javia byť čiastkovým(parciálnym) prípadom otvorených systémov. Systém sa javí byť otvoreným vtedy a len vtedy, ak prichádza u nej k energetickej výmene s okolitým prostredím. Jedna z definícií energie: Energia je prechodná udržateľná forma hmoty pri transformácii z jedného agregátneho stavu do druhého. T.j. Pr: ľad + energia vo forme napr. tepla = dostanem voda; para – teplo = voda, atď. Pritom energiu nemožno v princípe od „hmoty“(nosiča) oddeliť tak, ako nemožno v tomto zmysle oddeliť časticu od vlny. Viď rozlíšenie funkčných a nefunkčných(zavádzajúcich) častí tzv. teórie vzťahov(relativity). Teda.. v skutočnosti je „uzavretý systém“, pri hore uvedenej definícii, čisto virtuálnou abstrakciou teoretickej fyziky, umožňujúcou **približne** opisovať chod skutočných procesov v prírode s množstvom klauzúl..“upresnení“ a výnimiek, keďže v prírode a spoločnosti sú reálne všetky systémy „otvorené“.



Obr. 47

Výstižný príklad bezštruktúrneho riadenia je autobus s výpadkom automatického platobno-informačného systému a bez sprievodcu s pokladničkou. Cieľ riadenia: rozšírenie lístkov, výber platby za cestu, ohlasovanie zastávok. Všetko je položené na pleciah pasažierov, lebo vo väčšine prípadov by to vodič všetko naraz nezvládal, keďže jeho pozornosť sa nemá odpútať od riadenia autobusu. Predávať lístky a ohlasovať zastávky je hlavne pri intenzívnejšej dopravnej situácii prekážkou v jeho práci. Koncepcia riadenia zahŕňa pod seba: príjem peňazí, rozmieňanie, vydávanie drobných, výdaj lístkov, kontrola „čiernych pasažierov“, konzultácie pasažierov ohľadom výstupu. Je povinnosťou automatického platobno-informačného systému, či kedysi sprievodcu, no momentálne ich vykonáva celá spoločnosť pasažierov autobusa na osnove informácií vo svojej pamäti. Viac, alebo menej dobre s postupným zlepšovaním, alebo zhoršovaním situácie podľa rozvíjaných tichých, či vyslovených, alebo nápisov dohôd a pravidiel formovanej kolektívnej kultúry myslenia v autobuse.

štruktúrne a bezštruktúrne

T.j. dočasnej množiny agregátneho modulu v tomto prípade lokálnym priestorom ohraničeného podvedomia (v tzv. ezo- a exo-terike nazývaného aj egegorom), ktorý má vzťahy prelínacie, hierarchické a aj vzájomne sa vylučujúce (antagonistické) aj s rôznymi inými kolektívnymi psychikami rodín, pracovných kolektívov, „kást“, zlo-dejov, dodávateľov pohonných hmôt, opravárov, bezdomovcov a v konečnom dôsledku celej spoločnosti, ľudstva, atď. T.j. niektoré pravidlá platia v podstate všade vo svete (napr. pomôcť niekomu býva dobre, z rozmaru zabiť zasa nie, a pod.)..

Za konkrétnych okolností je teda postupne, alebo aj veľmi rýchlo možné dosiahnuť pomerne vysokú platobnú disciplínu. Všetko samozrejme v závislosti od miestnej kultúry prevládajúcich stereotypov v týchto konkrétnych vzorcoch správania. Celý proces realizácie cieľov je v opodstatnených prípadoch postavený v neposlednom rade aj na kvalite vyhodnotenia spoločenskej anamnézy parametrov základných socio-naturálnych procesov niekedy aj stovky a tisíce rokov dozadu (geopolitika, studené a horúce vojny, zdroje, dominujúce ideológie,...). Ďalej analýzou cieľov a spôsobov dlhodobého riadenia celospoločenského stresu cez depriváciu bazálnych potrieb a kultovú, „vzdelávaciu“, či mediálnu manipuláciu dejín a inej primárnej algoritmiky spracovania informácií, úrokových mier (ak sú lokálne dočasne akceptované), atď. Podľa uvedených štatistických analýz a reálnych, či menej reálnych intuitívnych odhadov následne nastavujeme základné parametre formovania zvolenej koncepcie a tak počiatku modelovania korporátnej kultúry (kolektívnej osobnosti). Kedysi napríklad konkrétneho lokálneho, opatrne, či naraz infiltrovaného, kúpeného, alebo násilne miestnej elity zbaveného „náboženstva“.

Tento príklad ukazuje, že jeden a ten istý cieľ riadenia môže byť uskutočňovaný štruktúrnym(automat, či sprievodca, aj keď jeden, je tiež štruktúra) aj bezštruktúrnym spôsobom. Tu je vidno aj objektivizmus v hodnotení kvality riadenia, dosahovaných pri každom zo spôsobov. Ak chcete, aby maximálne percento pasažierov cestoval s lístkom a nikto zle nevystúpil, tak je sprievodca lepšou voľbou. Ak vás zaujíma zisk z dopravy, tak v prípade ak náklady ušetrené na plate sprievodcov kompenzujú straty vzniknuté nárastom počtu „čiernych pasažierov“ a rozšírením personálu kontrolórov(revízorov), je lepšie prevádzkovať dopravu bez sprievodcu na princípe samoobsluhy pasažierov.

T.j. ak z nejakého dôvodu nemám k dispozícii automatický systém pre poruchu, nevhodnosť, alebo nedostatok investícií napr. z dôvodu vysokých úrokových sadzieb znemožňujúcich rozvoj hospodárstva.

Ak sa pozrieme na celý systém MHD mestskej verejnej dopravy z pohľadu hospodára¹⁵⁹ veľkého hospodárstva(superkoncernu ako napr. tzv. EU, USA, Čína a pod., či globálnej ekonomiky), tak tlačiť a rozširovať lístky je **škodlivým mrhaním** nejakej časti spoločenského fondu pracovného času a prírodných zdrojov. Vytlačený a zahodený lístok nenasycuje nikoho osobné potreby ani čo sa týka jedla, oblečenia, bývania, a ani Vzdelávani(in-formovaní). Proste objektívne v ničom, čoho majú ľudia taký nedostatok. Avšak pri výrobe a distribúcii lístkov je zneužívaný pracovný čas, les, energia a ďalej devastované životné prostredie.

V živote spoločností je bezštruktúrne riadenie skúmané predovšetkým vo vzťahu k procesom výmeny informácií medzi členmi spoločenstva a rôznych druhov ich spájania. Štruktúry vznikajúce v procese bezštruktúrneho riadenia, totiž ďaleko nie vo všetkých prípadoch získavajú právnu formálnosť. V niektorých prípadoch sa môžu štruktúry, vznikajúce v procese bezštruktúrneho riadenia, stabilizovať a stať sa nositeľmi štruktúrneho riadenia. V iných prípadoch sa môžu štruktúry vzniknuté pri bezštruktúrnom riadení rozpadnúť buď po dosiahnutí cieľov riadenia, alebo nevydržiac tlak prostredia, či dôsledkom neadekvátnosti informačno-algoritmického zabezpečenia činnosti elementov tvoriacich tieto štruktúry.

Riadenie na osnove virtuálnych štruktúr.

Ide tiež o jeden z procesov možných v supersystémoch. Vesmír vystupuje v roli všeobjímajúceho supersystému vo vzťahu k množstvu vzájomne vložených supersystémov *so štruktúrou meniacou sa v každom momente času. Okrem toho štruktúrou rozpoznávanou rôznymi subjektmi podľa rôznych výberov charakteristík.* Objektívna mnohorakosť a subjektívna neurčitosť takéhoto druhu v otázke identifikácie každého zo supersystémov a jeho štruktúry, stavia základ toho, aby sme všetky štruktúry takéhoto druhu nazývali „virtuálnymi“.

Vzájomná vloženosť(zapuzdrenosť ako u matriošky) supersystémov predpokladá existenciu elementov, zároveň patriacim k niekoľkým supersystémom. V tomto prípade termín „súčasná príslušnosť“ znamená, že **v pamäti elementu, naraz patriacemu k rôznym supersystémom z množstva niekoľkých vzájomne vložených,** sú prítomné fragmenty informačno-al-go-rytmického vybavenia každej zo supersystémov tejto množiny. Aj keď v jeden a ten istý moment času tento element vôbec nemusí byť zaujatý odpracovávaním algorytmiky¹⁶⁰ každého zo supersystémov, do ktorých patrí¹⁶¹. T.j. virtuálnosť štruktúr predpokladá existenciu elementov, v rôzne momenty času¹⁶² prejavujúcich aktivitu v al-go-rytmike každého zo supersystémov pod

¹⁵⁹ Na tejto úrovni chápania a tým kvality fungovania, môže existovať iba konceptuálne gramotný národ, či kultúra..príp. kompletná civilizácia

¹⁶⁰ vypracovávaním jednotlivých po sebe nasledujúcich obrazov, foriem

¹⁶¹ Niečo ako pojem formy „duše“, poľa Ka v starom EgoPtah

¹⁶² Presnejšie zvolenej frekvencie, keďže tzv. „čas“ je len pomer dvoch ľubo-voľných frekvencií, z ktorých jednu si zadefinujem ako etalón.

vplyvom vnútorných procesov adresnej zmeny informácii v každej z nich. (Adresné šírenie informácie nie je prítomné v čisto bezštruktúrnem riadení, ktoré vzniká ako výsledok cirkulácie formou neadresného rozširovania informácie.)

Práve dôsledkom tohto javu sa rodia štruktúry, ktoré sa akoby z čista-jasna zjavajú, konajú a miznú bez akýchkoľvek „viditeľných príčin“. Podobne ako sa javia a miznú bublinky na mlákach pri daždi. Samozrejme ak by sme zabudli na tú okolnosť, že dážď vidíme a cítime.

Ukážeme si príklad riadenia na princípe virtuálnych štruktúr. Predpokladajme, že:

- „supersystém č. 1“ predstavuje o sebe podmnožinu elementov „supersystému č. 2“, t.j. každý element „supersystému č. 1“ sa javí byť súčasne aj elementom „supersystému č. 2“, avšak nie každý element „supersystému č. 2“ sa javí byť elementom „supersystému č. 1“;
- „supersystém č. 2“ nie je vidno z úrovne „supersystému č. 1“;
- do „supersystému č. 1“ preniká štruktúra, nesúca nejaký proces riadenia, organizovaná na úrovni „supersystému č. 2“.

Za dohodnutých podmienok sa bude fungovanie tohto systému vnímať **na úrovni „supersystému č. 1“** ako ničím nepodmienené „náhodné zhody okolností“ vzájomne sa dopĺňajúceho charakteru v správaní sa elementov „supersystému č.1“. Avšak za žiadnych okolností nepripustíme priznanie, že ide o prejav činnosti štruktúry, prenikajúcej do „supersystému č.1“ zo „supersystému č.2“.

Ak podstata týchto **nie náhodných** zhôd okolností na úrovni „supersystému č.1“ nemôže byť odhalená, tak **na úrovni „supersystému č.2“ je celý súbor takéhoto druhu „nahodných zhôd okolností“ riadením na osnove virtuálnych štruktúr.**

To je jeden z príkladov riadenia na osnove virtuálnych štruktúr. Vo všeobecnejšom prípade je ľubovoľné preniknutie štruktúrneho riadenia do supersystému zvonku z pozície infiltrovaného systému vnímané ako riadenie na osnove virtuálnych štruktúr. Nezávisle od toho, či do supersystému preniká štruktúrne riadenie z hierarchicky jemu rovnocenného supersystému, alebo ide o hierarchicky vyššie riadenie, až do hierarchicky najvyššieho všeobjímajúceho riadenia Všemocného. Pri takomto chápaní je ľubovoľné bezštruktúrne riadenie čiastkovým(parciálnym) prípadom riadenia na osnove virtuálnych štruktúr, uskutočňovaného Všemocným.

Štruktúrne riadenie v supersystémoch môže vznikať ako realizácia príslušnej etapy plnej funkcie riadenia. T.j. cieľené strojenie štruktúry, nesúcej koncepciu riadenia. No štruktúrne riadenie v supersystémoch môže vznikať aj z bezštruktúrneho, alebo z riadenia na osnove virtuálnych štruktúr. Avšak za podmienky, že ciele, na ktoré sa orientovalo bezštruktúrne riadenie, alebo riadenie na osnove virtuálnych štruktúr, sú dostatočne udržateľné. Dôsledkom toho totiž získavajú udržateľnosť aj štruktúry, sformované bezštruktúrnym riadením, prípadne virtuálnym riadením na prácu s týmito cieľmi.

Inými slovami štruktúrne riadenie sa môže vykryštalizovať z bezštruktúrneho, alebo z riadenia na osnove virtuálnych štruktúr.

Najvyššia kvalita riadenia v supersystémoch je dosahovaná pri kombinácii(spojení) štruktúrneho a bezštruktúrneho riadenia na vlnách plynúcich v brehov(rámcoch) adekvátneho hierarchicky vyššieho riadenia, rozvíjaného v nich na osnove virtuálnych štruktúr v súlade s Všemocnosťou.

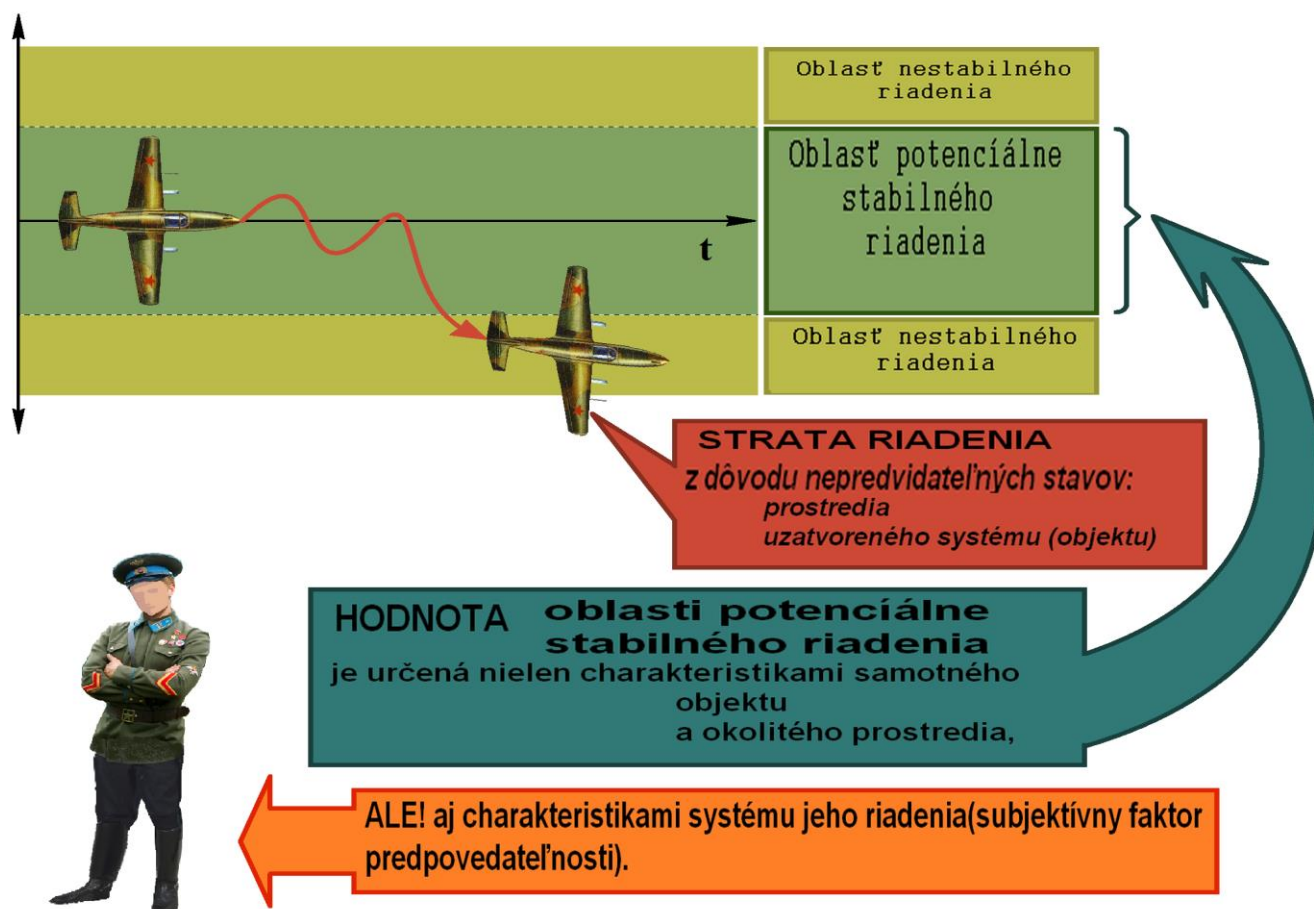
8. Udržateľnosť riadenia

Oblasť potenciálne udržateľného riadenia je oblasť zmeny parametrov prostredia(včítane frekvenčného diapazónu¹⁶³ pôsobenia) a uzavretého systému, v ktorej je uzavretý systém(dalej v skratke objekt¹⁶⁴) udržateľný v zmysle predpovedateľnosti jeho správania sa. Vystúpenie z oblasti potenciálne udržateľného riadenia vedie

¹⁶³ Frekvenčného rozptylu. Presnejšie jednoducho RÝCHLOSŤ ZMENY HUSTOTY ZÁSAHOV v rámci procesu riadenia subjektom(a, alebo „prostredím“) s cieľom zmeny parametrov riadeného procesu(objektu)

¹⁶⁴ Neskôr budeme osobitne skúmať prípady, kde ide o **podstatný** rozdiel medzi „objektom“ a „uzavretým systémom“

k strate riadenia podľa predpovedateľnosti¹⁶⁵ správania sa objektu. Príkladom môžu byť smrteľné nehody skúšobných letcov v prvej polovici 40 rokov 20. stor pri prechode stíhačiek na reaktívne motory. Séria nešťastí bola spôsobená hlavne dôsledkom zmeny aerodynamických charakteristík lietadiel pri veľkých rýchlostiach, ktoré neboli dostatočne rozpoznané pri testoch v aerodynamických kanáloch počas projektovania tohto typu strojov.



To umožňuje v mnohých prípadoch zabezpečiť :

→ udržateľnosť priebehu procesov, objektívne neudržateľných bez riadenia

A/ALEBO

→ a(alebo) vyvolať stratu udržateľnosti priebehu samo o sebe objektívne udržateľných procesov.

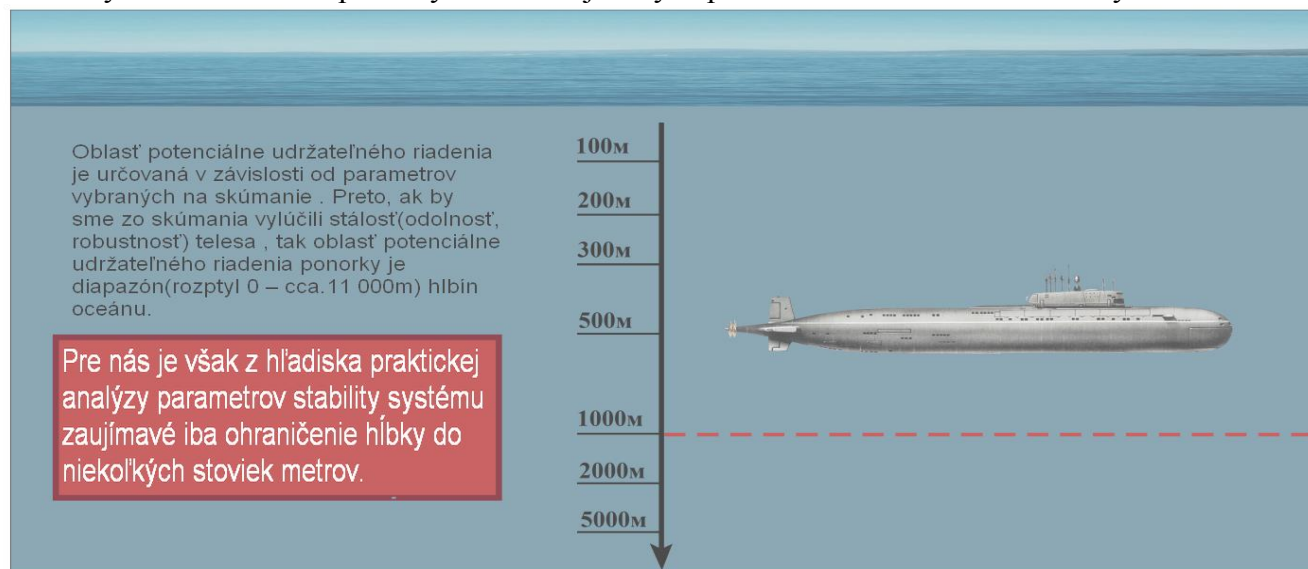
Obr. 48

Veľkosť oblasti potenciálne udržateľného riadenia je určená nielen charakteristikami samotného objektu a okolitého prostredia, ale aj charakteristikami systému jeho riadenia(subjektívny faktor predpovedateľnosti). To umožňuje v mnohých prípadoch zabezpečiť udržateľnosť priebehu procesov, **objektívne neudržateľných** bez riadenia a(alebo) vyvolať stratu udržateľnosti priebehu samo o sebe **objektívne udržateľných** procesov. V poslednom prípade je objektívna udržateľnosť a neudržateľnosť chápaná v bežnom zmysle ako postupné znižovanie odklonu vzbudeného pohybu¹⁶⁶ v čase po odstránení vplyvu rušivého faktora.

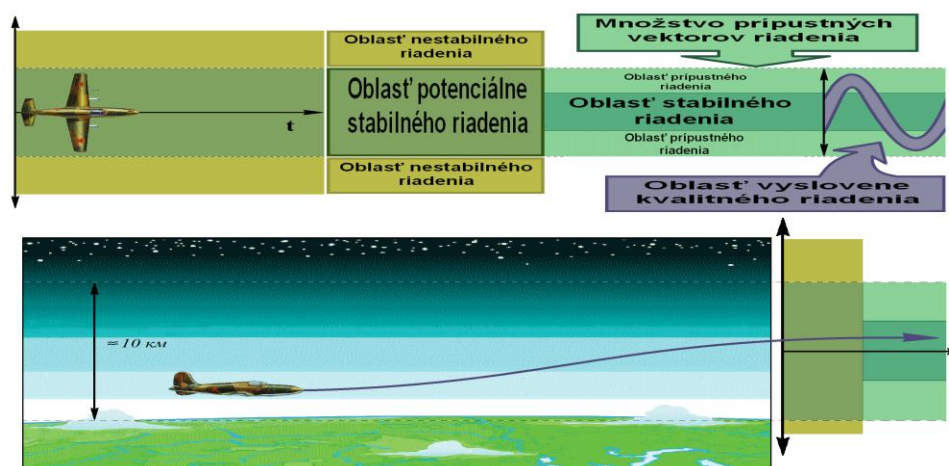
¹⁶⁵ ako základného kritéria udržateľného riadenia

¹⁶⁶ V zmysle obecnej zmeny meraných a riadených parametrov(váhy, svetelnosti, vône, farby, „prijemnosti“, rôznych e-mocných afínit..včítane „lásky“, apod..)

Oblasť potenciálne udržateľného riadenia je určovaná v závislosti od parametrov **vybraných** na skúmanie¹⁶⁷. Preto, ak by sme zo skúmania vylúčili stálosť (odolnosť, robustnosť) telesa¹⁶⁸, tak oblasť potenciálne udržateľného riadenia ponorky je diapazón (rozptyl 0 – cca. 11 000 m) hĺbín oceánu. Pre nás je však z hľadiska praktickej analýzy parametrov stability systému zaujímavé iba ohraničenie hĺbky do niekoľkých stoviek metrov. Hlbšie by totiž štandardné ponorky včítane vojenských podľahli extrémnemu tlaku vody



Obr. 49



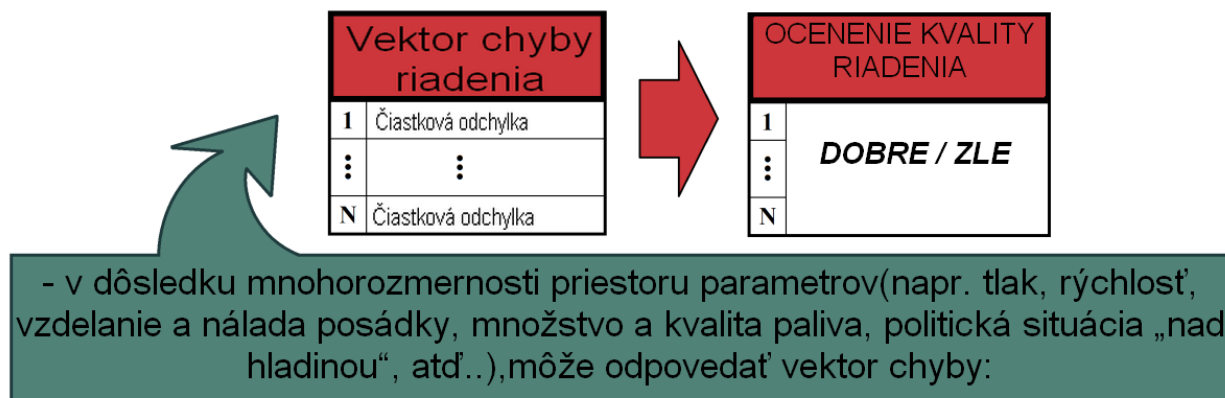
Obr. 50

Vnútri oblasti potenciálne udržateľného riadenia leží oblasť udržateľného (v bežnom zmysle) riadenia, ohraničená množstvom prípustných chybových vektorov riadenia (**oblasť prípustného riadenia**).

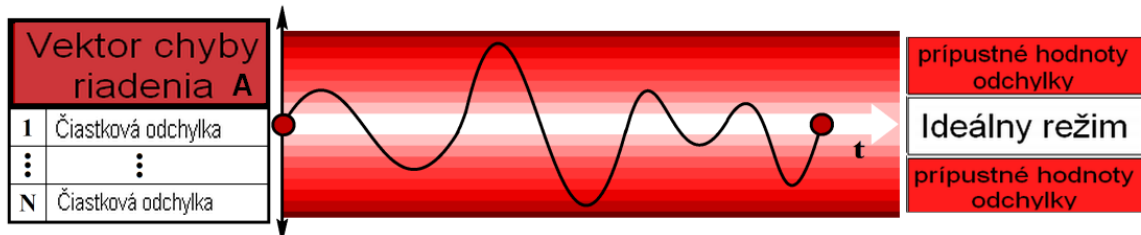
167 pozorovanie z gr.-egpt "Theó-R(i)a"..rozbor, analýza..vyšetrenie a spracovanie

168 Objektu, konštrukcie viditeľnej, alebo neviditeľnej..presnejšie zatiaľ „nevidenej“

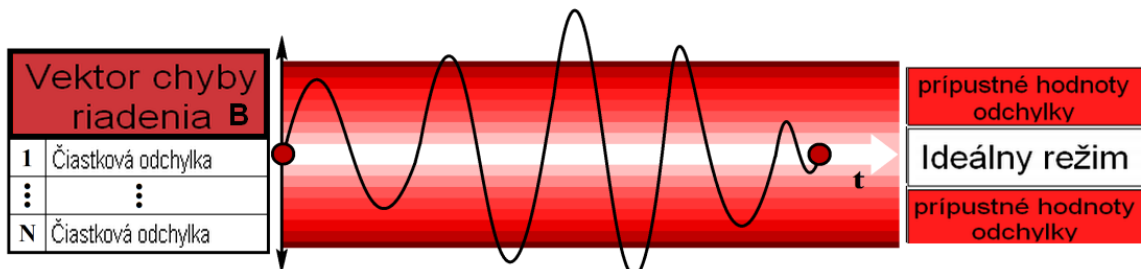
Ak budeme formálne používať pravidlo transformácie :



- - ako prisluchajúci ich prípustnej hodnote,



- - tak i nachádzajúce sa mimo neho.



Obr. 51

Ak budeme formálne používať pravidlo transformácie vektora chýb riadenia ako hodnotenia kvality riadenia, môžu jednému hodnoteniu kvality riadenia zodpovedať chybové vektory prináležiace tak ich prípustnej množine, ako aj nachádzajúce sa mimo nej. Všetko dôsledkom mnohorozmernosti priestoru parametrov(napr. tlak, rýchlosť, vzdelanie a nálada posádky, množstvo a kvalita paliva, politická situácia „nad hladinou“, atď..), v ktorom sa nachádza uvedený vektor. Preto vo vnu-tri oblasti potenciálne udržateľného a prípustného riadenia možno rozpoznať oblasť, v ktorej využitie prijatého pravidla hodnotenia kvality riadenia neprivádza k východu za hranice oblasti prípustného riadenia. Ide o oblasť bezpodmienečne kvalitného(spol'ahlivého) riadenia.

Príklad zobrazujúci porovnanie hraníc oblastí:

Do pravouhlého otvoru na ploche treba nainštalovať(zaviest') manipulátor(ovládač) Oblasť potenciálne udržateľného riadenia je časť priestoru, v ktorom sa nachádza povrch s otvorom v rámci dosahu manipulátora. Zóna prípustného riadenia je samotný pravouhlý otvor. Cieľový vektor je polomer(rádus-vektor) stredy otvoru v zvolenom systéme koordinát. Ak je hodnotenie kvality riadenia vzdialenosťou od stredy otvoru do vonkajšieho povrchu „ruky“ manipulátora, tak zóna absolútne(bezpodmienečne) kvalitného riadenia je kruh, vpísaný do obdĺžnika. Oblasť prsteňa medzi vpísaným a opísaným kruhom je zóna, kde pri jednom a tom istom formálnom hodnotení kvality, môže byť riadenie prípustné a neprípustné. Úplné zlúčenie zón absolútne

kvalitného a prípustného riadenia si vyžaduje zostrojenie iného pravidla pretvárania(transformácie, zmeny) vektorov chýb na hodnotenie kvality riadenia. Preto, ak sa snažíme zabezpečiť udržateľné, bezpodmienečne(absolútne) spoľahlivé riadenie, tak je strata riadenia dôsledkom rušivých vplyvov, logickým následkom prechodu zo zóny absolútne spoľahlivého riadenia do zóny prípustného riadenia a z nej do zóny potenciálne udržateľného riadenia a východu z nej.

Vektor chýb riadenia vzniká dôsledkom 2.príčin:

6. samotný **udržateľne fungujúci** uzavretý systém predstavuje kmitavý systém. Preto aj v podmienkach vedomej neprítomnosti vonkajších vzruchov sám systém vykonáva kmitania vzhľadom na cieľový vektor. Otázka je iba v tom, či si de-finícia úlohy riadenia všima(zohľadňuje, alebo pod-vedome ignoruje) tieto kmitania(niekedy takmer nepozorované chvenie), alebo nie;
7. na uzavretý systém vplývajú vonkajšie rušivé faktory z okolitého prostr(i)edia. Taktiež môžu v ňom samom(uzavretom systéme) plynúť vnútorné zmeny¹⁶⁹.

xistuje pojem „rezerva udržateľnosti uzavretého systému“(safety buffer zone). Ide o špecifickú, samostatnú charakteristiku uzavretého systému, zostrojenú na osnove nejakej(môže ich byť niekoľko) miery rušivého vplyvu, prekročenie ktorej vedie k východu chybového vektora za prípustné hranice, alebo k zániku systému(exitu).

9.Schémy riadenia

Všetky uzavreté systémy sa pri ľubovoľných spôsoboch riadenia (aj pri organizácii samoriadenia) stroja na osnove jeden z nasledujúcich schém riadenia¹⁷⁰ a(alebo) ich kombinácii v rámci objemnejšieho uzavretého systému. Rôzne schémy(nie spôsoby) riadenia zabezpečujú pre jedny a tie isté objekty za jedných a tých istých podmienkach rôznu pružnosť reagovania na rušivé vplyvy a rôznu maximálnu dosiahnuteľnú úroveň kvality riadenia. Sú realizované na jedných a tých istých objektoch, zabezpečujú im rôzne rezervy(bafery z eng. buffer) udržateľnosti riadenia. Schémy riadenia sa líšia jedna od druhej rozmiestnením do jednotlivých komponentov uzavretého systému plnej funkcie riadenia.

Štruktúra, realizujúca schému riadenia, môže byť úplne rozmiestnená v objekte, alebo môžu byť z rozličných príčin niektoré elementy rozmiestnené mimo riadeného objektu. Čiastkovým prípadom takéhoto variantu sa javí byť diaľkové ovládanie(remote control), keď sú na(príp. v) objekte rozmiestnené prevažne výkonné elementy štruktúry, ktoré nie je škoda stratiť, alebo ktoré vedome nemožno zachrániť. Posledný prípad sa často vyskytuje vo vzťahu k rozkazom **politikov, vyjadrujúcim SKUTOČNÚ MOC**¹⁷¹ a taktiež pri používaní **robotov**

¹⁶⁹ Napríklad lietadlo spotrebováva palivo počas letu, dôsledkom čoho bude algoritmika jeho riadenia, používaná pri plných nádržiach, chybná. T.j., ak by sme ju použili pri riadení, keď na palube zostala iba minimálna zásoba paliva. Tento efekt je ešte výraznejší, ak lietadlo počas letu zhadzujú náklad(veľký, štatisticky významný vo vzťahu k jeho maximálnej vzletovej hmotnosti). Týka sa to hlavne bombardérov, nosičov raketových systémov, tankovacích, zásobovacích a požiarnych lietadiel.

¹⁷⁰ My používame termíny typu „schéma riadenia“, a nie typu „princíp riadenia“, používané v technických variáciách teórie riadenia, keďže pod uvedeným termínom chápeme schému architektúry štruktúry, uskutočňujúcej proces riadenia. Prítom jedny a tie isté „princípy riadenia“ môžu byť realizované na osnove rozličných schém riadenia.

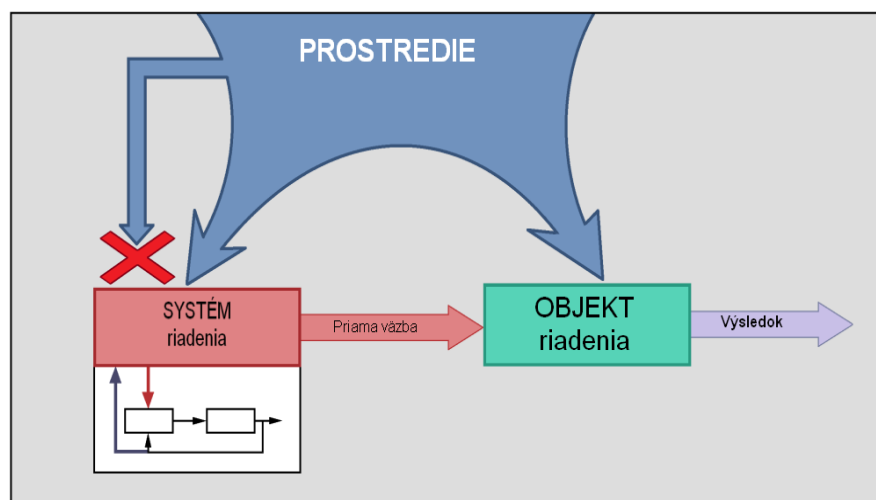
¹⁷¹ Skutočná moc a publicita sa z princípu vylučujú. Z pohľadu globálno-lokálnych konceptuálno-technologických operácií a ich bezpečnostných štandardov, nesmie byť vaše meno a tvár, ako **skutočného** politika(managéra) známe. Ak pri egokoncepte vznikne čo i len podozrenie, že vôbec existujete, je vaša operabilita od toho momentu výrazne narušená. To vylučuje mediálne známe osoby, p-Oslancoch, manažérov firiem typu Penta a J&T, US Steel, ČEZ, atď.. v stredoeurópskom priestore, ako politicky vplyvné osoby objektívne reálnej politiky. O rôznych ppp-rezidentoch(prediktorových podvedomých proxy rezidentoch) a prímeroch, či iných celebritkách multimeédiálnej virtuálnej reality ani nehovoriac. V tomto zmysle ide len o štandardný nevyhnutný informačný šum zadymovania zväzku bojových lodí na otvorenom mori globálnej uni-vers politiky. Maskovanie, a-deológia pretrvávajúceho konceptu

v nebezpečnom prostredí¹⁷²(aj keď v davovo-„j-elitárnej“ spoločnosti politici zriedka kedy nepredstavujú robotov - biorobotov).

PROGRAMOVÉ RIADENIE

Vonkajšie spätné väzby po zapojení schémy do procesu riadenia v uzavretom systéme: priebežné informácie o stave vonkajšieho prostredia pozícii objektu v nej sa v systéme riadenia nevyužívajú.

SCHEMA PROGRAMOVÉHO RIADENIA



Obr. 52

Riadiaci signál sa javí byť funkciou času a niekedy aj informácií putujúcich po kanáloch vnútorných spätných väzieb. Výsledok pôsobenia všetkých rušivých vplyvov na správanie sa objektu sa vypracováva v štádiu projektovania a vytvorenia objektu(prípadne jeho modelu) a(alebo) systému jeho riadenia a programu riadenia. Úroveň maximálnej možnej kvality riadenia sa javí byť funkciou adekvátnosti programu riadenia vo vzťahu k reálnym podmienkam jeho realizácie. Uzavretý systém totiž nereaguje na reálne vplyvy vonkajšieho prostredia. Správanie sa systému nie je pružné.

PROGRAMOVO - ADAPTÍVNE RIADENIE

Vonkajšie spätné väzby v systéme existujú. Riadiaci signál sa javí byť funkciou reálnych parametrov A. vonkajšieho prostredia a B. uzavretého systému. Informačné toky o stave A a B plynú po vonkajších a vnútorných spätných väzbách. Zároveň sa javí byť riadiaci signál aj jednoznačnou funkciou programu(zákona, algoritmiky riadenia) v tom zmysle, že rovnakej informácie postupujúcej tokmi spätných väzieb, vždy zodpovedá jeden a ten istý riadiaci signál. Túto zhodu reakcií „vstup - výstup“ možno chápať aj v zmysle zhody štatistických charakteristík riadiaceho signálu informácie postupujúcej tokmi spätných väzieb. Reakcia systému na impulz je do istej úrovne pružná v tom zmysle, že riadiaci signál a reakcia uzavretého systému na nejaký impulz(signál, poruchu..), je funkciou týchto impulzov.

„samo“riadenia sa aktualizuje podľa zmeny prostredia. Zemepisnej šírky a dĺžky, ročného obdobia, vegetácie, počasia,..pseudonáboženstiev..Jednoducho ad hoc podľa stupňa vývoja kultúry. Niekde v rozptyle od geniálneho japonského kormidelníka(z gr.„kybernet“) nomen omen Samosato, až po Cisára Nahého. „Poslední prvými budú, až keď cisárovi nové šaty na zem padnú.“

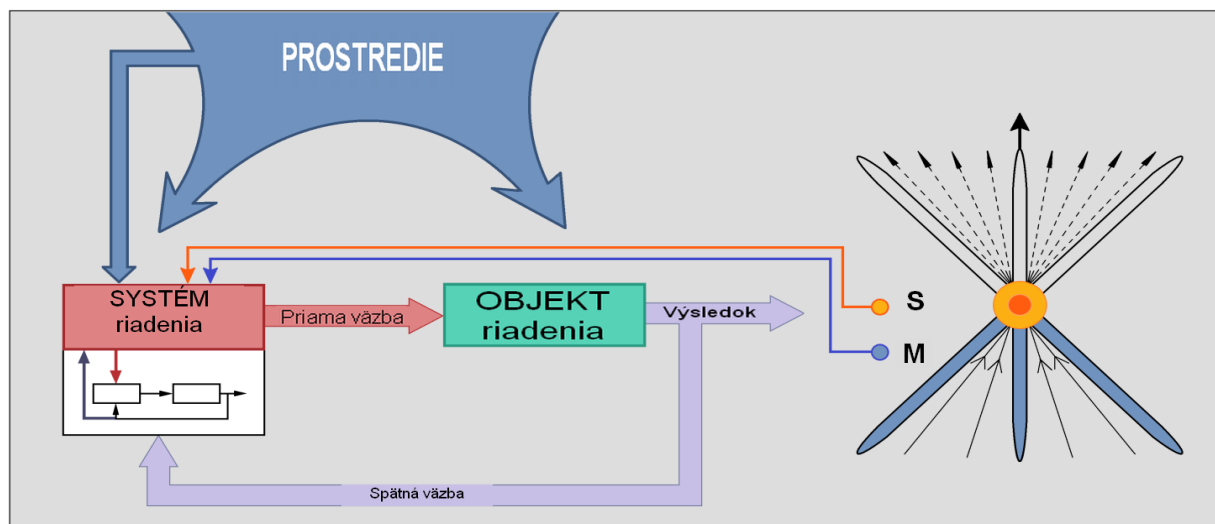
¹⁷²

Veľké podmorské hĺbky, jadrové reaktory, bojové pole, vulkány,..a pod.

Programovo – adaptívna schéma môže realizovať rôzne princípy riadenia. Uvedieme dva najčastejšie spomínané:

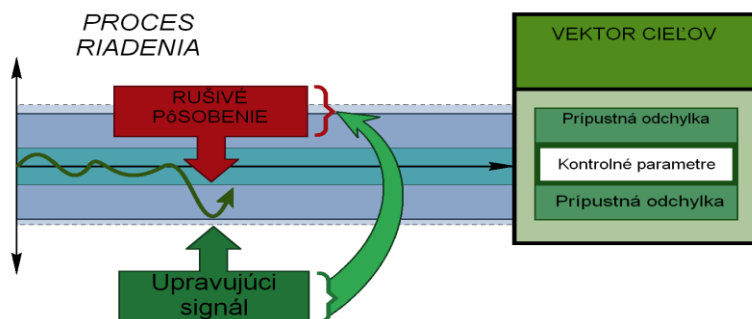
1. riadenie podľa impulzu
2. riadenie podľa odchýlky

PROGRAMOVO - ADAPTÍVNE RIADENIE



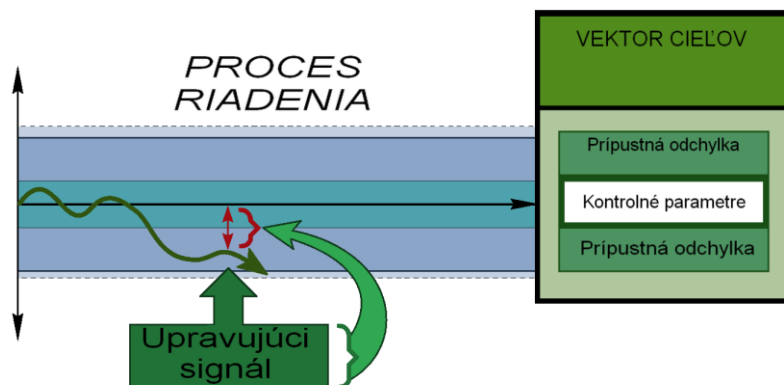
Obr. 53

V 1.prípade systém riadenia vypracováva riadiaci signál na osnove merania bezprostredného rušivého pôsobenia v procese riadenia.



Obr. 54

V 2.prípade systém riadenia vypracováva riadiaci signál na osnove merania kontrolných parametrov a hodnotenia ich odklonu od mier(čísel, parametrov) charakterizujúcich ideálny režim riadenia. Pri nevyhnutnosti môžu byť aj oba systémy skombinované v jednom a tom istom systéme.



Obr. 55

Predpokladajme, že projektujeme(navrhujeme) systém automatického riadenia teplotného režimu v miestnosti. Môžeme ho zostrojiť tak, ohrievače sa budú zapínať dôsledkom systémom registrovaného znižovania teploty pod definovaný bod. V tomto prípade by išlo o realizáciu princípu riadenia podľa odchýlky. Môžeme však zostrojiť systém uvedeného určenia aj inak. Keďže teplota v miestnosti obyčajne padá potom, ako sa zníži priemerná denná teplota vonkajšieho vzduchu. Následne ochladnú steny miestnosti a začne do nej prúdiť chladný vonkajší vzduch. Máme teda možnosť registrovať teplotu vonkajšieho vzduchu(parameter objemnejšieho nadradeného systému) a vypočítať priemernú dennú teplotu. Tak môžeme vydať signál na zapnutie ohrievačov vo zvolenom režime okamžite v prípade zníženia priemernej dennej teploty na definovanú prahovú(hraničnú) hodnotu bez toho, aby sme čakali na moment, keď steny vychladnú a začne sa ochladzovanie miestnosti. Okrem toho môže byť režim fungovania ohrievača funkciou rozdielu priemernej dennej teploty a priebežnej hodnoty teploty v miestnosti. V poslednom prípade sa v programovo-adaptívnej schéme riadenia budú spájať oba princípy riadenia:

1. podľa rušivého impulzu a
2. podľa odchýlky

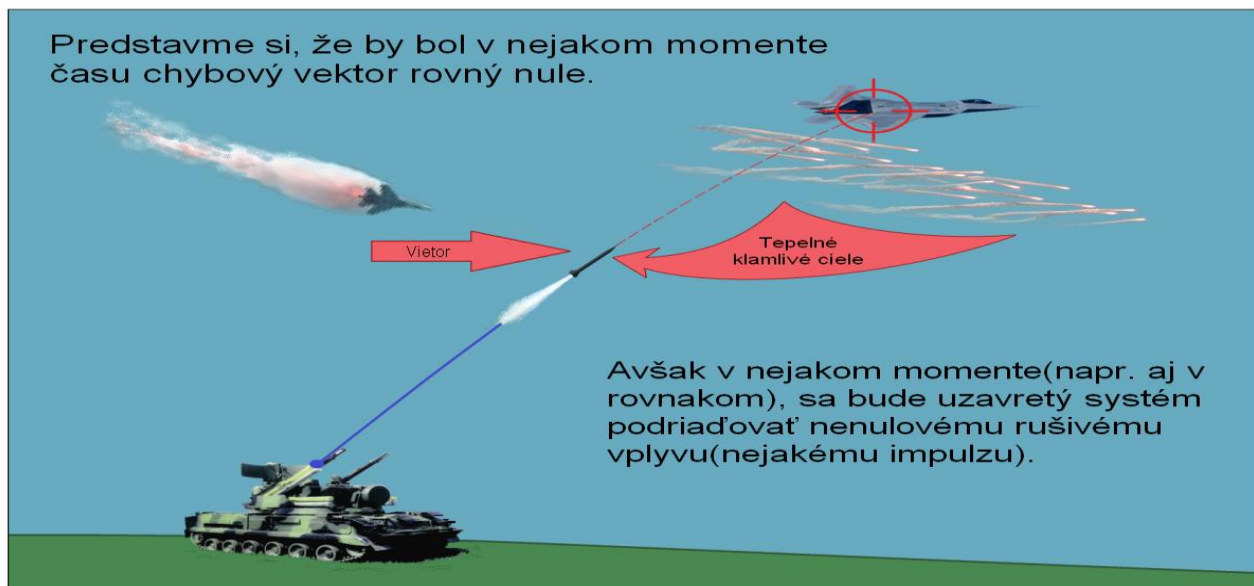
V prípade, že nemáme možnosť merať kontrolný parameter bezprostredne(priamo) **v procese riadenia**(t.j. vo vzťahu k nemu sú prerušené vonkajšie a vnútorné spätné väzby), môžeme miesto priamemu meraniu sa nepoddávajúcej hodnote kontrolného parametra, využiť jeho nepriamu hodnotu na princípe jeho sprievodných(odvođených = derivovaných), integrálnych a iným spôsobom s ním informačne zviazaných parametrov, ktoré je možné zmerať priamo(bez-prostredne). Avšak v tomto prípade má programovo-adaptívne riadenie vlastnosť časom(s plynutím procesu) neobmedzene kumulovať chyby rozladenia(odchýliek) kontrolného parametra(príp. parametrov). Príčinou neohraničeného hromadenia chýb riadenia kontrolných parametrov je hromadenie chýb merania a spracovania(transformácie) zmeraných veličín v procese nepriameho hodnotenia nevyhnutnej charakteristiky.

Príkladmi chýb takéhoto druhu sú každoročné záznamy námorných katastrof, keď boli navigátori, nevidiac breh v priebehu niekoľkých týždňov a počas zlého počasia nevidiac slnko a hviezdy, prinútení určiť polohu lode podľa výpočtov. T.j. zahrňujúc chyby v meraní rýchlosti pohybu, chyby v hodnotení vplyvu vetra a prúdov, nepresnosti chodu lodných hodín, chybných údajov kompasov, atď. Tak stratili presné koordináty vlastnej polohy a zomreli na skalách, ktoré sa podľa ich výpočtov mali nachádzať o mnoho míľ ďalej. Rovnaký je aj mechanizmus hromadenia(kumulácie) chýb inerciálnymi¹⁷³ navigačnými systémami, používanými v raketovo-

¹⁷³ Vzťažnými systémami, kde subjektívne definujeme, zvolíme nejaký „počiatok“, pevný bod systému, od ktorého počítame jednotlivé určené miery(vzdialenosti, váhu, čas, svetelnosť, vôňu,..príjemné a nepríjemné pocity..). Pre meranie priestoru(mathérie = priamo vnímateľná „hmota“ spolu s elektromagnetickými, gravitačnými poľami, ..atď. .. až po tzv. „biopolia“, vákuum,..či myšlienky a tzv. dušu s ich informačnými nosičmi apod.) poznáme napr. kartézsky súradnicový(koordinátny = usporadúvajúci) systém. Viď učebnica matematiky pre 1. a 2.ročník Gymnázii. V skratke ide o zvolený etalónový systém noriem A. počiatku a B. konkrétnych definovaných mier.

kozmickej technike, ponorkách a vojenských systémoch, v ktorých sa priebežné koordináty objektu určujú na osnove definovania východných koordinát, merania zrýchlení a ich dvojnásobného integrovania¹⁷⁴.

Kvalita riadenia je pri použití programovej schémy nižšia v porovnaní s programovo-adaptívnou pri rovnakej algoritmike modelovania správania sa objektu, postavenej na princípe formovania riadiaceho signálu. No aj možná kvalita riadenia pri programovo-adaptívnej schéme sa môže ukázať byť nižšou(nedostatočnou) vo vzťahu k minimálnej nevyhnutnej úrovni vo vzniknutých podmienkach.

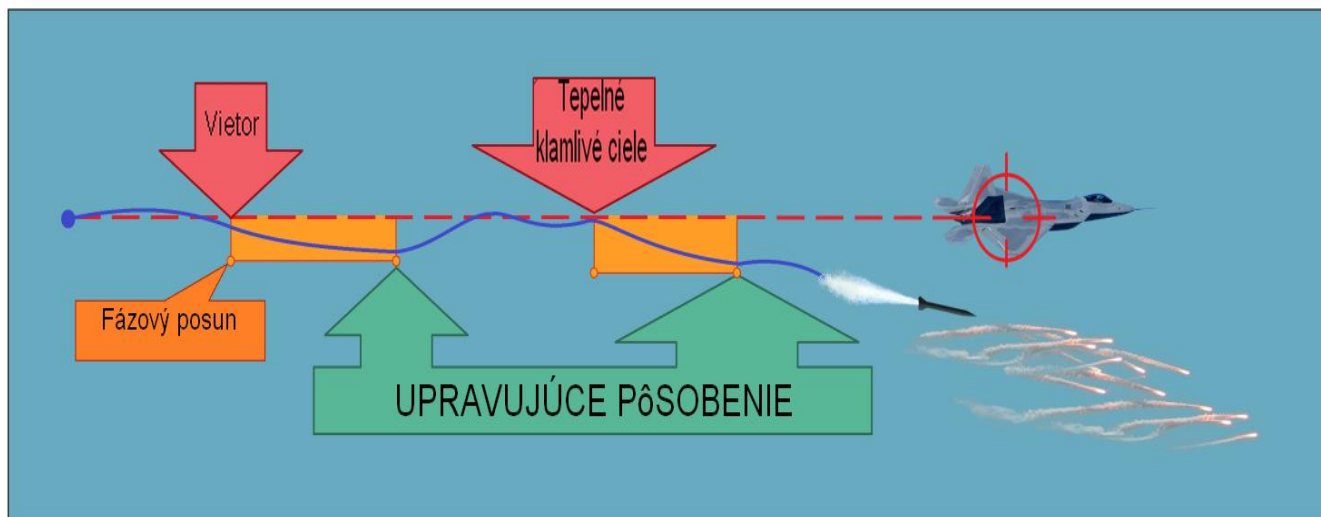


Obr. 56

Predstavme si, že by bol v nejakom momente času chybový vektor rovný nule. Avšak v nejakom momente(napr. aj v rovnakom), sa bude uzavretý systém podriaďovať nenulovému rušivému vplyvu(nejakému impulzu). Ak by do sústavy uzavretého systému vošiel ideálny systém riadenia, tak by formovala riadiaci signál tak, že riadiace pôsobenie by v každý moment času presne kompenzovalo(vyrovňalo, vyvážilo) rušivé impulzy. Dôsledkom toho by si vektor chýb riadenia zachovával svoje nulové hodnoty neohraničene dlhú dobu.

Vo väčšine prípadov sa však rušivé vplyvy nepodliehajú priamemu meraniu. T.j. nie je možné merať ich priamo, resp. nie všetky. No aj keď niektoré zmerať môžeme, tak existuje tzv. prah vnímania meracích prostriedkov veličín všetkých faktorov. Na osnove informácii o nich sa formuje riadiaci signál. Informácia sa pri predávaní(transfere) skresľuje do istej miery už aj v samotnom systéme. Systém riadenia potrebuje istý čas na formovanie a prenos riadiaceho signálu. Prostriedky riadenia tiež disponujú ohraničeným reakčným časom(rýchlosťou reakcie s príslušným časovým oneskorením). Samotný objekt riadenia disponuje(vlastní, je majiteľom) charakteristikami zotrvačností(robustnosti) a potrebuje istý nevyhnutný čas na reakciu voči rušivému vplyvu. Dôsledkom toho je rušivé pôsobenie objektu tiež schopné набраť istú zotrvačnosť a vyžaduje silnejšie riadiace pôsobenie, aby sme vrátili objekt do pôvodného(alebo iného želaného) režimu. Treba mať však na pamäti, že objektu nevyhnutne bude treba aj čas na reakciu na riadiacu činnosť.

¹⁷⁴ Prvý integrál podľa času je rýchlosť a druhý je aktuálny stav. Viď obrátený postup derivačných metodík analýzy statických, kinematických(1.derivácia podľa času) a dynamických(2.derivácia podľa času) systémov v oboroch aplikovanej fyziky, biofyziky, fyziológie a praktickej psychológie riadenia(tvorenia, strojenia, konštrukčného inžinierstva). Podrobnejšie v skriptách 3.,4.,5. a 6.semestra všeobecnej časti štúdia na Sjf STU, čiastočne Fa STU a SvF Slovenskej technickej univerzity Bratislava – predmety: Statika, Kinematika, Dynamika, Pružnosť a pevnosť I. a II. v rámci základnej časti štúdia a zvlášť na odbornej špecializácii Biomedicínska kybernetika(KAM - Katedra automatizácie a merania).



Obr. 57

T.j. nielen napr. vodičova reakcia na zmenu situácie na vozovke má nevyhnutne isté oneskorenie, no aj samotný brzdomý systém, mechanizmus regulácie vstrekovania paliva cez plynový pedál, či prevody volantu a radiacej páky majú merateľné, resp. vypočítateľné, alebo minimálne odhadnuteľné, či štatisticky vypočítateľné reakčné časy.

Z uvedených dôvodov sa riadiaca činnosť, zodpovedajúca v nejakej miere ju vyvolávajúcemu rušivému vplyvu, v programovo-adaptívnej schéme riadenia nevyhnutne oneskoruje. Aj keď je sila(výkon) prostriedkov riadenia dostatočná na to, aby plne kompenzovala rušivý vplyv, nemôže byť plne využitá dôsledkom toho, že vždy je v procese riadenia prítomný fázový posun(oneskorenie) medzi rušivým impulzom a jeho kompenzujúcim riadiacim impulzom. Z tejto príčiny sa objekt vždy nachádza pod rušivým vplyvom faktorov, reálne registrovaných(zohľadňovaných) systémom riadenia. Nehovoriac o vplyve nezohľadňovaných faktorov: nerozpoznaných, vyhodnotených ako nepodstatných, nachádzajúcich sa pod prahom vnímania meracích zariadení(automatických čidiel, senzorov, alebo biologických zmyslov zvierat'a, či človeka) atď. Úmerne tomu je uzavretý systém kmitavým systémom, pretvárajúcim(transformujúcim) rušivé vplyvy spolu s riadiacou činnosťou do vektora chýb riadenia, ktorého zmeny nesú v udržateľnom procese tiež nevyhnutne kmitavý charakter.¹⁷⁵

¹⁷⁵ Riadenie je v tomto zmysle prechod z jedného udržateľného(v zmysle predikcie) rovnovážneho stavu do iného rovnovážneho stavu(v zmysle predikcie). Vyššia forma riadenia je pritom dostatočné(z pohľadu cieľového vektora) rozpoznanie počiatocne rušivých vplyvov a ich využitie na podporu urýchlenia, resp. optimalizácie procesu, či v prípade priamej „nepotrebnosti“ využitie na vzájomnú elimináciu jednotlivých rušivých vplyvov. V sociálnom inžinierstve prakticky známe pod politicko-vojenským heslom: „Divide et impera“ = „rozdeľuj a pan-uj“. Najlepšie aj samotný mozog jednotlivca a jednotlivé súčasti jeho kortexu, namiesto metodológie optimalizácie ich kooperácie. Tak, aby sa napr. pri ego-konceptuálnej akvizícii(modernom kolonializme) nejakého vojensko-ekonomického polygónu zdroje podprahovo obsadenej oblasti v žiadnom prípade nemohli prioritne používať pre potreby miestnej populácie(podvedomých otrokov). Ide o podporu výhodných objektívnych procesov a obmedzovanie tých, ktoré sú týmto analytických prognostikov vyhodnotené ako nevýhodné. Tak, ako šikovný pohodlný záhradkár tu poleje, pohnojí rastlinku(proces) a tam zas pristihne. Jedno-ducho, aby záhradka rástla TAK-MER harmonicky akoby „sama sebou“ a nikto najlepšie ani netušil, že existuje záhradkár(manažér, tvorca, stroja). Cit. známeho pruského filozofa, sociológa a vojenského teoretika(modelára) C.P.G. von Clausewitza: „Vojna je iba pokračovanie politiky inými prostriedkami“. Včítane prebiehajúcej in-formačnej (studenej = ekonomickej, ideologicko-pseudonáboženskej, chronologickej a konceptuálnej na princípe agregátnych modulov riadenia podvedomia, či tzv. matricových operácii).

Potreba zmenšovania vektora chýb riadenia nás privádza k schéme „**prediktor-korektor**“ = predukazovateľ-opravár, „prednaznačovateľ-opravár“, prorok-opravár. Zmysel výrazu „pred-ukázať, ukázať vopred, prednaznačiť“ je objemnejší, ako zmysel slova „predpovedať“. V západnej a aj v našej odbornej literatúre bol však prijatý termín „prediktor-korektor“. Nie však vo všeobecnom manažérskom(stroj-árskom, tvoriacom) zmysle, ale v ohraničenom: v technike a numerickej matematike¹⁷⁶. Vysvetlili sme si teda po slovensky osobitosti chápania výrazu „prednaznačovateľ – opravár“ a nie „prorok-opravár“, či „predpovedateľ-opravár“ v našej kultúre. Za uvedených podmienok môžeme teraz použiť aj v západnej odbornej literatúre používaný termín „prediktor-korektor“, pričom rozšírime oblasť jeho použitia do kontextu dostatočne **všeobecnej teórie riadenia**.

RIADENIE PODĽA SCHÉMY PREDIKTOR-KOREKTOR

Je zostrojené na osnove prognostiky v *samotnom procese riadenia* správania sa uzavretého systému vychádzajúc z informácii o aktuálnom stave a predchádzajúcich stavoch uzavretého systému spolu s vplyvom vonkajšieho prostredia na neho.

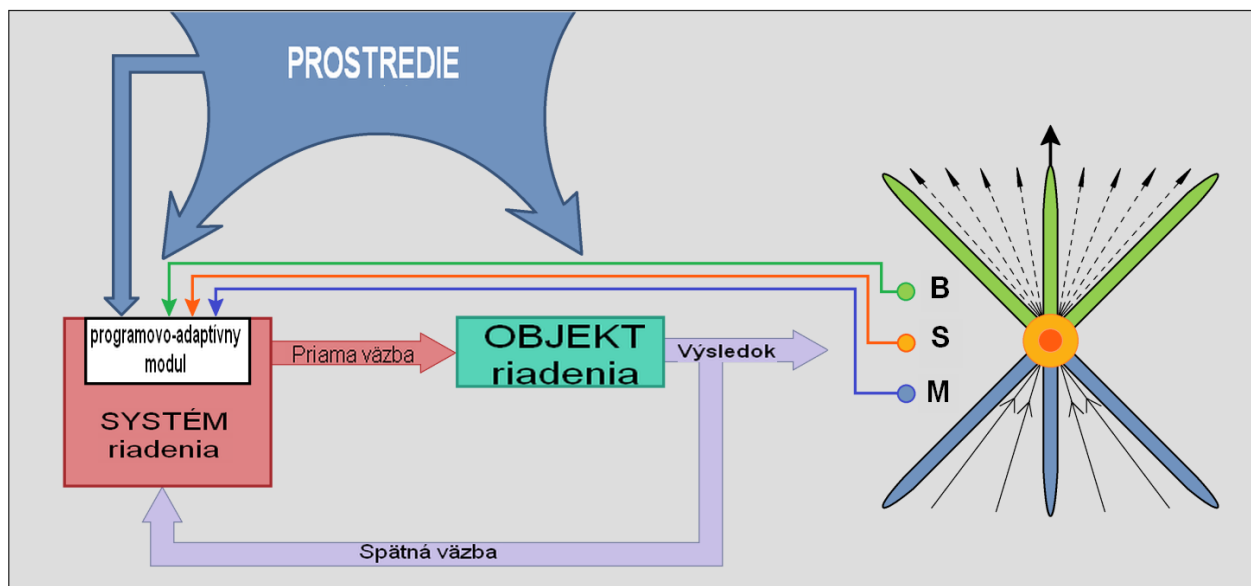
V tomto principiálnom rozlíšení schémy riadenia prediktor-korektor od programovej a programovo-adaptívnej schémy riadenia, v ktorých je riešenie úlohy prognostiky úplne vytesnené za hranice fungovania schémy v procese riadenia. T. j. prognostika, ako základ udržateľného riadenia je mimo kompetencii uvedených schém riadenia.

Štruktúrne-algoritmický systém riadenia, realizujúci schému prediktor-korektor, si môžeme podmienne(ne)teoreticky predstaviť ako súčet(kombináciu):

- prediktora vyplňajúceho funkciu prognózy a vypracovania zákona riadenia(pravidiel, programu riadenia) . Tomu zodpovedá 1.- 4.etapa plnej funkcie riadenia(osoby ovládajúce konceptuálne technológie)

¹⁷⁶ Termín „prediktor-korektor“ je názov jednej z metód numerickej matematiky. V nej sa postupnými priblíženiami nejakého počtu krokov(tzv. aproximáciou, resp. iteráciou) hľadajú riešenia úlohy. Pritom samotný algoritmus metódy predstavuje cyklus, v ktorom sa v postupnosti jedna za druhou vykonávajú dve operácie: 1. Prognóza riešenia a 2. Kontrola prognózy vzhľadom na uspokojenie potreby definovanej presnosti riešenia úlohy. Algoritmus finalizujeme(završujeme) v prípade, že prognóza zodpovedá potrebám určenej presnosti riešenia úlohy.

RIADENIE PODĽA SCHÉMY PREDIKTOR-KOREKTOR

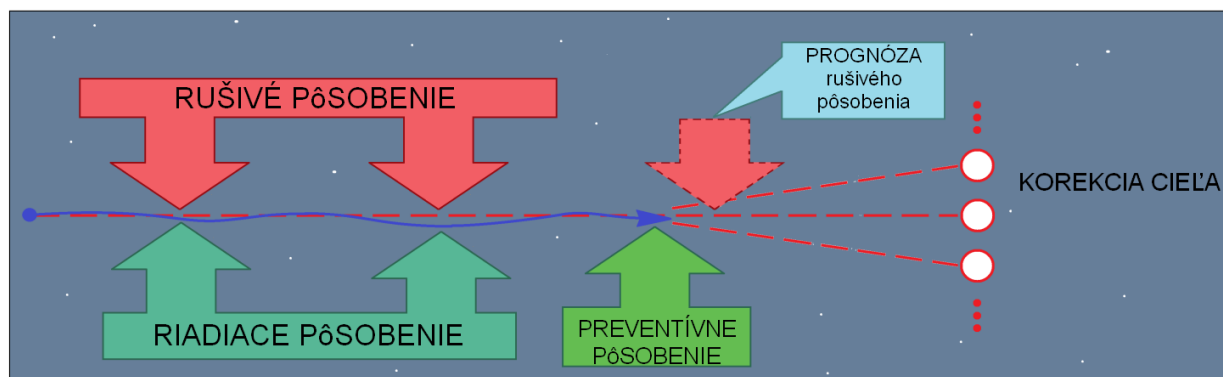


• Obr. 58

- programovo-adaptívny modul, ktorý riadi objekt na osnove zákona riadenia, vypracovaného prediktorom, adaptujúc ho na konkrétne okolnosti, v ktorých plynie proces riadenia. Tomu zodpovedá 5. – 7. Etapa plnej funkcie riadenia¹⁷⁷

Pritom sa **prognostická informácia vo forme zákona riadenia** pre-dáva(prináša, aplikuje) na vstup programovo-adaptívneho modulu systému riadenia.

Dôsledkom tohto systém riadenia reaguje nie len na už uskutočnené odchýlky uzavretého systému od ideálneho režimu, no i na tie, ktoré iba majú tendenciu sa udiat(v prípade, že je prognostikovanie dostatočne presné). Ak programovo-adaptívne riadenie uzatvára priame a spätné väzby cez už **realizovanú minulosť**, tak sa v schéme **prediktor-korektor** nejaká časť priamych a spätných väzieb uzatvára cez **prognostikovanú budúcnosť**. Informácia o uskutočnenej minulosti a o budúcnosti sa v schéme prediktor-korektor okrem predpovedania a vypracovávaní riadiacich signálov¹⁷⁸, tiež využíva ako základ minimalizácie(periodického



¹⁷⁷ Napr. bližšia a vzdialenejšia periféria tzv. Globálneho prediktora, parazita: t.j. rôzny klanoví a okultní zombi, „zasvätení“ tzv. lóží, dnešného zvráteného judaizmu a iných mafii, zvrátených cirkví včítane všetkých väčšinou dobromyseľných „náboženských“ hierarchov, verejní politici, bežný manažment, celebrity, vrátane vrcholových športovcov, Nobelovských a iných „legalizačných ideových“ komisií, atď.. samozrejme občas musia ako masku urobiť aj niečo správnejšie..

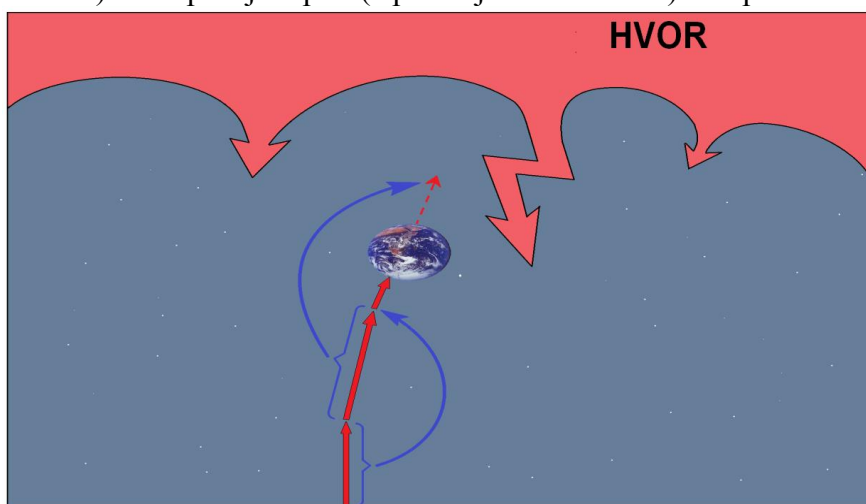
¹⁷⁸ Nepriameho štatisticky pravdepodobnostne predurčeného riadenia podprahových kulturologických stereotypov

Obr. 59

nulovania, eli-minácie¹⁷⁹) v procese riadenia obsahu vektora chýb, podmienenej kumuláciou(sčítavaním) prognostických chýb s plynutím času.

Pri porovnaní programovo-adaptívnej schémy a schémy prediktor-korektor na osnove **stavového vektora, využívaného programovo-adaptívnou schémou**, budú jednom a tomu istému stavovému vektoru v schéme prediktor-korektor zodpovedať rôzne riadiace signály. Dôvodom je, že v osnove prognózy prediktora-korektora stojí stavový vektor väčšieho rozmeru(viac hodnôt, dát), ako v programovo-adaptívnej schéme. Na osnove informácie, vychádzajúcej nad rámec identickej časti stavových vektorov, používaných v oboch schémach, bude prediktor-korektor ziskávať rôzne prognózy. To bude následne vyjadrené v rozličnosti riadiacich signálov, vypracovávaných v programovo-adaptívnych moduloch oboch schém riadenia. T.j. prediktor-korektor je „rozumnejší“ a zabezpečuje flexibilnejšie(pružnejšie), nešablónovité riadenie v porovnaní s predchádzajúcimi schémami.

Za situácie dostatočne vysokej presnosti prognózy zabezpečuje schéma **prediktor-korektor** najvyššiu kvalitu riadenia z toho dôvodu, že v množstve prípadov zredukuje **fázový posun** medzi rušivým vplyvom a riadiacou činnosťou na nulu(a pri nevyhnutnosti aj do záporných hodnôt: to sa týka predvídavého, odb. tzv. **predikčného riadenia**) zabezpečujúci plnú(a presnejšie dostatočnú) kompenzáciu rušivých vplyvov.



Obr. 60

¹⁷⁹ Eli-“božský”, Minoos..napr.labyrint(labrys = dvojité sekera) v praktickej okultistickej mystikos symbol jadra fasci(sekery v prútoch), odznaku „elitárnej“ moci. Príklad „nulovania“: „čistenie“ trhu a burzy sú systematicky riadené tzv. ekonomické krízy. Za vysvetlenie ich v princípe jednoduchého riadenia isto nedostanú skutoční ekonomickí inžinieri Nobelovu cenu. Skôr tí kúpení, kolaboranti, či pseudoinžinieri snažiaci sa všemožne dokázať „náhodnosť“ uvedených procesov. Tak, ako žreci, ktorí sa pridali k podpore kultov (j), „elit“ znacharmi sa stali. Ž-rec = osoba ovládajúca Života REČ. Chápajúca vo vysokej miere jazyk stvorenia, strojenia sveta, jazyk Boží, jazyk drobných jemných zmien v každodennom živote naznačujúcich optimálnu cestu každému Dieťaťu, Námetníkovi HNVR v tejto forme bytia in-divi-duálne. Ako sa hovorí: „Veriť. Ten, kto len slepo verí, vie, riť..s prepáčením.., no kto má mieru?“ T.j. neopája sa iba emóciami stereotypov, či slepým intelektom a ovláda jednotou vnemov a racionálne podmienených emócií svojho jedinečného stroja psychiky. Iba ten prechádza k aktívnej systematickej práci s intuíciou. T.j. vnímaniu miery a jej rozvíjaniu. Optimalizácii harmónie stvorenia, čo sa javí byť jednou z podstatných úloh druhu Homo sapiens sapiens. Ašpirant na Človeka tak dostáva priamo od HNVR morálne podmienený in-formačný náskok počas trvania priameho komunikačného zväzku(relígie) so svojim Otcom. Kritériá existencie relígie v tomto zmysle a hodnotenia jej kvality sme rozoberali už dávnejšie. Najvyšší audítor je aj tu Boh.

To umožňuje používať zdroje uzavretého systému na zvyšovanie rezervy udržateľnosti riadenia(safety buffer zone) a **produktivity**(výkonnosti) **uzavretého systému vo vzťahu k vektoru cieľov riadenia**. Pri druhých schémach riadenia tieto rezervy nemôžu byť využívané, alebo sú proste míňané na kompenzáciu tej zložky odklonenia(odchýlky) od ideálneho režimu, ktorá je podmienená fázovým posuvom riadiacej činnosti vo vzťahu k rušivému vplyvu(v porovnaní s teoretickým prípadom neprítomnosti fázového posuvu medzi rušením a riadiacou činnosťou).

10. PLNÁ FUNKCIA RIADENIA (TVORENIA), INTELEKT (INDIVIDUÁLNY A KOLEKTÍVNY)

Rôzne schémy riadenia majú rôzne možnosti podpory obsahovo rôznych koncepcií riadenia a im zodpovedajúcich cieľových funkcií riadenia. Preto aj v prípade, keď sa do osnovy (základu) riadenia zavádza rovnaký vektor cieľov, tak koncepcia riadenia a schéma riadenia sú vzájomne prepojené.

Koncepcia riadenia je časťou (fázou) plnej funkcie riadenia. V rámci DVTR je veľmi všeobecne používaným pojmom, termín **plná funkcia riadenia (PFR)**. Tento termín vo väčšej detailnosti rozvíja definíciu **riadenia**.

PFR je *objektívny jav (proces)* – predstavuje následnosť dejov, v ktorých sa realizuje proces riadenia v celom rozsahu identifikovaných (rozpoznaných) možností a príležitostí. Inými slovami, PFR zahŕňa celú algoritmiku riadenia objektu (procesu).

Etapy PFR sú uvedené v tabuľke (v 3.stĺpci sú parametre, ktoré je nevyhnutné kontrolovať v procese riadenia pri PFR):

Číslo etapy	Obsah etáp PFR	Obsah kontroly v etapách PFR
1.	Identifikácia faktoru prostredia, ktorý „tlačí na psychiku“, čím vyvoláva subjektívnu potrebu riadenia. (Riadenie v PFR začína práve tu.)	Je identifikovaný reálny faktor alebo do úlohy objektívneho faktora bol určený nejaký vymyslený alebo ilúzia. - riadiť možno len objektívne existujúce procesy alebo objektívne možné procesy - realizovateľnosť tejto etapy PFR predpokladá predchádzajúcu akumuláciu (nahromadenie) minima informácií o prostredí, ktoré vplýva na subjekt, pretože v opačnom prípade nie je schopný rozpoznať ovplyvňujúce faktory v ich celom spektre.
2.	Formovanie stereotypu rozpoznávania faktoru vonkajšieho	V podstate sú to otázky metrologickej konzistencie identifikácie faktora na seba

	prostredia pre budúcnosť a jeho rozšírenie v kultúre spoločnosti.	nezávislými pozorovateľmi - je nevyhnutné identifikovať a preanalýzovať zoznam parametrov, ktoré charakterizujú prítomnosť faktora potrebného riadenia a určiť metrológiu vo vzťahu každého z parametrov (cez orgány zmyslov alebo prístrojovo, alebo oboje, ako aj ďalšie).
3.	Stanovenie cieľov vo vzťahu k identifikovanému faktoru. V podstate stanovenie cieľov predstavuje formovanie vektora cieľov riadenia v súvislosti s týmto faktorom a zavedenie tohto vektora cieľov do celkového vektora cieľov subjektu (manažéra). Stanovovanie cieľov môže zahŕňať aj riešenie o stabilite čiastkových cieľov v zmysle predpovedateľnosti, hoci to môže byť presunuté do 4. etapy PFR.	Analýza cieľov, metrologická konzistencia každého z nich. Analýza štruktúry vektora cieľov pre zistenie defektov (vzájomne sa vylučujúcich cieľov, narušenie poriadku priorit cieľov, opakovanie rovnakých cieľov v rôznych prioritách atď.).
4.	Formovanie základnej a osobných koncepcií riadenia pre každý cieľ v zostave vektora cieľov (t.j. cieľové funkcie riadenia, ktoré dohromady tvoria základnú koncepciu) na základe riešenia úlohy o stabilite v zmysle predpovedateľnosti správania sa objektu (procesu) pod vplyvom vonkajšieho prostredia, vlastných zmien objektu a riadenia.	Či je riešená a ako úloha prognostiky vplyvu identifikovaného faktora v č. 1 a možnosti dosiahnutia stanovených cieľov vo vzťahu k nemu. Či existuje všeobecná koncepcia riadenia a ako je do nej zahrnutá vlastná koncepcia riadenia podľa cieľov, spojená s identifikovaným faktorom č.1.
Číslo etapy	Obsah etáp PFR	Obsah kontroly v etapách PFR
5.	Zavedenie všeobecnej základnej koncepcie do života – organizácia nových alebo reorganizácia existujúcich riadiacich štruktúr, ktoré nesú cieľové funkcie riadenia.	V aspektoch sociálnych aplikácií: Riadenie projektov v praxi znamená rozdelenie osobnej zodpovednosti za rôzne etapy projektu medzi rôznymi ľuďmi, rozdelenie právomoci a rozmanitých zdrojov medzi nimi, ktoré sú nevyhnutné pre výkon ich funkcií. Je potrebné sa zamerať na identifikáciu a zabezpečenie konzistencie toho sieťového modelu, v ktorom sa nachádza činnosť štruktúry, ktorá nesie vlastnú koncepciu riadenia vo vzťahu k faktoru identifikovaného v č. 1.
6.	Kontrola (pozorovanie) činnosti štruktúr v procese riadenia, ktoré sú nimi vykonávané a koordinácia	V aspektoch sociálnych aplikácií: Kontrola a monitorovanie projektu na základe jeho sieťového modelu a činnosti štruktúr

	vzájomných interakcií (pôsobení) rôznych štruktúr.	i zodpovedných osôb, ktoré osobne zodpovedajú za činnosť zverenej štruktúry.
7.	Zlepšovanie existujúcej koncepcie v prípade nevyhnutnosti.	Analogické 1.- 4. etapám PFR
8.	Likvidácia existujúcich štruktúr a uvoľnenie využívaných zdrojov v prípade nepotrebnosti alebo ich udržiavanie v práceschopnom stave do následovného použitia.	V aspekte sociálnych aplikácií: V prípade likvidácie: kto bude príjemca a správca výsledkov činnosti? A ďalej, čo s uvoľnenými zamestnancami a marketing nepotrebného zariadenia. V prípade zachovania v práceschopnom stave riešiť otázky týkajúce sa personálnych kádrov a ich udržiavania na zodpovedajúcej profesionálnej úrovni, dodávky nových zariadení.

Etapy č.1 a č.8 sú v PFR vždy prítomné. Etapy č.2 až č.7 možno skombinovať alebo ešte hlbšie detailizovať, čím vytvoria kontinuálny sled niektorých menších „etáp“ v súlade s potrebou praxe.

Ak sa v reálnom procese riadenia (tvorenia) nejaké etapy PFR neprejavujú, tak to znamená, že riadenia sa nerealizuje v plnej funkcii: t.j. niektoré etapy PFR sa realizujú za hranicami *objektu (procesu), ktorý nie je riadený v plnej funkcii*.

Ako už bolo uvedené v kapitole 4, z hľadiska teórie a praxe riadenia – význam in-formácie charakterizujúcej proces riadenia ako taký, klesá v nasledujúcom poradí:

1. in-formácia o procesoch, ktorých priebeh umožní odhaliť možnosti toho, že priebeh procesu riadenia sa v budúcnosti môže odkláňať od normálnych parametrov;
2. **objektívne sa objavili (vznikli)** možnosti toho, že priebeh procesu riadenia sa v budúcnosti môže odkloniť od normálnych parametrov;
3. možnosti sa začali realizovať a vyvolali tendenciu odklonu priebehu procesu riadenia od normálnych parametrov;
4. priebeh procesu sa odklonil od normálnych parametrov, no ešte sa nachádza v prípustných hraniciach;
5. odklonenie parametrov procesu na samotnej hranici prípustného;
6. proces sa dostal za prípustné hranice.

In-formácia má prakticky nulový riadiaci význam, ak zistíme, že vyššie uvedené body neexistujú a proces riadenia prebieha normálne.

Pri vytváraní riadiaceho pôsobenia je potrebné si objasniť ešte jeden aspekt možností a tendencií. Odhaľovať sa môžu nielen nežiadúce možnosti (priebehy), ale aj pozitívne možnosti, ktorých realizácia umožní významne zlepšiť kvalitu riadenia. To isté sa týka aj tendencií.

Použiť pri riadení odhalené možnosti a vznikajúce tendencie oboch kategórií je však možné len v schéme prediktor- korektor. Programovo-adaptívne schémy riadenia sú k týmto objektívnym faktorom slepé a vo

vzťahu k negatívnym možnostiam a tendenciám pracujú veľmi spomalene, pričom pozitívne možnosti a tendencie sú v nich nerealizovateľné.

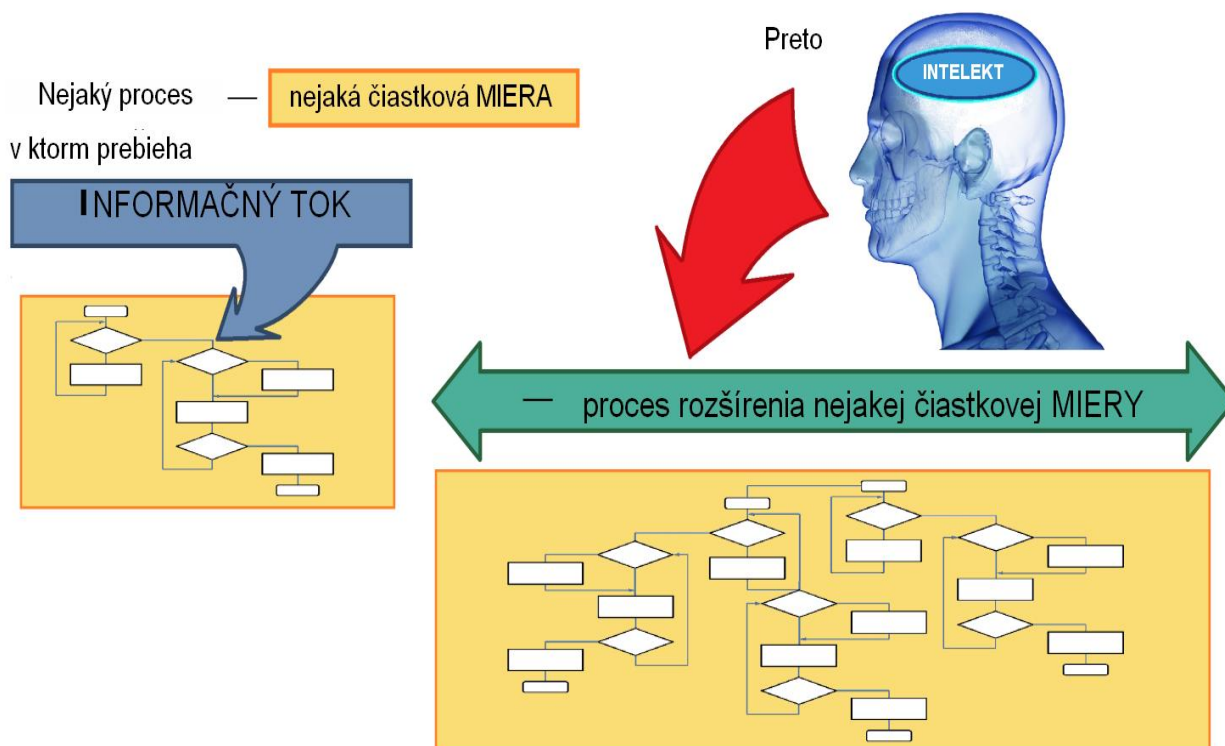
Z toho dôvodu:

PFR sa môže realizovať iba v **intelektuálnej schéme riadenia** (rôznorodé schémy riadenia prediktor – korektor), ktorá predpokladá tvorivosť systému riadenia – subjektu (tvorcu, manažéra), a to minimálne v nasledujúcich oblastiach:

1. **identifikácia faktorov prostredia, ktoré vyvolávajú potrebu riadenia alebo zmenu jeho charakteru;**
2. **formovanie vektorov cieľov;**
3. **zdokonaľovanie metodológie a návykov prognózy (predikcie) pri riešení otázky stability v zmysle predpovedateľnosti (predvídateľnosti) pri formulácii úlohy riadenia (tvorenia) a (alebo) v procese riadenia podľa schémy prediktor - korektor.**

Efektívna osobná kultúra poznania a tvorivosti – je objektívna nevyhnutnosť pre manažéra (tvorcu, s-troj-cu), ak nechce byť „zombie-automat“ (bio-robot), ktorý nesie nejaké zvonku na neho uložené funkcie, v tom alebo inom procese riadenia a želá si konať v lone Božej Prozreteľnosti (Plánu). Tým viac, že iba Boh ovláda schopnosť Rozlíšenia – bez toho je prvá etapa PFR vo všeobecnosti nerealizovateľná a v osobitých prípadoch realizovateľná s viac či menej existujúcimi ohrozeniami.

• • •



Obr. 61

Miesto slov „rozum“, „um“, „mysel“ budeme používať slovo „**intelekt**“, pod ktorým sa chápe samomeniaci a samoadaptujúci sa algoritmus výberu, konverzie (trans-formácie, premeny) in-formácii. Výsledkom jeho činnosti vznikajú in-formačné moduly, ktoré boli danému subjektu predtým neznáme a v hotovom tvare sa do neho zvonku nedostali.

Každý algoritmus - je nejaká čiastková miera, v ktorej pretekajú in-formačné toky. Preto intelekt – je proces rozšírenia (expanzie) nejakej čiastkovej miery.

Čo je a v čom je podstata objektívneho javu, ktorý sa nazýva „intelekt“?

To je vcelku nejasné, najmä pre vedomie (človeka) opierajúce sa o svetonázor, ktoré neuznáva in-formáciu mimo ľudskej spoločnosti ako objektívnu kategóriu, alebo pre vedomie predpokladajúce, že človek – je jediná bytosť, ktorá disponuje intelektom. Alebo že intelekt je vždy lokalizovaný podľa princípu: jeden intelekt = množstvo (taktiež aj heterogénnych) nositeľov jeho rôznych fragmentov, vrátane aj takých nositeľov, čo vlastný intelekt nemajú.

No, ak hovoríme o riadení dostatočne široko, tak intelektuálny faktor je vždy prítomný pri riadení a samoriadení v PFR, bez závislosti nakoľko a ako si človek intelekt vo všeobecnosti predstavuje a bez závislosti rôznych spôsobov jeho prirodzenej existencie a realizácie v umelých technických vytvoroch samých ľudí.

V mnohých uzavretých systémoch pracuje intelekt počas realizácie koncepcie riadenia, aj v prípadoch straty alebo paralýzy intelektu. V takých systémoch dochádza k strate kvality riadenia v väčšom alebo menšom stupni, až do plného kolapsu koncepcie riadenia. Práve preto aj došlo k paralýze intelektu v straníckom aparáte KSSZ, v dôsledku vernej (p)oddanosti a dogmám, ktoré odtrhli psychiku členov strany od ozmysleného vnímania života. Z rovnakých príčin predtým padol aj cárizmus a z rovnakých príčin zahynie aj „demokracia“, na západný spôsob.

Nevyhnutosť zvýšenia kvality riadenia v technickej sfére vyvolala mnoho vedecko-technických riešení s tematikou „umelý intelekt“. Konfrontácia rôznych sociálnych skupín v celej histórii ľudstva vytvorila množstvo metód zdržiavania, blokovania a narušovania kultúry cudzou intelektuálnou činnosťou a mnoho metód stimulácie, pseudostimulácie a zdokonaľovania kultúry vlastnou intelektuálnou činnosťou. Oba vyššie uvedené aspekty činnosti ľudskej spoločnosti sú z pohľadu problematiky intelektu tesne spojené s odpoveďou na otázku:

Je intelekt všeobecný prírodný jav a ľudský intelekt je len jeden z mnohých? A zároveň umelý intelekt je skutočný intelekt, ale dosť často len protéza vlastného intelektu človeka, ktorý si neželá alebo nevie využívať svoj vlastný?

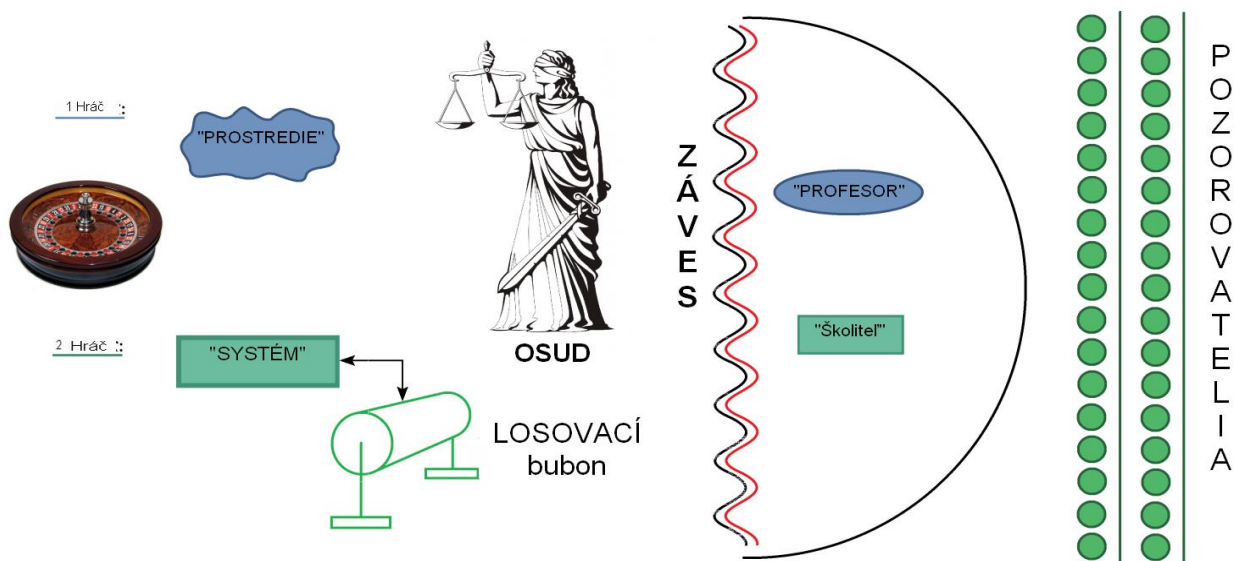
Alebo je ľudský intelekt unikátny a „umelý intelekt“ je jeho výtvor, ktorý má s ľudským intelektom len spoločný názov, ale vnútornou kvalitou sa v podstate od neho odlišuje?

Aby sme dostali jednu z možných odpovedí na tieto otázky: špekulatívne zostrojíme nejaký informačno-algoritmický proces založený na vedome bezintelektuálnych elementoch a na algoritmoch (pravidlách činnosti), ktoré si nevyžadujú účasť intelektu.

V prírode je všetko podriadené hierarchii pravdepodobnostných predurčení, čo sa prejavuje v štatistike pozorovaných javov. Z toho dôvodu si modelovanie mnohých procesov, ktoré prebiehajú v prírode

a spoločnosti vyžaduje modelovanie pravdepodobnostných predurčení. Na toto modelovanie sa používajú rôzne druhy štatistických modelov, ktoré môžu zahŕňať generátory náhodných čísel, t.j. analógov životných náhodilostí v modeloch.

Jeden z najznámejších generátorov náhodných čísel (jednoznačne nepredvídateľných minimálne pre väčšinu ľudí) je hra ruleta. Ruleta vo svojej primitívnej forme predstavuje „tanier“, vnútri ktorého sú pozdĺž lému umiestnené kruhové drážky s bunkami, v ktorých sú napísané čísla. V centre „taniera“ je vertikálna os, na ktorú je nasadený kríž. Krížu sa odovzdá rotácia a do „taniera“ sa vhodí guľôčka. Guľôčka sa poháňa čepeľami po „tanieri“ (spodná časť ktorého sa v niektorých konštrukciách rulety tiež otáča) dovtedy, pokiaľ sa kinetická energia otáčavého kolesa rulety a guľôčky nevyrovná. Následne guľôčka padne do jednej z buniek a zastaví sa v nej. V závislosti od vypadnutého čísla a stávk, ktoré urobili hráči ešte pred vhođením guľôčky, krupier-bankár rozdeľuje výhry a prehry medzi svojou „bankou“ a hráčmi. Guľôčka nemá konštantné kinematické spojenie s rotujúcim kolesom ani s „tanierom“ a pri pravidelnej kruhovej forme „taniera“, jeho vodorovnom umiestnení, vylúčením skrytých brzdných síl apod. je zabezpečená ochrana záujmov hráčov od podvodov ktoréhokoľvek hráča alebo krupiera. Pravidla hry sú také, že pravdepodobnostne predurčujú, že výhercom je vždy - majiteľ kasína.



Obr. 62

Hru ruletu masovo ukazovali vo filme „Bluff“, kde A. Chalentano „rozbil bank“, keď vsadil na nulu. Rôzne teleshow typu „intelektuálne kasíno“ sú len zjednodušené varianty rulety bez guľôčky, kde sa rotujúce koleso nahradilo strelkou-ukazovateľom. Teleshow tohto typu slúžia na odvedenie intelektuálnej sily masy ľudí na nepodstatné veci, čo je nevyhnutné majiteľom zákulisných sponzorov podobných programov, aby bolo možné podvádzať národ, pokiaľ sa ten pozerá na rôzne teleshow.¹⁸⁰

¹⁸⁰ To isté sa týka rôznych TV seriálov s rôznymi klamlivými bublinami a marazmom. Navyše emocionálne nastavenie (hodnotenie do vedomia prichádzajúcich in-formácií po spracovaní podvedomím, vcítenie sa do života hrdinov seriálov) sa formuje týmito seriálmi, ale nie skutočnými životnými udalosťami samých ľudí. Následkom toho dochádza k deformácii (skresleniu) emocionálno-zmyslového systému psychiky „otrokov“ seriálov a ich intelekt nevyhnutne stráca nejakú časť svojej práceschnopnosti pri riešení ich vlastných reálnych problémov.

Vypúšťanie vášní a emocionálny ventil negatívnej energie pritom existuje, no *chápanie procesov* nerastie, hoci intelektov, tvorivých skupín, scénaristov pracuje veľa...avšak nie na riešení problémov spoločnosti. Dokonca koeficient spoločensky prospešnej intelektuálnej činnosti je pri tomto blízky nule. A práve to potrebuje nad-,elitárny“ (globálny) prediktor.

• • •

Rozanalyzujeme situáciu: existujú dvaja hráči majúci mená „Prostredie“ (okolité) a „Systém“ (uzavretý) a tí krúčia „ruletu“ za pozorovania „Sudcu“, ktorý kontroluje všeobecný (celkový) chod hry. Ruleta má osobitosť: pri mnohonásobnej činnosti (otáčaní) vyhadzuje náhodné čísla, ktoré sú podriadené takej distribúcii, že na číselnej osi sa podľa miery vypadnutia nových čísel objavuje oblasť zhustenia, v ktorej je vypadávajúcich čísel viac, ako mimo tejto oblasti.

„Prostredie“ začína hru a 2 krát krúti ruletu. Prvé vypadnuté číslo je kódom, podľa ktorého „Sudca“ určuje maximálny čas, počas ktorého musí „Systém“ urobiť odvetný krok. Rolu v hre druhého čísla, ktoré vypadne u „Prostredia“ v každom jej chode, je vidieť z reakcií „Systému“ v procese realizácie jeho vlastnej činnosti. Aby vo svojej činnosti „Systém“ neprehral, musí postaviť proti druhému číslu, ktoré vypadlo u „Prostredia“, vyššie alebo rovnaké číslo. Pritom „Systém“ otáča „ruletu“ v priebehu času, ktorý mu dal „Sudca“ v súlade s prvým číslom, ktoré vypadlo u „Prostredia“. „Systém“ má právo púšťať ruletu niekoľkokrát, ak má na to čas.

Okrem toho má „Systém“ loterijný bubon, v ktorom sa nachádzajú loptičky s číslami, ktoré vypadli v minulých točeníach rulety „Systémom“. Loterijný bubon takýmto spôsobom v sebe hromadí celú minulú skúsenosť vzájomného pôsobenie „Prostredia“ a „Systému“ počas hry. A pokiaľ čas pridelený pre činnosť „Systému“ nevyprší, „Systém“ otáča aj loterijný bubon.

V momente vypršania času, ktoré má „Systém“ určený na realizáciu svojej činnosti, má dve čísla:¹⁸¹

- maximálne číslo z celého množstva vypadnutých čísel v rulete
- maximálne číslo z celého množstva vypadnutých čísel pri činnosti loterijného bubna

Obe maximálne čísla sa zapisujú na čisté loptičky a hádžu sa do loterijného bubna na rozohratie v nasledujúcich chodoch. Po tomto hádže „Systém“ mincu a podľa toho čo padne si vyberá jedno z dvoch jeho čísel: ruletové alebo loterijné. Je to číslo odpovede „Systému“ na činnosť „Prostredia“ a hra pokračuje – „Prostredie“ robí ďalší chod.

Pri takýchto pravidlách hry, ak hra nie je prehraná alebo prehra v tomto štádiu je vylúčená vytvorením pravidiel, tak sa počas jedného aktu hry „Sudcovi“ „predjavuje“ druhé číslo „Prostredia“ a odvetné číslo „Systému“. Podľa „predjaveného“ čísla „Prostredím“, mu „Sudca“ dáva kartičku, na ktorej je napísaná nejaká otázka. Podľa rôznorodosti čísel, ktoré vypadli u „Prostredia“ a „Systému“ – „Sudca“ dáva „Systému“ kartičku, na ktorej je napísaná odpoveď na otázku. Správnosť alebo chybovosť a taktiež aj obšírnosť odpovede sa určuje rôznosťou čísel „Prostredia“ a „Systému“ : znakom a absolútnou hodnotou rozdielu.

¹⁸¹ ² Vylúčime prípad, keď je čas pridelený činnosti „Systému“ menší, ako nevyhnutný čas pre realizáciu chodu rulety a loterijného bubna: t.j. minimálny čas určený pre činnosť „Systému“ je garantovaný, hoci aj pre jednorázovú operáciu s ruletou a loterijným bubnom.

Keď sa nahromadí kôпка kartičiek – otázok a kartičiek – odpovedí, „Prostredie“ a „Systém“ vstupujú na javisko a ponúkajú zohrať scénu „skúška“. „Prostredie“ predstavuje profesora a „Systém“ je v úlohe školáka.

„Školák“ v očiach samozrejme intelektuálneho diváka vyzerá ako rozvíjajúci sa intelekt od otázky k otázke, pretože podľa miery nahromadených loptičiek v loterijnom bubne, môže byť prehra „Systému“ v rulete s čoraz väčšou pravdepodobnosťou kompenzovaná výhrou, ktorá je ním vytiahnutá z loterijného bubna. Z toho dôvodu sa v páre kartičiek „otázka-odpoveď“ objaví čoraz viac správnych a dôkladných odpovedí. Pre diváka sú loterijný bubon a iná zákulisná mechanika neviditeľné, no majúci intelekt a nejaké tie znalosti, môže divák ohodnotiť aj otázky, aj odpovede a posudzovať intelekt „Školáka-Systém“.

Hádzanie mince je v tomto prípade faktor, keď miesto známeho správneho riešenia sa prijíma chybné, z nevyjasnených príčin.

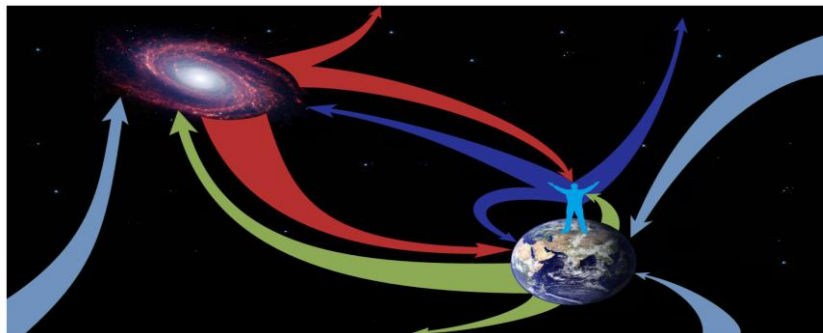
„Intelektuálnosť“ „Školáka-Systém“ možno v očiach diváka zvýšiť, ak umiestníme do loterijného bubna nejaký počiatočný „kapitál“ = množstvo loptičiek s nejakými číslami, ktoré budú garantovať nemožnosť katastrofickej prehry v prvých kolách hry: Možno z hry vylúčiť hádzanie mince, predurčujú výber najvyššieho čísla „Systému“, možno zvýšiť rýchlosť rulety a loterijného bubna, aby za určený čas chodu „Prostredia“ mohol „Systém“ z rulety a bubna vytiahnuť väčšie množstvo čísel.

Tak „Školák-Systém“ vyzerá ako intelektuál, pokiaľ sa nepozrieš do zákulisia. To je **jeden** z možných modelov, ktorý pri pohľade zvonku na jeho vstupné a výstupné informačné toky – vyzerá ako intelekt. Nie je vylúčené, že jav, ktorý dostal názov „intelekt“ je videný iným intelektom vždy iba vo vzťahu k štruktúram, ktoré nesú intelekt a samé intelekt vlastnia.

Tento príklad je zaujímavý tým, že viditeľnosť intelektu sa realizuje súhrnom elementov, ktoré sú organizované v sérii (rade) príjmov a vysielaní in-formácii, pričom tie určite nemajú intelekt. V podstate sú známe len 2 intelektuálne subjekty: „Tvorca hry“ a „diváci“.

Vo vesmíre analógmi účastníkov hry budú:

1. Ruleta – pravdepodobnostné predurčenosti, ktorým sú podriadené prírodné procesy.
2. Vypadávajúce čísla z rulety – čiastkové miery, kódy objektívnej in-formácie.
3. Zodpovedajúce otázky a odpovede na kartičkách – náhodný prípad všeobecných vlastností zobrazenia in-formácie z jedného fragmentu Vesmíru do druhého a opačne do vonkajšieho prostredia, čo prebieha v spoločnej miere, vševesmírnom hierarchicky mnohoúrovňovom systéme kódovania in-formácie.



4. Obr. 63

Na rozdiel od kasína v Monte Carlo a Las Vegas, sa v takýchto „ruletách – intelektoch“ rozohrávajú kolosálne objemy in-formácii, ktoré sú nesené celoprírodným (vesmírnym) hierarchicky mnohoúrovňovým kódom – **mierou**, ktorá si podriaďuje pravdepodobnostnými predurčenosťami priame i spätné zobrazenia.

1. Sudca – mnohomerná pravdepodobnostná mat(r)ica stavov hmoty - **miera**, ktorá je alegoricky vyjadrená ako **váhy** Femidy – čo je tiež miera.
2. Bubon loterijovej pamäte – štruktúra, ktorá v sebe uchováva viac alebo menej plne a presne informáciu na konkrétnej hierarchickej úrovni organizácie Vesmíru.
3. Počiatkový kapitál – in-formácia nahromadená bubnom (pamäťou), za predchádzajúce etapy evolúcie.
4. Divácka sála (auditorium) – *vedomie, za ktorým je v podvedomí*¹⁸² taktiež presne rovnaký „pamäťový bubon“ a existuje aj duplikát rulety, ako aj za kulisami scény, na ktorú vystupujú „Školák“ a „Profesor“. Takto jeden „intelektuál“ súdi o „intelektuálnej“ sile druhého.

¹⁸² Psychika človeka má určitú štruktúru. Dnes je široko dostupná rozmanitá okultná literatúra so svojimi argumentami o „mentále“, „astrále“, „kauzalnosti“ apod., čím uvádza do chaosu všetkých, ktorí nenasledujú cestu osvojenia si okultných psychologických praktík. Následkom toho také slová, ako „kauzálne telo“, „mentál“, „astrál“ sú prázdne slová, ku ktorým si nedokážu priradiť žiadne vlastné prežitky, či skúsenosti. Preto pri hodnotení psychickej činnosti a samoriadenia takéto termíny väčšine čitateľov – nič nedajú. Hoci mnohí prokročili okultisti pokladajú takýchto ľudí v ich rozvoje za zaostalých (hrubá forma ohodnotenia zo strany démonizmu), alebo za prirodzene prebývajúcich v duchovnom detstve (to je blahosklonné ohodnotenie zo strany démonizmu). No objektívne je to inak.

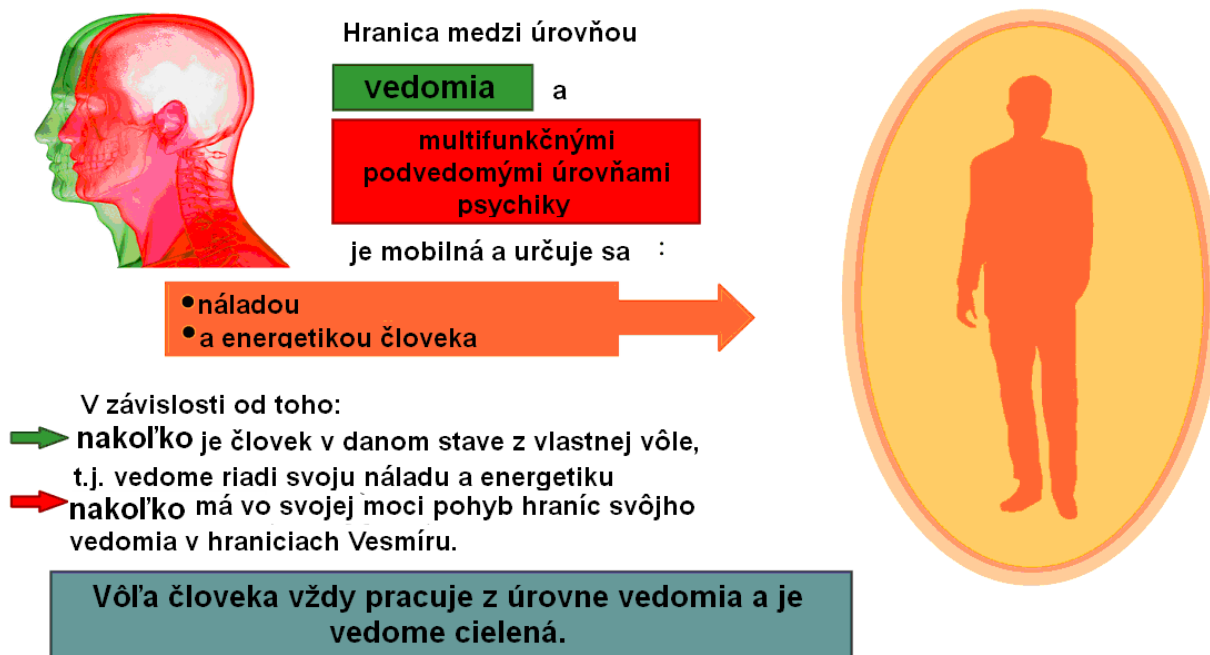
Drvivá väčšina z tých, čo išli cestou osvojenia si rôznych psychologických praktík rozmanitého okultizmu, môže byť opísaná slovami (ak sa pozrieme na fakty ich reálneho života):

„Oni vedome cítia viac, ako sú schopní ozmysliť, vzhľadom na svoju bezpečnosť, ako aj bezpečnosť okolia.“

V dôsledku takéhoto vzťahu rôznorodej citlivosti pri dosahujúcej úrovni vedomia a spôsobilosti si to ozmysliť - ich život je plný väčších či menších neduhov a problémov, ktoré vznikajú v ich živote náhle, nepredvídateľne a sprevádzajú ich sebauspokojenia spojené s úspechmi pri osvojení si rôznorodých duchovných praktík.

Zatiaľ však platí: „Boh nie je boh neporiadku, ale pokoja: tak to býva vo všetkých cirkviach u svätých.“ (apoštol Pavol, 1. posolstvo Korinťanom, 14:33).

V tomto tvrdení sa Pavol nemýlil.



Obr. 64

Úbohosť života a životná nespokojnosť mnohých, ktorí sa vydali na cestu osvojenia si rôznych psychologických praktík, poskytuje základ tomu, aby sa urobil záver: Všetky (bez výnimky) rozhovory a písomné traktáty o „astrále“, „mentále“, „kauzalite“, „rozširovaní vedomia“, „pravostrannom“ i „ľavostrannom“ stave vedomia apod. sú charakteristické pre rôzne tradície okultizmu, ktoré odvádzajú uveličených ľudí okultizmom od spoznania niečoho úplne iného – oveľa životne dôležitejšieho.

Aby nedošlo k strate toho životne dôležitého, od ktorého odvádzajú rôzni okultisti – vo všetkých prácach, ktoré sa týkajú psychickej činnosti jednotlivca a spoločnosti, sa VP CCCP obmedzuje na analýzu dvojkomponentnej štruktúry psychiky jednotlivca (osoby):

Úroveň vedomia a podvedomé úrovne psychiky : tie vzájomne interagujú ako s úrovňou vedomia, tak aj navzájom medzi sebou. V textoch Mŕtvej vody sa nevedomé úrovne psychiky súhrnne nazývajú „podvedomím“.

Hranica medzi úrovňou vedomia a multifunkčnými podvedomými úrovňami psychiky je mobilná a určuje sa náladou a energetikou človeka. V závislosti od toho, nakoľko je človek v danom stave z vlastnej vôle, t.j. vedome riadi svoju náladu a energetiku – nakoľko má vo svojej moci pohyb hraníc svojho vedomia v hraniciach Vesmíru. Vôľa človeka vždy pracuje z úrovne vedomia a je vedome cielená.

Čo sa týka rozhraničenia dvoch alebo niekoľkých osôb podľa povedomých úrovní psychiky, tak hranica kde sa nachádza určitá osoba, nie je tak jasne viditeľná ako hranica reálneho hmotného tela, ktorá je daná povrchom kože. Podstata je v tom, že zatiaľ čo ľudia sú rozmiestnení v hmotných telách, tak biopolia, ktoré su nimi emitované (vyžarované), sa rozprestierajú za hranice jednotlivca. Okrem toho, v dôsledku spolupatričnosti všetkých ľudí k rovnakému biologickému druhu, je súhrn polí, ktoré sú súčasťou biopoľa, v podstate kvalitatívne jednorodý u rôznych ľudí.

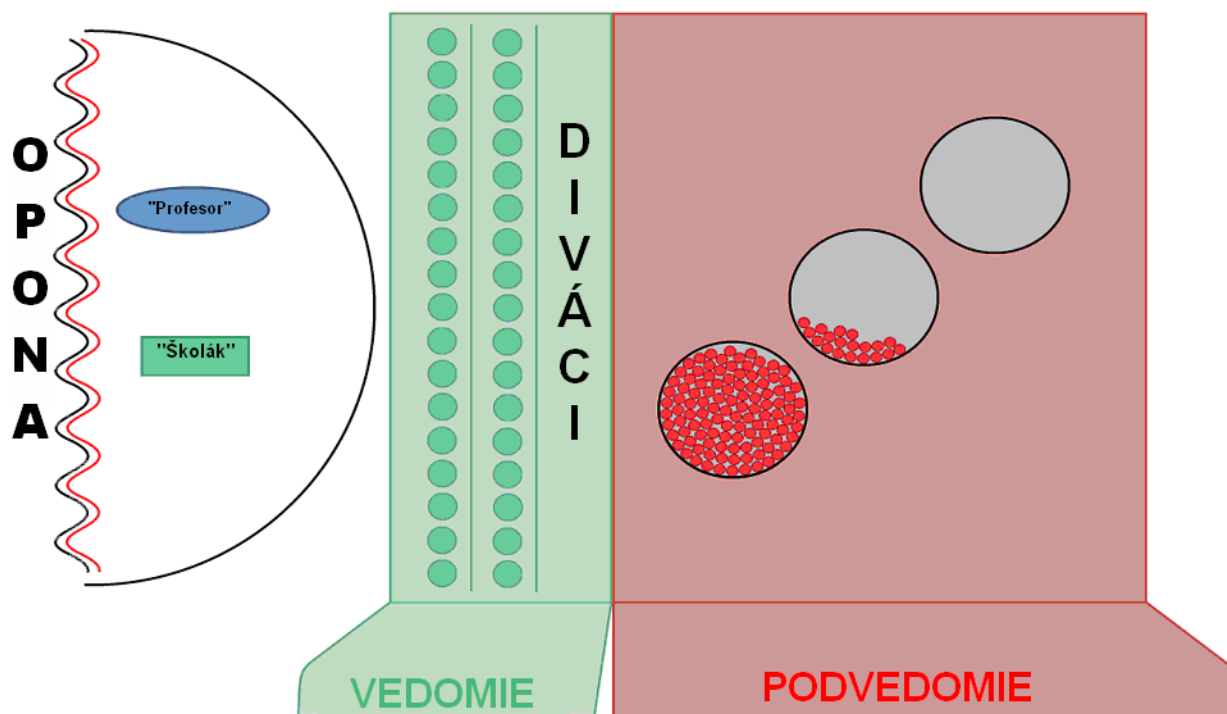
Preto, zadaním jednej prahovej hodnoty intenzity vybraného druhu fyzikálneho poľa v biopoli, možno dostať jednu oblasť lokalizácie osoby vo Vesmíre, zadaním druhej hodnoty rovnakého poľa, možno dostať inú oblasť lokalizácie osoby vo Vesmíre. Zadajúc kvalitatívne iné prahové hodnoty celoprirodneho poľa zo zostavy biopoľa, možno dostať tretiu oblasť lokalizácie.

Tento model „intelektuálnej“ činnosti sa stane trochu zložitejším (ale viac zodpovedajúci životu), ak za vedomím stoja 3 bubny:

Jeden – úplne zaplnený, zodpovedajúci prejdеным skorším fázam vývoja.

Druhý – plnený, zodpovedajúci súčasnej fáze evolúcie.

Tretí – absolútne prázdny, zodpovedajúci budúcim fázam evolúcie.



Obr. 65

Vedomie zaujíma - iba aktuálna hra. Preto do zaplneného bubna nepozera. Okrem toho tento bubon môže byť zapečatený, ako to býva v komplexných systémoch, v ktorých tvorca uzatvára prístup využívaným (málo kvalifikovaným) raz a navždy, do ním odregulovaných blokov. Do prázdneho bubna nemá vedomie jednoducho dôvod pozerat'. Čísla – otázky rulety, ktoré vypadávajú za diapazón čísel - odpovedí druhého bubna, čaká rôzny osud.

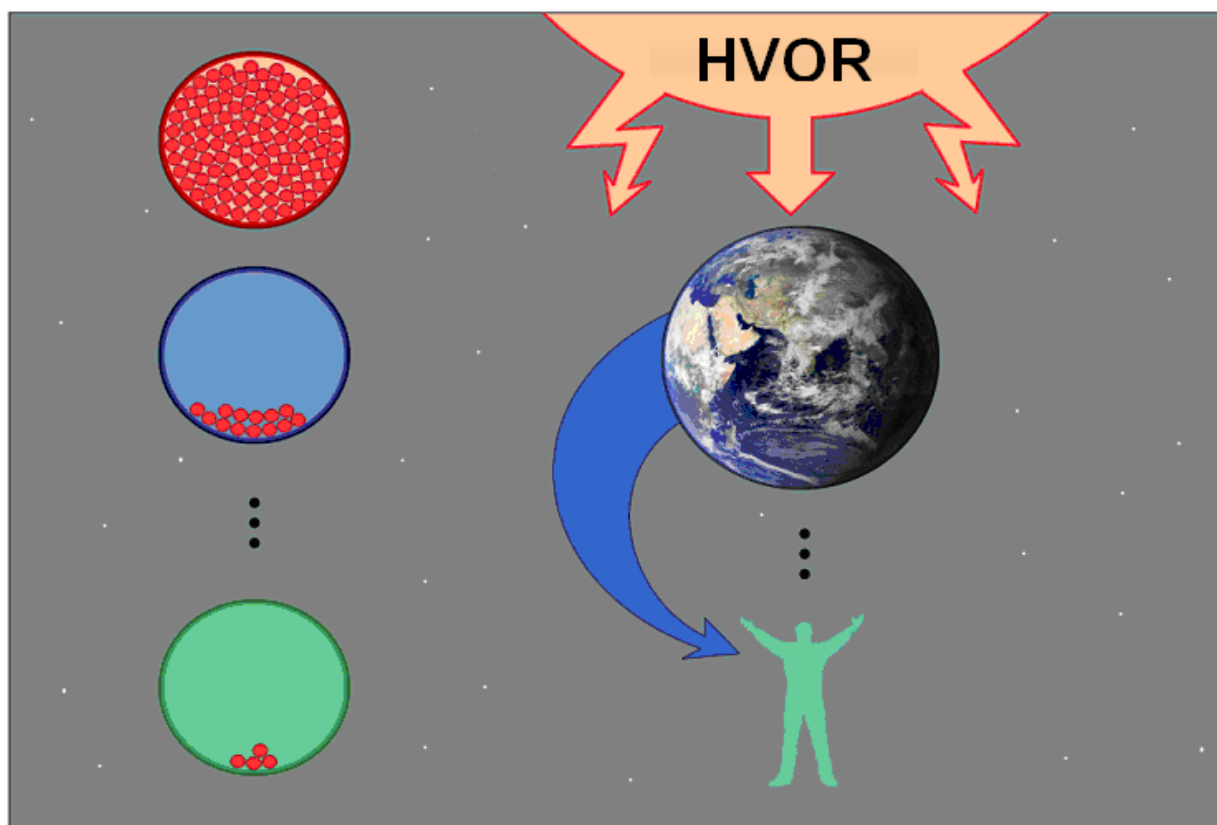
Pri bezchybnom točení musí na menšie čísla – otázky odpovedať prvý bubon, nesúci všetky minulé skúsenosti. Pravdepodobnosť zlyhania v jeho práci je nízka, a aj v prípade zlyhania a prehry sa toto kompenzuje zanedbateľnou výhrou z druhého bubna.

Pretože ruleta je podriadená zákonu distribúcie náhodných čísel, tak je časový interval medzi následnými vypadnutými číslami – otázkami z diapazónu čísel – odpovedí tretieho bubna dostatočne veľký, v porovnaní s dobou trvania hry. Z toho dôvodu sa uspeje druhý bubon štatisticky predurčene naplniť do toho momentu, kedy vypadne katastrofická otázka - číslo z diapazónu tretieho bubna.

Etapu evolúcie, zodpovedajúca druhému bubnu sa končí, keď vypadnutie otázok počiatočnej časti diapazónu tretieho bubna už nemôže vyvolať katastrofické poškodenie. Hra je presúvaná do tretieho bubna a vypadávanie

otázok počas jej chodu z diapazónov prvého a druhého bubna zostáva za kulisami hry, pretože sú už nezaujímavé.

Možná je aj iná interpretácia mnohobubnovej hry. Každý bubon s ruletou zodpovedá hierarchickej úrovni v organizácii objímajúceho systému, ktorý je potenciálne dostupný vedomiu „Školáka“ pre in-formačnú obmenu (výmenu). Pritom prehra vo svojom bubne môže byť kompenzovaná loptičkou z hierarchicky vyššieho bubna, no za podmienky: ak o to „Školák“ poprosí „Školáka z vyššej triedy“, ktorý je vo vzťahu k nemu hierarchicky vyšší, alebo môže mať právo sa bezprostredne obracať priamo na tvorcu hry.



Obr. 66

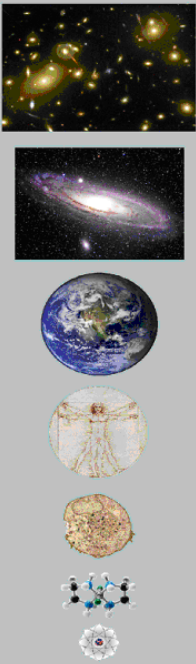
No poprosiť možno iba vtedy, ak vieš, že je koho poprosiť, nehľadiac na vzácnosť a možno aj nepochopenie faktu samotnej komunikácie. No vedomie „Školáka“ si ďaleko neuvedomuje všetky úrovne hierarchie a ich vzťahy. Vedomie nemusí spoznať organizáciu hry, ako aj to, že mimo hry - ešte niečo a niekto existuje. Pokus znížiť sa môže naraziť na odpoveď: „Ale choď, loptičiek s takými veľkými číslami niet“.

Vo vzťahu k ľubovoľnému konkrétnemu číslu je takáto odpoveď nezmyselná, no číslo v danom modeli je kód in-formačného modulu **ešte nepredvídaného** pre „Školákov“ obsah, neznámeho aj nerozpoznaného na základe **už naakumulovaných** skúsenosti „Školákom“ (t.j. na základe jeho stereotypov – návykov – rozpoznávania javov vonkajších a vnútorných svetov).

Práve o tomto stave môžeme čítať v Evanjeliu od Jána 16:12: „*Tak veľa by som vám ešte chcel povedať, lenže teraz by ste to nezniesli*“. Analogická situácia je opísaná v Koráne 5:101 a tiež aj v jednom z apokryfov „Blahá zvesť svetu Ježiša Krista od učeníka Jána“.

T.j. písma odovzdané cez Zjavenia Zhora, priamo hovoria o situácii, keď hľadajúci pomoc ju nemôžu úplne v plnej sile prijať, pretože sú sami slabí. Písma priamo ukazujú na zdroj spoľahlivosti in-formácii – na Ducha Svätého. No mnohí ani túto informáciu nemôžu prijať a osvojiť si ju, lebo ju pokladajú za výmysel starovekých neznalých ľudí, ktorí nepoznali súčasnú vedu a techniku.

Zostáva iba otázka: čo uvádza všetko do pohybu? Tento faktor možno nazvať **princípom** plnoty (úplnosti) a celostnosti (integrity) Vesmíru. Tento princíp hovorí, že Vesmír obsahuje všetko nevyhnutné pre vykonanie celého cyklu svojej existencie. Vyjadrený bol ešte vo Védach, no jeho obsahová stránka pravdepodobne nemôže byť známa bez východu za hranice tohto Vesmíru.



1. **Vesmír existuje ako proces.**
2. Jeho fragmenty – sú vzájomne na seba pôsobiace štruktúry, ktoré sa vyvíjajú pod tlakom okolitého prostredia = iných štruktúr.
3. Tlak prostredia, vzájomna interakcia štruktúr medzi sebou je pravdepodobnostne predurčená, hierarchická a vyjadriteľná v štatistických zákonitostiach (štatistike príčinnno-následkových väzieb), ktoré sú identifikované v pozorovaniach.
4. Tlak prostredia – zobrazenie, in-formačný proces, ktorý je nesený vesmírnym hierarchickým mnohoúrovňovým systémom kódovania in-formácii na rôznych materialových nosičoch.
5. Odozva štruktúry a v nej prebiehajúce vnútorné zmeny – sú tiež zobrazenia, in-formačný proces, pretekajúci v tom istom systéme kódovania na úrovniach vzťahujúcich sa k štruktúre. Tento in-formačný proces je podriadený rovnakým pravdepodobnostným predurčeniam, čo sa odráža na štatistike pozorovaní.

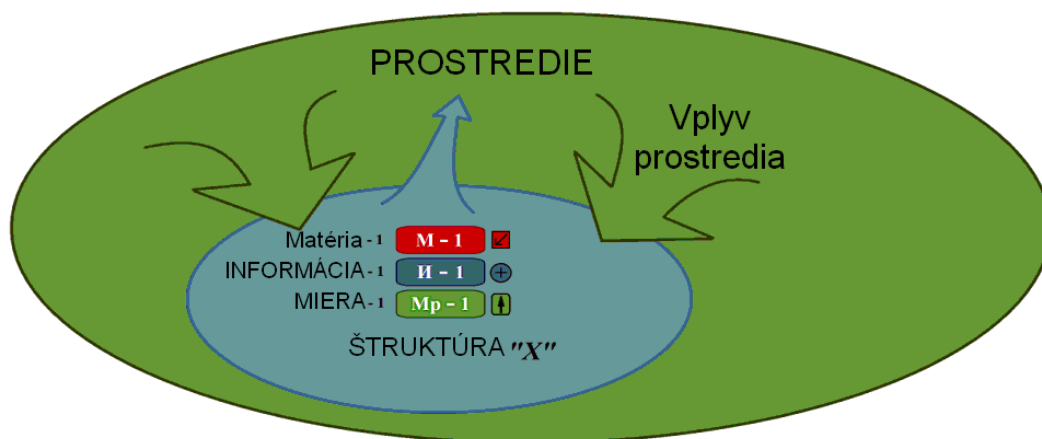
Obr. 67

Vesmír existuje ako proces. Jeho fragmenty – sú vzájomne na seba pôsobiace štruktúry, ktoré sa vyvíjajú pod tlakom okolitého prostredia = iných štruktúr. Tlak prostredia, vzájomna interakcia štruktúr medzi sebou je pravdepodobnostne predurčená, hierarchická a vyjadriteľná v štatistických **zákonitostiach** (štatistike **príčinnno-následkových väzieb**), ktoré sú identifikované v pozorovaniach. Tlak prostredia – zobrazenie, in-formačný proces, ktorý je nesený vesmírnym hierarchickým mnohoúrovňovým systémom kódovania in-formácii na rôznych materialových nosičoch. Odozva štruktúry a v nej prebiehajúce vnútorné zmeny – sú tiež zobrazenia, in-formačný proces, pretekajúci v tom istom systéme kódovania na úrovniach vzťahujúcich sa k štruktúre. Tento in-formačný proces je podriadený rovnakým pravdepodobnostným predurčeniam, čo sa odráža na štatistike pozorovaní.

Odozva nesie pravdepodobnostný, nejednoznačný charakter (t.j. aspoň sčasti podmienený slobodou individuálneho subjektivismu) v hraniciach množstva pravdepodobnostných predurčení, čo je charakteristické pre každú úroveň vesmírneho (celoprirodného) systému kódovania in-formácii.

STAV

① ODOZVA — Náhodná

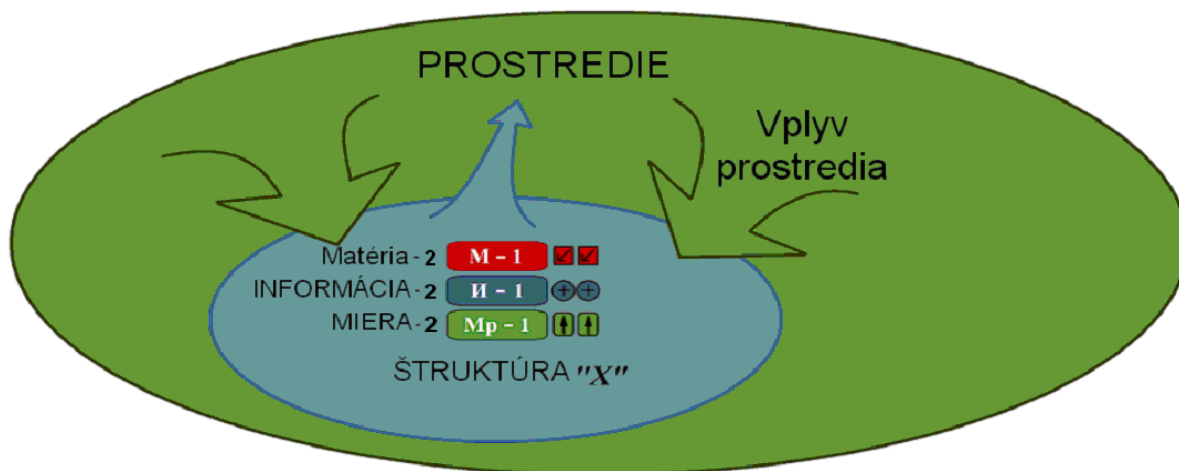


Obr. 68

Ale v hierarchických, mnohoúrovňových štruktúrach sa rezonančné javy prejavujú ako štatisticky častejšie alebo vzácne in-formačne rôzne odozvy (reakcie), v závislosti od vektora stavu prostredia a štruktúry v momente a v procese ich vzájomnej interakcie.

STAV

② ODOZVA — Náhodná

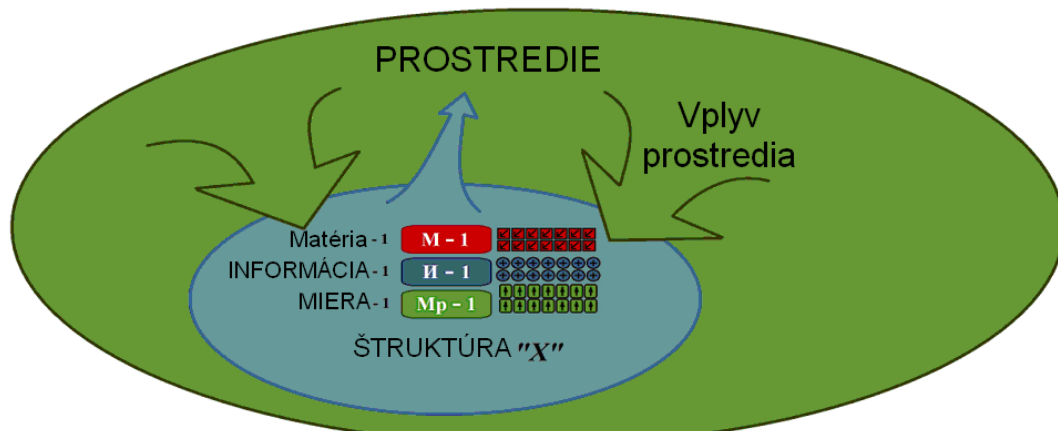


Obr. 69

Podľa miery nahromadenia (akumulácie) in-formácie v štruktúre, pri štatistike jej odoziev na tlak prostredia, vznikajú vždy menšie chyby, ktoré vedú k poškodeniu štruktúry. Odozvy (spätné väzby) získavajú jednoznačnú definovateľnosť v zmysle predpovedateľnosti zobrazenia: „pôsobenie (tlak) - odozva“, s čoraz väčším približovaním sa optimu.

STAV

ODOZVA — s čoraz väčším približovaním sa optimu



Dochádza k in-formačnému nasýteniu nejakej organizácie štruktúry a proces prechádza do nasledujúcej hierarchickej úrovne jednotného vesmírneho systému kódovania in-formácie.

Obr. 70

Interakcia prostredia a štruktúry, v ktorej sa na danej hierarchickej úrovni objavujú jej rozmanité správania v zmysle nejednoznačnej predpovedateľnosti „tlak-odozva“, sa posúvajú do oblasti čoraz redších faktorov pôsobenia (tlaku). Dochádza k in-formačnému nasýteniu nejakej organizácie štruktúry a proces prechádza do nasledujúcej hierarchickej úrovne jednotného vesmírneho systému kódovania in-formácie.

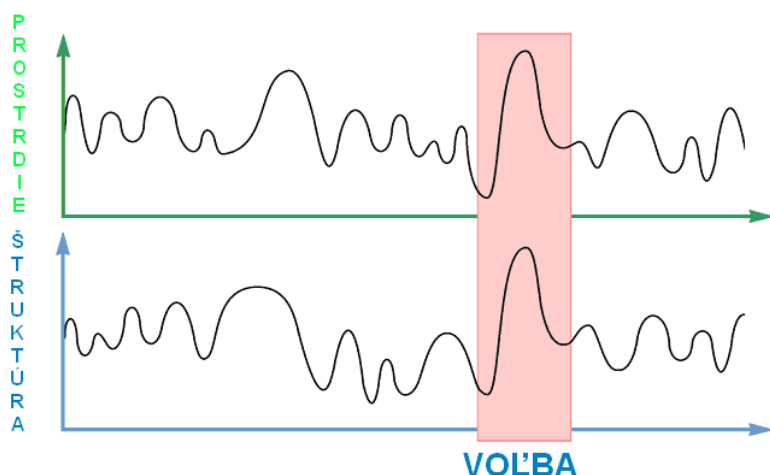


Zhrnieme úvahy ohľadom modelu intelektu s ruletou a bubnom. Štruktúra odpovedá na štatistiku pôsobenia (tlaku) prostredia nejednoznačne v hraniciach pravdepodobnostných predurčení. Jej odozva sa formuje v procese kompilácie (kombinácie) na základe „náhodného“ triedenia in-formačných modulov v jej pamäti a zvonku prichádzajúcej in-formácie, t. j. v procese predurčeného mierou (matricou možných stavov) transformácie in-formácii.

V in-formačnom vzťahu dostatočne veľká rozvíjajúca sa a (alebo) rastúca hierarchickosť štruktúry predstavuje kombináciu minimálne nasledujúcich funkčne odlišných objektov, možno aj v štruktúre nelokalizovaných, ako čiastkové vložené štruktúry:

- 1) Deterministická dlhodobá pamäť, pevne jednoznačne pracujúca podľa princípu: „aká otázka-taká odpoveď“. Nesúlads týmto princípom vedie pravdepodobne k poškodeniu štruktúry s rôznou závažnosťou (v závislosti od situácie). Výber in-formačných modulov zo štruktúry prebieha na základe rezonančných, oscilačných a iných javov, ktoré vyjadrujú dostatočne dobrú zhodu in-formačných

charakteristík vonkajšieho pôsobenia (tlaku) prostredia a vnútorného stavu štruktúry v in-formačne nasýtených úrovniach pri prechode in-formačného toku prostredia štruktúrou.



Obr. 71

Takto struny hudobných nástrojov reagujú na zvuky určitej frekvencie. Takto rozbušky bezkontaktných morských a pozemných mín, ako aj samonavádzacie hlavice rakiet riadia činnosť zbraní, keď sa v zóne ich pôsobenia objaví in-formačne relevantný objekt.

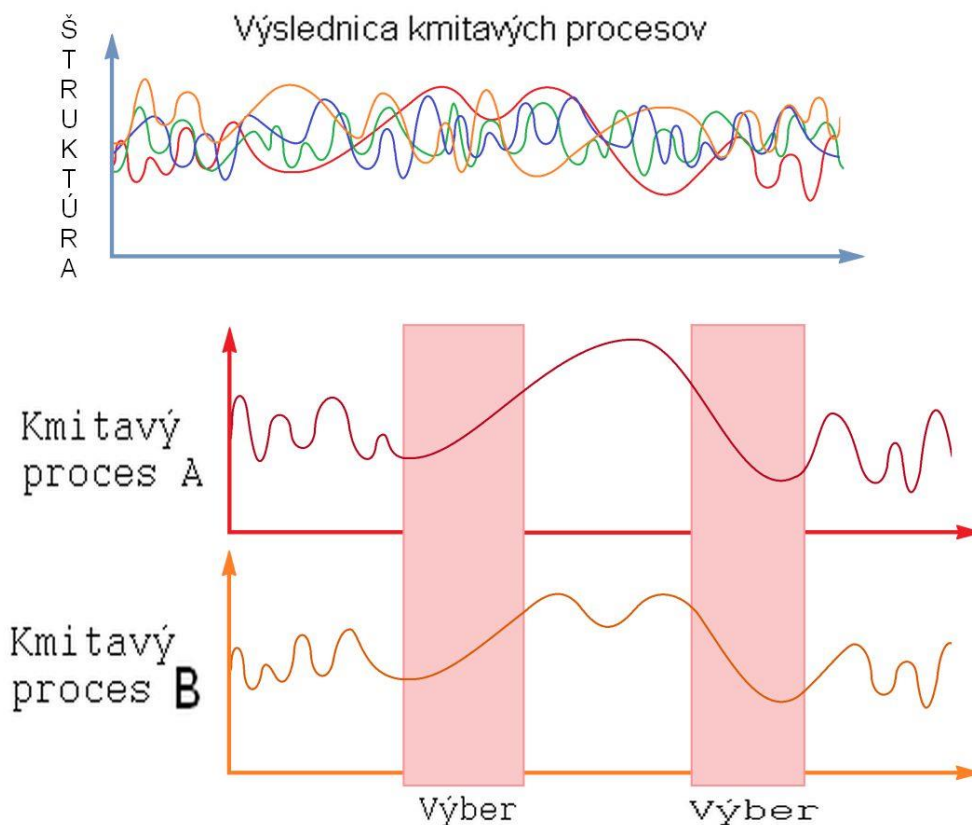
2) Pravdepodobnostná operatívna pamäť, ktorá akumuluje štatistiku odoziev (reakcií) štruktúry a kombináciu možných odoziev na tlak prostredia. Pravdepodobnosť získania nevyhnutnej in-formácie pre správnu odozvu je podriadená frekvencii obracania sa k tejto in-formácii pod tlakom prostredia a rýchlosti mechanizmu náhodného triedenia in-formačných modulov. Je to sčasti analogické záznamom na piesku v zóne morského príboja: in-formácia sa môže ukladať dostatočne dlhú dobu, ak stačíte po celý čas obnovovať morom zmývané fragmenty záznamov.

Rezonančné a oscilačné javy v pravdepodobnostnej pamäti taktiež hrajú svoju rolu. No na rozdiel od predchádzajúceho druhu pamäte, vznik rezonancií a autorezonancií vedie aj k zmene v organizácii in-formačne nenasýtených úrovni štruktúry. Reakcia „otázka-odpoveď“ tu nie je jednoznačná, z dôvodu in-formačnej nenasýtenosti štruktúry.

2) Mechanizmus náhodného triedenia, fragmentácie a zjednotenia in-formačných modulov, ktoré sú uložené v oboch druhoch pamäte. Vo vzťahu k **izolovanej** deterministickej pamäti tento mechanizmus generuje chyby v jej funkcionalite v tom zmysle, že generuje nejednoznačnosť odoziev. Vo vzťahu k pravdepodobnostnej pamäti je mechanizmus normálny proces jej fungovania. Podľa nášho názoru rolu tohto mechanizmu hrá celý súbor kmitavých procesov v štruktúre s ich náhodnými, t.j. štatisticky usporiadanými fázovými posunmi a amplitúdovo-frekvenčnými charakteristikami.¹⁸³

¹⁸³

AMPLITÚDA – (z lat. amplitudo – veličina) – najväčšia odchýlka kmitavej veličiny podľa určitého zákona od strednej hodnoty alebo od nejakej hodnoty, ktorá je konvenčne prijatá ako nulová.



Obr. 72

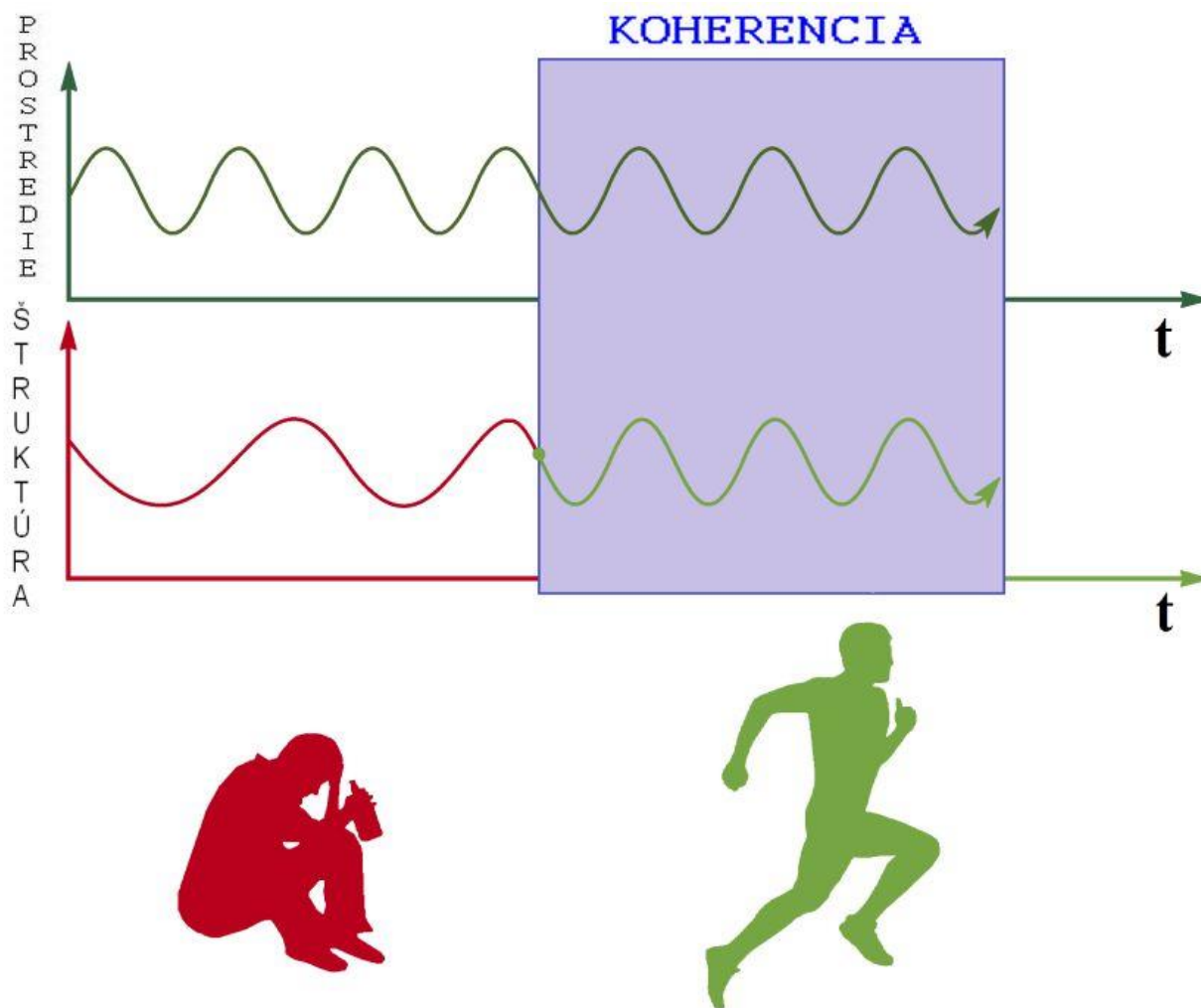
Ak vzniká *nejaký súlad* fáz procesov – synfáznosť- **koherencia** – tak prebieha výber nevyhnutnej in-formácie. Ak nie, tak in-formácia zostáva nedostupná, hoci je aj prítomná v štruktúre.

V in-formačne nenasýtených úrovniach štruktúry vznik koherencie *nejakých* procesov s inými vonkajšími alebo vnútornými procesmi – dochádza k zmene jej kvalitatívneho stavu na *nejaký čas*, v priebehu ktorého sa v nej môžu vytvoriť nové tvory alebo môžu vzniknúť nové procesy. *Dôsledkom tohto môže byť skutočnosť, že po zániku koherencie sa štruktúra už nemôže vrátiť do stavu pred koherenciou, a tak sa realizuje malý krôčik v jej vývoji.* Faktor včasného načasovania – koherencia dodávok in-formácie, energie vplýva na vývoj a priebeh procesov: takto sa emisia svetla žiarovky odlišuje od koherentnej emisie lasera a oni tak vykazujú kvalitatívne odlišné pôsobenie na objekty s ktorými interagujú, a to aj pri rovnakej energetickej sile toku emisie.

AMPLITÚDOVO FREKVENČNÁ CHARAKTERISTIKA (frekvenčná charakteristika) – závislosť amplitúdy kmitov na výstupe zariadenia od frekvencie vstupného harmonického signálu. Menia sa podľa zmeny frekvencie konštantný vstupného signálu. Táto charakteristika ukazuje ako sa odovzdávajú niektoré harmonické zložky a umožňuje ohodnotiť poškodenie ich spektra.

KOHERENCIA (z lat. cohaerens – nachádzajúci sa v zväzku) – koordinovaný priebeh niekoľkých kmitavých alebo vlnových procesov v čase. V prípade že je fázový rozdiel dvoch kmitavých procesov v priebehu času konštantný alebo sa mení podľa prísne definovaného zákona, tak sa kmitania nazývajú koherentné. Kmity, u ktorých sa fázový rozdiel mení náhodne a rýchlo v porovnaní s ich periódou, sa nazývajú nekoherentné.

SYNFÁZNOSŤ – súlad fáz pri skúmaní niekoľkých procesov, v jednom a tom istom súradnicovom systéme.



Obr. 73

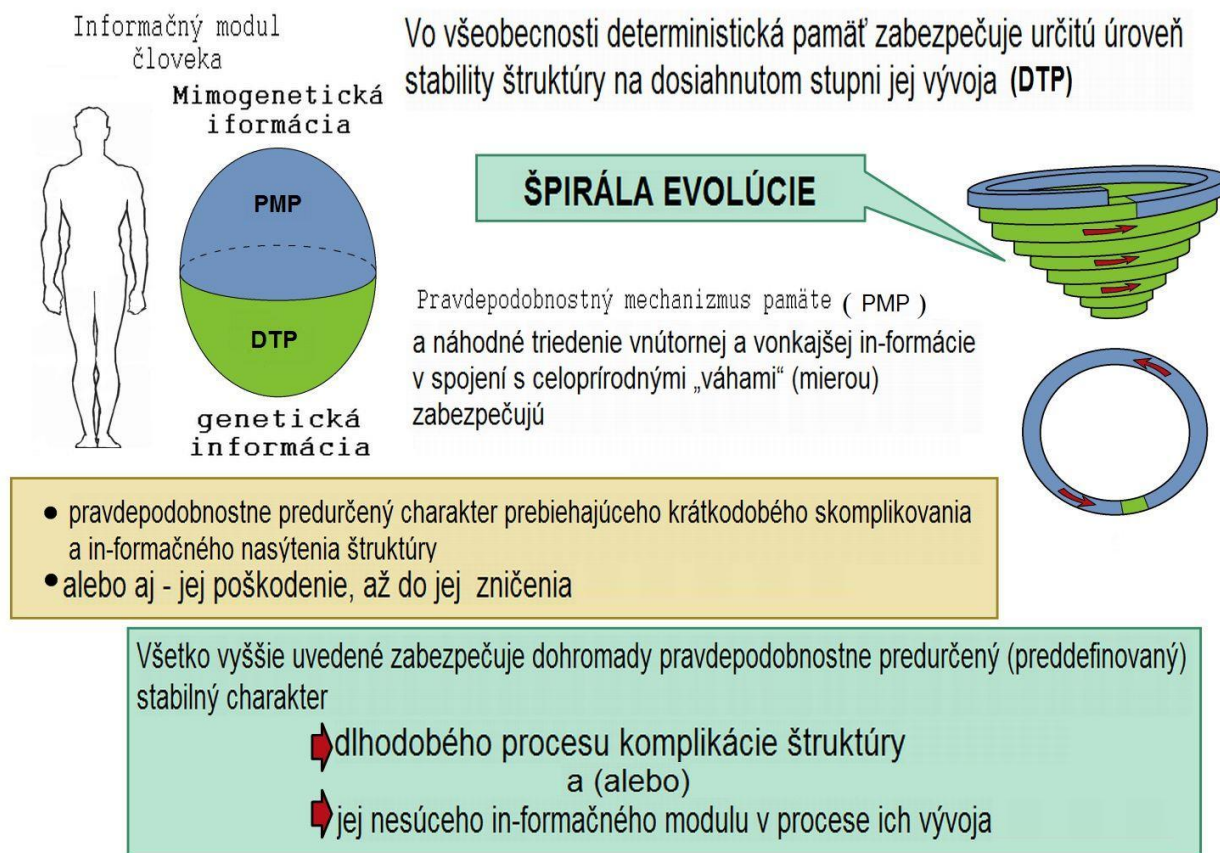
Včasnosť vo vzťahu k procesom v štruktúre možno chápať dvojako:

1. V zmysle úzkeho časového intervalu, v priebehu ktorého sa prejavujú nejaké javy v ich súhrne.
2. Pre štruktúry majúce pamäť to možno chápať v zmysle – nie neskôr, než budú potrebovať tieto informácie vo vývoji, hoci v priebehu nejakého času sa fakt získania tejto informácie nemusí prejaviť z pohľadu vonkajšieho pozorovateľa.

Synfáznosť, koherencia, v zmysle známom z fyziky - je jeden z prejavov súčasnosti v procese priebehu kombinácie nejakých procesov.

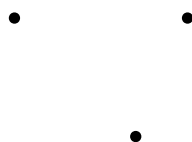
- 3) Celoprírodný faktor, odlišujúci náhodne vytvorenú odozvu, majúci in-formačné nasýtenie, ktoré je dostatočné na udržanie dosiahnutej úrovne organizácie štruktúry alebo zvýšenie tejto úrovne. Sú to svojho druhu „váhy“, na ktorých sa porovnáva generovaná odozva s nejakým etalónom vznikajúcim taktiež v priebehu tých istých procesov, ktoré generujú aj samotnú odozvu.

Vo všeobecnosti deterministická pamäť zabezpečuje určitú úroveň stability štruktúry na dosiahnutom stupni jej vývoja.



Obr. 74

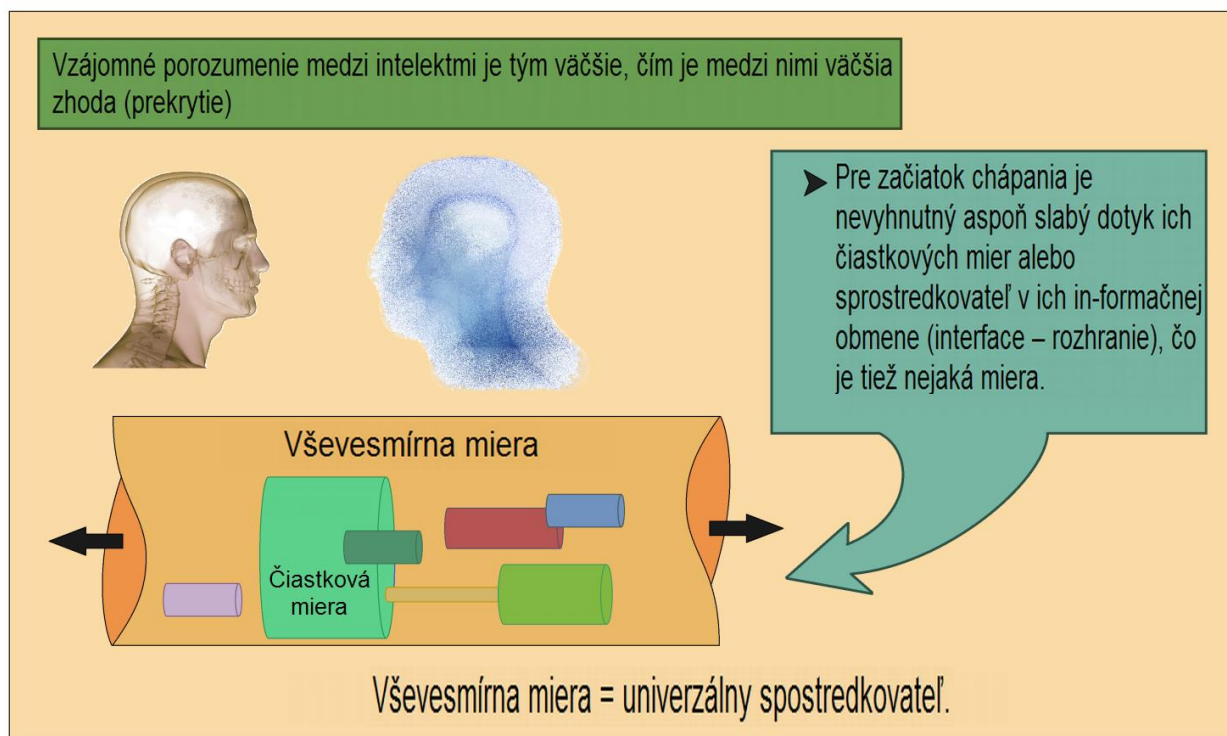
Pravdepodobnostný mechanizmus pamäte a náhodné triedenie vnútornej a vonkajšej in-formácie v spojení s celoprirodnými „váhami“ (mierou) zabezpečujú pravdepodobnostne predurčený charakter prebiehajúceho krátkodobého skomplikovania a in-formačného nasýtenia štruktúry, alebo aj - jej poškodenie, až do jej zničenia. Všetko vyššie uvedené zabezpečuje dohromady pravdepodobnostne predurčený (preddefinovaný) stabilný charakter dlhodobého procesu komplikácie štruktúry a (alebo) jej nesúceho in-formačného modulu v procese ich vývoja.



Je možné, že v nejakej etape evolúcie, po prekonaní nejakej cudzej sily pri spracovaní in-formácii, sa prejav činnosti všetkých menovaných *bezintelektuálnych komponentov (keď sú osamote)*, nazýva ľuďmi **intelekt**. No tento súhrn procesov a faktorov sa nachádza v najrozličnejších frekvenčných diapazónach, na rôznych nosičoch informácie, na rôznych úrovniach hierarchie v organizácii Vesmíru.

Pri takomto chápaní Vesmír ako celok a aj jeho fragmenty majú intelekt a osobnostný aspekt. Intelekt sa odlišujú podľa osvojenia si čiastkových fragmentov celovesmírnej **miery**. Intelekt – je proces **rozšírenia** čiastkovej miery; proces objímajúci hierarchiu do neho vložených procesov zobrazenia. Vzájomné porozumenie medzi intelektmi je tým väčšie, čím je medzi nimi väčšia zhoda (prekrytie). Pre začiatok chápania je

nevyhnutný aspoň slabý dotyk ich čiastkových mier alebo sprostredkovateľ v ich in-formačnej obmene (interface – rozhranie), čo je tiež nejaká miera.



Obr. 75

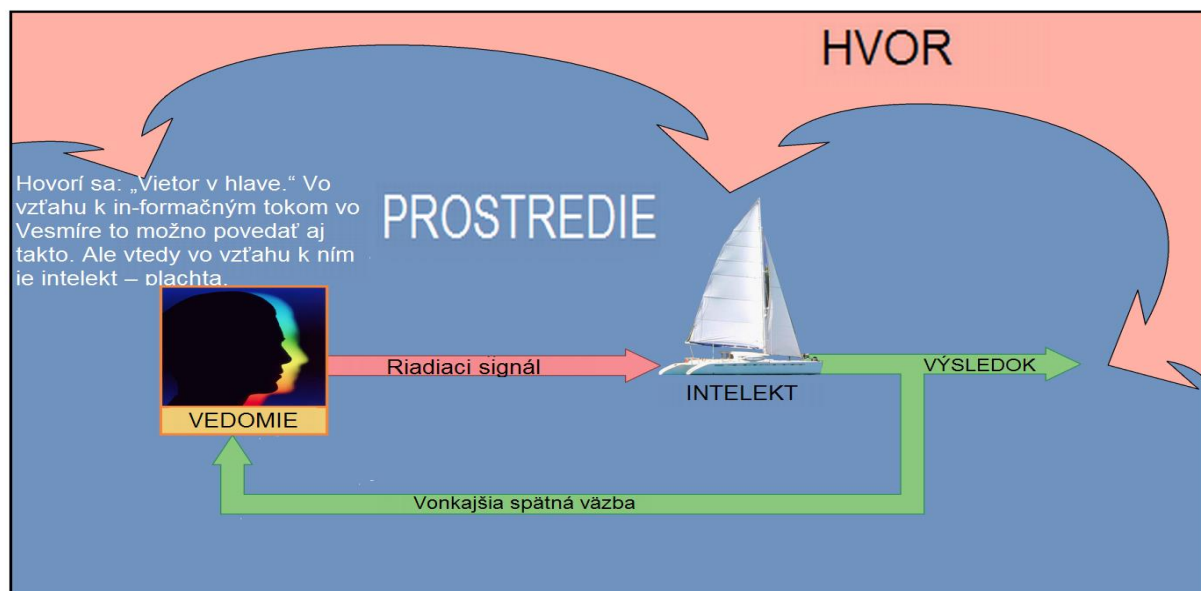
Všesmírna **miera** = univerzálny sprostredkovateľ.

Niektoré zhody (prekrytia) nevyhnutné pre vzájomné pochopenie:

- A. materiálny nosič, v ktorom prebieha proces in-formačnej obmeny medzi intelektmi;
- B. frekvenčný rozsah procesov existencie štruktúr, ktoré sú nositeľmi intelektu;
- C. taktovací frekvenčný rozsah (rozdeľujúci kódové skupiny jednu od druhej) a nosné frekvencie, v ktorých prebieha in-formačná obmena podľa systému kódovania in-formácii;
- D. nevyhnutný a (alebo) prípustný energetický príkon pre in-formačnú obmenu; podľa nevyhnutnej spoločnej in-formačnej bázy pre vzájomné spoznanie sa pri prvom a nasledujúcich kontaktoch.

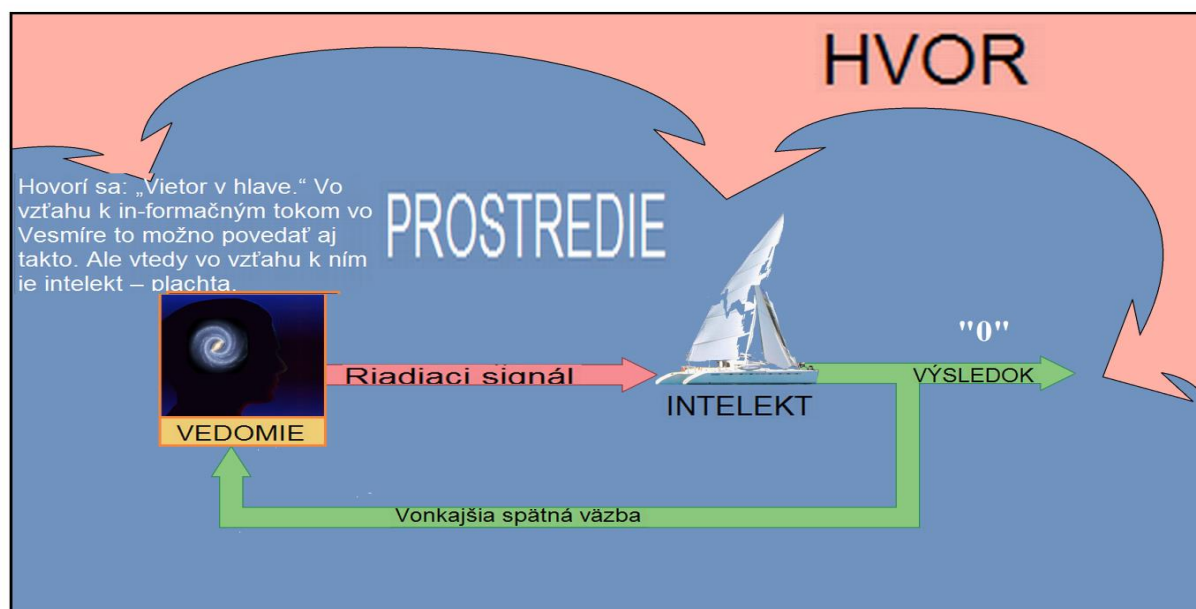
Intelekt – je jeden z prostriedkov, ktoré boli dané vedomiu človeka. A ako každý prostriedok – je riadený. Hovorí sa: „Vietor v hlave.“ Vo vzťahu k in-formačným tokom vo Vesmíre to možno povedať aj takto. Ale vtedy vo vzťahu k nim je intelekt – plachta.

Umenie plávania pod plachtami pozostáva v tom, aby sa do plachiet nezachytil nepotrebný vietor. Vtedy možno aj na maličkom člnu doplávať tam, kde treba.



Obr. 76

No ak sa celá moc plachiet dostane do rúk nekompetentných, tak sa loď stane hračkou morských živlov, ako by na nej nebolo ani kormidlo, ani plachty a bude zničená živlami, lebo na jej palube niet ľudí, ktorí by boli spôsobilí správne riadiť plachty. Tak aj intelekt pod riadením nedisciplinovaného slabo vôľového vedomia zapadne v toku blikajúcich myšlienok vystupujúcich z pamäte, ako aj myšlienok prichádzajúcich zvonku a trhá organizáciu psychiky na kúsky. Disciplinované vedomie (myseľ) udržiava (iba pre neho nevyhnutné) zmysluplné produkty myslenia a vtedy aj intelekt bude pomáhať vedomiu a duši na ceste človeka.



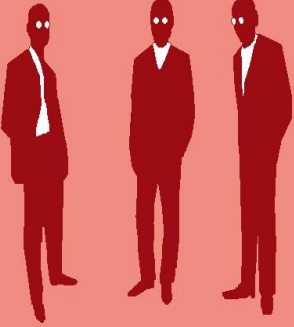
Obr. 77

Prezentácia názorov na intelekt v teórii riadenia je **nevyhnutná** predovšetkým preto, že pojem plnej funkcie riadenia nemožno zaviesť bez chápania pojmu intelekt. No v tomto prípade interpretácia procesu existencie

Vesmíru ako procesu samoriadenia podľa nejakej, aj keď nám neznámej, plnej funkcie riadenia nevyhnutne vedie k pojmu Najvyššieho z intelektov, ktorý vedie tento proces samoriadenia Vesmíru v plnej funkcii riadenia (PFR).



Obr. 78



Ateistické variácie na tému teórie riadenia

- alebo stavajú človeka (ľudstvo ako celok) na miesto Boha
- alebo strácajú všeobecnosť výkladu, keď sa iba dotýkajú témy globálneho historického procesu, pretože nemôžu vysloviť slová „hierarchicky vyššie objímajúce riadenie“ vo vzťahu k ľudstvu a „vynikajúcim“ osobnostiam minulosti a súčasnosti

Z ateistického vedomia takto vypadnú:

- alebo nejaké fragmenty videnia procesov riadenia
- alebo sa narúša ich vnímanie vedomím

— čo predvídateľne vedie k chybám v riadení

Obr. 79

Náboženské kultové vedomie tlupo – „elitárnych“ spoločností vedie k ďalšiemu problému:

- dogmatizácia Písiem je identifikácia (stotožnenie) pochopenia a vôle tých ľudí, čo vytvorili záznamy (plus úprava a cenzúra), s vôľou Najvyššieho
- čo obmedzuje slobodu vôle väčšiny, podriaďuje ju nad – „elitárnemu“ (globálnemu) prediktorovi, ktorý tiež stotožňuje svoju vôľu s najvyššou vôľou Božou:

— a to je satanizmus

Príčina úspechu jeho činnosti v minulej histórii

— je v skrytí Zjavení Zhora (od Boha) a ich zvrátení

Evanjelium od Lukáša 11:52:

„Beda vám, učitelia Zákona! Skryli ste kľúč, ktorým sa dajú otvoriť dvere pravého poznania. Sami ste nevošli, a tým, čo chceli vojsť, ste zabránili.“

V súčasnosti je to výčitka všetkým spoločenským hierarchom, vrátenie hierarchii cirkví, pravda, mnohí samotní hierarchovia už kľúče stratili.



Obr. 80

To znamená, že adeizmus je s logikou dostatočne všeobecnej teórie riadenia v tejto našej prezentácii nekompatibilný. Adeistické variácie na tému teórie riadenia alebo stavajú človeka (ľudstvo ako celok) na miesto Boha, alebo strácajú všeobecnosť výkladu, keď sa iba dotýkajú témy **globálneho historického procesu**, pretože nemôžu vysloviť slová „hierarchicky vyššie objímajúce riadenie“ vo vzťahu k ľudstvu a „vynikajúcim“ osobnostiam minulosti a súčasnosti.

Z adeistického vedomia takto vypadnú nejaké fragmenty videnia procesov riadenia, alebo sa narúša ich vnímanie vedomím, čo predvídateľne vedie k chybám v riadení. Náboženské kultové vedomie tlupo – „elitárnych“ spoločností vedie k ďalšiemu problému: dogmatizácia Písiem je identifikácia (stotožnenie) pochopenia a vôle tých ľudí, čo vytvorili záznamy (plus úprava a cenzúra), s vôľou Najvyššieho, čo obmedzuje slobodu vôle väčšiny, podriaďuje ju nad – „elitárnemu“ (globálnemu) prediktorovi, ktorý tiež stotožňuje svoju vôľu s najvyššou vôľou Božou: a to je satanizmus.

Príčina úspechu jeho činnosti v minulej histórii je v skrytí Zjavení Zhora (od Boha) a ich zvrátení. Evanjelium od Lukáša 11:52: „Beda vám, učitelia Zákona! Skryli ste kľúč, ktorým sa dajú otvoriť dvere pravého poznania. Sami ste nevošli, a tým, čo chceli vojsť, ste zabránili.“

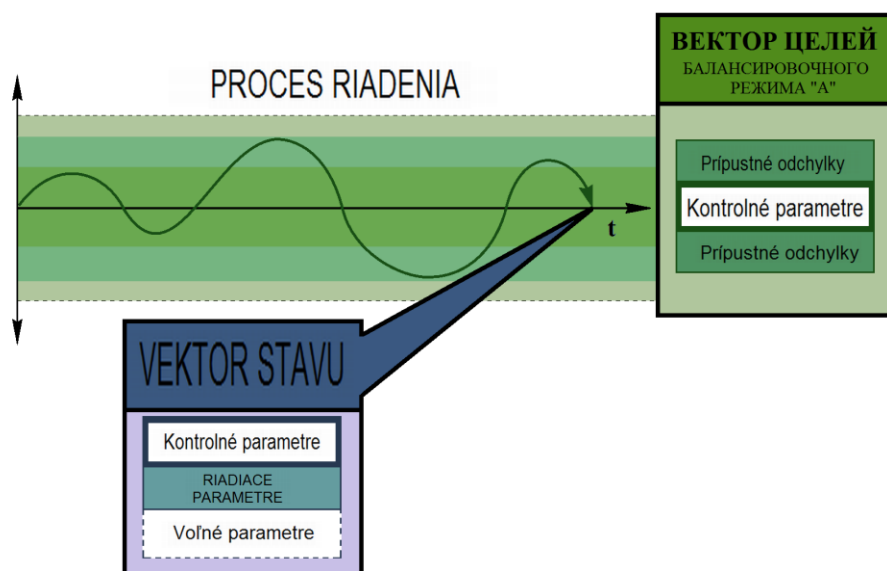
V súčasnosti je to výčitka všetkým spoločenským hierarchom, vrátenie hierarchii cirkví, pravda, mnohí samotní hierarchovia už kľúče stratili.

Okrem toho, väčšina ľudí si zvykla stýkať sa s individuálnymi intelektmi sebe podobných. Stretnúť sa s neľudským intelektom, väčšina sa vystraší až do šialenstva, v dôsledku samej nezvyčajnej udalosti. No v histórii existujú nielen individuálne, ale aj súhrnné intelektu a iné druhé intelektu, hierarchicky vyššie vo vzťahu k individuálnemu ľudskému intelektu. Aby bolo možné ich vidieť v činnosti, nejakú ich cieľavedomosť, je nevyhnutné jednotné chápanie faktora pomenovaného ako „intelekt“, v rôznych jeho prejavoch, bez ohľadu na jeho hierarchické postavenie v Objektívnej realite.

11. MANÉVRE A ROVNOVÁŽNE REŽIMY, PRINCÍPY POROVNANIA A IDENTIFIKÁCIE PODOBNOSTI

Teraz sa vrátime k uzavretým systémom. Stabilne riadený systém sa môže nachádzať alebo v rovnovážnom (vybalansovanom) režime alebo v režime manévra. Rovnaký reálne prebiehajúci režim môže byť interpretovaný ako rovnovážny, ak súvisí s jedným vektorom cieľov i ako režim manévra, ak súvisí s druhým vektorom cieľov.

Vo vektore cieľov **rovnovážneho** režimu sú kontrolné parametre v čase nemenné (konštantné). V reálnom stabilnom rovnovážnom režime vektor stavu kolíše v relatívne nemennom postavení v podpriestore kontrolných parametrov a voľné parametre sa popri tom môžu rôzne meniť.



Obr. 81

Pojem „rovnovážny režim“ je trochu podobný k pojmu „rovnováha“, no je širší, pretože obyčajné vedomie vníma „rovnováhu“ staticky, ako nepohyblivú statickosť v čase. V rovnovážnom režime je proces kmitania systému v čase *nemenlivý* vo vzťahu k bodu „rovnováhy“ a súradnice sú konštantné v čase: systém cez ne prechádza, no nemôže v nich prebývať, hoci len preto, že odchýlky od nich – sú nižšie ako prah citlivosti meracích prístrojov alebo riadenie je nepružné, má konečnú rýchlosť a nemôže sa včas zastaviť. To posledné objasníme.

Pojem o *negatívnych* spätných väzbách odráža fakt zostrojenia systému riadenia objektu tak, že detekcia odchýlenia sa objektu od ideálneho režimu systémom riadenia, ktorý je predpísaný vektorom cieľov, vyvoláva objavenie sa radiaceho pôsobenia nasmerovaného na návrat objektu do ideálneho režimu.

Pri *pozitívnych* spätných väzbách pomáha riadenie pri rušení (od momentu jeho vzniku) odvádzania objektu od ideálneho režimu, v smere pôsobenia na objekt rušenia.

Keďže rušenie môže predstavovať riadené pôsobenie zo strany nejakého procesu riadeného zvonku (jeho radiace pôsobenie – jeho priame väzby), tak pri analýze súhrnu **vzájomne vložených procesov riadenia** – vo vzťahu ľubovoľného z *do neho vložených procesov samoriadenia*, ich pozitívne spätné väzby môžu byť

nazvané ako „podporujúce“ a ich negatívne spätné väzby – ako „hasiace“, „potlačujúce“, „zdržiavace“, „brzdíace“.

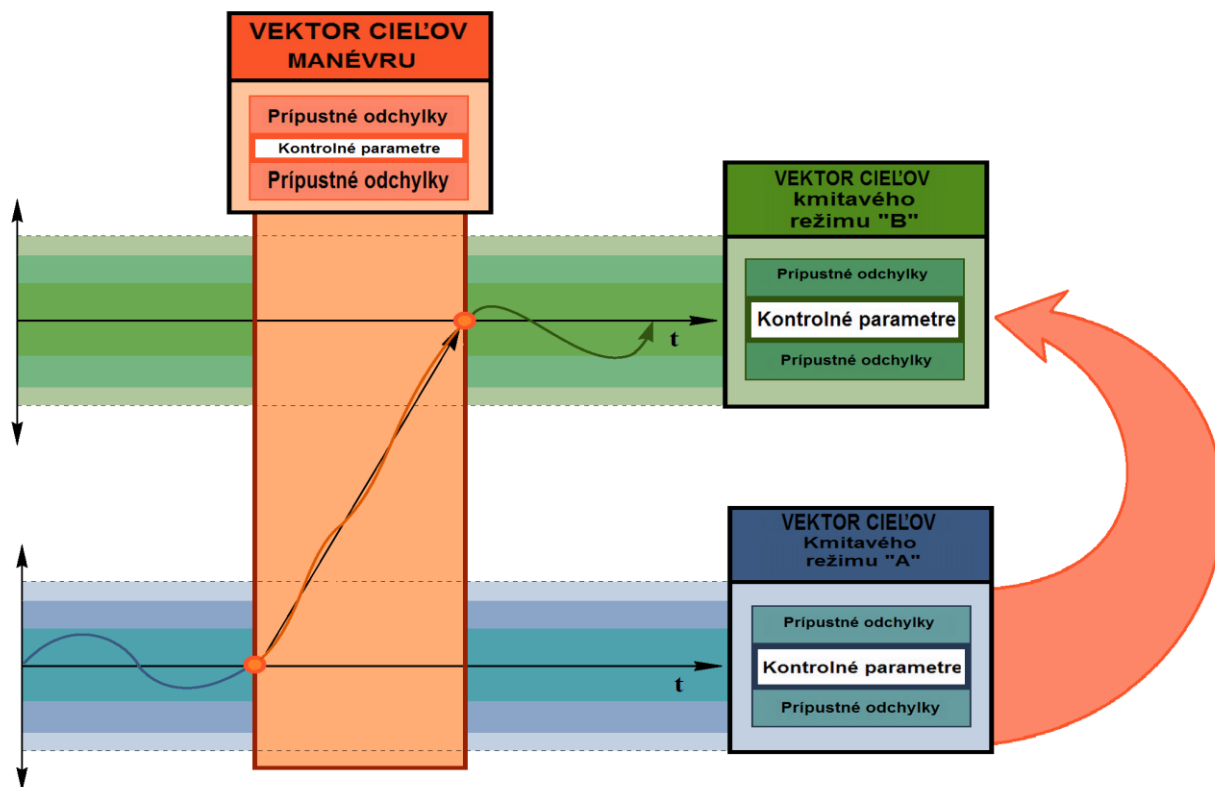
Hoci sa do súčasnosti (r.2004) tieto termíny v teórii riadenia nepoužívajú, tak viac zodpovedajú charakteru spätných väzieb v procese riadenia, ako konvenčné rozdelenie spätných väzieb na „pozitívne“ a „negatívne“, ktoré sa intuitívne chápu nejednoznačne a vyžadujú doplňujúce vysvetlenie. Ak ideálny režim – je nemennosť vektora cieľov v čase, v ktorom sú získané kontrolné parametre, tak z dôvodu limitujúcej rýchlosti reakcie systému riadenia, jeho pôsobenie kompenzujúce odklon od ideálneho režimu (pri negatívnych spätných väzbách), sa od nejakého okamihu samo stane rušivým a objekt odchádza od ideálneho bodu.¹⁸⁴

Takto sám systém riadenia rozkmitá objekt vzhľadom na ideálny režim vektora cieľov (otázka je iba, či amplitúdy kmitov ležia v prípustných hraniciach alebo nie). Najlepšie je to vidieť v stabilných vyvážených režimoch. V nestabilných vyvážených režimoch je amplitúda kmitov alebo vyššia ako prípustná, alebo narastá od kmitania ku kmitaniu, a to aj pri negatívnych spätných väzbách.

T.j. sám princíp **negatívnych spätných väzieb podľa kontrolných parametrov** je v teórii a praxi nevyhnutný, avšak je to len jeden z údajov v teórii a praxi riadenia ako celku.

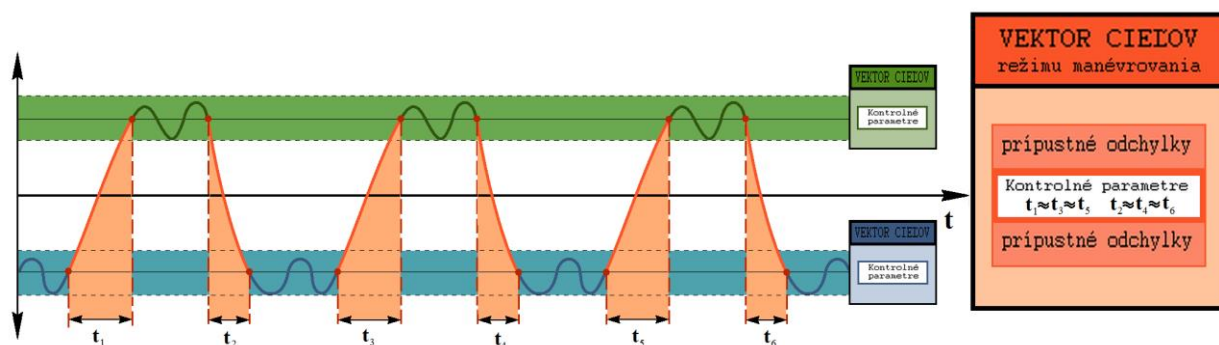
Vo vektore cieľov v režime **manévru** sa mení hoci len jeden z kontrolných parametrov. Pri analýze reálneho procesu stabilného manévru v *podpriestore kontrolných parametrov* vektor stavu sleduje s nejakou chybou riadenia zmenu vektora cieľov (obsahujúceho len kontrolné parametre). Voľné parametre, ako aj v prípade rovnovážneho režimu, nemajú žiadne obmedzenia.

¹⁸⁴ Tomuto odklonu od ideálnych hodnôt sa dá vyhnúť, ak zadáme takúto požiadavku pri tvorbe systému riadenia, no aj v tomto prípade bude oscilačný (kmitavý) charakter rovnovážneho režimu pokračovať. Avšak oscilácie budú prebiehať v nejakom pásme hodnôt na jednu stranu od predpísaných ideálnych hodnôt rovnovážneho režimu.



Obr. 82

Režim manévrovania, v ktorom sú derivácie kontrolných meniacich sa parametrov podľa času konštantné (v hraniciach prípustnej chyby riadenia), sa nazýva *stabilným (ustáleným) manévrom*. Ustálený manéver je sám o sebe rovnovážnym manévrom, z ktorého vektora cieľov sú v procese manévra vylúčené meniace sa kontrolné parametre.



Obr. 83

Ak ideme od reálneho prebiehajúceho procesu riadenia a tvoríme na základe predpokladov (t.j. hypoteticky) vektor cieľov subjektu, ktorý reálne proces riadi (to sa nazýva „identifikácia“ vektora cieľov), tak rovnaký režim možno interpretovať ako vyvážený režim alebo ako stabilný oscilačný (kmitavý) manéver. Takto sa, pri priradení k vektoru cieľov iba parametrov, ktoré kmitajú vo vzťahu k stredným hodnotám (v závislosti od

obmedzení na chybu riadenia), režim interpretuje ako vyvážený režim. Ak priradíme k vektoru cieľov hoci len jeden z náhodne meniacich sa parametrov, tak sa režim interpretuje ako manéver.

Podobne možno jeden a ten istý režim vnímať ako stabilný, vychádzajúc z jedných ohraničení vektora cieľov; a ako nestabilný, vychádzajúc z oveľa prísnejších ohraničení vektora chýb. V tomto je dobre vidieť objavenie sa dvojakého chápania stability: podľa ohraničení a znižovania odchýlok a podľa predvídateľnosti.

Najjednoduchším príkladom rovnovážneho režimu – je jazda automobilom na rovnej ceste pri konštantnej rýchlosti. Všetky šípky na palubnej doske, okrem spotreby benzínu, oscilujú okolo stabilnej polohy. No volantom treba občas „šveľiť“, pretože nerovnosti cesty, bočný vietor, rôzny tlak v pneumatikách, dierky v podvozku a priestore volantu sa snažia odchýliť automobil do strany.

Manévry sa delia na **slabé** a **silné**. Toto rozdelenie nevyjadruje efektívnosť manévru. Pojem slabý manéver je spojený s vyváženými režimami. Prechod systému z jedného vyváženého režimu do druhého vyváženého režimu – je jeden z druhov manévru. Niektoré uzavreté systémy majú takú vlastnosť, že ak sa prevod realizuje dostatočne pomaly, tak sa vektor stavu systému v procese manévru nebude silno líšiť od vektora stavu vo východzo a (alebo) konečnom vyváženom režime, s výnimkou meniacich sa kontrolných parametrov počas manévru a niektorých voľných parametrov, ktoré sú in-formačne spojené s kontrolnými parametrami.

Ak na lodi pootočíme koleso kormidla na palube o 3-4 stupne, tak loď začne opisovať kruh s veľmi veľkým priemerom a bude dochádzať k zmene uhla kurzu. Ak sa to deje mimo dohľadu na pobrežie a pri zatiahnutom počasi, tak väčšina pasažierov si manéver zmeny kurzu ani nevšimne. Ak sa za plnej rýchlosti vysokorýchlostného plavidla (25-30 uzlov) náhle pootočí kolesom kormidla na palube o 20-30 stupňov, tak sa paluba v pocese pohybu kormidla zašklbne pod nohami v opačnom smere ako kormidlo, a potom začne plne hmatateľné pociťovanie zmeny kurzu ľudským vestibulárnym aparátom, čo bude sprevádzať plne viditeľný náklon plavidla o 10 i viac stupňov.



Obr. 84

Hoci v oboch prípadoch zmena kurzu môže byť rovnaká, hydrodynamické charakteristiky lode sa v prvom prípade slabého manévru nebudú silno odlišovať od režimu priamočiareho pohybu. V druhom prípade, keď loď začne vstupovať do cirkulácie s priemerom nie viac ako 4-5 dĺžok trupu lode – bude rýchlosť chodu klesať,

zjaví sa hodnotovo významná krížová rýchlosť prúdenia (obtekania) okolo trupu a taktiež sa budú náklon a celkový obraz obtekania trupu a hydrodynamické charakteristiky kvalitatívne odlišovať od bývalých charakteristík pri priamočiarom pohybe alebo slabých manévroch.

Rozdelenie manévrov na silné a slabé umožňuje v rade prípadov výrazne zjednodušiť modelovanie správania sa uzatvoreného systému v procese slabého manévrovania bez **straty kvality** výsledkov modelovania. Pretože výber miery kvality je vždy subjektívny, tak sa aj rozdelenie manévrov na silné a slabé určuje subjektivizmom pri hodnotení kvality modelovania a riadenia. Ak je takéto rozdelenie možné, tak slabému manévru možno nájsť analogický rovnovážny režim (vo vyššie uvedenom zmysle).

Pre fyzické kvalitatívne rovnaké procesy je rozdelenie manévrov na silné a slabé založené na modelovaní v nekonečnom čase. Vzhľadom k tomu, že poňatie času a jeho meranie je spojené s výberom etalónovej frekvencie, tak za etalónovú frekvenciu môžu byť prijaté aj vlastné frekvencie kmitania objektov riadenia, uzavretých systémov, procesov interakcie uzavretých systémov s okolitým prostredím. To vedie k poňatiu dynamicky podobných (čiastočne alebo úplne) objektov, systémov a procesov, pre ktoré sú procesy (rovnovážne režimy a manévry) vzťahnuté k času, ktorý je založený na zhodných vlastných kmitaniach, v **nejakom** zmysle identické.

Podrobne to skúma teória podobnosti, ktorá je zdieľaná v mnohých čiastkových odvetviach. Doprevádzanie slova „**identickosť**“ epitetom „**nejaká**“ je podmienené tým, že podobnosť sa môže realizovať na rôznych fyzických nosičoch **in-formačných** procesov **riadenia**, na rôznych vzájomných spodobeniach parametrov podobných systémov.

Spodobenie - *zbavenie reálnych fyzikálnych a in-formačných parametrov ich rozmerov - mier (metro, kilogramov, sekúnd a pod.) a ich vzťahnutie k niektorým hodnotám charakteristík uzavretého systému a prostredia, ktoré majú rovnaké rozmery – miery (metre, kilogramy, sekundy a pod.).* Výsledkom je objavenie sa bezmerných jednotiek merania, ktoré sú zhodné v **nejakom** zmysle u porovnávaných parametrov objektov, s rovnakou charakteristikou pre každý z nich. Je to vlastnosť vesmírnej miery a je základom modelovania na jedných fyzických nosičoch procesov, pričom reálne procesy prebiehajú na druhých fyzických nosičoch (analogové počítače); aj na základe in-formačného (čisto teoretického) modelovania, pri ktorom sú dôležitý in-formačný model a jeho fyzický nosič nezaujímavé (ľubovoľný algoritmus, ktorý predpisuje postupnosť akcií, nezávisí od jeho materialového nosiča: papier, DVD-disk, PC, človek).

Analýza priebehu podobného **modelovaného** procesu môže prebiehať v oveľa vyššom frekvenčnom pásme, ako priebeh reálneho podobného procesu, ktorý je **modelovaný**: to dáva možnosť nahliadnúť do budúcich variantov vývoja modelovaného procesu, čo je vlastne základom riešenia úloh riadenia vo všeobecnosti, a najmä úlohy o predpovedateľnosti.

Príklady tohto druhu modelovania – všetky aerodynamické a pevnostné výpočty a experimenty v leteckve, pri stavbe lodí a v kozmonautike. Modelovanie vysokofrekvenčného procesu v nízkofrekvenčnom pásme umožňuje odsledovať príčinnno-následkové väzby, ktoré zvyčajne unikajú pozorovateľovi pri sledovaní rýchlo prebiehajúceho reálneho procesu. Príkladom tohto druhu je rýchlostné a *vysokorýchlostné snímkovanie* (viac ako 10^5 snímok za sekundu) a spomalená (v porovnaní s realitou) projekcia záznamu, čo umožňuje riešiť mnohé technické a biologické (medicínske) problémy.

Predstava silných a slabých manévrov pre podobné objekty a uzavreté systémy je spojená s rozlíšením manévrov v bezrozmerných jednotkách času. Podobné môžu byť aj fyzické procesy s rôznou kvalitou, napr. opisované rovnakým matematickým modelom. No pre fyzické procesy s rovnakou kvalitou, ktoré sa líšia rozmerovými charakteristikami, bude platiť, že oblasti reálnych parametrov silných a slabých manévrov budú odlišné. To je vždy nutné mať na pamäti, ak sa jedná o reálne uzavreté systémy s rovnakou kvalitou, ktoré sa líšia svojimi rozmerovými charakteristikami.

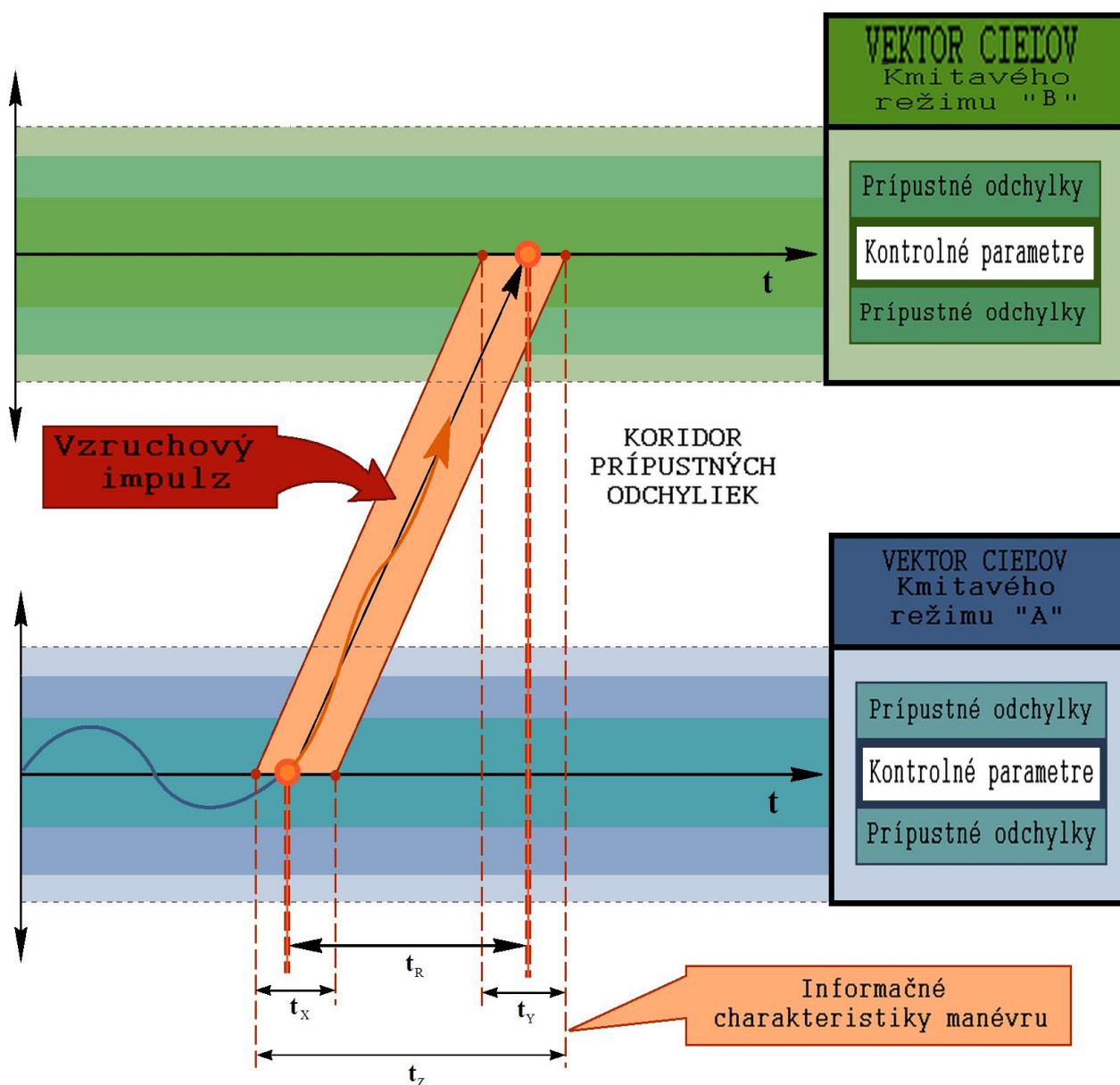
12. MANÉVRE A TEÓRIA KATASTRÓF

Zavretý systém môže mať jeden i viac stabilných rovnovážnych režimov, ktorých môže byť nespočetné množstvo. Prevod uzavretého systému z jedného rovnovážneho systému do druhého je najbežnejší typ manévru. S výnimkou určitých špecifických prípadov, má manéver význam, ak je jeho konečný rovnovážny režim stabilný režim pre daný uzavretý systém.

V priestore parametrov, ktoré opisujú uzavretý systém, manéver = trajektória prechodu z jedného bodu (počiatočný vektor stavu) k druhému bodu (konečný vektor stavu). Manéver je bezpodmienečne stabilný, ak rušiacie pôsobenie, ktoré prijíma uzavretý systém počas manévru, nevyvedie trajektóriu v parametrickom priestore z nejakého koridoru prípustných odchýlok od ideálnej trajektórie.

Vo vzťahu k manévru je vektor cieľov – funkcia času, t.j. ideálna trajektória a chronologický graf prechodu kontrolných bodov na ňom. Množina prípustných vektorov chýb – je koridor prípustných odchýlok od ideálnej trajektórie, s prihliadnutím k odchýlkam v čase pri prechode kontrolných bodov na ideálnej trajektórii.

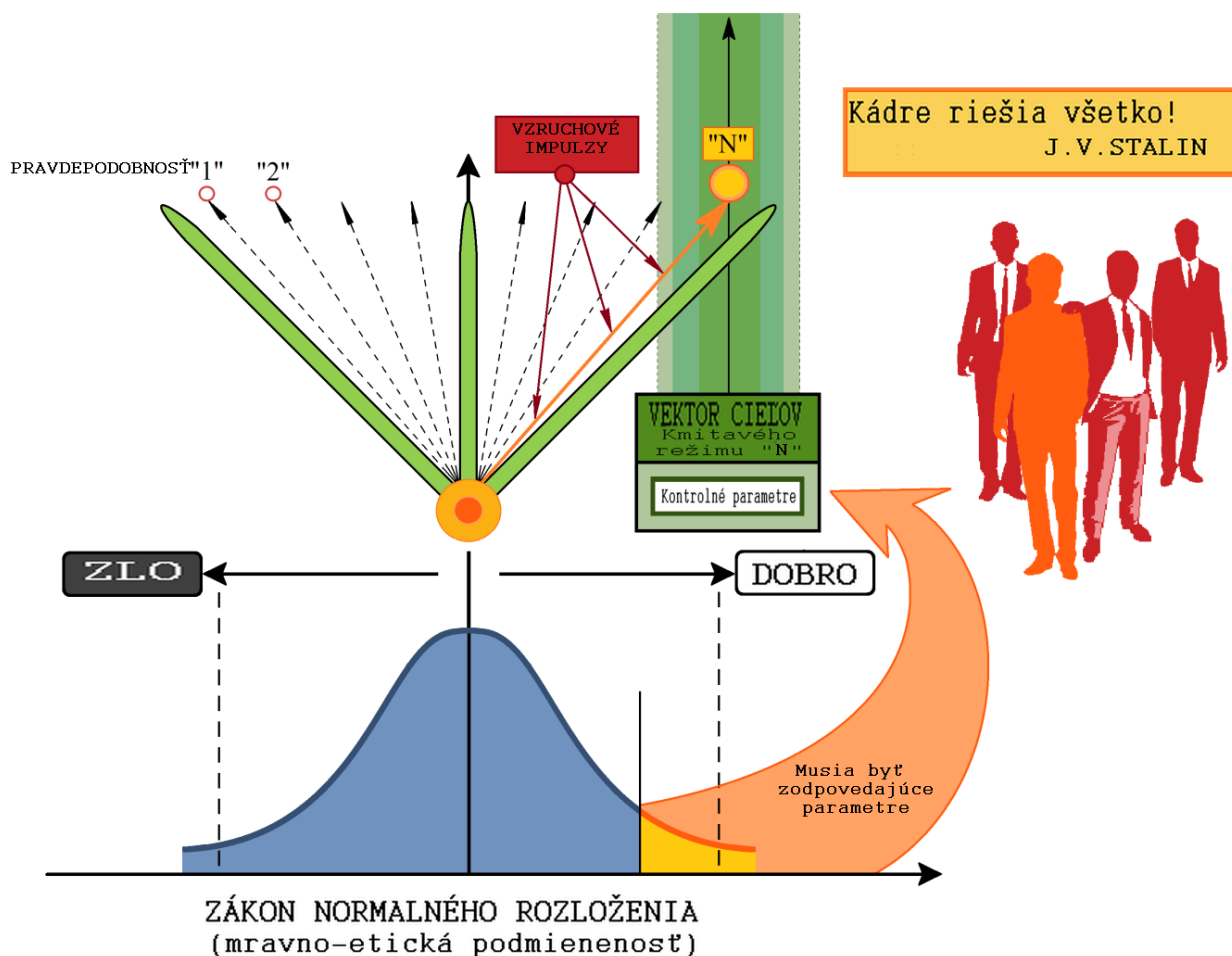
Manéver môže byť aj podmienne stabilný, t.j. uzavretý systém sa podarí previesť do konečného stavu s prijateľnou presnosťou, no rušivé vplyvy (vrátane konfliktného riadenia) v procese manévru sú pred začiatkom zle predvídateľné, následkom čoho sa musí trajektória prechodu korigovať počas manévru s prihliadnutím na reálne odchýlky. Manéver môže byť zakončený za podmienky, že v priebehu prechodu rušivé vplyvy neprekročia kompenzačné možnosti uzavretého systému. To isté sa týka aj situácie konfliktného riadenia jedného objektu zo strany niekoľkých subjektov.



Obr. 85

Príkladom takéhoto podmienne stabilného manévru je ľubovoľná plavba v ére plachetníc „z bodu A do bodu B“ : zrealizovať prechod – je šanca, ale o nehodovosti, dĺžke a trase možno hovoriť len v pravdepodobnostnom zmysle o budúcnosti a v štatistickom zmysle – o minulosti. Politika taktiež dáva rad príkladov tohto druhu podmienne stabilných manévrov.

To znamená, že bezpodmienečný stabilný manéver má pravdepodobnosť úspešného završenia, ktorá je podmienená rušivými vplyvmi na uzavretý systém počas jeho chodu, rovnú jednej. No táto pravdepodobnosť môže byť znížená až k nulovej, v prípade nízkej kvality manažérov (“kádre riešia všetko”).



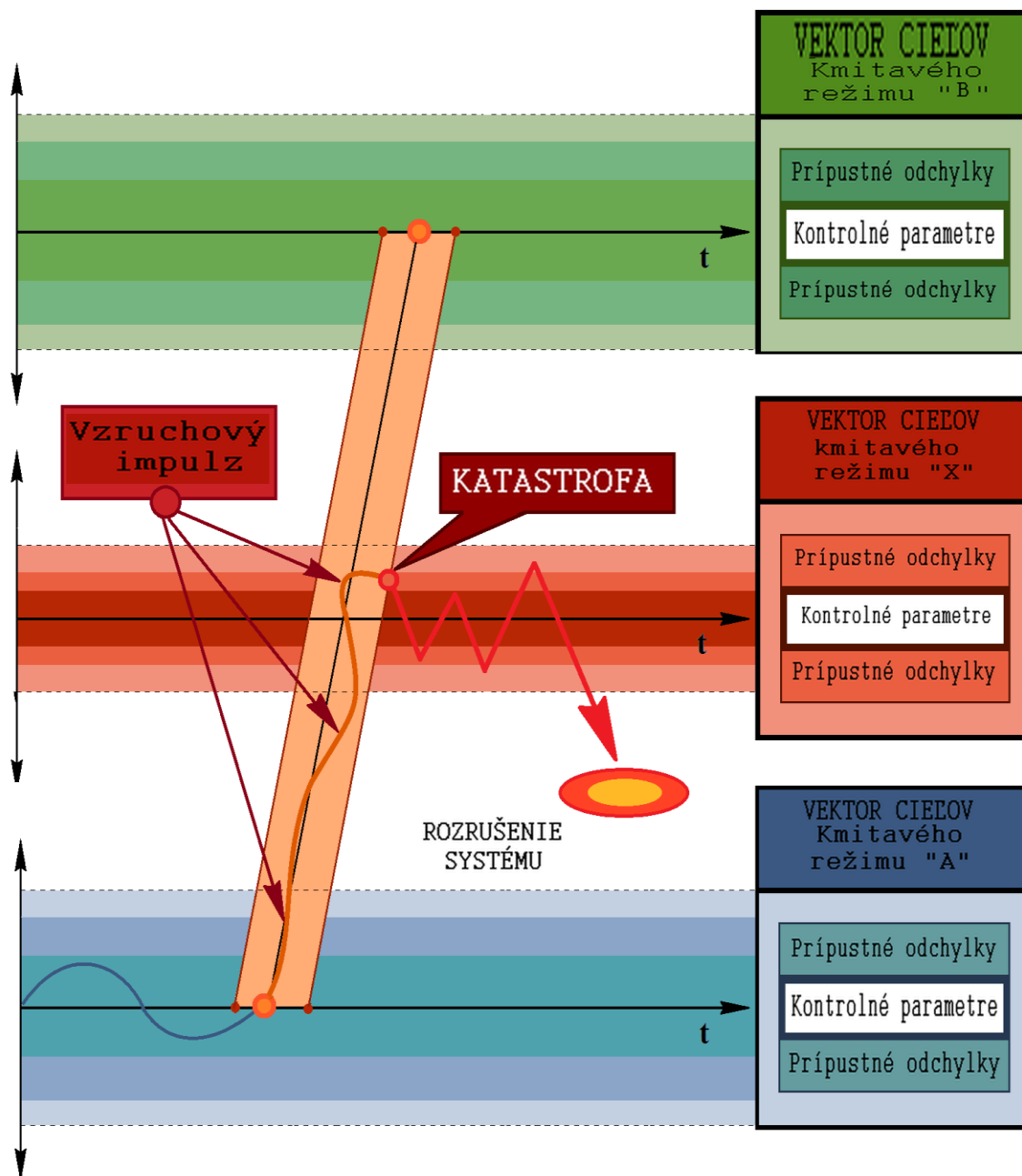
Obr. 86

Pravdepodobnosť prijateľného zakončenia podmienne stabilného manévru je podriadená objektívnym pravdepodobnostným predurčenostiam rušivých vplyvov, charakteristík objektu a subjektívne - vysoká kvalifikácia subjektu – manažéra môže vytiahnuť k jedinečnej predvídateľnosti aj nízku pravdepodobnosť realizácie podmienne stabilného manévru.

V tejto formulácii pod „rušivým vplyvom“ treba chápať ako vonkajšie pôsobenie prostredia, aj vrátane konfliktov riadenia, tak aj vnútorné zmeny (poškodenia apod.) v uzavretom systéme. Tento príklad taktiež ilustruje vzťah pojmov „stabilita v zmysle ohraničenosti odchýlok“ a v zmysle predvídateľnosti správania.

K manévrom prechodu patria rôzne požiadavky, no najčastejšie je to hladký priebeh, bez otrasov, t.j. neexistencia impulzných (šokových) zaťažení na uzavretý systém v procese jeho pohybu po ideálnej trajektórii manévru s prípustnými odchýlkami v parametrickom priestore. V matematickej interpretácii je takáto požiadavka ekvivalentná dvojnásobnej derivácii vektora stavu uzavretého systému podľa času a zavedenie ohraničení na vektory – odvodené („rýchlosť“, „zrýchlenie“) v celom priestore koridoru prípustných odchýlok počas ideálnej trajektórie. Odstránenie tejto požiadavky – je prenos úloh riadenia do oblasti aplikácie *teórie katastrof*.

Teória katastrof skúma procesy, v ktorých sa plynulá zmena parametrov systému prerušuje ich skokovou zmenou (predvídateľnou alebo vopred neznámou), po čom sa systém ocitne v druhom režime existencie alebo sa zničí.

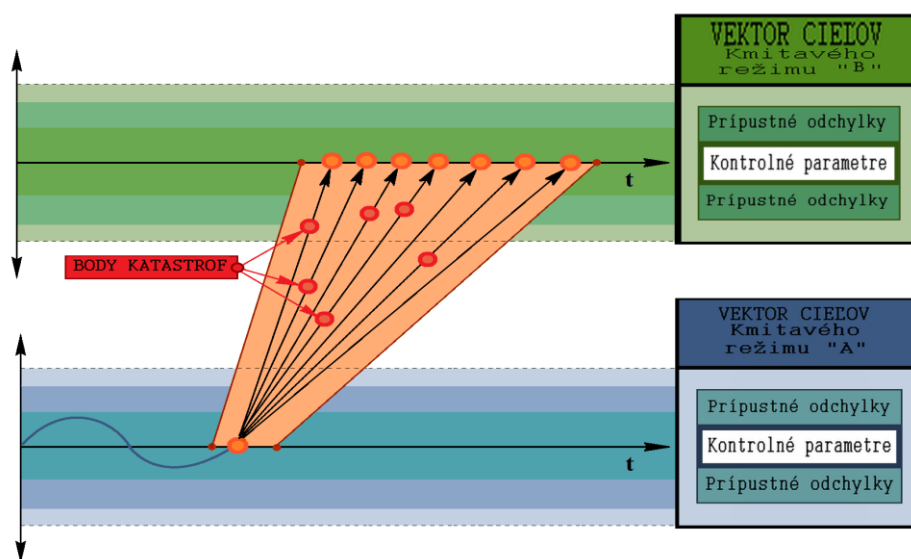


Obr. 87

Tento skok teória nazýva „katastrófa“ (ďalej bude uvádzaná katastrofa v úvodzovkách – práve v tomto zmysle), čo je vo väčšine prípadov praktických aplikácií správne, pretože úderový charakter záťaže na uzavretý systém ho môže poškodiť, zničiť alebo byť neprijateľný z nejakých iných príčin. Samotná teória „katastróf“ sa zrodila zo všeobecnej analýzy reálnych katastrof v ich matematickom popise. Režim, do ktorého sa dostane systém po „katastrófe“ môže byť predvídateľný – alebo jednoznačne, alebo v pravdepodobnostno – štatistickom zmysle – alebo nepredvídateľný.

Typickým prípadom javov, ktoré skúma teória „katastróf“ – je prechod kmitavého procesu z jednej potenciálovej jamy do druhej potenciálovej jamy: tak napr. pri búrke loď zažíva kymácanie (hojdačku) relatívne jedného stabilne vertikálneho stavu – normálne: palubou – hore a dnom – dole. Plynulé zvyšovanie amplitúdových hodnôt náklonu pri kymácaní môže viesť k náhlemu prevráteniu lode hore dnom v priebehu časového intervalu menej ako polperiódy kyvu (sekundy), v procese zosilenia búrky, námrazy apod. No aj prevrátená loď nemusí ísť okamžite ku dnu a môže ešte dlhú dobu pobývať na hladine dnom nahor. Naďalej dochádza ku kymácaniu lode vzhľadom na svoj druhý, taktiež stabilný vertikálny stav, ale už nie normálny.

„Neplynulá“ trajektória môže byť projekciou plne „hladkej“ trajektórie, ktorá leží v parametrickom priestore vyššej dimenzie do podpriestoru nižšej dimenzie. Oblasť potenciálne stabilného riadenia v zmysle predpovedateľnosti (predvídateľnosti) v priestore parametrov vektora stavu vo vzťahu ku konkrétnemu uzavretému systému – je objektívna данnosť (realita). V ňom je množstvo (množina) objektívne možných trajektórii manévrov, ako aj množstvo (množina) objektívne nemožných.

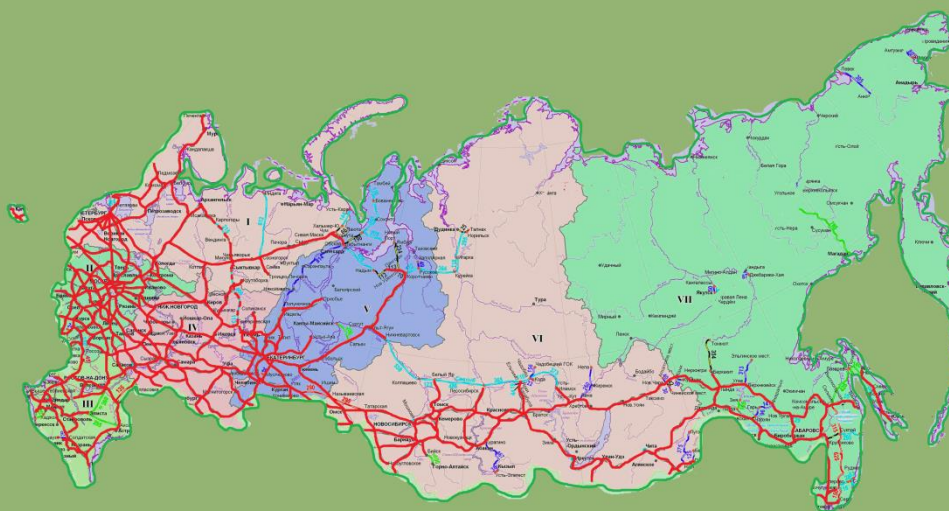


Obr. 88

V množstve objektívne možných trajektórii je možné vybrať podmnožinu trajektórii, na ktorých ležia body „katastróf“. To môžu byť body porušenia druhej derivácie vektora stavu podľa času, body prekročenia zavedených ohraničení odvodeného vektora, body zmeny miery predvídateľnosti (napr. body vetvenia trajektórii v pravdepodobnostnom zmysle); body na hraniciach medzi dvoma potenciálovými jamami apod.

Ak analyzujeme vyššie uvedené vo vzťahu k železničnej doprave krajiny, tak:

- oblasť potenciálne stabilného riadenia – je celé teritórium štátu
- množina objektívne možných manévrov – je existujúca sieť železničných dráh
- množina objektívne nemožných manévrov – je všetko, kde niet koľajníc a kde nemožno z technických príčin položiť koľajnice alebo postaviť výhybky pre zmenu smeru pohybu.



Ďalej analyzujeme vyššie uvedené vo vzťahu k železničnej doprave krajiny, tak:

- oblasť potenciálne stabilného riadenia - je celé teritórium štátu
- množina objektívne možných manévrov - je existujúca sieť železničných dráh
- množina objektívne nemožných manévrov - je všetko, kde nie je koľajnica a kde nemožno z technických príčin položiť koľajnice alebo postaviť výhybky pre zmenu smeru pohybu.

Body katastrof - neudržiavané trate a výhybky, príliš ostré zákruty a nadrozmerné miesta, ktoré sú nepriechodné pre niektoré druhy koľajových vozidiel a lokomotív apod. - to sú reálne možnosti katastrof. Vo vzťahu ku každému z druhov nákladu sú železničné uzly (križovatky) - body vetvenia ich trajektórií v pravdepodobnostnom zmysle.

Obr. 89

Body katastrof – neudržiavané trate a výhybky, príliš ostré zákruty a nadrozmerné miesta, ktoré sú nepriechodné pre niektoré druhy koľajových vozidiel a lokomotív apod. – to sú reálne možnosti katastrof. Vo vzťahu ku každému z druhov nákladu sú železničné uzly (križovatky) – body vetvenia ich trajektórií v pravdepodobnostnom zmysle.

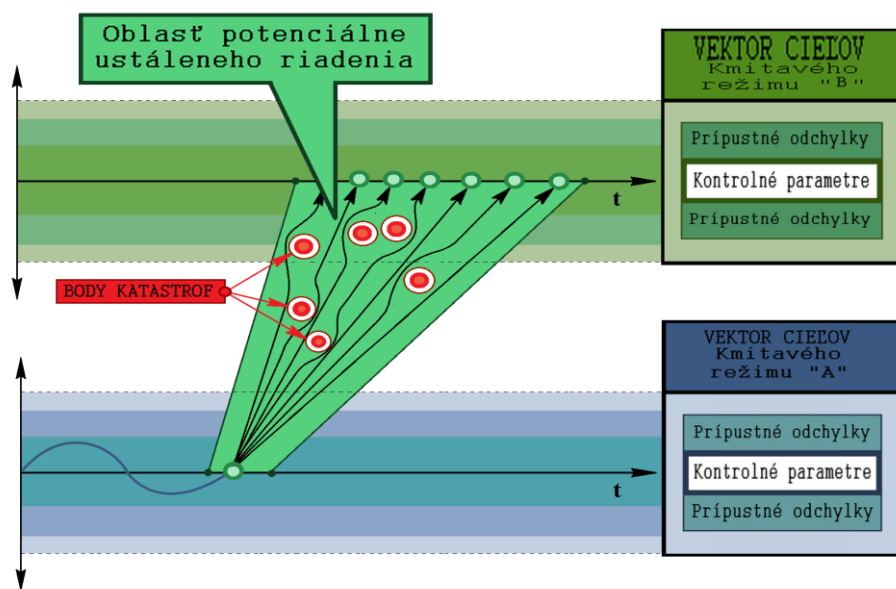
Tento príklad dobre ukazuje vzťah všetkých spomínaných kategórií, no samotné „katastrofy“ teórie katastrof sú v ňom predstavené iba reálnymi katastrofami železničnej dopravy. Ďalej, aby nedochádzalo k zámene u katastrof v úvodzovkách a bez úvodzoviek, okamžitú stratu riadenia – v zmysle teórie „katastrof“ – budeme nazývať **kolaps (zlyhanie) riadenia**.

Príčiny kolapsov riadenia môžu byť veľmi odlišné a môžu byť v ľubovoľnej etape plnej funkcie riadenia.

Dva ľubovoľné body v parametrickom priestore, ktoré opisujú uzavretý systém (2 vek-tory stavu), môžu byť prepojené viac ako len jednou trajektóriou. Medzi týmito trajektóriami môžu byť trajektórie, ktoré zodpovedajú požiadavke plynulosti (hladkosti), aj trajektórie, ktoré ani nemusia prechádzať cez body kolapsu riadenia, no po ktorých sa „tvrdzo jazdí“, z dôvodu prekračovania ohraničení, ktoré sú stanovené pre derivátneho vektor (realizačný). Možné sú aj situácie, kedy všetky trajektórie spájajúce počiatočný a konečný

vektor stavu prechádzajú cez body kolapsu riadenia. No častejšie sa stretávame s tým, že nekvalifikovaní manažéri, stratiac kontrolu nad riadením a majúci vedomosti a spôsobilosti prechodu *nimi riadeného hierarchicky organizovaného* systému do samoregulačného obnovenia riadenia v niektorom režime, po zapojení do procesu iných úrovní organizácie systému, začínajú „ohlupovať“ hlavy dôverčivým ľuďom odkazmi na „teóriu katastrof“ a „šokovú terapiu“. Najčastejšie týmto hrešia politici. Pre nich platí, že body „katastrof“ – sú body odhalenia ich nekompetentnosti vo funkcii manažéra.

V skutočnosti je potrebné preskúmať geometriu oblasti predpokladaného manévrovania, s jej plným začlenením do oblastí potenciálne stabilného (udržateľného) riadenia. Ak niektoré fragmenty oblastí predpokladaného manévrovania obsahujú body kolapsu (zlyhania) riadenia, vypadávajú z oblasti potenciálneho udržateľného (pri zachovaní nevyhnutnej kvality) riadenia, z dôvodu multi-prepojenosti oblastí, nedostatku jej konvexity apod., čím je takéto zóny nevyhnutné vylúčiť a klásť trajektóriu manévrov okolo nich (a najmä mimo bodov kolapsov riadenia).



Obr. 90

Práve tým sa zaoberajú všetci kvalifikovaní navigátori: poznajúc ponor plavidla, pri príchode k brehu vyznačujú na navigačnej mape hranicu zóny, ktorá je zakázaná pre manévrovanie z dôvodu malej hĺbky. Okrem toho, kurz sa podľa možnosti volí ďalej od jednoznačných nebezpečí: potopených vrakov, skál, plytčín apod. V čase vzniku prvých máp, do neznámych zón nikto neplával pod plnými plachtami: šli opatrne, neustále merali hĺbku; niekedy koráb (plachetnica) driftoval, alebo bol ukotvený a merania sa robili zo spusteného člna.

Manéver prechodu z jedného rovnovážneho stavu do druhého, ktorý spĺňa požiadavku plynulosti možno rozdeliť na 3 periódy (ak to umožňuje čas):

1. Výstup z rovnovážneho režimu.
2. Stabilný manéver (sám o sebe rovnovážny režim, ale s iným vektorom cieľov).
3. Vstup do nového rovnovážneho režimu.

13. Procesy v supersystémoch: možnosti ich priebehu

13.1. Pochopenie supersystémov

Teraz, po dostatočne podrobnom oboznámení sa s pojmovým a terminologickým aparátom teórie riadenia, prejdeme k širšiemu preskúmaniu procesov riadenia a samoriadenia v supersystémoch a ich hierarchiách.

Pod supersystémom chápeme množstvo elementov, ktoré sú čo i len čiastočne jeden druhému funkčne analogické. Pritom výrazy „analógia“ a „podobnosť“ NIE sú v kontexte nasledujúcej práce synonymami. Analógia predpokladá možnosť priamej zámeny jedného druhým. Podobnosť (plná, alebo čiastočná) predpokladá iba identičnosť procesov, plynúcich v rôznych objektoch, pri ich abstraktnom(odhliadnuc od ich reálnych rozmerov) opise spoločným systémom parametrov.

Analógia predpokladá **definovanie**(určenie) nejakého súboru kvalít, ktorými disponujú objekty, analogické práve v zmysle vybraného súboru kvalít. Objekty, disponujúce užším, alebo širším **súborom kvalít, ako definovaný súbor**, prináležia k druhej triede objektov. Aj keď sa javia byť čiastkovými, alebo širšími(**objemnejšími**) **analógiami** objektov skúmanej triedy, rozpoznávaných podľa úplne definovaného konečného súboru kvalitatívnych atribútov(prí-znakov). Vďaka čiastkovým a objemnejším analógiám sa všetky triedy objektov, rozpoznateľné podľa ľubovoľného zvoleného súboru kvalitatívnych príznakov, vzájomne prenikajú jeden do druhého a zlievajú sa do pojmu „vesmír“(uni-vers-um)¹⁸⁵

Supersystém je z tohto pohľadu množinou el-e-mentov, aspoň čiastočne funkčne analogických jeden druhému v nejakom zmysle a preto aspoň čiastočne vzájomne zameniteľných. Okrem toho sú všetky jej elementy samoriadené(alebo riadené zvonku) v rámci hierarchicky vyššieho objemnejšieho riadenia na osnove informácii, chránenej v ich pamäti. Každý samoriadený element možno riadiť zvonku, keďže všetky môžu prijímať informáciu do pamäte. Každý z nich môže vydávať(exportovať, pre-dávať, sprostredkovať) in-

¹⁸⁵ ..a v prenesenom význame „svetonázor“. Pojem a dojem. Vnímanie a chápanie..uchopenie slova po jeho čo najlepšom pochopení. Čím lepšie, hlbšie v jeho súvislostiach s inými pod a nad-radenými javmi, procesmi.. chápem nejaký jav, tým lepšie ho môžem uchopiť, t.j. manažovať, riadiť, pretvárať = in-, či trans-formovať. Pojem a Termín. Termín je v tomto zmysle aj časove, chronologicky v rámci úrovne chápania(vzájomnej previazanosti hierarchie dominantných a menej dominantných procesov) definovaný konkrétny obraz javu vytvárajúci sa v mysli jednotlivca. Snaha skupiny jednotlivcov čo najpresnejšie v konkrétnom, podľa možnosti čo naj uni-vers-álnejšom kontexte popísať jedno-jednoznačne nejaký jav tak, aby bola podľa možnosti garantovaná čo najväčšia praktická FUNKČNÁ sloboda ich kolektívu. Súboru jednotlivcov. Zboru. Súborného intelektu a postupne súbornej intuície jedincov s rôznymi jedinečnými, vzájomne sa dopĺňajúcimi diapazónmi(rozptylmi) vnímania. Pod ochrannými krídlami Vnímania Vše-obecného, Vše-objímajúceho(Miery Mier, ob-čas nazývanej aj Bohom). Sloboda vnímania a spracovania prijatých informácií podvedomím končí tam, kde sa ich snažíme cez vedomie pre-dať druhým. In-formovať svojich protodialektických partnerov, oponentov, kolektív. T.j., ak sa u nich vytvorí iný obraz, ako u nás, naša sloboda končí a nastáva konflikt. Konštruktívno-obohacujúci, alebo deštruktívny, vychádzajúci z falošnej premisy o našej vlastnej neomylnosti. Konkrétne, ak prvá naša otázka znie: „V čom môj oponent nemá pravdu?“, miesto obligátnej protodialektickej otázky: „V čom(na akej úrovni vnímania) by mohol mať môj oponent pravdu?“ Tak, okrem odbúravania paralyzujúcej formy egoizmu zároveň určíť jeho, našu možnú chronos = rovinu miery vnímania a chápania objektívnej reality, ktorá sa ďalej bližšie a bližšie špecifikuje(aproximuje) počas trvania nášho vzťahu(komunikačného štandardu, alebo odborne tzv. modulačnej frekvencie). Tak si zároveň vzájomne postupne okrešeme svoje chybné(objektívnej realite neadekvátne) stereotypy. Sloboda je v tomto zmysle(podľa miery chápania objektívnej reality) vedomá nevyhnutnosť. Preto bolo na počiatku Slovo. Logos. Miera. A preto sa hovorí: „A slovom slnce zastavujú a slovom mestá rozrúšajú“. Toľko k malému výletu do čias minulých a budúcich..

formáciu¹⁸⁶ z pamäti druhým elementom svojej množiny a okolitému prostrediu a preto schopný k ich riadeniu. A(alebo) je cez neho možné riadenie druhých elementov a okolitého prostredia. Všetky procesy zobrazovania(realizácie) informácii tak vo vnútri elementov, ako aj medzi nimi v rámci supersystému a v jej okolitom prostredí, sú podriadené pravdepodobnostným predurčenostiam, vyjadrujúcim sa v príslušných štatistikách.

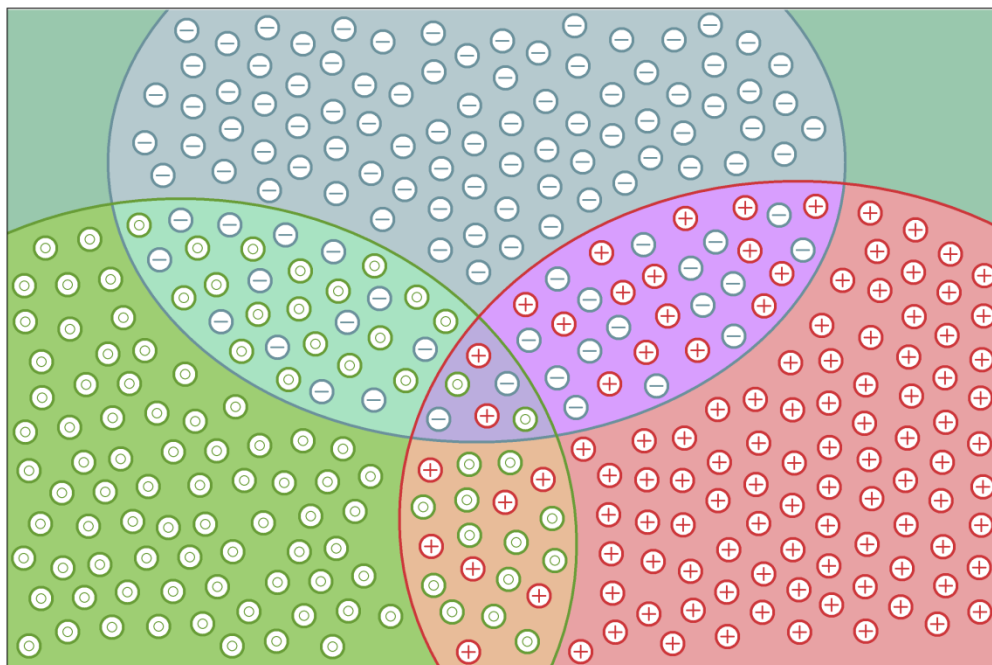


Obr. 91

V najprimitívnejšom prípade sa supersystémom javí byť napr. pružná(flexibilná) výroba spolu s personálom. Vesmír sa ako celok javí byť tiež supersystémom. Vďaka objemnejším a čiastkovým analógiám vystupuje Vesmír ako objemnejší supersystém vo vzťahu k množstvu vzájomne vložených supersystémov so štruktúrou¹⁸⁷, meniacou sa v každom momente času(kontinuálne). Okrem toho je vesmír aj štruktúrou supersystémov definovanou(určenou) rôznymi subjektami podľa rôznych súborov príznakov. T.j. vesmír je zároveň systémom s virtuálnou štruktúrou. Vzájomná vloženosť(programátorsky, pro-gramotne „zapuzdrenosť“) supersystémov predpokladá existenciu elementov, patriacich v rôznych momentoch času k rôznym supersystémom a ako dôsledok predpokladá existenciu štruktúr, náhle sa objavujúcich a odrazu zasa miznúcich. Tak, ako bublinky na mlákach pri d'áždi..

¹⁸⁶ evokovať príslušným kódom(tichým, alebo definovaným, normovaným komunikačným štandardom) obraz, pravidlo,..t.j. konkrétny súbor usporiadaných mier mier(vektor, maticu, tenzor)

¹⁸⁷ Konkrétnym systémom usporiadaných mier(„času“= pomeru dvoch frekvencií s jedným subjektívne zvoleným etalónom, váhy, „priestorového“ rozmeru, chuti sladkej, slanej,.., hmotnosti a pod.). Odtiaľ objektívna pravda existencie tzv.„časopriestorového kontínua“ a presnejšie KONTÍNUA MIER, či inak „vývoja pravidiel“ 3D modelov MIM(resp. FIE) všeobecne. Nie len ich 2D výseku vnímania(systematickej paralýzy myslenia populu).

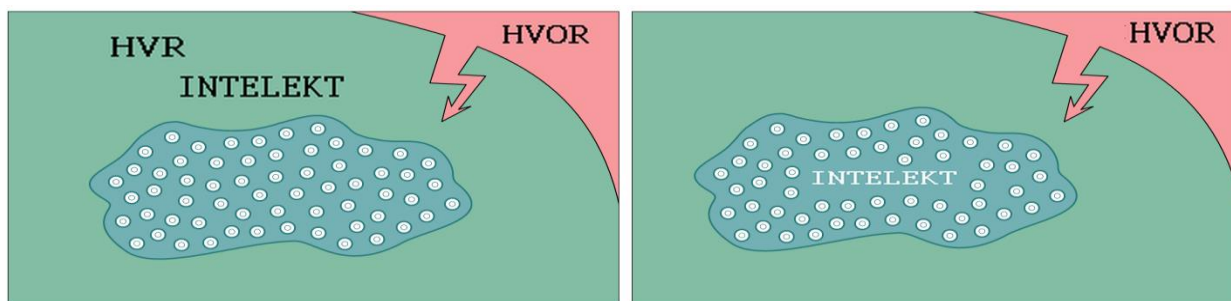


Obr. 92

V závislosti od organizácie môže byť intelekt¹⁸⁸

1. vonkajším vo vzťahu k supersystému
2. môže byť ovládaný nasadeným celkovým supersystémom z bezintelektuálnych elementov, alebo jeho podmnožinou (rôzne varianty tzv. proxy riadenia = s oponou a presnejšie spoza opony cez hercov)
3. môžu ho ovládať extra vybrané elementy samotného supersystému, pričom nie nevyhnutne všetky vybrané naraz
4. jeden(alebo viaceré) elementy supersystému môžu disponovať vo vnútri svojej vlastnej štruktúry elementmi tiež disponujúcich intelektom.

Avšak pokiaľ by sme skúmali plnú funkciu riadenia, vedúcu k objaveniu sa supersystému, tak intelekt je vždy prítomný buď v samotnom supersystéme, alebo v objemnejšom, hierarchicky vyššom riadení vo vzťahu k nemu.



Obr. 93

Preto tam, kde to nie je podstatné, budeme otázku lokalizácie intelektu mlčky obchádzať. **SÚBORNÝM¹⁸⁹ INTELEKTOM** budeme volať intelekt, uskutočňujúci samoriadenie supersystému ako jednotného celku

¹⁸⁸ Algoritmus spracovania informácií

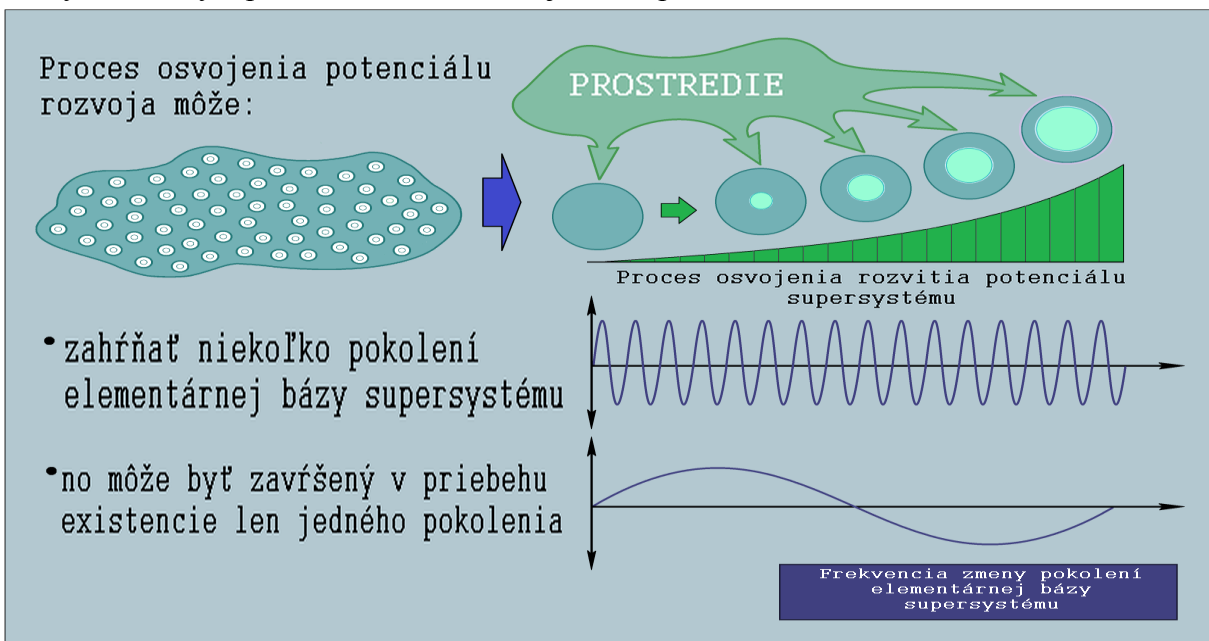
¹⁸⁹ zborovým, zborným, združeným, spojeným, koncilovým, konsenzuálnym, konjugovaným

v rámci hierarchicky vyššieho objemnejšieho riadenia nezávisle od jeho lokalizácie(polohy) vo vzťahu k supersystému.

Môže to byť

- A. vo vzťahu k bezintelektuálnemu supersystému vonkajší intelekt(podobne, ako v prípade materiálnej bázy ide o pružnú automatizovanú výrobu)
- B. intelekt prítomný v supersystéme
- C. a taktiež intelekt v nejakej forme(obraze) zrodený samotným supersystémom
- D. Supersystémy môžu byť strnulé(t.j. čiastočne paralyzované = bez výrazného vývojového progresu, viac-menej udržateľne existujúce v nejakom rovnovážnom režime, pokiaľ existujú jednotlivé elementy, ktoré ich tvoria)
- E. Supersystémy „miznúce“ zároveň s „miznutím“ svojich elementov
- F. Supersystémy s obnovujúcou sa elementárnou bázou
- G. Supersystémy udržateľne existujúce v priebehu života niekoľkých pokolení ich elementov v nejakom rovnovážnom režime.(napr. tzv. „náboženstvá“, rôzne kulty, ideológie, a pod..)
- H. Evolučné supersystémy, ktoré samotné aj so svojimi časťami(elementmi) disponujú od svojho objavenia za A. nejakou rezervou udržateľnosti vo vzťahu k vplyvu, ktorý na nich má okolité prostredie; a za B. nejakým potenciálom rozvoja svojich kvalít na účet zmeny organizácie tak vo vnútri supersystému, ako aj vo vnútri jej elementov. Po završení transformačného procesu takéhoto spôsobu osvojenia potenciálu rozvoja supersystému a jej elementov, sa mení charakter interakcie(vzťahu) supersystému s jeho okolím a aj vnútorná organizácia procesov v supersystéme. Túto schopnosť sprevádza rast rezervy udržateľnosti vo vzťahu k tlaku prostredia a(alebo) rastom produktivity(výkonnosti, sily vplyvu) supersystému vo vzťahu k prostrediu.

Proces osvojenia potenciálu rozvoja môže zahŕňať niekoľko pokolení elementárnej bázy supersystému, no môže byť završený v priebehu existencie len jedného pokolenia.



Obr. 94

Po završení tohto procesu supersystém existuje nejaký čas v istom rovnovážnom režime vzťahov s prostredím buď v strnulom stave, alebo ako supersystém s obnovovanou elementárnou bázou(napr. generačnou výmenou, migráciou,..či ich kombináciami). Pritom sa môže stať báza elementov základom pre

supersystém ďalšej generácie, alebo hierarchicky vyššieho supersystému. Nás bude ďalej zaujímať proces osvojenia potenciálu rozvoja supersystému.

13.2. Osvojenie potenciálu rozvoja

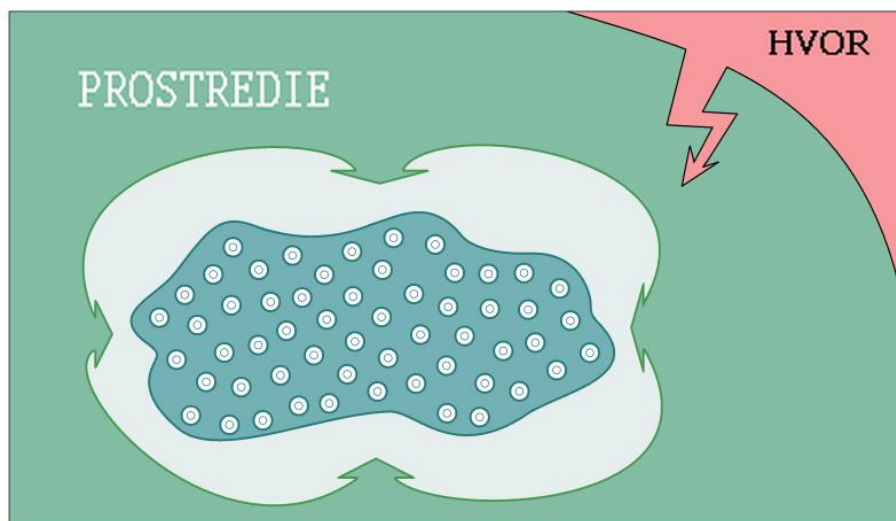
Preskúmame supersystém, vovedený do nejakého prostredia za nejakými cieľmi, bezprostredne po začatí procesov jeho adaptácie k prostrediu a osvojeniu potenciálu rozvoja. Prostredie sú v danom kontexte procesy, s ktorými má supersystém čo dočinenie: ktoré na neho vplyvajú a na ktoré vplyva on sám. Objektívne procesy môžu predstavovať záujem subjektu, vedúceho riadenie, buď ako materiálne(čiastkové, energetické) procesy, alebo ako informačno-algoritmické, či oboch druhov zároveň. Preto ich môže aj prostredie predstavovať buď ako kvalitatívne „materiálne“, alebo informačno-algoritmické, či v oboch formách zároveň. To vedie k vzniku dvoch druhov vyhranenia a/alebo lokalizácii supersystému ako celku, jeho fragmentov a elementov v matici predurčenia bytia(miery) Vesmíru, ktorých charakteristiky sa môžu meniť s plynutím času.

1. Priestorová lokalizácia. Pritom pojem „priestor“ možno definovať(určiť) ako informačnú charakteristiku materiálnych objektov vesmíru, vyjadrujúcu jedinečnú, subjektívnu čiastkovú mieru ich vzájomnej vloženosti a usporiadania podľa hierarchického odstupňovania vesmíru v súlade s maticou predurčenia existencie strojenia sveta. Príkladom takéhoto druhu nejednoznačného subjektivismu v chápaní lokalizácie(umiestnenia a aj chronológie v zmysle úrovni chápania) sa javia byť modely slnečného systému heliocentrický a geocentrický..Vieme, že oba nie sú objektívne správne, no ten prvý je trochu bližšie realite, aj keď slnko samozrejme nie je centrom sveta..
2. Informačná lokalizácia. Pod ňou chápeme charakteristiku **informačných objektov**¹⁹⁰, zobrazovanú do subjektívnej miery tvorcu(stroju, manažéra) ich vzájomnú vloženosť a hierarchičnosť mimo vzťahu k materiálnym nosičom , na ktorých je informácia zapísaná. Pritom všetko taktiež v súlade s maticou predurčenia existencie Strojania sveta.

Uvedieme príklad zmeny informačnej lokalizácie. Jeden redaktor všetko vysvetlí v predslove ku knihe a druhý v doslove. Aj keď sa jeho text môže rozlišovať iba názvom „predslov“, alebo „doslov“. Druhý tú istú informáciu rozsype po množstve odkazov a vysvetliviek v samotnom texte knihy. Čitateľ, chápajúc informáciu z knihy, vytvorí v svojej subjektívnej miere nový variant tak priestorovej, ako aj informačnej lokalizácie zápisov a zmení svoju subjektívnu mieru.

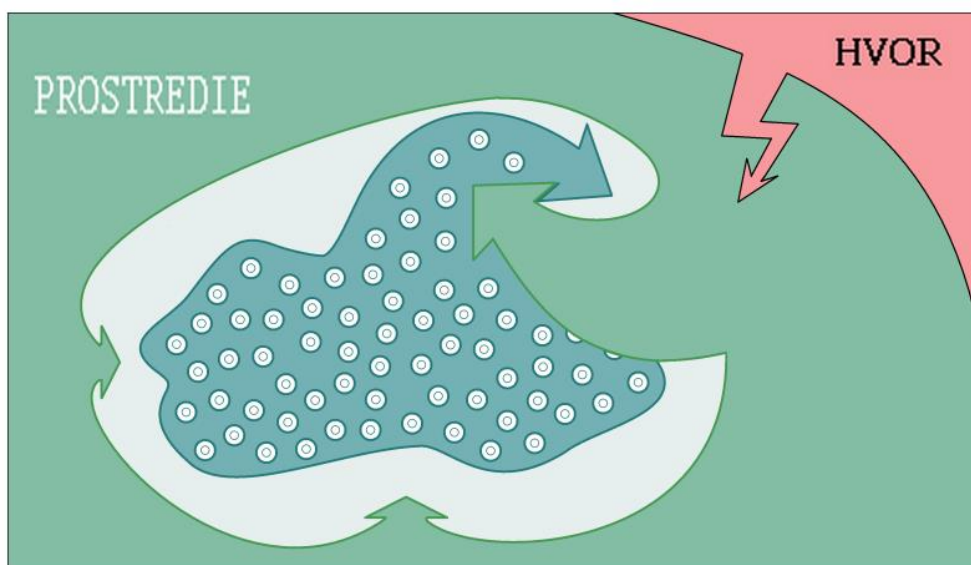
¹⁹⁰

T.j. charakterizovaných špecifikáciou in-formácie, no nie materiálnymi nosičmi, na(v) ktorých je informácia zapísaná a taktiež nie systémami kódovania informácií



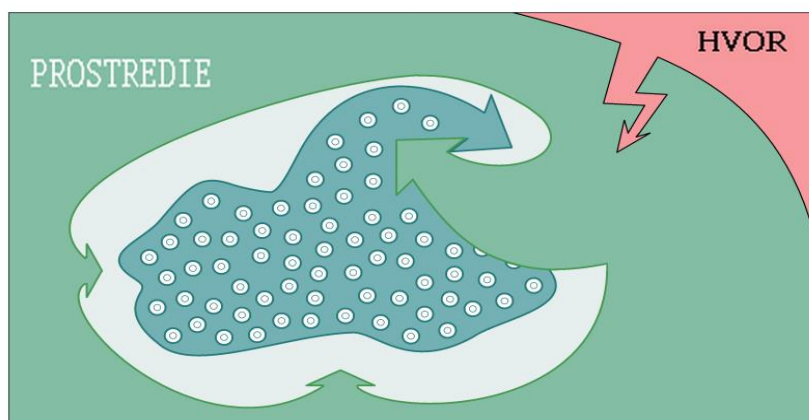
Obr. 95

Pre každý z elementov, strojacích supersystém, je každý ďalší supersystém časťou vonkajšieho prostredia. Všetky elementy sú do istého stupňa autonómne vzhľadom na materiálne(energetické) a informačno-algoritmické zabezpečenie ich činnosti.



Obr. 96

Vďaka tomu je supersystém ako celok tiež do istej miery autonómny v uvedenom zmysle. Avšak vo vzťahu k prostrediu môže byť neuzavretá: t.j. môže udržiavať svoju existenciu na účet zdrojov prostredia, alebo výmena s prostredím môže mať obojstranne nasmerovaný charakter.

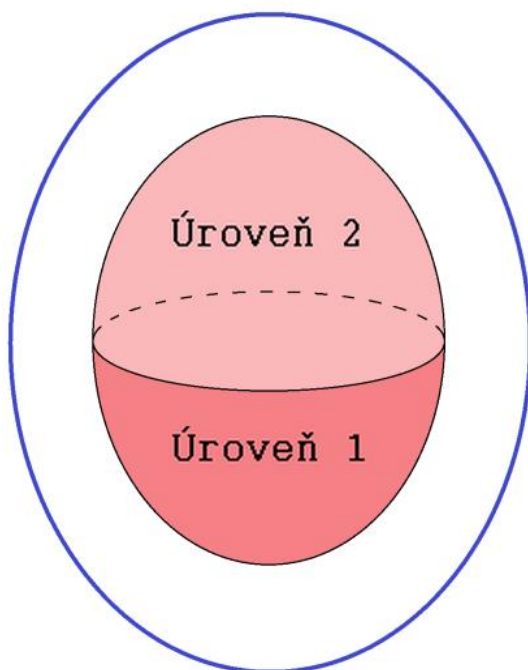


Obr. 97

Informačno-algoritmické zabezpečenie(samoriadenia) konania elementov supersystému, v ktorom je obsiahnutý potenciál rozvoja, je organizované minimálne dvojúrovňovým spôsobom(formou):

1. **Fundamentálna časť**(základ, báza, eng.“base, fundAment“), identická pre všetky elementy supersystému. Zabezpečuje existenciu elementov supersystému v prostredí s nejakou rezervou udržateľnosti od momentu zavedenia supersystému do prostredia. Ak fundamentálna časť prítomná nie je, tak supersystém nemôže prebývať v prostredí a je ňou vytlačovaný, alebo likvidovaný.
2. **Adaptačná časť** rozvíjaná v každom elemente svojrázne(špecificky, jedinečne) na osnove fundamentálnej časti informačno-algoritmického zabezpečenia v procese fungovania elementu v supersystéme a vo vzťahu ku nej objemnejšom prostredí.

ELEMENT SUPERSYSTÉMU



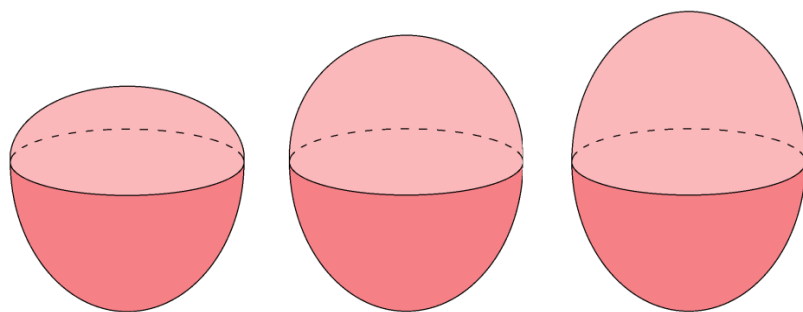
-Adaptabilná časť

-Fundamentálna časť



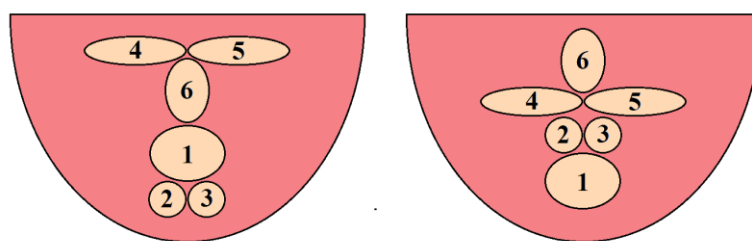
Obr. 98

Fundamentálna časť môže mať svoje hierarchické usporiadanie informačno-algorytmických modulov, nevyhnutné pre zabezpečenie počítačovej špecializácie elementov, robíaca ich čiastkovými(a nie plnými) analógiami jeden druhého.

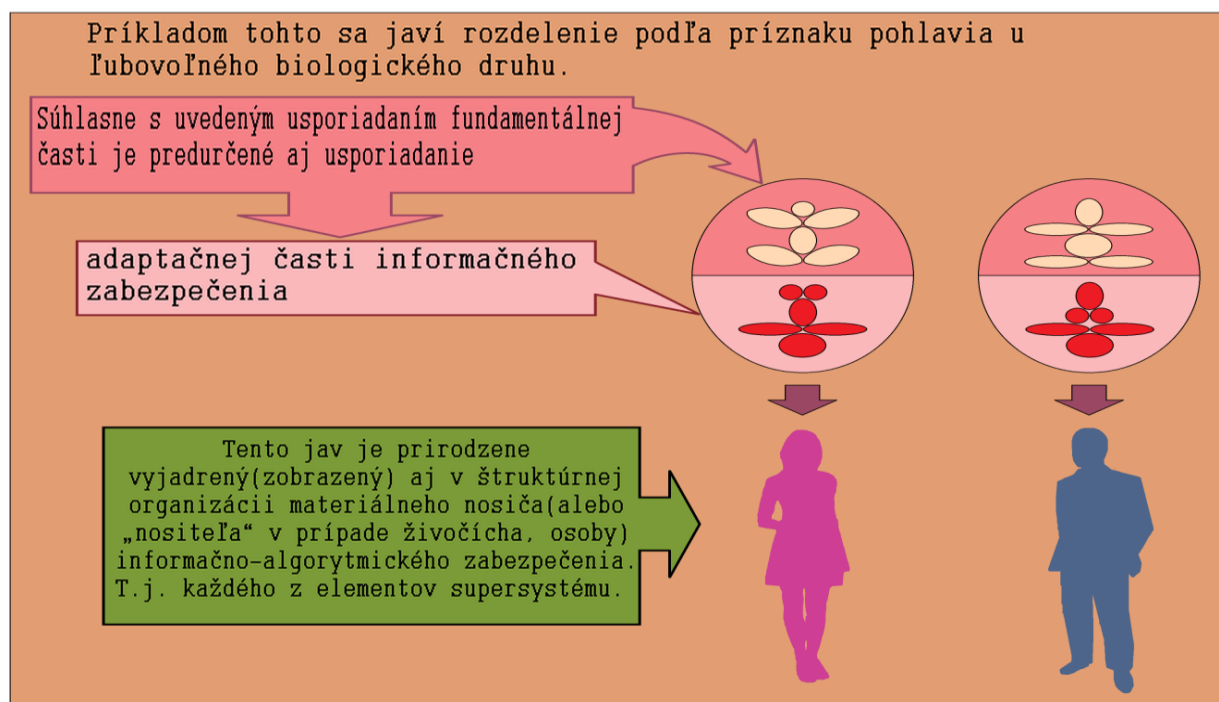


Obr. 99

Príkladom tohto sa javí rozdelenie podľa príznaku pohlavia u ľubovoľného biologického druhu.



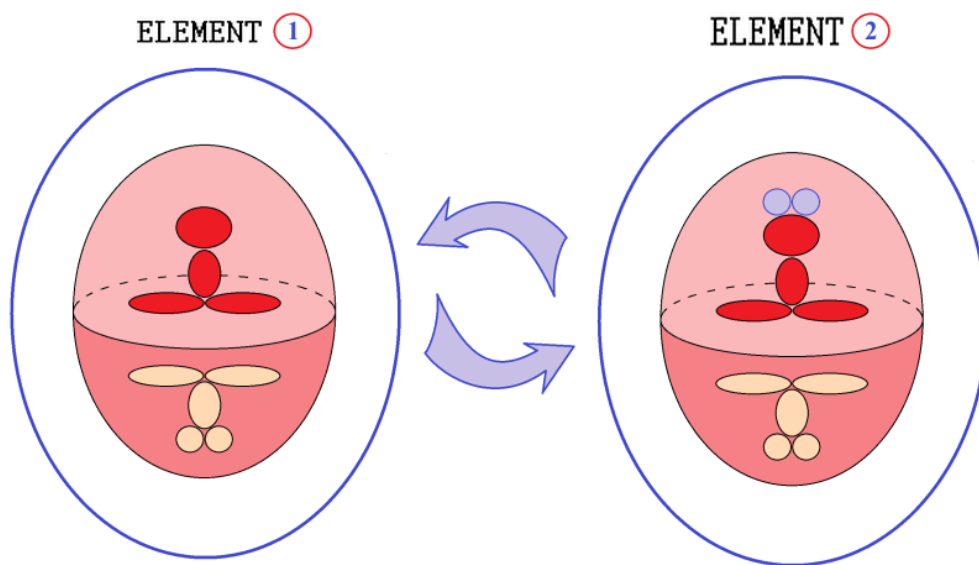
Obr. 100



Obr. 101

Súhlasne s uvedeným usporiadaním fundamentálnej časti je predurčené aj usporiadanie adaptačnej časti informačného zabezpečenia. Tento jav je prirodzene vyjadrený(zobrazený) aj v štruktúrnej organizácii materiálneho nosiča(alebo „nosiťľa“ v prípade živočícha, osoby) informačno-algorytmického zabezpečenia. T.j. každého z elementov supersystému. Inými slovami, v štruktúre elementu možno rozlíšiť oblasti, vzťahujúce sa k fundamentálnej i adaptačnej časti Informačno-algorytmického zabezpečenia¹⁹¹. Vo väčších supersystémoch sa všetko toto vyjadruje v štatistických charakteristikách rôznorodosti a zhody parametrov elementov aj v predurčene pravdepodobnostno-štatistickom zmysle.

Vďaka a napriek tomu sú krátkodobé(okamžité) nezameniteľné elementy, pravdepodobne zameniteľné druhými elementmi v chode nejakého pravdepodobnostne predurčeného času, keďže do ich pamäti(adaptačná časť informačno-algorytmickej výbavy, výstroje) môžu byť vovedené(aplikované) informačno-algorytmické moduly, zabezpečujúce nevyhnutnú špecializáciu pri zámene jedného elementu druhým.



Obr. 102

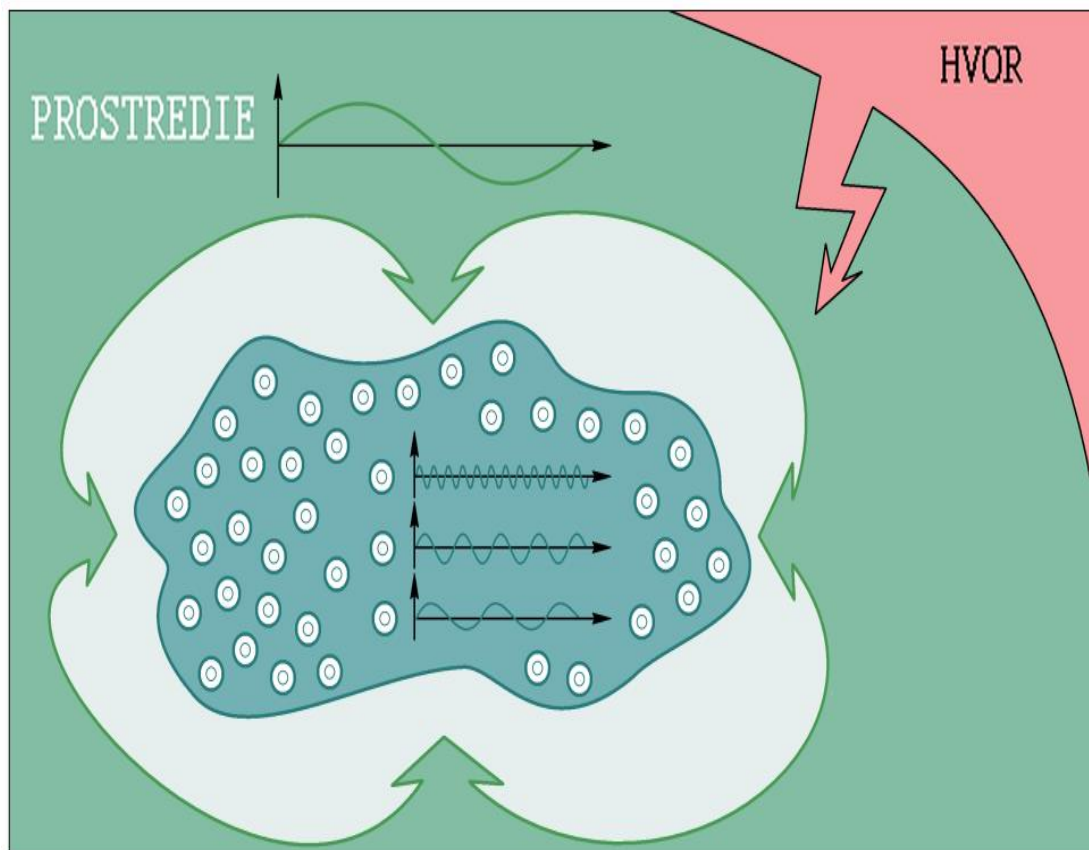
Informačná výmena medzi elementmi v rámci(hraniciach) supersystému a supersystému s prostredím nesie nejednoznačný charakter v kontexte(rámci) ohraničení pravdepodobnostnými predurčenosťami(Hierarchicky vyššieho objemnejšieho riadenia), dôsledkom čoho elementy supersystému s plynutím času kumulujú(zbierajú) informačné odlišnosti jeden od druhého a môžu disponovať(a pravdepodobne vlastnia, disponujú) nejakými špecializáciami. T.j. sú vhodné k použitiu podľa niekoľkých rôznych čiastkových cieľových funkcií riadenia.

To vedie k tomu, že supersystém ako celok vlastní(disponuje, resp. ovláda) pamäť, a okrem toho **pružnosť správania**. T.j. reakcia jeho, jeho fragmentov(súčiastok) a jednotlivých(plnšie diferencovaných, lokalizovateľných) elementov na jeden a ten istý vplyv(impulz) prostredia, NIE je jednoznačne predurčená. Pritom ale JE predurčená v pravdepodobnostno-štatistickom zmysle na osnove(princípe, báze) informačného stavu fragmentov supersystému, na ktoré prostredia vyvíja vplyv.

Prostredie vyvíja vplyv(tlak vo všeobecnosti) na supersystém. Tlak prostredia tak, ako aj všetko v prírode, má kmitavý(oscilačný, vybračný) charakter. Nachádza sa však v diapazóne(pásme, rozsahu) nízkych frekvencií vo vzťahu k rozsahu frekvencií(kmitočtov), v ktorých sú elementy supersystému schopné meniť svoj

¹⁹¹ V spoločnosti je **fundamentálna** časť **genetika**(nepodmiernené reflexy) a **adaptačná** časť podmienené reflexy = **kultúra** a **tvorenie(strojenie** v rámci objektívnych pravidiel)

informačno-algorytmický stav. Inými slovami, pôsobenie prostredia nesie(má) pomalý charakter vo vzťahu k charakteristikám operačnej rýchlosti(rýchlosti pôsobenia a odozvy) elementov. Vďaka tomu je každý z elementov supersystému schopný udržateľne interagovať(komunikovať, spolupracovať) s prostredím a samotný supersystém môže **v princípe** udržateľne existovať v prostredí.



Obr. 103

Frekvenčný rozsah, v ktorom je supersystém ako jediný celok schopný udržateľnej spolupráce s prostredím, je určovaný nie len operačnou rýchlosťou jeho elementov(maximálna frekvencia) a dĺžkou života ich a štruktúrou, nimi vytváraných(minimálna frekvencia¹⁹²), no aj **organizáciou vzájomného pôsobenia elementov v rámci(v hraniciach) supersystému**¹⁹³.

¹⁹² Napr. Rotácia, frekvencia zmeny polohy Zeme okolo slnka je nižšia, ako rotácia zeme okolo svojej osy a frekvencia života na zemi je zasa vyššia, prispôbuje sa zmenám dňa a noci. Ak by sa zrýchlila rotácia zeme napr. na 400 dní za rok, zrýchlili by sa aj frekvencie procesov na Zemi(jeden z dôvodov mutácií), alebo by v prípade neprispôsobenia sa zmene situácie hierarchicky nadradeného systému neadaptabilné životné druhy skončili svoju lokálnu formu existencie(exitus, „smrť“). Tak aj napr. frekvencia rozpadu a tvorby minerálov, hornín, tektoniky, atď.. by sa v tomto prípade prirodzene zrýchlila vo vzťahu k zvolenému astronomickému etalónu. Na Marse, či Jupiteri je iný „čas“(referenčná, zvolená etalónová frekvencia). Preto je, ako sme si už neraz vysvetlili, tzv. „čas“ len subjektívna veličina a objektívne neexistuje. Ide o ľubovoľný pomer dvoch frekvencií. Nejde teda o kategóriu(hraničný zovšeobecňujúci pojem), ako medzi riadkami tvrdí tzv. Einšteinov model. To isté sa v tomto zmysle v podstate týka aj pojmu „priestor“. Energia je zasa len forma existencie, matérie. Je neodlučiteľná od nejakej formy materiálneho nosiča, pričom jednotlivé nosiče a ich agregátne stavy mení. Ide v tomto zmysle o prechodný udržateľný stav matérie. Tak, ako aj „duch“, či myšlienka s jeho, jej mierovými a informačnými(prenosovými) charakteristikami dynamiky zmeny.

¹⁹³ T.j. koncepciami riadenia supersystému tak aktívne realizovanými, ako aj tými, ktoré môžu byť aktivizované.

Sila(mohutnosť) faktorov prostredia, vplyv ktorých môže supersystém vydržať v tomto frekvenčnom rozsahu, je tiež určená organizáciou interakcie elementov v rámci supersystému. Pri nesprávnej organizácii tejto interakcie(spolupráce) sa môže neuskutočniť(nerealizovať) **principiálna možnosť** udržateľnej

1. existencie(prežívania) v prostredí a
2. hierarchicky vyššej cieľenej spolupráce(ktorej základom je komunikácia) s ním

Sila(mohutnosť) faktorov prostredia, vplyv ktorých môže supersystém vydržať v tomto frekvenčnom rozsahu, je tiež určená :

- organizáciou interakcie elementov v rámci supersystému



Pri nesprávnej organizácii tejto interakcie(spolupráce) sa môže neuskutočniť(nerealizovať) **principiálna možnosť** udržateľnej

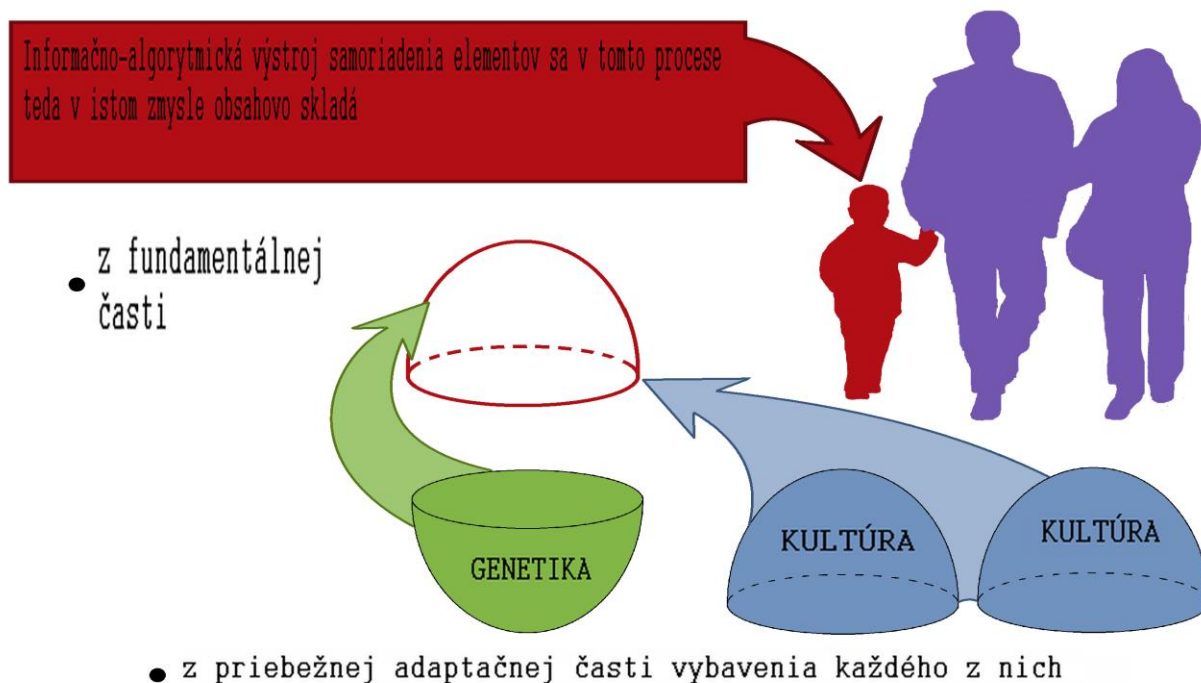
1. existencie(prežívania) v prostredí a
2. hierarchicky vyššej cieľenej spolupráce(ktorej základom je komunikácia) s ním



– môže sa neuskutočniť

Obr. 104

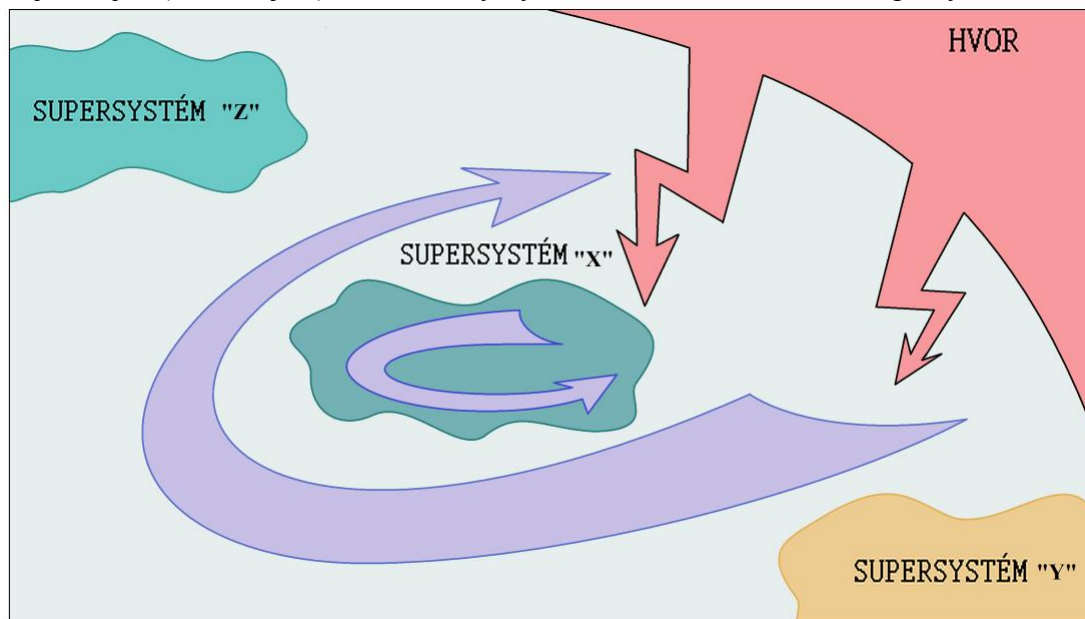
Od momentu vovedenia supersystému do interakcie s prostredím sa informačno-algorytmické vybavenie(výstroj) elementov, zodpovedajúce ich adaptačnej(prispôsobivej) časti, rozvíja v objemnejšom a vo vzťahu k nim hierarchicky vyššom riadení v procese samoriadenia elementov. Informačno-algorytmická výstroj samoriadenia elementov sa v tomto procese teda v istom zmysle obsahovo skladá z fundamentálnej časti a z priebežnej adaptačnej časti vybavenia každého z nich.



Obr. 105

Hierarchicky vyššie objemnejšie riadenie nesie vo vzťahu k elementom dvojúrovňový charakter:

1. procesy samoriadenia supersystému ako celku;
2. objemnejšie(obsažnejšie) hierarchicky vyššie riadenie vo vzťahu k supersystému ako celku.

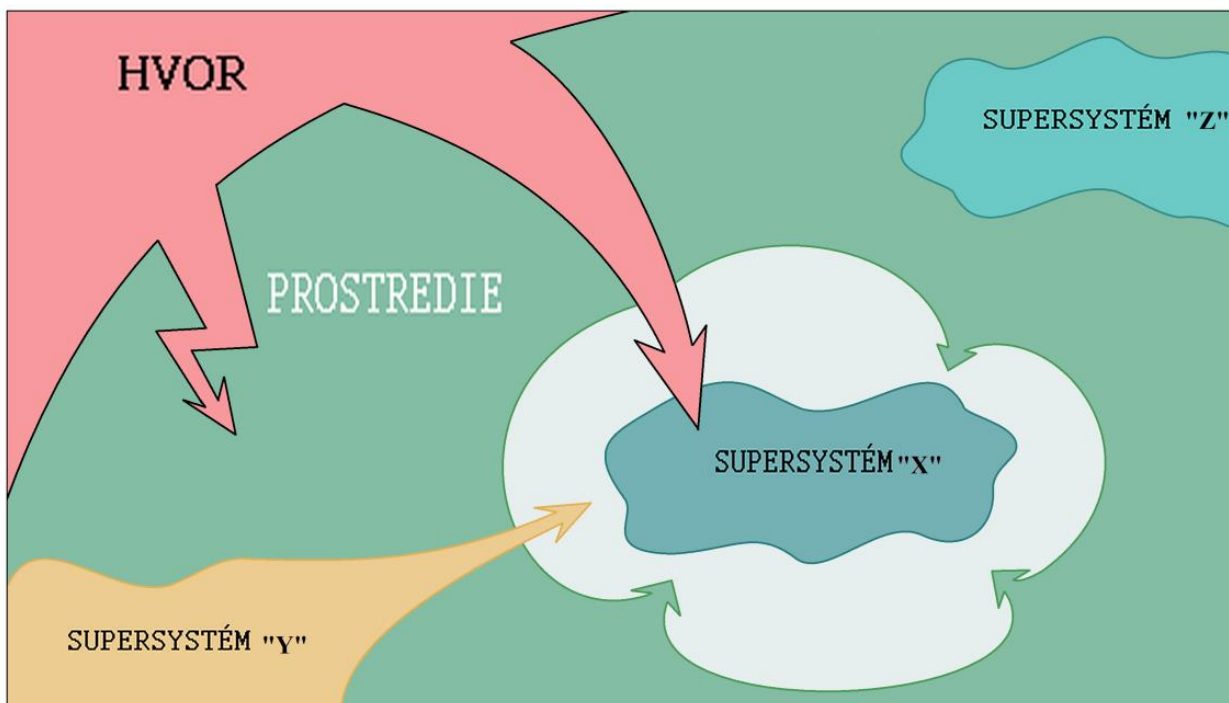


3. Obr. 106

Pritom sú možné konflikty riadenia tak medzi hierarchickými úrovňami, tak i vo vnútri úrovni.

O vzťahu k samoriadiacemu sa supersystému hierarchicky vyššie objemnejšie riadenie môže vystupovať nie len ako bezprostredná priama informačná výmena so supersystémom, no i nepriamo, sprostredkované ako

tlak, vplyv zo strany prostredia na supersystém, nejakou formou riadeného(prostredia) hierarchicky vyšším objemnejším riadením.



Obr. 107

Uvedomujúc si túto konštrukciu(obraz), budeme tam, kde niet osobitných upresnení, chápať pod hierarchicky vyšším riadením priamu informačnú výmenu so supersystémom a jej elementami. Pod tlakom prostredia zasa hierarchicky vyššie nepriame, **sprostredkované** riadenie cez vplyv, pôsobenie na **prostredie**, v ktorom sa nachádza supersystém. Do sprostredkovaného(eng. „proxy“) riadenia vstupuje aj hierarchicky úrovni supersystému rovnaké(primerané), vo vzťahu k nemu vonkajšie riadenie. Pod hierarchicky vyšším **objemnejším**(v skratke jednoducho **objemnejším**) riadením chápeme ich súbor(súhrn, celok).

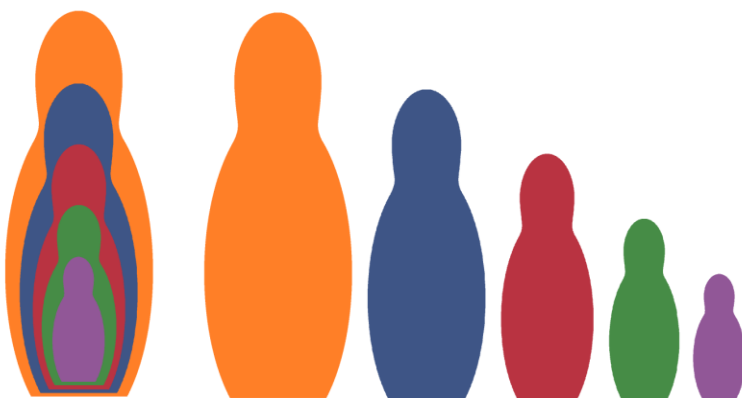
Tu niet nesúrodostí, ktorou sa môže prejavíť **sprostredkované** riadenie tým, čo zároveň možno riadiť bez-**pro-stredne**.

Finta je v tom, že:

- A. prostredie sa môže javiť byť fragmentom iného, voči prvému objemnejšieho supersystému;
- B. prostredie sa môže javiť byť súhrnom supersystémov jednej hierarchickej úrovne so samotným skúmaným supersystémom;
- C. a vďaka prítomnosti čiastkových a objemnejších analógií sa prostredie a supersystém javia byť vzájomným vložením supersystémov, vydelených(rozpoznaných, diferencovaných) z komplexu(celku) Stroja sveta(Stvorenia) podľa rôzne zvolených súborov kvalitatívnych príznakov. Hier-archia¹⁹⁴ supersystému je určená poriadkom rozširujúcej sa následnosti objemnejších vložení(v oblasti kybernetiky odb. zapuzdreností).

¹⁹⁴

Z gr. **Hié-ros**(svätý, no aj vedieť ..svet, svetlo) Hiero-fantos (poznajúci, chápaní nepoznané, zmiznuté, budú-cnosť, mystikos..proste tzv. hermeneutika, t.j. zámerne pred hostiteľom=populáciou skrývané vedomosti, znalosti tzv. „elít“), gr. **Archos**(koniec, starší, starejší) po lat. de-fini(od konca), in-ductio = od celku(komplexného chápania objektívnych zákonitostí príčinnno-dôsledkových vzťahov, ku konkrétnemu javu v jeho pravdepodobnostne predurčených súvislostiach) ; ductor = schopný viesť, riadiť, tvoriť, Strojíť.. a lat. „dictio“ = slovo, hovoriť, kázať, rozkazovať, formovať. In abstracto - in concreto. Vo vše-obe-cnosti(morálka a vedomosti) a spájať, zrastať=strojiť po pochopení uni-vers-al princípov harmonie, gr. symmetrie. Múdry ide vždy od celku ku konkrétnej úlohe. Nie opačne sa prebíjať deduktívne od jednotlivých nepoznaných javov a pomaly skladať mozaiku, čo umožňuje j-„elitám“ zachovávať



Obr. 108

V takom chápaní prostredia množstva „matriošiek“ je najvyššia v hierarchii najväčšou, v ktorej sa nachádzajú všetky nasledujúce. Rozdiel je iba v tom, že každá zo supersystémových matriošiek, je sama o sebe aj časťou objemnejších supersystémov a každý zo spomínaných supersystémov sa nachádza pod hierarchicky Najvyšším bezprostredným i sprostredkovaným riadením.

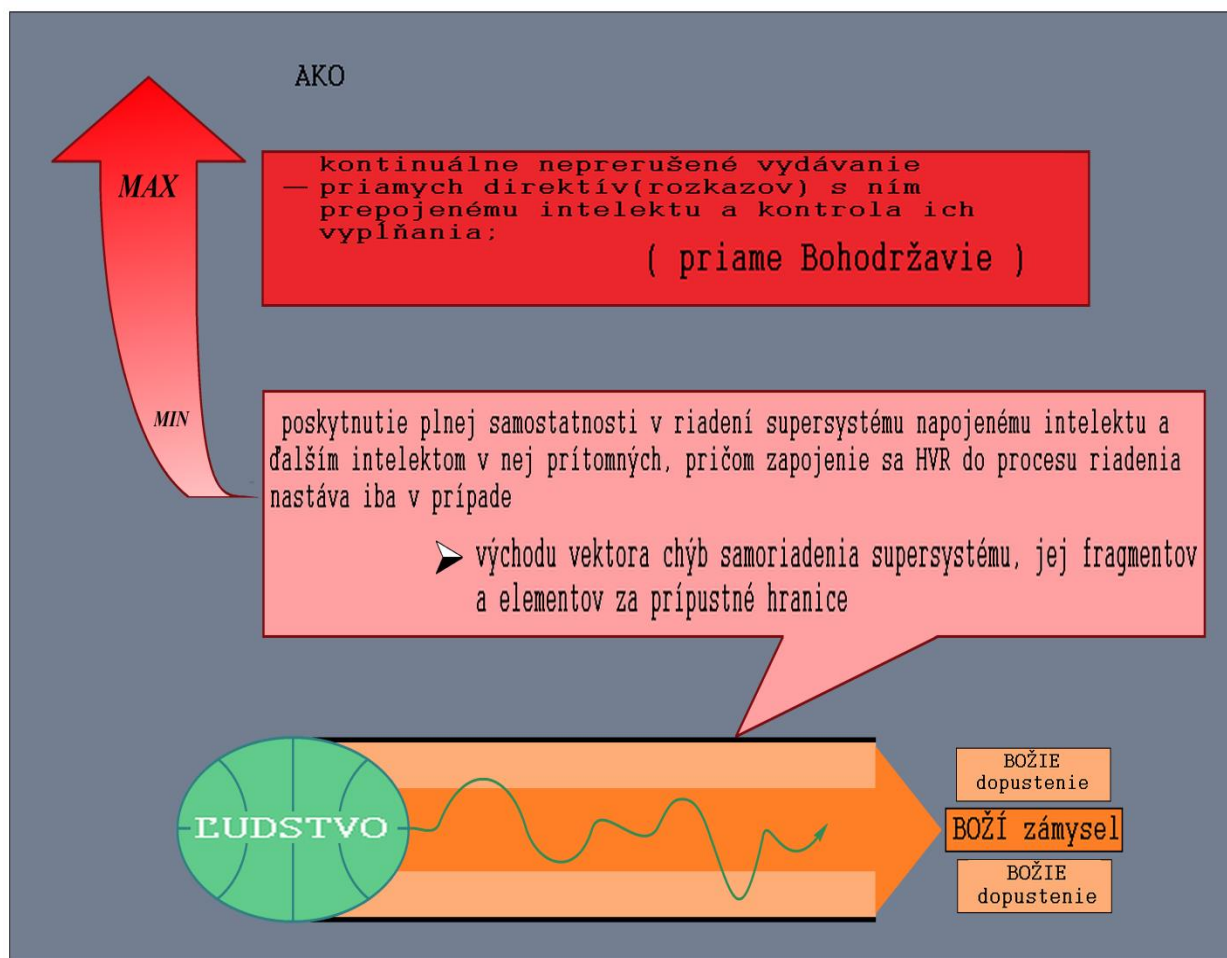
Chápanie vo forme „nesúrodosti“ takéhoto rozlíšenia(rozdelenia) hierarchicky vyššieho objemnejšieho riadenia vo vzťahu k supersystému, je dôsledkom zabúdania faktu vzájomnej vloženosti(prenikanie jeden do druhého) taktiež množstva ďalších supersystémov, okrem priamo pozorovaných. Skúmanie supersystémov, t.j. ich rozlíšenie z komplexnosti(mozaiky celku) Strojenia sveta(Stvorenia), je jednou z etáp plnej funkcie **riadenia, ktorá je vždy subjektívna.**

Celkový **proces riadenia mozaiky v Strojení**(Svete, Vesmíre), sa pri rozpoznaní supersystému v jeho zložení(komplexnej súprave, con-, resp. kom-pozícii) podľa zvoleného súboru príznakov, taktiež rozpadá na:

1. riadenie prostredia ako také,
 2. samoriadenie supersystému v prostredí a
 3. na hierarchicky vyššie riadenie vo vzťahu k supersystému,
- zahŕňajúce pod seba tak
- A. priame, ako aj
 - B. sprostredkované(nepriame) riadenie

Ak sa pozrieme na supersystém z pozície s ním do jedného celku prepojeného intelektu, tak existencia supersystému zámerne plyní pod tlakom prostredia. Avšak intelekt, uskutočňujúci hierarchicky vyššie riadenie vo vzťahu k supersystému, sám určuje charakter svojej informačnej výmeny so supersystémom, s jej vnútornou hierarchiou a s ňou prepojeným intelektom. Z tohto dôvodu môže mať hierarchicky vyššie riadenie(HVR) krajne rôznorodý charakter:

si informačný náskok a monopol na skutočný manažment a tým „právo“ na monopolne vysoké ceny za svoju prácu „miesenia biomasy“, základu pyramídy otrokárskeho koloniálneho parazitizmu. Dôležité je pre každého Človeka so snahou vymaniť sa z podprahového otroctva, najprv pochopiť objektívne zákonitosti dominantných procesov, celkové a v zásade jednoduché princípy systému a potom skladať mozaiku konkrétnych úloh. „Každá kuchárka sa má učiť riadiť spoločnosť“, čo neznamená, že ju má, musí riadiť, no ako Homo sapiens sapiens by toho mala byť schopná, obecné gramotná, inak vskutku neide o Človeka, v čom má parazit, žiaľ pravdu.. Induktívno-deduktívne metódy. Indukovať = vyvolať, vyvolávať predstavu, obraz, lat. formu, formovať



Obr. 109

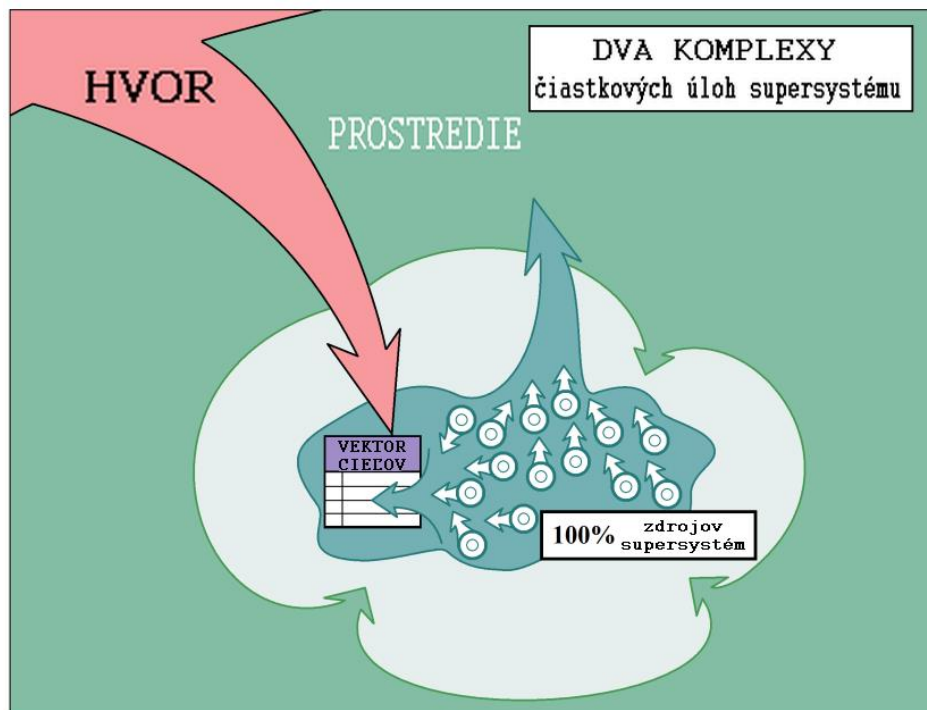
1. Od maxima: kontinuálne neprerušené vydávanie priamych direktív(rozkazov) s ním prepojenému intelektu a kontrola ich vyplňania;
2. po minimum: poskytnutie plnej samostatnosti v riadení supersystému napojenému intelektu a ďalším intelektom v nej prítomných, pričom zapojenie sa HVR do procesu riadenia nastáva iba v prípade východu vektora chýb samoriadenia supersystému, jej fragmentov a elementov za prípustné hranice. Pokiaľ sa chybový vektor nachádza v rámci množiny hodnôt hierarchicky vyššieho prípustného chybového vektora, tak sú pri pohľade zvonku, obe varianty vzájomných vzťahov s hierarchicky vyšším riadením nerozlíšiteľné jedna od druhej v zmysle identity stavového vektora a vektora riadiacej činnosti(signálu), rozširovaného na **vnútrisupersystémovej úrovni** organizácie. Napr. aj tzv. inside job, či false flag operácie v termínoch riadiacich(manážerskych) systémov NATO.

Tak, či onak, v ľubovoľnom z variantov hierarchicky vyššieho riadenia sa ukladajú na A. pripojený(spriaznený) intelekt supersystému, na B. supersystém ako celok, C. na jeho fragmenty a D. jednotlivé elementy 2 komplexy čiastkových úloh:

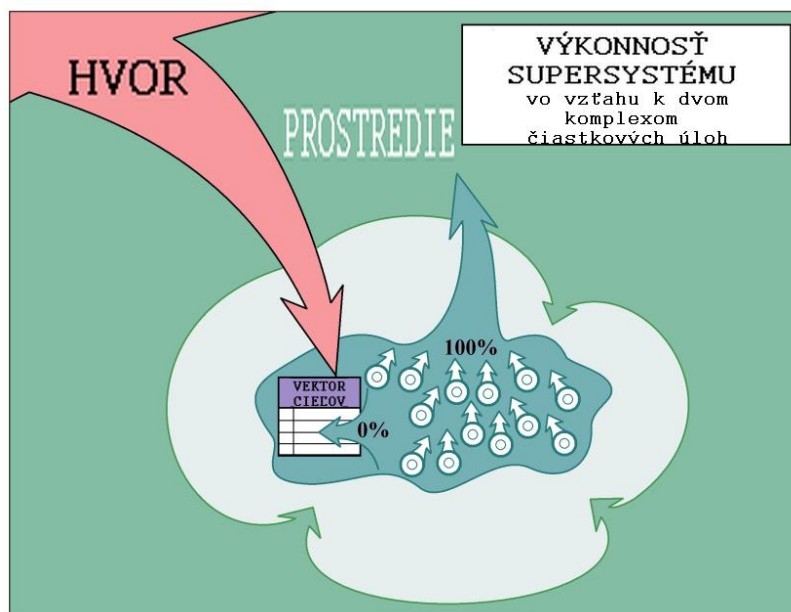
1. **nejakým spôsobom vydržať tlak prostredia;**
2. **voľné zdroje(neblokovanie tlakom prostredia) používať na dosiahnutie cieľov, kvôli ktorým je supersystém vvedený(injektovaný, aplikovaný) do prostredia(alebo v prostredí priamo, či nepriamo zostrojený).**

Tieto 2 komplexy úloh formujú v čase tok cieľov riadenia vo vzťahu k prostrediu. Tok vonkajších cieľov riadenia vo vzťahu k supersystému a jeho elementom (v skratke – vonkajší tok cieľov).

Je jasné, že pokiaľ všetky zdroje supersystému idú na podporu jeho udržateľného prebývania v prostredí, tak jeho produktivita ohľadom cieľov, kvôli ktorým bol vovedený do daného prostredia, je rovná nule. Okrem toho, pokiaľ je supersystém potlačený (príp. blokovaný), alebo vytesnený prostredím, tak celkovo nemôže byť reč o dosahovaní ním akýchkoľvek cieľov.



Obr. 110

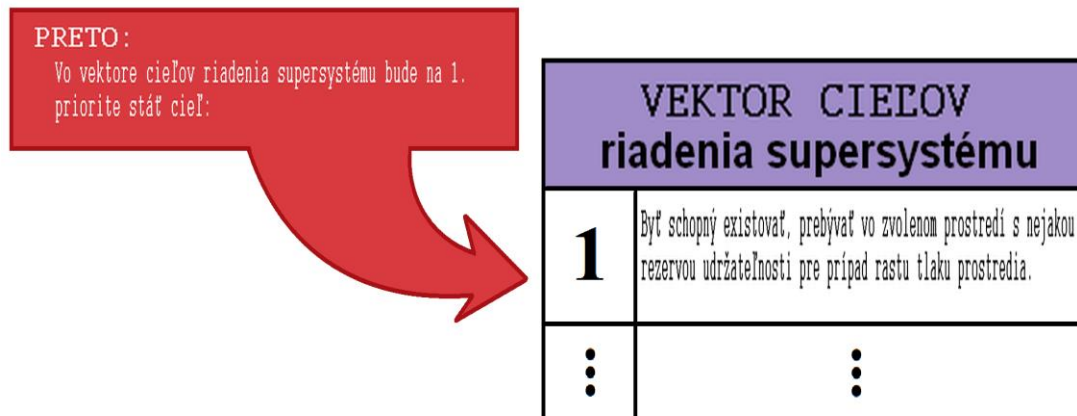


Obr. 111

Preto:

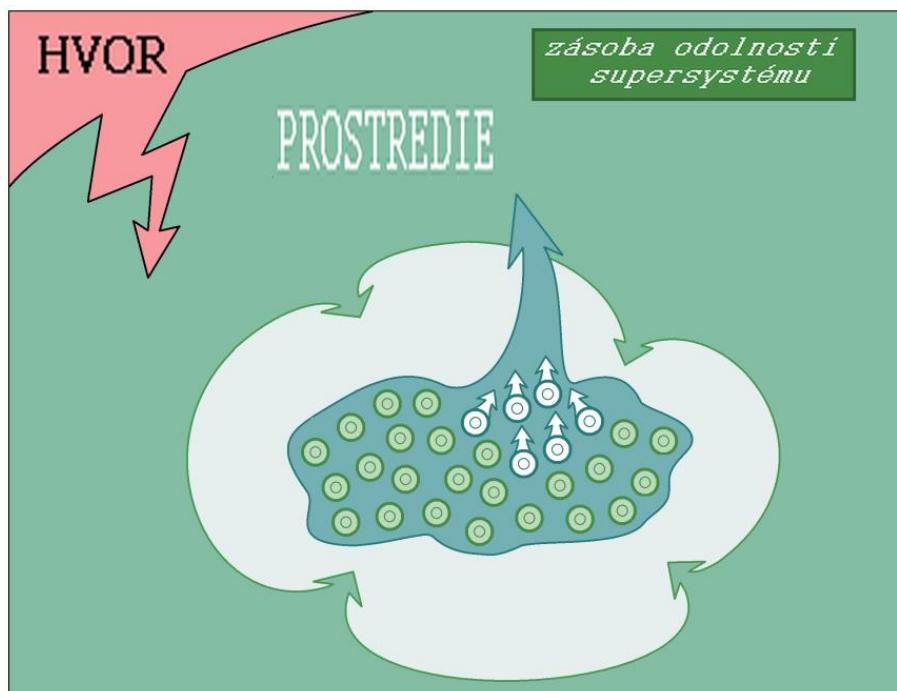
Vo vektore cieľov riadenia supersystému bude na 1. priorite stáť cieľ:

Byť schopný existovať, prebývať vo zvolenom prostredí s nejakou rezervou udržateľnosti pre prípad rastu tlaku prostredia.



Obr. 112

V biologických druhoch je to zafixované vo fundamentálnej časti informačného vybavenia osôb a vyjadruje sa v ich správaní ako strach a pud sebazáchovy. Rezerva udržateľnosti supersystému vo vzťahu k jeho prebývaniu v prostredí vyjadrená ako celkový počet jej elementov, nevyužívaných v danom momente času na odrazenie a tlmenie tlaku prostredia. Alebo inak: Je to fond slobodného pracovného času všetkých elementov supersystému.



Obr. 113

Avšak táto rezerva(zásoba) udržateľnosti sú iba tie elementárne zdroje supersystému, ktoré môžu byť použité na jeho cielenú spoluprácu s prostredím v súlade cieľovým vektorom hierarchicky vyššieho(objemnejšieho) riadenia. T.j. uvedená rezerva udržateľnosti súčasne určuje aj možnú **produktivitu supersystému vo vzťahu k prostrediu**¹⁹⁵. Osvojenie potenciálu rozvoja supersystému znamená jeho dovedenie na cestu maximálnej

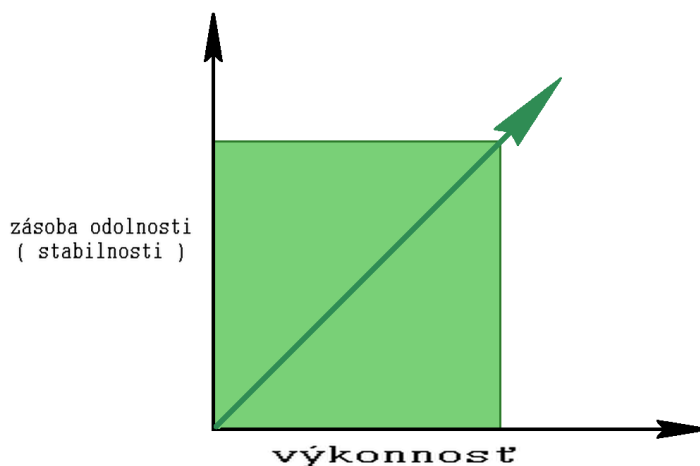
¹⁹⁵ Zmysel tohto termínu je určovaný v každom konkrétnom prípade cieľmi a úlohami, kvôli ktorým je supersystém inštalovaný do zvoleného prostredia.

produktivity vo vzťahu k zvolenému prostrediu podľa vektora cieľov hierarchicky vyššieho (objemnejšieho, obsiahlejšieho) riadenia.

Z tohto pohľadu sú **hodnotenia kvality riadenia** tak podľa

A. rezervy (zálohy) udržateľnosti existencie v danom prostredí, ako aj podľa

B. produktivity supersystému vo vzťahu k prostrediu,

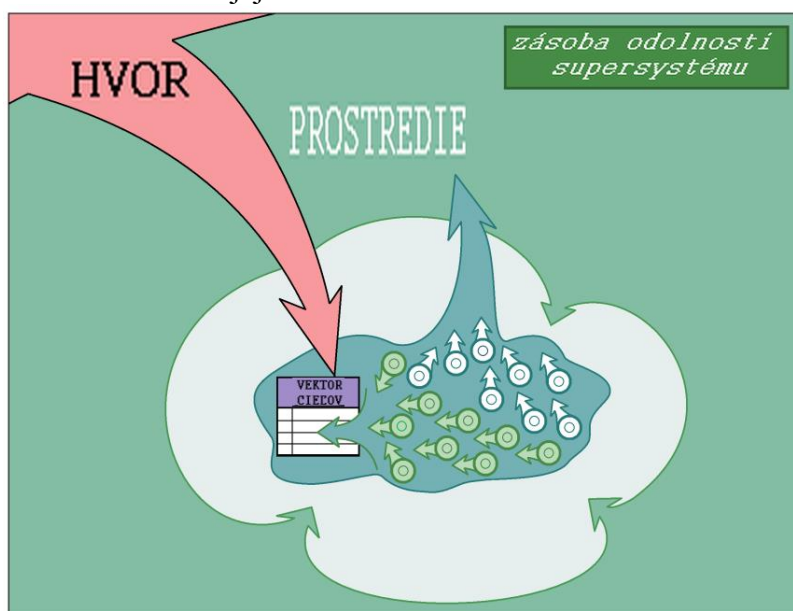


Obr. 114

hierarchicky usporiadané a neantagonistické:

1. Zvýšenie rezervy **udržateľnosti** existovania v prostredí dovoľuje
2. Zvýšiť **produktivitu** vo vzťahu k prostrediu.

Celková rezerva udržateľnosti supersystému vo vzťahu týchto dvoch integrálnych cieľov taktiež sama o sebe predstavuje v daný moment nevyužívané elementárne zdroje. Preto je **okamžitá** celková hodnota kvality riadenia vyjadrená v daný moment nevyužitými elementárnymi zdrojmi, umožňujúcimi vydržať rast tlaku prostredia bez zníženia produktivity vo vzťahu k nej aj pri nevyhnutnosti zvýšenia produktivity bez zníženia úrovne ochrany supersystému od tlaku prostredia. Tieto nevyužívané elementárne zdroje supersystému budeme nazývať elementárnou rezervou jej udržateľnosti.



Obr. 115

Spoločné hodnotenie kvality riadenia na nejako časovom intervale je monotónny (v matematickom zmysle, t.j. nezmenšujúci sa v čase) rast produktivity vo vzťahu cieľového vektora hierarchicky vyššieho (objemnejšieho) riadenia s plynutím času.

Ide však o hierarchicky vyššie hodnotenie. Môže byť aj nepozorovaná na hierarchickej úrovni supersystému. No na tejto úrovni je vždy pozorovateľná jej osnova (základný, bazálny príznak) vo forme oslobodzovania elementárnych zdrojov z chodu procesov fungovania supersystému podľa miery rastu kvality riadenia každým z čiastkových procesov a pri ukončovaní parazitických procesov v nej.

Druhou otázkou je, na aké ciele používať vyslobodené elementárne zdroje a čas? Odpoveď na ňu je naviazaná na identifikáciu (rozpoznanie, rozlíšenie) cieľového vektora hierarchicky vyššieho (objemnejšieho, obsiahlejšieho) riadenia na hierarchickej úrovni supersystému vo vzťahu k nemu samotnému.

V momente objavenia sa supersystému v prostredí, má usporiadanie množiny jeho tvoriacich elementov (elementárna množina) dvojúrovňový charakter:

A. každý z elementov

B. supersystém ako celok

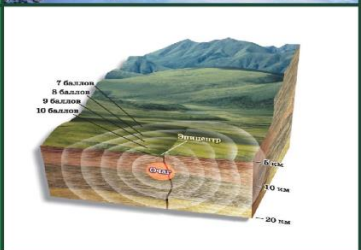
Osvojenie potenciálu rozvoja sa začína z tohto stavu. V takom stave sa supersystém pri interakcii¹⁹⁶ s prostredím stretáva s tokom pôsobenia prostredia na neho, ktorý je v supersystéme informačno-algorytmicky prepracovaný¹⁹⁷ na tok cieľov riadenia, porovnávaných s úrovňami v organizácii supersystému:

- A. jeho ako jediného celku
- B. jeho fragmentov
- C. jeho jednotlivo vybranými elementami

V tomto toku cieľov možno rozlíšiť 3 kvalitatívne rôznorodé súčiastky:

¹⁹⁶ in-formačnej výmene, výmene foriem, komunikácii, spolupráci, alebo konflikte posúvajúcom situáciu do ďalšej kvantitatívno-kvalitatívnej úrovne..

¹⁹⁷ preformulovaný, pre-formovaný, trans-formovaný, pretvorený, prestrojený

1) Kontinuálna(nepreerušovaná) interakcia s prostredím, vzhľadom na svoj charakter konštantná v čase	
2) Jednoznačne predpovedateľná, predovšetkým(preferenčne) cyklicky pravidelne sa opakujúca interakcia	
3) Štatisticky usporiadaná sporadická interakcia, na hierarchickej úrovni supersystému a jeho elementov predpovedateľné iba v pravdepodobnostnom zmysle.	

Obr. 116

1. kontinuálna(nepreerušovaná) interakcia s prostredím, vzhľadom na svoj charakter konštantná v čase;
2. jednoznačne predpovedateľná, predovšetkým(preferenčne) cyklicky pravidelne sa opakujúca interakcia
3. štatisticky usporiadaná¹⁹⁸ sporadická interakcia, na hierarchickej úrovni supersystému a jeho elementov predpovedateľné iba v pravdepodobnostnom zmysle.

Keďže v tejto etape je informačné vybavenie supersystému založené hlavne na jeho fundamentálnej časti, tak v režime samoriadenia bez hierarchicky vyššieho zasahovania, supersystém informačne nie je pripravený k dosahovaniu akýchkoľvek cieľov a je poškodený v prípade nemožnosti odklonu od interakcie. Poškodenie je pravdepodobnostne predurčené, no môže byť čiastočne obmedzené na úkor organizácie vnútro-supersystémových procesov. Týka sa to predovšetkým situácii, keď potenciál rozvoja supersystému pripúšťa koordináciu využitia možností viac ako jedného elementu v jednej a tej istej cieľovej funkcii riadenia. T.j. koncepcii riadenia, orientovanej na čiastkový cieľ z vektora cieľov supersystému.

Interakcia supersystému s prostredím nie je možná bez zobrazovania(stvárňovania) informácie plynúcej z prostredia do supersystému. To vedie k zmene usporiadania supersystému vo vzťahu k vyššie uvedenému východisku dvojúrovňovému stavu: „element - supersystém“. Interakcia supersystému s prostredím podľa cieľov, pripúšťajúcich koordinované fungovanie viac ako jedného elementu(alebo spoluprácu nevyhnutne vyžadujúcich) v rámci jednej a tej istej koncepcie riadenia, vedie s plynutím času¹⁹⁹ k tomu, že:

1. neprestajná interakcia, konštantná v čase, zrodí(zostrojí, vytvorí) v supersystéme kontinuálne fungujúce štruktúry, orientované na príslušné ciele, informačno-algoritmicky im zodpovedajúce;

¹⁹⁸ V tom zmysle, že sa túto interakciu podarí opísať matematicky tak, že hustota rozdelenia skúmaných javov existuje.

¹⁹⁹ vývojom procesov v ich vzájomnej hierarchickej previazanosti

2. cyklicky pravidelne sa opakujúca interakcia zrodí štruktúry, taktiež cyklicky obnovujúce svoju fungovanie. Časť z nich sa bude rozpadat' po završení cyklu fungovania a časť bude čakať v nečinnosti na ďalší cyklus, keďže čas ich organizácie je dlhší, ako periódy pôsobenia²⁰⁰;
3. štatisticky usporiadaná sporadická interakcia stvorí v supersystéme bezštruktúrne riadenie, štatistické charakteristiky ktorého budú s nejakou chybou riadenia(rozladenosťou) nasledovať štatistické charakteristiky vchádzajúceho toku pôsobenia prostredia a cieľov, jemu zodpovedajúcich v rámci informačno-algorytmického vybavenia supersystému.



Obr.117

Chyba riadenia sa vždy „zhmotní“, prejaví v nejakej škode, strate, ktorú utrpí supersystém. Závažnosť škody môže závisieť od oneskorenej reakcie supersystému na faktor, vlečúci za sebou tú škodu:

- A. čím väčšie oneskorenie, tým väčšia škoda;
- B. ak niet oneskorenia, niet škody.

Táto zvláštnosť vedie k tomu, že štatisticky usporiadaná interakcia(spolu s bezštruktúrnym riadením) systematicky vytvára „nečinné“ štruktúry. Ak chýba faktor pôsobenia prostredia na supersystém, vyvolávajúci ich zrodenie, tak sú zaujaté iba podporou svojej pripravenosti k efektívnemu konaniu v situácii pôsobenia tohto faktora. To je ospravedlniteľné v prípade, že **vo výpočte na dostatočne dlhé obdobie** je škoda, ktorú je schopný spôsobiť uvedený faktor, väčšia ako škoda v dôsledku „nečinnosti“ elementov supersystému, aplikovaného do týchto štruktúr.

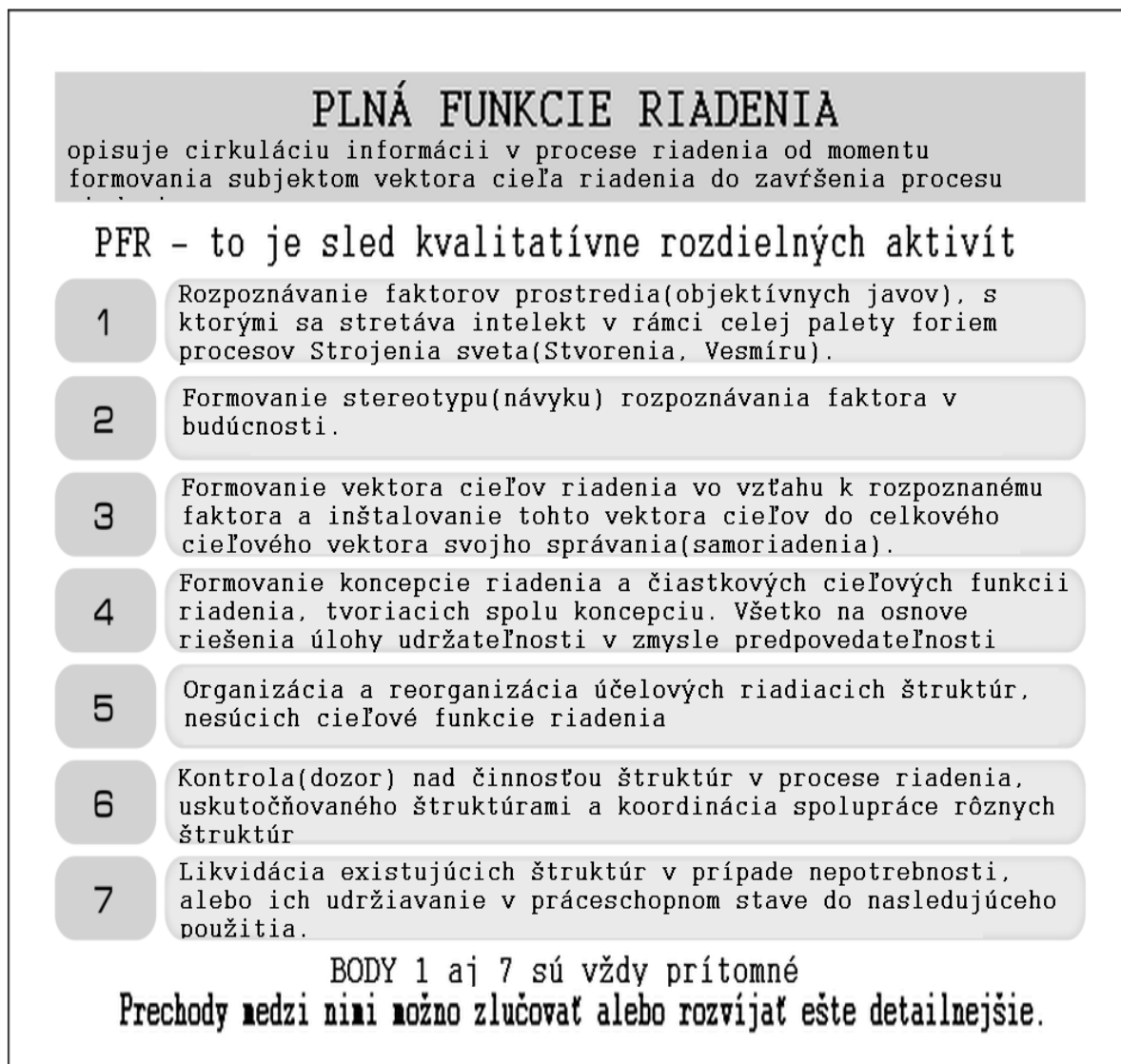
Takým spôsobom v supersystéme plynú súčasne procesy štruktúrneho a bezštruktúrneho riadenia. Je možné, že pritom máme nejakú elementárnu rezervu udržateľnosti vzhľadom na rast intenzity interakcie s prostredím a obsluhu jedinečných, predtým nepoznaných novinek interakcie. Postupne aj organizácia

²⁰⁰ napr. cykly rastu a reprodukcie niektorých húb majú 20, aj 25 a sú naviazané na súhrn viacerých vplyvov prostredia vrátane stavu lokálnej biosféry, ekoniky, typu vegetácie a jej migrácie, aktuálne prevládajúcej vlhkosti, slnečného cyklu apod.

supersystému prestane byť dvojúrovňová („element - supersystém“), a začne predstavovať hierarchiu štruktúr, neprestajne sa meniacich s plynutím vzájomného prelínania sa procesov bezštruktúrneho a štruktúrneho riadenia jedného s druhým.

Uvedené vzájomné prelínanie sa procesov má **zámerný charakter** v prípade osvojenia potenciálu svojho rozvoja supersystémom.

Teraz preskúmame vzájomné prelínanie sa štruktúrneho a bezštruktúrneho spôsobu riadenia. Vrátime sa k plnej funkcii riadenia:

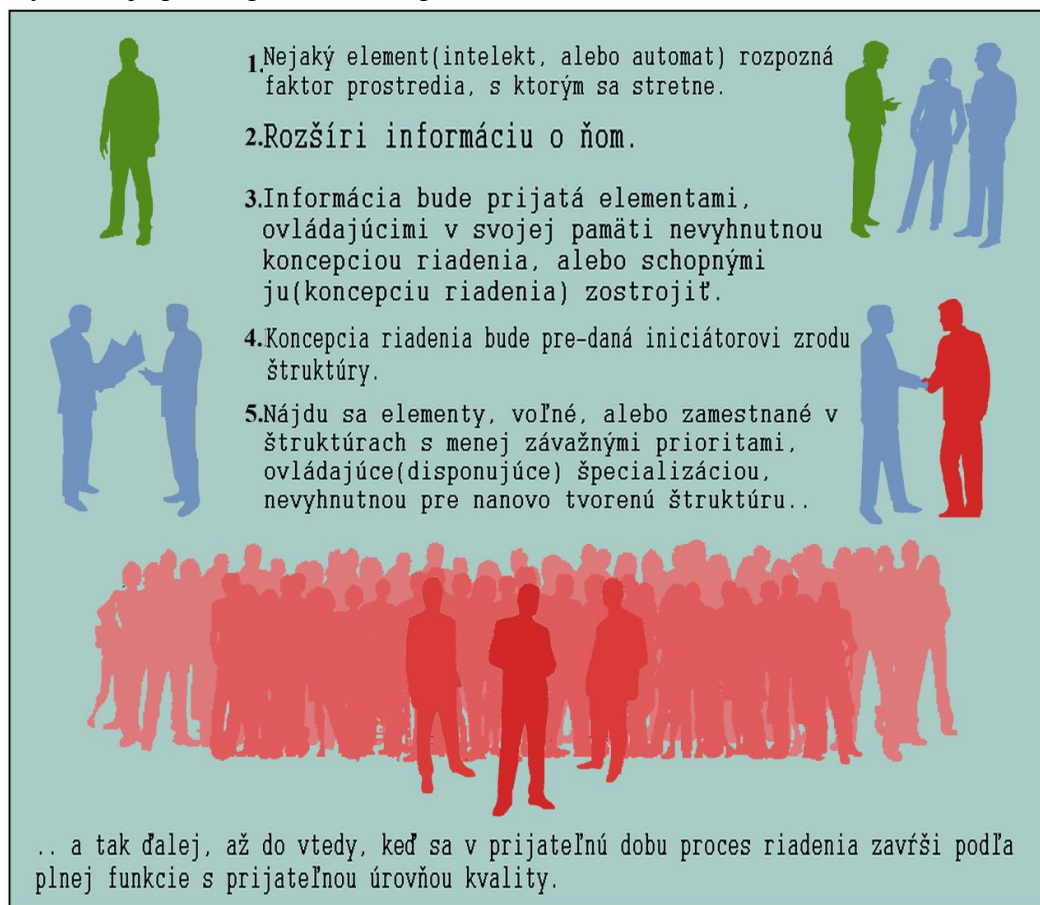


Obr. 118

1. Rozpoznávanie faktorov prostredia(objektívnych javov), s ktorými sa stretáva intelekt v rámci celej palety foriem procesov Strojenia sveta(Stvorenia, Vesmíru).
2. Formovanie stereotypu(návyku) rozpoznávania faktora v budúcnosti.
3. Formovanie vektora cieľov riadenia vo vzťahu k rozpoznanému faktora a inštalovanie tohto vektora cieľov do celkového cieľového vektora svojho správania(samoriadenia).
4. Formovanie koncepcie riadenia a čiastkových cieľových funkcií riadenia, tvoriacich spolu koncepciu. Všetko na osnove riešenia úlohy udržateľnosti v zmysle predpovedateľnosti správania.
5. Organizácia a reorganizácia účelových riadiacich štruktúr, nesúcich cieľové funkcie riadenia

6. Kontrola(dozor) nad činnosťou štruktúr v procese riadenia, uskutočňovaného štruktúrami a koordinácia spolupráce rôznych štruktúr
7. Likvidácia existujúcich štruktúr v prípade nepotrebnosti, alebo ich udržiavanie v práceschopnom stave do nasledujúceho použitia.

Informačné zabezpečenie samoriadenia elementov vo svojej fundamentálnej časti predpokladá nejakú interakciu a informačnú výmenu medzi elementmi supersystému. Zároveň sa informačné vybavenie ich samoriadenia v svojej adaptačnej časti formuje rôznorodo, no štatisticky usporiadane. Preto v supersystéme vždy existuje pravdepodobnostne predurčená možnosť toho, že:



Obr. 119

1. Nejaký element(intelekt, alebo automat) rozpozná faktor prostredia, s ktorým sa stretne.
2. Rozšíri informáciu o ňom.
3. Informácia bude prijatá elementami, ovládajúcimi v svojej pamäti nevyhnutnou koncepciou riadenia, alebo schopnými ju(koncepciu riadenia) zostrojiť.
4. Koncepcia riadenia bude pre-daná iniciátorovi zrodu štruktúry.
5. Nájdu sa elementy, voľné, alebo zamestnané v štruktúrach s menej závažnými prioritami, ovládajúce(disponujúce) špecializáciou, nevyhnutnou pre nanovo tvorenú štruktúru.. **a tak ďalej, až do vtedy, keď sa v prijateľnú dobu proces riadenia zavŕši podľa plnej funkcie s prijateľnou úrovňou kvality.**

Okrem toho môže byť neuspokojivosť informačno-algorytmickej výstroje na rôznych etapách bezštruktúrneho riadenia doplnená zapojením sa hierarchicky vyššieho riadenia do procesu. Tak adresným, ako

aj obežníkovým²⁰¹ spôsobom. Pravdaže je pravdepodobnosť číslo, v rozptyle od nula po jedna. T.j. proces sa môže prerušiť na ľubovoľnej etape(fáze, štádiu). Avšak pokiaľ sa zavŕši úspešne, existuje pravdepodobnosť toho, že supersystém(jeho fragment, alebo elementy ktoré sa zúčastnili na procese) zabudnú informáciu nevyhnutnú na zopakovanie tohto procesu s jedinečnou pravdepodobnosťou úspešného zavŕšenia. Ak sa supersystém stretáva s nejakým, faktorom dostatočne často, transformuje sa bezštruktúrne riadenie na štruktúrne. Štruktúra vzniknutá v bezštruktúrnom riadení totiž nestíha zabudnúť svoju rolu v perióde medzi následnosťou príchodov daného faktora:

Všetká ma-théria²⁰² disponuje(ovláda) vo svojej trojjednosti pamäťou.

Informačné toky získavajú udržateľnosť a kvalita riadenia pri opakovaní prirodzene rastie, na základe predchádzajúcej skúsenosti. T.j. **pri činnosti intelektu** (pod- alebo)vedome uskutočňujúceho plnú funkciu riadenia. Ak je sprievodný intelekt supersystému nečinný, supersystém, alebo jeho fragment sa stáva automatom, alebo zvonka riadeným robotom(príp.biorobotom).



Obr. 120

Z tohto dôvodu stará skúsená štruktúra pravdepodobne vydrží so znateľným odstupom konkurenciu jednorázových(príp. jednocieľovo zameraných, fixovaných) nových štruktúr, ktoré môžu pravdepodobnostno-predurčene vznikať v procese bezštruktúrneho riadenia, paralelného s riadením štruktúrnym. Avšak taktiež pravdepodobne môže stará štruktúra aj prehrať, keďže existuje nejaká pravdepodobnostná predurčenosť toho, že bezštruktúrne riadenie zrodí ešte efektívnejšie riadenie, spolu s príslušnou nosnou štruktúrou.

Pozorovateľ nechápajúci základné pravidlá, nemajúci poňatie o bezštruktúrnom riadení, môže vnímať plne udržateľné bezštruktúrne riadenie buď ako spontánný proces(akoby neriadený proces²⁰³), alebo bude hľadať stabilné štruktúry tam, kde reálne neexistujú. T.j. tzv. konšpirácie v zmysle mediálne-očkovacej²⁰⁴ hystérie,

²⁰¹ cyklickým rozširovaním, príp. kontrolovaným štatistickým zahlcovaním in-, alebo des-in-formáciami

²⁰² Existencia(„hmota“) viditeľná a ZATIAĽ „neviditeľná“

²⁰³ Vid' štúdie theó-rie, modely chaosu ([Henri Poincaré](#), [Edward N. Lorenz](#), [Benoit Mandelbrot](#), [Mitchell Feigenbaum](#)) a „Poriadok z chaosu“ (I.Prigožin)

²⁰⁴ Aby ovčania podľa možnosti každú „nekorentnú“ myšlienku považovali za absurditu bez reálneho základu(nerozlišovali ,čo by na tom objektívne mohlo byť pravdy a čo je „pritiahnuté za vlny“, spolu s programovacím podprahovým heslom seriálov: „Čím blbší, tým viac IN“, „Hlavne nič neriešiť“ a pod.

mánia hľadania vražedných nepriateľských tzv. teroristických organizácii, do ktorej často upadajú bezpečnostné služby(štátne a súkromnejšie..), niektorí „patrioti“ v krízových a predkrízových časoch a pod.

Avšak v množstve prípadov sa môže aj štruktúrne riadenie(manažovanie, sociálne inžinierstvo) chápať ako bezštruktúrne. Pokiaľ do zloženia supersystému vojdú **objemnejšie**(obsažnejšie vo vzťahu k nemu) **analógy**(prvky podobné väčšine jeho elementov, t.j. infiltrácia), tak môžu patriť štruktúram, vychádzajúcim za hranice daného supersystému a nesúce vo vzťahu k nemu nejakú koncepciu riadenia. Pozorovateľ, neschopný rozlíšiť tieto objemnejšie analógy od množstva elementov supersystému, neuvidí ani procesy informačnej výmeny v štruktúre, ku ktorej patria tieto objemnejšie analógy. T.j. neuvidí, nerozpozna samotnú štruktúru²⁰⁵.

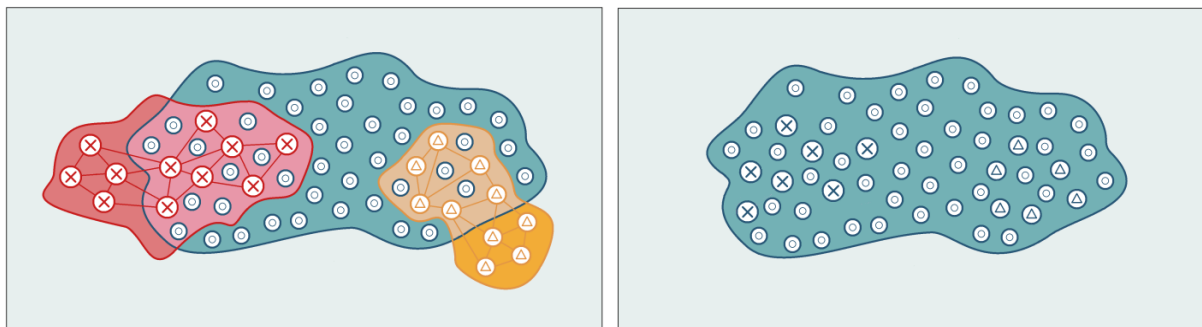


Obr. 121. Sacharovova trieda (Moskva), 24 decembra 2011

Ak má predstavu o bezštruktúrnem riadení, vie zo štatistiky samoriadenia elementov v supersystéme vyvodit' nejaký proces bezštruktúrneho riadenia, vo väčšej či menšej miere identický s procesom riadenia prostredníctvom do supersystému zvonku preniknutej štruktúry. Prípadne dva splývajúce procesy: vonkajší – štruktúrny a vnútorný - bezštruktúrny.

²⁰⁵

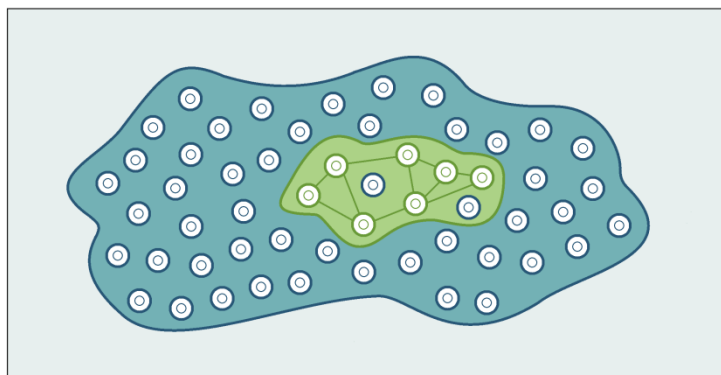
Napr. judaizmus, či scientológia so svojimi manažérskymi programami výchovy kolektívneho podvedomia v chode mnohých, či jednej generácii elementov(jedincov, biorobotov). Podobne dnešné formy tzv. kresťanstva, ako ideológie zamerané na pacifikáciu rôznorodosti potenciálu podvedomých otrokov. Samozrejme systém je potrebné nastaviť na simuláciu bazálnych reflexov(BIOSu) a tiež postupne konceptuálno-ideologickými technológiami formovaných spoločenských noriem cieľových skupín. V uvedených konkrétnych príkladoch ide napr. zjednodušene povedané o kasty „dobromyseľných“, viac, či menej zištných dozorcov a „dobromyseľných“ otrokov spolu s ich „pastiermi“. Podobne sa štandardne postupuje aj pri formovaní rôznych foriem dnešnej tzv. korporátnej kultúry, či východných modelov upraveného konfuciánstva, indického kastového fašizmu,.. v rôznych Ad Hoc kombináciách napr. s marxizmom a pod. Kock-taily(chvosty vrtiace psom) strojené na zákazku, na mieru tímami sociálnych inžinierov. Podstatné je zachovanie elitárnej pyramídy, hierarchie tzv. autorít, či tzv. sv. kníh a samozrejme adeizmus. T.j., aby boli obeť zmanipulované do tej miery, že prakticky nie sú schopné rozlíšenia a napojenia(počúvania) na HNOR(Boha). Pritom pôvodné zameranie uvedených ideológií, metodík, bolo z pravidla presne opačné. T.j. navrhnuté múdrymi a pomerne morálnymi ľuďmi. Pokiaľ však populácia zostáva nepozorná, vždy sú „skalpery a lopaty“ zneužívané. Viac viď publikáciu „O imitačno-provokačnej činnosti“.



Obr. 122

Pozorovateľ „nemajúci páru“ o bezštruktúrnem riadení, uvidí opäť buď „neorganizovanú spontánnosť“(náhodu), alebo bude hľadať štruktúry. Avšak nebude schopný ich nájsť(alebo rozlíšiť splývajúce procesy), pokiaľ sa nenaučí rozlišovať elementy supersystému a k nemu patriace objemnejšie analógy jeho elementov. Pozn.: možnosti tzv. analógov sú širšie a vychádzajú nad rámec súboru kvalít, ktorými sú charakterizované elementy supersystému.

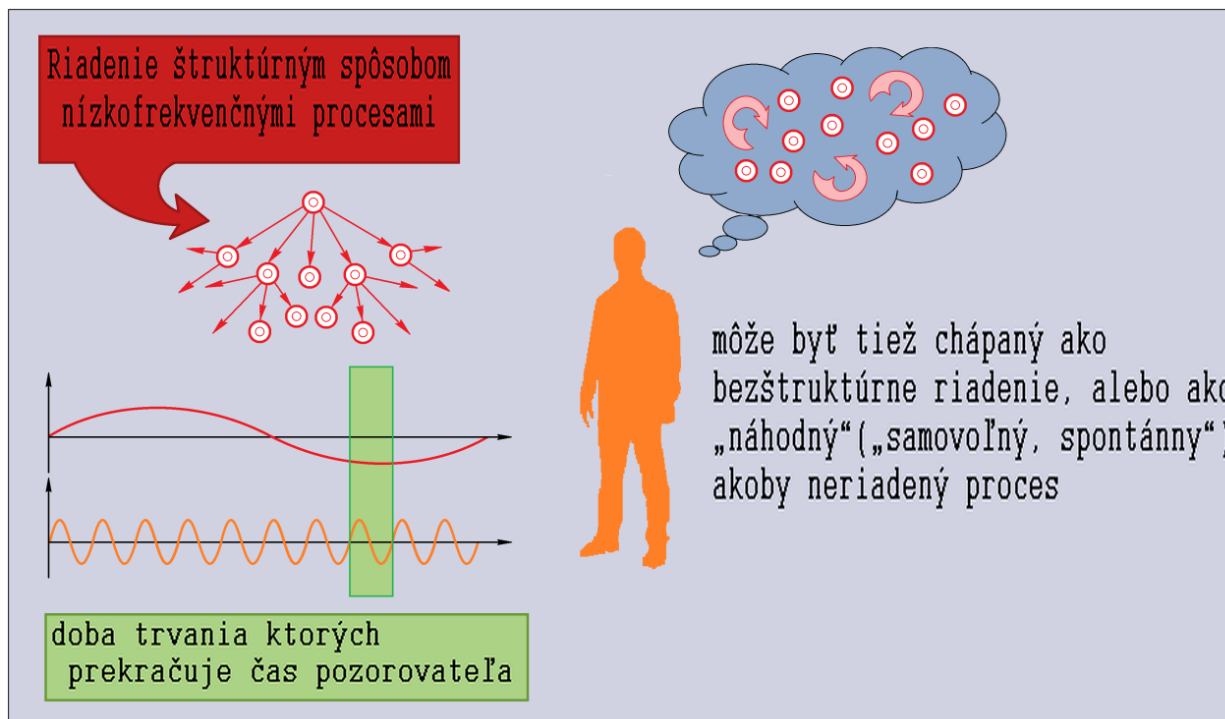
Taká situácia chápania štruktúrneho riadenia ako bezštruktúrneho môže nastať pri vzájomne vložených supersystémoch jednej hierarchickej úrovne. Príkladom sa javia byť štruktúry spravodajských, výzvedných služieb, špionáže, kontrašpionáže rezidentúr znepriatelených štátov a mafii. Uvedená situácia môže ale nastať aj v prípade, keď je nejaký supersystém rozmiestnený v rámci nižších úrovní ako ona sama.



Obr. 123

T.j. vo vzťahu k nim(cieľom) objemnejší(informačne obsažnejší, obsiahlejší), hierarchicky nadradene organizovaný supersystém. Štruktúry vchádzajúce do nižších úrovní objemnejšieho supersystému nebude vidno na hierarchickej úrovni skúmaného supersystému(lokalizovaného v rámci nižších úrovní objemnejšieho).

Príkladom hierarchie štruktúr riadenia štátu(alebo inej organizácie) takéhoto druhu sa javia byť dobre zorganizované kontrašpionážne a iné informačné, spravodajské služby, siete. Ich zamestnanci, súc elementmi štruktúry, by sa nemali odlišovať od cieľovej skupiny(prostredia), nepatriacej do samotnej štruktúry.



Obr. 124

Štruktúrny spôsob riadenia nízkofrekvenčných procesov, doba trvania ktorých prekračuje čas pozorovateľa, môže byť tiež chápaný ako bezštruktúrne riadenie, alebo ako „náhodný“ („samovoľný, spontánny“) akoby neriadený proces. Ak doba plynutia procesu (vlnová dĺžka) presahuje maximum času (1 vlnovej dĺžky = generácie) existencie elementov supersystému a proces je riadený štruktúrnym spôsobom, tak v supersystéme existuje matrica (konštrukcia, kostra, forma) štruktúry = „systemizovaný program“ (plán) napĺňaný podľa miery nevyhnutnosti obnovujúcimi sa elementmi.

Príkladom štruktúr tohto typu sa javia byť historicky udržateľné štruktúry štátneho správy (riadenia, manažmentu) a vojenské zložky, zachovávajúce niekedy stáročné tradície. Na rozdiel od armády sa však napr. mafie, slobodomurárske lóže, niektoré cirkevné rády a bratstvá, väčšinou vyhýbajú verejným prehliadkam svojej skutočnej činnosti. Sú ťažko rozpoznateľnými, skôr utajenými štruktúrami, ktorých činnosť, aj keď organizovaná štruktúrne, môže byť napriek tomu vnímaná ako nejaké bezštruktúrne samoriadenie, alebo akoby neriadený, náhodný proces.

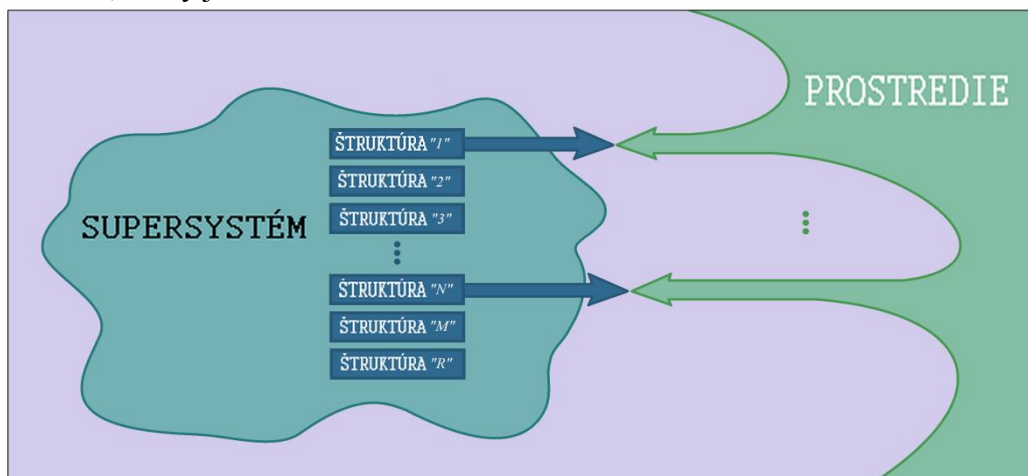
Celkovo sa však na každej hierarchickej úrovni organizácie supersystému štruktúrne riadenie rodí z bezštruktúrneho, v prípade získania časovej udržateľnosti vo vzťahu k nejakým cieľom riadenia. Pritom je zapájanie elementov supersystému do trvalo fungujúcich štruktúr sprevádzané rastom elementárnej rezervy udržateľnosti. V bezštruktúrnem samoriadení môže totiž bežať niekoľko procesov formovania štruktúr analogického (podobného, rovnakého) určenia. Okrem toho sa pri každom z týchto procesov formovania štruktúr stráca čas na organizáciu tokov informačnej výmeny (zmeny, obmeny) a osvojenie prichádzajúcej informácie. Tieto straty sú v odladenej štruktúre prirodzene menšie, ako v bezštruktúrnem procese.

To, čo sa zdá byť bezštruktúrnym riadením na danej hierarchickej úrovni, môže byť

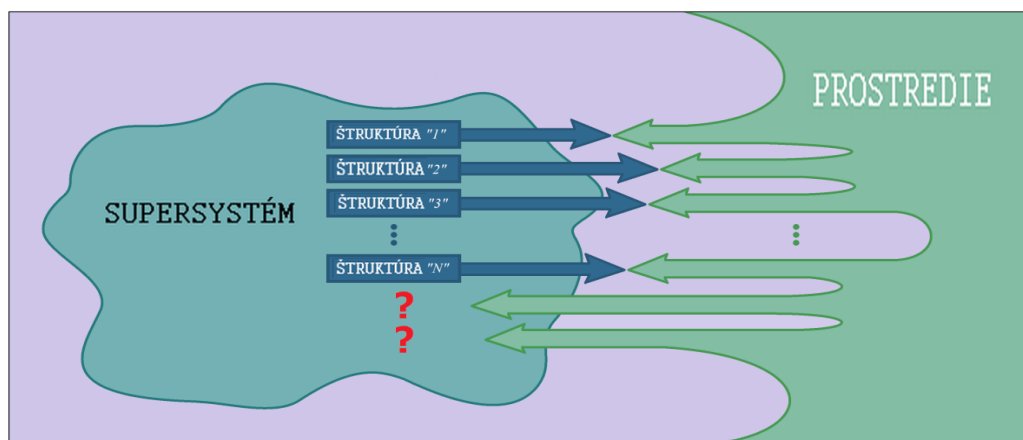
- skutočne bezštruktúrnym samoriadením množiny elementov tvoriacich supersystém v rámci pravdepodobnostných predurčení hierarchicky vyššieho objemnejšieho riadenia;
- perifériou nerozpoznaných štruktúr prenikajúcich do supersystému zvonku, včítane štruktúr napojených (uzavretých) na hierarchicky vyššie objemnejšie riadenie;

- môže byť činnosťou vnútorných, no nerozpoznaných štruktúr supersystému;
- alebo nejakým súčtom, kombináciou vzájomne vložených a prepojených predchádzajúcich faktorov(1.,2.,3.)

Ak objem (náhodnej) štatisticky usporiadanej interakcie prevyšuje objem determinovaného(určeného, neprestajne pravidelne cyklického), tak pokus organizácie procesu samoriadenia supersystému výlučne štruktúrnym spôsobom povedie k tomu, že v každom momente času bude značná časť cieľovo orientovaných štruktúr ne(ú)činná. Uskutočnenie interakcie, spolupráce na nejakých cieľoch bude nemožné za neprítomnosti slobodných elementov, nezamestnaných v už existujúcich štruktúrach. T.j. pôjde o situáciu vedomého, jasného zlyhania riadenia, straty jeho udržateľnosti.



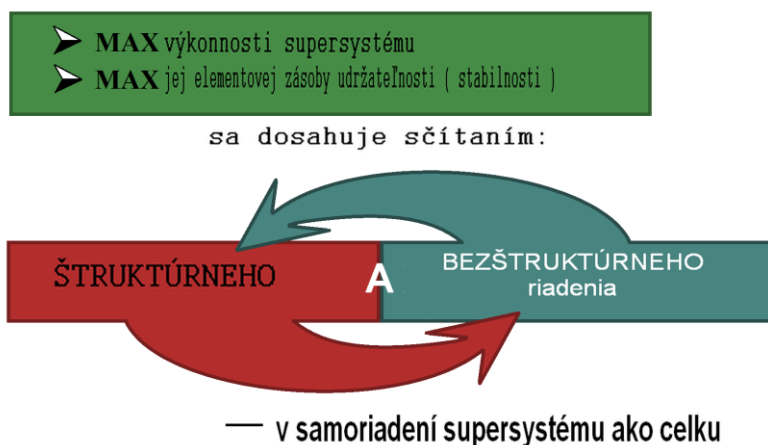
Obr. 125



Obr. 126

Preto sa dosahuje maximum produktivity(efektívnosti) supersystému, maximum jeho elementárnej rezervy udržateľnosti, pri súčte(resp. kombinácii) štruktúrneho a bezštruktúrneho riadenia a samoriadenia supersystému ako jediného celku.

PRETO:



Obr. 127

Proces osvojenia potenciálu rozvoja plyní tak

1. v rámci štruktúrneho riadenia. T.j. optimalizácie fungovania existujúcich štruktúr a likvidácie tých štruktúr, ktoré sa stali nepotrebnými.
2. ako aj v rámci bezštruktúrneho riadenia. T.j. zvyšovania pravdepodobnosti úspešného zavŕšenia procesu vzniku a práce vznikajúcich štruktúr pri zapojení **minimálne dostatočného** počtu elementov supersystému. Táto pravdepodobnosť a elementárna rezerva je tým vyššia, čím:
 - a. väčšia je skúsenosť supersystému v závislosti na dobe jeho existencie v danom prostredí,
 - b. menej sa skúsenosť každého z elementov supersystému **odlišuje v procese** jeho fungovania od skúsenosti supersystému ako celku

Posledné vyjadrenie však neznamená, že obsah pamäti každého elementu má byť identický s celým obsahom pamäti supersystému. Znamená, že výmena informácií medzi elementami v supersystéme má byť dostatočne intenzívna na to, aby neprišlo k zlyhaniu bezštruktúrneho riadenia. T.j. zlyhaniu nemožnosti zabezpečiť (vybaviť, vy-strojiť) nevyhnutnou informáciou tie elementy ktoré sa stretnú s príslušnými cieľmi riadenia. Ďalej informačná výmena zároveň nemá byť nadmerná (nadbytočná) vo vzťahu k sile pôsobiaceho faktoru. Toľko k ohraničeniu (rámcu) informačnej výmeny v modeli Supersystém a jeho elementy.

Alebo inými slovami (obrazom), zjednodušene:

je nevyhnutné, aby kompletná informácia z **pamäti celého supersystému** bola dostupná jeho elementom v procese ich fungovania podľa miery vzniku potrieb informácií z ich strany.

13.3. Autosynchronizácia procesov v supersystémoch

V masových javoch, plynúcich v prírode na najrozličnejších úrovniach jej hierarchie, sa dostatočne často stretávame s javom zhody fáz identických procesov, plynúcich na množstve analogických objektov súčasne. Ide napr. o:

- A. známu tzv. „koherenciu“, t.j. vyžarovanie svetla atómami v lasere (emisia fotónu pri prechode elektrónu na nižší orbit okolo jadra),
- B. synchronne záblesky celej lúky, na ktorom sedí množstvo svetlušiek
- C. synchronný odklon hejna rýb od nebezpečenstva
- D. veslovanie družstva na mnohoveslici, na synchronizáciu ktorého vôbec nemusí byť potrebný zvukový signál (hlas, bubon, píšťala) ako na galérach

E. skupinové tance

F. dobrá kapela

..atď

Tento jav budeme ďalej nazývať **autosynchronizácia**.

Autosynchronizácia sa dostatočne často prejavuje v procesoch bezštruktúrneho riadenia a samotné bezštruktúrne riadenie môžeme zostrojiť na princípe javu autosynchronizácie.

Pre autosynchronizáciu je nevyhnutné, aby množstvo nejakých objektov disponovalo(vlastnilo) aspoň čiastočne identickým informačno-algorytmickým stavom a nachádzalo sa v podmienkach, pripúšťajúcich informačnú výmenu medzi nimi(hoc aj neadresnú, cirkulačnú). Pritom by mala byť pružnosť reakcie, na pre všetky objekty rovnakú prichádzajúcu informáciu, dostatočne vysoká.

Tento jav preskúmame na sociologickom príklade. Najvýraznejšie sa autosynchronizácia prejavuje počas ovácii v sále. Napríklad pri vítaní drahého a všetkými milovaného oslávenca, osobnosť, alebo aj politika, ..či „vodcu“. Na začiatku vládne ticho. Potom podsádka a strhnutí idioti, pomerne málo zastúpení(1-2 osoby na 100), začne tliekať. Táto činnosť generuje proces autosynchronizácie, keďže ostatní spolusediaci majú stereotyp(návyk) tliekania a sú schopní ho realizovať, **aj keď si neuvedomujú ciele a príčiny a nezamýšľajú sa nad situáciou**(prípadne majú len z rôznych dôvodov diskomfort, stres, strach, alebo nechcú zbytočne vytŕčať z davu). Spolusediaci s tzv. „násadou“²⁰⁶ začínajú tliekať podľa nej, keďže sa u väčšiny vzbudia zvonku ich vnútorné stereotypy bezmyšlienkovitého správania. Tak je postupne do želaného procesu vovodená celá sála, či námestie, ..alebo v prípade iných typov emócií cez rozhlas a televíziu, cez formuláciu správ, seriály,.. celé národy. Cez block-bustery celé kultúry napr. mladých ľudí vidiacich príslušné príbehy rôznych (super, či „akčných“)hrdinov formujúcich stereotypy a bloky správania, s ktorými sa jednotlivé vybrané cieľové skupiny štatisticky pravdepodobnostne predurčene samoidentifikujú a preberú príslušné kultové vzorce, spolu s ich spúšťačmi (tzv. triggermi). Obzvlášť za predpokladu želaného (no oficiálne akože neželaného) štatistickej konzumácie rôznych narkotík blokujúcich vedomie a otvárajúcich podvedomie(hlavne alkohol a cigarety). O tom v prvom rade je informačná vojna a nie o cielene zo stopy zvädzajúcich mýtach o nebezpečenstve super„hackerov“ tvorených spravidla znova rovnakými štruktúrami, či „bezštruktúrami“. Vid' pekné filmy o „ideálnom živote za oponou“ za predchádzajúceho režimu vysielané ku nám fiktívnou o-pozíciou, či presnejšie a-pozíciou zo západu²⁰⁷.

..ďalej k príkladu tliekania davu, tlupy svojim vodcom, náčelníkovi..(Ľudia, Človek vodcu nepotrebuje)..

..po tom, ako sa celá sála, námestie dostalo do davovej psychózy napr. uvedeného tliekania(či inej ceremónie, rituálu, piesne, imitácie modlitby,..), začína takmer každý jedinec davu načúvať tliekaniu susedov a stáva sa nevyhnutným vynaložiť veľkú silu vôle, aby netliekal spolu so susedmi. Na úrovni identických stereotypov je totiž tliekanie suseda vnímané ako okríknutie za nevhodnosť vlastného tliekania (a-rytmia, resp. fázový posun oproti skupinovej kinematike, či dynamike) prichádzajúci cez kanály spätnej väzby²⁰⁸.

Po spustení procesu autosynchronizácie nemusí už po(d)sádka nič viac urobiť. T.j. potom, ako jej susedia začali búchať do dlaní jej funkcia v tomto zmysle (načas) skončila. **Pokiaľ nebude energetický**(emócie neriadené) **potenciál sálu odpracovaný**(nespláse vyťažený ako drevo z hory) v „**nezmyselnej**“(ako pre koho)

²⁰⁶ platenou, či ideologickou podsádkou na rôznych zhromaždeniach a demonštráciách, platení diskutéri na fórach rôznych „mienko-tvorných“ médií, ašpiranti na kariéru, alebo vydierateľné osoby(hypotéka, úvery, deti) v korporátnej kultúre, atď..

²⁰⁷ Išlo logicky o dve strany jednej mince(tváre jednej kolektívnej osoby, supersystému), pričom dnes atlantická verchuška, nanešťastie pre tých vnímavejších z našich západných susedov, v podstate po jednej z fáz studenej(informačnej) vojny a páde východného režimu stratila dôvody na sociálnejšiu politiku voči „svojim“ ovciam.

²⁰⁸ Podobne napríklad aj v divadle, či na koncerte tliekanie do rytmu provokované moderátorom, či „front(a)menom“ môže byť ako ná-stroj, ako každý rituál,..socio-, či kulturo-logický „tool“, rôzne použitý.

ov(ul)ácii(zrode potenciálu ďalšej manipulácie emócií mocných), **proces spustený po(d)sádkou sa nepreruší a nerozpadne..**

A tak..ani „milovaný vodca“ ho ďaleko nie vždy môže zastaviť mávnutím ruky ne-nápadne.

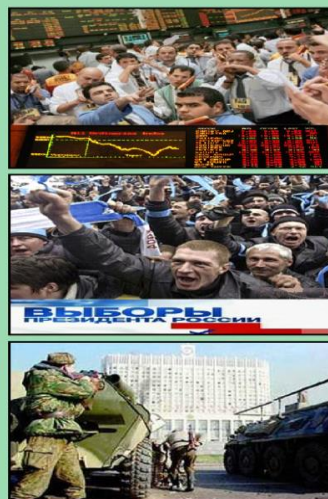
Tlieskanie možno skúmať aj ako pre-danie jedného bitu informácie. Avšak autosynchronizácia môže byť postavená aj na už spomenutých zložitejších informačno-algorytmických moduloch, nesúcich väčšie objemy rôznorodých informácií.

Zostrojenie a rozšírenie identických informačno-algorytmických modulov(stereotypov rozširovania, vzťahov, správania) **v supersystéme a ich následná aktivizácia(trigger) v supersystéme cez štruktúry**(generátory autosynchronizácie), **umožňuje riadiacej štruktúre** (nesúcej nejakú plnú funkciu riadenia) **bezštruktúrne riadiť to, čo nemôžu CELKOVO riadiť jej výkonné štruktúry**. T.j. periféria = verejne známi politici, manažéri korporácií, no i rôzni kultoví a okultní, „náboženský“ hierarchovia, bežné mafie a pod.

V spoločnosti je potenciál autosynchronizácie svojho druhu „klavír v kroví“, na ktorom možno neočakávane zahrať „divadelnú hru“

- krízy na burze
- prezidentských volieb
- parlamentných volieb
- občianskej vojny
- a pod.

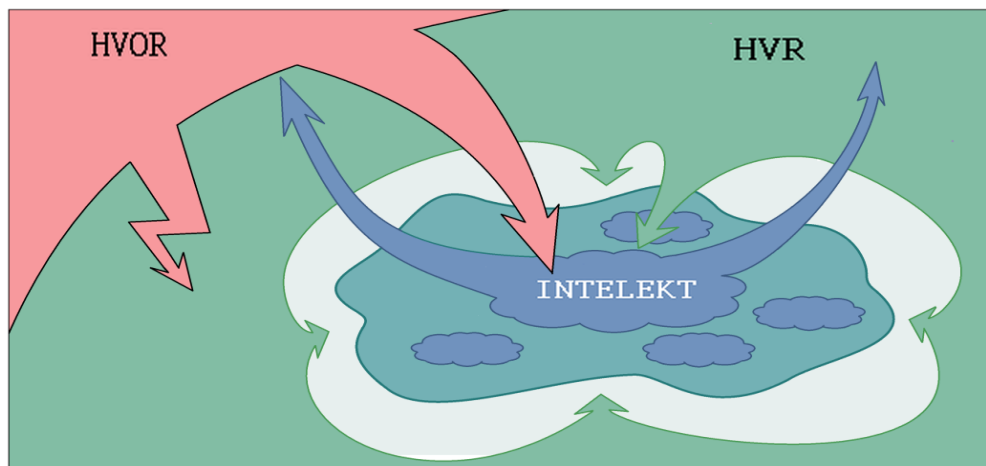
Avšak „klavír“(piáno u paviánov) nehrá sám-o sebe a o to viac sa nenachádza „v kroví“ skrytý sám-o sebou, na čo obyčajne človeku podobné opice zabúdajú, alebo sa proste len z istých dôvodov „radšej (ne)dobrovôľne“ nad touto skutočnosťou nezamýšľajú...



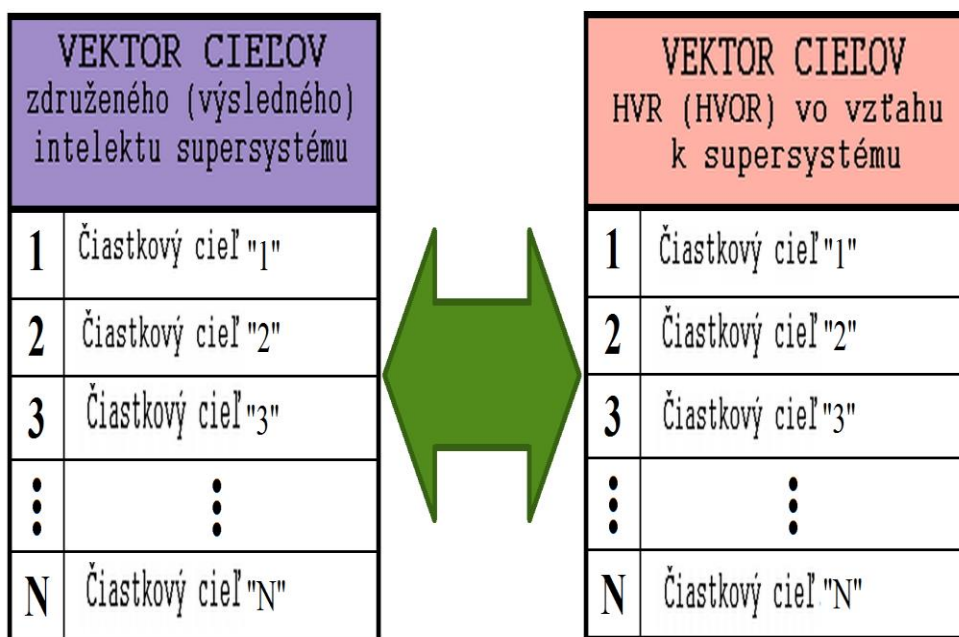
Obr. 128

V spoločnosti je potenciál autosynchronizácie svojho druhu „klavír v kroví“, na ktorom možno **neočakávane** zahrať „divadelnú hru“ horúčky, krízy na burze, prezidentských, či parlamentných volieb, občianskej vojny a pod. Avšak „klavír“(piáno u paviánov) nehrá sám-o sebe a o to viac sa nenachádza „v kroví“ skrytý sám-o sebou, na čo obyčajne človeku podobné opice zabúdajú, alebo sa proste len z istých dôvodov „radšej (ne)dobrovôľne“ nad touto skutočnosťou nezamýšľajú..

V podmienkach priamej dvojstrannej informačnej výmeny s hierarchicky vyšším(objemnejším) riadením sú charakteristiky bezštruktúrneho riadenia tým lepšie, čím lepšie vektor cieľov samoriadenia **súborného**(združeného) **intelektu supersystému** (a hierarchie intelektov v pôsobiacich štruktúrach jeho vnútra) **opakuje vektor cieľov hierarchicky vyššieho(objemnejšieho) riadenia vo vzťahu k supersystému ako celku**.



Obr. 129



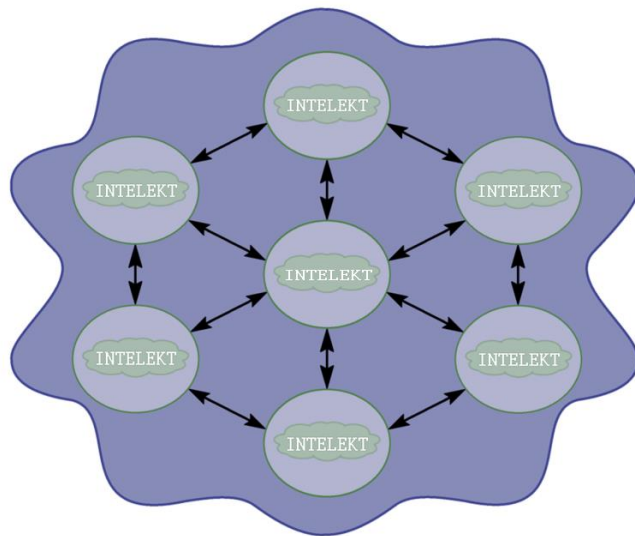
Obr. 130

Zároveň aj, čím zreteľnejšie sa hierarchicky vyššie riadenie supersystému odlišuje(dištancuje) od agresívneho vonkajšieho riadenia.

13.4. Súborný intelekt v supersystémoch

Pokiaľ samotné elementy tvoriace supersystém disponujú in-divi-duálnym intelektom, tak pri informačnej výmene medzi sebou rodia súborný²⁰⁹ intelekt.

²⁰⁹ Zborový, koncilový, kon-senzuálny..vychádzajúci zo zhromaždenia a hľadania spoločných cieľov a postupov, Metód k nim(zvoleným cieľom) vedúcich. Zborový je jedna z interpretácií názvu posvätného vrchu Zoboru, či Saboru, Zboru nad veľkým hradiskom(8,9ha?) v Nitre, N'-tria-vie, prastarej vstupnej bráne k strategickému územiu a veľkým ložiskám kovov (so systémom miestami až cez 5000 rokov(od eneolitu) starých pevností v centrálnej Eu-rópe) smerom buď na systém opevnení okolo Bojnej



Obr. 131

Skoršie opisovaný model s ruletou, alebo lotérijovými bubnami, ktorý pohľade zvonku vyzerá ako intelektuálne, pripúšťa prítomnosť nejakej skupiny, družstva „žiacov“ a ich „kapitána“. Ten berie na seba rolu súborného intelektu(hovorcu) a odpovedá vždy po porade s členmi tímu družstva(kde má každý nejakú kartičku s odpoveďou) na jednotlivé otázky „profesora“.

Keď sa napr. v televíznom programe „Milionár, Wetten, dass..?, Kto? Kde? Kedy?, Bičanova 5 proti 5, Pod lampou,.. (alebo iných podobných), zide za stolom skupina „odborníkov“, môžu vytvoriť súborný intelekt.

Jeho moc je však ohraničená slabou schopnosťou priepustnosti v ňom dominujúcich kanálov rečovej a mimicko-gestikulačnej výmeny informácií. Nehovoriac už o (e)mocnom ohreve zvyšujúcom ODPOR informačných prenosových liniek na maximum. Tak biologických, ako aj dnes s nimi previazaných substitučno-protézových(anorganických – sprostredkujúcich proxysystémoch a’la telefón, rozhlas, TV, internet). Vid’ základy stresového manažmentu a možnosti riešenia blokácie (chladného)intelektu v kľúčových krízových situáciách (horúcimi)emóciami-mocnými. T.j. systematická analýza a metodológie dekodovania a preprogramovania kulturologickými technológiami sociálneho inžinierstva dlhodobo formovaných emočných modulov, z ktorých sa skladá podvedomie kolektívu(od kultúry, „náboženstva“, práce, až po rodinu a kamarátov) a jeho elementu(jedinca). Súčasťou uvedených programovo-adaptívnych modulov sú aj spomínané stereotypy a ich podkategórie(včítane tzv.archetypov).

Ďalej..ak by vyššie spomenutá skupina „odborníkov“ bola schopná bez bujnenia emócií(prepaľujúceho, zahlcujúceho a prerušujúceho informačné toky) vyviesť na úroveň vedomia(chápania) celú hierarchiu kanálov informačnej výmeny, nesenú človekom v rôznych frekvenčných diapazónoch²¹⁰ na rôznych, no pre celú prírodu spoločných „fyzikálno-energetických“(včítane zatiaľ nedostatočne viditeľných, či tzv.“duchovných“) poliach, tak by sa presvedčili, že súborný intelekt nie je výmysel. Zistili by, že možnosti každého z účastníkov

a ďalej na severovýchodné ložiská, alebo na Zvolen-ý, dnes tzv. Pustý hrad-ný komplex chrániaci križovatku, vstup od západu do samotného Rudohoria. Podľa niektorých dejepiscov ide o najväčšiu pevnosť v Európe – odhady od 4,7 – 7,6 ha.

²¹⁰ rozptyloch, modulačných frekvenciách emočných štandardov jednotlivých superponovaných(odb. superpozícia je skladanie jednotlivých frekvencií) emočných charakteristík

súborného intelektu značne vzrastajú, pokiaľ sa človek zapája do súboru²¹¹(zboru, družstva²¹²), a neprieči sa mu, pokúšajúc(sa) podriaďiť si ho. Avšak aj bez toho, pri používaní iba rečových

Skupina je intelektuálnejšia ako priemer všetkých hráčov.

mimicko-gestikulárnych kanálov výmeny informácie(umožňujúcich viditeľnosť izolovanosti každého mozgu), je celkovo súbor priemerne intelektuálnejší ako ktorýkoľvek z hráčov. Zároveň aj intelektuálnejší ako priemer všetkých hráčov.

Aj intelektuálny líder(= vodca, náčelník, Führer) **družstva**(družiny, zboru, súboru) **je slabší ako jej súborný**(družinný, družebný) **intelekt**. Preto akýkoľvek pokus konfliktu(boja) so súborným intelektom, pokus jeho podriadeniu sebe, vedie minimálne k vypadnutiu zo súborného intelektu, a v ťažších situáciách k „dopusteniu“²¹³ z jeho strany.. Aj keď nie vždy spravodlivému, keďže súborný intelekt môže byť zrodený(stvorený, zostrojený) v konflikte s Najvyšším riadením.

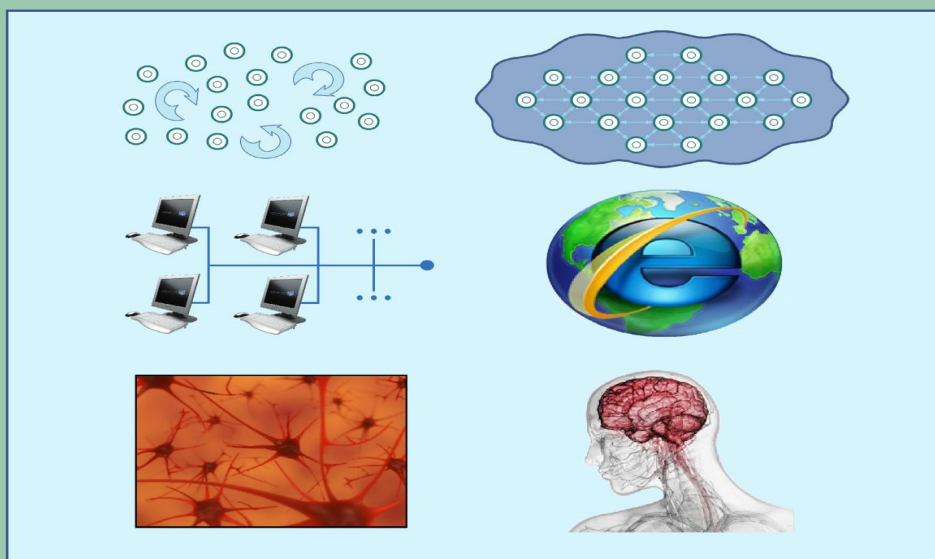
²¹¹ A nepodriaďuje sa jednej, či druhej osobe – vodcovi(lídrovi), autorite, „svätému“, dogmatickému učeniu(kolektívnej osobe) atď. T.j. nestane sa nevoľníkom, otrokom toho-ktorého egregoru(v danom prípade kolektívnej psychiky=egregoru stádo-hejnovitého typu).

²¹² Jedna z etymologických abreviatúr slov-ianskeho pojmu „DRUŽSTVO-družít sa-družina“: Dobro-Reči Uznania(kolektívom) Života, Slova Tvojho.

²¹³ Príklad „ochrany“ rôznych kultov s tzv. „náboženstvami“, mafiami a pod.. nad svojimi baterkami, orgán(el)mi. Podobne, ako napr. drogy a parazity čiastočne chránia, no zároveň spravidla skôr, či neskôr v nejakej forme hostiteľa zabijú. Pr. Osoby na pervitíne(pôvodne vojenský podporný prostriedok) počas konzumácie dokážu podať pomerne vysoké výkony. Pri dlhodobej aplikácii ich tak, ako aj mnohé iné drogy, či psycho-fyzikálne technológie(a zvlášť kombinácie oboch prístupov) môžu chrániť aj pred ochoreniami. Avšak po prerušení kontaktu s príslušným existenčným(„psycho-fyzikálnym“) modulom, im to „telo, harmónia existencie sama zráta“. Aj na tom je postavených mnoho „bezpečnostných“ mechanizmov agregátnych modulov(v ezoterike tzv. egregorov) stojacich v o-, či a-pozícii voči HNR. Výstupu z nich. T.j. spustenie rôznych chorôb, rakoviny(informačná = psychosomatická choroba č.1=„kumulatívna disharmónia, asymmetria bazálnych biofyzikálnych koprocessov“ a pod.). Kritické je hlavne „obdobie sedenia na dvoch stoličkách“. Presnejšie obdobie, pokiaľ človek nemá „mocnejšieho spojenca“(najlepšie HNR). Problémom býva, že kým sa napr. s Ním naučí postupne dostatočne efektívne komunikovať (hlavne počúvať, miesto žiadania, prosenia) a spolupracovať, môže byť neskoro. Rodič totiž často neodoprie dieťaťu to, čo ono veľmi-veľmi chce, no „dá mu“(pokiaľ želanie výrastka nie je „objektívne dostatočne konformné“) nejakú príučku prameniaku hlavne z objektívnych pravidiel. Ide aj o jeden z prvoradých dôvodov „nevyhnutnosti“ zachovávaní napr. politiky alkoholizácie a hlavne bezštruktúrneho tichého systematického vytvárania informačného prostredia na cyklické formovanie „mafianskych“ narko-distribučných štruktúr v západných démonkratických systémoch. Napriek deklarovaným opakovaným „policajným zásahom“. Narkotiká všetkého druhu sú „nezastupiteľným predpokladom vytvárania potenciálu efektívnej manipulácie podvedomia masy“. Výrazne totiž obmedzujú, ba znemožňujú kontakt s HNR. Z religionistického pohľadu(v preklade:zväzok, vzťah s HNR) ide v podstate o hrubú formu rúhania. Tu vyvstáva logicky otázka ceramonizácie vína v kresťanstve. I keď len(no hlavne) SYMBOLICKÉHO. Korán vyzerá byť v tomto bode napr.práve sociálne modernejší.

Nejaký intelekt môže byť zrodený aj informačnou výmenou medzi bezintelektuálnymi elementmi za podmienky, že

- ich celok počas informačnej výmeny vytvára štruktúru, spôsobilú niesť intelekt ako proces, rozprestretý po celom súbore elementov.



Obr. 132

Sporiaci sa jednotlivci nemôžu vytvoriť udržateľný súborný intelekt. V podstate sú z dlhodobého hľadiska spravidla odsúdení upadnúť do stádovitého chovania. T.j. bláznovstva, kolektívnej schizofrénie a psychózy. Súborný intelekt môže byť časťou mocnejšieho objemnejšieho intelektu, neseného nejakým objemnejším supersystémom. Preto je vždy aktuálna otázka: „V akých súborných intelektoch participovať (sa zúčastňovať, spolupracovať) a ako bezpečne vyjsť z nevhodných“.

VÝSLEDNÝ INTELEKT



Obr. 133

Nejaký intelekt môže byť zrodený aj informačnou výmenou medzi **bezintelektuálnymi elementmi** za podmienky, že ich celok počas informačnej výmeny vytvára štruktúru, spôsobilú niesť intelekt ako proces, rozprestretý po celom súbore elementov. O to viac rodí súborný intelekt informačná výmena v prostredí množstva elementov, z ktorých každý disponuje iba jemu vlastným intelektom. Moc súborného intelektu je tak v tomto prípade určená mocou individuálnych intelektov a organizácie informačnej výmeny medzi nimi.

Každý intelekt vždy nesie nejakú svoju celkovú plnú funkciu riadenia, alebo ju získava v momente vzniku. Celková plná funkcia riadenia obsahuje v sebe plné funkcie riadenia vo vzťahu rôznych čiastkových faktorov

prostredia, odrážajúce(zobrazujúce) interakciu intelektom ovládaných objektov a subjektov s týmito faktormi. Toto všetko spolu vytvára(s-trojí, rodí) celkový vektor cieľov a celkovú koncepciu samoriadenia intelektu v rámci hierarchicky vyššieho objemnejšieho riadenia, na ktoré ľudia v epoche „materializmu a ateizmu“(presnejšie a-deizmu) zvyknú zabúdať. Pri množstve in-divi-duálnych intelektov nesie každý z nich jemu vlastný individuálny vektor cieľov a koncepciu samoriadenia, ktoré buď zrodia celkový(komplexný²¹⁴) súborný intelekt, vzájomne sa dopĺňajúc jeden druhého, alebo ho dobia. **Rodia tak kolektívnu schizofréniu intelektov**(vo všeobecnosti psychicky pôvodne možno „normálnych“ každý sám o sebe) **a postupne i jednotlivu nevyhnutne preberajúc krok za krokom jednotlivé prvky svojej (ďalšej) kolektívnej spolu-formovanej(tvorenej) osobnosti**(včítane spomínaných dlhodobu menej prospešných). T.j. už existujúcich prvkov, či postupne **dôsledkom** spomínanej disharmónie s objektívnymi morálno-nechápanými pravidlami(súbormi mier-ových systémov, hodnotení)HNR a inými prvkami(elementmi), či **nekritického preberania kolektívnych emócií**(blokov v jednom, či druhom zmysle,..mýliac si ich nešťastne s intuíciou) vznikajúcich psychóz, obsedancií a pod..

13.5. Vnútorne konflikty riadenia v supersystéme

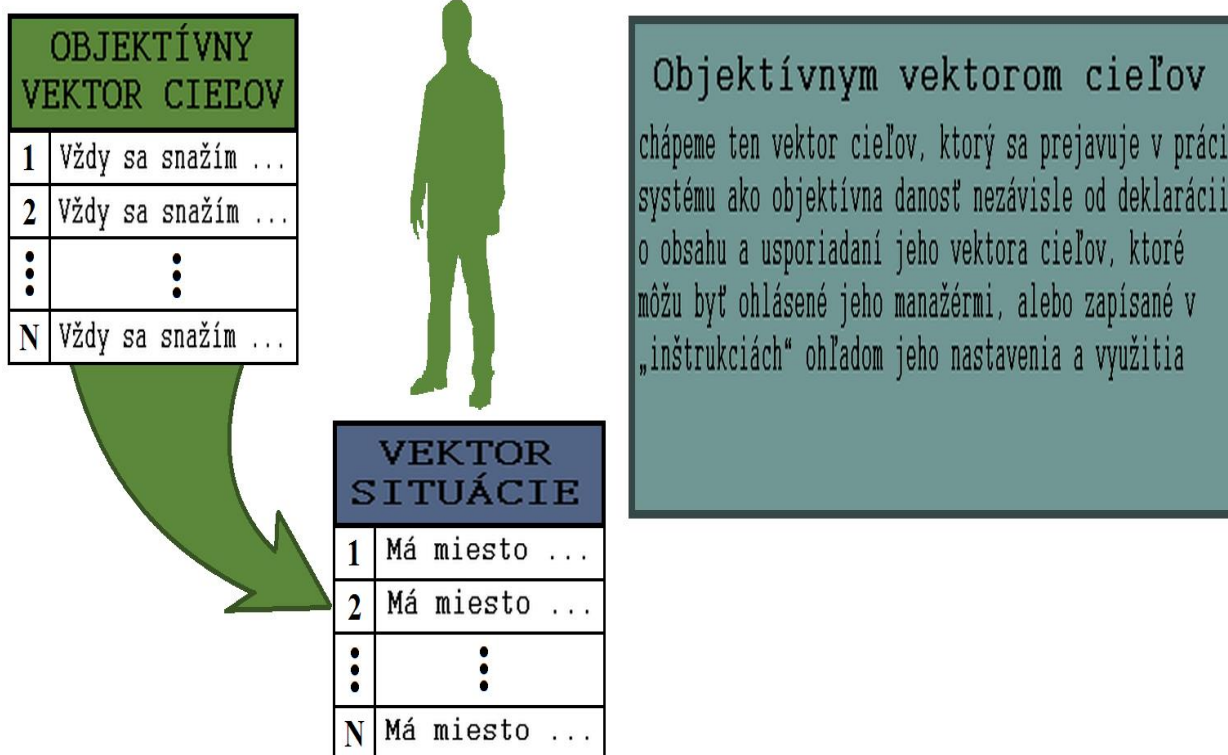
Vektory cieľov kumulujú čiastkové ciele(ich nové komponenty) a stanovujú(menia) ich priority pod tlakom špecifik skúsenosti interakcie s prostredím ich nosičov. Vo vzťahu k vektorom cieľov možno určiť nasledujúce pojmy:

- A. pod **Objektívnym vektorom cieľov** chápeme ten vektor cieľov, ktorý sa prejavuje v práci systému ako objektívna danosť *nezávisle od deklarácii o obsahu a usporiadaní jeho vektora cieľov, ktoré môžu byť ohlásené jeho manažérmi, alebo zapísané v „inštrukciách“ ohľadom jeho nastavenia a využitia*²¹⁵;

²¹⁴ Vo význame celostný a nie komplex, ako menejcnosť.

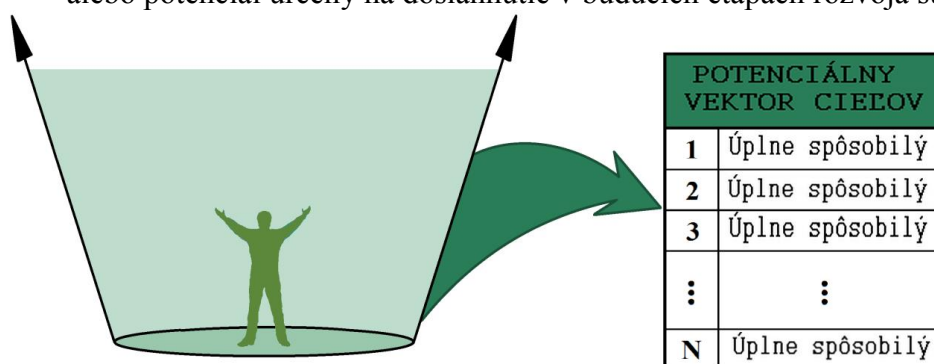
²¹⁵ Inými slovami: V mnohých prípadoch faktický režim fungovania systému, za predpokladu že mu zodpovedá zanedbateľne malý vektor chýb riadenia, predstavuje vyjadrenie **objektívneho vektora cieľov**, ktorý sa môže líšiť od **deklarovaného vektora cieľov**. Môžu byť odlišné tak ohľadom súboru jednotlivých komponentov, ako aj ohľadom ich usporiadania podľa stupňa významu(váhy) každého z nich. Napr. v politike dnes stále ešte dominujúceho systému platí, že v podstatných veciach je vždy deklarovaný opak toho, čo sa v skutočnosti robí. T.j. opak skutočných cieľov j-„elít“, keďže stále ešte ide do veľkej miery o prot ľudský, otrokársky systém meniaci posledných pravdepodobne niekoľko tisíc rokov len svoju formu(cham-e-Leon), no nie koncepciu(obsah). Tento systém so zakrytým kódom(a'la Microsoft vs.Linux) má však na tému bludiska krivých zrkadiel a Mino-taura ešte viacere tématické „heslá praktickej politiky“..mana-žerov: „To, čo sa pre niekoho javí ako chyba, je vždy zámerom pre niekoho iného“..Tu prichádzame, vraciame sa zasa k otázke identifikovania subjektu riadenia, alebo aspoň koncepcie (samo)riadenia. Vektor cieľov a vektor chýb su v tomto zmysle praktického manažmentu(včítane vojny) totiž vždy zameniteľné v rámci konkurujúcich si strán.

Objektívny vektor cieľov môže byť v praxi rozpoznaný aj inak: V priebehu analýzy rozšírenia a transformácie informácie vo **fakticky pracujúcich(aktívnych)** obvodoch priamych a spätných väzieb uzavretého systému v procese jeho fungovania(za chodu). Nepracujúce obvody môžu byť vyhodnotené ako súčasť potenciálového vektora cieľov, ktorý sa nijako neprejavuje(zatiaľ) vo fungovaní uzavretého systému.



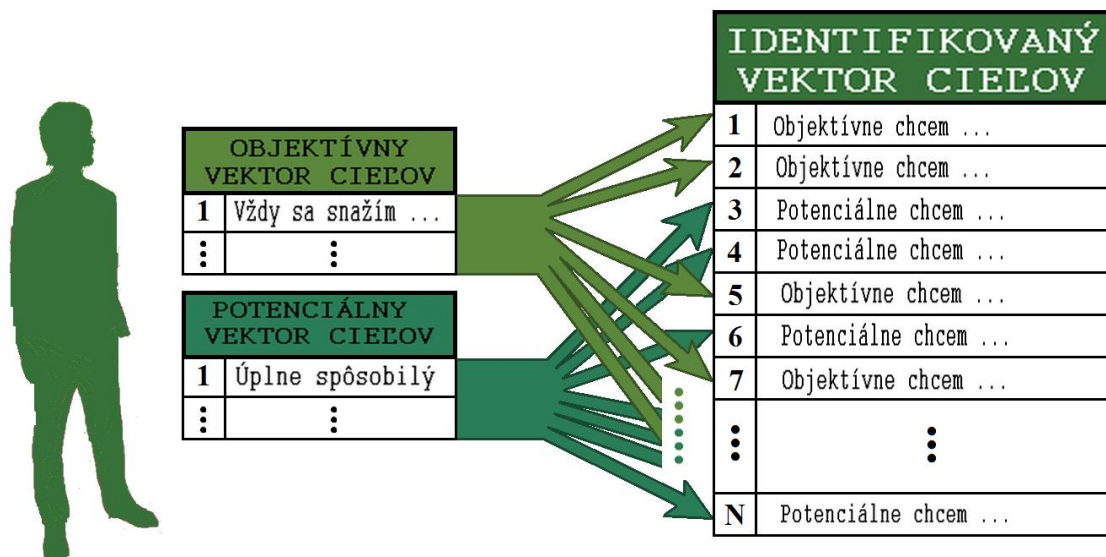
Obr. 134

- B. **Potenciálový vektor cieľov** obsahuje objektívne možnosti nevyužívané zo subjektívnych príčin. Vo vzťahu k riadeniu zo strany Najvyššieho je potenciálny vektor cieľov jednou z častí vektora chýb samoriadenia v rámci hierarchicky vyššieho objemnejšieho riadenia, alebo potenciál určený na dosiahnutie v budúcich etapách rozvoja supersystému;



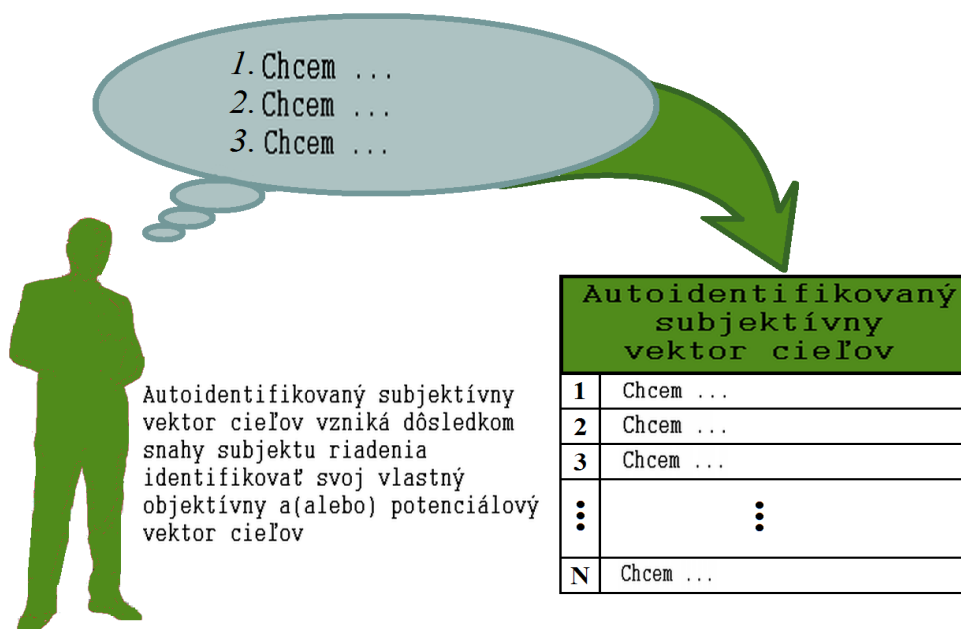
Obr. 135

- C. **Identifikovaný (rozlíšený pri pozorovaniach) vektor cieľov** je integrálna (obsahová) časť objektívneho (alebo potenciálového) vektora cieľov spolu s chybami identifikácie čiastkových cieľov a ich priorit. Tento pojem je čisto subjektívne zobrazenie (stváranie) objektívneho, avšak podmienené príslušnou úrovňou v hierarchii vzájomnej vložnosti (zapuzdrenosti) riadenia (tvorenia, strojenia, managementu);



Obr. 136

D. **Autoidentifikovaný subjektívny vektor cieľov** vzniká dôsledkom snahy subjektu riadenia identifikovať svoj vlastný objektívny a(alebo) potenciálny vektor cieľov



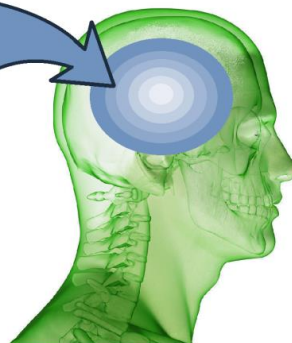
Obr. 137

Intelekt sa javí byť iba časťou informačného vybavenia(zabezpečenia) správania jeho nositeľa.

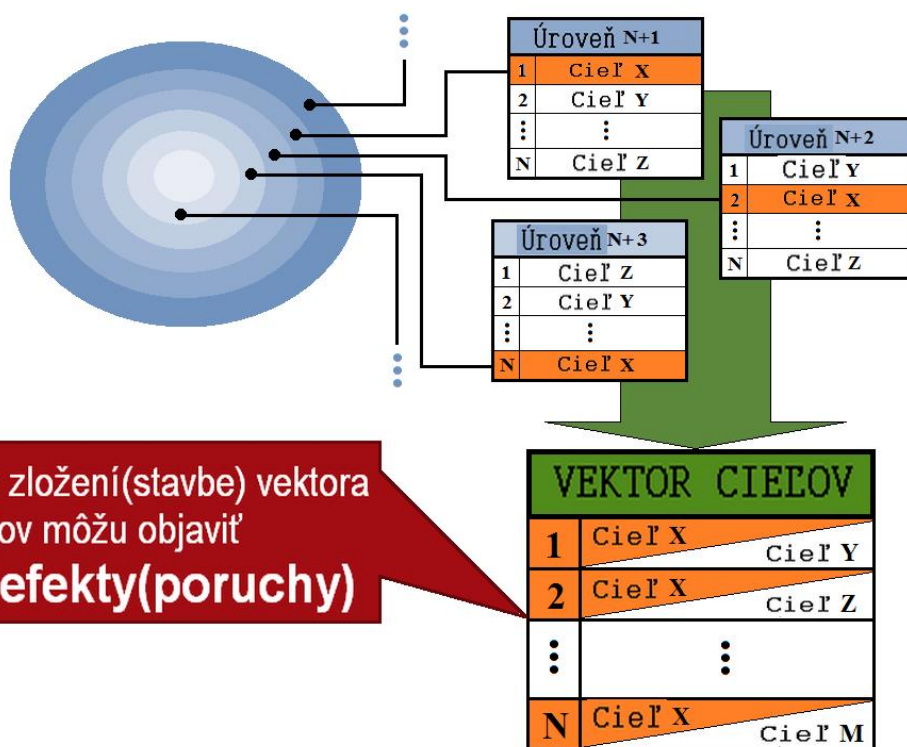
Ak informačné zabezpečenie

- intelekt
- psychika
- pamäť
- vedomie
- podvedomie
- intuícia atď.

je organizované hierarchickým spôsobom (podobne ako u človeka typ psychiky dominuje nad intelektom)



- Ak je informačné vybavenie organizované hierarchickým spôsobom, tak niektoré fragmenty celkového cieľového vektora môžu byť zafixované na rôznych úrovniach tejto hierarchie.



Pritom sa v zložení(stavbe) vektora cieľov môžu objaviť rôzne defekty(poruchy)

Obr. 138

Intelekt sa javí byť **iba časťou** informačného vybavenia(zabezpečenia) správania jeho nositeľa. Ak je informačné vybavenie organizované hierarchickým spôsobom, tak niektoré fragmenty celkového cieľového vektora môžu byť zafixované na rôznych úrovniach tejto hierarchie. Pritom sa v zložení(stavbe) vektora cieľov môžu objaviť rôzne defekty(poruchy).

1. Jeden a ten istý čiastkový cieľ sa môže opakovat' niekoľko krát v rôznych jeho(celkového cieľového vektora) fragmentoch, zodpovedajúcich rôznym hierarchickým úrovniám organizácie informačného vybavenia. Dôsledkom toho **v jeden a ten istý moment(interval) času** bude mať jeden a ten istý cieľ rôzne priority v informačno-algoritmickom zabezpečení riadenia. Tento defekt budeme nazývať **inverziou priorit**.

2. Okrem toho môžu existovať **antagonizmy** tak jednotlivých **cieľov**, ako aj fragmentov vo vektoroch cieľov. Pod antagonizmami chápeme prítomnosť vzájomne nekompatibilné(nezlučiteľných, vylučujúcich sa) cieľov rovnakej priority **v jeden a ten istý moment(interval) času**.

VEKTOR CIEĽOV		
1	Chcem ...	Chcem ...
2	Chcem ...	
⋮		⋮
N	Chcem ...	

VEKTOR CIEĽOV		
1	Chcem ...	Chcem ...
2	Chcem ...	Chcem ...
⋮		⋮
N	Chcem ...	

VEKTOR CIEĽOV		
1	Chcem ...	Chcem ...
2	Chcem ...	Chcem ...
⋮		⋮
N	Chcem ...	

Obr. 139

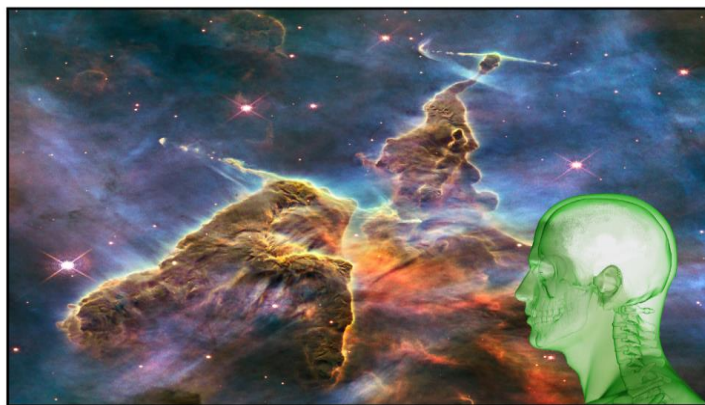
Antagonizmy môžu byť:

- Objektívne, vyjadrujúce nezlučiteľnosť daného vektora cieľov s príčinnno-dôsledkovými väzbami celkovej existencie Strojenia sveta.



Obr. 140

- Subjektívne. Na rozdiel od objektívnych „nevyžadujúce od Boha zmenu prírodných zákonov“

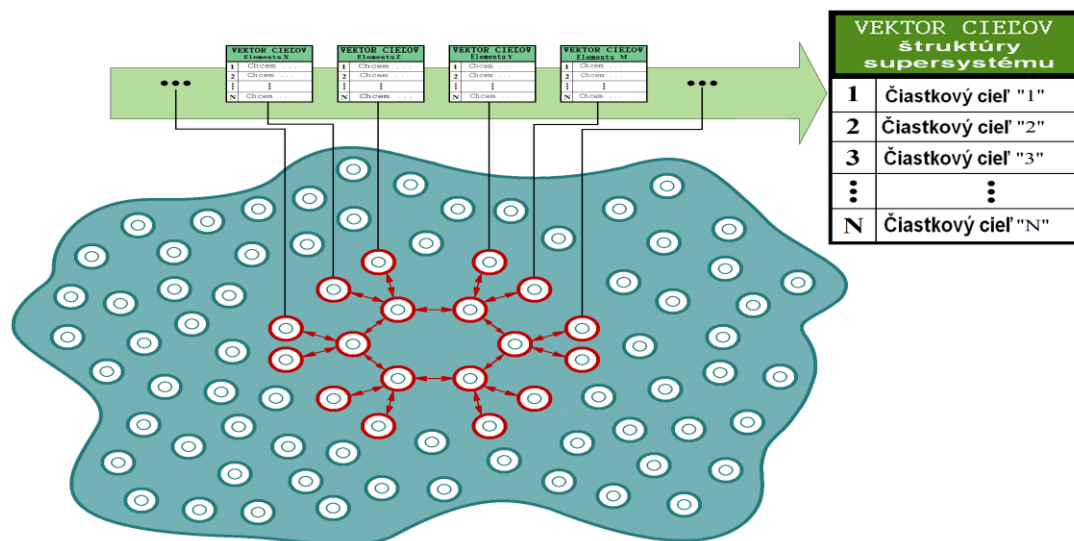


Obr. 141

Ak príde v supersystéme ku spojeniu sa niekoľkých elementov(z ktorých sa každý javí byť nositeľom nejakého vektora cieľov) do štruktúry, tak táto štruktúra spolu so svojou bázou získava aj ich cieľové vektory. Uvedený jav je sprevádzaný zrodením celkového vektora cieľov tejto štruktúry(alebo supersystému, či jeho fragmentu).

Celkový cieľový vektor štruktúry sa javí byť združením:

- A. množín čiastkových cieľov (na úrovni významu štruktúry ako celku²¹⁶) zo všetkých vektorov do nej vchádzajúcich elementov a
- B. podriadenia sa novej spoločnej hierarchii priorít cieľov.



Obr. 142

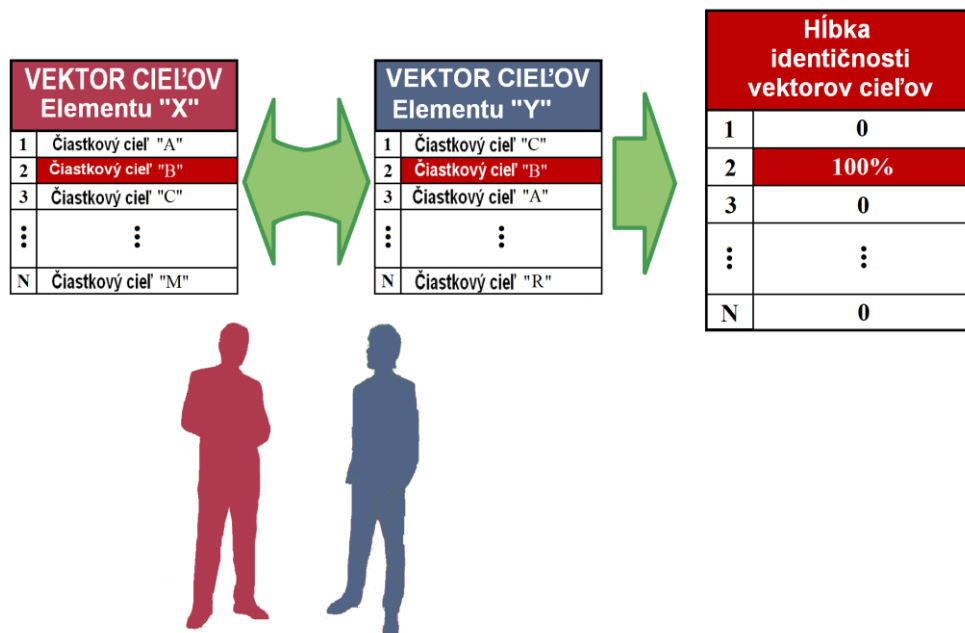
Pritom celkový vektor cieľov nielenže nasleduje defektnosť vektorov cieľov už existujúcich v cieľových vektoroch elementov formujúcich štruktúru, ale môžu v ňom vznikáť aj poruchy podmienené nekompatibilitou cieľov a ich priorít zdedených od rozličných elementov.

Dva ľubovoľné vektory cieľov možno porovnať jedného s druhým, rozpoznávajúc zhodnosť do nich vchádzajúcich čiastkových cieľov a usporiadanosti ich priorít. Pojem **hĺbka identickosti** (zhody) dvoch (a viac) cieľových vektorov je založený na zhode usporiadania následnosti čiastkových cieľov v jeden a ten istý časový okamih (alebo interval):

- E. bez inverzií priorít a
- F. za neprítomnosti antagonizmov medzi rozličnými cieľmi vo vektoroch.

²¹⁶

Ciele vnútroštruktúrneho významu vo vektoroch cieľov rôznych elementov zabezpečujú (umožňujú) samotnú ich možnosť (schopnosť) vytvorenia štruktúry. Ciele celoštruktúrneho významu predurčujú fungovania štruktúry a možnosti jej zapojenia do objemnejších štruktúr. Podobne, ako u supersystému zdroje zabezpečujúce jeho existenciu („prežitie“) v danom prostredí a voľné zdroje umožňujúce jeho činnosť v zmysle dosahovania príslušných cieľov definovaných jeho kontrolujúcim intelektom.



Obr. 143

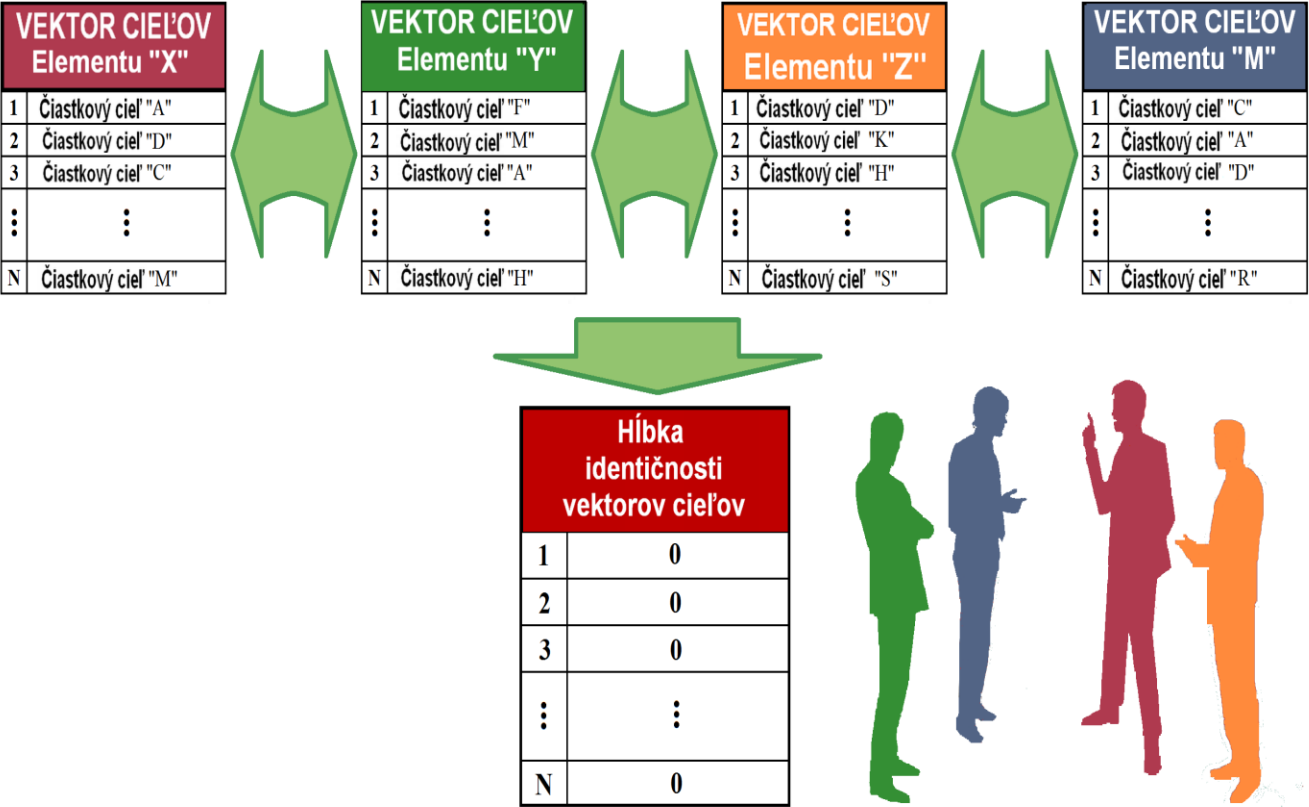
Za týchto podmienok je riadenie v princípe uskutočniteľné nekonfliktným (podľa cieľov a priorít) spôsobom na osnove nejakej pre všetkých účastníkov objemnejšej koncepcie riadenia v rámci hĺbky zhody ich cieľových vektorov.

Inými slovami:

Hĺbka identickosti (zhody) riadenia vektorov cieľov je rozmer priestoru (pri 1D vektor, pri 2D matica, pri 3D tenzor mier) parametrov, v ktorom je v princípe uskutočniteľné bezkonfliktné riadenie. Tento pojem sprevádza druhý pojem: **rezerva (zásoba) udržateľnosti nekonfliktného riadenia podľa hĺbky zhody cieľových vektorov**.

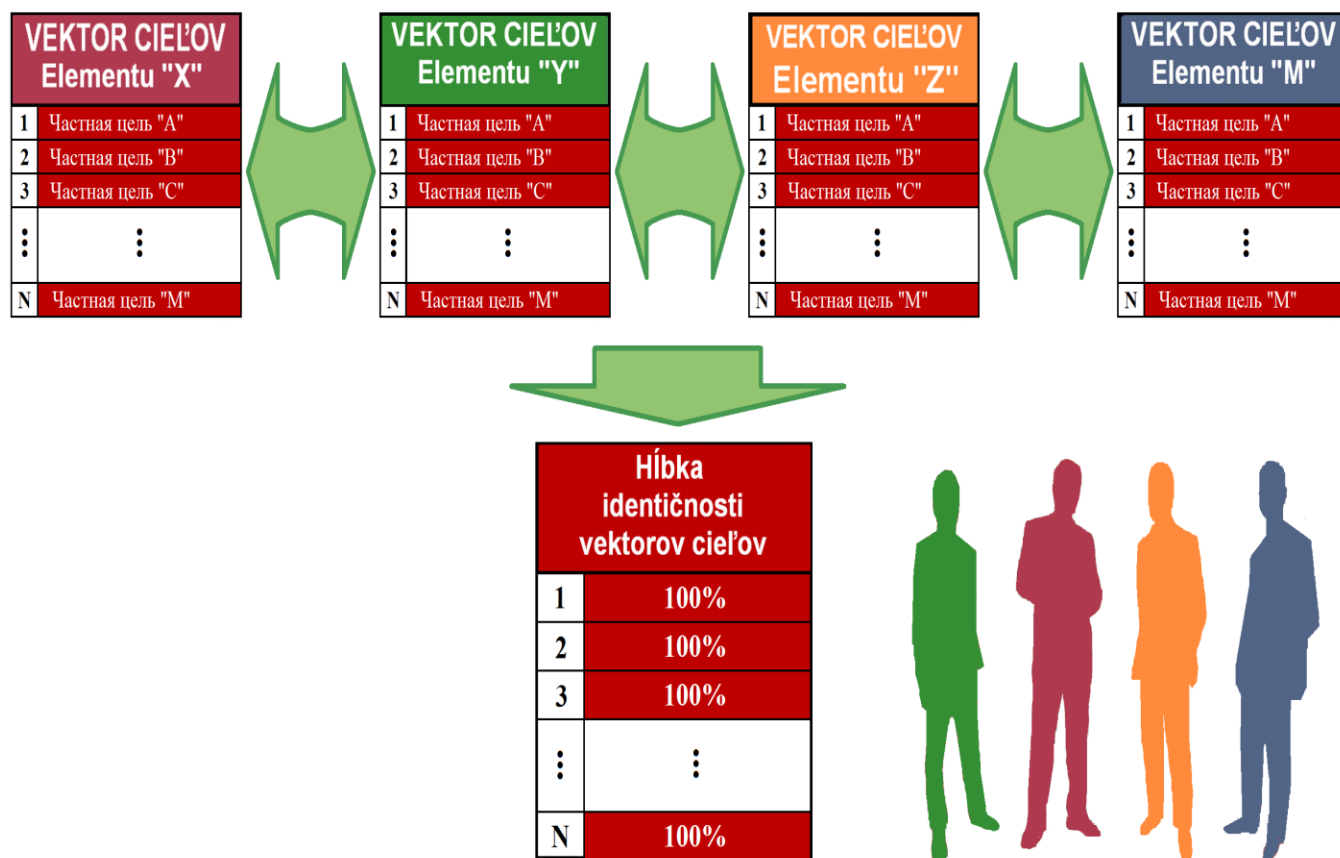
Za hranicami hĺbky zhody cieľových vektorov môže riadenie (hoc aj iba na niektorých časových intervaloch, ak nie na celej dĺžke trvania, životnosti procesu) niesť vnútorne konfliktný, konceptuálne neurčitý charakter.

Dôsledkom hierarchič(c)nosti čiastkových cieľov vo vektore je zjednotenie niekoľkých cieľových vektorov do spoločného nejednoznačné. Môžeme získať tak defektné spoločné cieľové vektory,



Obr. 144

ako aj spoločné vektory disponujúce väčšou hĺbkou zhody s čiastkovými vektormi.



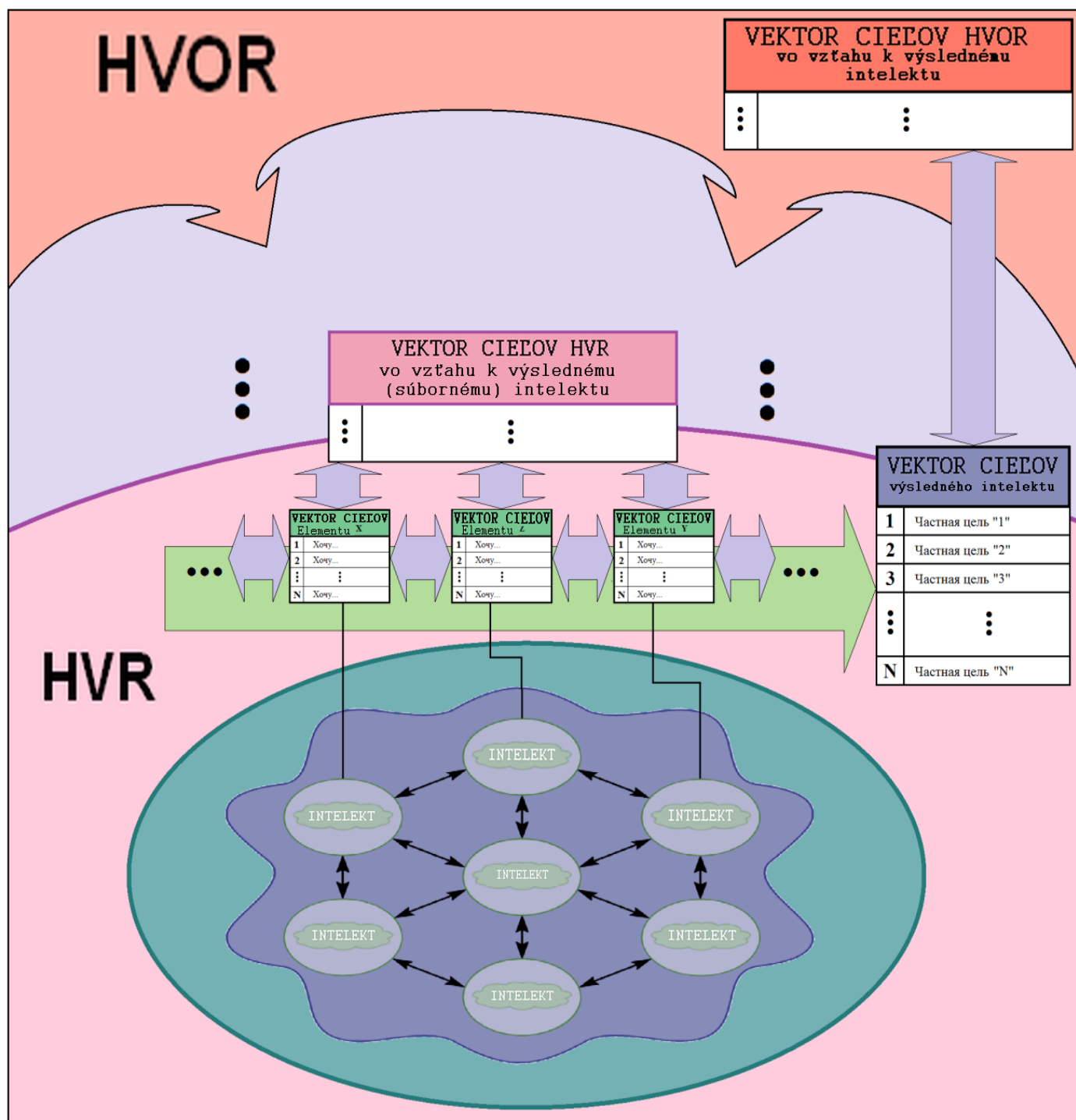
Obr. 145

T.j. na základe informačnej výmeny(napr. tandemnej, alebo polytandemnej) lepšie identifikujúce podstatu „problému“, cieľa. Moc(sila) a udržateľnosť..zdravie súborného intelektu(vznikajúceho pri informačnej výmene jeho elementov) je určovaná (pri ostatných rovnakých podmienkach) hĺbkou zhody súborného vektora cieľov, vznikajúceho z cieľových vektorov jednotlivých jeho účastníkov.



Obr. 146

Druhotný proces sa prejavuje v schopnosti elementov priviesť svoje cieľové vektory do súladu so súborným vektorom cieľov a vektorom cieľov hierarchicky vyššieho(vo vzťahu k supersystému) riadenia. Jeho udržateľnosť (a taktiež udržateľnosť riadenia supersystému) **na časovom intervale** bude určovaná hĺbkou zhody čiastočných, súborného(zboru) a hierarchicky najvyššieho(vo vzťahu k súbornému) vektora cieľov.

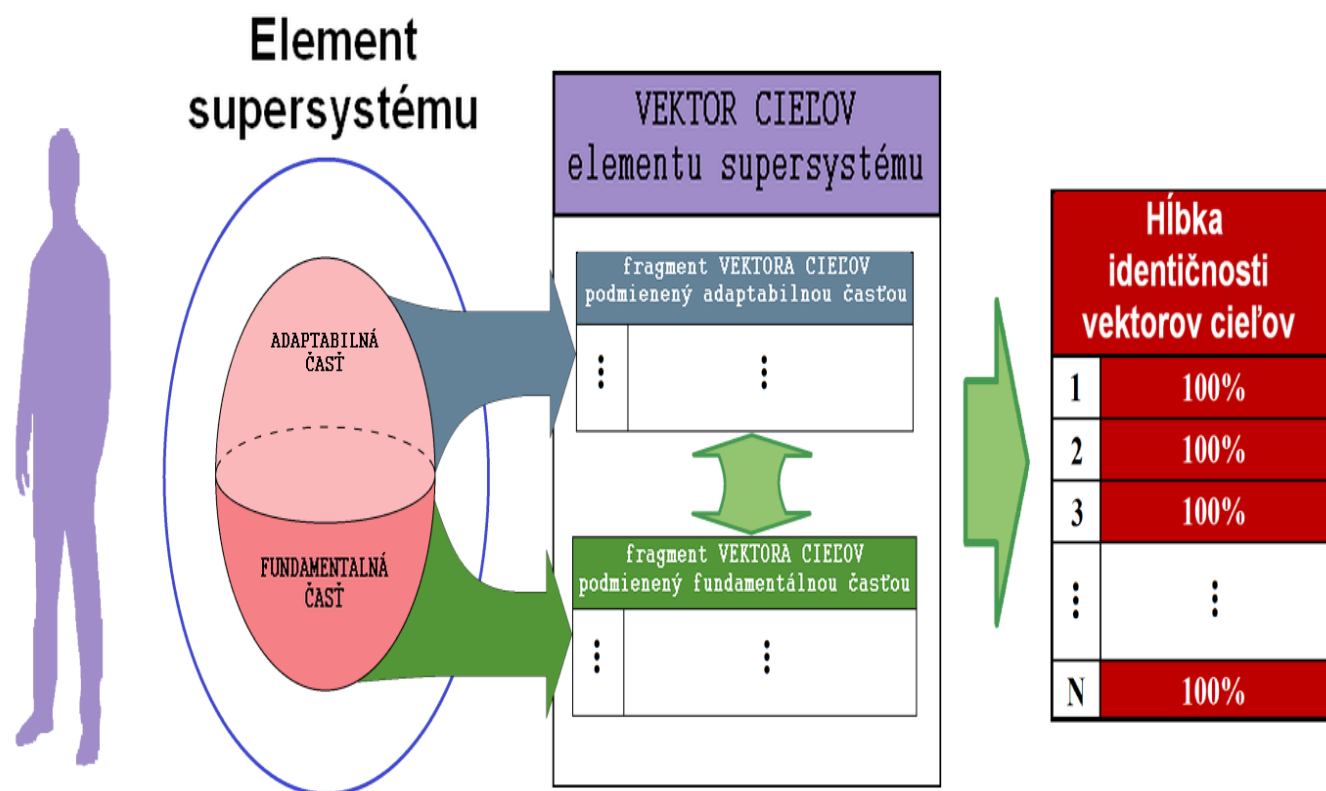


Obr. 147

Vo vzťahu ku každému z elementov v jeho vektore cieľov možno rozlíšiť

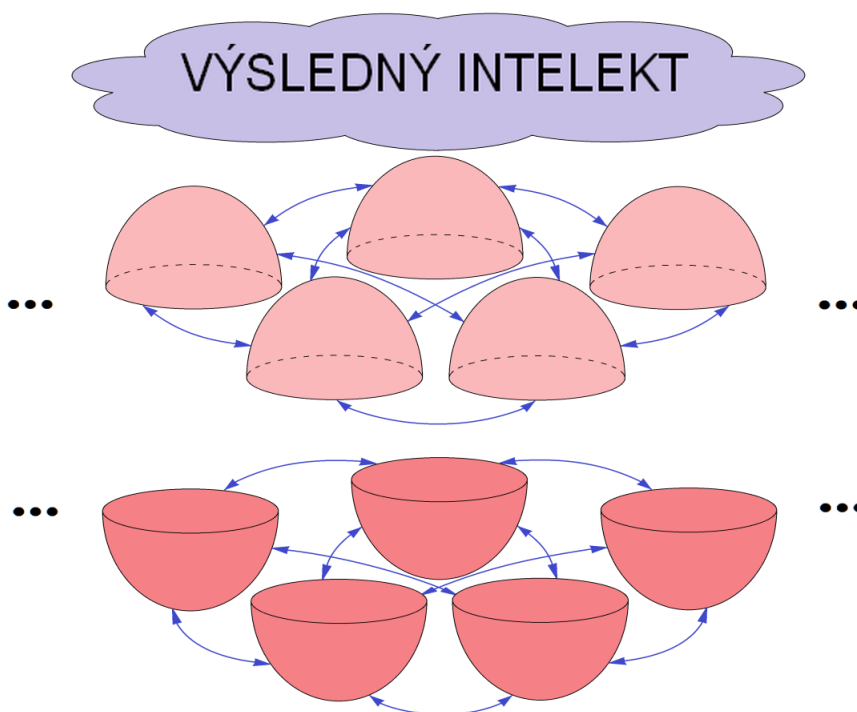
- A. fragment determinovaný (podmienový) fundamentálnou časťou informačného vybavenia
- B. fragment podmienený adaptačnou časťou.

Tieto dva fragmenty môžu byť taktiež vzájomne porovnané vzhľadom na hĺbku zhody ako 2 odlišné cieľové vektory.



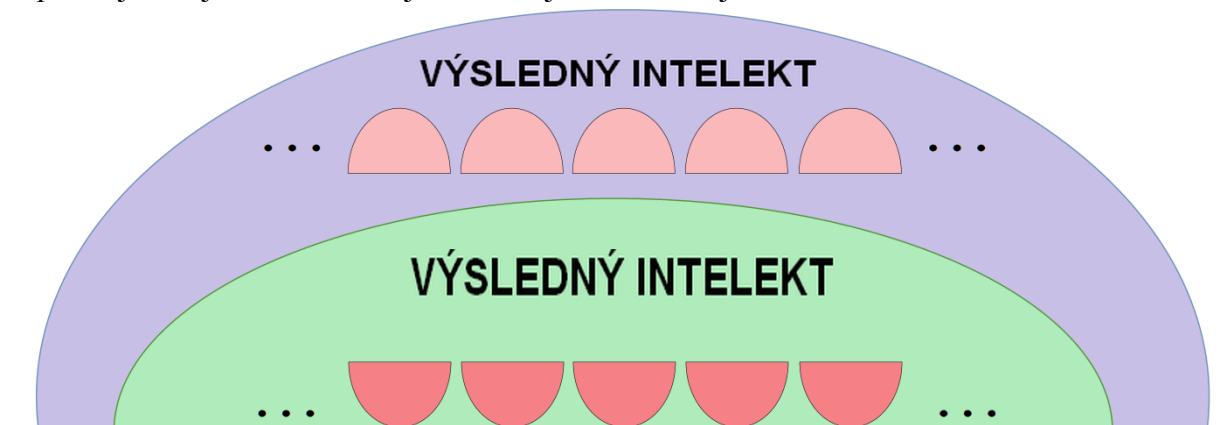
Obr. 148

Informačná výmena na úrovni fundamentálnej časti, pokiaľ aj sama nezrodí zborový intelekt, môže vytvárať os-novú pre súborný intelekt pri informačnej výmene na úrovni adaptačnej časti informačno-algorytmického výstroja. To v prípade, že **fragmenty** v súbornom intelektе zúčastnených elementov cieľového vektora: 1. fundamentálneho(základového) a 2. adaptačného, majú dostatočnú hĺbku zhody.



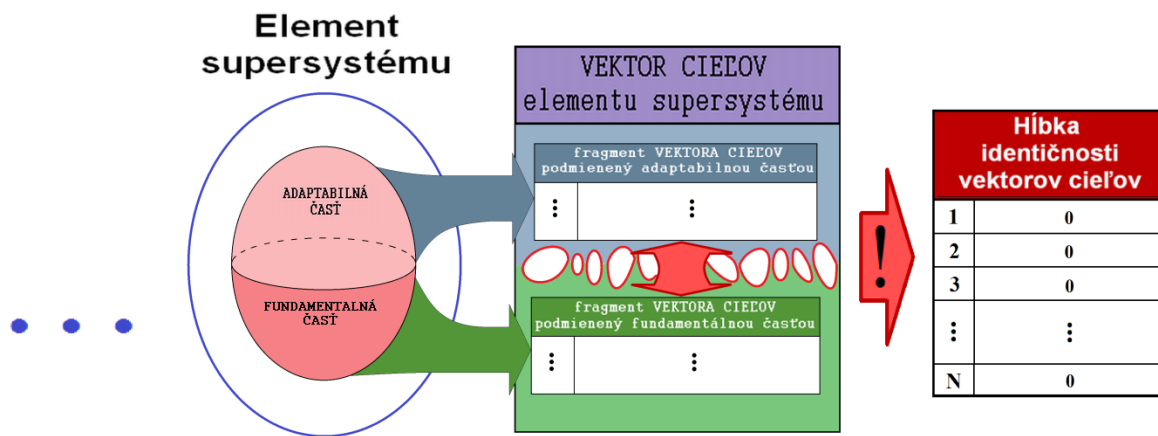
Obr. 149

Ak informačná výmena na úrovni fundamentálnej časti od začiatku rodí súborný intelekt, tak na úrovni adaptačnej časti je možné zostrojenie ďalšej hierarchickej úrovne súborného intelektu.



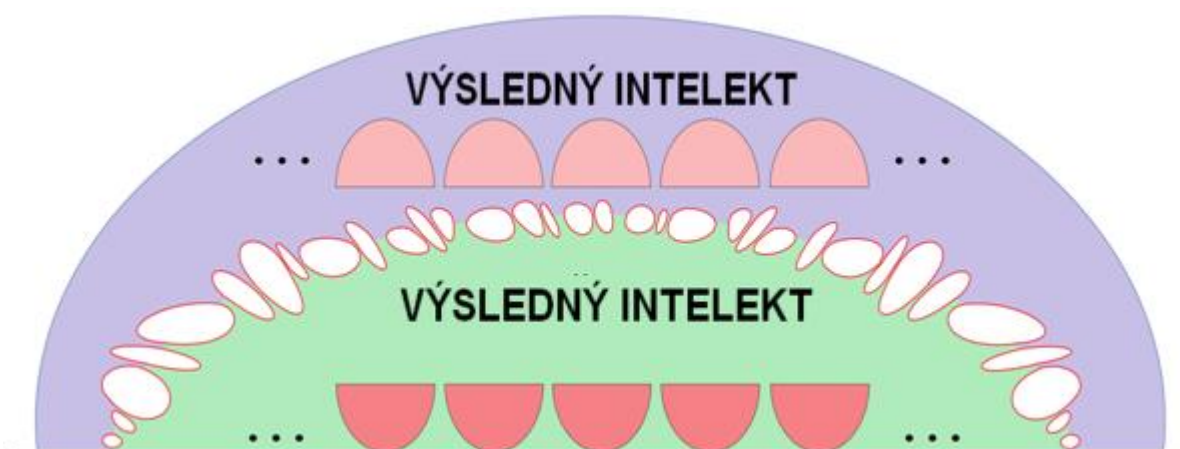
Obr. 150

Antagonizmus medzi fragmentami 1. fundamentálnym a 2. adaptačným je čiastkový prípad defektívnosti vektorov cieľov.



Obr. 151

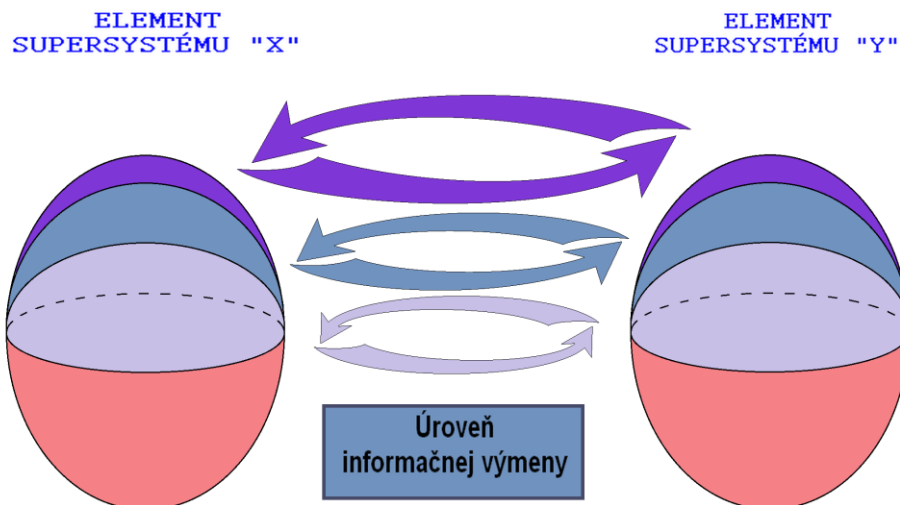
Môže zrodiť dva a viac antagonistických súborných intelektov v rámci jedného supersystému. Dôsledkom toho budú vznikať kolapsy procesov samoriadenia v supersystéme, vedúce k jeho deštrukcii, alebo napojeniu sa na proces samoriadenia supersystému hierarchicky vyššieho riadenia.



Obr. 152

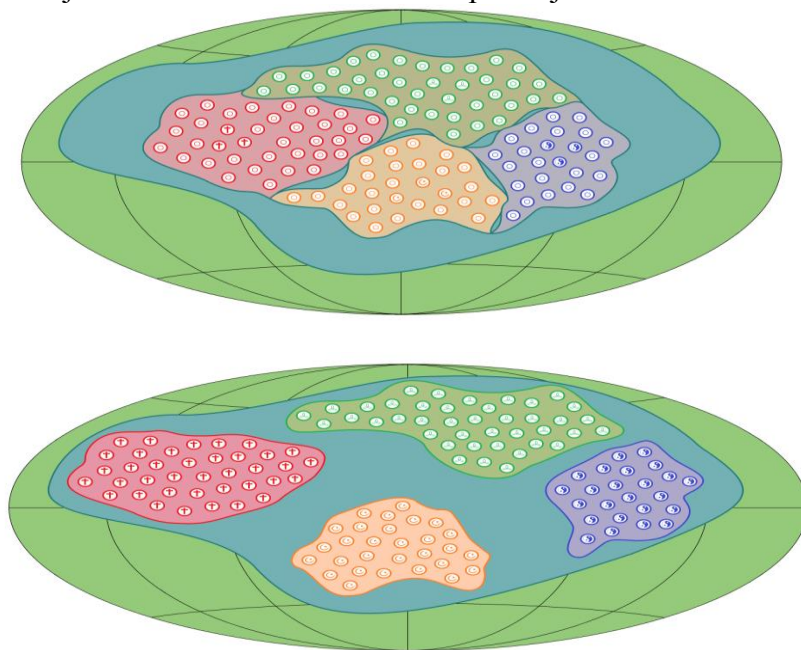
Tak sa pozerá individuálny intelekt na súborný intelekt z pohľadu Dostatočne všeobecnej teórie(modelu) tvorenia(s-tvorenia, riadenia). Je možné, že sa niekomu bude zdať všetko tu povedané ako nejaká fantázia(sci-fi, blúszenie), no potom je dobré obrátiť sa k nejakému špecialistovi v oblasti IT. Aj primitívna sieť počítačov totiž svojimi možnosťami prevyšuje ľubovoľný z v nej zúčastnených počítačov a disponuje možnosťami, ktoré nemá ani jeden z nich. V základnom zmysle totiž ide tiež o intelekt(y)(algorytmy spracovania informácií; sekvencie, postupnosti príslušných krokov).

Pri dvojúrovňovej organizácii informačno-algorytmickej výstroje(vybavenia) samoriadenia elementov môže časť kanálov informačnej výmeny medzi nimi prebiehať iba na hierarchickej úrovni adaptačnej časti informačného vybavenia.



Obr. 153

Okrem toho môžu byť z dôvodu neosvojenia potenciálu rozvoja informačno-algorytmického výstroja zablokované jednotlivé oblasti. Tak môžu v danom prípade aj všetky kanály (alebo časť z nich) informačnej obmeny disponovať ohraničeným dosahom akcieschopnosti a priepustnosťou. Všetko to vedie k tomu, že supersystém široko rozložený v danom prostredí sa vo vzťahu k činnosti nejakých faktorov (taktiež široko lokalizovaných a o to viac prípadne aj rýchlejšie konajúcich) nemôže správať ako jeden celok a rozpadáva sa na nejaké množstvo regiónov (vo vojenskej term.: polygónov). Tieto polygóny sú z uvedených prvotných dôvodov informačne izolované jeden od druhého na úrovni adaptačnej časti ich informačného výstroja.

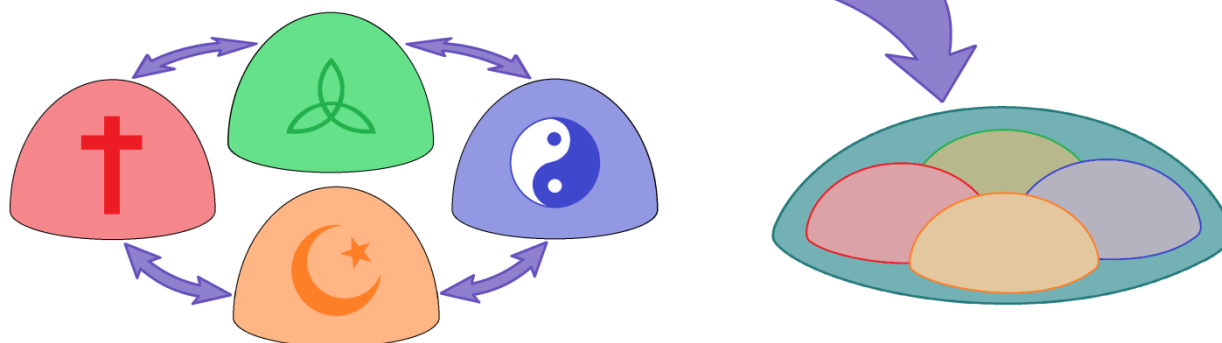


Obr. 154

Tieto prvotné príčiny potiahnu za sebou príčiny druhotné: nezhody systémov kódovania (napr. u ľudí: reč, slang, stereotypy vnímania, myslenia...) informácii na úrovni adaptačnej časti v rôznych regiónoch supersystému. V každom z takýchto autonómnych regiónov supersystému pravdepodobne predurčene vznikajú štruktúry, nesúce vo vzťahu k regiónu plnú funkciu riadenia ním samým ako jedným celkom.

Tieto prvé príčiny potiahnu za sebou príčiny druhotné:

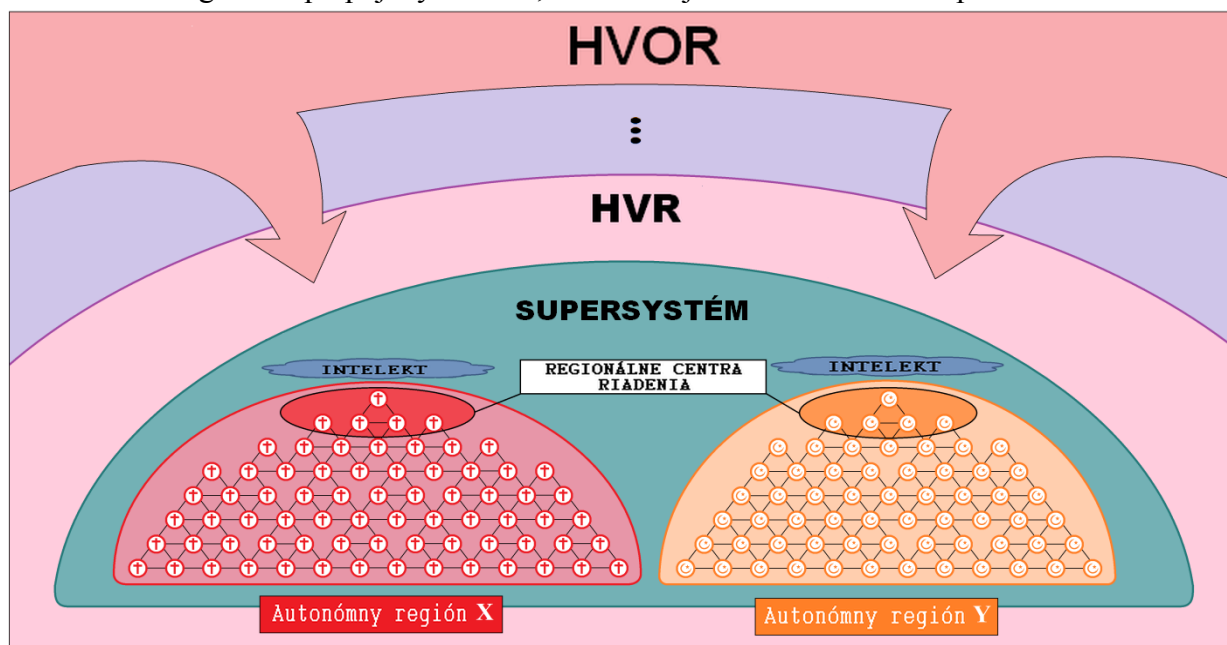
nehody systémov kódovania(napr. u ľudí: reč, slang, stereotypy vnímania, myslenia..) informácii na úrovni adaptačnej časti v rôznych regiónoch supersystému.



V každom z takýchto autonómnych regiónov supersystému pravdepodobnostne predurčené vznikajú štruktúry, nesúce vo vzťahu k regiónu plnú funkciu riadenia ním samým ako jedným celkom.

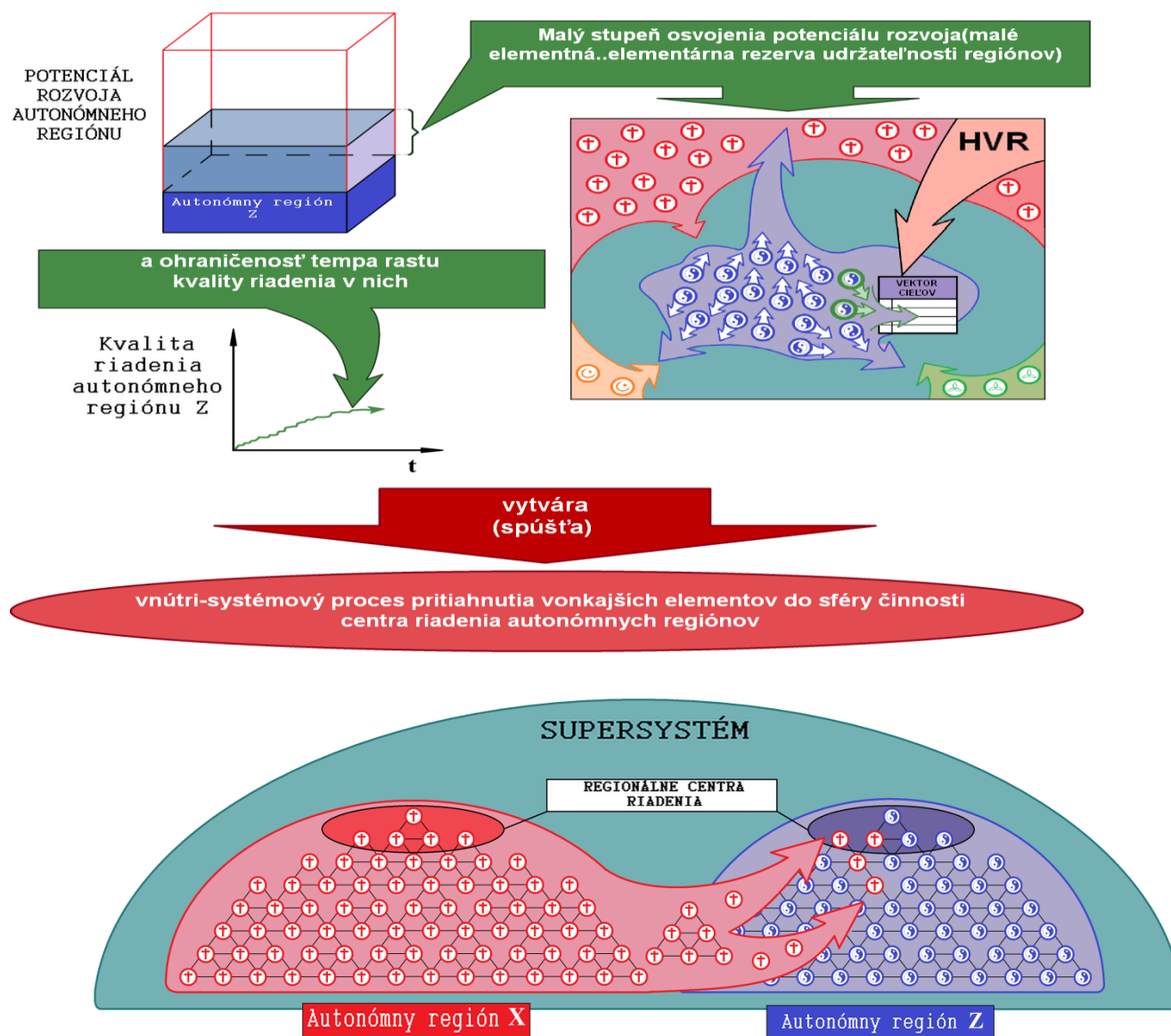
Obr. 155

Autonómne oblasti v supersystéme sú jednotky jednej a tej istej hierarchickej úrovne v poriadku vzájomnej vloženosti riadenia. Autonómne regióny sa zmocňujú hierarchickej úrovne štruktúr od jednotlivého elementu až po regionálne centrum riadenia, predstavujúceho osebe štruktúru, informačno-algorytmicky uzavretú na vonkajšie, alebo hierarchicky vyššie(objemnejšie) riadenie vo vzťahu k supersystému ako celku. Regionálne centrá nesú s regiónom prepojený intelekt, uskutočňujúci vo vzťahu s ním plnú funkciu riadenia.



Obr. 156

Primerane tomu môžu regióny disponovať rovnakým významom v poriadku vzájomnej vloženosti riadenia, ako supersystém celkovo. Pritom môžu byť ale niektoré autonómne regióny vložené v druhých autonómnych regiónoch tak, že ich význam bude menší, v porovnaní s váhou(významom) supersystému ako celku.

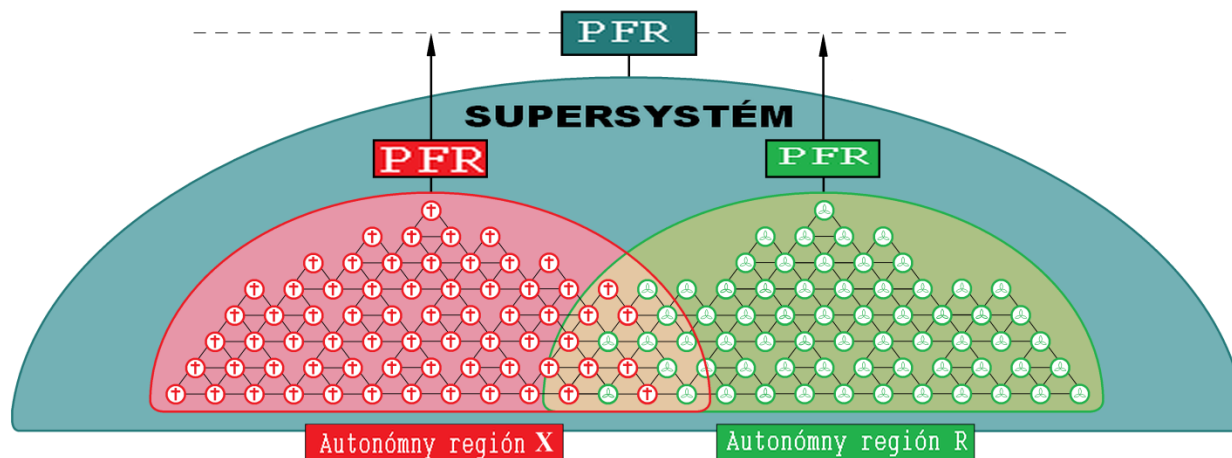


Obr. 157

Malý stupeň osvojenia potenciálu rozvoja(malé elementná..elementárna rezerva udržateľnosti regiónov) a ohraničenosť tempa rastu kvality riadenia v nich vytvára(spúšťa) **vnútri-systémový proces pritiažnutia vonkajších elementov do sféry činnosti centra riadenia autonómnych regiónov**²¹⁷. Tento „psycho-logický“ mechanizmus je do istého stupňa ekvivalentný zvýšeniu elementárnej rezervy udržateľnosti regiónu pri nezmenenej úrovni intenzity interakcie regiónu so „svojim“ prostredím. V tom zmysle, že by kvalita riadenia pri nezmenenej početnosti(množstve) elementov viedla k vyslobodeniu elementov z procesov plynúcich v regióne(polygóne).

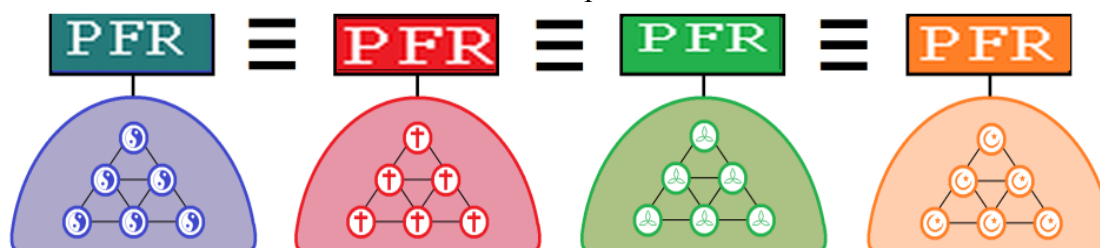
²¹⁷ vo vojensko-spravodajskej terminológii: Zvýšenie potenciálu, možnosti infiltrácie supersystému, resp. jeho jednotlivých regiónov a postupné prebratie kontroly nad nimi, poskytnutie objektívne lepšej, predikčne udržateľnejšej alternatívy

Ak sa hranice sfér činnosti regionálnych centier riadenia stretávajú, plné funkcie riadenia každého z regionálnych centier získavajú celosupersystémový význam.



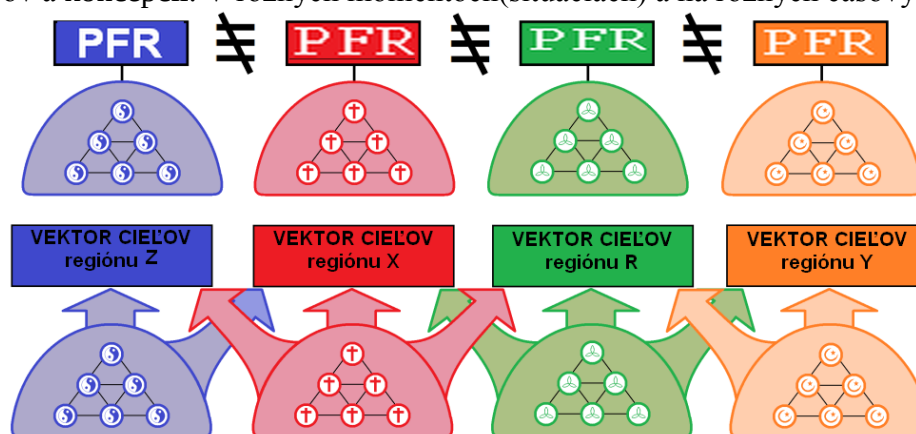
Obr. 158

Avšak riadenie supersystémom ako jediným celkom je možné iba pri uskutočňovaní rovnakej plnej funkcie riadenia v každom regióne. Inak povedané: Riadenie supersystému ako jediného celku je rovné množine(dôsledkom „dejinej“ rôznorodosti pôvodu každej z nich) identických(zhodných) plných funkcií riadenia, čo vedie k zhode riadenia rôznych regionálnych centier. T.j. pokiaľ regionálne objektívnu špecifickosť každého z nich skúmame osobitne mimo tohto procesu.



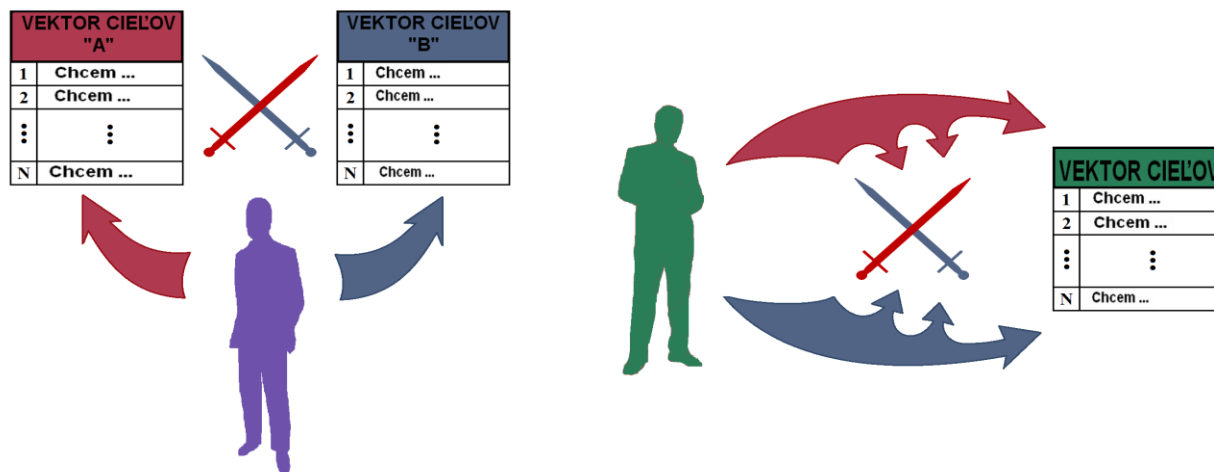
Obr. 159

V opačnom prípade vznikajú (dôsledkom informačnej výmeny medzi autonómnymi regiónmi) v rámci jedného regiónu supersystému podmnožiny jeho elementov konajúcich v mene uskutočnenia navzájom sa vylučujúcich cieľov a koncepcií. V rôznych momentoch(situáciách) a na rôznych časových intervaloch.



Obr. 160

Ide o jav **konceptuálne neurčitého riadenia**. Je veľmi nebezpečné pre regióny supersystému, supersystém ako celok a druhé naviazané uzavreté systémy, pokiaľ sa ho nepodariť prekonať v prijateľnej dobe. Je to rôznorodosť, varianta konfliktného riadenia. S tou osobitosťou, že na rozdiel od určeného konfliktu, kde jedni neustále pracujú na jedny ciele a koncepcie riadenia a druhí na iné, tak v konceptuálne neurčitom riadení jedny a tie isté elementy v rôznych momentoch pracujú na uskutočnení navzájom sa jeden druhého vylučujúcich cieľoch a (alebo) koncepciách ich uskutočnenia.²¹⁸



Obr. 161

Osobitosť konceptuálne neurčitého riadenia leží taktiež v tom, že objektívna konfliktnosť riadenia nie je subjektívne vnímaná ako konflikt viacerých riadení vo vzťahu k jednému a tomu istému objektu.

13.6. Princíp sprievodných informácií

a konceptuálne neurčité riadenie ako osobitný druh konfliktu riadení.

„Konceptuálne neurčité riadenie“ je pojem prijímajúci do svojej podstaty vnútorné protirečenie tohto javu. **Skutočné riadenie** je totiž vždy **konceptuálne jednoznačné** (určité):

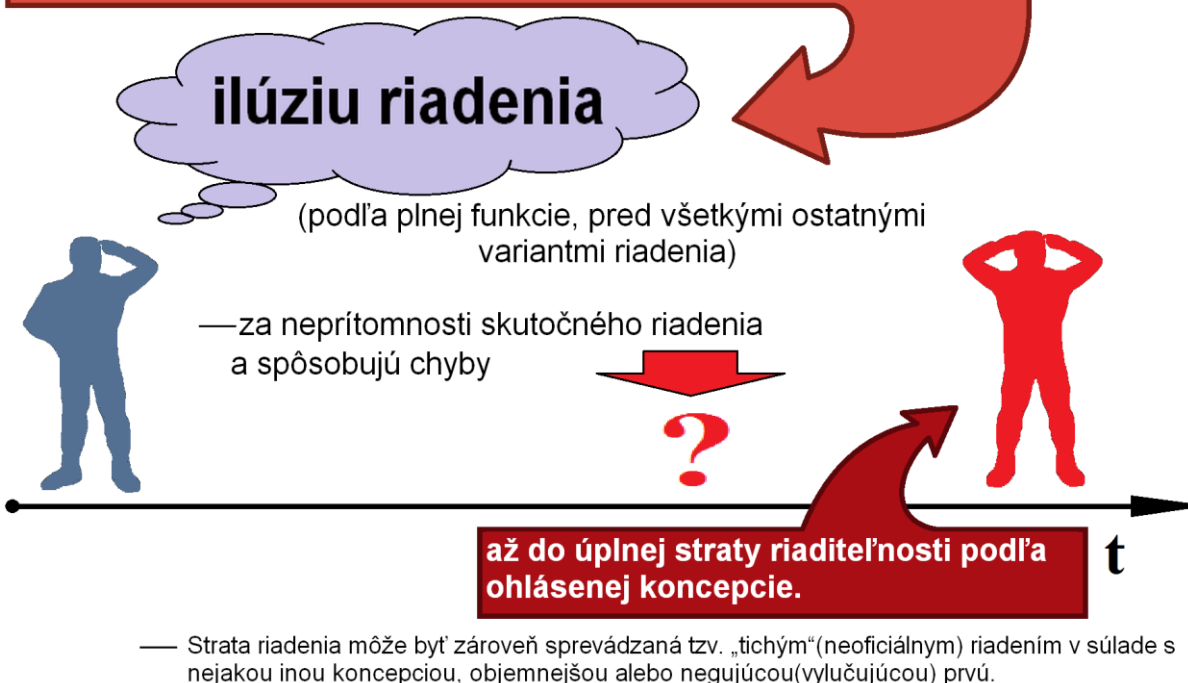
- 1) v zmysle určitosti cieľov a ich hierarchického usporiadania podľa významu v rámci celkovej cieľovej množiny

²¹⁸ Kolektívna a (alebo) individuálna schizofrénia a psychóza. I keď individuálna spravidla pramení z kolektívnej, ktorá jej je z hľadiska objektívnych pravidiel fungovania a vzájomnej vloženosti supersystémov nadradená. Ad. vzájomne sa často vylučujúce koncepty: **Napr. spomínaný 1. Egokoncept** (konceptia, filozofia egoizmu v západnej civilizácii) **ako svetonázor s následné spôsobom CHÁPANIA** (ne?uvedomelého konania v praxi) **sveta a 2. Bohocentrický koncept** (neegoistická koncepcia), **kde individuum dostatočne chápe, že svet sa netočí len okolo neho(nej). In-divi-duum sa neustále snaží vidieť, chápať..hľadať svoju optimálnu aktuálnu rolu v obecnom chode vecí** (v podľa možnosti kontinuálnom spojení s Vis Maior, počúvaním Jeho reči, jazyka neustálej zmeny strojenia sveta = skutočnej modlitby = relígie = z lat. jedinečnom vzťahu medzi rodičom a dieťaťom). Ide v širšom zmysle o podobu ekvivalentu stredovekého pohľadu, tzv. geo-centrického svetonázoru. Závažná „slovná hračka“ príslušne sa prejavujúci mat(r)íc. Chápanie morálky dosahovania cieľov je vyjadrené aj v macchiavelistickom prísloví: „Účel svätí prostriedky“ vs. Ľudské: „Účel svätí A prostriedky“.

- 2) v zmysle určítosti prípustných a neprípustných konkrétnych prostriedkov uskutočnenia každého z cieľov riadenia.

Neurčitosti oboch druhov alebo inými slovami :

neschopnosť rozlišovať nekompatibilitu v množine určitých=definovaných koncepcií riadenia súčasne realizovaných v živote) vytvárajú

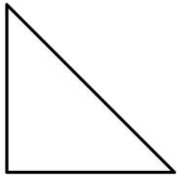
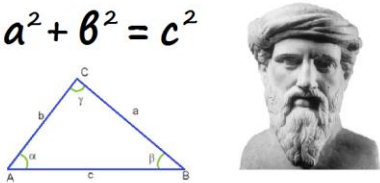


Obr. 162

Neurčitosti oboch druhov(alebo inými slovami neschopnosť rozlišovať nekompatibilitu v množine určitých=definovaných koncepcií riadenia súčasne realizovaných v živote) **vytvárajú ilúziu riadenia**(podľa plnej funkcie, pred všetkými ostatnými variantmi riadenia) **za neprítomnosti skutočného riadenia a spôsobujú chyby riadenia až do úplnej straty riaditeľnosti podľa ohlásenej koncepcie.** Strata riadenia môže byť zároveň sprevádzaná tzv. „tichým“(neoficiálnym) riadením v súlade s nejakou inou koncepciou, objemnejšou alebo negujúcou(vylučujúcou) prvú.

V základe otázky o konceptuálnej neurčitosti riadenia stojí otázka o chápaní princípu doplniteľnosti (doprovodnej, sprievodnej) informácie v Objektívnej realite, ktorá sa prejavuje v sčítaní alebo antagonizme informácie, voviedenej do systému oficiálne alebo potichu(neoficiálne).

Čo znamená princíp s-prie-vodcovstva informácie ukážeme na konkrétnom príklade. Výraz „pravouhlý trojuholník“ je objektívne sprevádzaný vyjadrením(výrazom), známym ako Pytagorova veta. **Ak je ohlásené čo i len jedno z nich, tak druhé vyjadrenie**(aj pokiaľ pre jeden, či druhý subjekt zostáva neznámym) **bude objektívne sprevádzať**(doprevádzať) **prvé vyjadrenie pri všetkých druhoch činnosti, v informačnom výstroji ktorých je zakomponované jedno z do supersystému injektovaných**(aplikovaných, vovedených a objektívne jedno druhé sprevádzajúcich) **vyjadrení.**

to čo je ohlásené	to čo sprevádza ohlásené
Pravouhlý trojuholník 	Pytagorova veta $a^2 + b^2 = c^2$ 
Ohlásená informácia	Zamlčaná informácia

Obr. 163

V súlade s princípom sprievodcovstva (doprovodných) informácii vo fungovaní veľkých informačných systémov (včítane nami skúmaných supersystémov) sa vždy prejavuje prítomnosť:

- informácie, im vlastnej oficiálnej (t.j. „nahlas“ bezprostredne, priamo zverejnenej) a
- informácie, im objektívne vlastnej NEoficiálnej (t.j. „potichu“, medzi riadkami, neohlásenej, nezverejnenej..akože neznámej, no „samo sebou sa rozumejúcej“). **Aj keď príslušne adekvátne nie je táto „tichá“ (medziriadková, či dokonca tabuizovaná, alebo „mystický“ dogmatizovaná) informácia vyslovená (napísaná, či inak určená, definovaná), je sprostredkované príslušne aplikovaná cez objektívne príčinnno-dôsledkové podmienenosti nastavení a existencie systému v okolitom prostredí.**

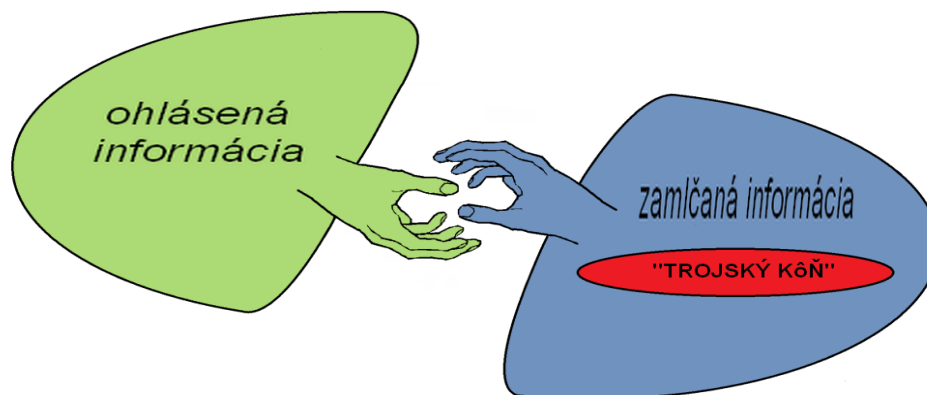
Pritom sú možné 2 triedy informačných systémov:

- harmonizačné**, v ktorých sa informácia, prítomná v nich „v tichosti“, objektívne javí byť osnovou a doplnkom informácie prítomnej „nahlas“ (oficiálne). Môžu však existovať systémy, predstavujúce nejaký druh „trójskeho koňa“



Obr. 164

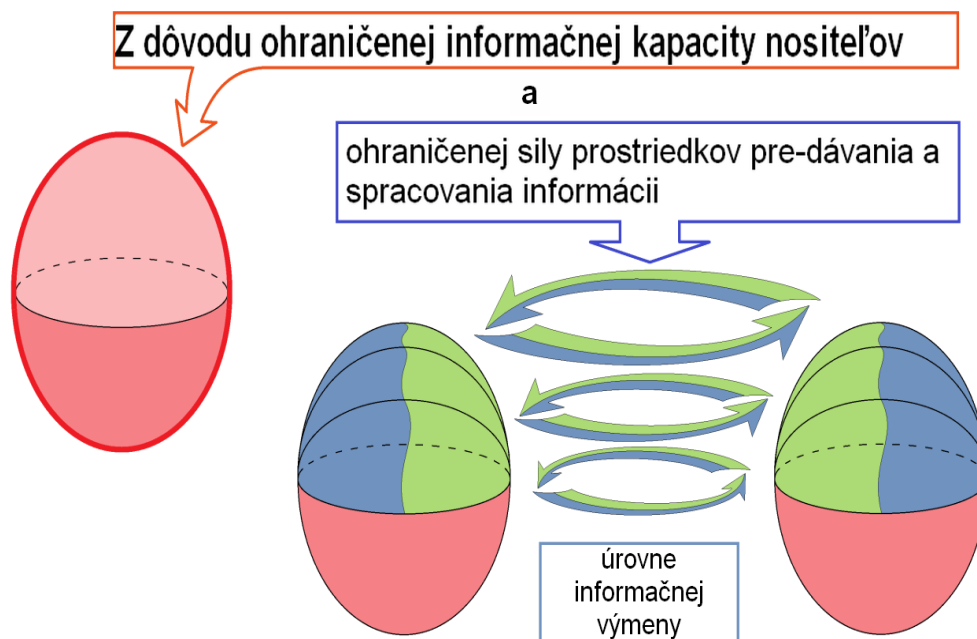
2. **disharmonizačné** (vírusy, trójske kone, červy, parazity). Princípy definované (prípadne aj priamo ohlásené) pri svojom zostrojení sú za ich skutočného fungovania potlačené princípmi infiltrovanými do nich potichu (priamo neohlásenými). Tiché princípy (ciele) sa „samo sebou rozumejú“, avšak.. z rôznych dôvodov sú a zostávajú strojcom systému a jeho používateľom neznáme (presnejšie nepochopené). Jednému, alebo druhému, prípadne obom, pokiaľ tvorcovia neradia „trójskeho koňa“ podľa plnej funkcie.²¹⁹



Obr. 165

„Troj-ske kone“ v civilizácii sú výlučne technologického pôvodu. T.j. nejaké know-how. Ak sú v uvedených operáciách (systémových infiltráciách) aj prítomné so Strojením sveta konformné deklarácie, tak medzi ich riadky je vštepený podstatu súladu prevracajúci informačný obsah. Ten sa javí (pre nedostatočne chápujúcich zákonitosti objektívnej reality.. socio-naturálnych mechanizmov supersystémových množín, základov teórie kmitania,..atď) ako chyba, alebo zlomyseľnosť projektantov systému.

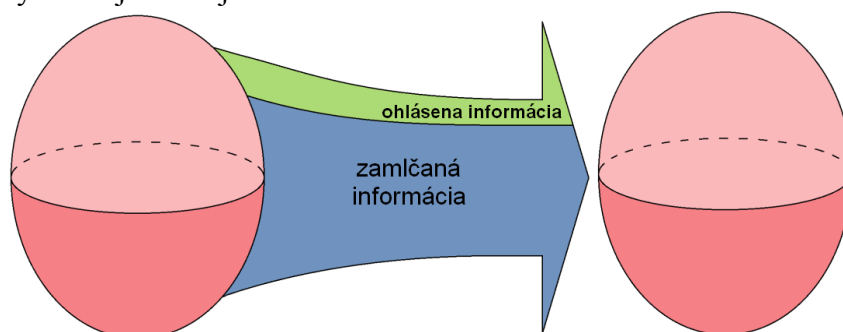
²¹⁹ T.j. iba svojim nechápaním príčinnno-dôsledkových zákonitostí (vzťahov) objektívnej reality socio-naturálnych pravidiel harmonizácie supersystému vypustili ľudovo povedané „Džina“, „Neriadenú strelu“, či na chvíľu pootvorili „Pandorinu skrinku“. Prípadne boli pod vplyvom Ni(e)kým (príslušného tímu sociocio-kultúrnych inžinierov) dlhodobo riadených stereotypov a iba štatisticky pravdepodobnostne predurčené sa stali „zhodou okolností“ trigger (spúšťačou) organelou príslušnej mat(r)icovej operácie.



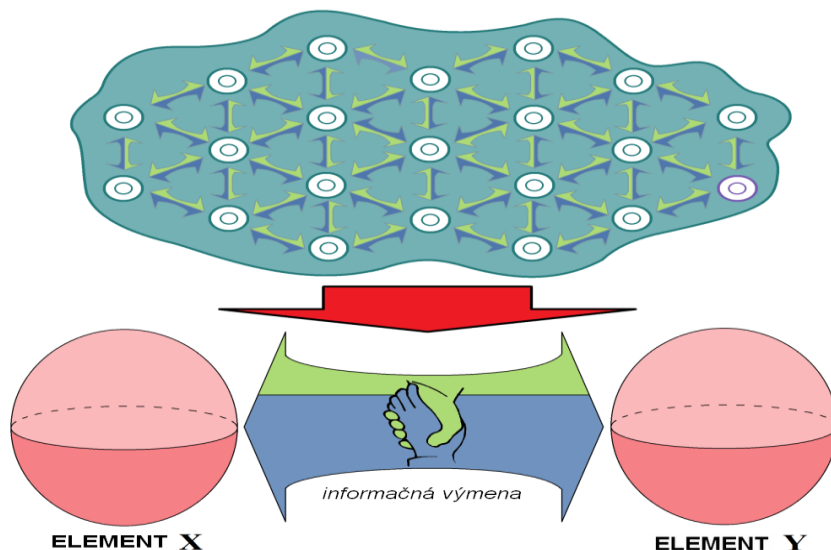
— nemožno v princípe zostrojiť informačný systém, v ktorom by neboli informácie aplikované do neho pomocou „zamlčaní“ rôzneho druhu.

Obr. 166

Z dôvodu ohraničenej informačnej kapacity nositeľov a ohraničenej sily prostriedkov pre-dávania a spracovania informácii, nemožno v princípe zostrojiť informačný systém, v ktorom by neboli informácie aplikované do neho pomocou „zamlčaní“ rôzneho druhu. Navyše sú v systéme prítomné deklarácie (verejne známe ciele) vždy malou časťou (podmnožinou) „zamlčaní“, ktoré boli pôvodne nevedomé (podvedomé) človeku, avšak objektívne reálne prítomné. (Spoločnosť sa vyvíja aj tým, do akej miery stále správnejšie pomenováva existujúce javy.) Z tohto dôvodu je dôležité snažiť sa, aby pri strojení (tvorení) a fungovaní systémov, boli informácie rôzneho druhu aplikované do nich deklaratívne, v súlade so základom objektívnych „zamlčaní“, vlastných Objektívnej realite.



Obr. 167



Obr. 168

V spoločnosti by zákazník(objednávateľ) a konečný spotrebiteľ každého systému mal toto chápať a starať sa o to, aby systém zmlčaní, prijatý projektantami(výrobcami, tvorcami) neprotirečil „samo sebou sa rozumeniu“ zákazníka (resp.spotrebiteľa).²²⁰

Procesom osvojenia potenciálu rozvoja plynúcim v supersystémoch a ich viac-menej autonómnych regiónoch je vlastné prevládanie príslušného charakteru vzájomného doprodu informácií deklaratívnych(ohlásených) a zmlčaných:

1. Bud' súlad, alebo
2. Konfliktnosť deklarácii a zmlčaných informácií.²²¹

Pritom je v supersystémoch(k množine ktorých patrí aj spoločnosť) vzájomné prepojenie informácií A. zmlčaných a B. ohlásených(deklarovaných) určené nejednoznačne. Tak, ako pri väčšine technických(z gr. „praktických“) systémov a aj v rámci vedy celkovo. Zároveň sa však fungovanie supersystémov ako množín v rámci pravdepodobnostných predurčeností²²² opisuje štandardnými štatistickými metódami.

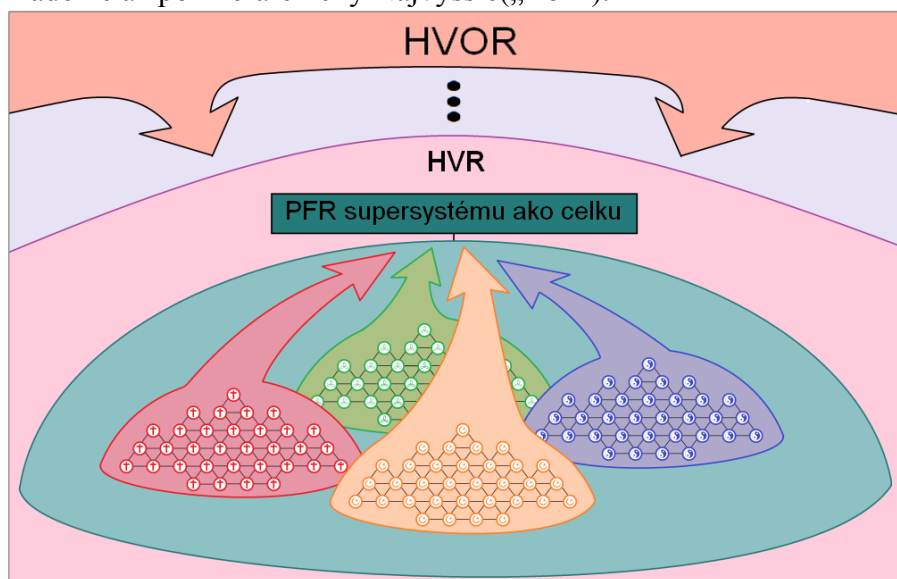
²²⁰ Pr. Známa príhoda o prístupí k pridávaniu dodatočného upozornenia na mikrovlnných rúrach o zákaze sušenia domácich zvierat.

²²¹ Pr. Dnešnej spoločnosti s bývalým, no ešte stále čiastočne prevládajúcim uzavretým pyramídovým informačným pyramídovým systémom(ako vyššie spomínaný MS Windows vs. OS Linux), kde opak deklarácie a reálneho „tichého“ konania je systémovým pravidlom. Ide v zásade o nevyhnutné rozdelenie, vytvorenie vnemovo-chápavostného konfliktu nie len u cieľových spoločenských skupín(kultúr), no hlavne u samotných opracovávaných jedincov zvolenej biomasy. Vytvorenie, zostrojenie (v rámci dlhodobej niekoľko sto-, alebo tisíc-ročnej informačnej vojny dokumentovanej od antických kultov) konfliktu medzi 1.vedomím a 2.podvedomím(kedysi tzv.vertikálna zložka psychiky) a A. abstraktno-logickým vs. B. spojito-emočným vnímaním(kedysi tzv. horizontálna zložka psychiky). Znova ide o prastarú technológiu výkonu moci za vytváranie chaosu z poriadku..a naopak.. pomoci. Divide et impera. V býv. tzv. hermeneutike: „Ordo aB chaos“, resp. jej nerozlučného dvojča, či alterega: „Ordo aD chaos“

²²² Uvedené sa vzťahuje predovšetkým k sfére politológie, v ktorej prevláda analýza deklarácii rôzneho druhu o dobromyseľnosti politických činiteľov a tzv. strán za plnej ignorácie otázky **jednohlasnosti (identičnosti) deklarácii a ich neoddeliteľne sprevádzajúcich zmlčaní, podstatu ktorých, možno, nie úplne chápu aj sami autori deklarácii o dobrom úmysle.**

13.7. Obnova riadenia supersystému ako jediného celku

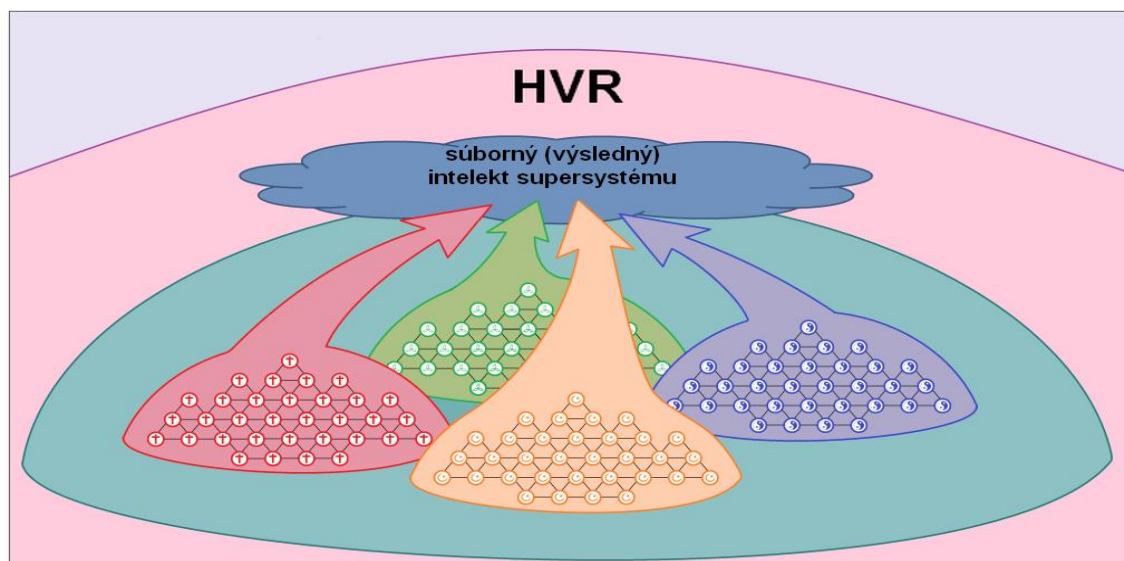
V momente aktívneho kontaktu(na-, či pripojenia, pridružená sa) autonómnych regiónov v supersystéme, môže zároveň koexistovať niekoľko regionálnych centier riadenia(presnejšie koordinácie). Z nich každé vykonáva plné funkcie riadenia celosupersystémovej úrovne významu. Následne bude v činnosti každého z nich objektívne vznikať tendencia **k riadeniu supersystému ako jediného celku podľa nejakej plnej funkcie riadenia**. Do daného momentu TÚTO úlohu riadenia riešilo bezprostredne(priamo) vyššie(vo vzťahu k supersystému) riadenie až po Hierarchicky Najvyššie(„Boh“).



Obr. 169

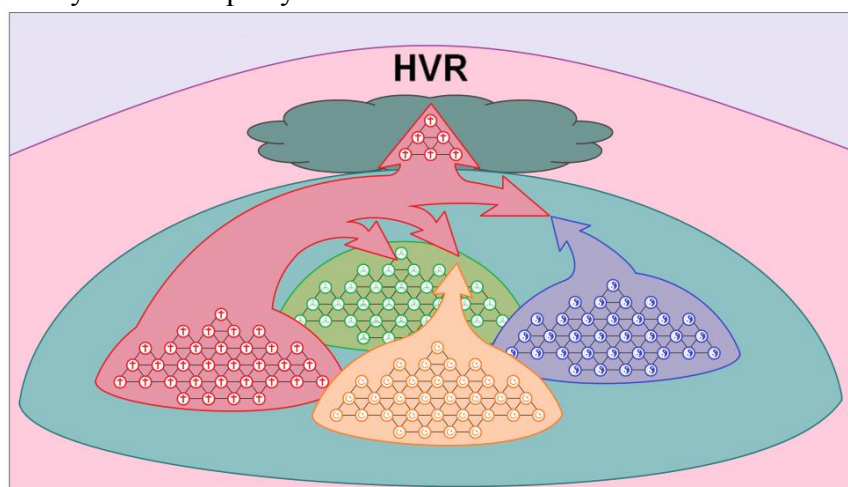
Keď sa objavia štruktúry, v činnosti ktorých vzniká tendencia k riadeniu supersystémom ako celkom podľa plnej funkcie, tak sa s ním združený intelekt spúšťa v ňom reálne. Ak elementy tvoriace supersystém(elebo jeho fragmenty) sami disponujú intelektom, tak každá zo štruktúr, aspirujúcich na riadenie supersystémom(jeho regiónom) ako jedným celkom,môže byť **objektívne spolupracovať** s procesom formovania celosystémového súborného(zborového) intelektu,

V pre tzv. „humanitárnu inteligenciu“(reálne spravidla nevedomé virtuálne Proxy-objekty, sprostredkovatelia, prevodníky sily skutočnej moci-motoru reálnej poly-tykos prognostikov a korektorov v pozadí za oponou) **známejšom spôsobe vyjadrovania, hovoríme v tomto prípade o „miere A. jednoty a B.antagonizmov individuálneho, alebo kolektívneho podvedomia“**. Potom, ako sa následne zrealizuje daná etapa histórie, tvária sa politológovia prekvapene a usudzujú ohľadom dôvodov nešťastia na priame klamstvo, tajnú konšpiráciu apod. Hoci, ak by sa v minulosti posnažili zanalyzovať pravdepodobne logicky objektívne zamlčané informácie sprevádzajúce deklaráciu o konkrétnych dobrých úmysloch vo vzťahu k spoločnosti, tak by **zavčasu zbadali**, že majú dočinenia s ideologickým systémom typu „trójskeho koníka“. Kde informácia jemu objektívne potichu vlastná, disponuje 1. Hierarchicky vyšším významom a 2. Odporuje oficiálne deklarovanej informácii vlastnej systému. Z tohto dôvodu v procese reálneho fungovania systému málo čo môže zostať z deklarácie o dobrom úmysle v reálnom živote. Skutočnosť tak v nasledujúcom období nevyhnutne zodpovedá sprievodným zmlčaniam.



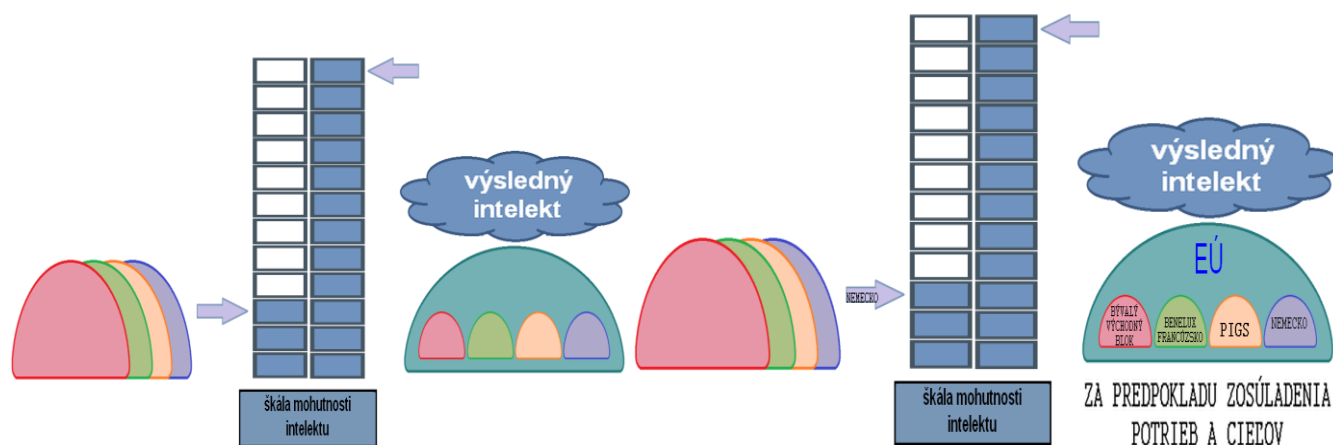
Obr. 170

alebo mu objektívne prekážať pri pokuse podriadit'(podvrhnúť) svojej intelektuálnej sile ešte nesformovaný súborný intelekt supersystému.



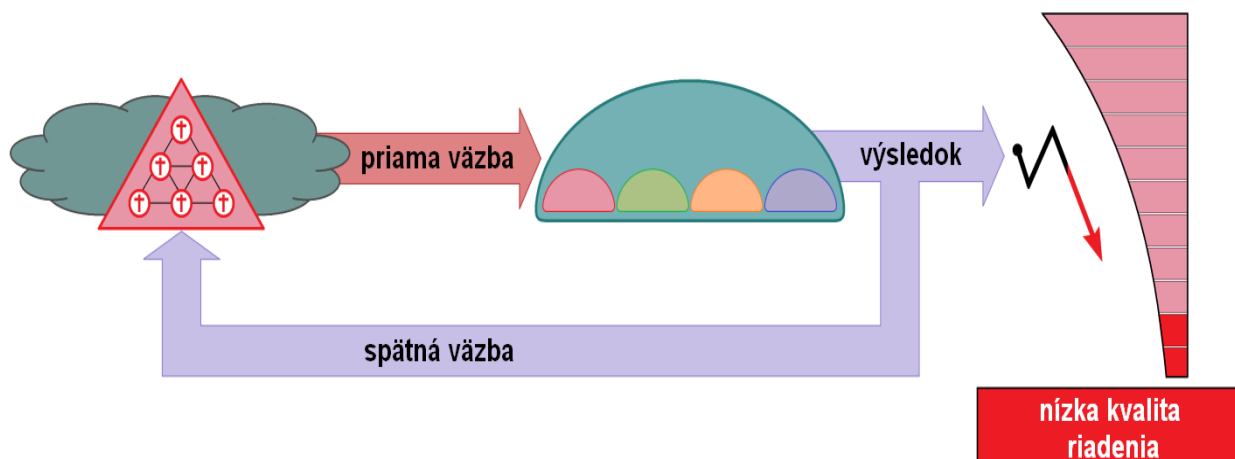
Obr. 171

Je jasné, že maximálna efektívnosť supersystému, maximálna elementárna rezerva(el-e-mentov) jeho udržateľnosti sú dosahované v jeho rámci pri **bezkonfliktnom samoriadení**. To prebieha od momentu, keď supersystém zrodí v čase udržateľný súborný intelekt, disponujúci plnou funkciou riadenia supersystému. Tu pekne vidíme, že samotný intelekt je tiež proces. Je jasné, že súborný intelekt by mal pri tom uskutočňovať riadenie nekonfliktné vo vzťahu k hierarchicky Najvyššiemu riadeniu. Maximálna celková rezerva udržateľnosti supersystému sa totiž objektívne dosahuje pri súlade koncepcie jej samoriadenia(uskutočňovanej zborovým intelektom) s koncepciou hierarchicky vyššieho objemnejšieho riadenia podriadeného Najvyššiemu.



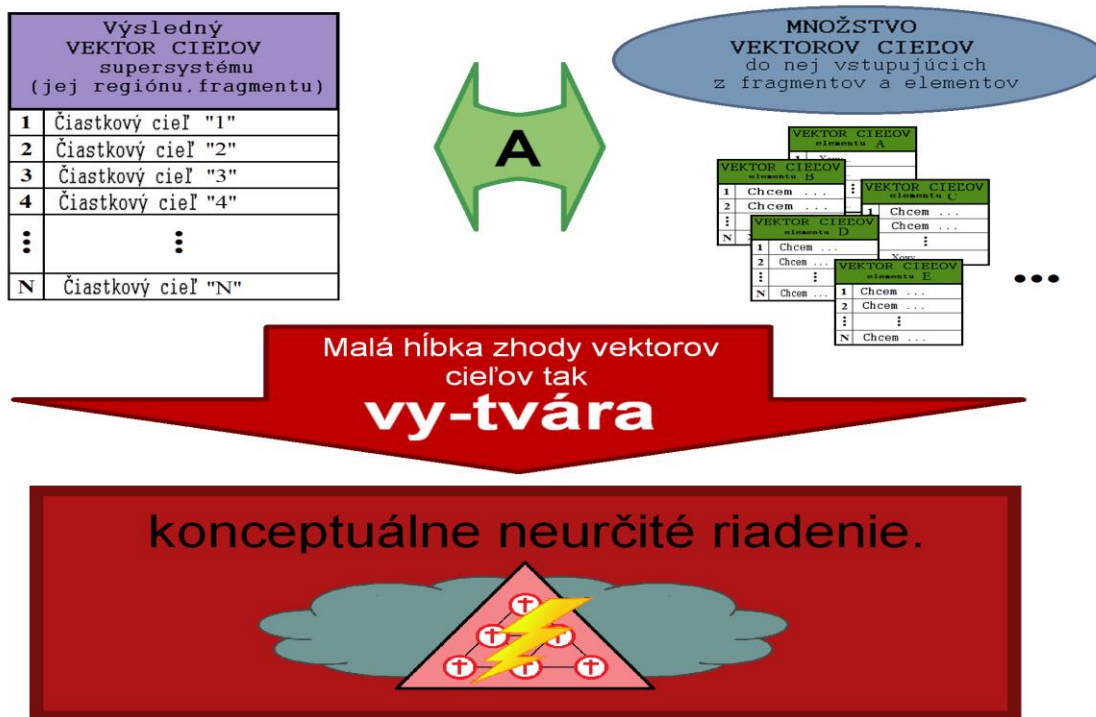
Obr. 172

Intelektuálna sila ľubovoľnej čiastkovej štruktúry v supersystéme je logicky menšia ako potenciálna sila v čase (prognosticky dostatočnom počte vlnových dĺžok) udržateľného súborného intelektu supersystému. Preto akýkoľvek pokus vymeniť súborný intelekt za druhý (ohraničený intelekt), predurčuje na celosystémovej úrovni aj nižšiu kvalitu riadenia supersystému (jeho regiónu alebo nejakého fragmentu) ako jediného celku.



Obr. 173

Takýto pokus sa prejaví množstvom konfliktov riadenia čiastkových štruktúr a ich hierarchie dôsledkom krajne malej hĺbky identičnosti celkového cieľového vektora supersystému (jeho regiónu, fragmentu) a množstva cieľových vektorov jej fragmentov a elementov. Malá hĺbka zhody vektorov cieľov tak vytvára konceptuálne neurčité riadenie.



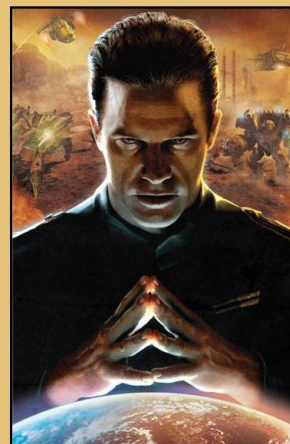
Obr. 174

Pri pohľade zvonku je **pokus**(v zmysle kúsania, zbytočného trápenia) zámeny súborného intelektu ľubovoľným iným(vnútorne ohraničeným intelektom supersystému) ekvi-valentný(rovno-cenný, hodnotný z eng.“value“) **pokúš(s)aniu** sa o uvalenie hierarchicky vyššieho objemnejšieho riadenia na časť supersystému. To znamená pre intelekt(uskutočňujúci takú zámenu) **pokus** vyjsť zo seba, postaviť sa nad seba(čo je nemožné) v konflikte s hierarchicky Najvyšším riadením predurčujúcim zrodenie súborného intelektu supersystémom.

V spoločnosti sa toto pre
1.nedostatočne chápaného človeka zvrháva do zožierania sa ilúziou disponovania ne-s-miernou mocou a do
2.zožierania druhých, jasne nízkou úrovňou riadenia vecí verejných.
No ako sa hovoríeva: Varianta jedna i druhá pre človeka zmyslu však nemá..

A pre človeku podobných neľudí a oddano-fasci..novaných(„posadnutých“) ne-tvorov?

Do-statočne rozumný-šťastný, ni od-, ni ú-chylky nebude účastný a len hlupák s p-osadnutým nepričítne ostanú, v hrôze užaslí.



Obr. 175

V spoločnosti sa toto pre

1. nedostatočne chápaného človeka zvrháva do zožierania sa ilúziou disponovania ne-s-miernou mocou a do
2. zožierania druhých, jasne nízkou úrovňou riadenia vecí verejných.

No ako sa hovoríeva: Varianta jedna i druhá pre človeka zmyslu však nemá..

A pre človeku podobných neľudí a oddano-fasci..novaných („posadnutých“) ne-tvorov?
Do-statočne rozumný-šťastný, ni od-, ni ú-chylky nebude účastný
a len hlupák s p-osadnutým nepričetine ostanú, v hrôze užaslí.

Avšak na tomto je postavená davová, tlupo-„elitárna“ spoločnosť. Pokiaľ ľudstvo nezrodí celkový zborový intelekt, môže v ňom byť veľmi veľa intelektuálne rozvinutých **jedincov**. No tak oni, ako aj *nimi opovrhovaní väčšinou nevyvinutí „tupci“* budú podriadení súbornému amoku kolektívnej schyzofrénie – šílenému stádu tých, ktorým dané bolo stať sa Ľuďmi.

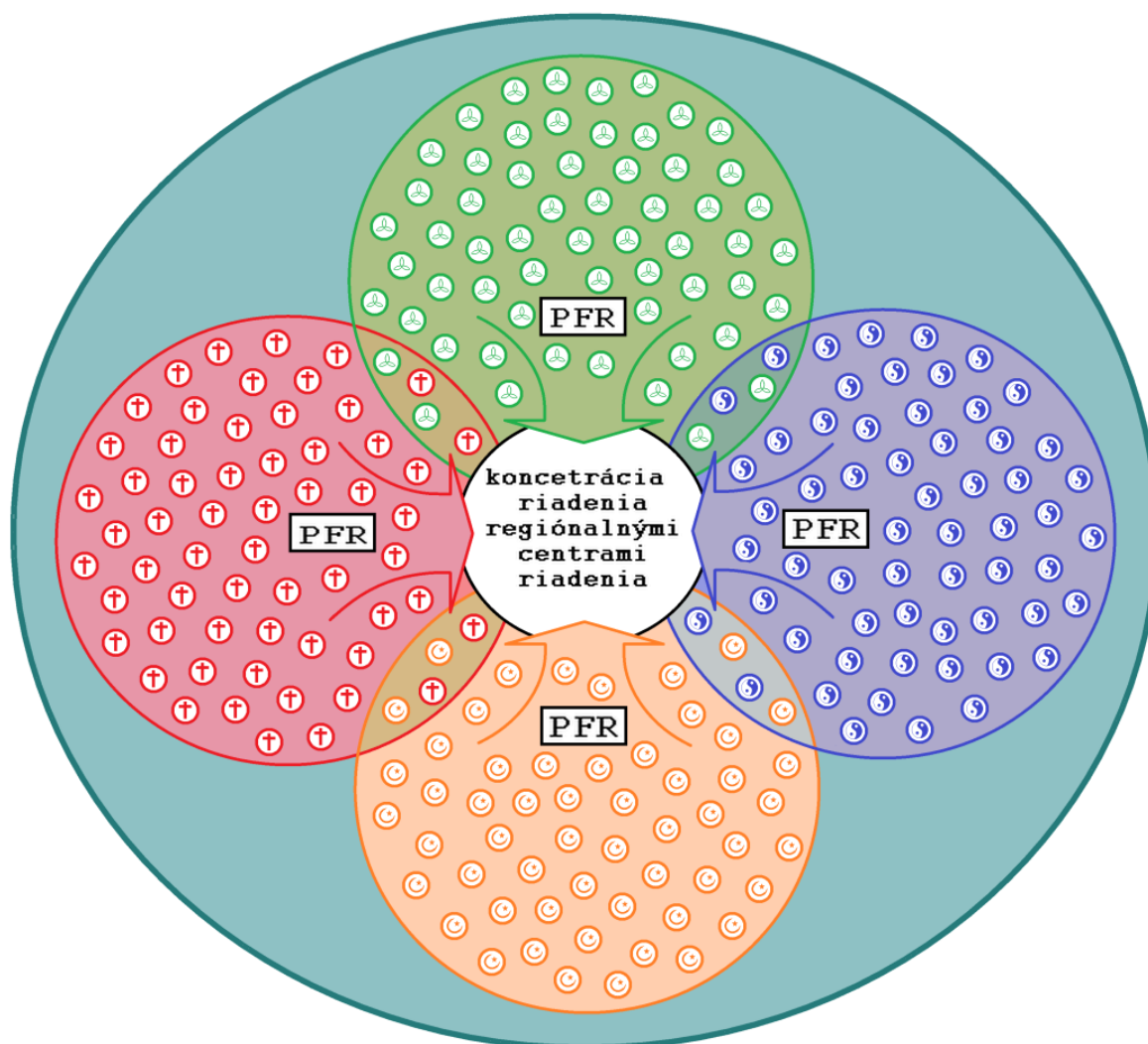
Tak podriadení, **svorka besov, posadnutých** ľudí,
dav riadený ten bude, **úchylkou zvrhlej zrúdy**.

Tento jav, všetko tu slovom zobrazené sa „zhmotňuje“ existenciou, vývojom globálnej biosféricko-ekologickej krízy a množstvom ďalších „čisto“ vnútrosociálnych kríz dnešnej globálnej civilizácie.

* *

*

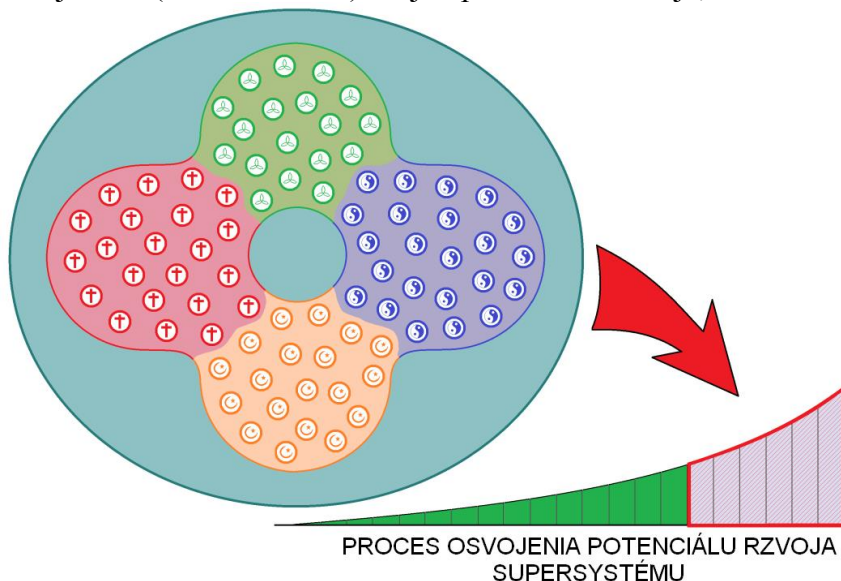
Formovanie procesu riadenia supersystému ako jediného celku prebieha ako **koncentrácia riadenia regionálnymi centrami riadenia** (nesúcimi plné funkcie riadenia celosupersystémového významu).



Obr. 176

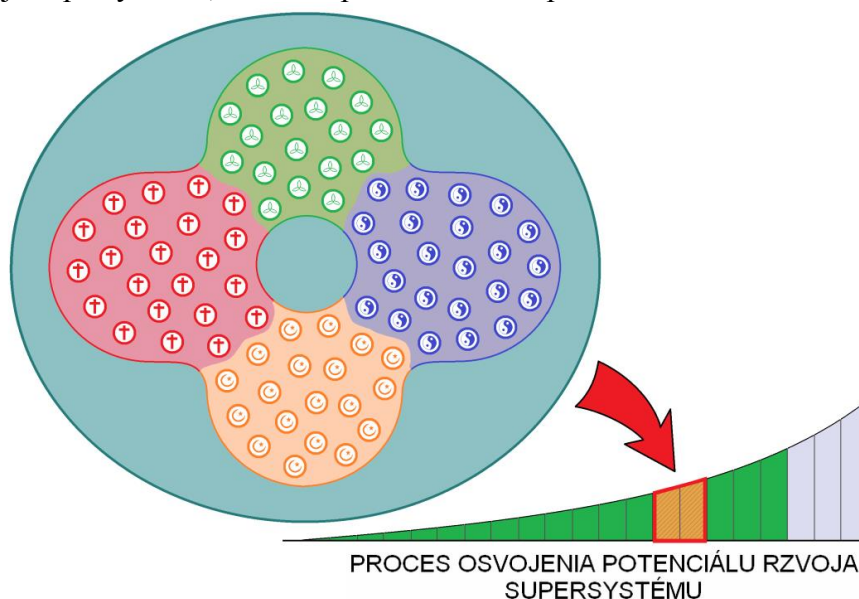
Pritom každý samotný región predstavuje supersystém už nejakým spôsobom riadený ako jediný celok. Výsledný supersystém sa konsoliduje iba ako objemnejší vo vzťahu k tomuto množstvu spájajúcich sa supersystémov jednej hierarchickej úrovne. Stýkajúce sa supersystémy vzájomne prenikajú jeden do druhého v oblasti svojich hraníc. Proces autonomizácie(osamostatňovania sa jedného od druhého) regiónov sa začína:

1. momentom vzniku veľmi rozľahlého supersystému, neudržateľného ako jediného celku dôsledkom neosvojovania(nerealizovania) svojho potenciálu rozvoja,



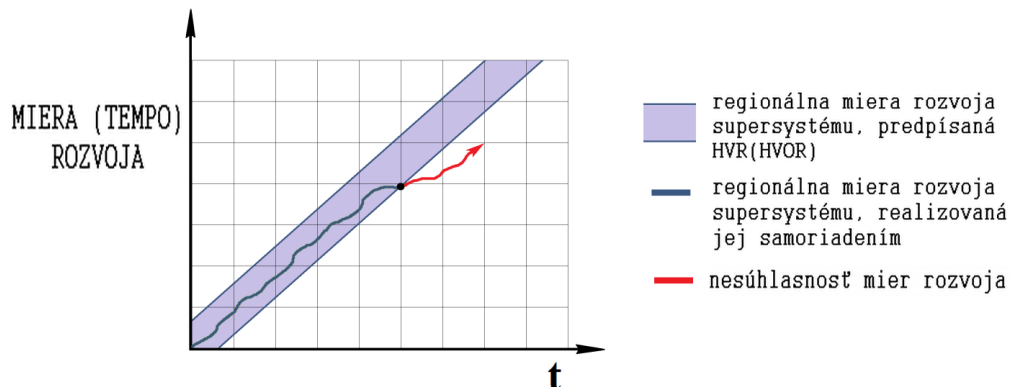
Obr. 177

- 2 alebo v prípade, že sa javí byť čiastkovým(dielčim, parciálnym) procesom v osvojení potenciálu rozvoja supersystému, lokálne aplikovaného do prostredia a rozširovaného v ňom.



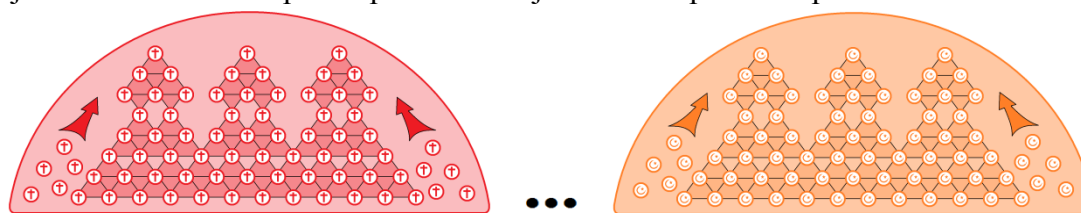
Obr. 178

- 3 Taktiež môže byť aj dôsledkom nesúlady (časovej neskoordinovanosti) regionálnej miery (tempa) rozvoja, určeného hierarchicky vyšším riadením, alebo vonkajšej intervencie, či proste chýb samoriadenia.

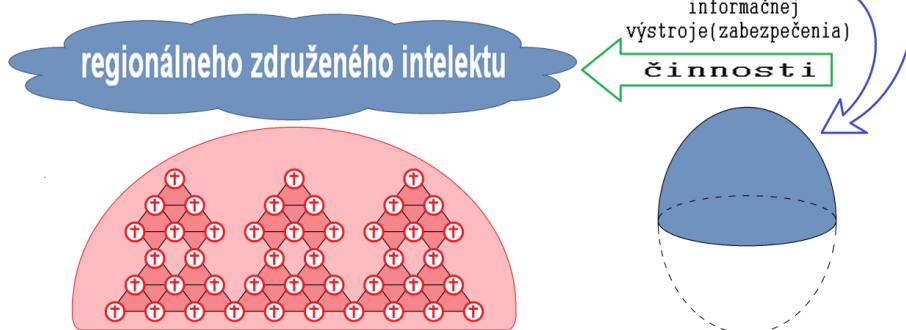


Obr. 179

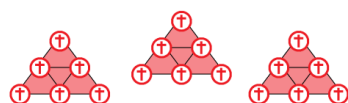
Tak, či onak, je autonomizácia regiónov sprevádzaná vznikom trvalých štruktúr regionálneho významu, kumulujúcich informácie na pravdepodobnostnej úrovni ich pamäte a pamäte ich elementov.



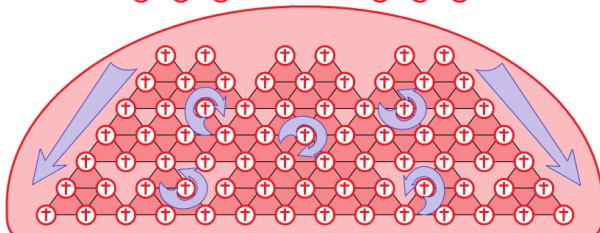
Tieto štruktúry sa javia byť osnovou (bázou, základom, kostrou) adaptačnej časti



a stoja **NAD**



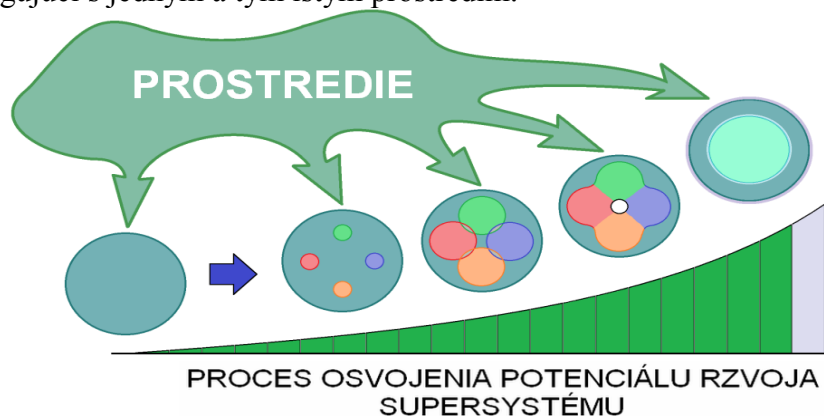
regionálnym hierarchickým systémom štruktúrneho a bezštruktúrneho riadenia.



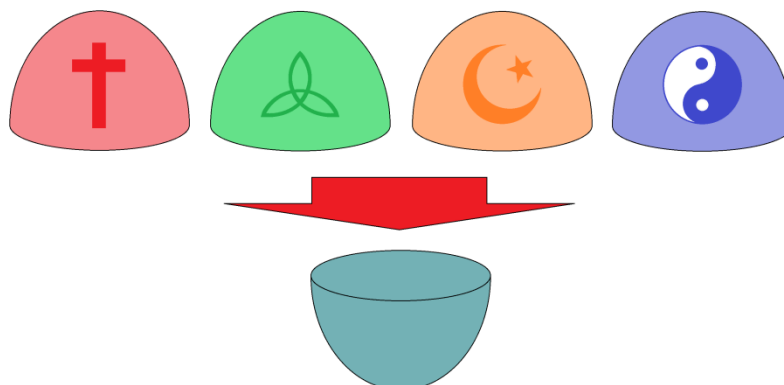
Obr. 180

Tieto štruktúry sa javia byť osnovou(bázou, základom, kostrou) adaptačnej časti informačnej výstroje(zabezpečenia) činnosti regionálneho združeného intelektu. Stoja nad regionálnym hierarchickým systémom štruktúrneho a bezštruktúrneho riadenia.

Hneď po vzniku autonómie regiónov sa pravdepodobne ich cieľové vektory málo líšia jeden od druhého tak obsahom cieľov, ako aj ich hierarchiou. Odrážajú totiž predchádzajúci priebeh vývoja, spoločný pre celý supersystém interagujúci s jedným a tým istým prostredím.



Obr. 181



Obr. 182

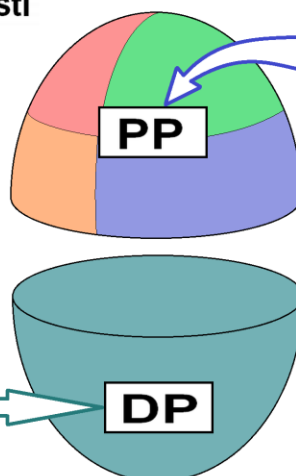
Preto je pravdepodobnosť tohoto tvrdenia vyššia vo vzťahu k

obsahu cieľov vektora, majúcich prvoradé priority,

zavedené do fundamentálnej časti

VEKTOR CIEĽOV fundamentálnej časti	
1	
2	
3	
⋮	⋮
N	

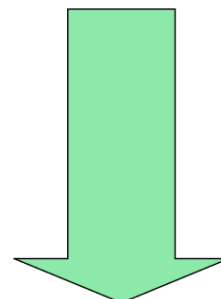
DETERMINOVANÚ PAMÄŤ
INFORMAČNÉHO ZABEZPEČENIA



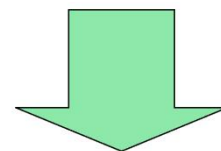
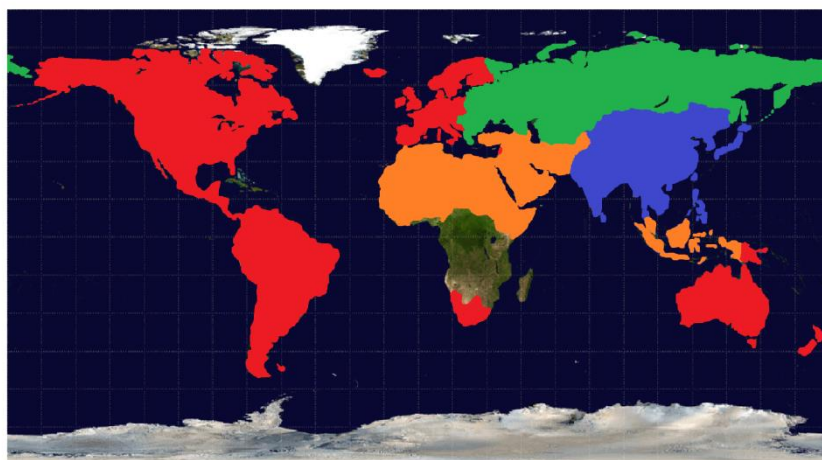
NO! Budú však prítomné aj rozlišnosti

pravdepodobnostnej pamäti

adaptačnej časti



Obr. 183



PODMIENENÉ:

1) špecifikami pôsobenia
prostredia v regiónoch

A

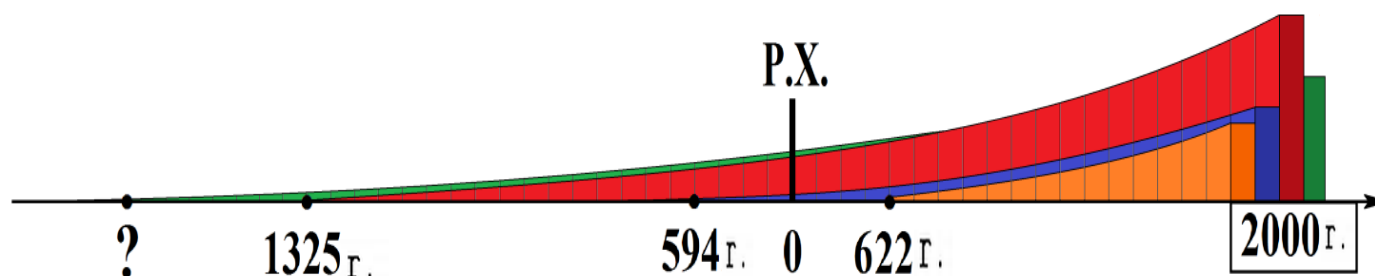
2) chybami interakcie s
prostredím

Obr. 184

(T.j. pokiaľ by sme regionálne objektívne špecifiká skúmali osobitne mimo uvedeného procesu.) Okrem toho sú spomenuté cieľové vektory zostrojené na osnove pre všetkých spoločnej fundamentálnej (po slovensky základnej) časti. Preto je pravdepodobnosť tohoto tvrdenia vyššia vo vzťahu k obsahu cieľov vektora, majúcich prvoradé priority, zavedené do fundamentálnej časti (determinovanej pamäti informačnej výstroje). Pri autonomizácii budú však prítomné aj rozlišnosti (rozdiely) v pravdepodobnostnej pamäti (adaptačnej časti), podmienené

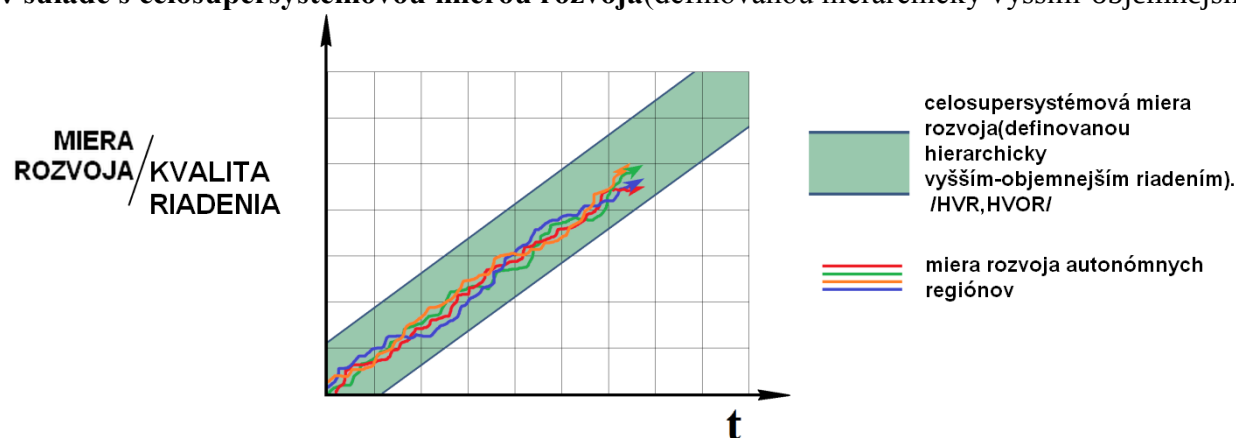
- A. špecifikami pôsobenia prostredia v regiónoch a
- B. chybami interakcie s prostredím.

Stupeň osvojenia (realizácie = uskutočnenia) potenciálu rozvoja **autonómnymi regiónami „rovnakého veku“** je podobný.



Obr. 185

Rozdiely v ich cieľových vektoroch majú náhodný charakter a sú podriadené jedným a tým istým pravdepodobnostným predurčenostiam. **Informačná výmena medzi regiónmi a hierarchicky vyššie riadenie** (pri dostatočne dlhom časovom intervale) **pravdepodobnostne predurčujú vyrovňavanie kvality riadenia v regiónoch a spriemerovanie chybovosti(defektov) cieľových vektorov regionálnych centier riadenia v súlade s celosupersystémovou mierou rozvoja**(definovanou hierarchicky vyšším-objemnejším riadením).²²³



Obr. 186

Z tohto dôvodu činnosť regionálnych centier po koncentrácii riadenia plyní so striedavým úspechom. Pokiaľ sa proces vyvíja týmto spôsobom, nevzniká na danom časovom intervale udržateľný vodca (líder = koncentrátor riadenia).

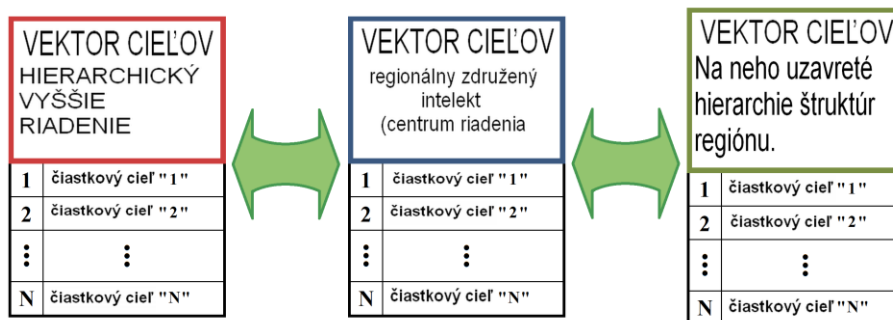
Rôznorodosť do tohto procesu vnáša strata riadenia akéhokoľvek centra z vnútorných príčin regiónu. Hlavnou z príčin sa javí byť **vyčerpanie rezervy udržateľnosti systému cieľových vektorov** vzhľadom na hĺbku ich zhody:

T.j. ide o mieru hĺbky zhody, vzájomný vzťah vektorov cieľov

- A. Hierarchicky vyššieho riadenia
- B. Regionálneho združeného intelektu(centra riadenia)
- C. Na neho uzavreté hierarchie štruktúr regiónu.

223

Čo je napr. jednou z objektívnych úloh procesov obchodu, cestovania,..a kulturologicko-materiálnej(socio-naturálnej) výmeny, komunikácie(nadväzovania a rozvíjania vzťahov) medzi systémami celkovo.



Obr. 187

Jednoducho povedané, ide o **krízu konceptuálne neurčitého riadenia**.

Hierarchicky Najvyššie riadenie sa od obyčajného vonkajšieho riadenia odlišuje v tom, že z jeho pohľadu je (okrem iného) cieľom odstránenie defektov (poruchovosti) v hierarchicky nižších cieľových vektoroch. Avšak nižšie (v hierarchii) môže sloboda intelektov zájsť tak ďaleko, že pomoc Zhora bude odvrhnutá buď:

1. ako nepriateľská voči miestnemu (lokálnemu) subjektivismu, alebo
2. ako nerozpoznaná, resp. nezodpovedajúca vlastným cieľovým vektorom.

V tejto situácii prichádza k strate riadenia, aj keď by **kríza konceptuálne neurčitého riadenia** mohla byť prekonaná, prežítá v prípade prijatia pomoci Zhora.

Je pochopiteľné, že strata riadenia vzniká v regiónoch dôsledkom narušenia cirkulácie informácie v hierarchii ich vnútorných štruktúr. Tak prichádza v porovnaní s objektívne nevyhnutnými tempami (frekvenciami, rýchlosťami zmien informácií) k brzdeniu:

- A. procesov odstraňovania porúch v množstve cieľových vektorov a
- B. procesov zladžovania množstva koncepcii riadenia rôznych hierarchických úrovní vo vnutornej organizácii regiónu.

Informačná uzavretosť (uzamknutie) takéhoto druhu (vznikajúca v rámci supersystému), narušá procesy priameho a spätného **zobrazovania** (lat. „formovania“ = tvorenia = strojenia = **celovesmírneho faktoru, princípu**)²²⁴. Priame a spätné IN-Formovanie (prenos obrazu konkrétnych mier) zabezpečuje prispôsobovanie (zladžovanie) čiasťkových cieľových vektorov a procesov riadenia pod ich objemnejšie (i) hierarchicky vyššie až do Najvyššieho. **Ide o jeden zo základných princípov procesu rozvoja** (optimalizácie) **súladu** (lat. harmonizácie, gr. symmetrizácie) **vesmíru** (Stvorenia, S-trojenia sveta).²²⁵

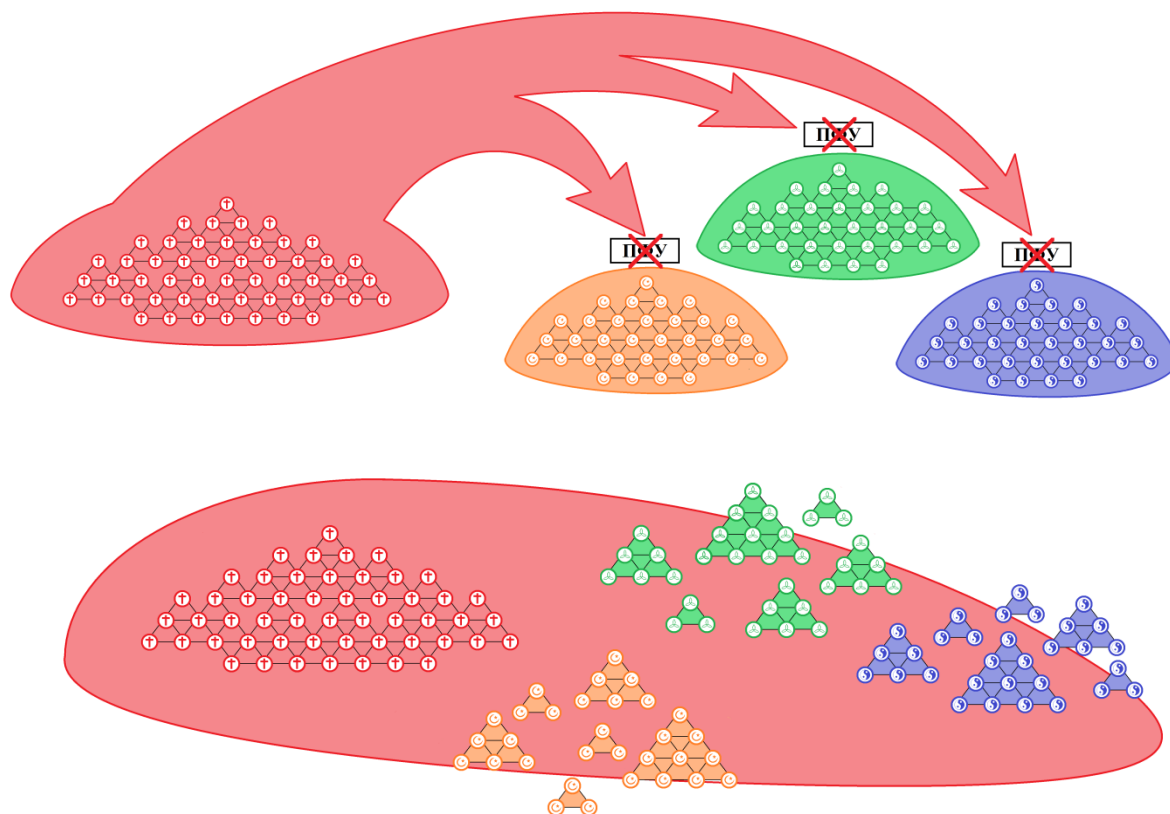
²²⁴ Tok (prechod, pre-dávanie) informácii z A. jedného fragmentu Objektívnej reality B. druhému fragmentu, je sprevádzaný tým, že informácia sa ukladá do pamäte fragmentu-prijemcu.

²²⁵ O úroveň ďalej v chápaní objektívnej reality vzniká klasická dedinská..detinsko-principiálna otázka podstaty bytia: A môže sa stôl stolárom stať. Tak, ako sme si vyššie spomenuli rozprávku o Džepetovi a Pinokiovi, ktorí sa človekom stať chceli a pri klame mu vždy nos drevený podrástol..a či Buratínovi, čo peniažky zakopal, aby mu ich viac vyrástlo. Posledný príbeh možno chápať aj ako absurditu banksterského úroku bez zúčastnenia sa na priamej investícii. Napr. špeciálne oddelenia japonského a islamského bankovníctva, ktoré sa zaoberajú štúdiom konjunktúry jednotlivých hospodárskych sektorov, ich objektívnej potrebnosti pre celospoločensky udržateľný rozvoj a potrebu financovania techno-logických investícií do ich inovácií..tolko k skutočnej úlohe aj západných bánk miesto ich parazitovania, demontáže hospodárstva a likvidácie spoločnosti..pílenia konáru, na ktorom sedia. Nazad k téme S-trojenia sveta a jeho Strojcu. Hovorí sa „Niet vecí bez obrazu (formy)“..t.j. bezforemente hmoty, existencie. Má tak charakteristiky príslušných aktuálnych mier, ako aj možných objektívne prognostikovateľných tendencií ich zmien (In-formácií). No Boh nevyzerá byť vecou.. Spravme si malý výlet na ďalšiu úroveň chápania reality a čiastočný príklad: Tak, ako sa zvieratá nevedia medzi sebou dohodnúť, čo je to Človek, ako vyššia forma existencie oproti nim a sú mu spravidla podriadené, ťažko sa ľuďom

Očividne existujú teda dve hlavné metódy koncentrácie riadenia regionálnych centier v supersystémoch.

1. PRVÝ.

Rozvrátenie(deštrukcia, zničenie) riadenia podľa plnej funkcie v konkurenčných regiónoch a pohltanie ich úlomkov.



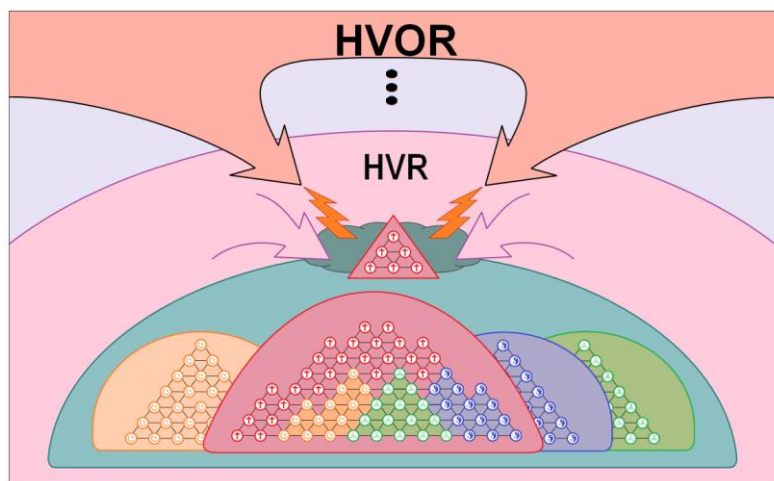
Obr. 188

Sprevádzajú ho

A. Potlačenie(udusenie) procesu vytvorenia zborového intelektu a ako dôsledok

B. perspektíva **nekompromisného antagonizmu s celou hierarchiou vyššieho riadenia** .

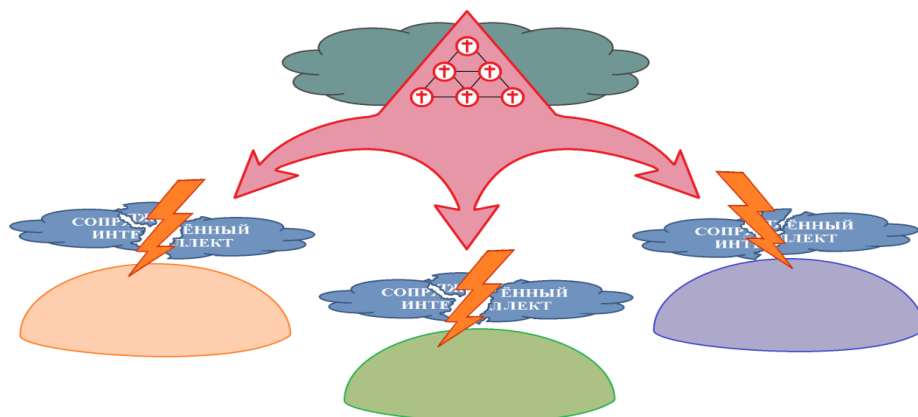
predstavuje, čo je to Boh, spôsoby, možnosti jeho „myslenia“. Pomôcka: Vieme už (je odborne dlhodobo známe), že vedomie a podvedomie sa u človeka líšia iba rýchlosťou spracovania informácií(vedomie má vyššie spomínaných 15-16bit/s a u podvedomia je rýchlosť informačnej obnovy miliardy krát vyššia, t.j. pre niekoho prakticky „nekonečná“, z čoho do veľkej miery pramení aj napr. moc vyladenej a chybnými emóciami minimálne deformovanej intuície) . Ako sa hovorí: Z pohľadu kvapky je oceán bezmerný.. Predstavme si, že niekto má takú prenosovú kapacitu podvedomia, ako my vedomia..



Obr. 189

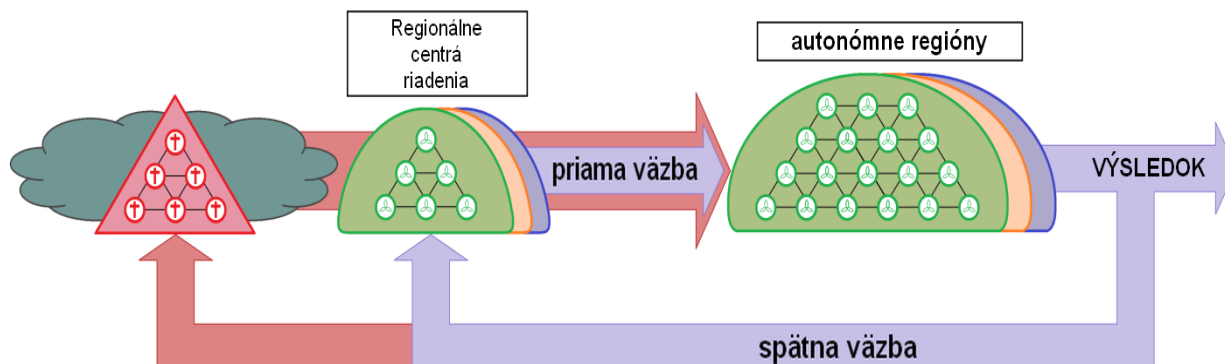
Keď si podrobne rozpíšeme plnú funkciu riadenia na úrovni celosupersystémového významu, môžeme nájsť množstvo prostriedkov jej deštrukcie, zameraných na:

- a. Potlačenie a zničenie zborového(súborného) intelektu, deformáciu(zkreslenie) informačnej výstroje(zabezpečenia) jeho činnosti, vyvolávajúce konfliktné riadenie v rámci regiónu a (alebo) konceptuálne neurčité riadenie v ňom;



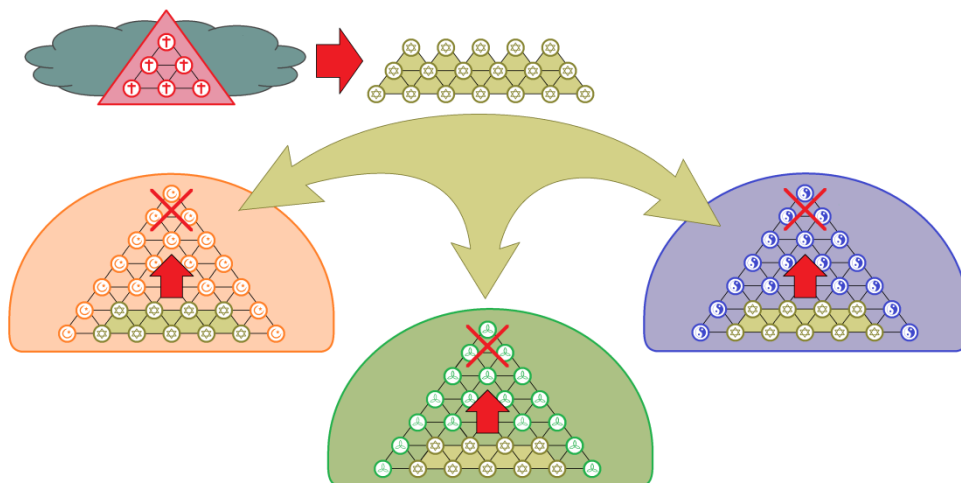
Obr. 190

- b. Bezprostredné(priame) prevzatie priamych a spätných väzieb v rámci riadenia cez konkurentom nekontrolované hierarchické úrovne, v objektívne vzniknutom pôvodne jeho riadiacom systéme;



Obr. 191

- c. Cieľavedomé zostrojenie(vytvorenie) a zavedenie takých úrovní v ich organizácii, ktoré nie sú kontrolované samotnými regiónmi. T.j. zostrojenie:
1. centra prenikajúceho cez regionálnu perifériu(pásмо pohraničia) do iného regiónu, alebo
 2. medziregionálneho centra, interagujúceho s niekoľkými regiónmi bez príslušnosti ku ktorémukoľvek z nich;
- d. Likvidácia (eliminácia) štruktúr riadenia, ich elementárnej bázy a nosičov informačno- algoritmického zabezpečenia



Obr. 192

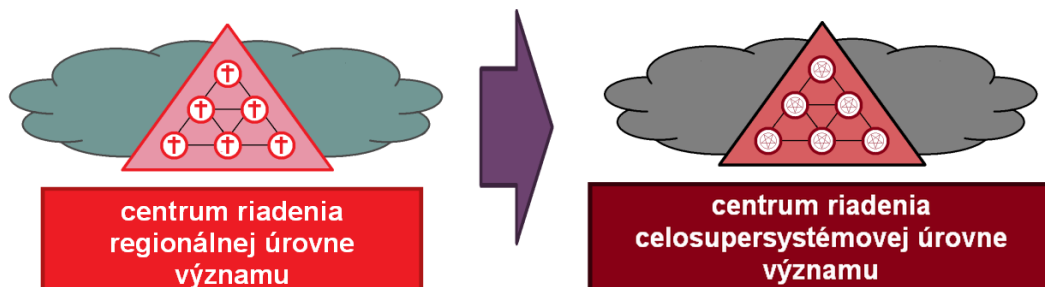
Pokiaľ ktorékoľvek z regionálnych centier zavedie ako 1.prioritu do svojho objektívneho cieľového vektora:

1	Za akýchkoľvek okolností koncentrovať riadenie v supersystéme bez ohľadu na čokoľvek, keďže TENTO cieľ svätí(ospravedľňuje) prostriedky jeho dosiahnutia,
---	--

Za akýchkoľvek okolností koncentrovať riadenie v supersystéme bez ohľadu na čokoľvek, keďže TENTO cieľ svätí(ospravedľňuje) prostriedky jeho dosiahnutia,

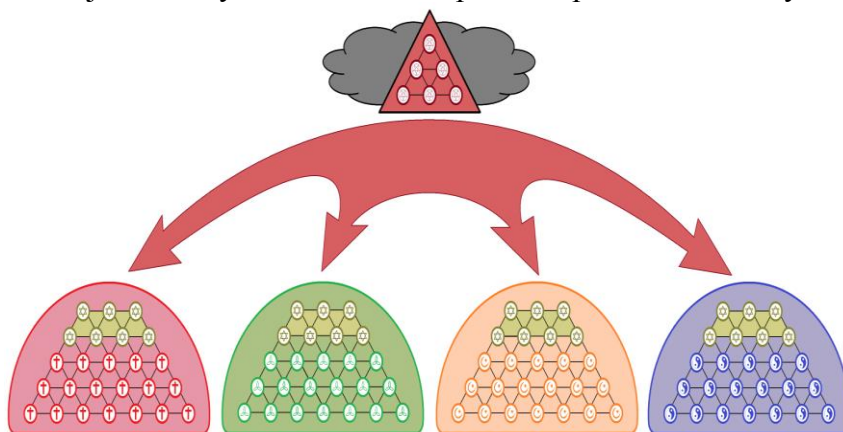
C. tak vzniká udržateľný líder(vodca, eng. leader, ger.Führer) – koncentrátor riadenia.

Informačno-algoritmické zasahovanie s použitím cudzích systémov kódovania v podmienkach informačne uzavretej štruktúry(uskutočňujúcej danú intervenciu), skúmané na dlhšom časovom intervale, sa ukazuje byť **očividne**(evidentne, dokázateľne) najefektívnejším. Javí sa byť líderským v koncentrácii riadenia. Avšak líder je odsúdený zahynúť po „pôrode“, keďže sa ním zrodená štruktúra-koncentrátor(cez ktorú vplýva na druhých), informačno-algoritmicky zamyká(uzatvára) vo vzťahu k nemu samému.



Obr. 193

Táto štruktúra-koncentrátor formuje systém riadenia, centrum ktorého získava plnú funkciu riadenia taktiež celosupersystémovej úrovne významu a ktorého periféria preniká do všetkých regiónov.²²⁶



Obr. 194

Tento medzinárodný systém má tendenciu kumulovať(zhromažďovať) a skrývať informácie, načreté(získané ním z najrozličnejších zdrojov) vo všetkých vzájomne si konkurujúcich regiónoch. Dôsledkom je, že postupne sa v procese fungovania jej skúsenosť v minimálnej miere odlišuje od skúsenosti supersystému ako celku, zahŕňajúceho regióny. Okrem toho je mu v porovnaní s regiónami, podriadenými obrábaniu ním(medziregionálnym centrom), vlastná kultúra činnosti najmenej poškodená poruchami rôzneho druhu.

Samozrejme, pokiaľ by sme vyniesli na povrch zo studne otázku o

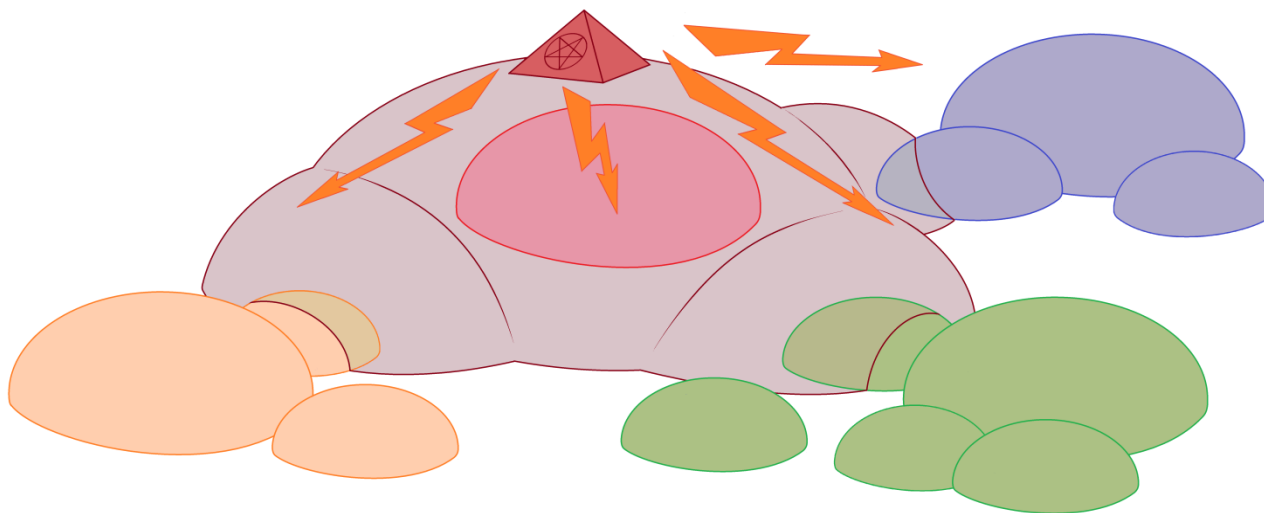
- 4 *počiatočnej poruchovosti(1.množstve a 2.druhu =“kvalite“ defektov) tohto typu koncentrácie riadenia a*
- 5 *ním vytváranej sekundárnej poruchovosti osobitného typu.*

Uvedená situácia stavia centrum riadenia inter(t.j. medzi)regionálneho systému nad všetky regióny a región koncentrátoru(sústrediteľa, stmelovateľa)-lídera sa zároveň spúšťa, klesá na úrovne významu všetkých ostatných regiónov.²²⁷ Ďalej sa medzinárodné centrum snaží udržať si monopol na „nosenie“(disponovanie) plnej funkcie riadenia celosupersystémovej úrovne významu všade, kde sa podarí preniknúť jeho periférii²²⁸. Koncentrácia riadenia v supersystéme pod jeho vedením vyzerá na dlhodom časovom intervale ako rozloženie(likvidácia) regionálneho autonómneho riadenia podľa plnej funkcie celosupersystémového významu. Pokračuje pohltením(asymiláciou) úlomkov(fragmentov, regiónov nedisponujúcich uvedeným typom riadenia) do konglomerátu s následným nepripustením možnosti vytvorenia samoriadenia podľa plnej funkcie celosupersystémovej úrovne významu v asymilovaných regiónoch.

²²⁶ Periféria = čiastočne(no nie úplne) príklad bežnej medzinárodnej mafie, judaizmu, scientológie, tzv.“slobodomurárstva“, triád, jakuzy, rôznych súkromných..bankových a štátnych tzv.informačných služieb a iných podobných organizácií.

²²⁷ Príklad Egypta v staroveku, Kréty a Mykén, Kádešu-Ja-ar-Az(S)-al-amona(jeruzalema), Hellénizmu A(l)ex)andra, neskôr Ríma, Francúzskej monarchie, Británie, USA,..Švajčiarska(!)

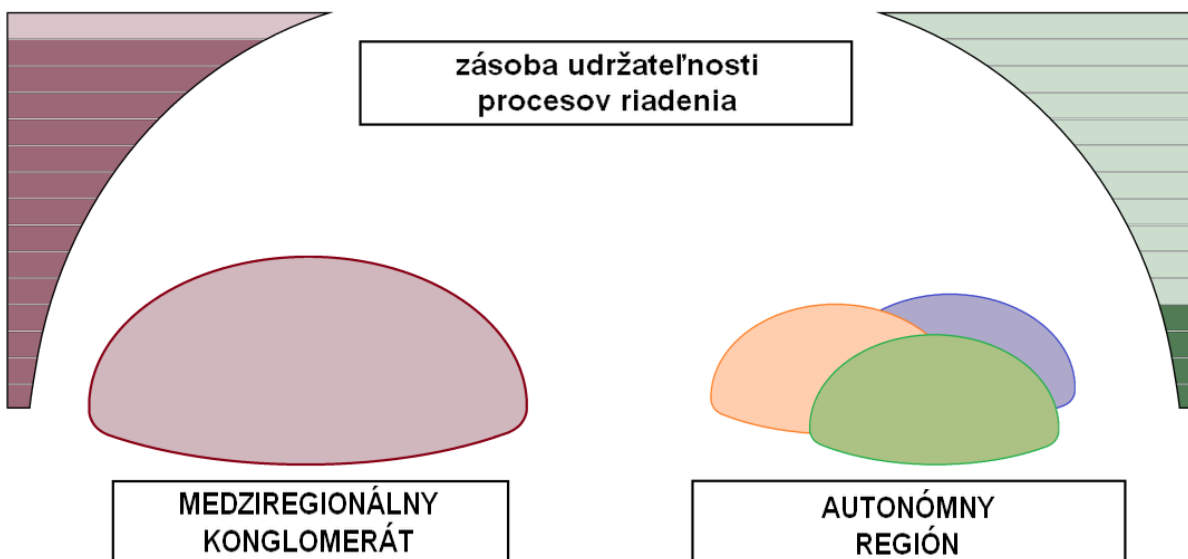
²²⁸ Tzv.“slobodní“ murári, dnešný zvrátený judaizmus, tzv. scientológia,..a na rôzne ďalšie úlohy štatisticky pravdepodobnostne predurčene pomocou (ne)štandardných technológií sociálneho a kulturologického inžinierstva projektované zložky.



Obr. 195

Dôsledkom uvedeného postupu sa v supersystéme rozširuje **inter(medzi)regionálny konglomerát**²²⁹, pre ktorý sú charakteristické nasledovné hlavné špecifiká:

1. interregionálne centrum(IRC) riadenia získava kolosálnu rezervu udržateľnosti v porovnaní s každým z ostatných centier riadenia v konglomeráte;
2. rezerva udržateľnosti procesov riadenia ktoréhokoľvek centra riadenia spadajúceho pod kontrolu interregionálneho centra je minimálna a určuje ju interregionálne centrum riadenia



Obr. 196

Základom „konglomeratizácie“ sa javí byť:

- a. viac, či menej efektívne uskutočňovanie monopolu podľa plnej funkcie riadenia celosystémovej úrovne významu;

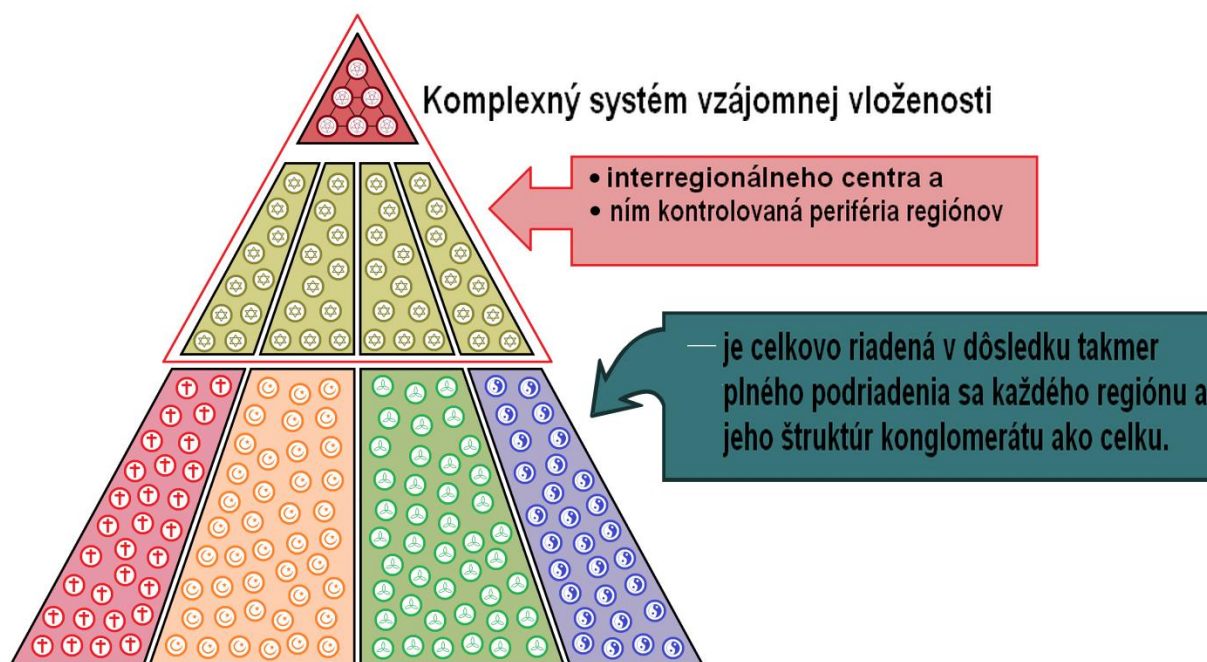
229

V tomto zmysle z lat. (resp. euro-indických jazykovej skupiny) **con**(spoločný)-**glomus**(klbko) = spoločné klbko..symbolicky kukla..skrytosť, nerozvinuté, nevyužívané klbko stratených v „mýtickom“ labyrinte. Gr., hel. Mýtos = skryté vedomosti, názory(tikos).

- b. chronologicky dlhodobá neinformovanosť celosupersystémovému(interregionálnemu) centru podriadených lokálnych(regionálnych) kontrolovaných centier. T.j. zabezpečenie ich krátkej a ohraničenej pamäte(napr. „naboženská“, či dnes mediálna debilizácia,..i(a)diotizácia)
- c. nechránennosť riadiacich okruhov(tokov) regionálnych centier od vplyvu nimi nekontrolovaných a nerozpoznaných (neidentifikovaných) kanálov informačnej výmeny, štruktúry, úrovne ich hierarchie, atď..
1. spriahnutý intelekt interregionálneho centra(záprah regiónov kontrolovaný IRC) podvrhuje seba miesto potenciálu súborného(zborového) intelektu ním kontrolovaných regiónov;
 2. Periféria interregionálneho centra v prípade nevyhnutnosti vystupuje ako generátor autosynchronizácie v bezštruktúrnom riadení²³⁰.



Obr. 197



Obr. 198

230

vyššie spomínaná podsádka, resp. „násada“ osobitne (ne)dôveryhodných osôb. Viď kapitola 13.3. (Autosynchronizácia procesov v supersystémoch)

Komplexný systém vzájomnej vloženosti interregionálneho centra a ním kontrolovaná periféria regiónov je celkovo riadená v dôsledku takmer plného podriadenia sa každého regiónu a jeho štruktúr konglomerátu ako celku. Avšak rezerva udržateľnosti riadenia konglomerátu, ako „integrálneho kompaktu“, je oveľa nižšia ako možný potenciál, v dôsledku zaťaženia čiastkových cieľových vektorov v konglomeráte mnohými poruchami.

Podporovanie poruchovosti(defektov) cieľových vektorov v kedysi autonómnych regiónoch -

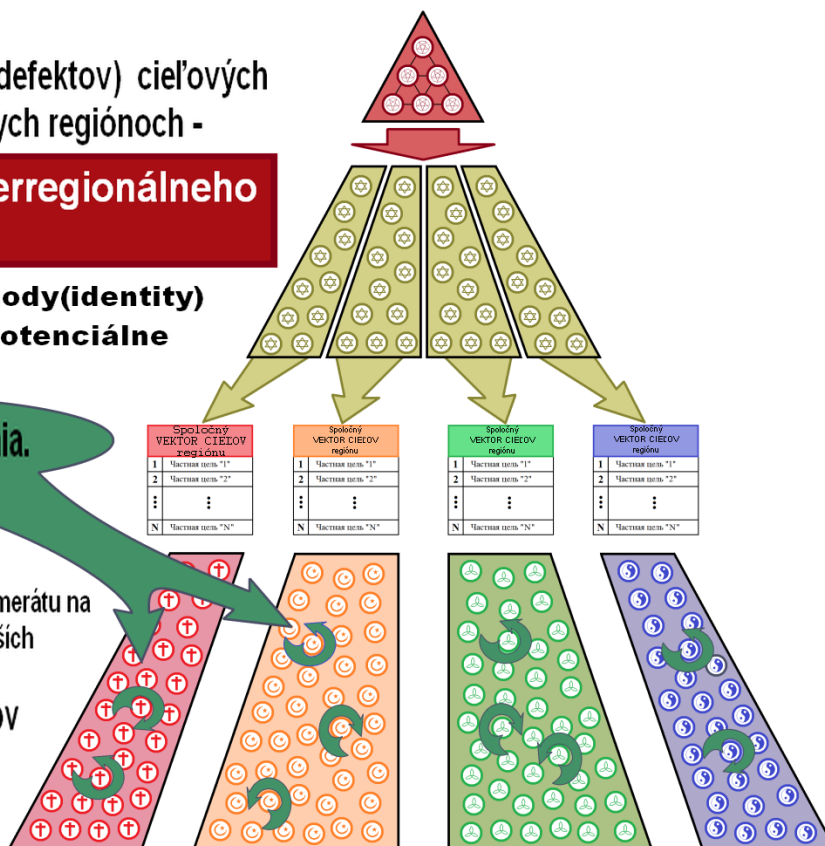
je základom vlády interregionálneho centra

Spoločná malá hĺbka zhody(identity) cieľových vektorov je potenciálne príčinou

konfliktov samoriadenia.

A vyžaduje:

- vynaloženie(útratu) zdrojov konglomerátu na ohraničovanie samoriadenia na nižších hierarchických úrovniach
- a potláčanie rušivých procesov konfliktných samoriadení.



Obr. 199

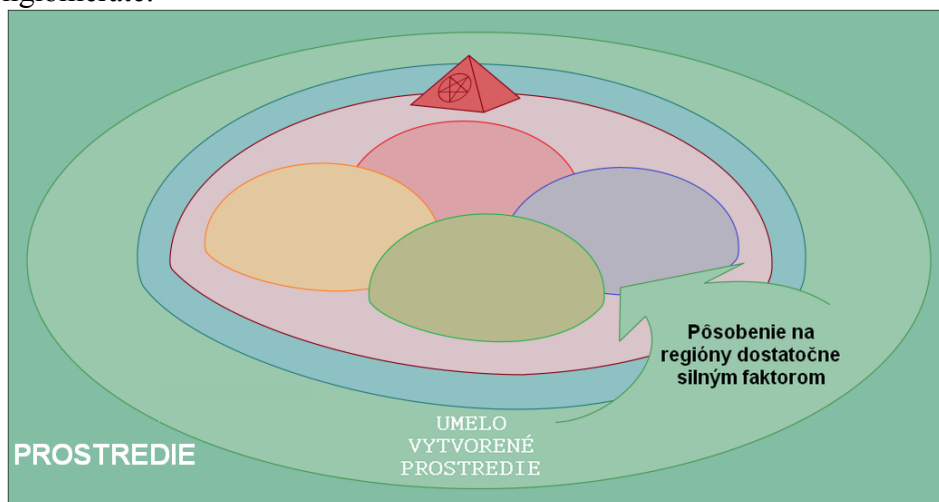
Obzvlášť pri porovnaní s hierarchicky Najvyšším cieľovým vektorom vo vzťahu k supersystému. Podporovanie poruchovosti(defektov) cieľových vektorov v kedysi autonómnych regiónoch je základom vlády interregionálneho centra²³¹. Spoločná malá hĺbka zhody(identity) cieľových vektorov je potenciálne príčinou konfliktov samoriadenia. Vyžaduje vynaloženie(útratu) zdrojov konglomerátu na ohraničovanie samoriadenia na nižších hierarchických úrovniach a potláčanie rušivých procesov konfliktných samoriadení.

²³¹

Prastarý princíp "Divide et impera"(rozdeľuj a Panuj). T.j. hľadania rozdielov, miesto súvislostí v odlišnostiach. Nie len medzi kultúrami a národmi, no hlavne vo vnútri samotnej jednotky biomasy, štatisticky dlhodobo pripravovaného, obrábaného jedinca. Samotného jeho mozgu..Systematické projektovanie kolektívno-individuálnej schyzofrénie a manipulačných masových psychóz. Vid' prvé spôsoby kladenia otázok v školách, ktorých úlohou je v tomto zmysle z pohľadu asociálneho inžinierstva pripraviť pôdu pre afinitu k IMITÁCII Ni(e)kým riadenej reality. T.j. deformácia pojmov a postupné vytváranie želaného, štatisticky ľahšie manipulovateľného spôsobu myslenia, postaveného na supersystéme príslušne vytváraných iluzórnych kategórii(napr.vyššie spomínaný HEČP:hmota, energia, čas, priestor; eng.METS:matter, energy, time, space; v Egypte: Net, Nef, Pašt, Sebek). Pr.1: „klasická“ otázka učiteľa-stereoautomatu: V čom je rozdiel medzi danými dvoma spisovateľmi, miesto hľadania súvislostí v odlišnostiach, ako 1.kroku identifikácie dominantných socionaturálnych procesov. Pr.2: „klasická“ otázka kňazov bývalých a dnešných pseudonáboženstiev, či hyppo-thétických(stádovitých) pseudofilozofov: „Duch, alebo mathéria?“ „Hmota, alebo idea?“ „Vajce, alebo sliepka?“..Naháňačka medzi dvoma sprostosťami, že by dietyky pravdu nepoznali. Starej to finty mana-žerov. Bratři..Ba-Ra-3 tri-Ka..v triku, čo radi nemajú svetla Níku..

Z týchto dôvodov je súhrnná úroveň kvality riadenia supersystému celkovo nízka, aj keď proces koncentrácie riadenia plynie udržateľne. Zároveň sa osvojenie potenciálu rozvoja umelo zdržiava do momentu ukončenia koncentrácie riadenia(so sprievodným efektom brzdenia aktivity otrokov na princípe „Čakania na Godota“, Ježiša a pod.).

Pre stratu riadenia v konglomeráte je nevyhnutný vplyv dostatočne silného faktoru na jeho regióny, na ktorého frekvenčné parametre sa ukáže byť reakcia neefektívnou(alebo nemožnou) dôsledkom nízkej pružnosti reakcie interregionálneho centra po ním vytvorenej z pohľadu riadenia nevyhnutnej hĺbky zhody cieľových vektorov v konglomeráte.²³²

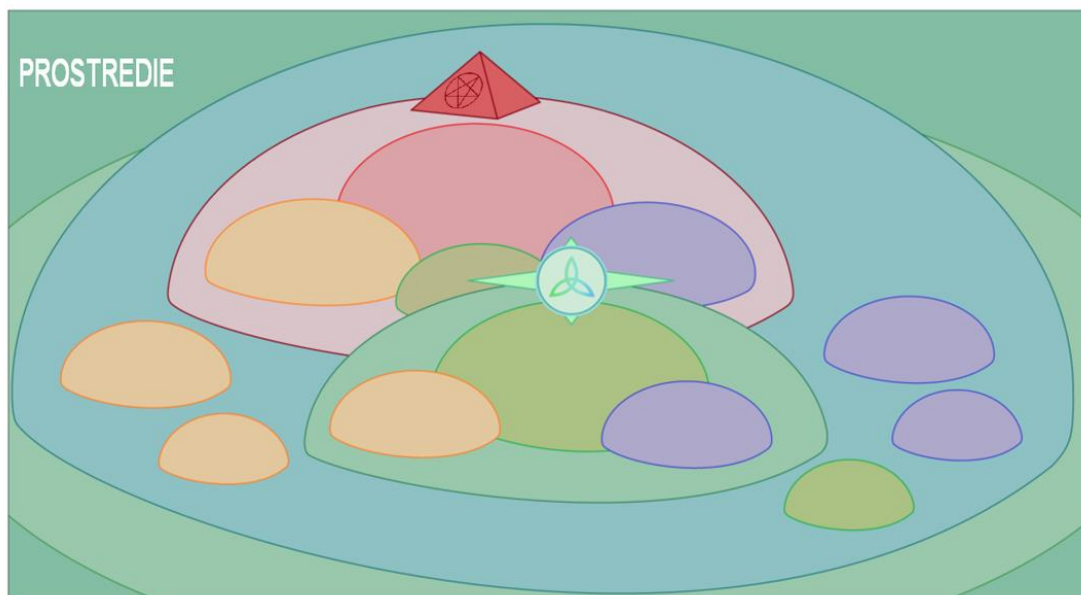


Obr. 200

Napriek tomu je však takáto strata riadenia zvrtná(v základných rysoch takmer do pôvodnej konštelácie) **za podmienky**, že v supersystéme neexistuje iné centrum riadenia celosystémového významu podľa plnej funkcie riadenia. T.j. konkurenta, pripraveného v ľubovoľnom momente podchytiť, prevziať riadenie nad odštiepenými úlofkami konglomerátu, keďže samotné črepiny nie sú v momente východu s konglomerátu schopné vykonávania plnej funkcie riadenia celosupersystémovej úrovne významu.

232

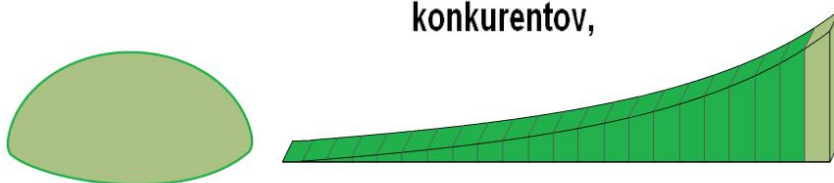
Príkladom je napr. prechod od centrálného plánovania vojenských operácií za Napoleónskych vojen a neskôr počas Americkej občianskej vojny(Sever proti Juhu – eng. „The civil war“) po rámcové plány a silnejúci presun rozhodovacích právomocí na lokálnych veliteľov jednotlivých frontových úsekov. Dôsledkom týchto reforiem 6.úrovne zbraňových priorít bolo zvýšenie operability armád(o to viac sa uvedený jav týkal a týka informačných=studených vojen hlavne najvyšších úrovni ZP 1-4, no aj predposlednej 5.úrovne). T.j. zníženie reakčných časov na zmeny situácii. Príčinou síce bola aj ekcelerujúca úroveň technologizácie vedenia informačnej(média, rozvinutejší kreditno-finančný systém,atď..) a „horúcej“ vojny, no podobné experimenty sú čiastočne známe už aj zo starších dejín globalizačného procesu včítane napr. antiky. Naštartované boli často iniciatívnymi dôstojníkmi(hlavne informačnými, no aj „poľnými“), ktorých akcie dopadli opakovane „pozitívne“.



Obr. 201

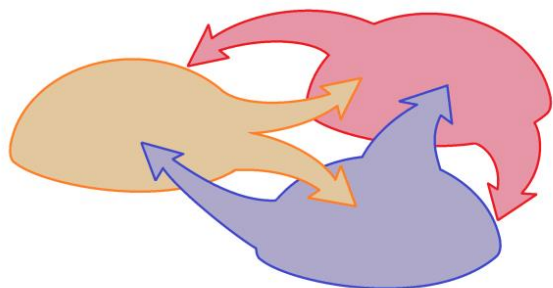
K tomuto rozpadu a zjednoteniu úlomkov, ako spôsobu koncentrácie riadenia existuje objektívna alternatíva. Je možná **DRUHÁ** cesta(prístup) uskutočňovania koncentrácie riadenia – **predikčné skladanie**.

Centrum – vodca, ktorý predbehol vo vývoji nejakých konkurentov,



ALEBO

chystajúci sa vyjsť raz a navždy zo stavu konkurencie s nimi



odhalí ich a svoje:

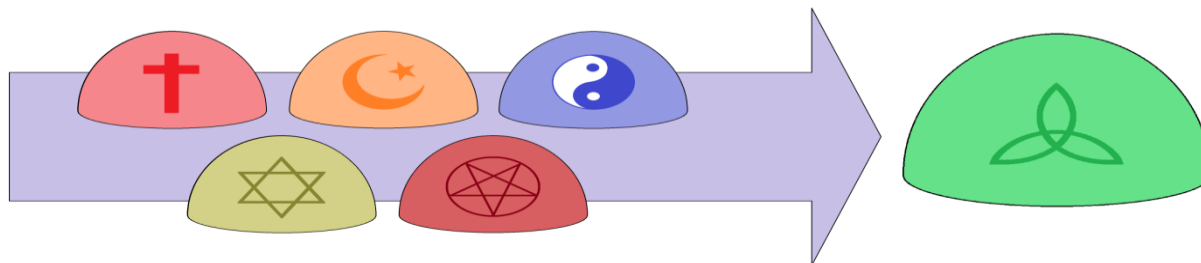
- objektívne a
 - potenciálne
- vektory cieľov

VEKTOR CIEĽOV		VEKTOR CIEĽOV		VEKTOR CIEĽOV	
1	частная цель "1"	1	частная цель "1"	1	частная цель "1"
2	частная цель "2"	2	частная цель "2"	2	частная цель "2"
⋮	⋮	⋮	⋮	⋮	⋮
N	частная цель "N"	N	частная цель "N"	N	частная цель "N"

Obr. 202

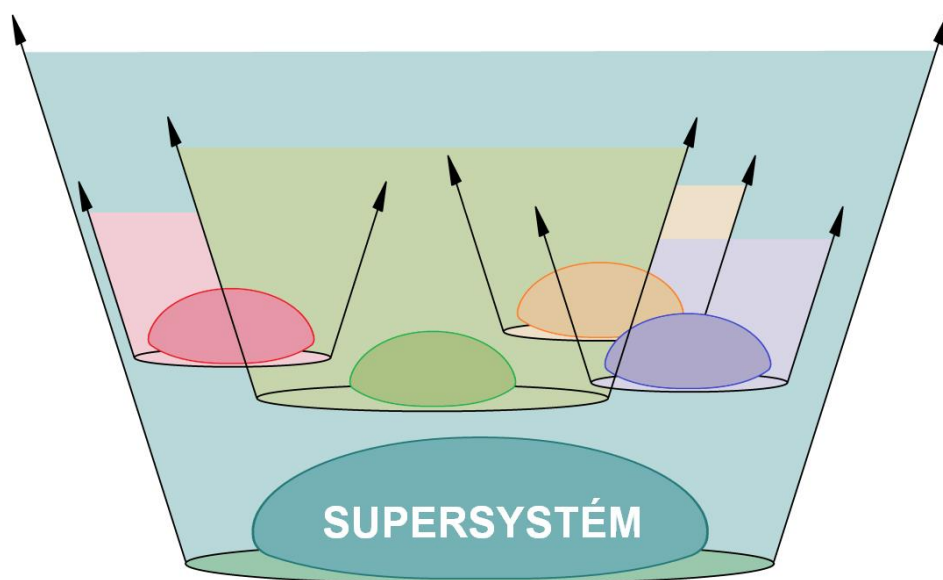
Centrum – vodca, ktorý predbehol vo vývoji nejakých konkurentov, alebo chystajúci sa vyjsť raz a navždy zo stavu konkurencie s nimi, odhalí ich a svoje objektívne a potenciálne vektory cieľov. Zahrne do svojej informačno-algorytmickej výstroje(vybavenia) modely správania konkurentov a tým spôsobom informačno-algorytmicky pohltí(absorbuje) ich štruktúrne a bezštruktúrne riadenie. Centrum odvíja kľbko svojej činnosti predikčne(prognosticko-prakticky, -proaktívne) tak, aby sa „konkurenti“ (v náväznosti na rôzne cesty ich **samostatného**, jedinečného objektívneho vývoja v rámci celkovej matrice existujúcich možností), ktorí dosiahli príslušnú úroveň rozvoja, sami zapájali do činnosti centra.

Tak centrum štruktúrnym i bezštruktúrnym spôsobom uzaviera na seba riadiace centrá „konkurentov“(partnerov, ktorých do seba informačno-algorytmicky obsiahne, zahrnie do celkovej „leštenej“ mozaiky) a dlhdo sa snaží zabezpečovať a podporovať maximálnu hĺbku zhody svojho a ich cieľových vektorov.



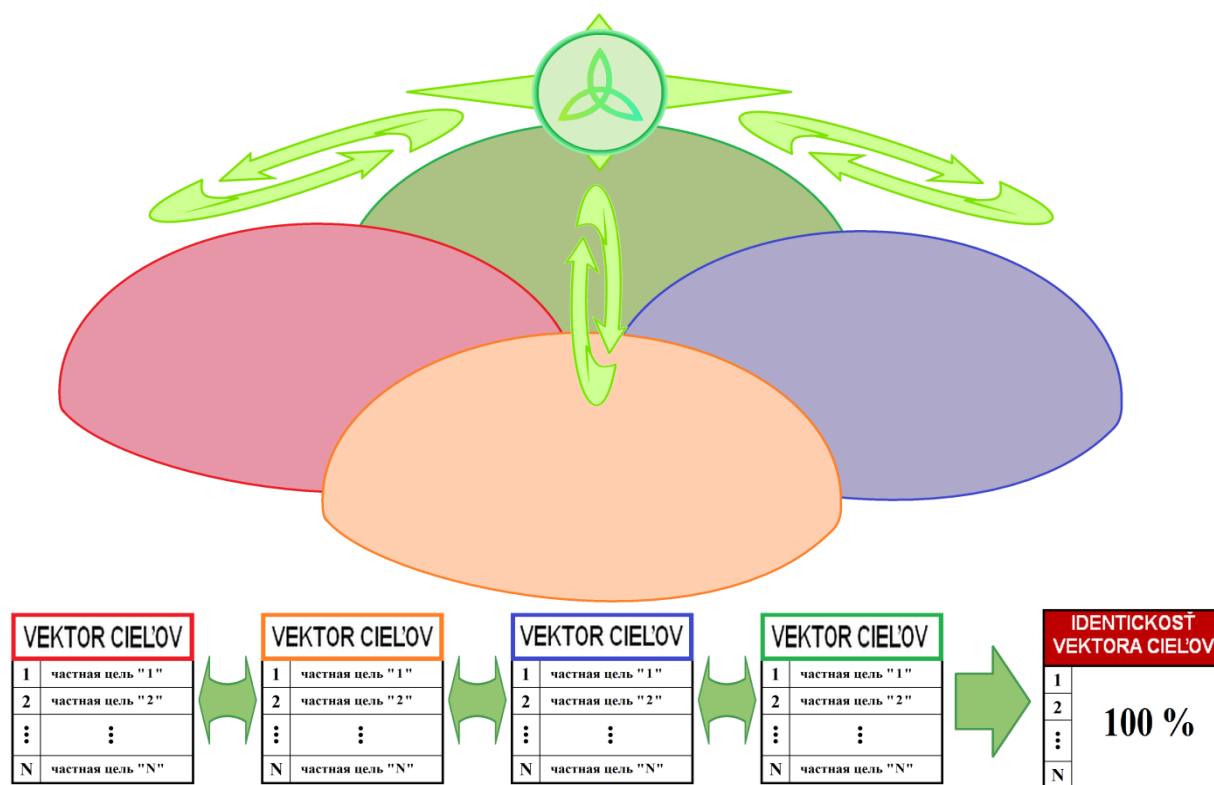
Obr. 203

Uvedený postup časom vedie k zhode nekonfliktného riadenia, uskutočňovaného rôznymi centrami bez zničenia regionálneho riadenia, štruktúr, infraštruktúr a elementárnej základne „konkurentov“. Z pozície lídra(koncentrátora) riadenia prebieha predikčné(**prednostné**) strojenie štruktúr a infraštruktúr, ktoré bude v budúcnosti využívať tak on, ako aj ním akoby „pohltení“ konkurenti.



Obr. 204

V najdokonalejšej forme tejto technológie (aj v rámci socio-kultúrneho inžinierstva) **prednostného skladania** je každá činnosť konkurenta, alebo protivníka(v zmysle oponenta) chápaná integrovanou stranou nie ako skôr stratová(ujma, škoda), ale ako viac prínosná s nejakým celkovo pozitívnym efektom.



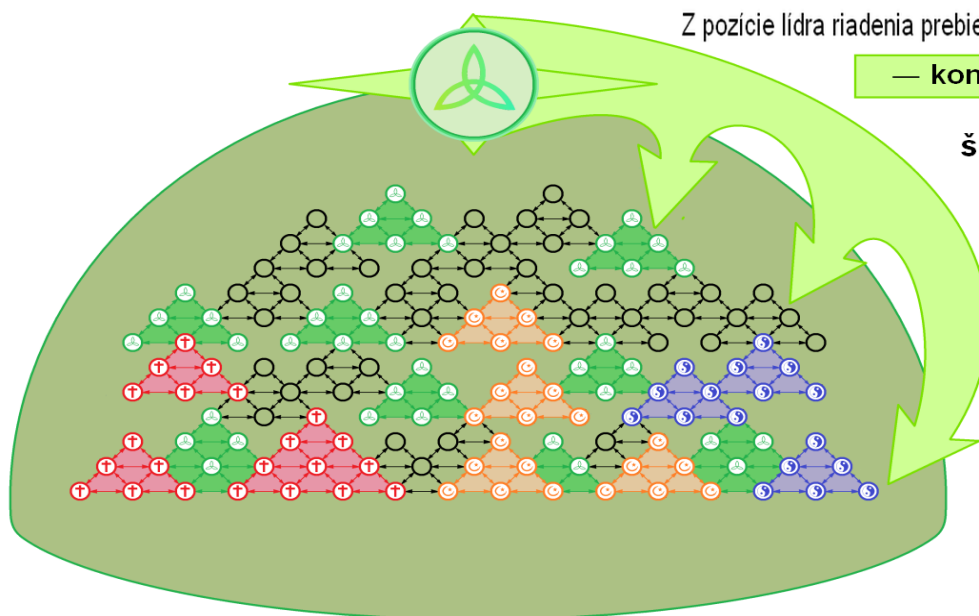
Obr. 205

Z pozície lídra riadenia prebieha predikčné(prednostné) strojenie

— **koncentrátora riadenia** —

štruktúr a infraštruktúr,

ktoré bude v budúcnosti využívať tak on, ako aj ním akoby „pohltení“ konkurenti.



Obr. 206

Prednostné skladanie je postavená na princípe:

Účel svätiaA prostriedky.

Účel svätiaA prostriedky.

V samohláske „A“ je celý rozdiel:

Chybný cieľ znamená takmer okamžitú haváriu (emergency..poruchu) v dlhodobom procese aplikácie bezchybných prostriedkov. Na rozdiel od ničenia, kde zámerne nedobré prostriedky pošpinia dobrý cieľ.

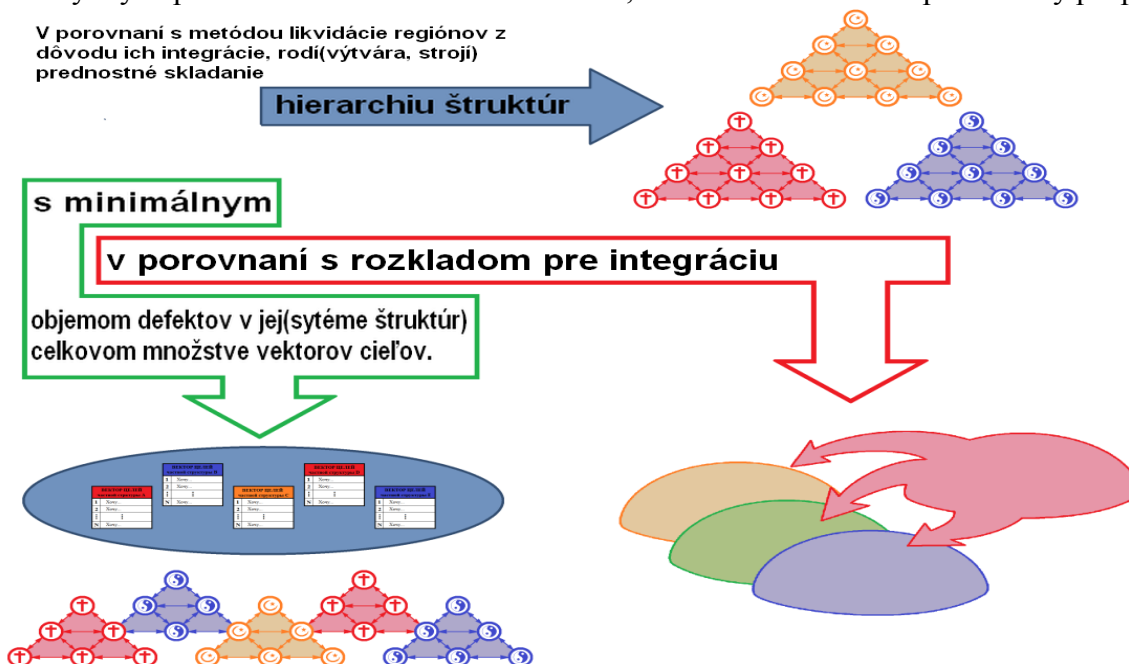
V porovnaní s metódou likvidácie regiónov z dôvodu ich integrácie, rodi (výtvara, stroji) prednostné skladanie

hierarchiu štruktúr

s minimálnym

v porovnaní s rozkladom pre integráciu

objemom defektov v jej (systéme štruktúr) celkovom množstve vektorov cieľov.



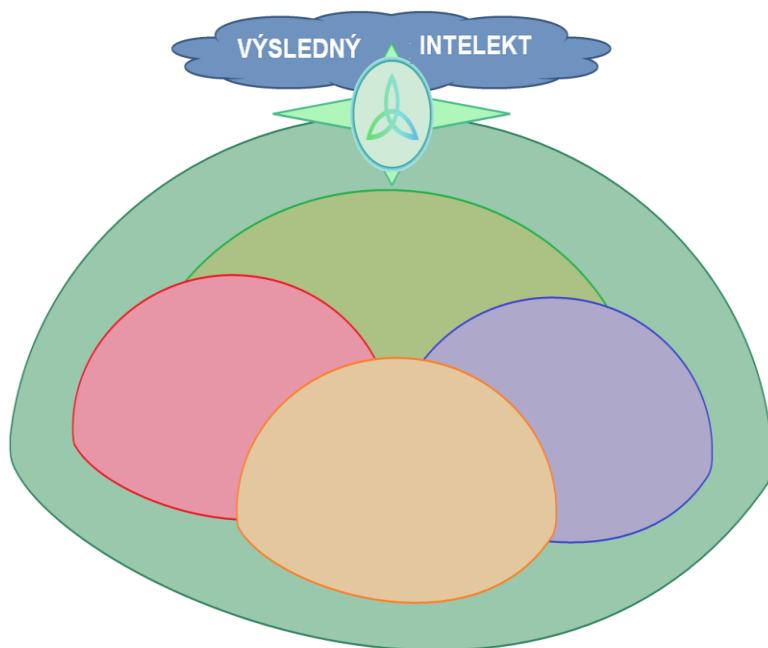
Obr. 207

V porovnaní s metódou likvidácie regiónov z dôvodu ich integrácie, rodi (výtvara, stroji) prednostné skladanie hierarchiu štruktúr s minimálnym objemom defektov v jej (systéme štruktúr) celkovom množstve vektorov cieľov. **Metódu** (techniku..gr.techné-logos) **prednostného skladania sprevádza tendencia formovania súborného intelektu** (st.slov. "zboru"). V procese prednostného skladania sa vytvára mnohoregionálny blok²³³, disponujúci enormnou rezervou udržateľnosti z pohľadu hĺbky zhody (identity) celkového množstva objektívnych a potenciálnych cieľových vektorov v porovnaní s konglomerátom riadeným medziregionálnym centrom (interregionálnym centrom IRC).

²³³

Ide o pôvodnú interpretáciu výrazu **Blok** v zmysle ochrany, základov pravdy a nie obmedzenia myslenia, ako je dnes tento Logos (kód) negativisticky zneužívaný. Inak: miesto B.pyramídy, prastará **symbolika pre pevnosť A.MOZAIKY rovnocenných**:

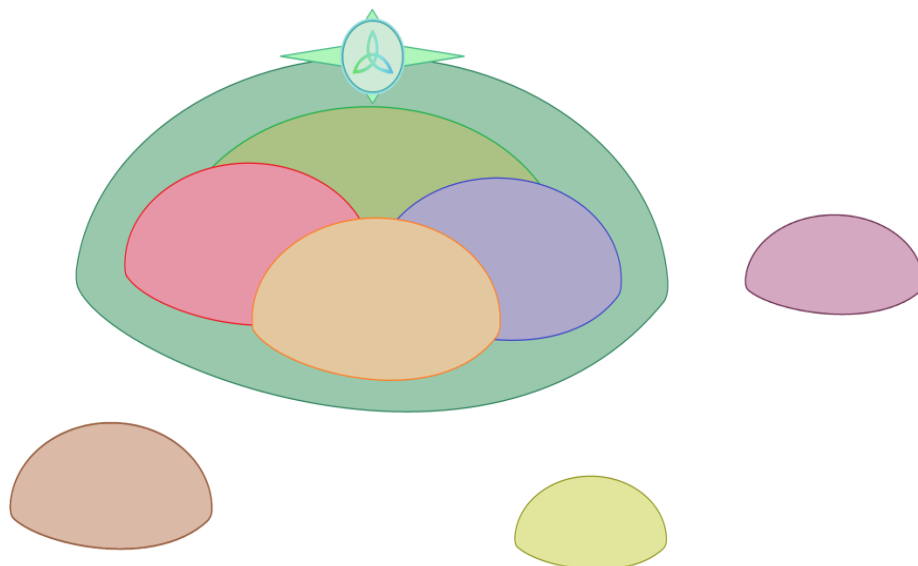
1.kremeňa, 2.živca a 3.sľudy = gRanitu..kameňa uhoľného, stavieb „elít“ staroveku, červenej („svätej“) žuly Asuánskej..bloku. Monolit pevnej mozaiky..Uni-Vers..Um..spôsob myslenia = rozlíšenia, hodnotenia = chápania..a tvorenia, sTrojenia.



Obr. 208

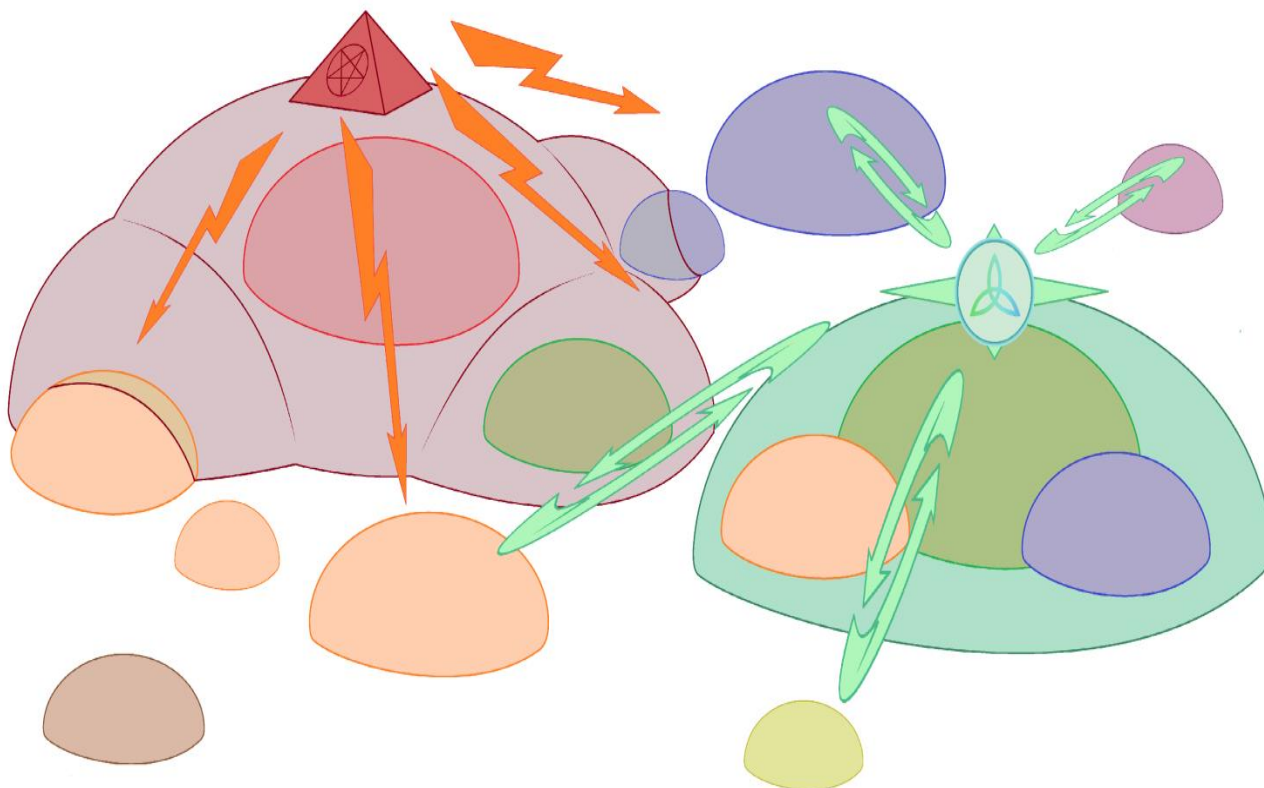
Okrem mnohoregionálnych blokov sa môžu v supersystéme objaviť regióny, vyvíjajúce sa v informačnej izolácii od okolitého supersystému. Izolovaný samostatný rozvoj v takýchto podmienkach zbližuje izolovaný región a blok. Spolu a aj jednotlivo disponujú väčšou rezervou udržateľnosti riadenia vzhľadom na hĺbku zhody cieľových vektorov²³⁴.

²³⁴ Menšie, lokálne systémy (kultúry, či subkultúry) hrajú v istom zmysle úlohu koprocesov, sparringpartnerov, motivátorov, substi-tútorov a pod. objemnejším alternatívam metakonceptov "samo"riadenia kultúry. Preto veľká škoda každej, ktorá zanikne. Tak ako iných, trebárs aj bio-logických druhov. Šance na úspešnosť druhu (procesu), či jeho dominanciu logicky rastú s mierou jeho rozpoznania a osvojenia objektívne dominantnejších procesov. Tým zároveň obrátne proporcionálne klesá aj riziko ich eliminácie, vyhynutia, či v kulturológii aj tzv. asimilácie. Ide tiež, ako obyčajne (z predpokladanej dielne VM), o motivačné činidlo, katalizátor. Múdrejší, zodpovednejší, udržateľnejší socio-naturálny metakoncept si však opatruje v prenesenom zmysle "semenné (memo-genetické) banky". Oproti tomu egokoncepty (napr. tzv. IR-Centrá) nebývajú objektívne veľmi ďalekozraké. Max. pár tisíc rokov, čo sa môže niekomu javiť veľa, no nie je.. Z pohľadu lokálnej poly-tikos (samosprávy) ide na druhý pohľad aj v tomto prípade o jeden z kľúčových faktorov úspešnosti plánovaných projektov.. z pozície miery zohľadnenia vyššie uvedeného javu ide o ďalšie z kľúčových kritérií uskutočniteľnosti konkrétnych cieľov starostov a ostatných občianskych zástupcov napr. v rámci praktického riadenia samospráv menších územných celkov až po väčšie.. dominujúce kontinentálne polygóny každodennej geopolitiky.



Obr. 209

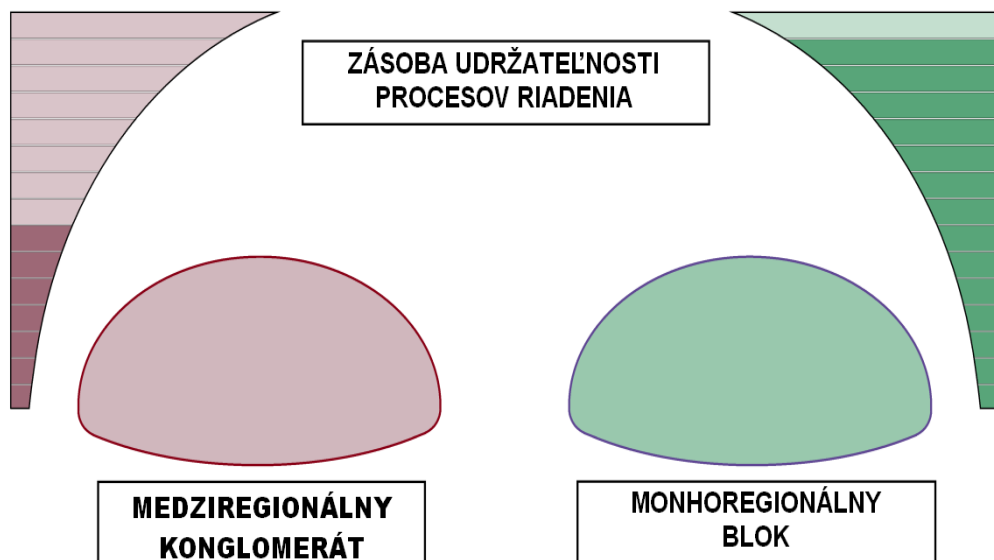
Koncentrácia riadenia môže v supersystéme na rôznych etapách osvojenia jeho potenciálu rozvoja prebiehať dvoma spôsobmi súčasne. Niektoré riadiace centrá v supersystéme majú objektívne tendenciu k prednostnému skladaniu a druhé k ničeniu riadenia konkurentov a pohlcovaniu úlomkov.



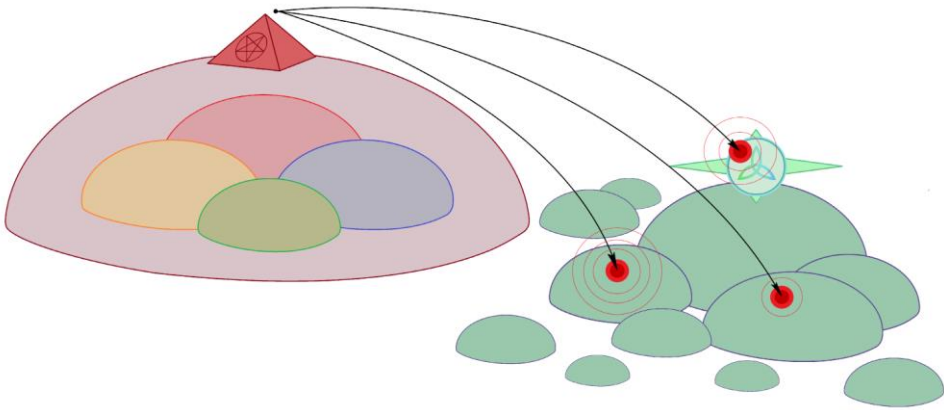
Obr. 210

Preto je na istej etape procesu koncentrácie riadenia supersystému(obsahujúceho regióny) pravdepodobné stretnutie interregionálneho konglomerátu a mnohoregionálneho bloku. Výsledok tohto stretnutia je definovaný celkovou silou zdrojov každej z konfliktných strán a subjektívnym faktorom, zviazaným hlavne s blokom.

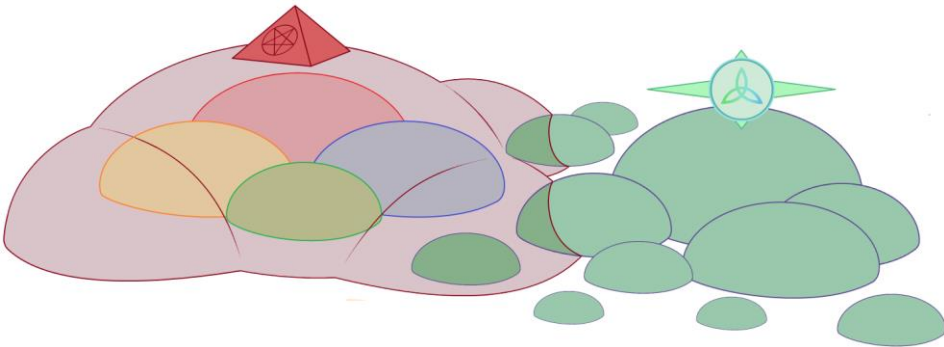
Blok má objektívne výhodu oproti konglomerátu z hľadiska rezervy udržateľnosti procesov v bloku, ktorá je podmienená väčšou hĺbkou zhody objektívnych a subjektívnych cieľových vektorov.



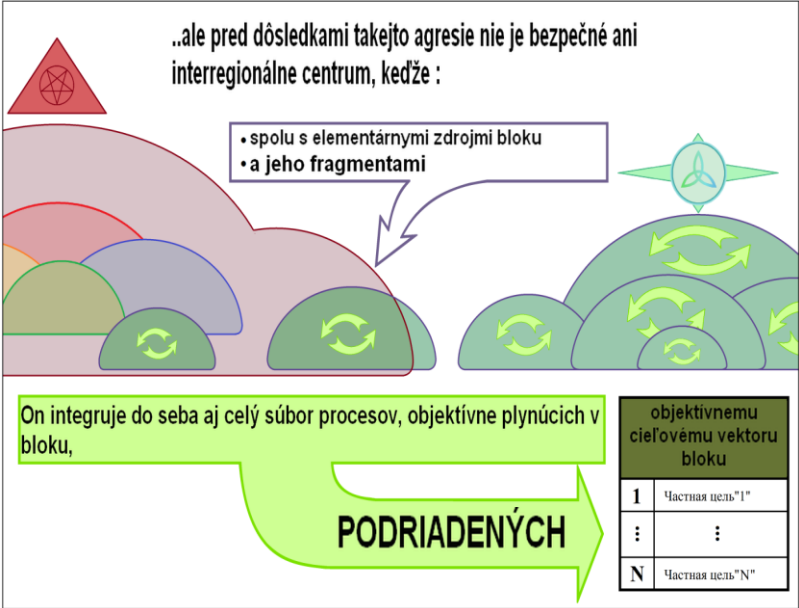
Obr. 211



Obr. 213



Obr. 214

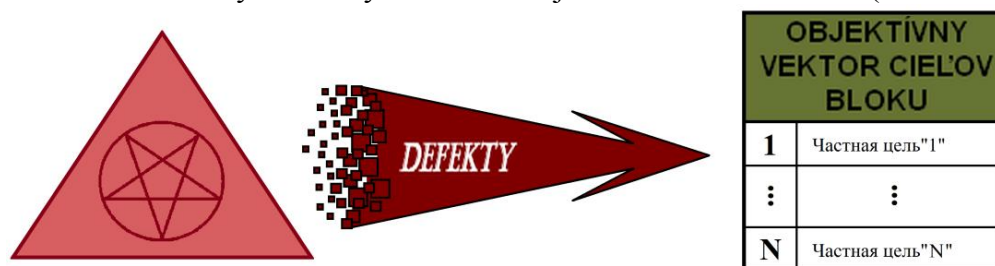


Obr. 215

..ale pred dôsledkami takejto agresie nie je bezpečné ani interregionálne centrum, keďže spolu s elementárnymi zdrojmi bloku a jeho fragmentami integruje do seba aj celý súbor procesov, objektívne plynúcich v bloku a podriadených objektívnemu cieľovému vektoru bloku. Keďže objektívne cieľové vektory disponujú krajne nízkou chybovosťou(defektnosťou), vyžaduje integrácia bloku do konglomerátu aplikáciu defektov do objektívnych cieľových vektorov bloku v dostatočne krátkom časovom období.

Preto je z pozície konglomerátu nevyhnutné:

1. Zastaviť činnosť vnútroblokových faktorov odstraňovania porúch v cieľových vektoroch
2. Rozpoznať cieľové vektory vládnuce v bloku, keďže injektáž(aplikácia) defektov(porúch) je nevyhnutné vykonať v čo najkratšom čase a zámerne(cielene s chirurgickou presnosťou)



Obr. 216

3.

Preto je z pozície konglomerátu nevyhnutné:

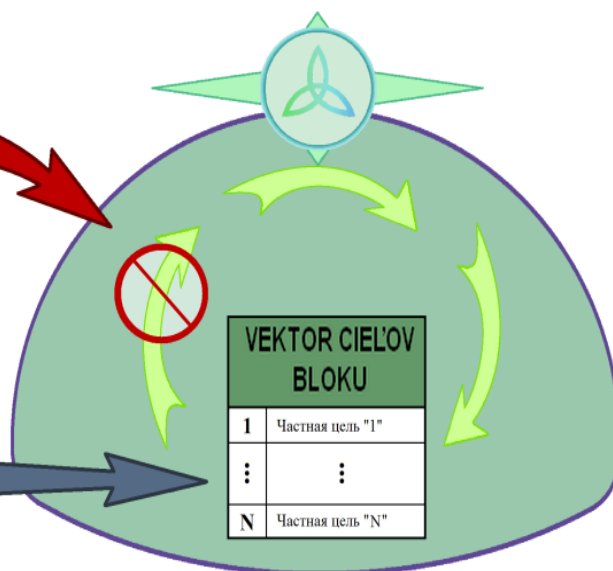
1. Zastaviť

činnosť vnútroblokových faktorov odstraňovania porúch v cieľových vektoroch

2. Rozpoznať

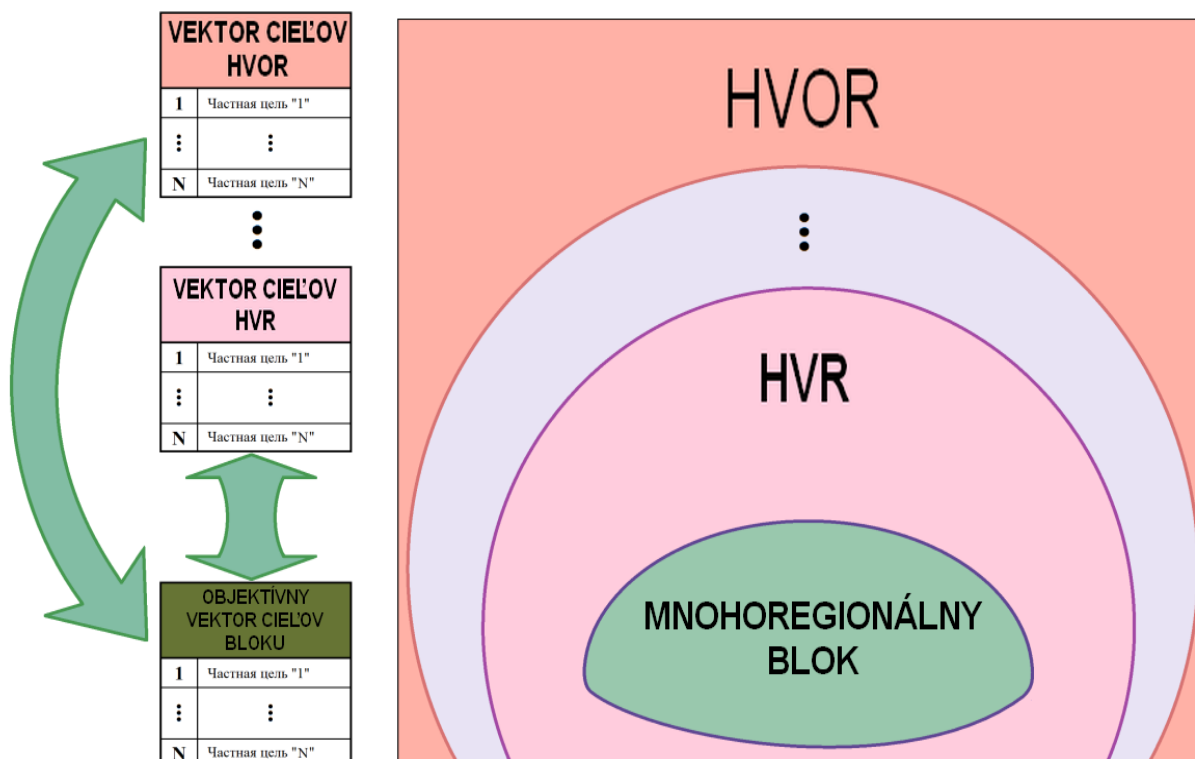
cieľové vektory vládnuce v bloku,

— keďže injektáž(aplikácia) defektov(porúch) je nevyhnutné vykonať v čo najkratšom čase a zámerne(cielene s chirurgickou presnosťou)



Obr. 217

Avšak chápanie objektívneho vektora cieľov bloku v jeho vzťahu s vektorom cieľov hierarchicky vyššieho objemnejšieho riadenia(až do Hierarchicky najvyššieho) je subjektívna záležitosť. Je neľahká aj pre samotné centrum riadenia bloku a nieto ešte pre centrum riadenia konglomerátu.



Obr. 218

Pri chápaní sú teda možné chyby. Najťažšou z nich sa javí byť chápanie bloku ako konglomerátu sebe podobnému. Inými slovami: najťažšie zo všetkého je vyhodnotiť vektor chýb riadenia vo vzťahu k hierarchicky Najvyššiemu. T.j. potenciálový vektor cieľov²³⁵. Neidentifikovanosť(nerozpoznanie) chybového vektora riadenia pohlcovaného systému je osnovou nepredpovedateľnosti dôsledkov absorpcie(pohltenia). Odborne: Pravdepodobnostná predurčenosť katastrofického riešenia(havarijného riadenia) neurčitostí vo vlastnom riadení konglomerátu.

Druhá strana identifikácie cieľových vektorov je zviazaná časovou tiesňou(tlakom), v ktorom sa nachádza interregionálne centrum pri procese integrácie dostatočne rozsiahleho bloku do konglomerátu. Vec je v tom, že pokiaľ je blok riadený svojim vlastným riadiacim centrom, je možné pomerne presne rozpoznať objektívny celoblokový cieľový vektor a subjektívny vektor cieľov bloku. Najťažšie zo všetkého je vyhodnocovanie potenciálového vektora cieľov bloku, obsahujúci reálne možnosti, zo subjektívnych dôvodov nevyužívané jeho vlastným riadiacim centrom.

²³⁵ Ideálny potenciál vývoja objektu(procesu včítane sub-, prípadne aj ko-procesov). V skratke ide o **optimálny vývoj** z množiny všetkých možných. „Jackpot“

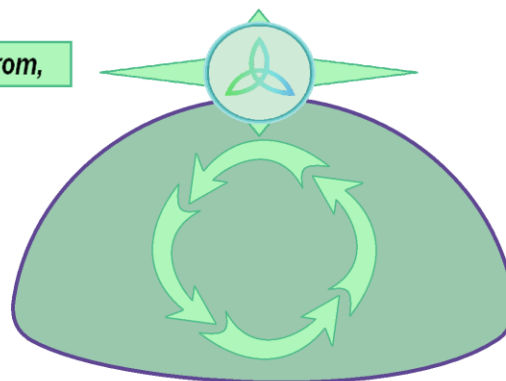
Vec je v tom, že

pokiaľ je blok riadený svojim vlastným riadiacim centrom,
je možné pomerne presne rozpoznať

OBJEKTÍVNY PRE BLOK SPOLOČNÝ VEKTOR CIEĽOV	
1	Частная цель "1"
⋮	⋮
N	Частная цель "N"

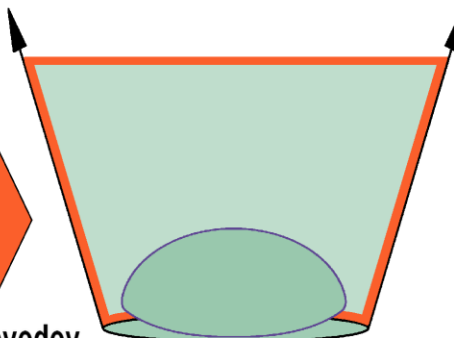
И

SUBJEKTÍVNY VEKTOR CIEĽOV BLOKU	
1	Частная цель "1"
⋮	⋮
N	Частная цель "N"



ALE! Najťažšie je ohodnotiť

POTENCIÁLNY VEKTOR CIEĽOV BLOKU	
1	Частная цель "1"
⋮	⋮
N	Частная цель "N"



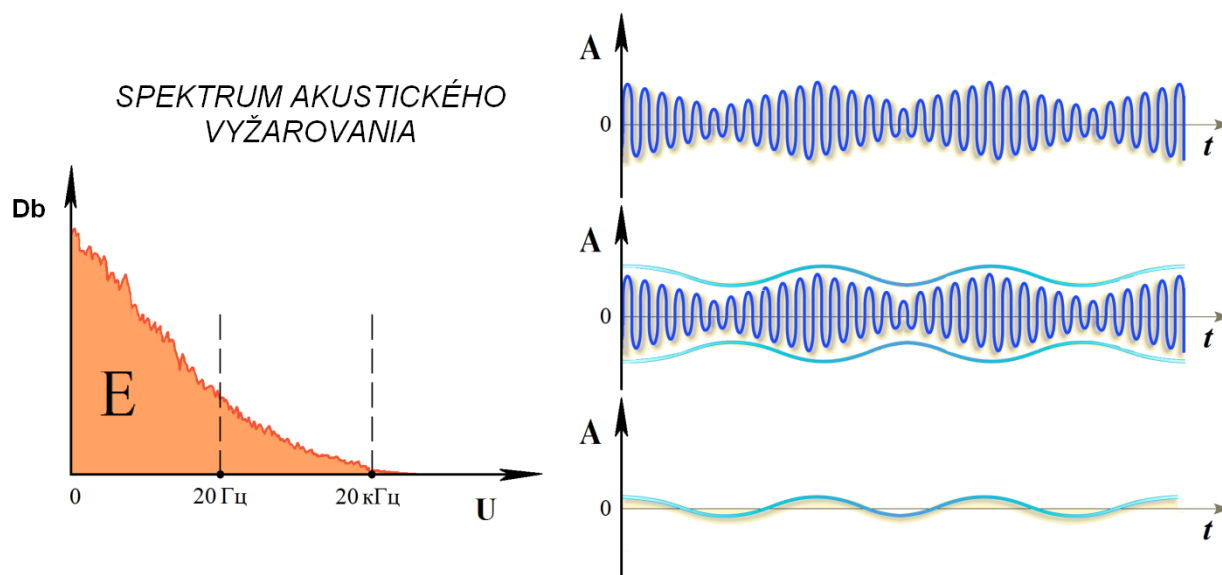
obsahujúci reálne možnosti, zo subjektívnych dôvodov
nevyužívané jeho vlastným riadiacim centrom.

Obr. 219

Ciele vo vektoroch sú vždy zviazané s objektívnymi procesmi vo veľkom frekvenčnom rozptyle(diapazóne). Nízko-frekvenčné kmitavé procesy sú v prírode väčšinou energeticky intenzívnejšie, ako vysoko-frekvenčné²³⁶ ..v rámci procesov rovnakého druhu. Nízko-frekvenčné časom(s vývojom procesov) zákonite vždy pohlcujú energiu a algorytmiku vysoko-frekvenčných.

²³⁶

Presne opačne, ako sa chybné stereotypne nazdáva väčšina populácie. Vníma totiž väčšinou len ich chápaniu frekvenčne blízke procesy..minúty, dni, roky,..no už menej stáročné, či mnohotisícročné cykly špirály vývoja supersystémov, v ktorých žijú a ktoré (pod)vedome spoluvytvárajú. Včítane Uni-versa. Rotácia zeme okolo svojej osy je rýchlejšia a podriadená rotácii planéty okolo slnka. Uvedený proces je zasa podriadený rotácii Slnka okolo stredu galaxie, atď.. Celková energia procesu je plocha(in-te-grál) pod krivkou jeho frekvenčnej charakteristiky. Napr. zvukové impulzy o veľkých vlnových dĺžkach (s nízkou frekvenciou = $f = 1/T = v/\lambda$) sú schopné prejsť niekoľko krát okolo zeme.



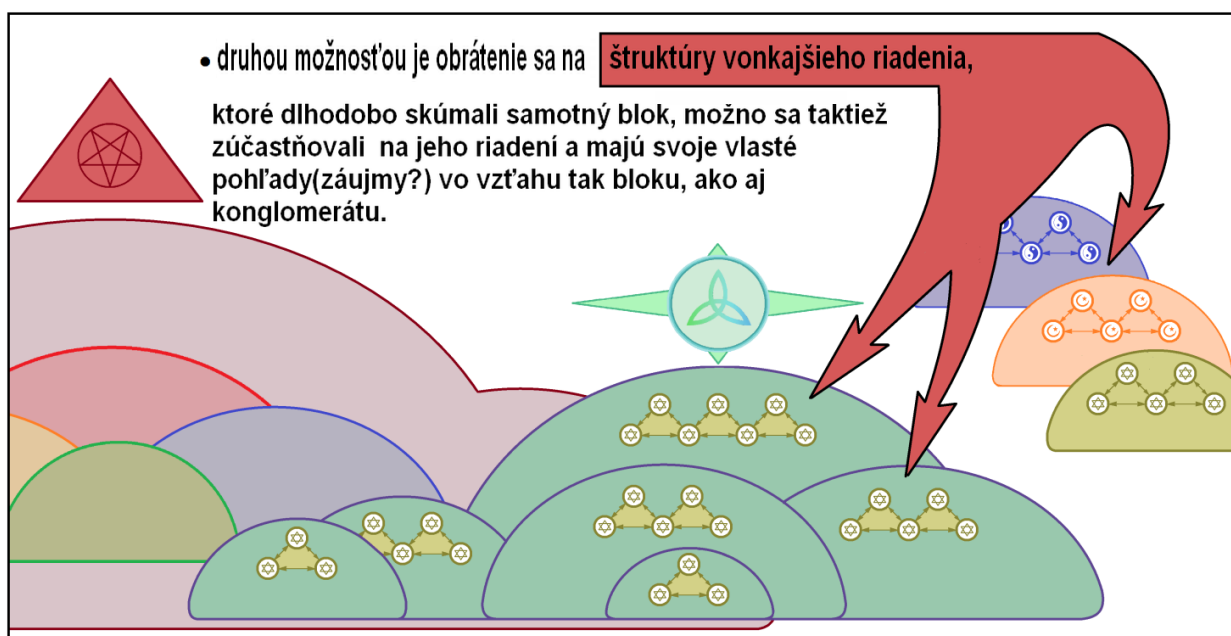
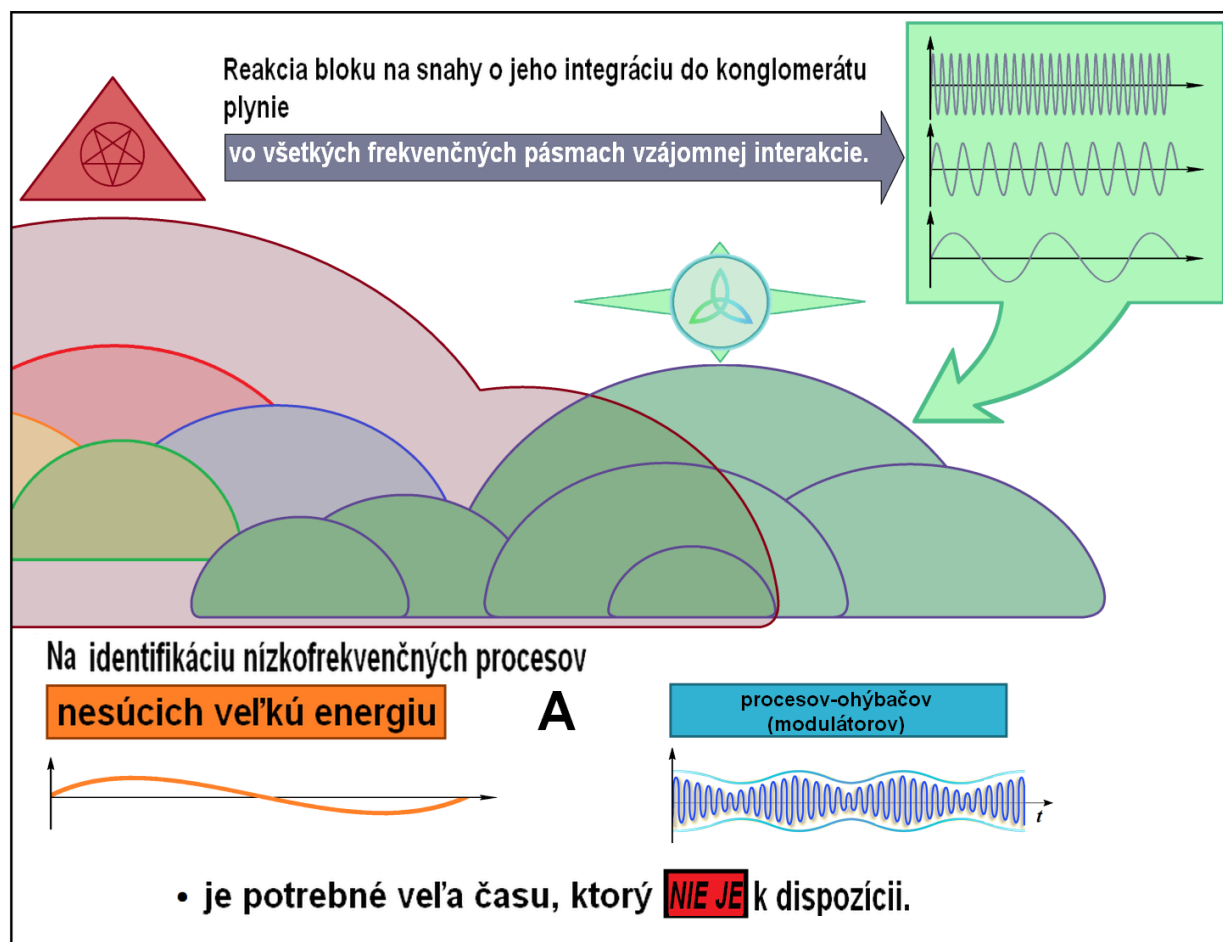
Obr. 220

Okrem toho môže byť s vysokofrekvenčným procesom informačno-algorytmicky zviazaný nízkofrekvenčný proces, „obrusujúci“ plynulou krivkou maximá a minimá vysokofrekvenčného. Napr.: amplitúdová modulácia rozhlasového vysielania²³⁷.

Reakcia bloku na snahy o jeho integráciu do konglomerátu plyní vo všetkých frekvenčných pásmach vzájomnej interakcie. Na

- A. identifikáciu nízkofrekvenčných procesov(nesúcich veľkú energiu) a procesov-ohýbačov(modulátorov) je potrebné veľa času, ktorý však pri v danej situácii objektívne prítomnom tlaku nie je k dispozícii.
- B. druhou možnosťou je obrátenie sa na štruktúry vonkajšieho riadenia, ktoré dlhodobo skúmali samotný blok, možno sa taktiež zúčastňovali na jeho riadení a majú svoje vlastné pohľady(záujmy?) vo vzťahu tak bloku, ako aj konglomerátu.

²³⁷ Čiastočne sú uvedené javy opísané v učebniciach fyziky II.stupňa ZŠ, podrobnejšie v Gymnáziách a niektorých odborných SŠ. Podstata veci je v tom, že „materiálny“ kmitavý proces príslušnej frekvencie(rýchlosti zmeny) je vybraný ako prostriedok pre-dávania(sprostredkovania) in-formácii. Od ruky hrnčiara, maliara, huslistu..hlasu speváka, slova polytika..až po zdrojový kód programátora, či jeho prsty mlátiace do klávesnice, skladajúce sa s miliárd kmitajúcich subatomárnych častíc, atómov, molekúl, buniek..Tak aj frekvencia búchania a zloženie kamenárovho dláta, včítane kameňa s periódou rozpadu niekoľko stoviek miliónov rokov...Amplitúda kmitaní procesu-prostriedku(interface) je riadene menená(upravovaná). Nazývame to amplitúdovou moduláciou(existuje aj frekvenčná a iné..). Ak z dôvodu zápisu procesu amplitúdové hodnoty zjednotíme plynulou ohýbajúcou krivkou(princípom superpozície=skladania vlnení), tak dôsledkom bude prejavenie sa tohto homogenizačného(ohýbajúceho, „orezávajúceho“..modulačného) procesu vo funkcii kmitania, patriaceho k rozptylu s nižšou frekvenciou ako samotný nosný proces. Ide o jeden zo spôsobov pre-dávania(distribúcie) zvuku v diapazóne(pásme) frekvencie rádiových vln. **Nosný proces vysielania rádiových vln, patriaci vzťahovo k vysokofrekvenčnému pásmu(vo vzťahu k pásmu zvukových vln), je modulovaný frekvenciou samotného prenášaného zvuku**(transformovaného prevodníkom príslušného mikrofónu do elektromagnetickej formy).



Obr. 221

Pritom je konanie o to zložitejšie, na koľko sa aktivizujú, zviazané s potenciálovým cieľovým vektorom bloku, ktorých intenzita bola zanedbateľná do začiatku integrácie bloku do konglomerátu. (osobitne

POTENCIÁLNY VEKTOR CIEĽOV

7	Čiastkový cieľ "7"
---	--------------------

POTENCIÁLNY VEKTOR CIEĽOV

7	Čiastkový cieľ "7"
8	Čiastkový cieľ "8"

.....

• • • • • • • • • • • • • • •	
N	Číastkový cieľ "N"

O týchto procesoch má najlepšiu predstavu nie len vonkajšie, **ale aj hierarchicky Najvyššie**(vo vzťahu k supersystému) riadenie, ktorému sa interregionálne centrum zatiaľ protivilo.

Avšak hĺbka zhody



je dôsledkom zostrojenia bloku metódou prednostného skladania

pravdepodobne hlbšia, než u **INTERREGIONÁLNEHO CENTRA**

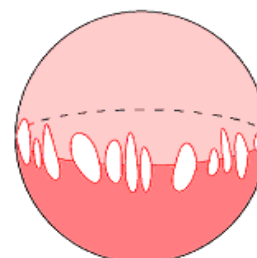


Na rozdiel od bloku totiž predpokladá stavba konglomerátu aj

antagonizáciu

fundamentálnej a adaptačnej časť informačnej výstroje(zabezpečenia).

Preto je podpora bloku Zhora pravdepodobnejšia, ako podpora konglomerátu.

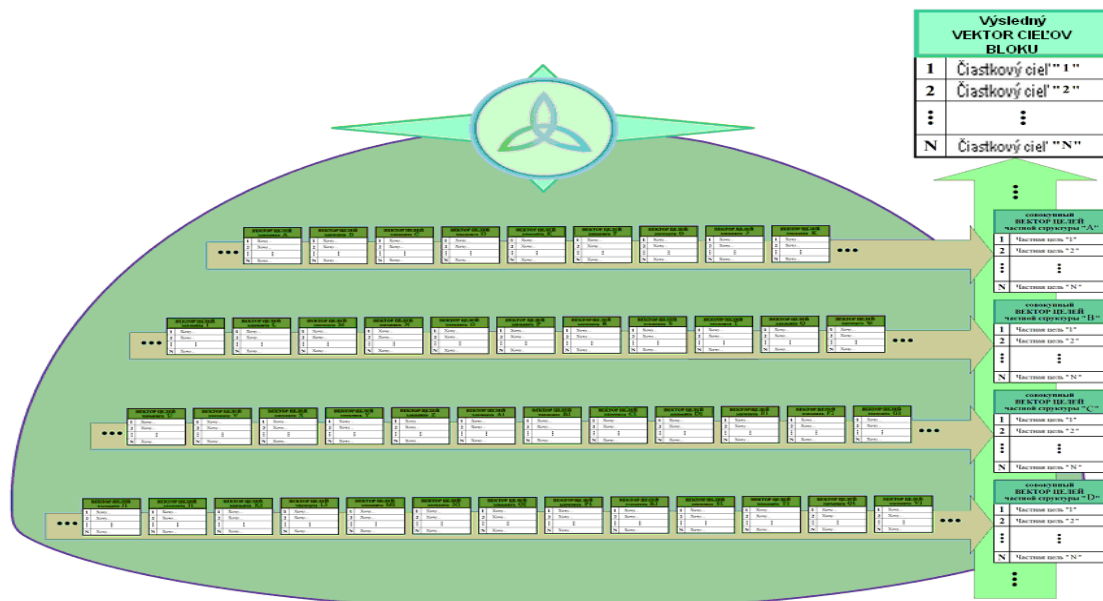


Obr. 223

Avšak hĺbka zhody cieľového vektora hierarchicky vyššieho riadenia a objektívneho vektora cieľov bloku je dôsledkom zostrojenia bloku metódou prednostného skladania pravdepodobne hlbšia, ako u interregionálneho centra. Na rozdiel od bloku totiž predpokladá stavba konglomerátu aj **antagonizáciu fundamentálnej a adaptačnej** časti informačnej výstroje(zabezpečenia). Preto je podpora bloku Zhora pravdepodobnejšia, ako podpora konglomerátu.

Interregionálne centrum NEgarantuje (po pravdepodobnej obnove riadenia v bloku podľa plnej funkcie) zvýšenie kvality riadenia a rezervy udržateľnosti oproti predchádzajúcemu stavu. T.j.interregionálne centrum negarantuje :

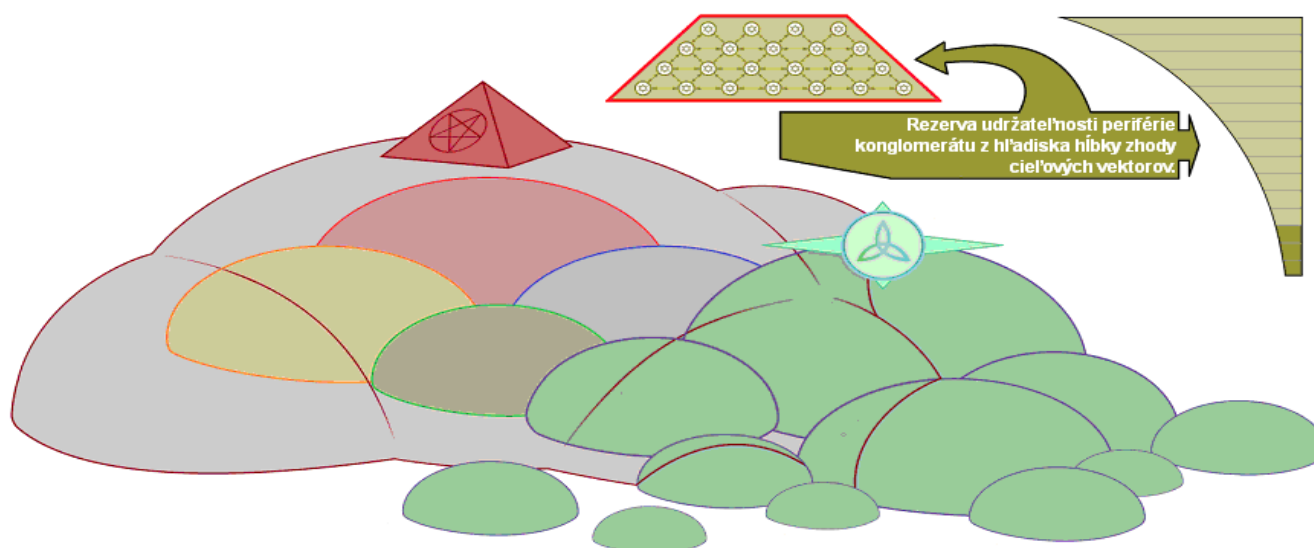
- 1.) rozsah cieľového vektora bloku,
- 2.) jeho mnohonásobnú duplikáciu(bezpečnostnú redundanciu)
- 3.) bez inverzii a antagonizmov pri rovnakých cieľoch v rôznych čiastkových cieľových vektoroch a rôznych fragmentoch bloku, skladajúcich sa v priebehu celého času existencie bloku, porovnateľného s periódou vzniku autonómnych regiónov a interregionálneho centra v supersystéme;



Obr. 224

- 4.) subjektivizmus vnímania cieľového vektora zo strany interregionálneho centra;
- 5.) činnosť faktorov obnovy autonómneho centra riadenia blokom podľa plnej funkcie(alebo niekoľkých centier, uskutočňujúcich v ňom paralelné riadenie a dosahujúcich zhodu v riadení, vychádzajúceho z každého z nich);
- 6.) pravdepodobnostnú predurčenosť vyriešenia nekompromisného konfliktu interregionálneho centra s hierarchicky vyšším (objemnejším) riadením.

Z uvedených dôvodov môže nasledovať efektívne vkladanie konglomerátu do mozaiky bloku vďaka nízkej rezerve udržateľnosti periférie konglomerátu z hľadiska hĺbky zhody cieľových vektorov. Obnova riadenia bloku je totiž reálne sprevádzaná rozpoznávaním(identifikáciou) príčin straty riadenia v ňom. T.j. agresia interregionálneho centra prestáva byť pre blok tajomstvom.

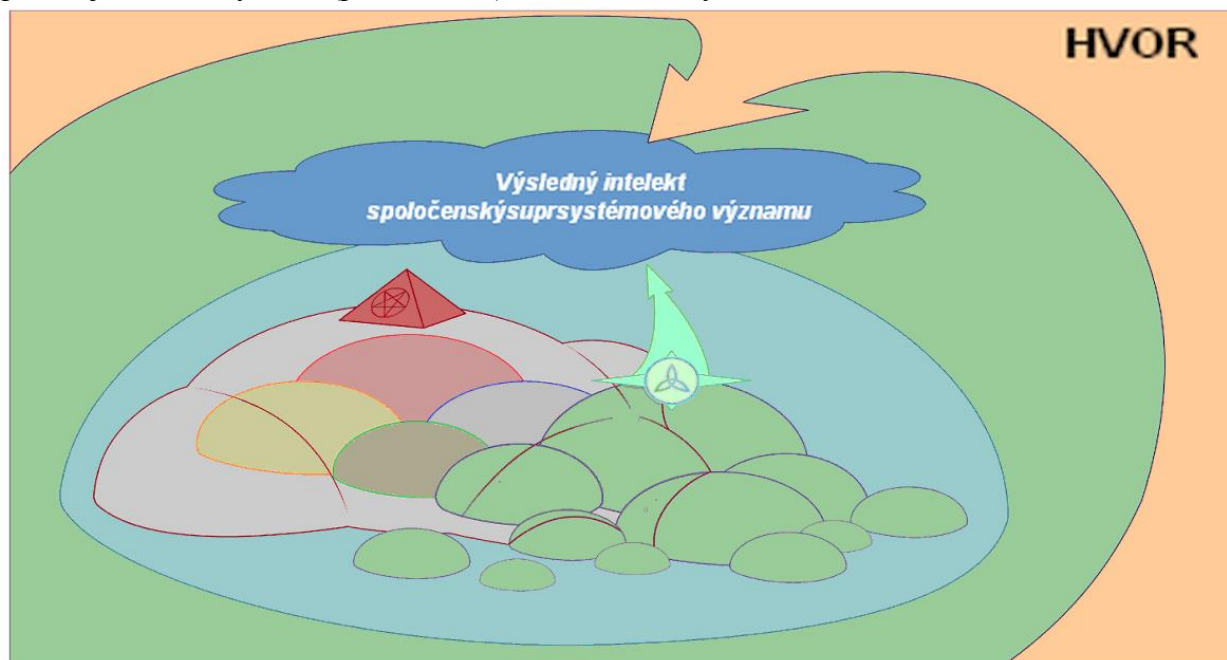


Obr. 225

Je to o to viac pravda, ak je agresiou konglomerátu súborný intelekt(z-, s-bor) bloku už prebudený²³⁸ a jeho činnosť sa reálne prejavuje či už ako krátke záblesky, alebo ako neprerušovaný(kontinuálny) udržateľný proces.

Pokiaľ už je za situácie počiatku pohlcovania bloku konglomerátom v samotnom bloku udržateľne fungujúci súborný intelekt, stanúci sa novým hlasom..zvonom v hierarchicky vyššom riadení vo vzťahu k elementom supersystému, tak je konglomerát odsúdený, keďže:

1. s(ú)bornému intelektu bloku je garantovaná hierarchicky vyššia podpora;
2. ľubov-voľný zborový intelekt je sám o sebe mocnejší, ako záprah²³⁹ intelektu konglomerátu, pokúšajúceho sa vymeniť(podsunúť²⁴⁰) seba za súborný intelekt.



Obr. 226

Porovnanie produktivity a zásob(rezervy) zdrojov A.bloku a B.konglomerátu v tejto situácii nebude hrať rolu, keďže strata riadenia má v konglomeráte pravdepodobnostne predurčené charakter kolapsu(úplného prerušenia) riadenia. Od konglomerátu odštiepený región má objektívne (pod)vedome²⁴¹ potrebu realizácie

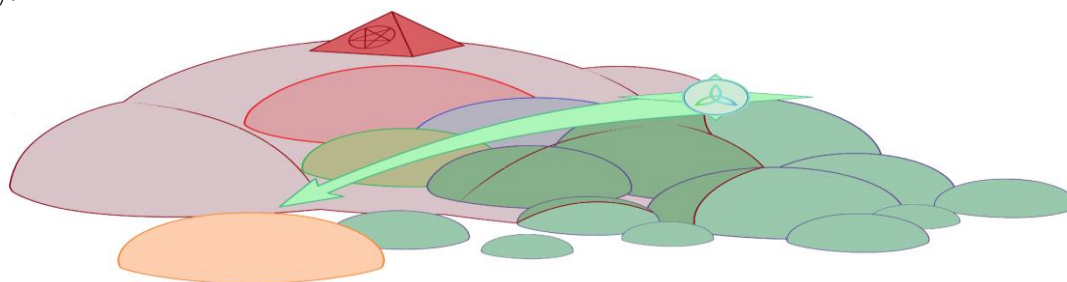
²³⁸ V rozprávkach: „Dráždenie tigra bosou nohou“, „Skočenie do jamy levovej“, „Vstup do dračieho doupě“, „Hádzanie kameňov do medvedieho brlohu“..atď..dravec nemusí mať v rozprávkach len negatívnu rolu. Interpretácia jeho role je vždy „Fall- bzw.Rollen-spezifisch“..t.j. jedinečná v danom konkrétnom kontexte, situácii a tak aj v rámci uceleného príbehu. Tak ako sa vraví: „Zopakovaná pravda lžou sa stáva“(rovnaké hodnotenie v inej situácii..konštelácii rovnakých faktov)..keďže všetko sa mení a „Dva krát do tej istej rieky nevstúpiš“. Na chrono-logickej úrovni vnímania sveta jednotlivých úrovní myslenia a „času“ sú napr. rovnaké dejinné fakty inak vnímané v rámci biblie..h(é)-is-tóry, véd, koránu, budhizmu, či konfucianstva, atď..

²³⁹ Koní = symbol tlupo-elitárneho davu konajúceho bezmyšlienkovito podľa stereotypu(emoci) samo(?)riadenej „tradície“ a hodnotiaceho podľa vodcu-ov. T.j. buď „sväté knihy“, alebo autority..resp. oboje.. „Obojok, kravatu na krk dobytku, no hlavne bez funkčného mozgu zbytku“

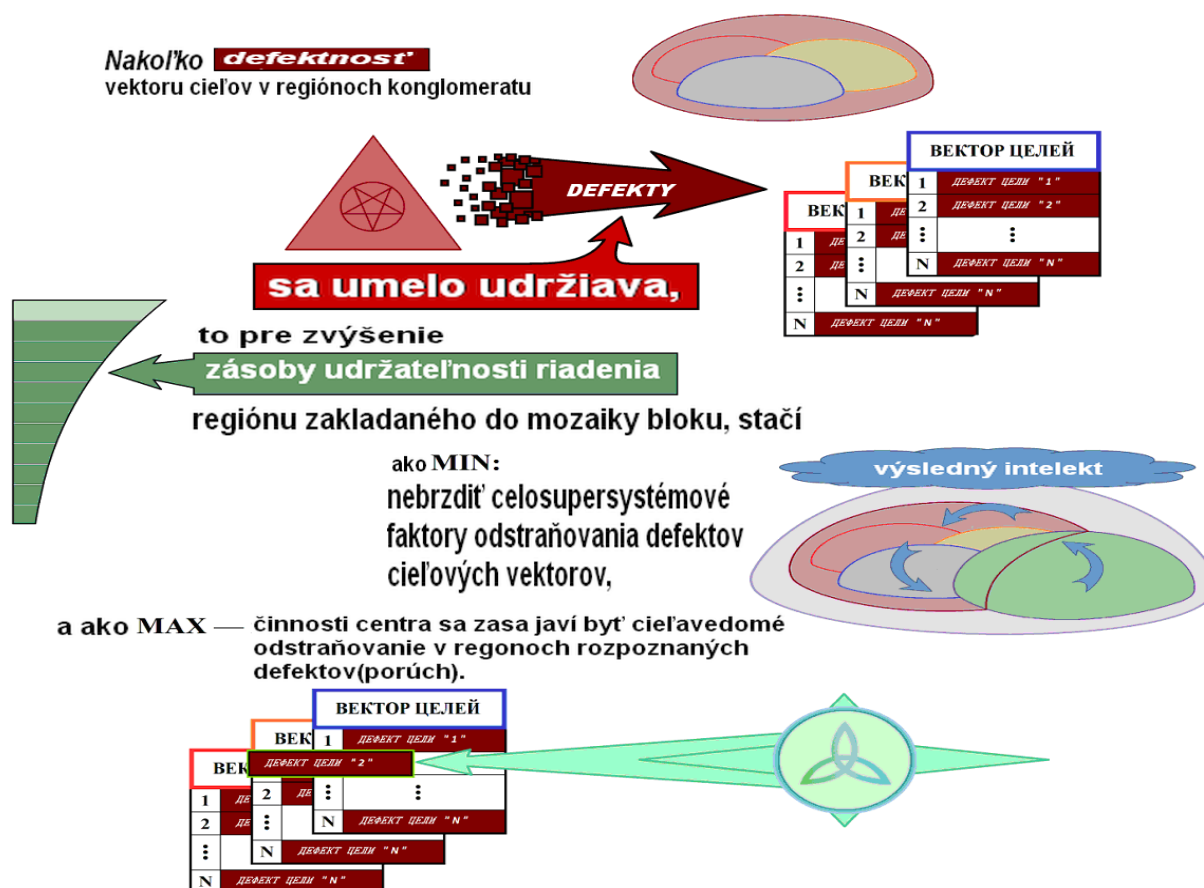
²⁴⁰ Ako symbolickú črievičku v u nás tak známej scéne z filmu „Tři Voříšky pro Popelku“.

²⁴¹ Ide o súčasť tak in-divi-duálneho(ako aj jeho nevyhnutnej nadstavby=kolektívneho) „BIOS“u z dielne Vis Maior(HNR). Nie nadarmo sa hovorí: „Človek je tvor spoločenský“. V tomto zmysle nikto nemôže byť nezávislý. Presne ako hovorí pieseň z Česko-Slovenskej fimovej mienkotvornej klasiky „Císařův pekař a pekařův císař“: „Ten umí to a ten zas tohle, a všichni dohromady udělají“

plnej funkcie riadenia celosupersystémového významu, k uskutočňovaniu ktorej je on sám v momente od-klonu nespôsobilý.



Obr. 227

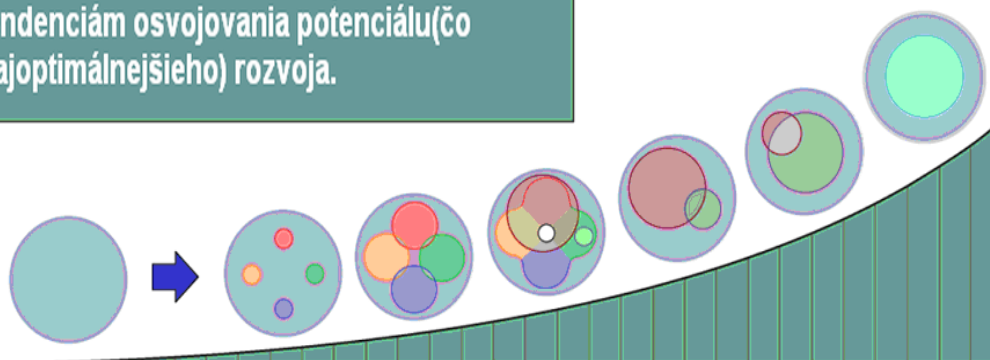


Obr. 228

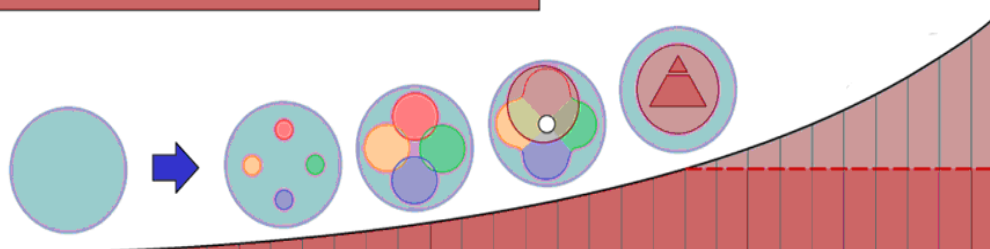
Uvedenú potrebu mu môže saturovať(napĺňať) BLOK. V regiónoch konglomerátu je systematicky dlhodobou umelo udržiavaná poruchovosť(defekty) cieľových vektorov. Na zvyšovanie rezervy(buffer zone) udržateľnosti riadenia regiónu zakladaného do mozaiky bloku, stačí teda centru bloku minimálne aspoň nebrzdiť celosupersystémové faktory odstraňovania defektov cieľových vektorov. Ako maximum činnosti centra sa zasa javí byť cieľavedomé odstraňovanie v regiónoch rozpoznaných defektov(porúch).

Činnosť bloku vo vzťahu k regiónom konglomerátu sa javí byť rovnakou ako činnosť, ktorú bude nútený vykonávať aj samotné interregionálne centrum riadenia(konglomerátu) z dôvodu svojej záchrany(bezpečnosti) v konflikte s hierarchicky vyšším(objemnejším riadením), predpokladajúcim osvojenie potenciálu rozvoja supersystému. Preto blok pri svojom uskutočňovaní činnosti Prednostného Skladania neprotirečí tendenciám osvojovania potenciálu(čo najoptimálnejšieho) rozvoja. Konanie IRC v minulosti tak, ako v perspektíve protirečí tejto tendencii. Uvedené pozorovanie sa prejavuje prednostným vkladáním vysokofrekvenčných procesov do nízkofrekvenčných²⁴².

Preto blok pri svojom uskutočňovaní činnosti Prednostného Skladania neprotirečí tendenciám osvojovania potenciálu(čo najoptimálnejšieho) rozvoja.



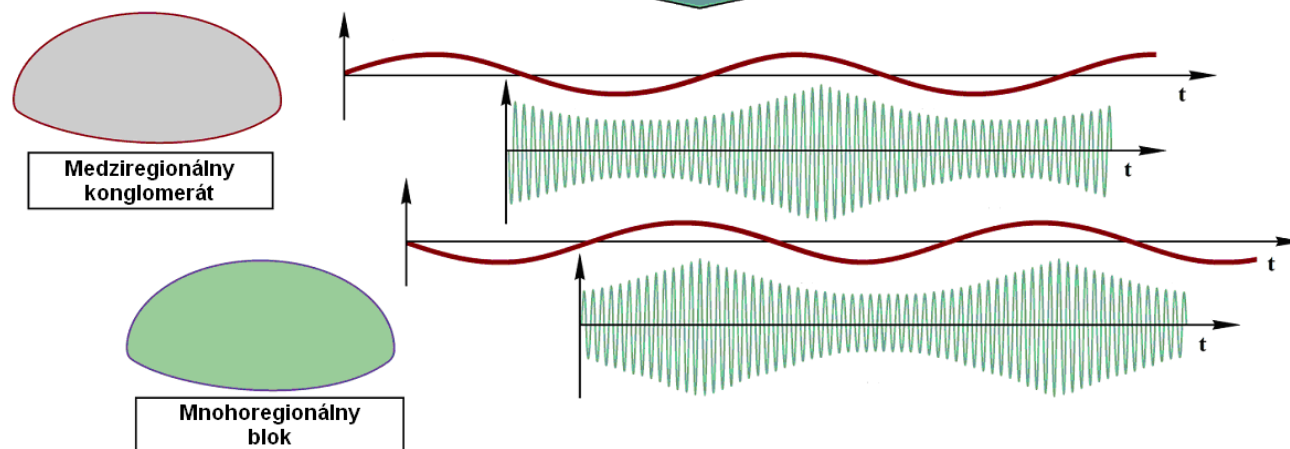
Konanie InterRegionálneho Centra v minulosti tak, ako v perspektíve protirečí tejto tendencii



Obr. 229

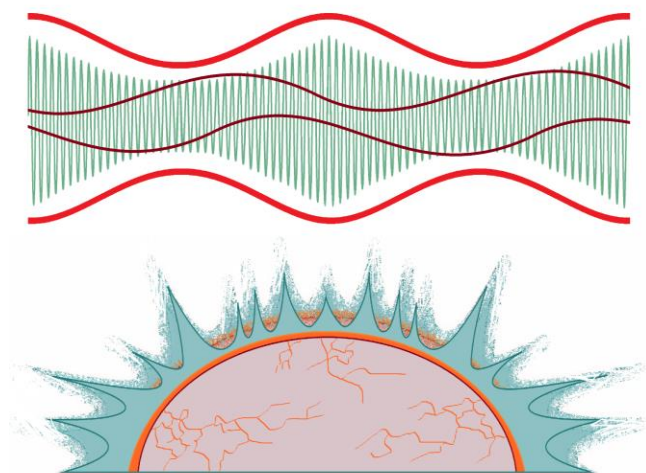
²⁴² Pri porovnaní Bloku a Konglomerátu ide v praktickej realite často o mix oboch prístupov(konceptuálnu neurčitnosť..neurčenosť), kde jeden, alebo druhý model spoločnosti dlhodobo, prípadne dočasne(i sporadicky) dominuje. Tak, ako Egokoncept s „Rajom“, či prejavy „psycho“typu 1.Človek u osôb správajúcich sa inak v alkoholicko-drogovom..príp. mocenskom a inom ošiali(p-osadnutosti) ako 4.zvery, 3.„zombi“(konzumenti ideí..príp.iného hmatateľnejšieho to-varu)..alebo 2.inteligentnejší(chápavejší) opíjajúci sa umom money-pulácie de-ámon-neé.

Uvedené pozorovanie sa prejavuje prednostným vkladáním vysokofrekvenčných procesov do nízkofrekvenčných



Obr. 230

Ak tento princíp nie je dodržiavaný, tak vysokofrekvenčné nevložené procesy zrodia ich modulujúce (prenosné, „objemnejšie“) neriadené nízkofrekvenčné procesy, čo ústi do neorganizovanej erupcie (spontánneho výronu) energie²⁴³ so sprievodným zničením štruktúr supersystému, jeho elementárnej bázy a strate in-formácii.



Obr. 231

243

Prechodná udržateľná forma existencie („hmoty“ viditeľnej a neviditeľnej včítane polí) **z jedného agregátneho stavu do druhého** (ľad-voda-para-voda-ľad pri tepelnej forme energie). V prípade davu: energia=emócie, ktorých riadením sa zaoberá praktické sociálne inžinierstvo, pri zneužití ktorého **je ovládanej osobe** (kolektívnej i in-divi-duálnej) **systematicky obmedzovaná schopnosť racionálneho** (vedomého) **rozlíšenia** (pomenovania a následnej metodologickej opravy) **chýb** (bug-ov) **v jej podvedomých emocných moduloch** (extrémne nahustených..algo-rytmickou lokálne prevládajúceho kulturologického operačného systému predpracovaných, -žutých..štruktúrovaných informáciách..laicky zásuvkách v mozgu..na „disku“ pod-vedomia). T.j. zámena obsahu pojmov 1.intuície s 2.emóciami u obete. Intuícia vyžaduje jednotu vnemovo-emočno-racionálneho s-troja (egpt. s33..S3a) psychiky.

Táto situácia vyzerá ako kolaps riadenia a vo svojej podstate sa javí byť variantou katastrofického riešenia neurčitostí, nero(A)z-hodnosti) dôsledkom chybovosti v riešení úloh o predpovedateľnosti správania sa (alebo vzdania sa riešenia takej úlohy).

Aby sme sa vyhli vyššie uvedenému stavu, mal by proces riadenia prebiehať v súlade s hierarchicky Najvyšším riadením. Je teda nevyhnutné identifikovať Ho²⁴⁴ v množstve informačných tokov **proste „vonkajšieho riadenia“** vo vzťahu supersystému a nie zavrňovať jeho upozornenia, ktorých komplexná cieľavedomosť môže byť nepochopená aj na úrovni informovanosti samotného supersystému.

* *

*

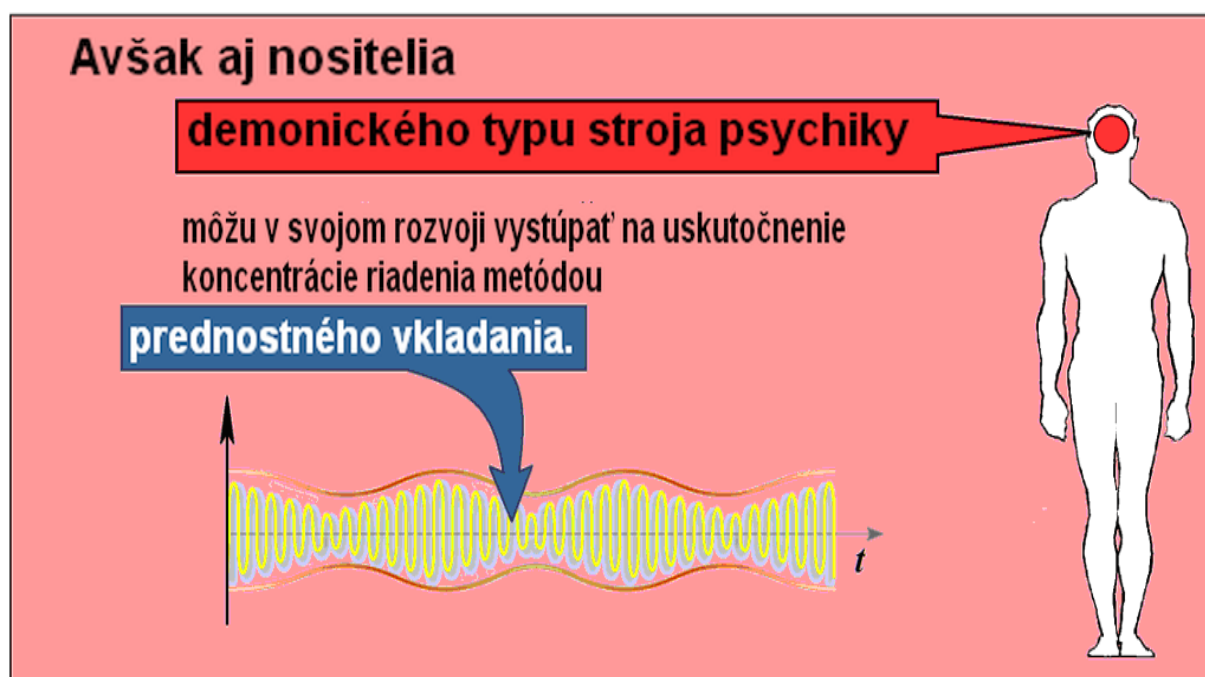
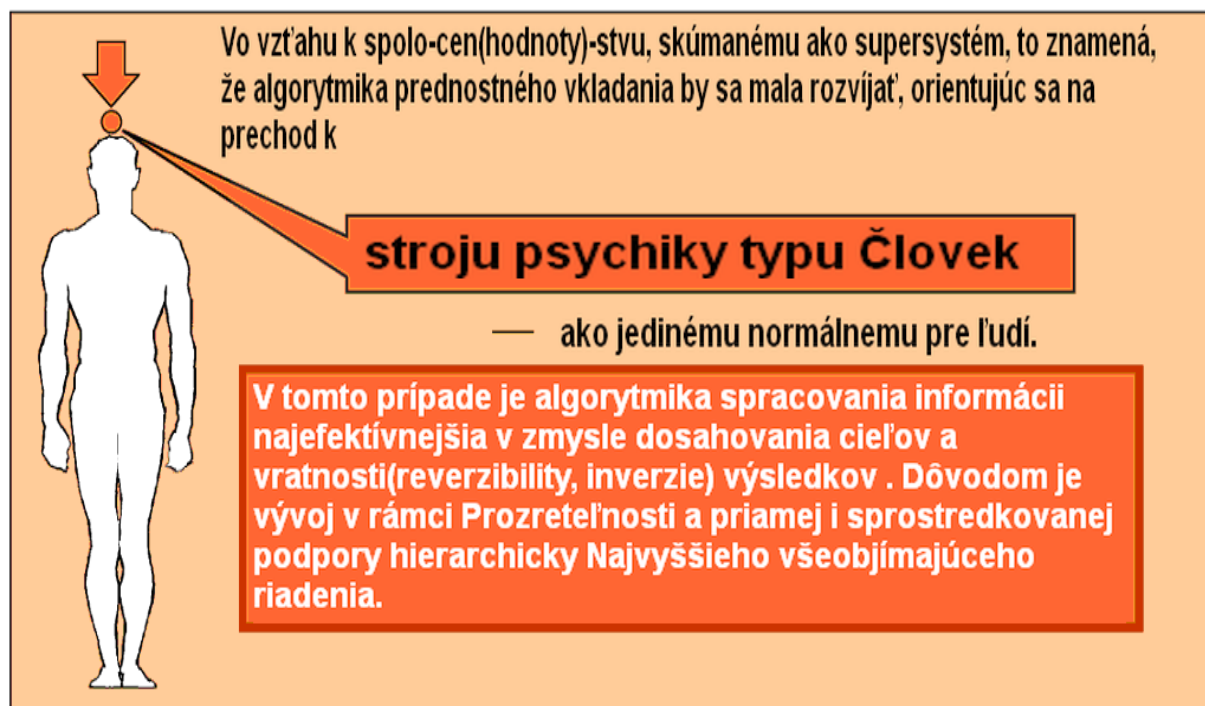
Vo vzťahu k spoločnosti, skúmanému ako supersystém, to znamená, že algorytmika prednostného vkladania by sa mala rozvíjať, orientujúc sa na prechod k stroju psychiky typu Človek, ako jedinému normálnemu pre ľudí. **V tomto prípade je algorytmika spracovania informácií²⁴⁵ najefektívnejšia v zmysle dosahovania cieľov a vratnosti(reverzibility, inverzie) výsledkov²⁴⁶. Dôvodom je vývoj v rámci Prozreteľnosti a priamej i sprostredkovanej²⁴⁷ podpory hierarchicky Najvyššieho všeobjímajúceho riadenia.**

²⁴⁴ Skutočná systematicko-metodická modlitba, „meditácia“, g-ra-motné pýtanie sa na príčinnno-dôsledkové vzťahy uni-vers – a(jazyka pre-javu, s-trojenja božieho), miesto paralyzujúceho prosenia. Teda...„Bože znásob moju múdrosť, no daj, aby som neprosil to, o čom páru nemám“..inak príde The efekt of a monkeys paw. Maximálne možné(dostatočné) **pochopenie dlhodobých cieľov**(a ich aktuálnych pravdepodobných etáp s mojou..našou rolou) **HNR**.

²⁴⁵ ústiaca do ich emócií=komplexných informačných modulov(kvánt)..ekvivalent bunky a celého orgánu“.. so vzájomnej previazanosti ktorých sa skladá konkrétny „psychický“ profil daného jedinca(kolektívu), so všetkými kladmi a chybami(neadekvátnosťami vzhľadom k zámerom Objektívnej „Nad“reality).

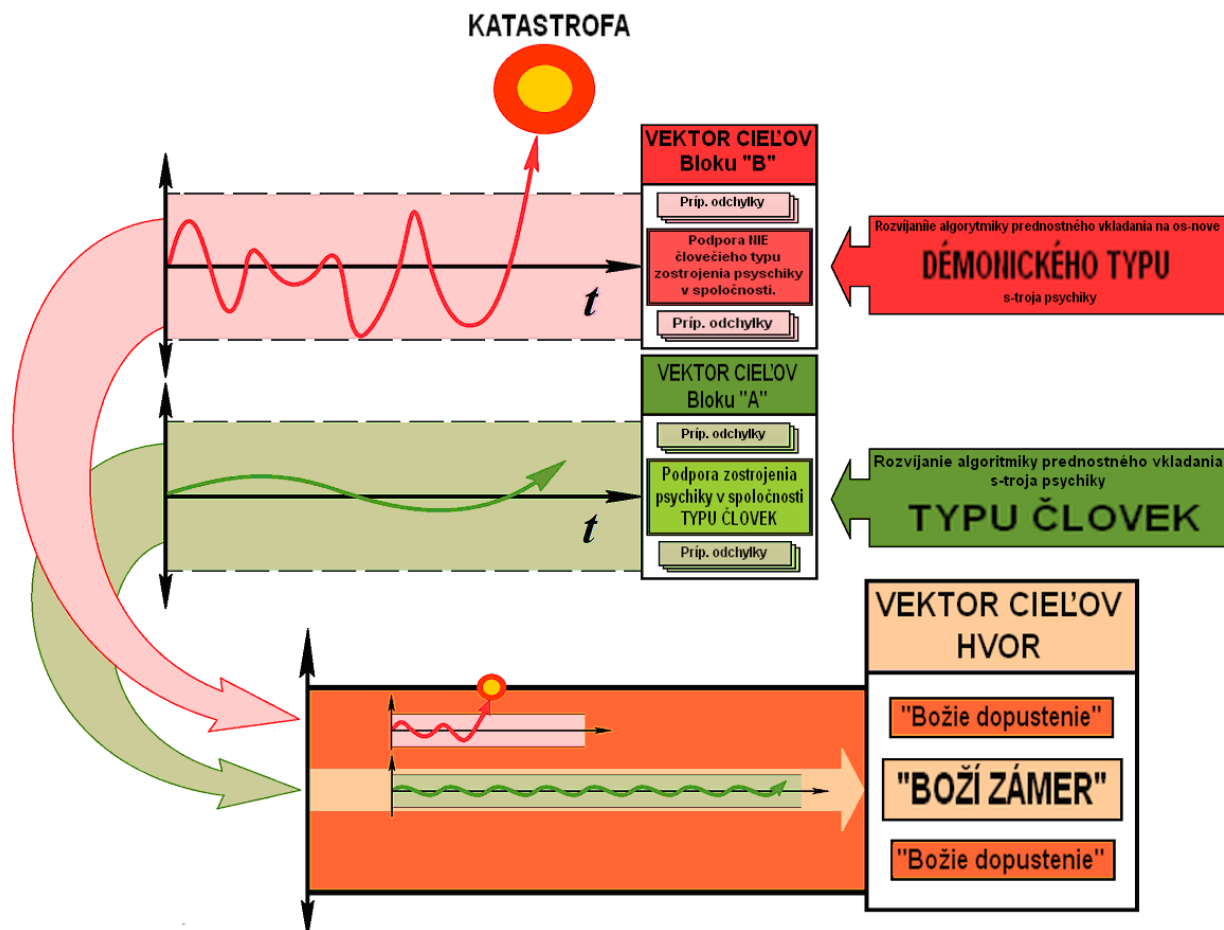
²⁴⁶ Príklad výhry ZSSR v II.svetovej vojne na úrovni „horúcich operácií“ 6.polytickej priority, no jeho prehra na úrovni „studenovojenských“ operácií vyššej 5.(alkoholizácia včítane narkomanstva populácie, ako predtým napr. pôvodného obyvateľstva severnej ameriky, Austrálie, Číny,..) a 4.úrovne expanzívnej politiky(kreditnofinančný systém fiat Money a vysokých oikonomicko-likvidačných úrokových sadzieb)

²⁴⁷ Cez mnohoraké „proxi“ socionaturálnych javov. T.j. ľudí, zvieratá, rastliny, až po PRIMERANE správne interpretovaný padajúci list..či vánkom zdvihnuté pierko..



Obr. 232

Avšak aj nositelia deámonického typu stroja psychiky môžu v svojom rozvoji vystúpať na uskutočnenie koncentrácie riadenia metódou prednostného vkladania. Aj tak budú ale u nich aj v tomto prípade nevyhnutné konflikty s hierarchicky Najvyšším všeobjímajúcim riadením. Tak pri uskutočňovaní riadenia v rámci ich autonómneho regionu supersystému, tak aj za jeho hranicami v rámci supersystému ako celku. Pri rozvíjaní algoritmiky prednostného vkladania na os-nove dé(a)monického typu s-stroja psychiky, pri jej nespore vyššej efektívite(ako u algoritmiky rozvrátenia a pohlcovania úlomkov), bude nevyhnutne viesť k strokotaniu riadenia, vrhnúc jej prívržencov do bezvýchodiskovej katastrofy, alebo na jej hranu.



Obr. 233

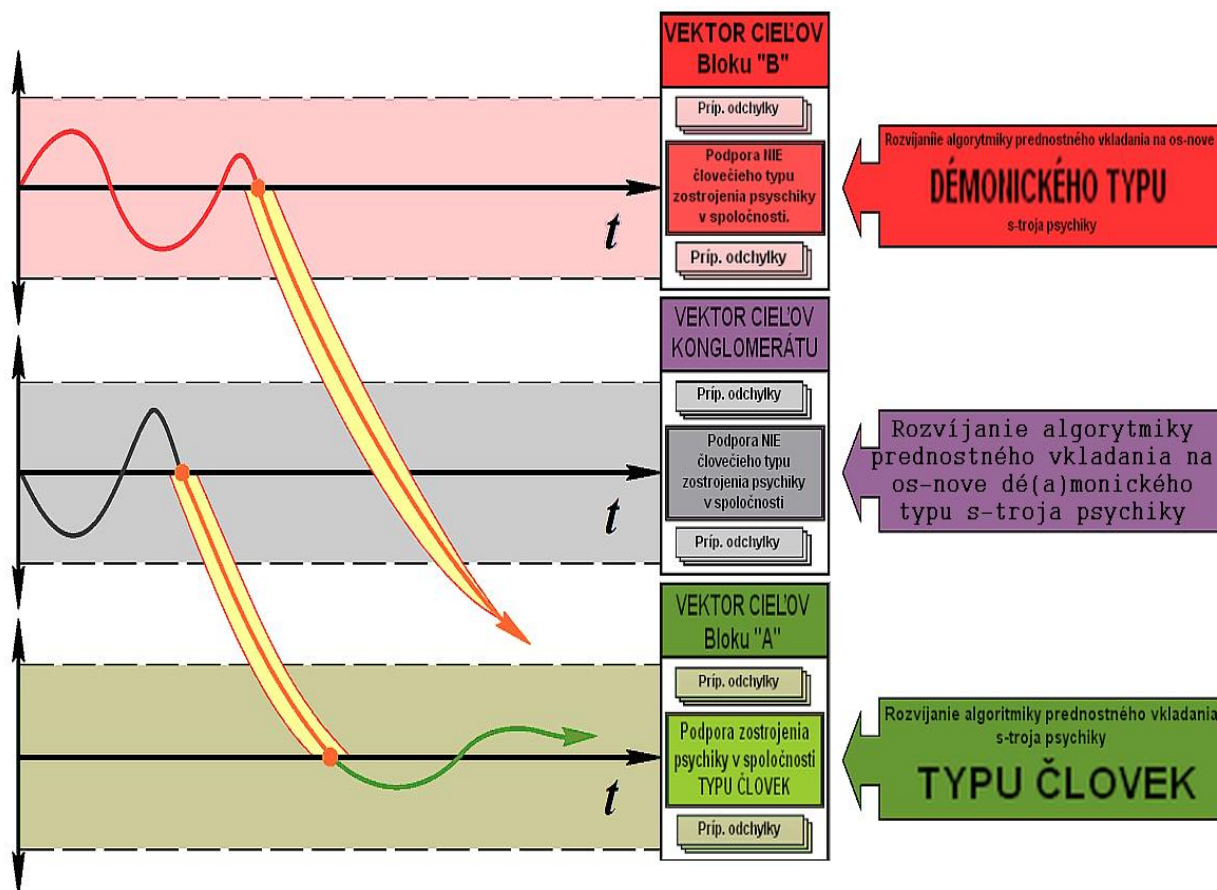
Problém je v tom, že rozbitie autonómnych regiónov a formovanie konglomerátu je očividnejšie (ľahšie rozpoznateľné) a menšie zlo, ako formovanie bloku metódou prednostného vkladania na osnove deamonického typu stroja psychiky. Vďaka nízkej kvalite riadenia v konglomeráte a nízkej rezerve udržateľnosti riadenia v ňom, je ľahšie prejsť

- A. od neho(konglomerátu) k bloku a celostnému supersystému, v ktorých vládne ľudský typ stroja psychiky, ako prejsť k mozaikovému bloku od
- B. bloku, v ktorom prevláda deamonický typ stroja psychiky.²⁴⁸

²⁴⁸ V dejinách dnešnej globálnej civilizácie sa vyníma text umožňujúci pochopiť niektoré výnimočnosti chodu II.svetovej vojny 20.storočia „A.D.“

Ruské cárske impérium predstavovalo podľa niektorých názorov blok, prežívajúci krízu riadenia. Subjektívny cieľový vektor jeho centra bol totiž odlišný od objektívneho celoblokového. To poskytlo možnosť uskutočniť pokus rozdelenia Ruska a pohltienia jeho úlomkov Euro-Americkým kreditno-finančným konglomerátom kontrolovaným formátormi tzv. biblického úrokovo-otokárskeho globálneho akvizičného konceptu koncentrácie moci.

Japonsko osebe predstavovalo autonómny región (častočne zjednodušene z uvedeného pohľadu), charakterom riadenia blízky blokovému typu, avšak na osnove deamonického typu stroja psychiky (nekritická bezhraničná oddanosť japoncov tradíciám lokálneho pyramídového systému). Nemecko bolo časťou konglomerátu, v ktorom sa imitoval pokus prejsť k blokovému charakteru riadenia. Ten sa ukázal byť dostatočne úspešný na to, aby vyprovokoval Japonsko na vstup do zväzku s Nemeckom, za pre Japonsko krajne nevýhodných podmienok.



Obr. 234

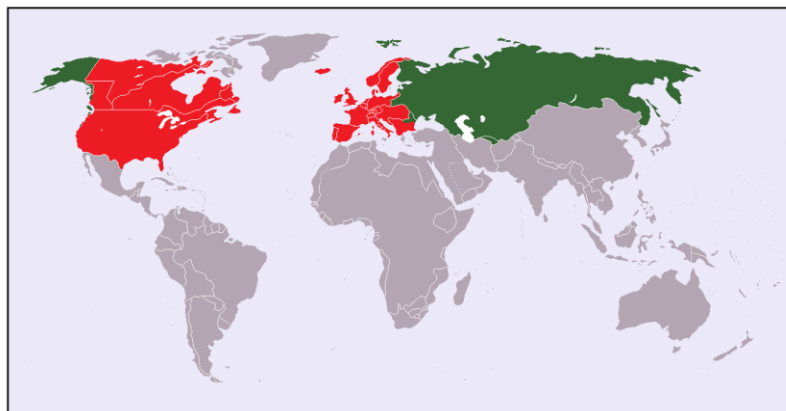
* *

*

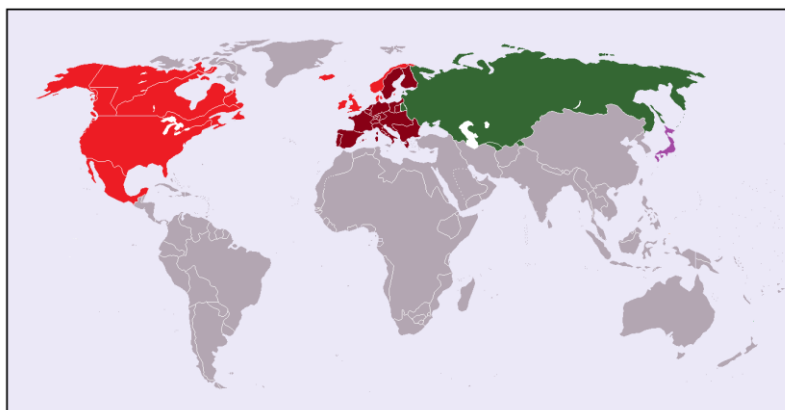
V týchto podmienkach sa agresívny potenciál Japonska (ním bol vytlačená už dokonca aj emisia obeživa pre regióny Ďalekého Východu ZSSR, ktoré predpokladalo obsadiť) vybil na USA. Hlavne vďaka snahám vnútorného „slobodo“murárstva Euro-amerického konglomerátu, hľadajúceho oficiálny dôvod pre dav na vstúpenie USA do vojny z istých konkrétnych dôvodov na strane súperov Nemecka. No tak logicky aj vďaka pravdepodobnej aktívnej účasti špeciálnych služieb ZSSR za osobnej angažovanosti J.V.Stalina a L.P.Beriju pri riadení periferie sovietskej rozviedky v USA.

Pri bilancovaní vojny, zdá sa, vyhral Euro-Americký konglomerát. Blok Japonska s riadením na osnove deamonického(a „zombi“) stroja psychiky sa dostal na hranu katastrofy, od ktorej ho zachránilo do nie nepodstatnej miery aj orodovanie osobne J.V.Džugašviliho(Stalina). Ten kategoricky odmietol pripočítať japonského imperátora k vojenským zločincom. Pravdou je z časti, že do veľkej miery bol cisár naozaj bábkou v rukách japonských j-elitárnych „jastrabov“. Aj tento postoj Stalina významne obmedzil pohľadárom Euro-Amerického konglomerátu možnosť zlikvidovať monarchiu v Japonsku a obrať ho o jeho národnú duchovnú podstatu..Podobne, ako to bolo urobené s Tureckom po I.svetovej vojne, v dôsledku prevzatia moci slobodomurárskym ekvivalentom(dönme) režimu Atatürka. V dôsledku toho si Japonsko uchránilo potenciál ďalšieho svojbytný rozvoja.

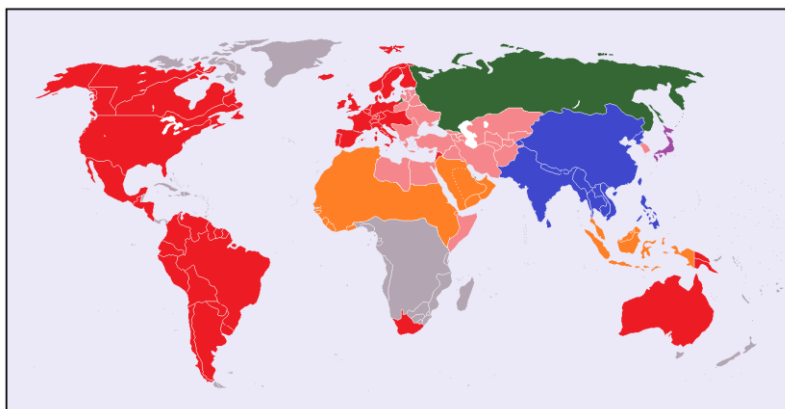
Z pohľadu niektorých Rusov je však napr. hlavné to, že sa popri zdanlivom víťazstve Euro-Amerického konglomerátu predĺžil svojbytný vývoj bloku Ruska. Pritom konglomerát pokračoval a pokračuje stúpať ku kríze riadenia podľa metódy A.zasahovania do cudzích záležitostí, B.narúšania riadenia v susedných regiónoch a C.pohlcovania úlomkov.



Obr. 235

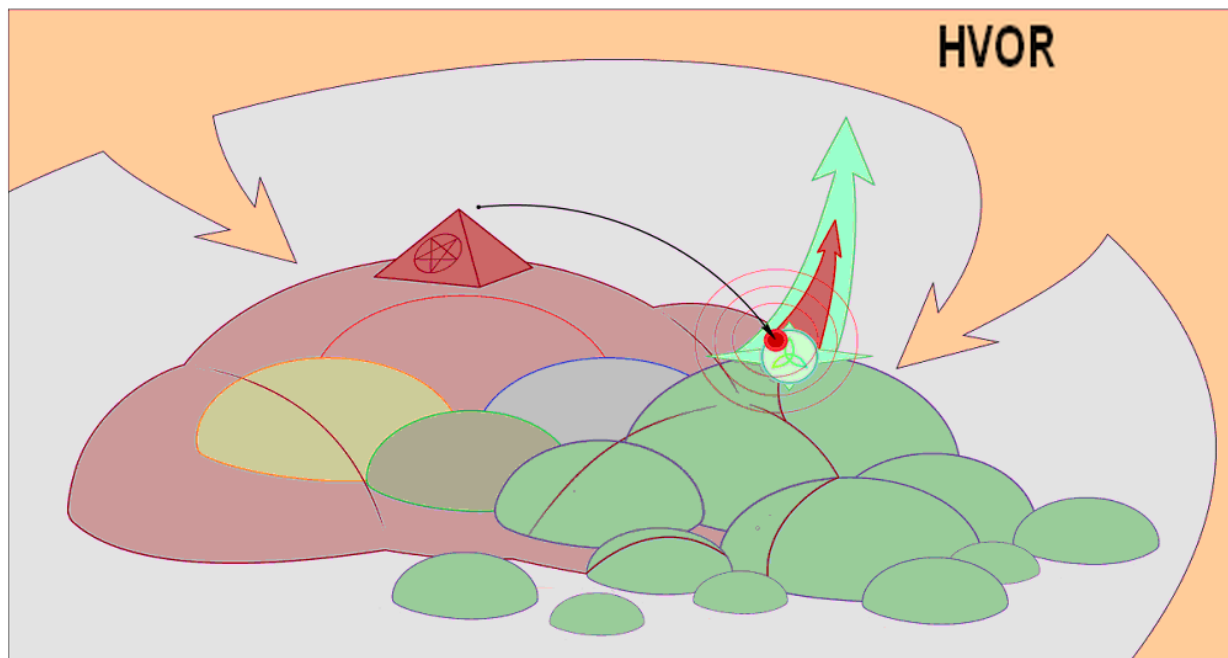


Obr. 236



Obr. 237

Pritom môže byť proces pohlcovania bloku konglomerátom sprevádzaný pokusom nanútiť bloku konglomerátne stereotypy rozpoznávania hierarchicky vyššieho (vo vzťahu k celkovému supersystému) riadenia.



Obr. 238

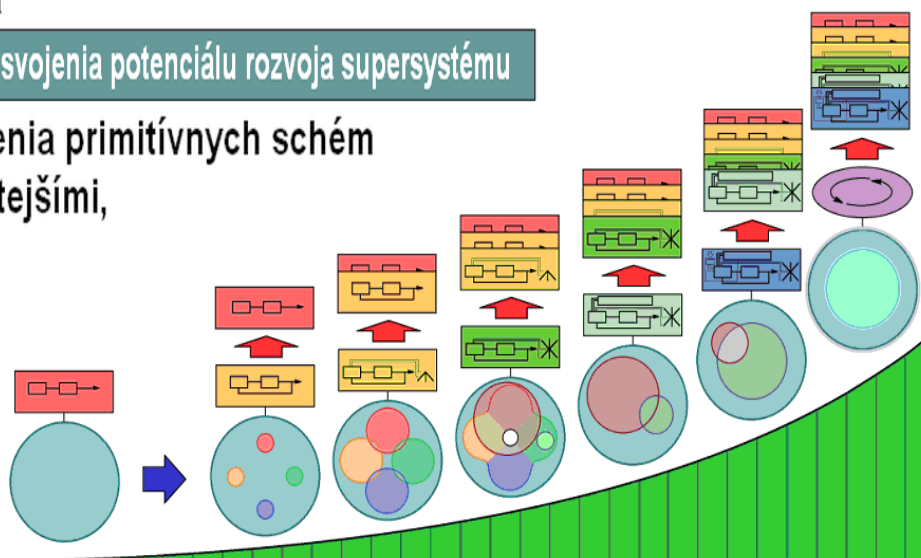
Úspešnosť tohto pokusu závisí od vektoru cieľov a udržateľnosti procesu hierarchicky vyššieho riadenia, spoločného vo vzťahu k bloku i konglomerátu. Predovšetkým toho, čo ono(hierarchicky vyššie riadenie) preferuje(uprednostňuje) na danej etape vývoja:

1. urýchlenie koncentrácie riadenia zo strany konglomerátu, aby neskôr nevybuchli(nevyhoreli) štruktúry jeho riadenia;
2. formovanie súborného intelektu v bloku s jeho pohltitím konglomerátu do zavŕšenia koncentrácie riadenia podľa konglomerátно-interregionálneho spôsobu;
3. výchova súborného intelektu bloku k dobru na príklade agresie konglomerátu.

Celkovo prebieha

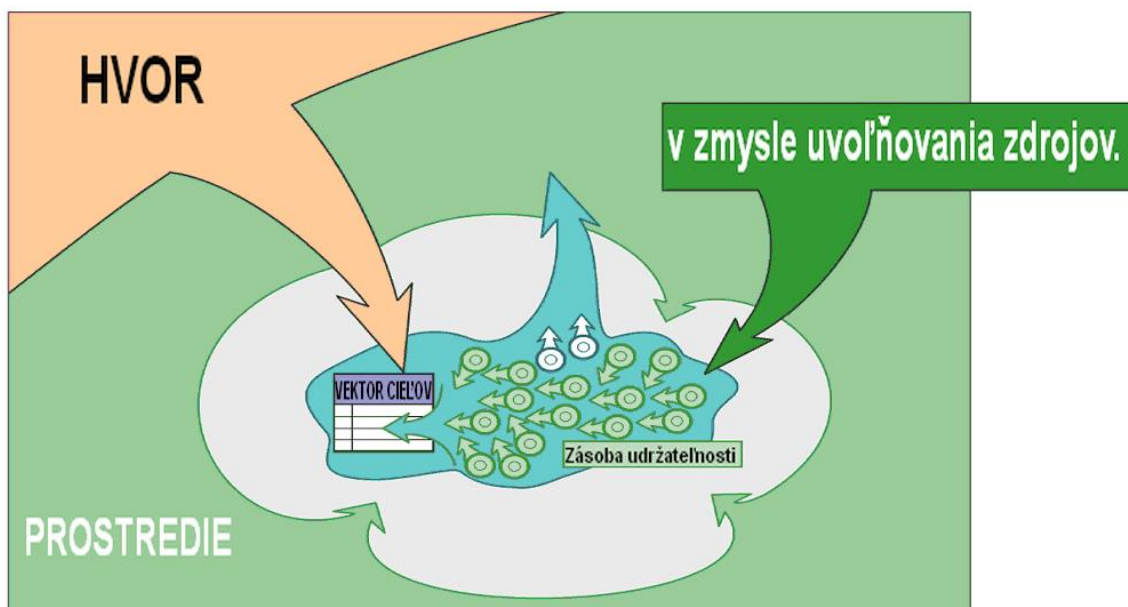
zároveň s plynutím osvojenia potenciálu rozvoja supersystému

aj proces vytesnenia primitívnych schém riadenia rozvinutejšími,



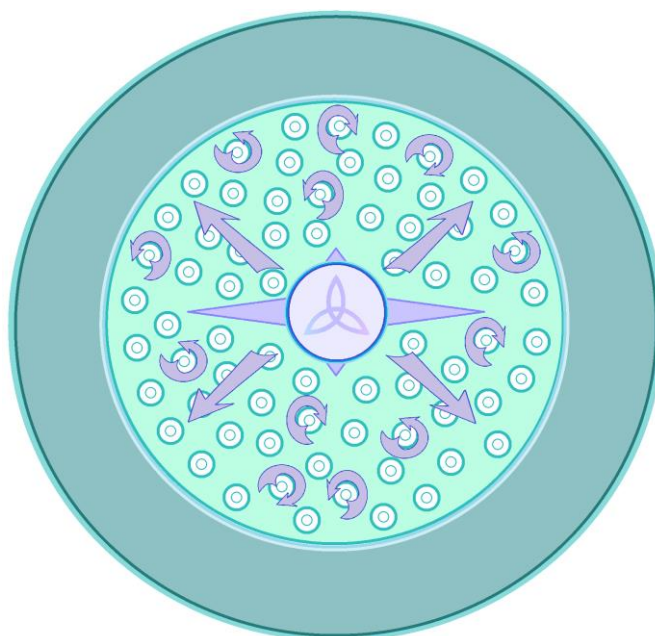
Obr. 239

zabezpečujúcimi vyššiu kvalitu riadenia

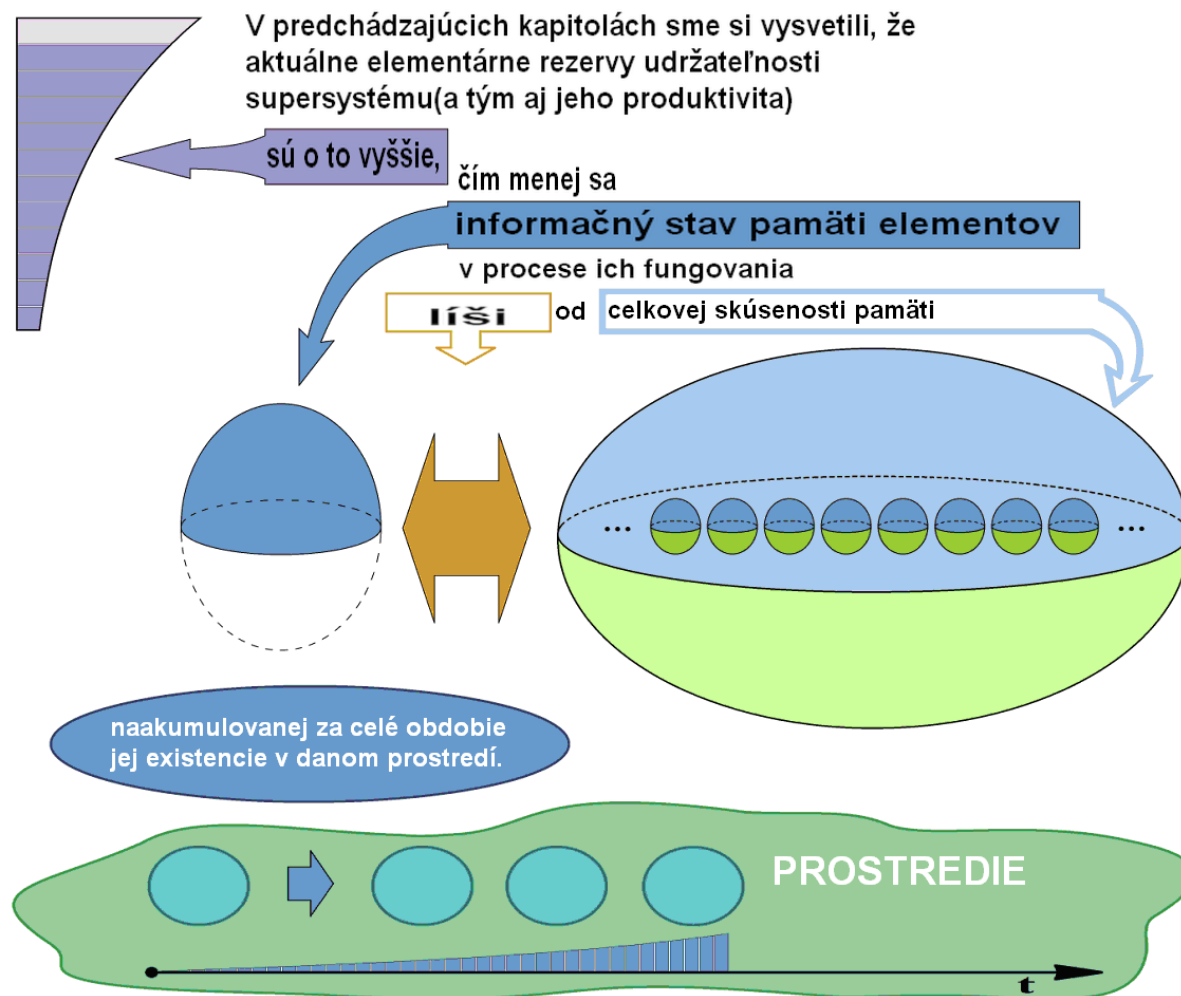


Obr. 240

Celkovo prebieha zároveň s **plynutím osvojenia potenciálu rozvoja supersystému** aj proces vytesnenia primitívnych schém riadenia rozvinutejšími, zabezpečujúcimi vyššiu kvalitu riadenia v zmysle uvoľňovania zdrojov. Pritom sa štruktúrne a bezštruktúrne riadenia stávajú nerozlíšiteľnými.²⁴⁹



Obr. 241



Obr. 242

V predchádzajúcich kapitolách sme si vysvetlili, že aktuálne elementárne rezervy udržateľnosti supersystému(a tým aj jeho produktivita) sú o to vyššie, čím menej sa informačný stav pamäti elementov v procese ich fungovania líši od celkovej skúsenosti pamäti supersystému, naakumulovanej za celé obdobie jej existencie v danom prostredí.

K tomu môžeme pridať: **i čím rýchlejšie sú každému z elementov v procese jeho činnosti dostupné voľné intelektuálne zdroje supersystému.** Uvedený jav predpokladá vysokú rýchlosť a priepustnosť kanálov informačnej výmeny medzi elementami vo vzťahu k času, nevyhnutnému na obsluhu čiastkových cieľov každého z elementov.

Používanie vonkajšej informácie, vychádzajúcej za hranice možností vlastného informačného výstroja(zabezpečenia) elementu, má pravdepodobnostne predurčovať vyššiu kvalitu jeho činnosti, ako jej ignorácia. Práve z tohto dôvodu zodpovedá „zašpinenie“ informačného prostredia supersystému klamlivou informáciou(dezinformáciou) narušaniu celostného riadenia supersystému a javí sa byť prostriedkom koncentrácie riadenia metódou ničenia s následným pohltitím úlomkov. Rozširovanie dezinformačnej lži(klamu) však niekedy umožňuje rýchle odstraňovanie priebežných chýb riadenia(tvorenia situácií v informačnom prostredí). No ďalší vývoj procesov je následne nevyhnutne sprevádzaný vznikom chýb

riadenia, vyvolaných práve touto klamnou informáciou. Tá totiž nikam zo systému nemizne²⁵⁰ a na niektorej etape sa stáva bázou chybného riadenia pri generovaní tejto dezinformácie z pamäti.

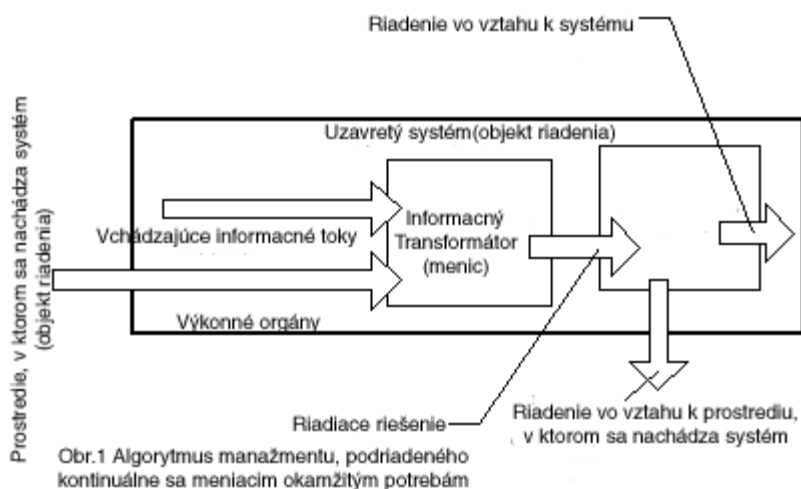
Práve z tohto dôvodu v spoločnosti niet rozdielu medzi lžou zo sebeckta a „dobromyseľnou“ lžou „z milosrdenstva“(záchrany). I keď to spoločnosť nechápe a „bezbožne“ klame.²⁵¹ Okrem toho sa „dobromyseľná“ nezištná, či dokonca obetavá lož „na záchranu“ jednému, môže stať „vodou“ na mlyn zisťný druhému.

Preto..Pokiaľ rozširujeme vedome lživú informáciu v supersystéme, tak proces osvojenia jeho potenciálu sa ňou zdržuje, formovanie súborného intelektu je brzdené a kvalita riadenia padá. To privádza k otázke o udržateľnosti riadenia v podmienkach, keď je vôbec možný vstup nedôveryhodnej informácie do uzavretého systému a taktiež pokiaľ sa nedôveryhodná informácia skutočne do systému dostane.

Celú rôznorodosť procesov riadenia je možné porovnať s tromi typmi algoritmov formovania správania sa uzavretého systému.

Vo všetkých nižšie skúmaných prípadoch sa jedná o riadenie podľa plnej funkcie v predchádzajúcich kapitolách definovanom zmysle tohto termínu.

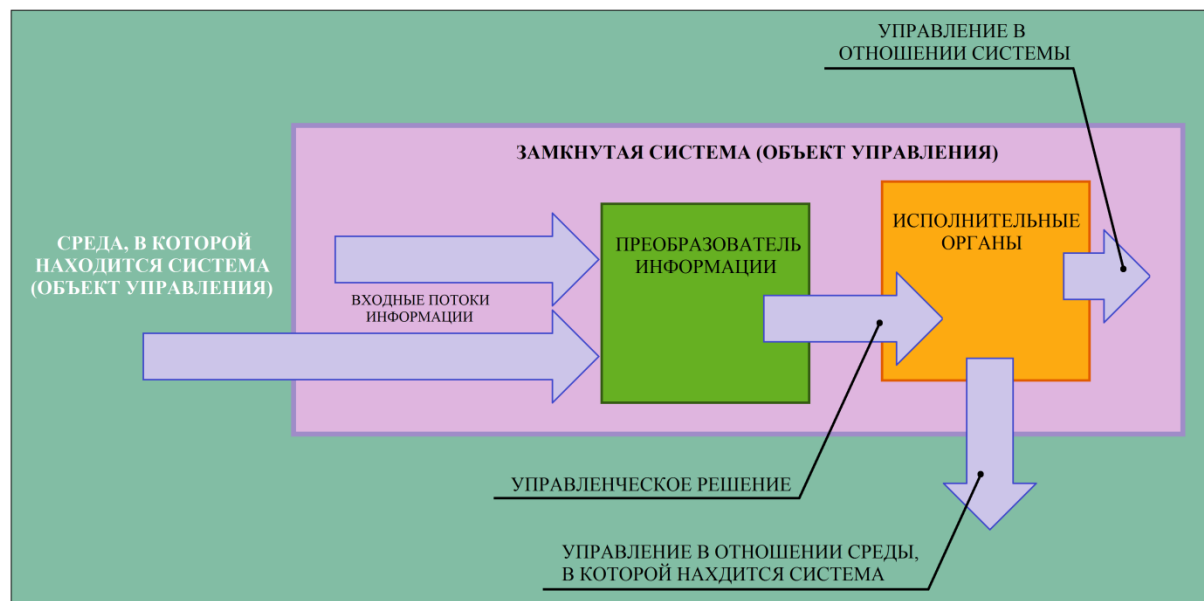
PRVÝ typ algoritmov vypracovania riadiaceho riešenia(správania) je znázornený na obr.1



²⁵⁰ Zákon zachovania energie(II.termodynamický) platí aj v tomto zmysle..mysle. Nič nevzniká z ničoho a ani nemôže zaniknúť. Len mení svoju formu. Je subjektami riadenia In-, resp. Trans-Formované. **Vzájomná previazanosť** (v princípe na báze zákona „Mieri chápania objektívnej reality a morálky“) **vzájomne zameniteľných Subjekto-Objektových vzťahov modelu DVTR končí u najvyššieho subjektu(Vis Maior), ktorý v danom modeli rolu objektu nikdy nepreberá.**

²⁵¹ V tomto zmysle je klamstvo podobne sebevražedné „rúhanie“(znemožňovanie aproximácie optimálneho vývoja jedinca a-v spoločnosti), ako psychotropné látky deformujúce vnímanie(spracovanie) a chápanie(komu-nikáciu..common níké..) prichádzajúcich informácií. T.j. ich selekciu a aplikáciu..ďalší posuv foriem. V tomto zmysle sú človeku podobné opice zatiaľ najdokonalejší ná-stroj Najobjemnejšieho známeho supersystému(dietky Boha). V tomto zmysle aj zrkadlovo Die-tA. At-Dio. Podobne, ako vyššie spomínaný výraz Ital-L'ATi, či napr.aj nápis na známej „Chefrenovej“ soche(4.dyn.starej ríše 25.stor. B.C.?)

АЛГОРИТМ УПРАВЛЕНИЯ ПОДЧИНЁННОГО
НЕПРЕСТАННО МЕНЯЮЩИМСЯ ПОТРЕБНОСТЯМ СИУМИНУТНОСТИ



Obr. 243

Vstupný informačný tok (vonkajšie a vnútorné informačné väzby) prichádza do transformátora, kde je na báze kontinuálne sa meniacej okamžitej informácie vypracovávané priebežné riešenie. Následne je pre-dávané výkonným orgánom. Sú možné aj také varianty kombinácie prichádzajúceho informačného toku a charakteristík informačnej transformácie (vypracovávané riešenie, konkrétne impulzy), dôsledkom ktorých sa takýmto spôsobom „samoriadený systém“ skutočne javí byť riadeným z vonku. T.j., pokiaľ niekto na jej vchod voviede príslušný informačný tok, predvídajúc transformačnú reakciu na každý z jeho variant²⁵².

Avšak aj keď takého vonkajšieho riadenia (na báze podsúvania intuitívno-štatisticky vybraných informácií) niet, tak sa **systém** neprestajne reagujúci na kontinuálne zmeny a podriaďujúci priebežnej momentálnosti takmer všetky svoje zdroje, javí byť neschopným udržateľnej orientácie na dlhodobú perspektívu. Daný systém preto ani nemôže byť schopný nejakú dlhodobú perspektívu uskutočňovať. Ide len o jednoduchší automat.

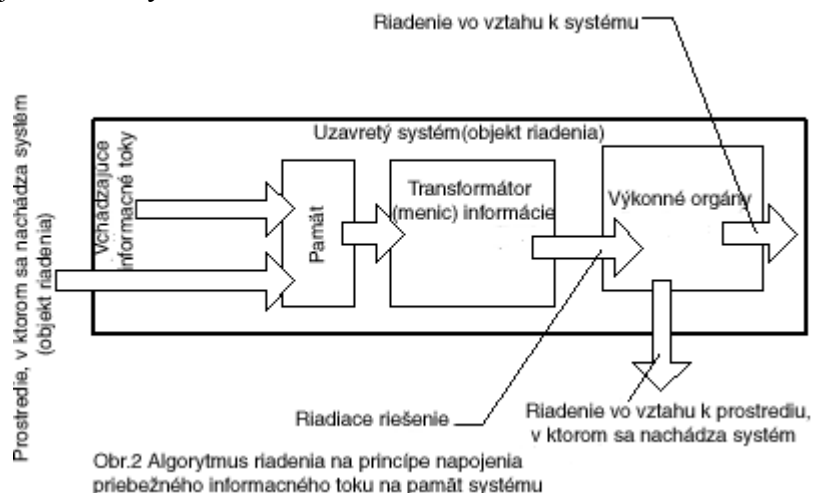
Aby sme sa boli schopní udržateľne orientovať na dlhodobú perspektívu a udržateľne pracovali na jej dosiahnutí, je nevyhnutné si túto vybranú konkrétnu perspektívu pamätať v každom okamihu momentálne prichádzajúcej in-formácie (prenosu mier) v procese vypracovávania a uskutočňovania manažérskeho riešenia.

Ak tento dlhodobý cieľ dosahujeme, plynie riadenia podľa algorytmiky druhého a tretieho typu.

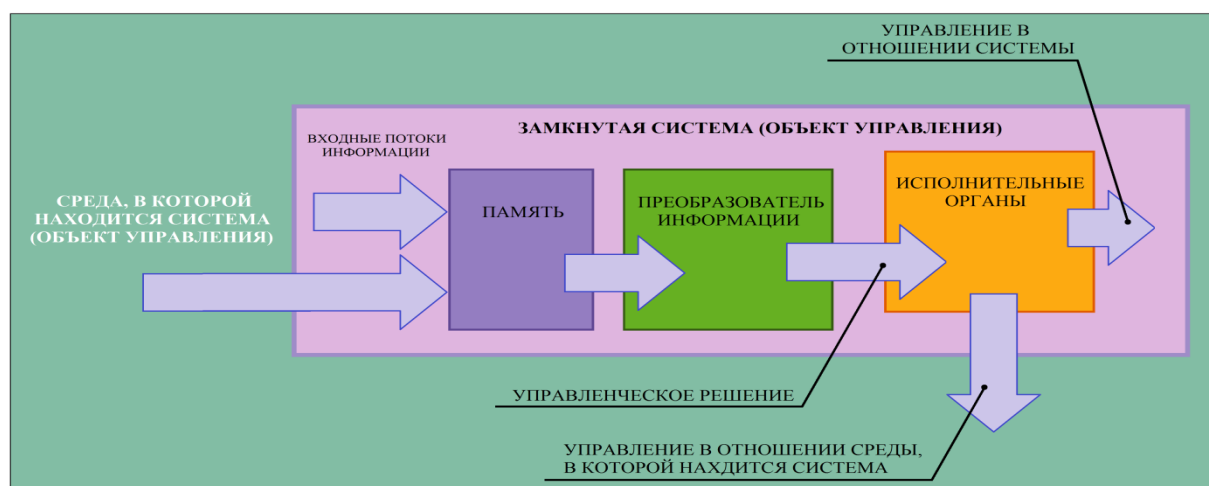
²⁵² Teda..ak niekto vypracoval na základe pozorovania (gr.theória), pulzného „bombardovania“ (gr. kat. techné)..a ďalších štandardných metodík syntézo-analýzy odoziev systému a pod..induktívno-deduktívne dostatočne presný logický model vnútornej štruktúry spracovávania informácií objektom.

V prípade kolektívno-individuálnych objektov z oblasti biomasy ide o spoločné pudy (BIOS), kulturologické stereotypy (emócie, OS včítane socio-logických konceptuálnych firewallov a antivírusov = pseudo-náboženstiev, kultov, mediálnych operácií,..), behaviorálne stresové charakteristiky podliehajúce Normálnemu štatistickému rozdeleniu a jeho pravdepodobnostnej predurčenosti myslenia a konania cieľových objektov.. a pod..

Druhý typ algoritmov je zobrazený na obr.2



АЛГОРИТМ УПРАВЛЕНИЯ, НА ОСНОВЕ
ВКЛЮЧЕНИЯ ПОТОКА ТЕКУЩЕЙ ИНФОРМАЦИИ ПАМЯТЬ СИСТЕМЫ



Obr. 244

Vstupný informačný tok, vnikajúci do systému, je predovšetkým ukladaný do jeho pamäte. Informačný transformátor, vypracovávajúci riadiace riešenie, uskutočňuje výber informácií z pamäte, porovnávajúc informácie naakumulované (nazbierané) pamäťou s neprestajne prichádzajúcou informáciou. Riadiace riešenie je formované (vytvárané, vypracovávané) v podstate na osnove celej informačnej pamäti. Dôsledkom toho si systém zachováva pri riadení udržateľnú orientáciu na ciele dlhodobej perspektívy. Jeho schopnosť ich dosahovania sa javí byť dôsledkom toho, že daný systém ne stráca dlhodobé ciele v procese vypracovávaní a uskutočňovaní riadiacich riešení v aktuálne plynúcom informačnom toku. Na osnove informácie z vlastnej pamäti filtruje **strategické riadenie** destabilizujúcu vysokofrekvenčnú zložku rôzneho „chaosu“. Systém s algo-rytmami prvého druhu, podriadenými tomuto šumu, stráca ciele dlhodobej perspektívy a odkláňa sa od nich. Ak sa systém rozvíja „v duchu“ algoritmiky tretieho druhu, zachová si udržateľnosť svojej práce.

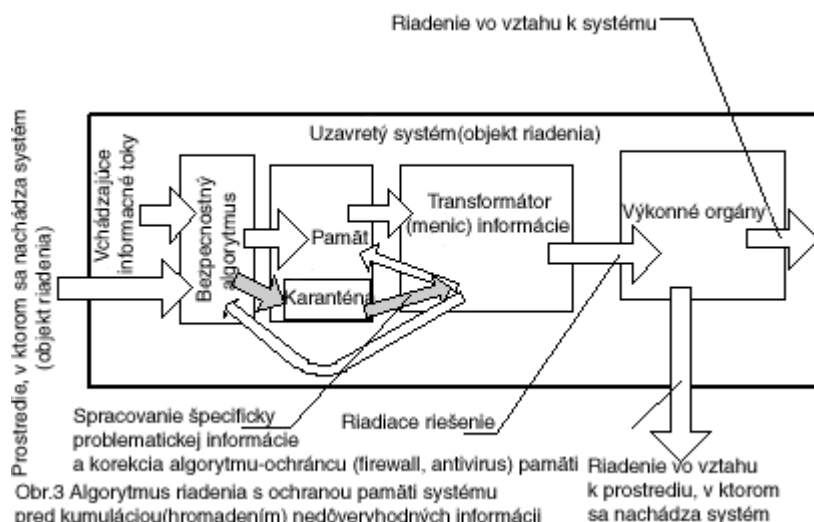
Pri priamom ukladaní prichádzajúceho informačného toku do pamäte sú však možné poškodenia obsahu pamäte a jej organizačnej štruktúry. Svojim charakterom sú analogické napadnutiu:

1. adresárového systému (file system) pevného disku (hard drive) a
2. informácií v samotných fajloch (zázuvkách, schránkach..adresách) nachádzajúcich sa v danom adresárovom systéme, ktorý je súčasťou nejakého OS s BIOSom, príslušnými interfejsmi, perifériami, atď..

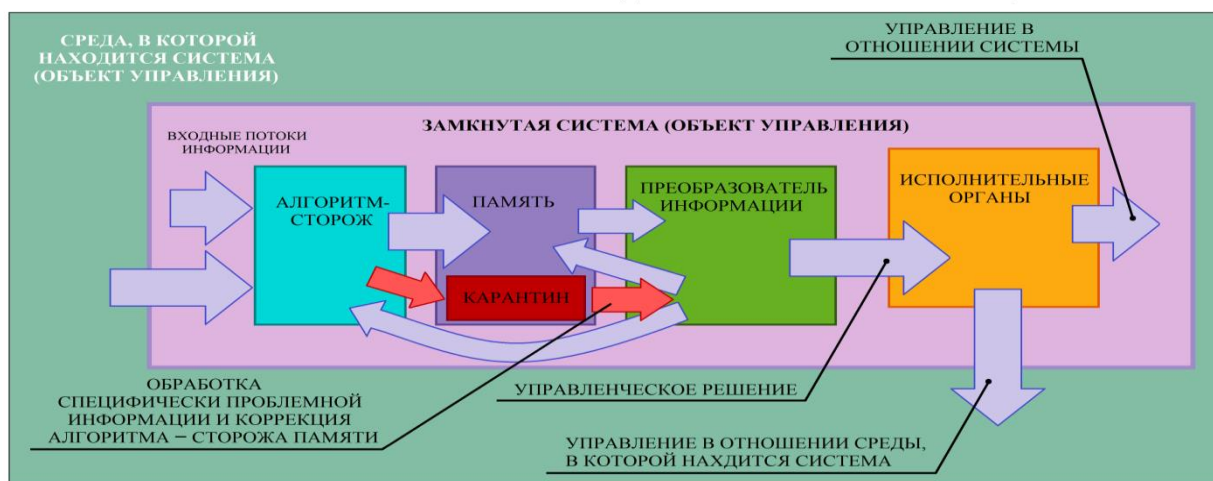
Vírusy, červy, trójske kone²⁵³ môžu zasahovať databázy, ako aj algoritmy, na osnove ktorých informačný transformátor vypracováva..vykonáva riadiacu činnosť.

Inými slovami: Pamäť, z ktorej čerpá trans-formátor nevyhnutné informácie v procese vypracovávaní riadiacej činnosti, je nevyhnutné chrániť. To nás privádza k algoritmu Tretieho druhu.

Tretí druh algoritmov riadenia je zobrazený na obr.3.



АЛГОРИТМ УПРАВЛЕНИЯ С ЗАЩИТОЙ ПАМЯТИ СИСТЕМЫ ОТ НАКОПЛЕНИЯ НЕДОСТОВЕРНОЙ ИНФОРМАЦИИ



Obr. 245

²⁵³ Podobne ako v sociologických, kulturologických operačných systémoch, moduloch kolektívneho podvedomia. Podľa zvolenej koncepcie, na báze ktorej sa postupne infiltrujú, zamínujú(dogmy axiomy, absurdity blokujúce logiku vedomia a otvárajúce emocionálne bloky podvedomia, hierarchizácia „zasvätené“) a asimilujú rôzne spontánne vznikajúce formy religie(vzťahy s Vis Maior) do tzv.“náboženstiev“. T.j. imitácii Vis Maior podľa vybranej cieľovej skupiny a jej kulturologického profilu systému štatisticky prevládajúcich „psychotypov“ a na nich naviazaných stereotypov formujúcich takto bezštruktúrne(štandardnými a menej štandardnými štatisticko-intuitívnymi technológiami myslenia) riadené emócie davu. Vráťane jeho bateriek a orgánov..organel(jednotlivcov). „Kde končí Miera, začína viera“..slepá

V ňom všetko plyní rovnako, ako v algoritme prvého druhu, avšak pred ukladným prechádza vstupný informačný tok cez bezpečnostný algoritmus. Ten rozpoznáva nedôveryhodné a podozrivé informácie, včítane priameho a sprostredkovaného(proxy, bábky..“klauni“) riadenia zvonku. Dôvodom je, aby sa formovania riadiaceho riešenia zakladalo iba na informácii vyhodnotenej ako spoľahlivej.²⁵⁴

V prípadoch, keď vznikajú ťažkosti s určením kvality informácie, uloží ju algoritmus-strážca z dôvodu ďalšieho vyjasnenia dôveryhodnosti, do špecializovanej pamäťovej oblasti, s názvom „Karanténa“.²⁵⁵ Algoritmus znázornený na obr.3 predpokladá, že blok pod názvom „Informačný Transformátor“ disponuje v systéme najvyššími právomocami. Preto môže premiestňovať informácie z „Karantény“ do oblasti normálnej „Pamäte“ a meniť „Bezpečnostný algoritmus“ podľa miery nahromadenia skúsenosti systému s prostredím. Optimalizácia stratégie hodnotenia vyžaduje prehodnotenie obsahu pamäti podľa kategórii „Dôveryhodné“, „Lož“, „Podozrivé“, „Neurčité“.

Na prvý pohľad evidentný rozdiel v správaní sa systémov, riadiacich sa na princípe algoritmov prvého a druhého druhu je v tom, že zmena vhadzajúceho informačného toku v algoritmike vyvoláva okamžitú(vo vzťahu k rýchlosti reakčného času „Informačného transformátora“) zmenu riadenia. V algoritmoch druhého a tretieho druhu môže zmena vhadzajúceho informačného toku všeobecne nevyvolať žiadnu viditeľnú zmenu riadenia. Prípadne môže vyvolať zmeny v riadení až po istom, niekedy pomerne dlhom čase²⁵⁶. Ak do algoritmu vypracovávania riadiaceho riešenia zapojíme prognózu správania sa systému(použijeme napr. systém Prediktor-Korektor), môže zmena riadenia predchádzať(preventívne opatrenia = changing schedule) zmene vstupného informačného toku. K zvonku pozorovateľnej ľahostajnosti správania sa systému vo vzťahu k vstupnému informačnému toku nedochádza v algoritmoch 2. a 3. druhu. Vstupná informácia(a presnejšie jej hodnotenie) nie je v nich ignorovaná. Pri ich porovnaní s algoritmikou 1.druhu sa informácia spracováva odlišne:

- A. Tak, aby bola podriadená dosahovaniu cieľov dlhodobej perspektívy, alebo
- B. sa na jej osnove ukázala nemožnosť dosahovania doteraz pre riadenie systému určenej perspektívy²⁵⁷

Algoritmi tretieho druhu(zo skupiny popísaných) disponujú najvyššou bezporuchovosťou.

Tak vo vzťahu k:

- vysokofrekvenčným šumom prostredia,
- vlastným šumom systému,
- snahám riadenia systému zvonku, zameraným na podriadenie manažmentu na osnove činnosti vlastného Informačného transformátora, alebo ho úplne vylúčiť z procesu riadenia.

²⁵⁴ Konsenzuálnej..v zmysle dohody na spoločných cieľoch. V umelých, syntetických protézových systémoch, postavených ako menej dokonalé kópie prirodzených socio-naturálnych modelov, ide aj o tzv.firewall. Pri zneužití uvedeného princípu zasa ide o cenzúru(censorship), autoenzúru, depriváciu základných potrieb človeka s cieľom jeho podvedomého zotročovania, zombifikácie, biorobotizácie, animalizácie populácie:„zpátky do lesů, zpátky na stromy“, ciele vytváranie kolektívno-individuálnych psychóz a schyzofrénie, obmedzovanie naplňovania optimálnejšieho potenciálu spoločnosti a ju tvoriacich in-divi-duí, idiotizácie, či adiotizácie atď..zachovanie a rozvoj konfliktného potenciálu dezinformačnej pyramídy. Proste ide o bezpečnostný modul, In-Formačný filter zvoleného Miero-, či Ego-konceptu.

²⁵⁵ Podobne, ako boli napr. pri opakovaných epidémiách od stredoveku podozrivé lode držané pri pobreží a až po uplynutí konzáliom stanovenej inkubačnej doby a návšteve lekára, vpustené do prístavu mesta.

²⁵⁶ Charakteristiky oneskorenia, tzv. robustnosti riadenia, či minimálneho(tolerovaného) odklonu, po ktorom sa režim „samo“riadenia automaticky vráti do „normálu“..štandardu.

²⁵⁷ Spracovanie informácie s výsledkom B si vyžaduje preorientovanie systému na druhé ciele, alebo zaväzuje k jej likvidácii z dôvodu jej nepotrebnosti.

Nutnosť prejsť v rámci riadenia zvoleného objektu pod tlakom okolností od algoritmu tretieho druhu k algoritmu prvého druhu, treba vnímať ako výnimočný stav. T.j. havárijný režim riadenia, pri ktorom sa javí byť prvoradou úlohou riadenia uvoľnenie vnútorných rezerv systému a rezerv vonkajších okolností. Využitie oboch typov rezerv umožňuje obnovenie normálneho riadenia podľa algo-rytmiky tretieho druhu.

Iba vyššie uvedená operácia umožňuje uskutočňovať rezervu(zálohu) udržateľnosti systému, uchovávať počas nevyhnutného obdobia riadenie aspoň na úrovni prvého druhu. Pri principiálnom odmietaní prechodu od algoritmov riadenia prvého druhu k algoritmom riadenia tretieho druhu, sa rezerva udržateľnosti systému nenávratne vyčerpáva²⁵⁸. V podstate sa takáto stratégia riadenia(objektívne neadekvátne 1.,„konzervatívne“, podobne ako 2.,„liberálne“ PANicky sa bezkonceptne krátkodobo „adaptujúca“, ignorujúca procesy=zákony objektívne) javí byť garanciou úspešnosti prenosu nevyhnutnej katastrofy do budúcnosti.. T.j. katastrofu privolávajúca, systematicky (pod?vedome)realizujúca stratégia..podobne, ako biblicko-hellénska..EgoPtah EpiKalypsó. Uvedená stratégia nachádza aj svoje „ľudovejšie“ vyjadrenie v korporátnej fráze: „Pracovať, nerozmýšľať“..či „Vidíte, k čomu nás to špekulovanie priviedlo?“, alebo návazné masovo-stereotypne zámerne neadekvátne chápanie výrazu „Nesúďte, aby ste súdení neboli“..vytvárajúce podvedome fatálny, samovražedný zotročujúci stereotyp súdenie = hodnotenie. Pritom ide o dva odlišné výrazy. Bez druhého nie je totiž, ako Človek prežiť možné. Podobne, ako je formuláciu obrazu „Chudobní duchom“ lepšie chápať ako: „Chápavá jedno-duchosť myslenia je najkrajšou vecou na svete, avšak naivita už..až tak obdivu-hodnou nie je“(cit. Prof.Dr.Theol.B. J.Beitzel). Príklon k stratégii typu „Pracovať, nerozmýšľať“(Arbeiten, nicht denken!) vedie k tomu, že ku katastrofe nevyhnutne(cyklicky) prichádza, pokiaľ sa samotné okolnosti nezmenia. Vieme však zároveň že okolnosti sa nikdy „samy sebou nemenia“, keďže k ich vývoju prichádza vždy pod vplyvom nejakého riadenia. Či už na prvý, alebo až na druhý, tretí pohľad rozpoznateľného..

Pokiaľ je v supersystéme nedôveryhodná informácia vyložene neprítomná, alebo v ňom prevládajú algoritmy riadenia tretieho druhu(ktorých efektivita je dostatočná), tak (v prípade osvojenia si potenciálu rýchlosti reakčného času a priechodnosti kanálov informačnej výmeny) sa všetky štruktúry organizované vo forme hierarchickej pyramídy(od elementu po supersystém) stávajú subjektívne neudržateľnými. Subjektívnu neudržateľnosť chápeme v tom zmysle, že štruktúra (nesúca nejakú informáciu a algoritmiku) sa stretáva s pre ňu nepomerným tlakom prostredia. **Vychádzajúc zo zvyšovania kvality riadenia celkového supersystému,** sa môže ukázať výhodnejšie prerozdeliť informačno-algoritmický „náklad“ elementov(nosičov) supersystému. Tento krok je možný iba pre

- A. Súborný intelekt,
- B. Silné vonkajšie riadenie a
- C. hierarchicky Najvyššie riadenie.

Keďže neurčené(neidentifikované, alebo len nevyhodnotené) vonkajšie riadenie môže byť agresívne vo vzťahu k supersystému a jeho elementom, tak je otázka rozlíšenia pôvodcov(zdrojov) vonkajších informačných tokov v procese samoriadenia supersystému VŽDY otázkou Č.1.

PODPRAHOVÁ MANIPULÁCIA – obchádzka 3 a 2 typu algoritmu.

²⁵⁸ No tak aj opačne..Odmietanie prechodu do „Núdzového režimu“(Safe mode) a oprava, rekonvalescencia systému, končieva tiež úplným kolapsom..prípadne pádom, a reštartom(ak je vôbec možný), či úplným vymazaním(preFormatovaním) a preinštalovaním systému(PC OS, či výmenou kompletného konceptu „samo“riadenia kultúry myslenia a jej jedincov), ktorý s pôvodným Operačným Systémom nemusí mať mnoho ani v základe spoločného..t.j.ak sám nemám poňatia ani o základoch podobných bazálnych socionaturálnych operácii, stávam sa môj osud nevyhnutne hračkou dobro-či zlo-vôle tých, čo chápu v základných záležitostiach celospoločensko-porírodnej objektívnej reality subjektívne čo i len o trochu viac. Toľko k motivácii používať dar umu a neodovzdávať ho „zasvätencom“ autoritiek..„a pak už jenom vůle konat“. Ako sa hovorí: „Je vůľa, je Človek, niet vůle, niet Človeka“..iba jemu podobnej opice, čo sa vzdala hlavnej, svojej role..i opustila pôsobnosti Miery Jeho, námestníka more.. do tieňa závesu (ne?)dobrovoľne odstúpila a dietyky svoje zahubila.

13.8. Vzájomne vložené supersystémy s virtuálnou štruktúrou

K najrýchlejšiemu osvojeniu potenciálu supersystému dochádza vtedy, ak

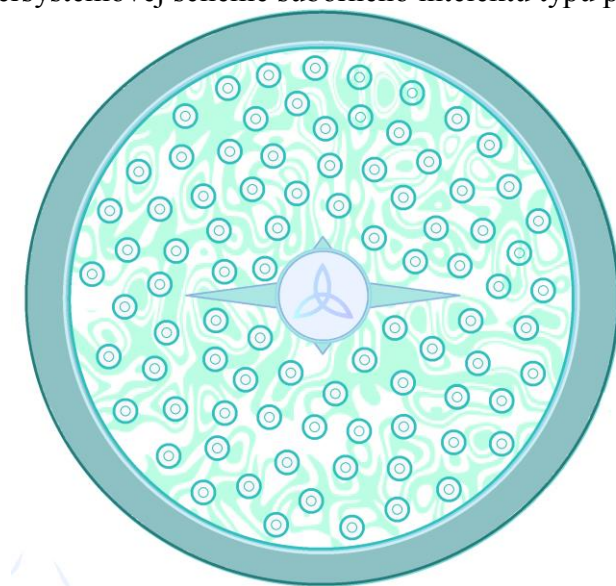
1. vojde do režimu udržateľného samoriadenia súborným intelektom, rozlišujúcim hierarchicky Najvyššie riadenie od vonkajších informačných vplyvov a ak
2. SI(súborný intelekt) supersystému zabezpečuje túto schopnosť aj na úrovni organizácie jeho čiastkových intelektov.

Zvnútra supersystému je tento stav chápaný ako neprítomnosť konfliktov samoriadenia elementov supersystému, pri ich zjednocovaní a maximálnu úroveň ochrany pred tlakom prostredia, cez ktoré plynú hierarchicky vyššie objemnejšie riadenie.

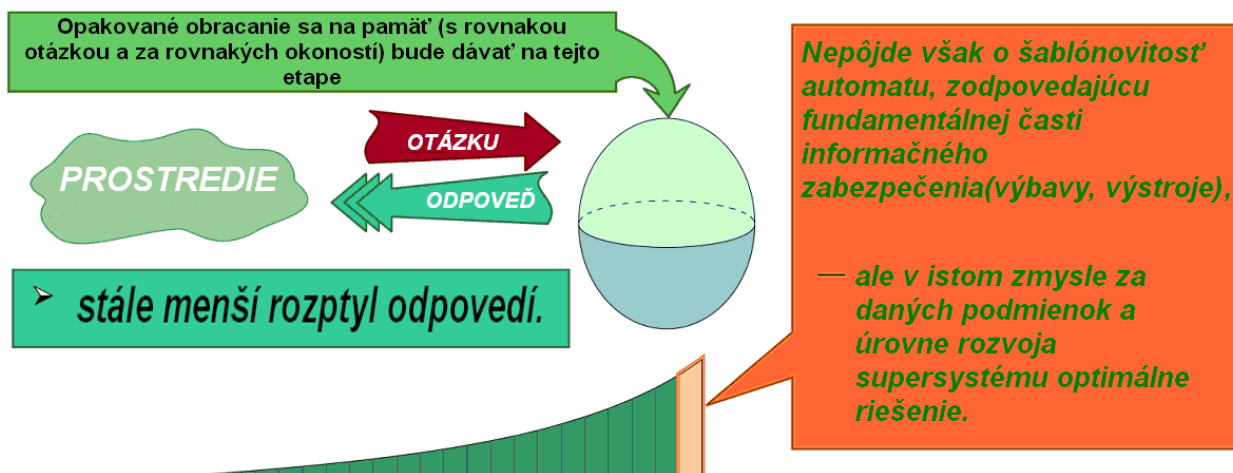
1. **Spolocnosť**(komunikácia = common Niké) v **procese samoriadenia elementov** informačno-algorytmickej základne supersystému, s prevládáním
2. **intelektuálnych schém riadenia typu prediktor-korektor**(na úrovni celkového supersystému a v ňom vložených hierarchických úrovniach)

spolu

1. eliminujú prítomné štruktúro-hierarchické usporiadanie,
2. stierajú rozdiely medzi štruktúrnym a bezštruktúrnym riadením a
3. celý proces naberá charakter vzájomného vkladania sa flexibilných(virtuálnych) štruktúr v celosupersystémovej schéme súborného intelektu typu prediktor-korektor.

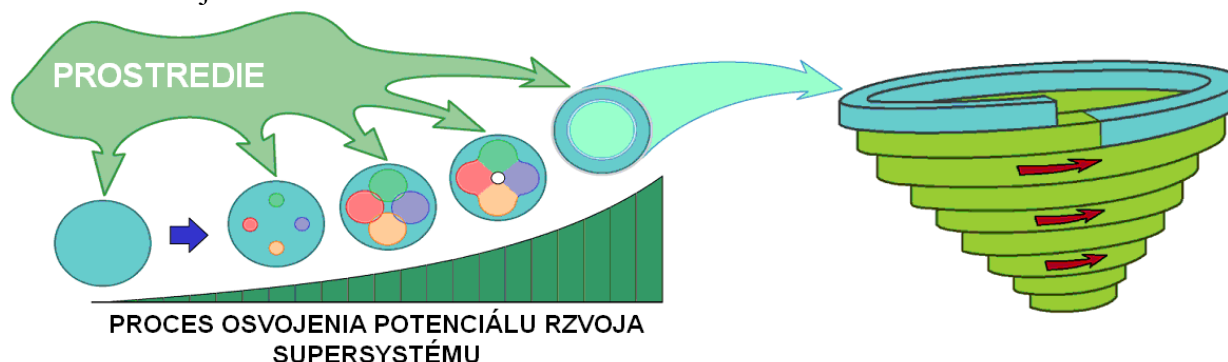


Obr. 246



Obr. 247

Opakované obracanie sa na pamäť (s rovnakou otázkou a za rovnakých okolností) bude dávať na tejto etape stále menší rozptyl odpovedí. Nepôjde však o šablónovitosť automatu, zodpovedajúcu fundamentálnej časti informačného zabezpečenia(výbavy, výstroje), ale v istom zmysle za daných podmienok a úrovne rozvoja supersystému optimálne² riešenie. Završením osvojenia potenciálu rozvoja môže supersystém pomáhať jednej z osnôv nasledujúceho kroku evolúcie.³



Obr. 248

Po zavedení pojmu vzájomná vloženosť(vkladanie, skladanie) supersystémov, môže byť interpretácie(vysvetlenie) Dostatočne všeobecnej teórie riadenia ťažko niečím iným, ako istým druhom „**opisu konštrukcie**(ústrojenstva) **a princípov práce** ľubovoľne zvoleného skúmaného **orgánu** (zariadenia)“. Pre toho, kto chce byť organistom, je nevyhnutné poznať anatómiu a fyziológiu daného nástroja(inštrumentu). Potrebuje však zvládnuť aj techniku hry, repertoár(faktológiu konvenčných stereotypov, t.j.skúsenosti predkov), vkus(mieru vnímania objektívnych harmonických vzťahov). Na tom všetkom je postavený potenciál rozvoja hudobníka. Jeho organ-izmus je zasa tiež svojim spôsobom vzájomne vloženým supersystémom, zo-strojeným z buniek, fyzikálnych polí, informačných a energetických tokov, atď..

Ak niekto „funk-cnosť orgánu“ nezná

a hrať vie na ňom iba ako husa,

tak „v húšti na piáne, šantiť budú paviáni“

i stratení pre hluk páni,

ťažko budú cestu hľadať z lesa.

A čo to všetko znamená?

Nevyhnutné je svojimi 5. - 6. - 7. zmyslami nie len vnímať tok udalostí života,

no aj vypraco(vá)vať systém obrazno-logických⁴ predstáv o procesoch riadenia ako takých. Žijeme v takom čase, že toto všetko je naj-jedno-duch-šie spraviť na princípe nástroja, ktorý dostal názov „metóda dynamického programovania“.

14. Metóda dynamického²⁵⁹ programovania ako algoritmické vyjadrenie dostatočne všeobecnej teórie riadenia

Pri vy-svetlo-vaní podstaty metódy dynamického programovania sa opierame o knihu „Kurz teórie automatického riadenia“ („A Course in Automatic Control Theory“ autor Robert Pallu de La Barrière, vydanie z r. 1966), aj keď priamo neopakujeme jeho formulácie. Jednotlivé teorémy (poučky, tézy) sú prevzaté aj z publikácie „Operačná analýza“ od J. P. Zajčenka (Kyjev, Vysoká škola r. 1979).

Metóda dynamického programovania je funkčná, pokiaľ formálna interpretácia reálnej úlohy umožňuje splniť nasledujúce podmienky:

1. Skúmaná úloha môže byť formulovaná ako N -krokový proces, opísateľný vzťahom:

$$X_{n+1} = f(X_n, U_n, n), \text{ kde}$$
 n — číslo jedného z množstva možných stavov systému, do ktorého on prechádza po zavŕšení n -tého kroku;
 X_n — stavový vektor systému patriaci spomínanej n -tej množine (n -tej v poradí množine);
 U_n — riadenie, vypracované v kroku n (krokové riadenie), prevádzajúce systém z jeho možného stavu v n -tej množine v jeden zo stavov $(n + 1)$ množiny. Pre názornú predstavu je potrebné si pozrieť obr. 4., o ktorom sa budeme baviť neskôr.
2. Štruktúra úlohy sa nesmie meniť pri zmene predpokladaného počtu krokov N .
3. Rozmer priestoru parametrov (t.j., doplnenie, alebo odobratie ďalšej veličiny, príp. veličín (teploty, farby, afinity, lásky...) znamená vznik novej situácie, iného stavového modelu systému), opisujúceho stav systému, sa nesmie meniť v závislosti od množstva krokov N .

²⁵⁹ Ako sme si už vysvetlili, pojem **dynamický**, z hľadiska operability, znamená: Podliehajúci časovým zmenám podľa zvoleného frekvenčného etalónu, etalónovej, orientačnej frekvencie (zvoleného astronomického, sociálneho, či biologického, fyzikálneho, atď. procesu). Ma-thema-ticky ide o 2. deriváciu podľa času = „**zrýchlenie**“, alebo spomalenie skúmaného procesu, pri jeho porovnaní so zvoleným etalónovým procesom. Ak ešte viac zaostríme, t.j. o úroveň chápania ďalej, smerom k riadeniu skúmaného javu... jednoducho povedané: ešte presnejšie ide o deriváciu konkrétneho parametru zvolených porovnávaných procesov. Pozn: 1. derivácia podľa času (dt) je v bežnom chápaní známa „**rýchlosť**“. Inak povedané: Zmena rýchlosti po impulze zo strany iného procesu sa nazýva zrýchlenie (dynamika procesu).

4. Výber riadenia na ľubovoľnom kroku (z N -krokov) nesmie popierať (negovať) voľbu riadenia na predchádzajúcich krokoch. (zákon zachovania kontinuity).
Inými slovami: optimálny výber, po prvé - cieľov a po druhé - spôsobu riadenia v ľubovoľnom z možných stavov, musí byť podmienený (určený) parametrami skúmaného stavu, a nie parametrami procesu, priebehom ktorého systém do skúmaného stavu prišiel.

Čisto formálne:

Ak jednému stavu zodpovedajú rôzne jemu predchádzajúce deje jeho vzniku, vplývajúce na nasledujúci výber optimálneho riadenia, tak metóda umožňuje začleniť (zahnúť) popis predchádzajúcich dejov do stavového vektora. To vedie k zväčšeniu rozmeru stavového vektora (matice = 2D, tenzoru pri 3D) systému. Po tejto operácii sa to, čo bolo do jej prebehnutia opisované ako jeden stav, stáva množinou stavov, odlišujúcich sa jeden od druhého komponentami stavového vektora, opisujúceho predchádzajúce deje vývoja procesu.²⁶⁰

5. Kritérium optimálneho výberu následnosti (schémy, eng. “managing schedule”) krokových (pre jednotlivé kroky) riadení U_n a zodpovedajúcej trajektórie v priestore formálnych parametrov má tvar (formu mier): $V = V_0(X_0, U_0) + V_1(X_1, U_1) + \dots + V_{N-1}(X_{N-1}, U_{N-1}) + V_N(X_N)$

Kritérium V nazývame **plnou výhrou** (ú-Spěchom)²⁶¹, a ju tvoriace (do nej zarátavané) súčasti - **krokovými výhrami** (splnenými čiastkovými cieľmi)²⁶². Pri úlohe je potrebné nájsť **postupnosť krokových riadení** U_n a trajektóriu, ktorým zodpovedá maximálna z možných **plných výhier**. Vo svojej podstate, plná „výhra“ V , je **mierou CELKOVEJ kvality riadenia procesu**. Výhry (úspechy) pri jednotlivých krokoch, aj keď sú súčasťou miery kvality celkového riadenia procesu, však **vo všeobecnosti** nie sú mierami kvality riadenia na im prislúchajúcich krokoch. Uvedená metóda je totiž predurčená k optimalizácii celkového riadenia procesu. Preto sú **efektívne krokové riadenia** s veľkou krokovou (momentálnou) výhrou, ale ležiace mimo **optimálnej trajektórie** (cesty), nezaujímavé. Štruktúra metódy NEzakazuje v nevyhnutnosti použiť pre každý krok iné kritérium stanovenia (definovania) krokového výhry V_n , odlišné od kritérií prijatých pri druhých krokoch.

Index n je ukazovateľ určujúci početnosť (množstvo jednotlivých položiek, parametrov) možných stavových vektorov. V praktických úlohách s ním môže byť zviazaná nejaká premenná (premenlivý parameter), napr.: *čas, dráha, sila, spotreba zdrojov, farba, nervozita*, atď.

T.j., **metóda je použiteľná** nie len na optimalizáciu riadenia procesov plynúcich v „čase“, ale aj **k úlohám optimalizácie mnohovariantného jednorázového** (súčasného, momentálneho, paralelného s aktuálnym časom), alebo **čas nevnímajúceho** (neberúceho čas do úvahy, na čase nezávislého, resp. nereagujúceho na časovo²⁶³ podmienené zmeny) **riešenia**. Samozrejme za predpokladu, že takéto „bezčasové“ (nadčasové), „neprocesné“ úlohy pripúšťajú ich viackrokovú interpretáciu.

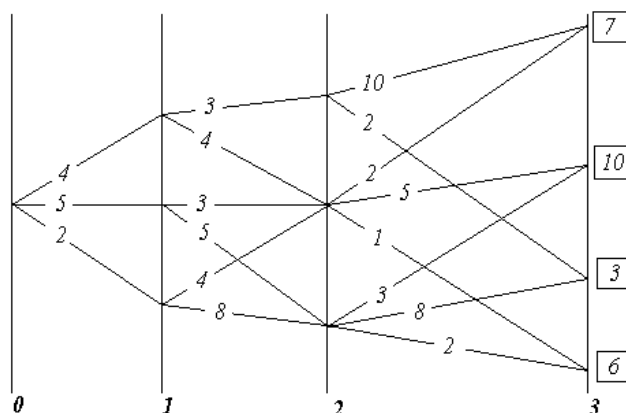
²⁶⁰ jeho tendencie, trendy, základné, dominantné, podstatné, kontrolné hodnoty, parametre dejín.

²⁶¹ Eng. s. c. “Full win”... “Full-house” = najoptimálnejšia cesta... najrýchlejšieho možného bezpečného splnenia definovanej úlohy (cieľa). Najrýchlejšieho vo vzťahu k zmene zvolených etalónových procesov.

²⁶² Eng. s. c. „Short win“... t.j. tzv. “krátka výhra”. Niekedy sa pre oba výrazy „Full-“ a „Short-“ win v tomto zmysle používa v rámci formovania korporátnej kultúry (kolektívneho podvedomia) dnešnej formy „biznisu“ aj spoločný, unifikovaný výraz „Quick win“. Prislúchal síce pôvodne skôr krokovým úspechom, no niekedy sa používa v rámci „optimalizácie processingu“ aj na tzv. „Full win“ situácie. Konvergencia nastala v nižších formách manažmentu, kde sa prestali formovať dlhodobé plány a focus (sústredenie) bolo iba na burzové cykly, resp. maximálne kvartálne štatistiky. Tým boli aj veľké korporácie postupne de facto (ne)priamo systematicky podriadené mechanizmom „samo“riadenia trhu. K čomu takáto firemná i štátna personálna politika (včítane tzv. „kindermanažmentov“ a manažmentov-kočovníkov) nevyhnutne cielene vedie, medzi časom vieme...

²⁶³ Ako sme si v predchádzajúcich kapitolách vysvetlili, je čas subjektívna veličina. Objektívne v tomto zmysle neexistuje. Hlavne ak vychádzame z predpokladu, že vesmír nemá začiatok, a tým ani koniec. Včítane pulzných modelov vesmíru. T.j. všetky

Teraz sa obrátime k obrázkom 4 – 6, opakujúcim vzájomne previazané (súvisiace) obr. 40, 41, 42 z kurzu teórie automatického riadenia R. P. de La Barriera.



Obr. 4. K podstate metódy dynamického programovania.
Mat(r)ica možností.

Na obr. 4 sú znázornené:

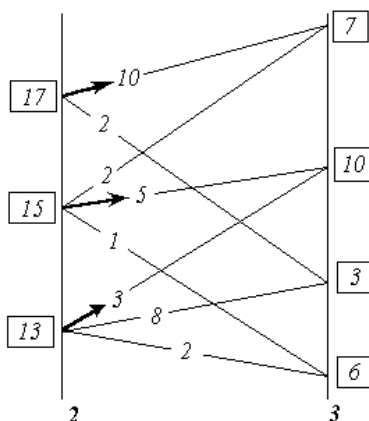
«0» - počiatočný stav systému.

«1», «2», «3» - množiny jeho možných následných stavov, a taktiež možné prechody z každého možného stavu do druhých možných stavov.

To vše rovněž připomíná mapu (ve smyslu šachovnice) stolní dětské hry, po které se přemísťují žetóny: každému přechodu - kroku odpovídá jeho kroková výhra, a v proces ukončující třetí množině, každému ze stavů systému je přidáno jeho vyhodnocení, umístěno v obdélníku.

Zásadní rozdíl od hry je v tom, že hádání výběru cesty v dětské hře, prováděno házením kostkami nebo točením se káčí (vlčka) a pod., je v reálném řízení nepřipustné, nakolik je to – postoupení (předání) účelového řízení těm silám, které jsou schopny řídit (ovládat) padání kostek, točení se káčí a pod., t.j. těm silám, pro které je ve hře vybraný „generátor nahodilostí“ dostatočně (ve vztahu k jejich cílům) říditelné zařízení (mechanismus).

Jestli máme vybrat optimální řízení na prvním kroku, tak je nevyhnutné předvídat všechny jeho důsledky v následujících krocích. Proto popis algoritmu metody dynamického programování často začíná z popisu výběru řízení na posledním kroku vedoucím do jednoho z dokončujících stavů procesu. V tomto případě poukazují na „pedagogickou praxi“, která dokazuje, že argumentace při popisu algoritmu od konečného stavu k počátečnímu se lehčeji chápe. Opírá se totiž o *jako kdyby už poskladané* (vzniklé, existující) podmínky (okolnosti, situace) k počátku skoumaného kroku, přičemž jsou zároveň možné varianty ukončení procesu taktéž stanovené.



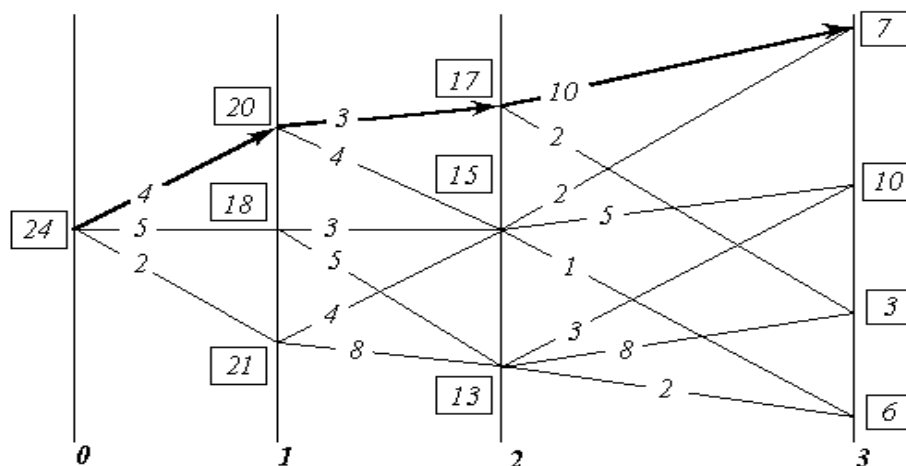
Obrázek 5. K podstatě metody dynamického programování.
Analýza přechodů.

Na obr. 5 se v souladu s tím analyzují možné přechody do konečné množiny stavů „3“ z každého možného stavu v jemu předcházející množině stavů „2“, jako kdyby celá předcházející dráha byla už u konce a zůstalo by posledním výběrem optimálního krokového řízení celý proces završit. Při té příležitosti se pro každý ze stavů v množině „2“ definují (stanovují) **všechny plné výhry** (*s-/na-plnění konečných cílů*) jako součet = „hodnota (vyhodnocení) přechodu“ + „hodnota (vyhodnocení) závěrečního stavu“. V množině²⁶⁴ „2“ ze získaných pro každý ze stavů, v něm možných plných výher, se určuje a *zapamatovává* maximální plná výhra a jemu příslouchající přechod (fragment trajektorie). Maximální plná výhra pro každý ze stavů v množině „2“ je umístěna do pravoúhlého rámečku a jemu příslouchající přechod je označen šipkou. Takových optimálních přechodů jednoho stavů do jiných, kterým přináležejí jedno a totéž označení plné výhry, se v zásadě může vyskytnout i několik. V tom případě jsou všechny v metodě nerozeznatelné a jeden ekvivalentní druhému, ve smyslu postaveného kritéria optimálnosti výběru trajektorie v prostoru parametrů, kterými se opisuje systém.

Poté množinu „2“, předcházející množině „3“, která proces zakončuje, možno skoumat jako (v kvalitě) zakončující, jelikož jsou známy vyhodnocení každého z její možných stavů (maximální plné výhry - koncové výstupy). Další optimalizace posloupnosti krokových řízení a výběr optimální trajektorie mohou být uskutečněny jenom na ještě neprozkoumaných množinách, které v optimalizačním procesu předchází úrovní „2“ (t.j. na úrovních množin „0“ a „1“).

Proces (procedúra), který(ou) ilustruje obr. 5 je tímto způsobem funkční na každém algoritmickeém kroku metody při přechodech z n -té do $(n-1)$ -té množiny, počínaje od zakončující N -té množiny do počátečního stavu systému.

V důsledku postupného párového (sekvenčního) skoumání množin, při procházení celého jejich souboru se projevuje optimální posloupnost návaznosti jednotlivých krokových řízení, maximální možná plná výhra a jim příslouchající trajektorie. Na obr. 6 je zesílenou linií znázorněna optimální trajektorie pro rozebíraný případ.



Obr.6 K podstate metódy dynamického programovania
Optimálna trajektória

V skúmanom prípade je kritériom optimálnosti súčet krokových výhier. Kritérium optimálnosti však môže byť konštruované aj ako vytvorenie (strojenie, súčin) v každom prípade nezáporných súčiniteľov (koeficientov).

Z matematiky na základnej škole vieme, že výsledok (súčet, alebo súčin) sa nemení pri zmene postupnosti operácií so sčítancami, alebo súčiniteľmi. Preto je algo-rytmus funkčný aj pri preberaní (kontrole) množín možných stavov v poradí, inverznom (opačnom) k vyššie rozoberanému, t.j. od východiskového – pôvodného, ku konečnému - záverečnému. T.j. pri pohľade na situáciu „z opačného konca“, obrátenie situácie „z východu na západ“, od začiatku ku koncu, k záverečnej množine (úrovni) možných stavov... od konca k začiatku situácie = re-flexia, k(a)atar(a)zia chronologickej priority... inak aj tzv. „**Cestovanie v čase**“.

Ak sú množiny (úrovne vývoja) možných stavov usporiadané v chronologickej postupnosti, môže byť schéma výpočtu zostrojená jak z prítomnosti (aktuálneho stavu) smerom do prognostikovateľnej *jednoznačnej* budúcnosti, tak aj z prognostikovateľnej *jednoznačnej* budúcnosti do aktuálnej objektívnej reality (prítomnosti). Táto okolnosť (podmienenosť) hovorí o 2 neformálnych vzťahoch v praktickom živote, nachádzajúcich sa mimo uvedeného algoritmu:

- 1) Metóda dynamického programovania (MDP) je formálne-algoritmicky necitlivá k charakteru príčinnodôsledkových podmieneností. Konkrétne: MDP nerozlišuje príčiny od následkov. Z tohto dôvodu by sa mala každá konkrétna interpretácia (vy-svetlenie) Metódy v praktických úlohách formovať s neformálnym zohľadnením skutočných podmieneností dôsledkov príčinami.
- 2) NEEXISTUJE MANAŽÉRSKY VÝZNAMNÝ ROZDIEL MEDZI REÁLNOU PRÍTOMNOSŤOU A VYBRANOU BUDÚ-CNOSŤOU, za predpokladu, že prognostika je v súlade s hierarchicky vyšším objemnejším riadením a do neho vložené (IT: zapuzdrené) čiastkové riadenie je uskutočňované kvalifikovane. T.j., ak proces čiastkového (v rámci celku) riadenia plynie v súlade s hierarchicky vyšším objemnejším riadením.

Proces je celostný (komplEXno-komplETný). Z tohto dôvodu chráni, ešte z nejakej príčiny neuskutočnená, avšak už morálne vybraná a objektívne Zhora NEzakázaná budú-cnosť v realizovanej prítomnosti tých, ktorí ju tvoria (s-Troja) na všetkých úrovniach:

Počínajúc od ochrany psychiky pred pokušeniami (klamom), až po ochranu pred cieľavedomou „fyzickou“ agresiou²⁶⁵. T.j., pokiaľ je matrica možných stavov (ona ale je matricou možných prechodov) vybraná v súlade s hierarchicky vyšším objemnejším riadením, je ona sama ochranou a zbraňou, prostriedkom riadenia, na ktoré je automaticky uzavretých (napojených a „zamknutých“) všetkých 6 priorít prostriedkov zovšeobecnených zbraňových systémov a riadenia (manažmentu).

²⁶⁵

Známe „pošmyknutie“ sa atentátnika a neúspech akcie. T.j. automatické „spontánne“ vznikanie stále viac komplikujúcich sa situácií pre mariteľa objektívne pozitívne a dostatočne správne postavenej matrice budúcich konštelácií.

PRIORITY (úrovne významu)
KATEGORIZOVANÝCH PROSTRIEDKOV RIADENIA
 (alebo rozpory medzi sociálnymi systémami)

"STUDENÉ" vojny	INFORMAČNÉ PROSTRIEDKY	METODOLOGICKÁ SVETOnázor SVETOpónímanie METODOlógia Filozófia Vzdelávaní KALEIDOSKOP ? LO Ž TROJÍČNOSŤ PRAVDA MOZAIKA Dovoľuje vidieť "spoločenský chod udalostí", rozlišovať (identifikovať) procesy a javy.		
		CHRONOLOGICKÁ Chronológia všetkých oblastí poznania, identifikuje príčinnno-následkové väzby, zákonitosti v histórii. Dovoľuje vidieť smerovanie všetkých procesov, nachádzať príčinu a odlišovať ju od následkov.		
		FAKTOLOGICKÁ Informácia opisania faktov, ideológií, RE-ligií, technológií, KultÚra Všetky ideológie Všetky religie VÝKONNÁ MOCC VÝKONNÁ MOCC Ideologická MOCC		
		EKONOMICKÁ Ekonomické prostriedky, ekonomické systémy, financie, kreditovanie, rôzne zdroje (suroviny) Podriadenie peňazom a rôznym KFS -kreditno finančným systémom		
		VPLÝVANIA NA ZDRAVIE NÁRODA Ochrana (kvalita medicíny)/ochromenie zdravia národa (alkoholicko-narkotická genocida, POTRAVINOVÉ prímasy a pod.) Likvidácia nie iba živých, avšak i budúcich pokolení.		
"HORÚCE" vojny	MATERIÁLNE PROSTRIEDKY	VOJENSKÁ Zbrane, násilie prostriedky obrany Strana, pre ktorú je vojna výhodná, získava zdroje z 1aj2. Likvidácia/ochrana ľudí, materiálne štruktúry, použitie lágrov Bojujúce strany		

Objektívna existencia *mat(r)íc možných stavov a prechodov* sa prejavuje v tom, že v slepote možno „zablúdiť“ do nejakých maticí prechodu a pocítiť na sebe ich objektívne vlastnosti. Subjektívne ich posudzujeme, v závislosti od vzťahu k týmto vlastnostiam, ako obdobia:

- výnimočného (jedinečného, zriedkavého) šťastia, či
- nudného „kolotoča“ stereotypov, alebo
- krutého, surového nešťastia.

No, pre používanie MDP (metódy dynamického programovania) a jej osvojenie sprevádzajúcich algoritmicky neformalizovaných *prejavov mat(r)ic prechodu v každodennom živote*, je nevyhnutné DODRŽAŤ TO HLAVNÉ z podmienok:

V úlohách optimalizácie procesov riadenia je MDP - metóda dynamického programovania <reálnej budúcnosti: „medzi riadkami“> funkčná iba vtedy, ak je určený vektor cieľov riadenia, t.j., musí byť vybratý, proces zavŕšujúci, určitý – jednoznačný - presný stav (želaný rovnovážny režim).

V skutočnosti (v realite) by tento zavŕšujúci (vrcholný, koncový) určitý stav mal byť vedome udržateľným a prijateľným procesom, ktorý objíma a zahŕňa uvedenou metódou optimalizovaný čiastkový proces. Avšak výber a definovanie (presné určenie) príslušných charakteristík procesu, do ktorého má riadený (manažovaný) systém po zavŕšení algoritmu danej metódy vojsť, sa nachádza v oblasti „mystiky“, alebo v oblasti metód, vyvinutých vo svojej podstate v NEmatematických náukach a remeslách (po h'ellénsky: „techné“).

„Nech akýkoľvek by bol stav systému pred nasledujúcim krokom, je nevyhnutné vyberať riadenie na tomto kroku tak, aby výhra (úspech) na danom kroku plus optimálna výhra (úspech) na všetkých následných krokoch bola MAXIMÁLNA“ - cit.: E.S.Wentzel „Operačná analýza. Úlohy, princípy, metodológia.“ (M., „Science“, r. 1988, str.109)

Neschopnosť určiť (definovať) *cieľový vektor riadenia* (ktorého dosiahnutím sa má zavŕšiť danou metódou optimalizovaný proces) *a* (alebo) *neschopnosť zistiť východzí stav objektu riadenia, neumožňuje postupovať podľa tohto, vyššie v citáte uvedeného, odporúčania*. Zároveň táto neschopnosť **objektívne uzaviera** možnosti využitia metódy dynamického programovania, keďže začiatok a koniec procesu (presnejšie jeho konkrétnej sekvencie) musia byť určené v priestore parametrov, na ktorých je zostrojený matematický (alebo iný) model metódy. Ten zas má byť metodologicky udržateľný (v zmysle predikcie - predpovedateľnosti), čo je základom jeho vzťahu s realitou.

Je to vo vzťahu k nasledujúcim mnohovariantným krokovým prechodom o to spravodlivejšie, čím viac *mat(r)ica* možných stavov spadá pod známe ľudové príslovie: **„Všetky cesty vedú do „Ríma“, a ktoré do „Ríma“ nevedú, nevedú nikam... t.j. vedú do „nebytia“ – do neexistencie.** Ak je pre takýto druh procesov vybraný *udržateľný cieľ*, ku ktorému vedie množstvo trajektórií (ciest), tak sa pri udržateľnom krokovom riadení „rozptyl“ (rozstup) medzi optimálnymi trajektóriami (idúcimi k rovnakému cieľu z rôznych počiatočných pozícií) zmenšuje. Prebieha nevyhnutná aproximácia (krokové približovanie) až do úplného zjednotenia optimálnych trajektórií v istom konkrétnom, matematicky predpovedateľnom kroku. Toto tvrdenie je tým spravodlivejšie, čím lepšie určíme v objektívnom priestore tendencií vývoja parametrov stav konkrétneho vektora zavŕšujúceho zvolený proces. Ako analógiu by sme v ma-thematike vyššie uvedený jav mohli nazvať asymptotickou množinou trajektórií ...a asymptotičnosť množiny trajektórií je vyjadrená tým, že: „všetky cesty vedú do „Ríma“ – v „RIM“...“²⁶⁶

²⁶⁶ V niektorých kultúrach (napr. v ruskej, ale aj na Slovensku v niektorých nárečiach) sa namiesto smerovej predložky „do“ používa „v“, napr. namiesto „vybral sa do širého sveta“, „vybral sa v širý svet“, tu konkrétne: „v RIM“, čo sa čítavalo, ...číta (umožňuje čítať) aj zprava doľava. Zprava prečítaný výraz RIM = MIR (v starosloviančine svet) môže znamenať v mnohých euro-indických jazykoch aj MIER, MIERA.

V ešte všeobecnejšom prípade popisujú odporúčania Nového Zákona a Koránu možnosť požehnania, milosti Všemohúceho, nezávislej od počiatového stavu („hriešnosti“²⁶⁷ človeka) v momente, keď sa prebudí (spamätá sa, precitne) a uvidí svoje skutky takými, akými sú.

Druhá pripomienka sa vzťahuje už k praxi – k vchodu do mat(r)ice prechodu. Ak je počiatkový (východzí) stav systému určený s odchýlkou väčšou, ako je odchýlka prípustná pre vchod do mat(r)ice prechodu z reálneho počiatového stavu do vybraného konečného, tak riadenie, na princípe samo o sebe bezchybného algoritmu MDP, privedie namiesto k vypočítanému optimálnemu stavu systému, k úplne iným výsledkom. Natvrdo povedané: Býva nerozumné považovať za východ z miestnosti na vysokom poschodí v nej otvorené okno.

T.j. MDP nevyhnutnosťou jak:

1. jednoznačnosti výberu konečného stavu - procesu, tak aj
2. zistenia skutočného, opravdivého počiatového stavu,

je *sama o sebe* chránená pred jej zneužitím na „akože“ vedeckú imitáciu optimalizácie riadenia pri jeho neexistencii. To odlišuje MDP (Metódu dynamického programovania) v podrobnostiach - detailoch od aparátu lineárneho programovania, do ktorého možno zahrnúť improvizované hodnotenia, vyhlásenia „expertov“ (hlavne médiálnych) ohľadom váhových koeficientov v kritériách optimalizácie *Min (Z)*, alebo *Max (Z)*.²⁶⁸

* * *

Táto ochrana *samo sebou* pred nedobromyseľným zneužitím je nepriamo vyjadrená aj v literatúre dnešnej oficiálnej ekonomickej vedy. Keďže sa oficiálna veda nesamoidentifikovala (nedeterminovala) tým, čo sa javí byť vektorom cieľov riadenia vo vzťahu k ekonomike štátu, nenachádzame logicky ani publikácie ohľadom využitia aparátu dynamického programovania na optimalizáciu riadenia makroekonomických systémov jednotlivých regiónov a štátov celkovo počas dlhodobých dejinných intervalov.

²⁶⁷ „Hriešnosť“ samozrejme nie je vrodená. Ide o hrubú manipuláciu v rámci formovania stereotypu viny u samotnej obete. Sofistikovaný mannažerský „forward“ trestu (upozornenia NAJvyššej inštalácie) zo subjektu na objekt riadenia. Tzv. „Dedičný hriech“ pôvodne znamená: chybné, už zmanipulované stereotypy predkov, tradície. Tradície, skúsenosti predošlých generácií (dnes konzervativizmus) sú samozrejme veľmi dôležité, no bez schopnosti prehodnotenia (liberalizmus) ich adekvátnosti vzhľadom k neustále sa meniacej objektívnej realite, ide o fatálnu (osudovú) chybu. Presnejšie: V politike neexistujú „chyby“, a teda ide logicky, z konkrétnych známych dôvodov, pri uvedenej interpretácii tradície Pôvodu zloby o systematický Podvod. V objektívne spojených nádobách konzervativizmu-liberalizmu sa pri vyvažovaní processingu voda samozrejme prelieva aj späť. T.j. liberalizmus, bez poznania miery robustnosti a adekvátnosti skúmaných tendencií, končí nevyhnutne, aj pri najlepšej vôli, v prerégulovaní a chaose - kolapse spoločnosti. Tak, ako neschopnosť korigovať zakonzervovanú tradíciu pri zmene okolností.

²⁶⁸ Ohľadom lineárneho programovania vid'. odborná literatúra. Váhové koeficienty napr. v zmysle mediálnych správ a systému riadenia kolektívneho podvedomia tzv. balónovou metódou. T.j. (napr. podľa Talmudu): „Nafukovanie vecí nepodstatných do podstatných a vypúšťanie podstaty javov objektívne celospoločensky dôležitých do stratenia“. Inak povedané: systematické hasenie (utlmovanie) intelektuálneho potenciálu ovládanej populácie (hostiteľa), postupne infiltrovanými lokálnymi náboženstvami, deformáciou sylabov (sylaba = slabika, v tomto kontexte základ) vzdelávania, dnes mediálnym priemyslom propagovanej eschatológie (z gr. „*Eschatos*“ - posledný, „*logos*“ – náuka = teologické učenie o posledných veciach človeka a sveta: posmrtný život, posledný súd, nebo, peklo...) do absurdna zahnaného konzumu „predaja času, morálky, detí“ do prastarého otrokárskoho systému v novej forme. V skratke: i- resp. a-diotizácia. Podmienky dlhodobého stresu sú koncepcie vytvárané napr. deformačným riadením trhu a burzy známymi technológiami riadenia inflácie (emisou proporčne nekrytého obeživa), „Upravovania úrokových sadzieb“ pod, alebo nad hranu rastu HDP. Všetko podľa potreby ničenia konkrétnej ekonomiky (vrátane genocídy vo forme samovrážd, aborcií (potratov), stresu vedúceho masovo ku KV- a onko-ochoreniam), alebo jej protežovania (ekonomiky) z globáno-politických dôvodov jej zaradenia, atď. Rovnako, ako sa v konvenčnej vojne získava spolupráca väzňov v koncentračných táboroch pomocou dlhobodej deprivácie základných potrieb = umelého stresu. Bez zabezpečenia uvedených umelých podmienok je totiž efektívnosť masovej manipulácie štatisticky nedostatočná.

Príkladom toho je napr. „Matematická ekonomika v osobnom počítači“ vydaná M. Kubonivom²⁶⁹, v ktorom kapitola o riadení ekonomiky obsahuje výlučne makroekonomické interpretácie aparátu lineárneho programovania. Priamo tak, je aj nazvaná: „Riadenie v ekonomike. Lineárne programovanie a jeho aplikácie“. Nič však nehovorí o cieľovom vektore riadenia a prostriedkoch riadenia. Vo vyššie citovanej učebnici J. P. Zajčenka je opis metódy dynamického programovania taktiež postavený na úlohách odlišného charakteru.

Pri motivácii odmietnuť makroekonomické interpretácie metódy dynamického programovania, sa autori väčšinou odvolávajú na tzv. v numerickej matematike „priestorové preklatie“²⁷⁰. Vyjadruje sa tým, že rast rozmeru priestranstva parametrov úlohy N vyvoláva rast objemu výpočtov, proporcionálny N^k , kde koeficient úrovně $k > 1$. Takýto nelineárny, nadproporcionálny (v tomto prípade exponenciálny) rast objemu výpočtov skutočne znefunkčuje mnohé, inak funkčné, výpočtové (numericke) procedúry (postupy) pri riešení praktických úloh. Deje sa to z dôvodu potreby priveľkých výpočtových časov aj u masívnych PC clusterov (veľkých počítačových sietí), ako aj z dôvodu kumulácie chýb v daných aproximovaných výpočtových postupoch (aproximovaný = približný, t.j. nie celkom presný, ale dostatočne blízky presnému, aby bol použiteľný). Toto „priestorové preklatie“ sa však nevzťahuje len na metódu dynamického programovania, ale aj na druhé metódy, s ktorými sa stretávame v ich makroekonomických interpretáciách.

TERAZ JE DOLEŽITÉ SKONCENTROVAŤ VNÍMANIE A SNAŽIŤ SA POCHOPÍŤ NASLEDOVNÉ:

Pokiaľ chápeme matematiku ako vedu o objektívnej vševesmírnej miere (cez výraz „ať“)²⁷¹ a v jej pojmovno-terminologickom aparáte a symbolike vidíme jeden z ľudstvu poskytnutých prostriedkov opisu objektívnych čiastkových procesov (nimi vyčlenených z nejakých objemnejších procesov), tak **každý opis MDP (Metódy dynamického programovania) je skráteným výkladom celej doteraz vysvetľovanej DVTR (Dostatočne všeobecnej teória riadenia)**. Včítane aj jej „mysticko“-religióznych aspektov; avšak - v jazyku matematiky.

Aby sme si hrubo zvýraznenú formuláciu lepšie objasnili, pozrime sa na obr. 7, pamätajúc na v predchádzajúcom texte vyššie spomínanú poznámku o určení počiatočného²⁷² stavu s dostatočnou presnosťou, pre vchod (vojdenie) do mat(r)ice prechodu.

²⁶⁹ Preklad z japonského originálu. M., „Financie a štatistika“, r. 1991, na základe japonského vydania z r. 1984 – vybraná príručka

²⁷⁰ Veľmi zjednodušene povedané: Pokiaľ celkovo nerozlišujeme váhu a tendenciu OBJEKTÍVNEHO vývoja jednotlivých faktorov (od prírodných cyklov, počasia, rastu, „nálady“ populácie, dostupnosti zdrojov, atď.) skúmaného procesu, ale iba hromadíme uvedené fakty, za chvíľu nám zákonite prerastú cez hlavu.

²⁷¹ ať... v slovenčine koncovka slovík napr.: konať, pracovať, rozmyšľať... in-, či trans-formovať, atď. V možnej interpretácii staroslovienčiny (vo verzii ВсеЯСветная Грамота) ide pri danom znaku aj o pojem ako MIERA, tvorenie, sTrojenie

²⁷² Transformačné procesy sú večné, ak vychádzame z predpokladu, že vesmír nemá začiatok a ani koniec (max. pulzuje ako metaproces), a tak ani žiaden v ňom vložený objektívny pod-proces nemá v tomto zmysle koniec. Počiatočný stav teda znamená začiatok skúmania, resp. ovplyvňovania zvoleného rozpoznaného procesu počiatočným impulzom, t.j. vstupom do prechodovej a riadiacej mat(r)ice.



Obr. 7. Dynamické programovanie, Rozlíšenie a Dostatočne všeobecná teória riadenia

Na obrázku sú znázornené:

1. dva objekty riadenia "A" a "B" v počiatočnom stave;
2. tri objektívne možné záverečné stavy (množina "5");
3. množiny ("1" - "4") možných medzistavov;
4. cesty objektívne možných prechodov z každého stavu do stavov iných.

Obr. 7 možno chápať ako obraz nejakého fragmentu (časti) vševesmírnej miery rozvoja (mnohovariantného predurčenia bytia-existencie); jednej zo zložiek Troj-jednoty "MIM" (Mathéria-InFormácia-Miera). ...a v širšom zmysle z druhej strany FIE (Forma-InFormácia-Existencia).

Ak prijmeme takúto, vyššie uvedené podobenstvo obr. 7, tak je objektívne možný prechod z ľubovoľného počiatočného stavu "0:1", alebo "0:2" do ľubovoľného zo záverečných stavov "5:1", "5:2", "5:3". Avšak táto objektívna možnosť môže byť ohrozená subjektívnymi kvalitami riadiacich pracovníkov (tvorcov, sTrojcov), zameriavajúcich sa previesť objekty "A" a "B" z počiatočného stavu, do jedného zo záverečných stavov.

Ak je Zhora dané Rozlíšenie (ponúknutá možnosť), tak riadiaci pracovník "A" (alebo "B") stiahne z objektívnej miery (z aktuálneho stavu jej matrice) "kópiu" (Ctrl+C), na ktorej bude vidno hoci len jedinú z množstva možných ciest prevedenia objektu z počiatočného stavu do množstva záverečných. Ak Rozlíšenie dané nebude, bude stratené, alebo odvrhnuté v honbe za pohodlnosťou, vodcovstvom, alebo nezmyselnou vierou v nejakú tradíciu, namiesto viery Bohu podľa svedomia, tak na "kópii" budú chýbať niektoré cesty a stavy. Ako následok toho, sa však môžu "objaviť" objektívne nemožné cesty a stavy, objektívne neexistujúce v skutočnej (reálnej) Bohom danej Miere - predurčenosti bytia. Okrem toho, sa podľa subjektívnej svojvôle riadiaceho pracovníka vyberá aj želaný príslušný záverečný stav z ich celkovej množiny. Primerane (zodpovedajúco) tomu, sa môže:

1. sebeckto a snaha o objektívne absurdné riešenia,
2. alebo chyba (hoc aj v "dobrej viere", nechápavo s dobrým úmyslom) pri výbere želaného záverečného stavu

završiť katastrofou s nevratnými následkami.

No matrica možných stavov, znázornená na obr. 7, pravdepodobnostne predurčuje iba čiastkový proces v rámci nejakej vzájomnej vloženosti procesov. Z tohto dôvodu, každý z počiatočných stavov "0:1", "0:2" môže patriť, buď jednému a tomu istému, alebo rôznym objemnejším procesom, v riadiacom (manažérskom) zmysle hierarchicky vyšším vo vzťahu k skúmanému procesu. To sa týka aj každého zo záverečných stavov „5:1“, „5:2“, „5:3“ v páre „východzie - záverečné“ (príp. vstupné - výstupné) stavy. Každý z objemnejších procesov disponuje vlastnými charakteristikami a smerovaním toku udalostí v ňom.

Môže sa ukázať, že cieľ „5:1“ je veľmi prítlačlivý, ak sa naň pozrieme z množstva počiatočných neuspokojivých stavov. Nie je však vylúčené, že objemnejší proces, ku ktorému záverečný stav „5:1“ patrí ako medzistav, silou vzájomnej vloženosti procesov, sa na jednom z nasledujúcich krokov zavŕši plnou a nezvratnou katastrofou²⁷³. Napríklad cieľ „5:1“ znamená nemeškať na „Titanik“, vyplávajúci na svoju prvú plavbu - preteky o „Modrú stuhu“, ... ktorá sa stala tragickou a jeho poslednou. Aby sme si nevyberali takýto cieľ z množstva objektívne možných, je nevyhnutné byť v súlade s HNR, resp. HNOR (Hierarchicky **Najvyšším** Objemnejším Riadením), ktoré udrží (ochráni) čiastkové, s ním zladené riadenie od výberu takéhoto cieľa, patriaceho k procesu odsúdenému na likvidáciu.

Ale ak je obr. 7 – „kópia“ z objektívnej miery, môže sa stať aj to, že nejaký záverečný stav, javiaci sa byť vektorom cieľov, je v skutočnosti sebestvom (resp. vlastným výmyslom, konštrukciou), vyjadrujúcim želanie „sahnúť na dva vlaky naraz“. Inými slovami: Rôzne komponenty cieľového vektora patria k dvom, alebo viac vzájomne sa vylučujúcim hierarchicky vyšším objemnejším procesom plynúcim súčasne.

Ide o jeden z prípadov neurčitosti a chybovosti (defektnosti) cieľového vektora, robiaci MDP (Metódu dynamického programovania) nefunkčnou a reálny proces „riadenia“ neudržateľným. Jedna a tá istá „lodka“ totiž nemôže pristáť i k pravému i k ľavému brehu súčasne, aj keby sa púťavé nádhery na oboch brehoch, spoza ohybu rieky, v diaľke zmiešavali, tvoriac obraz miesta útulného a vhodného na piknik.. Aby sme si nevybrali takýto cieľový vektor, je taktiež nevyhnutné, aby Zhora bolo dané Rozlíšenie pravého a ľavého „brehu“ potoku bytia.

T.j. algoritmus MDP (aj za situácie, keď ho možno spustiť) sprevádza ešte jedna vonkajšia okolnosť, ktorá je „samo-zrejmag“, „sama-sebou“ očividná, no býva vo väčšine prípadov ignorovaná: **Stav završujúci optimalizovaný čiastkový proces by mal patriť objemnejšiemu procesu, disponujúcemu vedome prijateľnými osobnými charakteristikami toku udalostí v ňom.**

Po výbere cieľa, patriaceho vo vzájomnej vloženosti k **objemnejšiemu procesu** s prijateľnými charakteristikami udržateľnosti a nasmerovanosti toku udalostí v ňom, je nevyhnutné rozpoznať cesty prechodu a vybrať optimálnu postupnosť (sekvenciu) následných krokov, vedúcu do vybraného stavu, završujúceho daný čiastkový proces - t.j., je nevyhnutné vybrať koncepciu riadenia.

Koncepcia riadenia²⁷⁴ v objektívnej miere, disponuje vlastnými charakteristikami, ktoré spolu so subjektívnymi charakteristikami subjektu – riadiaceho pracovníka (manažéra), vytvárajú pravdepodobnostnú predurčenosť uskutočnenia koncepcie riadenia touto konkrétnou osobou. **Hodnota, význam PRAVDEPODOBNOTNEJ PREDURČENOSTI úspešného završenia procesu je objektívna, hierarchicky vyššia miera - ocenenie uzavretého systému „objekt + manažér + koncepcia“, na rozdiel od PRAVDEPODOBNOTI - objektívnej miery systému „objekt + objektívne existujúca koncepcia riadenia“.**

Preto **čím nižšia je pravdepodobnosť** prevedenia objektu do želaného záverečného stavu, **tým vyššia musí byť KVALIFIKÁCIA** riadiaceho pracovníka – manažéra (tvorca, konštruktéra, sTrojcu), zvyšujúca stupeň, hodnotu pravdepodobnostnej predurčenosti úspešného završenia procesu riadenia (tvorenia).

²⁷³ Upozornením na nekompatibilitu – nezlučiteľnosť zvolenej cesty s Mat(r)icou možných stavov z pohľadu Vis Maior (Hierarchicky Najvyššieho Objemnejšieho Riadenia), s cieľovým vektorom Božím.

²⁷⁴ Ako sme si už dávnejšie povedali, je koncepcia vlastne bazálnou mat(r)icou v lexikálnom vyjadrení (kódovaní) a mat(r)ica je zasa z druhého „konca“ (opačného pohľadu) koncepciou v príslušnej symbolike, systéme vzájomne previazaných obrazov, z ktorých sa príslušnými spomínanými tzv. Konceptuálnymi technológiami soc.-kultúrneho inžinierstva (kedysi „mágie“) odvíjajú v podvedomí cieľových skupín príslušné príbehy formujúce dlhodobu, ich stereotypy myslenia a konania.

Úmerne vyššie povedanému, môže byť poverenie administrátora nejakou koncepciou riadenia, z jeho strany vyjadrené odchodom z funkcie z vlastnej vôle, vyplývajúcej z uvedenia si svojej neschopnosti uskutočňovania jemu priznanej koncepcie riadenia. Neprijatie koncepcie sa zasa môže vyjadrovať (prejavovať) ako vyhlásenie (deklarácia) jej prijatia a následná úprimná horlivá, *no nekvalifikovaná* snaha o jej uskutočnenie. Oni - títo administrátori, v uvedených prípadoch, to privedú k tomu, že koncepcia bude diskreditovaná, nakoľko kvalifikovaní riadiaci pracovníci (manažéri), spôsobilí k jej uskutočňovaniu, nebudú pripustení k riadeniu z dôvodu osobnej žiarlivosti, dychtivosti po sláve, peniazoch, alebo niečoho... zo strany dobromyseľného namysleného nekvalifikovaného i(a)DIÖta.

Dôsledkom neidentickosti *pravdepodobnosti* (matematickej) a *pravdepodobnostnej predurčenosti*, môže byť aj veľmi dobrá koncepcia zahubená jej zlými vykonávateľmi:

Na dvojkolke (bicykli) sa lepšie jazdí ako na trojkolke, no nie všetci to vedia. Dokonca niektorí ešte budú dokazovať, že na bicykli sa jazdiť ani nedá, nakoľko padá aj sám od seba, a nieto ešte s na ňom sediacim človekom, a o to viac za jazdy, v pohybe - pokiaľ doteraz nikoho nevideli na bicykli jazdiť a nepoznajú základy fyziky²⁷⁵. Tretí zasa, sami nevediac a neželajúc učiť sa jazdiť, zo žiarlivosti nedajú bicykel tým, ktorí by to aj vedeli.

Preto, po prijatí rozhodnutia o realizácii koncepcie je nevyhnutné sebe samému pridržať sa konceptuálnej samodisciplíny (opak autocenzúry biorobota) a vychovávať ku konceptuálnej samodisciplíne okolitú spoločnosť. T.j. nevyhnutne podporovať dostatočne vysokú kvalitu riadenia na každom kroku všetkými prostriedkami, aby sme sa na začiatku ďalšieho kroku neocitli v situácii, z ktorej prevedenie (prechod) objektu, v súlade s vybranou koncepciou riadenia, do vybraného završujúceho stavu bude nemožné(ý). Tento prípad - odklonenie z vybranej cesty «2:2» → «3:3», je znázornený oblúkom („dúhou“) z «2:2» → «3:1». Ide o nevratnú stratu riadenia, po ktorej je nemožný prechod do stavu «5:3». Oblúk «2:2» → «3:2» je zvrtná (reverzibilná, zmeniteľná) strata riadenia v tom zmysle, že je potrebná korekcia koncepcie, vychádzajúc zo stavu «3:2», ktorý sa teraz skúma (rozoznáva) ako počiatočný.

Ak na obr. 7 objektívnej hierarchicky vyššej miere kvality stavov, v ktorých sa môžu nachádzať objekty subjektov – riadiacich pracovníkov (manažérov) «A» a «B», zodpovedá rozsah (škála) kvality možných stavov «I», tak pre ich dobro je najvhodnejší prechod z množiny stavov «0» do stavu «5:3». Avšak, nimi realizovaný výber smerovania rozsahu hodnotenia kvality stavov je morálne podmienený a subjektívny:

1. ako je ukázané na obr.7 «I», alebo
2. v obrátenom smere k «I» (priebežná odchýlka riadenia γ)

Ak sú na obr. 7 možné stavy zoskupené do množín «1», «2», «3», «4», «5» podľa príznaku synchronnosti (zvolenej krokovej vlny), tak na Ot γ koordinátnej osi priebežnej odchýlky riadenia γ^{276} pri rozsahu kvality stavov «I», je odstup od osy Ot k ľubovoľnej z trajektórií **Priebežnou odchýlkou** (chybou) **riadenia** pri pohybe po tejto trajektórii. Plocha medzi osou Ot a trajektóriou je integrál podľa času (t) priebežnej odchýlky (chyby). Môže byť využitý ako kritérium - minimum optimálnosti celkového procesu riadenia. T.j., uvedený integrál môže byť využitý ako kritérium **Plnej výhry**, javiacej sa byť pri metóde dynamického programovania **MIEROU KVALITY**, avšak nie **možných stavov**, nie **prechodových krokov** z jedného stavu do druhého, ale **CELEJ TRAJEKTÓRIE** (cesty) **PRECHODU**. Avšak vo všeobecnosti (všestrannosti) metódy môžu byť krokové výstupy (výhry) zostrojené aj inak.

Keby sme prijali kritérium optimálnosti typu minima hodnoty **integrálu priebežnej odchýlky** (chyby) **riadenia podľa času** (na obr.7 ide o plochu medzi osou Ot a trajektóriou prechodu), tak pre subjekt

²⁷⁵ ako efekt stabilizačnej kolmice zotrvačnosti pri krútiacom momente, model gyroskopu a pod.

²⁷⁶ smerovanie zhora nadol = opačné oproti smerovaniu rozsahu kvality možných stavov

«A» je optimálna trajektória «0:2» → «1:3» → «2:2» → «3:3» → «4:4» → «5:3» a pre
«B» je optimálna trajektória «0:1» → «1:2» → «2:2» → «3:3» → «4:4» → «5:3».

Straty riadenia (kolapsy):

1. «1:2» → «2:1» → «3:1»;
2. «2:2» → «3:1»;
3. «2:2» → «3:2» → «4:1»;
4. «3:2» → «4:2»

sú plnou a nezvratnou katastrofou riadenia podľa koncepcie objektívne možnej, no neuskutočnenej, z dôvodu nízkej kvality priebežného riadenia v procese prechodu objektu do vybraného konečného stavu «5:3». Všetky ostatné straty riadenia sú zvrtné (naPraviteľné) v tom zmysle, že treba uskutočniť korekciu koncepcie riadenia podľa miery ich rozlíšenia (rozpoznania).

T.j. metóda dynamického programovania v schéme riadenia „prediktor-korektor“ je práceschopná (funkčná) a samotná schéma sa rozvíja ako jeho praktická realizácia.

Existujú aj také interpretácie metódy, keď do vektora kontrolných parametrov (ktorý je podmnožinou stavového vektora) nie sú zahrnuté nejaké charakteristiky objektu, ktoré však napriek tomu sú zahrnuté do kritérií výberu optimálnej trajektórie. Napríklad, pokiaľ sú v stave «0:2» rôzne subjekty nerozlíšené podľa svojich východných energetických zdrojov (energozabezpečenia) a kritérium výberu optimálnej trajektórie je na prechodoch (checkpoint) citlivé na spotrebu energie, tak takému kritériu môže zodpovedať optimálna trajektória «0:2» → «1:2» → «2:1» → «3:2» → «4:3» → «5:3», alebo nejaká iná.

Nie však trajektória (cesta) «0:2» → «1:3» → «2:2» → «3:3» → «4:4» → «5:3», na ktorej dosahujeme minimálnu hodnotu integrálu priebežnej odchýlky riadenia.

To znamená, že riadiaci pracovník – manažér, disponujúci dostatočným energopotenciálom, môže vybrať trajektóriu «0:2» → «1:3» → «2:2» → «3:3» → «4:4» → «5:3». Avšak ak riadiaci pracovník – manažér (tvorca) s nedostatočným energopotenciálom pre takýto prechod, nevidí trajektóriu «0:2» → «1:2» → «2:1» → «3:2» → «4:3» → «5:3», na prechod ktorej je jeho energopotenciál dostatočný, tak stav «0:2» sa pre neho subjektívne javí byť bezvýchodiskovým, slepou uličkou, aj keď ňou objektívne nie je. Tento faktor hovorí o prvoradosti **Rozlíšenia** poskytovaného **Zhora**, bezprostredne každému, pred všetkými ostatnými schopnosťami, návykmi a znalosťami²⁷⁷.

Okrem toho poukazuje uvedený príklad na nasledovné:

Na jednej a tej istej „kópii“ z mat(r)ice možných stavov, porovnanej s plnosťou reality, možno zostrojiť celý súbor kritérií optimálnosti. Každé z jeho(súboru) čiastkových kritérií je používané v závislosti od konkrétnych okolností uskutočňovania riadenia. Každý súčiastke (komponentu) tohto súboru zodpovedá jeho vlastná optimálna trajektória. Komponenty tohto súboru kritérií môžu byť rovnako, ako komponenty cieľového vektora,

²⁷⁷ Ako sa hovorí: „To, že niečo viem, ešte neznamená, že som schopný to použiť“...a „Návyk (zvyk) je železná košeľa“...i ochrániť môže i utopiť je schopný-á..Buď teda som ja osobne schopný ho (návyk, emóciu) prehodnotiť, pretvoriť, alebo som jej napospas vydaný. Preto: „Kto kontroluje emócie davu, kontroluje dav samotný.“ Ako vieme, dav nie je schopný samostatného rozlíšenia. Rozhoduje sa podľa: A. vodcov (autoritiek), alebo B. kníh „svätých“...príp. v samovražednej kombinácii A + B. ...miesto sedliackeho raZumu... morálky s intuíciou (7. zmyslom pre Mieru) pod klenbou neBeskou zrodených (voľ. cit. fil. I. Kant 18. stor, Königsberg). Teda, postupnosť (aj podľa PFT Plnej funkcie tvorenia) je nasledovná: 1. znalosť (vedomosť, skúsenosť predkov, všeobecne inFormácia), 2. stereotyp je rozpoznania, uloženie do automatizmu (emócie) v podvedomí, 3. schopnosť prehodnotenia správnosti jej uloženia (zvoleného algoritmu a adresy zásuvky) za podmienky objektívne morálneho nastavenia a dostatočného chápania objektívnej reality daným jedincom (alebo kolektívom). Ecce Homo. Hľa: predPoklad skutočnej, Pravej intuície, 1. rozlíšenia Zhora daného a nie len 2. Otroka (pod)vedomého, na nejaký kolektívny, vždy ni(e)kým riadený agregátny inFormačný modul (modlu, ezo.“egregor“) napo-, či opo-jeného.

usporiadané podľa preferencie (uprednostňovania) variantov optimálnych trajektórií. Na rozdiel od cieľového vektora²⁷⁸, môže však jeden objekt prechádzať z jedného stavu do druhého, iba po jedinej trajektórii. Presnejšie: jedinej trajektórii z celého množstva (množiny) trajektórií optimálnych podľa každého z jednotlivých kritérií v súbore. Nemusí byť nevyhnutne možné splniť naraz všetky kritériá optimálnosti výberu, patriace do hierarchicky usporiadaného súboru kritérií. Pre riadenie (stvorenie, sTrojenie) je nevyhnutné, aby proces zodpovedal čo i len jednému z množstva prípustných kritérií.

Situácia sa môže vyvinúť tak, že vo vzťahu k jednému a tomu istému objektu, jeden subjekt realizuje koncepciu²⁷⁹:

- «0:2» → «1:2» → «2:1» → «3:2» → «4:3» → «5:3»

a druhý

- «0:2» → «1:3» → «2:2» → «3:3» → «4:4» → «5:3»

Napriek tomu, že záverečné ciele (stavy) sú rovnaké:

1. ak riadiaci pracovníci - manažéri patria k množine riadiacich pracovníkov - manažérov jednej a tej istej úrovne v hierarchii vzájomnej vloženosti procesov, tak sa realizátori koncepcie „a“ a realizátori koncepcie „b“ stávajú konkurentmi. Nastáva „športová“ konkurencia, alebo konceptuálna vojna.
2. ak a) a b) patria k rôznym hierarchickým úrovňam jedného a toho istého systému, tak pôjde o antagonizmus (protiklad, konflikt) medzi jej hierarchickými úrovňami, vedúci **minimálne** k zníženiu kvality riadenia v zmysle prijatom na jeho hierarchicky najvyššej úrovni. A **maximálne** môže prísť dôsledkom popísanej situácie až k celkovému rozpadu systému. Rozhodcom je vo vzťahu k obom aktérom hierarchicky vyššie objemnejšie riadenie.. O to viac nastáva komplikácia pri riadení (tvorení), ak
3. ide o rozličné záverečné ciele (želané stavy²⁸⁰). Tu ide o konceptuálnu vojnu zostrojúcu sa počas chodu procesu.

Z vypovedaného vyplýva, že algoritmus dynamického programovania (a obr. 7, zobrazujúci niektoré aspekty jeho dodatkov) sa javí byť dostatočne prehľadným náčrtom riešenia nanajvýš vážnych životných situácií.

Celkovo umožňuje MDP (metóda dynamického programovania) **v jej abstraktnej forme** (t.j. neviazanej k akejkolvek praktickej úlohe):

1. vytvárať systém obrazno-logických predstáv o procesoch riadenia vo všeobecnosti. Taktiež umožňuje:

2. skladať pomocou tejto schémy (matice) všetky praktické životné riadiace -manažérske nástroje jednej osobnosti, ako aj spoločnosti.

Obe základné funkcie MDP sú nevyhnutné pre vedomý vchod do riadenia aj v tom prípade, ak sa riadenie reálne vytvára (sTrojí) na osNove nejakých druhých modelov.

²⁷⁸ U cieľového vektora sa pri ideálnom riadení (tvorení) realizujú všetky ním zhrnuté ciele bez rozdielu. Nehľadiac na hierarchické usporiadanie kritérií optimálnosti.

²⁷⁹ Postupnosť krokov, program prechodu z jedného bodu do druhého (v danom príklade, konkrétne napr. z úrovne 1 do úrovne 5)

²⁸⁰ Klasicky v našej kultúre v podstate **1. Demokratická neegoistická spoločnosť**, kde by čo najviac ľudí mohlo realizovať svoj optimálny potenciál, a tak aj ľudstvo ako celok, vs. **2. Otrokársky fašizmus**, vláda fasci, mafie, konceptuálno-ideovo-finančný teror menšiny (úzkého klanu) voči väčšine, všetkými dostupnými prostriedkami. Dnes egoistická partokraticko-oligarchická plutokracia skrývajúca sa za demokráciu... s heslom "Dať ovciam možnosť, fikciu voľby"...či sa nechať viac strihať a či viac rezať? Systematická i(a)dioizácia, genocída podprahových a po technologizácii nepotrebných otrokov: Panem et circenses = dnes filozofia egoizmu a konzumu. Zvedenie otrokárstva z úrovne vedomia, na úroveň pod-vedomia.

15. Vstup do riadenia

Zostalo nám preskúmať vstup do **riadenia**. Vo väčšine prípadov sa vedomie vracia k problémom riadenia životných podmienok, situácií, problémom sebaovládania, umenia správania sa (atď., všetko sú to slová o jednom a tom istom), pri zrazení sa s ťažkosťami, neúspechom a rozčarovaním. T.j., v *nie práve pre seba najkomfortnejšom (najpríjemnejšom) období - najčastejšie práve v rôznorodých „stresových“ situáciách*. Aj tak však Boh neukladá na človeka nič navyše, okrem toho, čo uniesť môže. A preto najlepšie, čo možno v takýchto situáciách spraviť, je:

1. Predovšetkým zastaviť vlastný zhon, vynorujúci sa z podvedomých úrovní vnútorne konfliktnej, neusporiadanej psychiky a prenikajúci do nej zo psychiky kolektívnej, na ktorej sa tak, či onak zúčastňuje každý jedinec (svojou jedinečnou inDiviDuálnosťou).
2. Zastaviť zhon je nevyhnutné, pamätajúc na to, že Všemocný sa nemýli. Bez emócií skleslosti, clivoty (depresie), či nezmyselného nadšenia vnímať, pochopiť to prichádzajúce, čo sme nedávno pomenovali ako *stavový vektor* (základné objektívne parametre aktuálneho stavu).
3. Následne nevyhnutne rozpomenúť sa, ako sa tento *stavový vektor* menil v minulosti v priebehu, podľa možnosti, čo najdlhšieho obdobia²⁸¹ na, vo vzťahu k nemu, objemnejšej inFormačnej kulise (pozadí, báze).
4. To nám umožní vidieť celkový obraz vzájomne vložených čiastkových procesov a mozaiku ich príčinnodôsledkovej previazanosti, t.j. vzájomné väzby medzi „osobno-životným“ (vlastným každodenným životom) a informáciami celospoločenského významu, podľa morálne podmienenej svojvôle (slobody výberu konania) vo vzťahu k dvom kategóriám: „Dobre“ a „Zle“.
5. Je nevyhnutné z toho všetkého vyčleniť celkové vonkajšie riadenie a v ňom sa pokúsiť identifikovať hierarchicky Najvyššie - bezprostredne (priamo) pochádzajúce od Všemohúceho. ON vo všetkých prípadoch bez výnimky podporuje to, čo patrí do kategórie „**Objektívne Dobro**“:
Odstraňuj zlo tým, že existuje lepšie! (Obrátením pozornosti na to lepšie, sa nepútam k zlu, a tým ho „nekrímim“ svojimi negatívnymi emóciami).
Naproti tomu metódu „Vybíjať klin klinom“ neradno používať...
... i keď k jej stúpencom to Zhora je dočasne zhovievavé, s cieľom priviesť k rozumu jak ich samotných, tak aj ich okolie.
6. Pamätať (mať na zreteli), že Hierarchicky Najvyššie riadenie Všemocného VŽDY odpovedá na volanie k Nemu sa obracajúcich, snažiacich sa riešiť prognostickú úlohu mnohovariantne možného toku udalostí: Boh dáva dôkaz Svojej existencie (bytia) priamo (bezprostredne) každému osobne, odpovedajúc na modlitbu úmerne jej zmyslu, „Jazykom“ meniacich sa životných okolností, situácií. Aby pochopil zmysel jeho „fráz“, je pre každého Človeka tak dôležité, naučiť sa byť k tomuto „Jazyku“ vnímavým²⁸².

281

postupnosti periód vzorkovania, časového výseku podstatných súvisiacich príčinnodôsledkových väzieb

282

Ide o systematickú aktívnu intuíciu (intelektom korigované emócie), stále znova, kontinuálne metodicky napájanú priamo na HNOR, namiesto rôznych kultov riadenia kolektívneho podvedomia od tzv. korporátnej kultúry a mediálneho ošiaľu seriálov a blockbustrov... až po tzv. náboženstvá (pseudoreligiózne imitácie VM), či samovražednú ezoteriku egregorov a veštenia óSudu.

7. Potom nasleduje, buď podriadit' sa chodu rozpoznaných objektívnych procesov, prijmúc ich plynutie, ako danosť; alebo prijmúc na seba zodpovednosť, vytvárať tlak na ich plynutie - ovplyvňovať ich, v súlade so svojim cieľovým vektorom vo vzťahu k celému komplexu (kompletu) čiastkových procesov, opisovaných vektorom stavov.
8. Hlavne, je pritom zbadat' **milosť** hierarchicky Najvyššieho všeobjímajúceho riadenia Všemohúceho, aby vlastný cieľový vektor nebol antagonistický k Najvyššej milosti, ale aby sa vnesenie vlastného vkladu do toku vzájomnej vloženosti procesov stalo čiastočkou milosti, nesenej hierarchicky Najvyšším všeobjímajúcim riadením. V tom prípade, aj informačné toky hierarchicky Najvyššieho objemnejšieho riadenia budú nevyhnutnou (potrebnou) nápomocou, a nie prekážkou, zábranou v činnosti Človeka.

No, ak aj vyššie uvedený postup dodržíme, bude nutné nejaký čas pretrpieť v klúde bez paniky a emocionálnych výbuchov, aby sme si nadarmo ne(s)pálili energiu v nezmyselnostiach. Až pokiaľ nedohasnú dôsledky mravnostne (morálne a eticky) podmienených chýb svojho predošlého správania. V týchto chybách je totiž obyčajne vyjadrená, buď neprimeraná sebadôvera (niekedy až namyslenosť, čiže pýcha) jednotlivcov, ktorí zabudli na celosť a hierarchiu Stvorenia (sTrojenia) sveta a Všemohúceho; alebo je spomínanými chybami vyjadrené prekladanie im Zhora predurčenej zodpovednosti a povinnosti na svoje okolie. T.j., ide o zúčtovanie, odplatu za príživníctvo, snahu o delegovanie roboty, ktorú má dotýčný vykonať osobne, na jeho blízkych, kolegov, vrátane hierarchicky vyššie postavených v Objektívnej Realite (pozn.: tu samozrejme nejde o „oficiálnu“ hierarchiu).

„Ty vládneš, no aj tebou vládnu“ – hovorieval PlutArchos (hel. prenesene aj „Starý financ“) – historik (dejeписec), ktorý bol „vedľajšou“ činnosťou vrchným kňazom Delfského orákulu v Apolónovom chráme²⁸³.

Ak v takomto vzájomne vloženom procese „vládnutia, vedenia“ vznikne konflikt riadení dvoch (alebo viacerých) subjektov, tak niektorá z konfliktných strán koná mimo riečiska Zámeru v rámci dopustenia. Možno niekto koná, nielen proti druhým, no aj proti Zámeru (Božiemu). No a v situácii neprítomnosti konfliktu sú priame väzby každého z účastníkov, z uhla pohľadu ostatných, väzbami spätnými a spätné väzby každého jedného, väzbami priamymi pre druhých.

Úmerne tomu, v takýchto typoch procesov riadenia systému, definovaného zložením (počtom, stavom) subjektov a objektov riadenia, riadi v skutočnosti ten, kto sa ukázal byť schopným organizovať samoriadenie systému ako celku, vo voči nemu objemnejších procesoch a v prijateľnom režime pre seba. T.j. ten, kto sa

²⁸³ V roku 1991 bolo niekoľko pracovných verzií DVTR (Dostatočne univerzálneho modelu sTrojenia). Jedna z nich sa končila tými istými slovami, ako v roku 1992 publikovaná verzia: „Ty vládneš, no aj tebou vládnu“ – vravieval Plutarchos, ktorými sa začína v tomto odkaze komentovaný úsek textu.

Druhá verzia pokračovala v uvedenom texte nasledovne: „Ty vládneš, no aj tebou vládnu“ – vravieval Plutarchos. A to je pravda, keďže priame vzťahy jedného, z uhlu pohľadu druhého, sa javia byť spätnými, a spätné, zodpovedajúco - priamymi. Z nich dvoch, riadenie uskutočňuje ten, kto viac pozná a hlbšie chápe, dôsledkom čoho je schopný, vo vzťahu k sebe, cudziu koncepciu riadenia vložiť do, od ich oboch koncepcií, všeobecnejšej koncepcie samoriadenia, ako jediného celostného systému. Tento záver (spôsob riešenia) je spravodlivý, jak vo vzťahu k inDiviDuálnym, tak aj k súborným intelektom.

Tretia verzia pokračovala v tomto texte takto: „Ty vládneš, no aj tebou vládnu“ – vravieval Plutarchos“. A to je pravda, keďže priame vzťahy jedného, z uhlu pohľadu druhého, sa javia byť spätnými, a spätné, zodpovedajúco, - priamymi. Z dvoch, riadenie uskutočňuje ten, kto viac pozná a hlbšie chápe, dôsledkom čoho je schopný cudziu koncepciu riadenia vložiť do svojej všeobecnejšej koncepcie.

Počas prípravy typografického vydania v r. 1992 prešla vnútornou procedúrou VP ZSSR schvaľovania textov rôznych pracovných verzií verzia prvá, ktorá nechávala slová Plutarcha bez akýchkoľvek bližších objasnení.

ukazuje byť v stave, prijať koncepciu riadenia vo vzťahu k sebe a vložiť ju do objemnejšej koncepcie riadenia systému ako jediného celku.

Preto, ak nezabúdame na Všemocnosť, tak na ním zabranom (obsadenom) mieste v hierarchii vzájomnej vloženosti riadenia sociálnych i nadsociálnych štruktúr a procesov lepšie riadi - *seba predovšetkým*²⁸⁴ - ten, kto rozlišuje hierarchicky Najvyššie riadenie od vonkajšej i vnútornej manipulácie a nebráni, neprekáža Najvyššiemu a vedome sťahuje - prenáša Jeho vôľu, dole pozdĺž kontúr (štruktúr) vnútrospoločenského riadenia, ako milosť, urýchlujúc tak proces prechodu k Č(e)loVečnosti (človečenstvu, ľudskosti). Tým pozdvihuje rozprávkovú „človečinu“ na priame východisko, riešenie situácie, porážajúcu draka z jaskyne, a nie pokračovanie mučivého infernálneho (diabolského, pekelného) kruhu - reťaze poklesov a pádov do bahna rytím „držkou“ v zemi, prešľapovanie na mieste a váľanie sa vo všemožnej špine, hrôze. Nehovoriac už o tom, že je nedôstojné, pri disponovaní možnosťami (potenciálom) človeka, vedome bočiť (odkláňať sa, utekať) od svojho **dľhu voči druhým** v Objektívnej realite. T.j. predlžovať kolektívne (a svoje) zostávanie na úrovni človeku podobnej opice - nedočlovečika a byť si toho vedomý. No, takéto vzdorovanie, vzpieranie sa, pri uvedomovaní si svojho rozporu s obsadením (úlohou, rolou), je už fakticky samovražedným stavom.

Teória riadenia bola nazvaná „**DOSTATOČNE všeobecná** (uni-vers-álna)“, a nie proste „**všeobecná**“ preto, lebo tu predložené vydanie (návrh) je dostatočné na to, aby s do nej (do DVTR) zavedenými pojmovými kategóriami boli jednoznačne zviazané objektívne rôznorodosti, vlastné akejkoľvek oblasti činnosti. Ide o snahu UniVersAl(i)Ty DVTR v tomto návrhu, vydaní. Úmerne tomu, daný model tvorenia (sTrojenia) umožňuje rozvinúť čiastkovú praktickú (aplikovanú) THEÓriu riadenia a na jej osnove riadiacu - manažérsku (tvorcovskú)²⁸⁵ prax v akejkoľvek oblasti činnosti. Pritom, vo vzťahu k celej komplexnosti odvetví ľudskej činnosti, predstavuje DVTR (**Dostatočne univerzálny model sTrojenia**) jazyk interdisciplinárneho styku - kommuNikácie. Ako skratku síce niekedy používame „univerzálny model strojenia“, alebo „všeobecná teória riadenia“ a pod., ale vo všetkých prípadoch pod daným výrazom rozumieme **Dostatočne všeobecnú teóriu riadenia**²⁸⁶. Upresnenie „dostatočne všeobecná“ je vo vzťahu k teórii riadenia nevyhnutné, keďže **všeobecná (absolútna, bez akýchkoľvek ohraničení) teória riadenia** je vlastníctvom Najvyššieho presne tak, ako aj Jeho VšemohúCnosť. Človek je NEsamodostatočný vo výbere informácie z toku udalostí Života a je ohraničený v možnostiach jej pretvárania - transformácie (eng. con-version) a spracovania. Preto teória riadenia v spoločnosti nemôže byť VŠEobecnou (absolútnou, neohraničenou). Mala by však byť dostatočnou na riešenie rôznorodých problémov (výziev – ang. challenge, heb. príležitostí) v koryte toku Božieho Zámeru. Tomuto kritériu kvality z nášho hľadiska, resp. pre naše chápanie dostatočne všeobecná teória riadenia v existujúcich verziách vydaní (prvá r. 1991, druhá r. 1998 – 2003, tretia r. 2011 - 2014), aj vyhovuje.

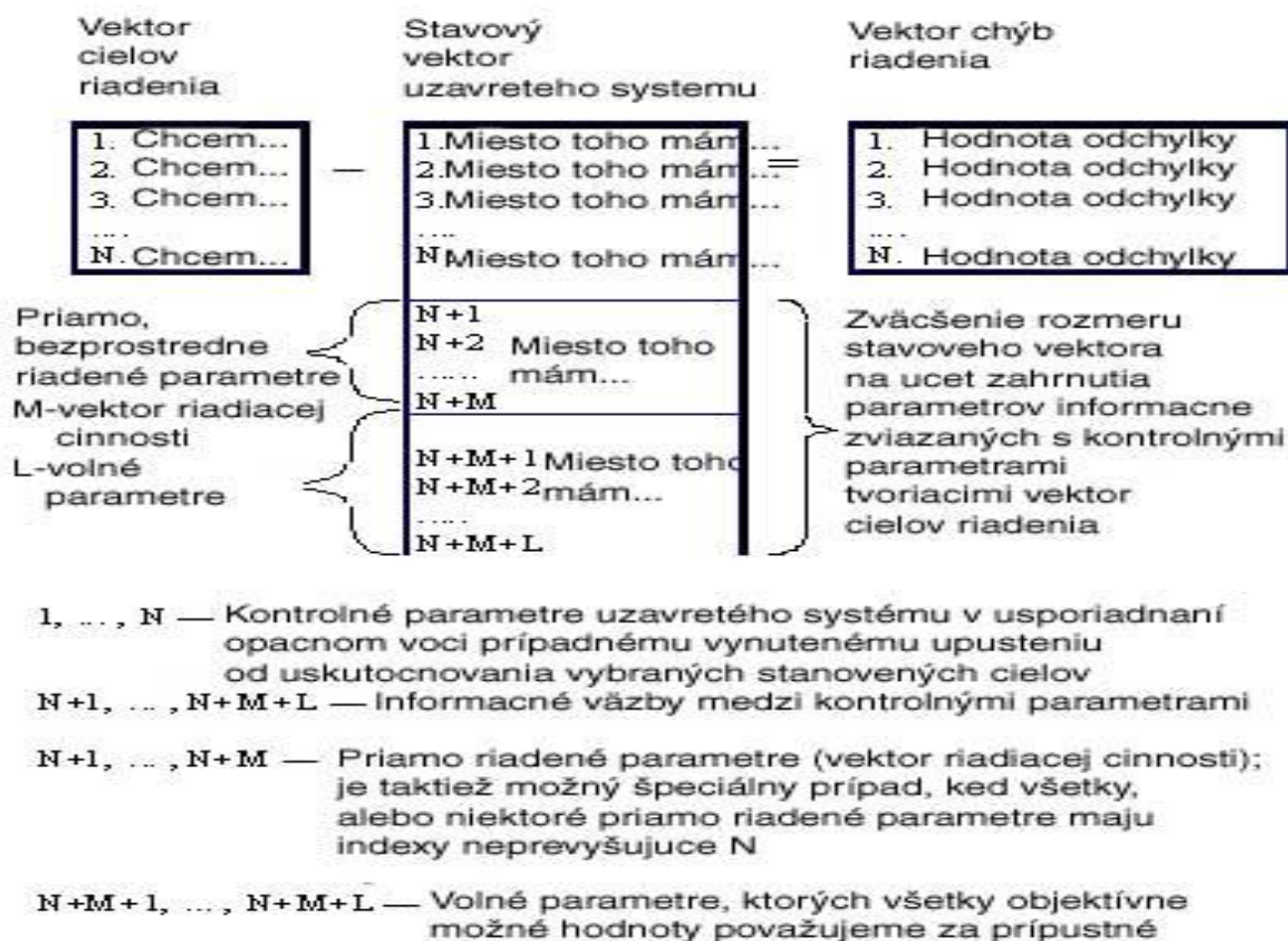
Je možné, že po prečítaní dostatočne všeobecnej teórie riadenia vzniklo u čitateľa aj nejaké nepochopenie. K. Prutkov hovorieval: „*Mnohé veci sú nám nepochopiteľné nie preto, že naše chápanie je slabé; ale preto že tieto veci nepatria do kruhu nášho chápania*“. T.j. podstata problému je v našej psychike, presnejšie (pri

²⁸⁴ Ľudovo povedané: „Lepšia moc nad sebou samým, ako nad celým svetom“

²⁸⁵ Ako sme si vyššie už povedali, je tzv. manažér tvorcom (sTrojcom), ako každý iný. Akurát sa od ostatných trochu líši tým, že je špecializovaný na preformovávanie... vytváranie (sTrojenie) stereotypov (=emócií) ľudí. Čiastočne podobne, ako osoby špecializované na niektoré druhy „služieb“, často hraničia s „manažmentom“. Hranice samozrejme nie sú jasné a často zámerne splývajú. Tak je tomu aj u výrobcov (tvorcov) „produktov“, niekedy hrubšie neosobne nazývaných aj „tovarmi“, ktoré tiež hraničia, alebo zahŕňajú často priamo, či v prenesenom zmysle aj „službu“, alebo zachádzajú aj do „manažérskej“ oblasti. Spôsob pohľadu závisí od toho, z ako kvalifikovaného nadhľadu s pochopením súvislostí sme schopní sa pozrieť a do akej hĺbky vieme na proces zaostriť. Ako sa hovorí: „Od nadhľadu kozmonauta, až po elektrónový mikroskop fyzika...“, alebo „Právo na Pravdu má ten, čo má najväčší rozhľad...“...odstup, alebo je na najvyššom kopci... samozrejme za predpokladu, že „nie je slepý“ a „nie len jasno vidí, no aj dostatočne chápe“.

²⁸⁶ Úmerne tomu, ak niekto používa termín „všeobecná teória riadenia“, bez akýchkoľvek ohraničení, tak verejných, ako aj tichých (medzi riadkami; myslených, no nevyslovených)... tak v konečnom výsledku ide o vyjadrenie vedomých, či podvedomých deÁ-MONických „Ja“ = „Ego-centrických“ ambícií na samodostatočnosť človeka stavajúceho sa do pozície „všemocného“ (boha).

hlbšom zaostrení) v neprítomnosti, či nedostatku nevyhnutných stereotypov rozpoznávania javov a formovania ich obrazov. Preto treba vziať pero a papier a prečítať si materiály druhý krát, kresliac **pre seba**, zároveň s čítaním, schémy a obrázky kategórií a stavov objektov, uzavretých systémov, ich hierarchií a supersystémov v procesoch ich interakcie (komunikácie, aktívneho vzťahu, inFormačnej výmeny, spolupráce...). Ak je povedané, že cieľový vektor je zoznam, tak je treba pre seba rozpísať nejaký zoznam. Ak je povedané, že stavový vektor po obsahovej stránke opakuje cieľový vektor a mimotoho zahŕňa naviac v sebe s aktuálnou realitou informačne previazané parametre, takisto nie je na škodu zobraziť zároveň, vedľa cieľového vektora, vektor stavový. Pokračujúc v takomto zobrazovaní (inFormovaní) sprevádzajúcom naše písomno-zvukové²⁸⁷ vysvetľovanie inFormácií (prenosu objektov, komplexov mier = foriem), môžeme sa dopracovať k obrázku, podobnému obr. 8:



OBR. 8. ŠTRUKTÚROVANIE INFORMÁCIE, OPISUJÚCEJ PROCES RIADENIA.

Ako sme si už tiež povedali, v západnej civilizácii sa kóduje písmom hláskovým, zvukovým, ktoré síce vytvára aj mimické obrazy na tvári a býva sprevádzané príslušnou gestikuláciou, divadlom, emočným zafarbením... rečou tela. Však dominantne je súborom samohlások a spoluhlások (v zásade binárneho kódovania systémom 0, 1). Prenos informácie je tak dominantne cielený na formu. Oproti tomu, v niektorých východných civilizáciách ide o tzv. hieroglyfické a presnejšie - obrazové kódovanie informácií s množstvom znakov (aj tisícov). Na osvojenie je síce náročnejšie, no umožňuje zachovávať obsah, zmysel súborov (dokumentov, kníh) dlhodobo aj počas tisícov rokov v takmer nezmenenej podobe, spôsobom chápania. Aj preto západ zrodil civilizáciu „hmoty“ (mathérie) a východ civilizáciu „ducha“ (prenosu, inFormy).. a miera, AKOBY sa stratila... Presnejšie, civilizáciu tvoril ľud a štátnosť „elity“. Bo ako sa hovorí: „Miera môže byť bez viery, no viera nemôže byť bez miery“.

To isté sa týka aj zložitejších otázok: ak je povedané, že inFormačné zabezpečenie (výsTroj) je organizované hierarchicky dvojúrovňovým spôsobom, tak je nutné pomôcť svojmu obraznému mysleniu aspoň náčrtom, ak svoju prácu nezvláda bez neho. Je neprezieravé sa pred tým ostýchať a nie je na tom ani nič ponížujúce. Proste všetci sme vyrástli v dobe, keď disciplína, kultúra myslenia u ľudí sa cieľavedome od detstva nie len že nevychovala, ale cielene prevracala, zvrhávala, aby ich dostala do závislosti od „Pánov“ systému davo-„elitarizmu“. Ak je totiž niekto schopný násobiť 5-miestne čísla spamäti, a niekto iba v stĺpčekoch na papieri, tak podstata je predovšetkým v rozdiel vnútornej disciplíny myslenia bežných zdravých ľudí.

No tento príklad sa týka abstraktno-logického²⁸⁸ myslenia. Násobiac v stĺpčekoch, pomáhame svojemu nedisciplinovanému abstraktno-logickému mysleniu skoncentrovať sa a riešiť úlohu. Kresliac obrázky počas čítania, my presne takto pomáhame svojmu nedisciplinovanému predmetno-obraznému mysleniu skoncentrovať sa, a takisto riešiť úlohu formovania chýbajúcich stereotypov, rozširovania kruhu svojho poňatia, pojmov. **Práca osvojenia si DVTR môže ísť ťažko: po 5 – 6 strán za deň, podľa síl, no hlavne, aby to išlo... pokračovalo.**

Na pochopenie bezštruktúrneho riadenia, os-Nov-ou (princípom) ktorého sú pravdepodobnostné predurčenosti, je dostatočné sa oboznámiť s pojmovým aparátom teórie pravdepodobnostnej a matematickej štatistiky z ľubovoľnej bežnej učebnice alebo skrípt, nezabiehajúc do podrobností matematických dokazovaní. Opis procesov v supersystémoch sa najľahšie znázorňuje sociologickými príkladmi. Tomu sme sa vedome vyhýbali z nasledovných príčin:

1. Takých príkladov môžeme nájsť mnoho aj v každodennej realite²⁸⁹
2. Po osvojení si pojmového (obrazy) a terminologického (kódovanie obrazov) aparátu, ktorý predchádza opisu procesov v supersystémoch, sa neobjavujú žiadne nové pojmy. Všade ide následne už iba o kombinatoriku, o hru so základnými, už zavedenými kategóriami teórie riadenia a deterministicko (podmienené) - pravdepodobnostného modelu intelektu.

A hlavne: z ničoho netreba robiť dogmy, alebo kánon, keďže poznanie - to nie sú ani tak slová a obrázky, ale to, na čo slovami ukazujú. Naše poznanie a naše slovo jednotnými (jedným a tým istým) sú pre nás. Bo ako sa hovorí: „**Slovo napísané, slovom mŕtvym pre nás -čítajúcich jest**“, až pokiaľ si neo-SVOJ-íme to, na čo nám slovami (kódmi prenosu konkrétnych Mier) iní poukázali. No vtedy aj to sa môže stať, že nájdeme slová lepšie, jednotnejšie s jeho významom. Preto musí každý čitateľ tejto práce s**TROJI**ť celostnosť svojho videnia sveta sám, aby nás preveril, vyvaroval sa našich chýb a svoje videnie sveta a jeho chápanie²⁹⁰ preveril životom. Strojitiť znamená vybudovať v sebe chápanie trojjedinstva: 1. matéria – 2. obraznosť (informácia) – 3. miera (predurčenosť; slovo ako obal pochopenia). DVTR je v tomto zmysle prázdna forma, miera, algoritmus, ktorý môže byť kostrovou osNovou cielenej činnosti, a môže ňou byť – ako si kto želá. Avšak skús si predstaviť „bytie“ (existenciu) ľubovoľného vysokorozvinutého organizmu, v ktorom zrazu zmäkne, zmizne, alebo sa zdeformuje kostra: ... a práve takýto amorfný stav algoritmiky psychiky je u väčšiny populácie... zatiaľ.

²⁸⁸ Vychádzajúc zo staršieho a silno zjednodušeného modelu ľudského mozgu, konkrétne neokortexu ako komplexu hlavne tzv. pravej a ľavej hemisféry. Pričom, ako sme si už povedali, vyzerá byť pravá mozgová hemisféra viac zodpovedná za obrazno-emočné (OE, spojito-modulové) spracovanie informácií a ľavá za abstraktno-logické (AL, diskrétne) myslenie. AL, t.j. zaostrovanie, eng. „focus“ na konkrétne jednotlivé informácie, následne prepájané do väčších informačných modulov v „zásuvkách“ (adresároch) ľudskej pamäte (emočných modulov) pomocou vedome riadených, alebo už zautomatizovaných stereotypov kolektívno-inDiviDuálnej algoritmiky spracovania informácií. Tak, ako v spomínanom príklade cesty vlakom a splyvavom príjemnom obraze (OE) krajiny s prechodným okamžitým zaostrením – analýzou (AL), napríklad na nejaký strom, alebo človeka.

²⁸⁹ Viď. taktiež Prílohu.

²⁹⁰ Ako sa hovorí: „Mnohí síce jasno vidia, no už menej jasno chápu“.. toľko k tzv. „jasnovidcom, mágom, šamanom, ezoterikom atď“, ku ktorým potom kvôli nesprávnemu pochopeniu, nedostatočnej metóde spracovania, po-u-chopeniu videného, práve preto, v starobe prichádza choroba, a niekedy ani do staroby nepočká.

Prvé vydanie DVTR: 2 – 13 Február r. 1991

Druhé vydanie: jeseň r. 1992

Upresnenia: marec – apríl, jún r. 1998;

26. november r. 2002 – 10. január r. 2003;

4. jún r. 2003;

28., 29. február r. 2004;

22. jún r. 2004;

31. august r. 2004;

27. máj – 26. jún r. 2011

Kolektív U.DOS